

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਮੇਂ ਅਟਕੁਤ ਚਰਿਤ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀਕਿ
 ਮੋਰ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਅਰਹਿ ਦਕੀਲਾ ਜਰਹਿਤ
 ਬਿਬੇਕ ਅਦਿਕ ਅਨੇਕ ਕਥਾ ਮੋਰ ਮਿਯਾਦ
 ਪੰਥ ਕੀ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਸੇ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀ॥

ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤਿ ਜ
 ਨਮ ਸਾਖੀ ਦਸਮ ਪਾਤਿ
 ਜਾਹੀ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ
 ਪਾਤਿ ਜਾਹੀ ੧੦

ਰਜਿਸਟਰੀ ਜੁਧਾਹੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਪਾਤਿ ੧੦

ਗੁਣੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਬੇਟਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰ
 ਮ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਦੇਨੇ ਛਪਵਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
 ਸਰਬੰਗ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਮਾਨੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
 ਯੀਤਾ ਲੇ ਚਸਮੇ ਨੂਰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਮੇਂ ਛ
 ਪਵਾਈ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
 ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਅਥ ਧਰਮ ਸਾਸੁ ਬਿਸੈ ਮੁਕਤਿ ਲਿਖਮਤੇ॥ ॥ ਸਾਖੀ ੧
 ਸੀ ਮੁਖਟਕੁ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨਾਵੇਂ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਪੁਕੇ ਟਾਲੀ ਦੀ ਵਨ ਲਾਇ ਕੇ ਬੈ
 ਠੇ ਇਕ ਪੰਡਤ ਜੋਤਸੀ ਆਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੈ ਜੋਤਸ ਦਿੰਦਾ ਜਣਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਮਣੀ ਵਿਦਿ
 ਆਵਨ ਦੇਖ ਆਦਰ ਮਨ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸ ਦੀਆ ਇਕ
 ਦਿਨ ਪੰਡਤ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੇ ਮਹਿਲੋਂ ਮੇਰਾ ਯਾ ਮੈਂ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੈ ਜੋਤਸੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਬੇਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ? ਤਾਂ ਪੰਡਤ ਦੇ
 ਵੀਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਹਥ ਦੇਖਿਆ ਅਰਗੁ ਬੀਚਾਰ ਪ੍ਰਸਨ ਸੇ
 ਧ, ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਕਹਾ ਤੁਹਾਡੇ ਲੇਖ ਅੰਸਾਨ ਹੀ ਲਿਖੀ॥
 ਫਿਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਉਸੇ ਰੁਖ ਸਤ ਕੀਆ ਮਨ ਮੇ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ
 ਉਪਜੀ, ਗਮ ਸੇ ਚਿਤ ਕੋ ਰੋਗ ਉਪਜ ਆਯਾ ਇਕ ਰੋਜ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਤਾ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਪੁੱਤ ਦਾ ਉਪਾਵ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੇਹ ਦਾ ਰੋਗ ਹਟੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ ੨
 ਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾਓ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਮਰ ਸਿਲਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਰਾ ਤਪ ਭਜਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਕੇ ਅਧਾਰ ਕੇ ਆਸਰੇ ਕਰ
 ਕੇ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਬੈਠਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰਵਾਯਾ ਤਾਂ ਫਿਰ
 ਰਪੰਜ ਵਿਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਅੰਦਰ ਸੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜਾਵੇ ਜੀ ਦਾ ਆਸਣ ਆਨ ਇਸ ਬੁਤ ਹੋਇਆ ॥ ਵੈਸਾਖ
 ਸੁਦੀ ੨ ਸੰਮਤ ੧੭੨੩ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਰੋਗ ਨ
 ਰਹਿਆ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਕੇ ਪਾਪਤ ਭਈ ਜੈਸੇ ਜੋ ਲਾਂਬ
 ਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਭਾਸੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਾਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜ ਮ
 ਹੀ ਨੇ ਰਹੇ ॥ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਅਸਾਂ ਪਟਵੇ ਸਾਹਿ
 ਰ ਪਿਛੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਓਥੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰੇ
 ਗਾ ਅਰਖਾਲਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਗਾ ॥ ਇਤਨ ਹੁਕਮ ਸੁਨ
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਬਕਤ ਮਲ ਹੋਰ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਅਰਜਨ
 ਰੀਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੈਸਾ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ
 ਦਸੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਮ
 ਹਿ ਖਾਸੁਰ ਦੇ ਤੁਨੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਜ ਖੋਹ ਕੇ ਬੜੇ ਅਹੰਕਾਰ

ਕੋਪਾਪਤੁ ਭੁਆਸੀ ਦੇਵੀ ਕੇ ਜਾਥ ਲਗਾਸੀ ਜੁਧ ਕਰਨੇ
 ਆਪਣੇ ਮਨੋ ਇਛਾ ਧਾਰਕੇ ਦੇਵੀ ਲਿਆ ਕਰ ਅਪਣੇ
 ਮਹਲ ਮੇ ਬਠੀ ਪੁਤ ਪੇਦਾ ਕਰਾਗਾਂ ਇਕ ਸਮੇਂ ਜੁਧ ਜਾ
 ਥ ਦੇਵੀ ਬਕਤ ਭਈ ਅਲੇਪ ਹੋ ਗਈ ਫਿਰ ਦੇਤੁ ਮੇ ਬ
 ਜਾਵੇਦ ਮਰਾਇਆਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਸੀ ਗੁ
 ਰ ਚੋਲਾ ਦੇਵੇ ਗੀਗਾਜੀ ਦੇ ਕੰਨਾਰੇ ਤੁਪਾਰ ਪਧਾਰ ਕੇ ਬੰ
 ਠੇ ਸਾਂ ਜੇਰਾਂ ਦੇ ਚੁਮ ਦੇ ਆਸਲ ਬਿਛਾਕੇ ਫਿਰ ਦੇਤੁ ਜਾਨੀ
 ਬਜਾ ਦੁਖ ਦਿਤਾਸੀ ਤੁਸੀ ਭੁੀ ਦੇਵੀ ਨਾਲ ਦੇਹੋ ਦਸੇ ਦੇਵੀ
 ਕਿਥੇ ਹੋ ਫਿਰ ਅਸਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਅ
 ਪਣੇ ਬਾਘ ਬਰ ਆਸਨ ਸੁਣੇ ਮੇ ਜੇ ਜੇਰ ਪੇਦਾ ਹੁਏ ਓਨਾ ਸ
 ਰੇ ਦੇਤੁ ਕੁਖਲੀਤੇ ਅਜੀ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਆਕ
 ਰ ਬੰਠੇ ਤੇ ਦੇਤੁ ਇਕ ਬੀ ਨਜਰ ਸੀਉਦਾ ਨਾ ਆਇਆ ਪੀ
 ਛੇ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਈ ਦੇਖੇ ਤੇ ਜੁਧ ਕਰਨੇ ਕੋ ਜਾਮਨੇ ਕੋਈ
 ਭੁੀ ਨਹੀ ਸਬ ਮਰੇ ਪੜੇ ਦੇਵੀ ਅਸਟ ਭੂਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਜੇ
 ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੇਗ ਪੰਥ ਚਲੇ ਗਾਂ ਮੈ ਤੁਸਾਰੇ ਜਾਥ ਹੀ
 ਰਹਾਂਗੀ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਗਛਿ ਆਕਰੀ ਹੋ ਐਸੇ ਉਤਮ ਬਚਨ
 ਸੁਣ ਕਰ ਸਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਐ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਰੀ ਕਰ ਚਲੇ
 ਮੇਰੇ ਹੀ ਦਿਨੇ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਦਰ ਬਾਰ ਲਗ
 ੩ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕ੍ਰਾਂਸੀ ਆਦਿਕ ਤੀਰਥ ਮੇ ਵਿਦਾਰ ਦੇਤੇ ਪਟ
 ਨੇ ਸਹਰ ਮੇਰੀ ਗਾਜੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਅਤਿ ਉਤਮ ਅਸ
 ਥਾਨ ਆਪਣੀ ਪਹਚਾਨ ਕਰ ਮਹਲੇ ਕੀ ਇਸਥਿਤੀ ਕਰ

4
 ਕੁਛ ਸਿਖ ਮਭੀ ਛੋੜ ਕਰ ਢਾਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੇਸ ਕੋ ਗਏਤ
 ਬਪੋਹ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ੧ ਜੀਮਤ ਸਤਾਰਾਸੇ ਤੇਈ ੧੧੨੩
 ਗੁਰੂ ਦਸਵੇ ਪਾਤਿ ਜਾਹੀ ਜੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਜ
 ਬੁਭੁਮ ਲੋਕ ਪਤਾਲ ਅਕਾਸ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਸਿਧ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਰਿਤ ਗੁਪਤ ਅੰਲੀਏ ਪੀਰ ਪੇਗੰਬਰ ਪਸੁ ਪੰਖੀਦ
 ਜਵੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਦਰਸਣ ਕਰਕੇ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਤਿ
 ਕਾਲ ਦਿਸਟੀ ਕੋ ਪਾਪਤਿ ਭੁਏ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਬੇਬਿਨਾ ਹੋਰ ਜਾਰਿਆ ਦੇਵਤਿਆ ਪਹੁ ਪੀਰ ਪੇਗੰਬ
 ਰ ਦੇਵਤੇ ਰਲ ਸਬ ਗੁਰੂ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਦੇਵਤਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਅਜ ਕਲਗੀਧ
 ਰ ਪੰਥਕਾ ਵਾਲੀ ਪਰਗਟਿਆ ਹੈ ਸਬ ਜੀਸਾਰ ਦੇ ਜੀ
 ਵਾਕੇ ਪਾਪਾ ਬੋਰਖ ਲੋਗਾ ਨਰਸਿੰਘ ਅਵਤਾਰ ਜਰ
 ਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰ ਦਸਵੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ ਰੂਪ ਦੇਖ ਬੁ
 ਕੇ ਉਚੇ ਸਬਦ ਜੇਜੇ ਕਰੋਕੁ ਮੇਘ ਗਰਜ ਦਾਹੇ ਗੁਰਕ
 ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਧਰਿਆ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਦੇਵਤਿ
 ਆ ਸਹਿਤ ਵਰਦਿਤਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਦਾ ਜੇਰ ਦਰ
 ਮ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰ ਗਹਿਣੇ ਦਾ ਸਕਤੀ
 ਕੋ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਅਲੋਪ ਭੁਏ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਪਟਨੇ ਆਇ ਬੋਠੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰੀ ਕੋ ਦੇਖ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਹੁਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਬ ਜੀਗਤ ਸੁਲਾ ਰਖੇ ਰੁਜ
 ਨ ਕਰੋ ਤਾਰਿ ਪਦਮਨ ਕਰੋਗੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾ

੬ ਗੀ॥ ਨਵਾਬਰ ਸਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਮਾਹਿਬ
 ਜੀ ਨਾ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਚਾਰੁ ਲਿਖਾਰੀ ਬੁਲਾ
 ੭ ੧ ਬਕਤ ਮਲ ੨ ਸਰਮਾਇ ੩ ਖੜਗ ਰਾਮ ੪ ਦਯਾ
 ਰਾਮ ਏਹੁ ਚਾਰੁ ਲਿਖਾਰੀ ਆਨ ਹਜਰ ਹੂਏ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਪੁਛਨ ਮੇਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਵਕੂ ਸੀਤਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇਵਨ ਤੁਮੀ ਲਿਖਿਆ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਵਰਾਇ ਜੀ ਬਡੇ ਅਚਰਜ ਖੇਲੇ ਆਪਣੇ ਇਸਰ ਧਰਮ ਕਾ
 ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਣ ਲਗੇ ਜਦ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਦਿਲੀ ਮੇਂ ਸੀਸ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸੀ
 ਸ ਲਿਖਿਆ ਚ ਤਾਂ ਜੀ ਉਣ ਰਾਮ ਹੁਕਮ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ
 ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਸੀਸ ਆਇਆ ਤੁਰ ਕਦੇ ਪਹਿਰੇ ਖੜੇ ਹੀ
 ਰਹੇ ਕੋਈ ਖਬਰ ਨ ਰਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀਸ ਦਾ ਸਿਸ ਕਾਰ ਕੀ
 ਤਾ ਪਿਛੋਂ ਗੀਗਾ ਭੁਲਾਂ ਵੀਤਿ ਆਰੀ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਪੋੜੀ
 ਜਪਜੀ ਕਾ ਦਸ ਹਜਰ ਪਾਠ ਦੁੱਧ ਅਹਾਰ ਕਰ ਸੁਧ ਕੀ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਆਪ ਤਬ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੂ
 ਈ ਅਸਾਡੇ ਫੁਲ ਤੁਸਾਂ ਗੀਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਰਨੇ ਹਰ ਸਰਮਾ
 ਮਿਤ ਸਰ ਬੇ ਪਹਾੜ ਕੇ ਸ ੧੨ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੂਮਿਕ ਤਿੰਨ ਜੈ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥਾਂ
 ਕੇ ਤੁਲ੍ਹੇ ਜੋ ਭਖੇ ਗਾਮ ਹੋਵ ਸਰ ਨਾਮ ਹੈ ਓਥੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕ ਜੀ ਜਪਜੀ ਕਾ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਵਰਦਿਤਾ ਸੀ ਇ

१
 ਬੇ ਸੀਸਾਰ ਕਉ ਧਾਰੋ ਦੇਗਾ ਧਰਤੀ ਕਾ ਆਦਿ ਹੋ ਗੁਰੂ ਕਾ
 ਤੀਰਥ ਹੋ ਸਾਰ ਬਤੀਰਥਾਂ ਦੀ ਸਕਤੀ ਉਸ ਵਿਖੇ ਆਈ
 ਹੋ ਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਵਾ ਕੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਤੇ
 ਸੋ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾ ਕਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਓ ਜ
 ਥਾ ਸਕਤ ਅੰਨ ਬਸੁ ਗਜ ਅਸੂ ਪੂਜਾ ਕਰ ਉਥੇ ਫੁਲ ਪਵ
 ਹ ਵਿਓ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੰਗਤ
 ਆਖਦੀ ਹੈ ਅਗੇ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂ ਹੋਏ ਹਨ ਉਨ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਪਣੇ ਹਥੀ ਗੁਰੂ ਆਈ ਦਾ ਛੁੱਕੇ ਰਿਸਿ ਰਤੇ ਫੇਰ ਦੇ ਸੋ ਤਾਂ ਤਖ
 ਤ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸੋਫੀ ਗੁਰੂ ਬਿਦ ਗਾਇ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ
 ਗੁਰੂ ਬਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ
 ਗਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ
 ਇਕ ਜੋਤ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾ
 ਇ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਇਕਤ੍ਰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵੇਗਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਿਖੇ ਸਾਡੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠ
 ਕੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਚੌਥੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੀ ਅੰਤ
 ਵਾਂਗ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਗੁਰੂ
 ਕਲਗੀ ਧਰ ਜੀ ਐਸੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਈ ਨੌ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਆਂ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ਜੀ ਦੀ ਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕੇ
 ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਫੇਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਜ
 ਪਤ ਪੁਰਜਨ ਕੀ ਆ ਹੈ ਅਰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀ ਆ ਹੈ

ਸਿਖੋ ਤੁਜਾਭੀ ਪੁਜਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨ ਕਰ ਕੇ ਤਨ ਕ
 ਰ ਕੇ ਸਿਲਾ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਸਾਬ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਵੇ
 ਹ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਨ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਬ
 ਚਨਹੇ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਇ ਜੀ ਇਕੋਤ ਸੋ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਗੁ
 ਰ ਅਰਜਨ ਜੀਕਾ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਅਮਰ ਸਿਲਾ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋਏ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਇਕੋਤ ਸੋ ਪਾਠ ਕਰਨੇ
 ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ਜੁਧ ਗੁਰੂਨਾ ਸਾਬ
 ਅਹਾਰ ਦੁਧ ਪਰੋਠੇ ਕਾ ਕਰੇਤਾ ਤੁਸਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦ
 ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਿਆ ਵਿਤੀ ਸਿਖੋ ਫੁਲ
 ਲੋਕੇ ਜਾਓ ਬਚਨ ਮੰਨ ਦਯਾਰਾ ਮਧਰ ਮੁਹ ਨੀਲਾ ਮੁ
 ਹ ਕਮ ਦਾਸ ਸਾਬ ਦਾਸ ਹਿੰਮਤ ਦੇਵ ਗੁਣੀ ਮਨੀ ਦਾਸ
 ਉਦੇ ਚੰਦ ਬਕਤ ਮਲ ਬੁਧੂ ਪੁਨੀ ਫੁਲ ਲੋਕੇ ਤੁਰੇ ਜਾ
 ਗੀ ਗਸਰ ਅਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਮਨ ਸੀਤਲ ਹੁਆ ਬਡੇ ਅ
 ਨੰਦ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਸਾਖਾ ਤੁਪੇ ਬਨਹੇ ਪੈਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰ
 ਮੇਸੇ ਚੰਦ ਤੀਰਥ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰ
 ਬ ਲੋਕਾ ਕੇ ਸੋਕ ਦੂਰ ਹੋਏ ਇਕਾਦਸ ਕਿੰਦਰਿਨ ਜੀ
 ਗੀ ਗਾ ਜੀਨੇ ਚਰ ਸਨ ਦੀਆ ਬਡੀ ਦੇ ਬਜੋਤ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਫੁਲਾ ਦੀ ਪਰ ਕਰਮਾ ਕੀਤੀ ਆਸਤ ਫੇਰ ਬੈਰ
 ਕਰ ਕਹਾ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਲੋਕਰ ਇਸਨਾਨ

ਰਦੇਹਨ ਇਸਕਾਰਨ ਮੇਰ ਰੰਗਕਾਲਾ ਹੋਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂਤੇ
 ਮੈਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਫਵਾਸ ਕਰੀ ਮੇਰ ਰੰਗ
 ਸ੍ਰੋਤ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸੀ ਅਮਿਤਸ
 ਰਜੀਦਾ ਜਾਇਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵਹੁ ਤਾਂਤੇ ਤੇਰ ਰੰਗ ਰਿ
 ਟਹੋਇ ਆਵਹੁ ਸੀ ਚੰਬਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਵੇ ਵੀ ਦੇਵਤੇ ਸਿਧ
 ਸਾਧੁ ਤਪੀਸਰ ਮੁਨੀਸਰ ਨੌ ਨਾਥ ਬਿਵੰਜਾ ਬੀਰ ਛੇਜਤੀ
 ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਗੰਥ ਗੁਰੂ ਸਾਸਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਸੁਖ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਹੈਂ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਫੁਲਾਂ ਕੋ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਤੇ ਦੇਖ ਗਿਗਾਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਬੀਸ
 ਬ ਬਾਝਤ ਸੁਣ ਬਤੇ ਖੁਸਹੁਏ ਸੀਮਤ ੧੭੩੨ ਮਾਘ ੨੯
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਫੁਲ ਪਰਵਾਹੇ ਅਰ
 ਇਹ ਸਬਦ ਸਿਖਾਂ ਨੈ ਪੜਿਆ ਆਗਾ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧
 ॥ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥
 ਪੇਮ ਸੰਯੁਕਤ ਸਬਦੇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਕੋ ਸਿਖਾਂ ਭੋਗ ਪਾਇਆ
 ਫਿਰ ਗੰਗਾ ਨੈ ਕਹਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖੋ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਪਜੀ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਉਸਦੀ ਚੋਰਾਸੀ ਕਟੀ
 ਜਾਇਗੀ ਅਪਨੀ ਇਛਾ ਨੁਸਾਰ ਕੈਫ਼ੁ ਪੁਰੀਆਇ ਕੇ ਰਹਿ
 ਨਗੇ ਜਪਜੀ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਸ ਹੈਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਮੇਰੇ ਰੋਮ
 ਹਨ ਫੇਰ ਗੰਗਾ ਜੀ ਆਖਿਆ ਉਸਰੋ ਜਦੀ ਮੈ ਇਥੇ ਸਿਤਰੁਪ
 ਧਾਰ ਕੇ ਰਹਿਦੀਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਸੁਣ
 ਚ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਰ ਬੁਧੁ ਪੁਨੀ ਅਤੇਛਾ

੧੦ ਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੈ ਗੀਗਾ ਜੀ ਕੋ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾ
 ਹਿ ਬਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਸੁਣਾਯਾ ਗੀਗਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਨਿਹਾਲ
 ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੀਗਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭਗੀ
 ਰਥੀ ਨਦੀ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਬਰਸ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਗੀਗਾ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਿਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਇਥੋਂ ਜਾਨਾ ਨਹੀ ਪਸੰਦ ਕ
 ਰਦਾ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਮੈਂ ਆਈ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ
 ਵਰਸਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜਗ ਪਹਿਲੇ ਖੂਹੇ ਪਰ ਪੁਨ
 ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਸਰੇ ਵਰਹਰ ਸਰ ਪੈ ਸੁਧ ਮਨ ਸੇਂ ਕਰਕੇ ਫੇ
 ਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾ ਹਿ ਬਜੀ ਦਾ ਇਕੋ ਤ੍ਰਿਸੋਂ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੋ
 ਪੁਤਰ ਪੁੱਤ ਮੈਂ ਵਰਸਨ ਦੇਵਾਂਗੀ ਐਰ ਇਸ ਜਗਾਂ ਸਰਸਰ ਦਾ
 ਤਪਸ ਯਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਕੀਰਤਨ ਨਿਤ ਲਕਾ ਮਨ ਹੋ ਕੇ ਮਿ
 ਲਵਾਫਲ ਦਾ ਹੈ ਇਸ ਜਗਾਂ ਬਹੁਤ ਸੰਤ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਰਹੈ
 ਗੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਫਾਹ ਚਲੇ ਗਾਇਨੇ ਦਿਨ ਕਲਾ ਸਵਾਈ ਹੋਏ
 ਗੀ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਦੇਗ ਤੇਗ ਕਾ ਸਚਾ ਧਨੀ ਹੈ
 ਇਸ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਚਰਕੁੰਟ ਫਿਰੈ ਗੀ ਬੜਾ ਭਾਗੀ ਪੰਥ ਪਗ
 ਟ ਕਰੇਗਾ ਸਬਦ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵਧਰੀ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੇ ਸਵਾਈ ਇਸ ਮੇਂ ਐਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਮੇਂ ਅਭੇਦਤਾ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਸੇਵਾ ਕਰੋ
 ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਕਾ ਮਾਲਕ ਤੁਹਾਡਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਦਸ ਪਾਤਿ
 ਸਾਰੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾਣੇ
 ਹੇ ਸਿਖੇ ਏਹ ਤੀਰਥ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਇਸ ਜਗਾ ਇਸਨ

ਨ ਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ ਗੀਗਾ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ੧੧

ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ ਕੁਰਖੇ
ਰਬ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ ਸਿਖ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਧੰਨ ਧੀ
ਨ ਗੁਰੂ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤੀਰਥ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਗੀਗਾ
ਲੋਪ ਹੋ ਗਈ ਅਰ ਸਿਖ ਸੀਵਾ ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਲਾ

ਸਾਖੀ ਦੂਸਰੀ ੧੨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਚਲੀ

ਸਤਿ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਲਾਧਾਰੀ ਦਸਾ ਅਵਤਾਰੀ ਅਗ
ਤੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਰਾਖੋ ਪੈ ਜਹਮਾਰੀ ਜੀ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਮਾ
ਇਆਂ ਕੇ ਮਾਣ ਨਿਤਾਇਆਂ ਕੇ ਤਾਣ ਨਿਆਸਰਿ ਕੇ ਆ
ਸਰ ਐਸੇ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋਤੀ ਸੂਰੂਪ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣ ਕਢ
ਲੋ ਮੇਂ ਸਰਬ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਦਾ ਚਣਾ ਜੀ
ਭਗਤੀ ਪਰਵਨ ਹੋਵੇ ਜੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਪ ਕੀ ਅ
ਗਿਆ ਸੇ ਆਏ ਖੋਜ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੀ ਗੀਗਾ ਸਰ
ਸੁਧਾ ਸਰਜੀ ਤੀਰਥ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਮਨ ਬਡਾ ਅਨੰ
ਦ ਹੂਆ ਅਰ ਆਪ ਕੀ ਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਗੀਗਾ ਮਾਤਾ ਕਾ ਦ
ਰਸਨ ਬੀ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ
ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਕਰਵਾ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਫੁਲ
ਬੀ ਸੀ ਹਰਿ ਸਰਜੀ ਬੋਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾ ਕੇ ਰਾਵੀ ਕੇ ਬੀਚ ਪ
ਰਵਾਹ ਕਰਦੀਏ ਬਡਾ ਵੈਰਾਗ ਹੂਆ ਅਬ ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ
ਕਰਨੇ ਕੋ ਮਨ ਹੂਆ ਹੈ ਐਸੀ ਪਾਰਥਨਾ ਲਿਖ ਅਰਦਾਸ ਕਰ

੧੨ ਕੇਲਾਫਾਟੇ ਵਿਖੇ ਬੰਦ ਹਿੰਮਤ ਦੇਵ ਕੇ ਹਾਥ ਵਿਖੇ ਦੇ ਕਰ ਇ
 ਹਕ ਹਾ ਕਿ ਆਪ ਜਲਦੀ ਜਾ ਕਰ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਅਰ ਅਸੀਂ ਬੀ ਪੰਜ ਦਿਨ ਤੀਕ ਫ ਸੀਮ
 ਹਾਰਾਜ ਦੇ ਚਰਨ ਵਿਚ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ॥ ਹੇ ਮਤ ਦੇਵ
 ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਨ ਕਰ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਆ ਅਰ ਬੜੇ ਆਨੰ
 ਦ ਸੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਚਲਾ ਸਤਲੁ ਦਰ ਸੈ ਪਾਰ ਲੰਘ ਕਰ ਅਸੀਂ
 ਦੁਪੁਰ ਵਿਖੇ ਪਹੁਚਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾ ਕਰ
 ਕਬੈਠ ਕੇ ਸੀ ਸਨਿਵਾਇਆ ਅਰ ਸਬਨ ਭੇਟ ਦਿਤੀ॥
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀ ਗੁਜੇ ਸ ਮਾਰ ਪੁਛਾ ਅਰ ਦਾਸ ਪੜੀ
 ਮਾਨਵ ਹੋ ਜੋ ਬਚ ਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਹਿੰਮਤ ਦੇਵ ਕੇ ਲੇਜਾ ਆ
 ਗਰਮ ਜਲ ਸੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰਵਾਇ ਪੀਦੁ ਪਛਕਾਓ
 ਰਸਤੇ ਕਾ ਥਕੇਵੁ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਸਿਖੇ ਨੇ ਬੋਲੇ ਇ
 ਨਤਕ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਰਜੀ ਮੈ ਹਰੇ ਰਾਜ ਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਪਾਠ ਕਰ ਲਪਰਵਾਹੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਾਇ ਆਨੰਦ ਸੰਯੁ
 ਗਤ ਹੋ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਮੁਖ ਕਰਾ ਅਪੀ ਨਹੇ ਕੇ ਚਲਨੇ
 ਕੀ ਡਿਅਰੀ ਕਰੀ ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਚਲ ਸਤਲੁ ਦਇਸ ਨਾਨ
 ਕਰ ਕੇ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਅਰ ਚਰਨ ਮੈ ਸੀਸ
 ਨਿਵਾਇਆ ਦਾਸ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੀਤ ਖਤ ਪਰ ਦੀਵਾਨ
 ਮੈ ਸੀਸ ਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨੇ ਬੈ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ
 ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਅਰਕ ਹਾਵਾ ਹਾਵਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰ
 ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਚੀ ਕਲਾ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਨ ਸਿਖ

१३
 ਕੇਪ੍ਰੇਮਸੇ ਮਗਨਹੁ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੀਨ ਕਹਿਕਰ ਬਚਨ ਕੀ
 ਆ ਨਿਹਾਲਹੁ ਏ ਤੁਸੀਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕੇ ਫੁ
 ਲ ਪਰਵਾਹੇ ਕਹੇ ਬਕਤ ਮਲ ਕੈਸਾ ਕੁਤੀਰ ਬਹੈ ਹਾਂ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸਤਿ ਅਸ ਬਾਨ ਹੈ ਭੁਜਨ ਰੂਪ ਤੀਰ ਬਹੈ
 ਗੀਰਾ ਜੀ ਸਰ ਬਤੀਰ ਬੋਧੁ ਕਤਿ ਬਾਸ ਕਰਤੀ ਹੈ ਔਰ ਗੀ
 ਰਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ
 ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੋ ਸੰਤ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਕੇ ਈਹਾਂ ਰਹਿਤੀ ਹੋ ਜੋ
 ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦੂਧ ਅਹਾਰ ਕਰ ਕੇ ਪਾਠ
 ਕਰੇ ਸੁਧ ਮਨ ਸੇ ਸੋਸੁਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਦਰ
 ਬਾਰ ਵਿਖੇ ਪਰਵਾਨ ਹੋ ਕਰ ਅਰ ਮੈ ਬੀ ਉਸ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਵੁੰਗੀ ਔਰ ਜੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰੇ ਜਪਤ ਪਥਤ
 ਕਰੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫਰਤਾਏ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਗੈ ਫ
 ਲਤਿ ਲਦਾ ਮਣਹੋ ਕੇ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਉਸ ਕੋ ਕਿਸੀ
 ਤੀਰਥ ਪੁਰਜਾਏ ਕੀ ਬਾਂਛਾ ਨ ਰਹੇਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਕਰ ਬ
 ਤ੍ਰੇ ਆਨੰਦ ਹੋਏ ਅਰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇਭਾਈ ਮਣੀਰਾਇ ਜੀ
 ਸੋ ਮਣ ੧੦੦ ਰਸਤ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਕਲਪਾਤਾ
 ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ
 ਰਤਾਵੇ ਆਗਿਆ ਕੋ ਪਾਇਕਰ ਲਾਂਗੀਆਂ ਨੇਤੁਰੀਤੁ ਉ
 ਦਮ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਪ ਕਰਤੇ
 ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੀਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਨੇ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ

ਸਿਖਾਂ ਸਬਦਾ ਦਾ ਪਾਠ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਯੁਕਤ ਕੀਆ ਰਾਗਮਾਝ
 ਜੋਹੋਵ ਤਜੋ ਚਿਤ ਨ ਹੋਈ। ਤਾਂਕਾ ਹੁਕਮ ਨ ਮੇਟੇ ਕੋਈ।
 ਅਨਦ ਪੜਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਯਾ ਬੋਲੋ ਸਿਧੋ ਸੀਵਹਿ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੨॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਤੀਸਰੀ
 ਚਲੀ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹਾਵਗੜ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈ
 ਠੇ ਲੋਕਾਂ ਚੂਹੜੇ ਫੜੇ ਜੋ ਜਹਿਰ ਵੇਕੇ ਗਊ ਹਤਿਆ ਕਰਦੇ
 ਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੇਕਰ ਸੱਚ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਛੱਡਾਂ
 ਗੇ ਓਨਾਂ ਸਚ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਓਨਾਂ ਦੇ ਅਹਮਾਸ ਦੇ ਲੋਭ
 ਪਿਛੇ ਮਾਰੇ ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਸਿਖੇ ਛੱਡੋ ਓਹ ਸਿਖਾਂ ਅਰ
 ਜਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਰਾਜੇ ਜਾਂਗ
 ਲੀ ਮਿਥਾਵਾ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਚੂਹੜੇ ਭੈਂਸ ਗਊਆਂ ਮਾ
 ਰਕੇ ਸਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਪਸ਼ੂ ਮਾਰ ਗਵਾਏ
 ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਤੁਰਾਵਾ ਮੈਂ
 ਲਲੈਕੇ ਓਸ ਦੀ ਗਊ ਖਰੀਦ ਕੇ ਵਹਿਲ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰਨ
 ਹੋਵੇਗਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਾ ਮਾਰੇਗਾ ਗਊ ਰਛਿਆ ਹੋਵੇ ਗੀ।
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਕੇ ਛੋਹਤ ਮੰਨ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ਸਬਸ
 ਥ ਮੁਹਾਏ ਅਗੇ ਰਾਜ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸੀ ਖੜੀ ਬੈਸ ਸੂਦ
 ਇਹ ਸਭੁ ਲਗੇ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਕਰਨਾ
 ਓਨਾ ਦਾ ਤੇਜ ਵਧ ਗਿਆ ਫਿਰ ਬਾਹਮਣ ਕਰੋ ਧਕੀਆ
 ਜਪ ਤਪ ਨ ਕੀਆ ਕਲਮ ਕਸਾਈ ਬਣੇ ਨੀਯਤ ਧਾਰੀ

ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਮਾਲ ਧਨ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ॥ ੧੫
 ਸੋ ਕੁਛ ਲਿਖੋ ਜੇਹੜਾ ਚੰਮ ਦੀ ਛੋਹਤ ਰਖੇ ਸੋਹਛੀ ਹੈ
 ਨਰੁ ਮਰੇ ਨਰਕਾਮਨ ਆਵੈ ਪਸੁ ਮਰੇ ਦਸਕਾਜ ਸਦਾ ਹੈ
 ਰਾਜੇ ਬਾਬੂ ਕਿਸੇ ਚੰਮ ਦੀ ਛੋਹਤ ਨਹੀਂ ਰਖੀ ਚਾਹੇ ਬਰਨ
 ਛੋਹਤ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰੇ ਚੰਮਾਂ ਦੇ ਰਸੇ
 ਵਰਤ ਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਚਰਸੇ ਬੋਕੇ ਵਰਤਦੇ ਹਨ ਰਾਜੇ ਛ
 ਤੀ ਚੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਨ ਜੁ
 ਤੀ ਆਂ ਮਨ ਸਾਕੇ ਲੈ ਵੇਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਚੂਹ ਤ੍ਰਿਅਾਂ ਕੋ ਮਜ਼ਹੀ
 ਵਿਓ ਚੰਮ ਨ ਵਿਓ ਆਪ ਹਾਥ ਨ ਲਗਾਓ ਬੋਲੋ ਸੀ ਵ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮੈ ਨੌਹ ਧੀ ਦੀ ਗ
 ਤ ਕਰਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਬਾਲ ਗਛਿਆ ਹੋਵੇ ਗੀ ਗੀਤ ਕਰਨੇ ਸੇ
 ਨੌਹ ਧੀ ਦਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਹਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗਰਭ ਵਾਨ ਹੋਣਾ
 ਦੁਸਰਾ ਜਨਮ ਹੈ ਕਈ ਮਾਣ ਕਈ ਲੜਕੇ ਬਿਨ ਸਜਾਤੇ
 ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਏਸ ਦੀ ਸਾਦੀ ਦਾ ਸੁਕਰਾਨਾ ਮਨਾਇਆ ਕਰੋ
 ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਭੁਜਨ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਚੌਪਈ ॥ ੧ ॥
 ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ਆ ਮਾਨੀ ਸਾਖੀ ਭੋਗ ਸੁਪਾਏ ਗਿ
 ਆਨੀ ਕਿਸਹਿ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪਧਾਰੇ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਮੁਖੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੪ ਚੌਥੀ ਚਲੀ ॥
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਗੜ੍ਹ ਕੇ ਵਾਨ ਲਗਾ ਕੇ ਬੈਠੇ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਪੰਜ ਖੰਡ ਲਿਆਓ ਇਕ ਸਾਡੇ ਸੀਸ ਦਾ ਸੀਸ ਗਛਿਆ ਵਾਸੁ

ਅਰਚਾਰਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਵਾਸੇ ਲਿਆਓ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦਸਖਤ ਖੰਡਿਆਂ ਪਰ ਪਾਏ ੧੧੫੫ ਚੇਤੋ ੧ ਨੂੰ ਉਕਰੇ
 ਸੁਖੁ ਬਾਢੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬਨਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਹਜਰ ਕੀਏ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਖਪਸੀਨ ਹੋਏ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਸਿਖਾਨਿ
 ਹਾਲ ਅਰ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿਖਾਏ ਹਖੰਡ ਮੇਰਾ ਸ੍ਰਗੁਪ ਹੈ ਬਹੁ
 ਤਵਿਨ ਯੋਹ ਸਿਖੋਂ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕੇ ਉਧਾਰ ਕਰੇਗਾ
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਖੰਡੇ ਦੇਖ ਕਰ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਹੋਵੈ ਸਿਖ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਵ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰ ਜਪ ਜੀ ਪੜੇ ਬਿਚਾਰਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ
 ਕਾ ਛਕੇ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਵੇ
 ਸਿਰੀਚੰਦ ਵ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਟੇ ਸ
 ਮੈ ਕਿਤੇ ਬੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਗੰਗਾ ਕਾ ਜਲ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਦ
 ਸ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਦਾ ਗੰਗਾ ਇ
 ਸਟ ਨਹੀਂ ਦੇਖੇ ਦੇਖੀ ਦ ਮੇਲ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪ
 ਪੰਜਵੀਂ ਚਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਸਗੜ੍ਹ ਵਿ
 ਖੇ ਦੀ ਵਨ ਲਗਾ ਕਰ ਸੋਢੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਕਾਲ ਦਸ
 ਹੂਆ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਸਾਸੜ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਸੀ ਸਤੀ ਹੋਣੇ ਦਾ ਮਹ
 ਤਮ ਬਹੁਤ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਆਕੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਮੈਂ ਸਤੀ ਹੋਵਦੀ ਹਾਂ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖ
 ਣੀਏ ਦੇਖੀ ਸਤੀ ਨਾ ਹੋਵੀ ਆਤਮ ਪਾਤ ਹੋਵੇਗਾ ਵਿਧਵਾ
 ਸੀਤੋ ਖਰਖੇਤਾ ਬੜਾ ਪੁਨਹੈ ਜੇ ਸੀਤੋ ਖਨ ਰਖੇ ਤੋ ਸਿਖ ਨਾਲ

ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖਨੀ ਆਗਿਆ ਮਾਂ ਸਤੀ ਨ ੧੭
 ਹੋਈ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਅਰ ਮਾਊ ਦੀ ਵਰ ਪੜੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਲਹਾ ਪੜ੍ਹ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾਏ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਸੀ
 ਗਤ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੋਈ ਨਾਨਾ ਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਥਾ ਦਿ
 ਚ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਥ ਹਜਾਰ ਬਰ
 ਸ ਸੁਰਗ ਭੋਗਤੀ ਹੈ ਹੁਣ ਆਪ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਦਿ
 ਦੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਨੀ ਦੋਨੋਂ ਅਸਾਨੁ ਮੰ
 ਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਖੰਡਿਆਂ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਗੇ ਓਹ ਮਾਤ
 ਲੋਕ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਫੇਰ ਬੈਠੇ ਠ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸੁਖ ਭੋਗਣਗੇ
 ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਤਰਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਗੇ ਜਿਹੜੀ ਸਿਖ
 ਟੀ ਖੰਡੇ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਛਕੇ ਗੀ ਓਹ ਸਿਖ ਨਾਲੋਂ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਵਿਛੁੜ ਜਾਏਗੀ ਸੁੰਨਤ ਜਨੇ ਓਨ
 ਹੀ ਅਰ ਨਿਗੁਰੀ ਰਖ ਦੇਹਨ ਤਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਗੁਰੂ ਬ
 ਰਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਮੈਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਸੀਸਕਾਰ
 ਗੁਰੂ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਨੋਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸੀਸਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇ
 ਸਿੰਘ ਸੁਣ ਕਰ ਪਸਿਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਨੂੰ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮਾਨ ਮੰਤ੍ਰੇ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਲਗੇ ਤਿ
 ਆਰਕਰਨੇ ਖੰਡੇ ਨਾਲਾ ਸੰਮਤ ੧੭੫੬ ਬੈਸਾਖ ੧ ਸਾਗੀ
 ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਮੂਹ ਸਿਖਣੀ ਆਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੇ

੧੮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਮਲੇਛ ਭਾਉ ਨ ਦੂਰ ਹੋ
 ਗਈ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਫਤੇ ਸੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਗਜੇ ਹੁਕਮ
 ਦਿਤਾ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਨਰ ਨਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕੋ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥਕਾ ਵਾਲੀ
 ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਗਡ ਖਲੋਇ ਕੇ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਛਕਾ ਕੇ ਤਾਰਿਆ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੋ ਸਿੰਘ ਜੈ ਸੇ ਸਰੀਰ ਦੇ
 ਸਭ ਅੰਗ ਹਨ ਤੈਸੀ ਹੀ ਇਹ ਸਭ ਰੋਮ ਹਨਾ ਹਿੰਦੂ ਇਕ
 ਬੋਦੀ ਕਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਨ ਅਰ ਬੋਦੀ ਚਿੰਨ ਕੇ ਸਾਂਦਾ ਹੋ ਪਈ
 ਮਲੀਮ ਰਹੇ ਜੋ ਕਿਸੀ ਜਮਾਨੇ ਮੇ ਇਹ ਸਭ ਕੇ ਸਾਧਾਰੀ ਸਿ
 ਘ ਜੋ ਅਰਕੇਸ ਅਨਾਦੀ ਹਨ ਫਿਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਰਾਵਤ
 ਹਸਤੀ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕਰ ਜੰਗ ਦੀ ਤਿਆਗੀ ਲਈ ਚੜ੍ਹ
 ਈ ਕਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਸੇ ਸਿੰਘ ਬਡੇ ਬਲਵਾਨ ਹੋਵਤੇ ਭਏ
 ਏਕ ਸਿੰਘ ਹਜਾਰ ਤੁਰਕ ਮੈ ਕੂਦ ਪੜੇ ਦਸ ਪਚਾਸ ਕਤਲ
 ਕਰੈ ਬਾਕੀ ਭਜ ਜਾਣ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ
 ਆਇ ਕਰ ਫਤੇ ਗਜਾਵੈ ਜੀਤ ਕੇ ਨਿਸਾਨ ਝੁਲਾਵੈ ਰਾਣ
 ਮੇਂ ਤੁਰਕ ਕੋਈ ਜੀਤਾ ਨ ਜਰਨ ਆਵੇ ਤੁਰਕ ਹੂਆ ਹੈਰਾਨ
 ਮਾਰੇ ਭੁਖ ਹੋਏ ਵੈਰਾਨ ਹੋਵੈ ਸਰਮਿੰਦੇ ਪਰੇਸਾਨ ਭਾਗੇ ਜਾ
 ਵੈ ਤਜ ਕੁਲਕਾਨ ਸਿੰਘਾ ਪਿਆਰਿਆ ਨੈ ਤੁਰਕ ਕੋ ਮਾਰ
 ਕੈ ਨਿਰਬੀਜ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਗਤ ਮੈ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ
 ਗਜੇ ਜਗੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦਕ ਤੁਰਕ ਦੰਦ ਭਾਜੇ ਜਪ ਉਜਾ
 ਪਏ ਕੈ ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੀ ਹੈਤ ਬਦਨੀਆਂ ਸਭ ਫਿਨਕ ਮੈ

ਨਿਹਾਲੀ॥ ਛੰਤੁ॥ ॥ਕਹਿਨਮਸਵਾਰ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ੧੯

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਸਫਲ ਜਾਂਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ ਆਨੁ ਪਹਿਰਨਾ ਮਰੀਗ ਰਤਾ ਗੁਰੋਗੇ ਬਿੰਦੁ ਗੁ
ਰੂਗੇ ਪਾਲਾ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੇ ਰਾਖਨ ਹਰਾ॥ ਏਹ ਸਾਰਾ ਸ
ਬਦਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਤ ਕਾ ਡੰਕਾ ਬਜਾ
ਅਪਾਗਾ ਪਹਰੇ ਚੌਕੀ ਪੈਦਲੀ ਐਘੜੇ ਅਸਟਾਰਾ ਐ
ਘੜੇ ਅਸਟਾਰਾ ਆਇ ਕਰਫਤੇ ਬੁਲਾਵੈ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਜੀਤ ਤੁਰਕ ਕੀ ਹਰ ਸੁਨਾਵੈ ਸਿੰਘ ਇਕਤਰੇ ਇਕੈ ਮਨ ਮੈ
ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਅਮਿਤ ਛਕਦੇ ਸਾਰ ਹੀ ਹਮ ਰੋਏ ਹੁਸਿਆਰੁ
॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਜਦ ਅਮਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ
ਕਿਤੇ ਦੋ ਚਿਤ੍ਰੀਆਂ ਨੈ ਚੁੰਝੁ ਭਰ ਕੇ ਛਕ ਲਿਆ ਅਰ ਆਪਸ
ਮੈਲੜ ਮਰੀਆਂ ਫਿਰਮਾਤਾ ਜੀ ਨੈ ਉਸ ਅਮਿਤ ਦੇ ਵਿਚ ਪਤਾ
ਸੇ ਲਿਆ ਪਾਏ ਪੁਨ: ਸਿੰਘ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਪੀਤ ਰਖਨ ਲਗੇ
ਪਰ ਜਬ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਰ ਤੇ ਵਹਿ ਗਿਆ ਕੋਰਣ ਮੈ ਵਡਿਆਂ ਜੇਲਾ
ਲਕਾਰੇ ਤਬ ਜੰਗ ਕਰਨ ਗੇ ਭਾਰੇ ਬਿਨ ਆਈ ਬੋਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਮਾਰੇ ਜਬ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੀ ਮਰਜ
ਦੇ ਹਨ ਭੈ ਨ ਰਖੇ ਤੇਗ ਕੀ ਧਾਰ ਹੀ ਚਖੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਲ
ਗੀ ਧਰ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯੇ ਕੀ
ਰਸਦ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਜਾਓ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗੇ
ਰਦਾਸ ਕਰ ਤੁਰਕ ਕੀ ਹਰ ਮਨ ਓਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖੁਸੀ
ਸੇਵਰਤਾਓ ਸੀਤੋਖ ਸੇਖਾਓ ਤੁਰਕ ਹੈਨ ਨਹੂਏ ਸਾਗੀ ਫੌਜ

ਸਾਡੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਬੜਾ ਜੁਲਮ ਹੁਆ ਤੁਥ ਔਰੰਗਜੇਬ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਨੇ ਨਜ਼ਮੀ ਕੋ ਬੁਲਾ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਆ ਸਬ ਬਹੈ
 ਮੇਰੀ ਹਾਰ ਹੋਈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ ਓਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜੀਤ ਹੁਈ ਔ ਹਮ
 ਨੇ ਸੁਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਗੁਰੂ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖ
 ਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੀ ਸੇਨਾ ਰੂਰੇ ਔਰ ਸਿੰਘਾਂ ਕੋ ਗੁਰੂ ਬਡੇ ਜੋਰ ਮੈਂ
 ਆਯਾ ਹੈ ਅਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾ ਲਾਖ ਸੇਂ ਏਕ ਲਾਖ ਓਹ
 ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਕਹਿਣੇ ਲਗ ਪਿਆ ਹੈ ਸਿੰਘ ਸਭੀ
 ਮੁਲਕ ਲੇਵੈ ਗੇ ਰਾਜੇ ਰੇਵੈ ਗੇ ਜੰਗਲ ਬੂਟੇ ਵਿਚ ਸਿੰਘ ਕਰ
 ਨ ਪੁਕਾਰ ਸਤ ਜੈ ਕਾਰ ਐਸੀ ਬਾਤੋਂ ਸਿਖਾਵਾ ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਕੁਛ ਅਕਲ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਬਤਾਓ ਅ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕਿਸਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਲਗੀ ਹੋਈ
 ਹੈ ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਬਲੇਪਨਾਹ ਜਿਸ ਕੋ ਤੁ
 ਸੀਂ ਆਬ ਹਯਾਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਨਾਂ ਉਂਹਿੰਦੀ ਜਬਾਨ ਵਿ
 ਖੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਣ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਯਾ ਅਬ ਸਿਖਾਂ
 ਵੇ ਜੋਰ ਕਰਨਗੇ ਏ ਮਰਨੇ ਸੇਨਾ ਰੂਰਨਗੇ ਛੇਤੀ ਜੰਗ ਕਰਨ
 ਗੇ ਜਿਨਾ ਦੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਆਬ ਹਯਾਤ ਹੈ ਤੁਰਕ ਮਨ ਮੈ ਜਾਨ
 ਗਿਆ ਅਬ ਸਾਡੀ ਗਾਰਦਸ ਉਡੇਗੀ ਐਸੀ ਬਿਚਾਰ ਮਨ
 ਮੈ ਰਖੀ ਸਾਡੀ ਗਤ ਨੀਂਦ ਨਹੀਂ ਪੜੀ ਇਧਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮ
 ਹਾਰਾ ਜੀ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਆਸਾ ਦੀ ਫਾਨ ਰਾਗੀਆਂ
 ਲਾਈ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫਰਤ
 ਇਆ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ

ਪਾਤਸਾਹ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਛਕਦੀ ੨੧
 ਆਂ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖਾ
 ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਸਾਥ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਰਖਦੀਆਂ ਦਿਲੋਂ ਬੇਮੁ
 ਖ ਹਨ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ
 ਸਨ ਏਨ ਦੇ ਕੰਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਅਵਾਜ ਪੜ੍ਹਿਆ
 ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਿਆ ਹੈ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਮਤੇ ਕੀ ਪਹਿਲੇ ਕੰਘੀ ਬਣਦੀ ਸੀ ਹੁਨ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕੰਘਾ ਪੈਦਾ ਹੋ
 ਇਆ ਸੀ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਵਾਸਤੇ ਨੀਵੀਂ ਪਿਠ ਵਾਲੀ ਕੰਘੀ ਰ
 ਖਾਨੀ ਦੇ ਸਹੈ ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਨਸ਼ਟਾਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹ
 ਨ ਗੋਗਾਂ ਪੂਜਦੀਆਂ ਹਨ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿੰਦੀ
 ਆਂ ਹਨ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਫਿਰ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈਣ
 ਗੀਆਂ ਜੋ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਨਸ਼ਟਾਰ ਲਏ ਉਸ ਦੇ ਹਥੋਂ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ
 ਲਗਦਾ ਅਪਣਿਆਂ ਤੁਰਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਜਨਮ
 ਪਾਉਣਗੀਆਂ ਜਿਹੜੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹੋਣਗੇ ਸਿਖਣੀ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰਕੇ ਤੇ ਡਰਾ ਕੇ ਬੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਛਕਾ ਦੇਣਗੇ ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਮੁਖ ਦੇਖਣਾ ਪਾਪ ਹੈ ਸਿੰਘ ਧ
 ਰਮ ਮੈਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਕਾਨ ਮੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ
 ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਾ ਦੇਣਾ ਦੂਰੋਂ ਕਹਿਨੇ ਸੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਬ
 ਦ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਕਾਨ ਮੈਂ ਦੀਓਂ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛ
 ਕ ਕੇ ਸਤਿ ਨਾਮ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਫਿਰ ਕਿ

ਸੇ ਬੈਰਾਗੀਜੋਰੀ ਸਿਨਯਾਸੀ ਗਰੀਬਦਾਸੀਕੇ ਯਾਅਬਦ
 ਕਿਸੀ ਹੋਰਦੇਇਸਟਕੋ ਪੁਜਣਗੇ ਓਹਫਿਰਦੁਸਰੀਟਾਰ
 ਤਨਖਾਹ ਖੰਡੇਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕੇਗਾ ਤਾਂਉਸਕੋਗੁਰੂਸਾ
 ਹਿਬਜੀਕੇਹਜੂਰ ਬੈਠਣਾਮਿਲੇਗਾਨਹੀਂ ਤਾਂਤੁਰਕਦੀ
 ਜੁਨੀਪਵੇਗਾ ਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡੇਦਸਖਤ
 ਵਾਲੇਖੰਡੇਕਿਥੇਰਹਿਣਗੇਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹਰਸ
 ਰਸੀਗੁਰੂਗੰਥਸਾਹਿਬਜੀਦੇਪਾਸਰਹਿਣਗੇਅਰ
 ਸਿਖਦਰਸਨਕਰਕੇਨਿਹਾਲਹੋਣਗੇ॥ ਚੌਪਈ॥

॥ਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਕਰੀਸਦਾਗੀ॥ਲਿਖੀਸੁਸਾਖੀ
 ਪ੍ਰੇਮਲਿਖਾਰੀ॥ਸ੍ਰੋਮਸਤਕਾਕੀਆਸਿਕਾਹਾਸੀਗੁਰੂ
 ਪੁਰੇਗੋਲੀਮਾਰਾ॥੧॥

ਪ੍ਰੇਮਸਹਿਤਸੀਟਹਿਗੁਰੂਬੋਲੋਖਾਲਸਾਜੀ॥੫॥
 ਆਗੇਸਾਖੀ ਚਲੀ॥ ॥ਸੀਗੁਰੂਜੀਕਲਗੀ
 ਧਰਸੀਦਸਣੇਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀਵਾਨਲਗਾਕੇਬੈਠੇਅਰਹੁਕ
 ਮਦਿਤਾਨੜੀਮਾਰਕੁੜੀਮਾਰਮੀਟੇਧੀਰਮਲੀਏਤੁਰਕਨ
 ਲਵਰਤਣਾਨਹੀਂ ਉਨਾਨੂੰਦਾਨਨਹੀਂਦੇਣਾ ਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆ
 ਹੇਸਰੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਏਨਾਨੂੰਦਾਨਦੇਣਾਂਕੀਪਾਪਹੈ॥ਇ
 ਨਾਨਾਲਮਿਲਬੈਠਣਦਾਕੀਪਾਪਹੈ ਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀ
 ਤਾਤਮਾਰੂਪੀਟੇਵਾਲੇਦੇਹਥੇਪਾਣੀਪੀਣਾਸੁਰਾਬਜੈਸਾ
 ਤੇਸਬਦਪਤਬਿਨਪੁਜਸਤਬਿਨਸੰਦਮਜਤਬਿਨਕਾ
 ਹੇਜਨੇਉਨਾਉਧੋਵਹੁਸੈਲਚੜਾਉਬਿਨਸੁਰਸੋਚਨਹੇ

ਈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਮਲੇਛ ਰੂਪ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇ ੨੩

ਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਕੋ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦੀ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ
ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਮੀਨ ਭੋਜਨ ਖਾਏ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦੇ ਹਥੋਂ ਖਾਏ
ਜੈਸਾ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਕੋ ਯਾ ਤੁਰਕ ਕੋ ਜੋ ਦਾਨ ਦੇਵੇਗਾ
ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਹੋਕੇ ਓਹ ਸੌ ਜਨਮ ਚੂਹੜੇ ਦਾ ਪਾਵੇਗਾ ਫਿ
ਰ ਸੂਰ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਖਾਣਗੇ ਸਤਮਨਣਾ ਕੁਕਰਮੀ ਕੋ
ਦਾਨ ਦੇਣੇ ਸੌ ਦੇਹ ਕੋ ਰੋਗ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾ
ਰ ਕੁਕਰਮੀ ਹਨ ਕਾਂ ਕੁੰਤੇ ਕੁਕੜ ਖੋਤੇ ਦੀ ਨੜੀ ਮਾਰਦਾ
ਸੀਲ ਮੋਆਦਤ ਪੰਜਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ॥ "ਦੋਹਰਾ"

॥ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰਨ ਸਦਾ ਉਲਟੀ ਇਨਕੀਰੀਤਾ ਕੁ
ਕੜ ਕੁਤੇ ਕਾਗਜਿ ਉਂਸਦਾ ਸੁਪਾਲੇ ਪੀਤਿ॥ ੧॥ ਚੌਖਈ॥

ਐਰ ਚੁਗਲ ਨਿਦਕ ਜੁਆਰੀ ਠਗ ਕਾਮੀ ਭੋਗੇ ਪ
ਰ ਨਹੀਂ ਗੁਰਬੇ ਮੁਖ ਕਰੇ ਮੁਖ ਕਾਰੀ ਇਨ ਦੇ ਭਾਸਦਾ
ਖੁਆਰੀ॥ ੨॥ ਜੀਉ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮੇਯਾ ਬੋਤੰਗ ਹਨ

ਮੇਨੇ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਕੋ ਦਾਨ ਦੇਣੇ ਸੇ ਓਸ ਦਾਨ ਕਾ ਦਾਵਾ
ਦੁਲੀ ਪਾ ਮਨਸ ਕੇ ਫਿਰ ਦਾਵਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਅਰਦਾਸ
ਕਰ ਕੇ ਦੇਣਾਂ ਦਾਨ ਪੁਨ ਫਲੇਗਾ ਹਿੰਦੂ ਅਬਵਾ ਸਿਖ ਦੇ
ਘਰ ਸਿਖਣੀ ਨਸਵਾਰ ਤਮਾਕੂ ਦੀ ਲੋਏਗੀ ਓਸ ਦੀ
ਭੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਇਗੀ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਕੋ ਦੇਣਾ ਸੁਫਲ ਹੈ॥
ਪਰ ਸਿਖ ਯਾ ਸਾਧ ਸੁਪਾਤ ਬਿਹੰਗਮ ਭੁਜਨ ਵਾਨ ਹੋਵੇ
ਗਊ ਮਣਸ ਇੰਦੇ ਹਨ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੋ ਓਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੀ

੨੪ ਦਾਹੈ ਹਥ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਨਕੁਛ ਸਹਾਇਤਾ ਵਿਦੀ ਹੈ
 ਬੈਤਰਣੀ ਨਦੀ ਤੇ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸੁਰਜ ਸਾਖੀ ਹੈ
 ਹੁਨ ਮਨਸੀ ਕਾ ਦਾਣ ਕਰਵੇ ਹੋ ਹੁਨ ਅਸੀ ਮੁਲ ਗਊ
 ਦੇਵਾਂਗੇ। ਸਿੰਘ ਸਾਧੂ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗਊਆਂ ਯਾਰੋ
 ਰਖੁਨ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਅਗੋਂ ਲੈ ਮਿਲਨਗੇ ਬੜੇ ਹਿਤ ਨਾਲ
 ਗਊ ਪਾਰਲੀ ਪਾਵੈਗੀ ਦੁਧ ਪੀਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇਗਾ। ਸਿੰਘ
 ਯਾ ਸਾਧੂ ਕੋ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਹਜਾਰ ਗੁਣਾਂ ਸਹੇ ਸੁਖ ਟੋਤੇ ਮਿ
 ਲੇਗਾ। ਸਿੰਘ ਕਛ ਕੇਸ ਕੀਏ ਕੜੇ ਕਿਰਪਾਨ ਦੀ ਰਹਿਤ
 ਸੰਯੁਕਤ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਕਾ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋ ਹਜਾਰ ਬਾਹਮਣ ਸੇ
 ਅਛਾ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਕਛ ਕੇਸ ਸੇ ਭਨੀ ਕਹੈ ਬਿਨਾਂ ਕਛ
 ਥੀ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਜੈਸਾ ਹੈ। ਸਿੰਘੋ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨ
 ਕਛ ਦੇ ਤੁਰਕ ਕਹਾਉਦੇ ਹੋ। ਸਾਧੂ ਬਿਨਾਂ ਭੋਖ ਦੇ ਚੋਰ ਸ
 ਮਝਦੇ। ੬॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਵੀਰ ਲੀ॥ ॥

ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਨਦਾਲ ਤੁਛਤ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਛੜੀ
 ਦਾਰ ਸੇਨੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਛੜੀਆਂ ਲੀਏ। ਸਨਮੁਖ ਦੇਨੇ ਚੋਰਹਾ
 ਜਰ ਅਰਦਾਸੀਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੇ ਕੋਤਈ ਆਰ ਸੂਰ
 ਨ ਕੋ ਚੋਰ ਲੀਏ ਹਾਜਰ ਖੜੇ ਚੋਰ ਧਰਵਾਰ ਦੀ ਦਾਨ ਸੁਸੇਭਿ
 ਤ ਹੋਇਆ ਭਾਟ ਲੋਗ ਗੁਰਯਾ। ਸੁਨਾਨੇ ਲਗੇ ਬੜਾ ਆ
 ਨਿਦਕ ਸਮਯ ਛਾਇ ਗਯਾ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਤਾ ਭਗਤਾਂ
 ਪੀਤਿ ਸਾਬ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਰੋਪਾਤਿ ਸਾਰ ਤਮਾਕੂ
 ਖਿਸੂ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੀ ਬਹਨ ਹੋਇਆ ਜਮਦਗਨ

ਸਾਧ ਸਹੀਸਰ ਬਾਹੁ ਰਾਜੇ ਕੋ ਭੋਜਨ ਛੁਕਾਇਆ ਸੀ ਕਾਂ ੨੫
 ਮਧੇਨ ਗਊ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਸੁਰਗ ਸੇ ਸਾਧ ਲਾਇਆ
 ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਅਨੇਕ ਰਕਮ ਮਿਠਾਈ ਕੁਦਰ
 ਤ ਨਾਲ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਸਬ ਲੋਗ ਮਨ ਮਾਨ ਤੇ ਪਦਾਰਥ ਖਾਇ
 ਕੇ ਆਨੰਦ ਕੀਏ ਰਾਜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੂਆ ਸਾਧੁ ਅਕੁਸ਼ਾਗ
 ਤ ਐਸੀ ਖਾਤਰ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮੈ ਈ ਐਸੀ ਦੌਲਤ
 ਨਹੀਂ ਐਸਾ ਬੰਦੋਬਸਤ ਨਹੀਂ ਯੇਹ ਕਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਸਾਧ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਅਪਣਾ ਖਜਾਨਾ ਮੁ
 ਸ਼ੁਕੋ ਬਤਲਾਓ ਰਿਖੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਲਪ ਬਿਛੁ ਅਰ
 ਕਾ ਮਧੇਨ ਗਾਇ ਸਬ ਰਿਖੀਆਂ ਦੇ ਵਤਿਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ
 ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦਿਓ ਗਊ ਅੰ ਕਲਪ ਬਿਛੁ
 ਮੇਰੇ ਕਾਮ ਆਵੈਗਾ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵ
 ਲੋਕ ਰਹੇਗੀ ਸਾਧ ਨੇ ਗਊ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚਲੀ ਜਾਹ ਗਊ
 ਉਡ ਗਈ ਰਾਜੇ ਬਾਣ ਮਾਰੋ ਤਾਂ ਗਊ ਦੀ ਦੇਹ ਛੇਦੀ ਗਈ
 ਰਤ ਟਹਿਤੁਰੀ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਅਰ ਗਊ ਨੇ ਜਿਥੇ
 ਰਤ ਡਿਗੇ ਉਥੇ ਤਮਾਕੂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਤਮਾਕੂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਪੀਵੇ
 ਗਊ ਸਦੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਕੁਸਟ ਹੋਵੇਗੇ ਜੇ ਤਮਾਕੂ ਦਾ ਧੂਆਂ
 ਬੀ ਮੁਖ ਤਥਾ ਨਕ ਦੇ ਅਗੇ ਆਵੇ ਹਵਾ ਤਥਾ ਮੁਸਕ ਸੋ
 ਪੀਵੇ ਜੈਸਾ ਵੇਸ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਹੁਕੇ ਦਾ ਦੇਖਣਾ ਗਊ ਦੇ ਮੁਰ
 ਦਾਰ ਜੈਸਾ ਹੈ ਪੰਜ ਪਾਠ ਸੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਰੈ ਤੇ
 ਬਖਸਾਵੈ ਤਾਂ ਸੁਧ ਹੋਵੈਗਾ ਪੁਨ: ਪੰਜ ਟੇਰੀ ਸੀ ਟਹਿਗੁ

ਰੂਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਹੋ ਸਿਓ ਤਮਾਕੂ ਦੇ ਖਨਾਂ ਅਰਪੀਨਾਂ ਵਰ
 ਤਨਾਂ ਪੀਨੇ ਵਾਲੇ ਕਾ ਸੰਗ ਕਰਨਾਂ ਅਰਕਿ ਸੂਕੇ ਪੀਨੇ ਕਉ
 ਪਦੇਸ ਦੇਨ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕੋ ਸਿਖ ਨੇ ਅਰ
 ਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਐਸੀ ਖਰਾਬ ਚੀਜ ਬਡੇ ਦੋਸ
 ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਮੈ ਚਾਲੂ ਕਿਉ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੁਨ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਜਨ ਕੋਈ ਜੀ ਵਿਆ
 ਕੂੜੇ ਭਰਵਾਸੇ ਕਲੂ ਅੰਦਰ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਾ ਅਵਤਾਰ
 ਮਾਜਨੂਰੀ ਧੀ ਜਨੂਰੀ ਜੋਰੂ ਜਿਨਾਂ ਕਾ ਸਿਰਦਾਰ ॥ ਅਕ
 ਬਰਦਾ ਬੇਟਾ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਧਰਮਾਤਮਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਚਗਤਾ
 ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟ ਦੁਖਣੇ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਹੋਈ ਦਵਾਈ ਬਹੁਤ
 ਕਰੀ ਪਰ ਰਾਜੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਨ ਆਏ ਤਬ ਇਕ ਦਿਨ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹ ਗੁਸੇ ਮੈ ਆਇਆ ਸਬ ਹਕੀਮੋ ਕੋ ਕਹਾ ਅਬੀ ਜੋ ਅ
 ਠਰੇ ਜਕੇ ਅੰਦਰ ਅਛਾ ਨ ਹੋਯਾ ਤਬ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਗੀਰ ਮ
 ਨਾਜਬ ਜਪਤ ਕਰ ਕੇ ਨਿਕਾਲ ਦੇਊਗਾ ਤਾਂ ਹਕੀਮ ਲੋਗ
 ਸੁਨ ਕਰ ਬਹੁਤ ਚਿਤਾਤੁਰ ਹੋਏ ਆਪਸ ਮੈ ਮਿਲ ਕਰ
 ਸਲਾਹ ਕਰੀ ਯੇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਜਾਨੇ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਪਰ ਤਮਾ
 ਕੂ ਮੈ ਗੁੜ ਮਿਲਾ ਕੇ ਕੂਟ ਕਰ ਹੁਕੇ ਮੈ ਪਾਨੀ ਪਰਨੇ ਚਾਵੇ
 ਚਿਲਮ ਮੇਰਖ ਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋ ਪਿਲਾਵੇ ਰੋਗ ਦਬ ਜਾ
 ਏਗਾ ਪੀਛੇ ਕਹੇ ਗੇ ਜੇ ਨਹੀਂ ਪੀਓਗੇ ਤਾਂ ਰੋਗ ਜਾਗੇਗਾ
 ਐਸੇ ਸਲਾਹ ਕਰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਸਬ ਕਾਮ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾ ਕੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਸਾਹਮਨੇ ਲਾਹਾ ਜਰਕੀਆ ਪੀਨੇ ਸੇਰੋ

ਗ ਦਬ ਗਿਆ ਤੁੰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਇਆ ਅਰਇ ੨੭
 ਨਾਮ ਦੀਆ ਅਰਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ
 ਹ ਬਦੇ ਹੁੰਗੀ ਰਲੇ ਪਾਣੀ ਅੰਨਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਫਸ
 ਤੇ ਇਸ ਬੋਧਿ ਨ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰਾ ਜਿਤ ਖਾਧੇ ਤਨ
 ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲੇ ਵਿਕਾਰਾ ਓਹ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ
 ਹ ਕੀਮਾਂ ਅਪਨਾ ਫਖਤ ਲਿਖਾ ਲਿਆ ਸੀ ਰੋਗੀ ਫਾਸ ਤੇ ਸੁ
 ਰਕਤ ਮਾਫ ਹੈ ਜਨ ਰਖਣੀ ਰਵ ਹੈ ਓਸ ਦੀ ਜਨ ਰਖਨੇ ਦੁ
 ਸਤੋ॥ ਪਰ ਪਾਸ ਵਾਲੇ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਦੁਰਗੀਧੀ ਔਰ ਧੂਆਂ
 ਬਹੁਤ ਆਏ ਤਬ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ ਇਕ ਦਿਨ ਅਪ
 ਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੇ ਹਜੂਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜਹਾਂ ਪਨਾਹ ਦਵਾਈ
 ਬੇਸ਼ੱਕ ਬਹੁਤ ਅਛੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਕੀ ਬਾਸ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਰ
 ਬ ਹੈ॥ ਇਸ ਕੋ ਅੰਦਰ ਕਪਾਨੀ ਬੀ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਤ ਹੈ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਸੁਣਕੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ
 ਛੁਡ ਨਹੀਂ ਸੱਕਾਂਗਾ ਮਨ ਮੈਂ ਐਸਾ ਸੋਚ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਜੋ
 ਇਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪੀਏ ਮੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਓਸੀ
 ਫਕਤ ਸਬ ਪੀਨੇ ਲਗੇ॥ ਘਰ ਘਰ ਦੇ ਖਨੇ ਕੋ ਸਿਪਾਹੀ ਛੂ
 ਟੇ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਮਸਾਲਾ ਖੁਸ਼ ਬੋਟ ਲਾਏ ਕੇ ਕੂਟ ਬਨਾ ਦੁ
 ਕਾਨੋ ਪੈ ਬੈਚਨਾ ਸੁਰੂ ਕਰੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮੁਲਕ
 ਮੇਂ ਇਸ ਕੋ ਖੁਸੀ ਸੇਂ ਪੀਵੇਗਾ ਉਸ ਕੋ ਮੁਫਤ ਮਿਲੇਗਾ ਔ
 ਰ ਦਾਮ ਉਸ ਕਾ ਸਰਕਾਰੀ ਖਜਾਨੇ ਸੇਂ ਮਿਲੇਗਾ॥ ਤਦ ਤੋਂ ਇ
 ਹ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਪਰਸਿਧ ਹੋਯਾ॥ ਇਸ ਟਾਕ ਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸਾ

ਗੀ ਸੰਗਤ ਬੜੀ ਪਰਸਿਨ ਹੋਈ॥ ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਚ
ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਦਿਜ ਹਿੰਦੂ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੈਂ ਲਿਖ ਦੇਹਨ ਕਿ ਸਲ
ਗਮ ਗਾਜਰਾਂ ਤੇ ਮਸਰ ਗਊ ਦੇ ਰਤ ਥੀ ਪੈਦਾ ਹੁਏ ਸਭੀ
ਸੁਠੈ ਇਨਾਂ ਚਹੁਆਂ ਦ ਰੂਪ ਅਰਥਾਤ ਨਿਆਰਾ ਹੈ॥

॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸਿਖ ਗੁ
ਰੂ ਕੇ ਯਸ ਕੋ ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਐਸੀ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਤਮਾਕੂ ਕੇ
ਛੋਟੋ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਬੰਦੇ ਪੀਵੈ ਜੋ ਕੋਈ ਚਲਣ ਨਰਕ ਮ
ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸ ਨ ਹੋਵੈ ਪੂਜਾ ਪਾਠ ਸਭ ਨਿਹਫਲ
ਜਾਵੈ ॥ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਅਪਨੇ ਜੋਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲੋਭ ਲਾਲਚ
ਦੇ ਕੇ ਤਮਾਕੂ ਪਿਲਾ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਧਰਮ ਈਸ
ਨ ਛੀਨ ਲੀਆ ॥ ਖਾਲਸੇ ਇਸ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ ਤਾਂ
ਇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤਾਈਂ ਸੇ ਸਿਖ ਪੰਥ ਕਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਧਦਾ
ਜਾਏ ਸੂਰਬੀਰ ਸਭ ਸਿਖ ਹਠੀਏ ਹੁਏ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬੜੀ ਪਸੰਨ ਤਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਬੈਠੇ ਤਬ ਇ
ਤਨੇ ਮੈਂ ਏਕ ਕਾਜੀ ਦਿਲੀ ਸੇਂਚਲ ਕਰ ਆਇਆ ਸਲਾ
ਮ ਕਰੀ ਅਰ ਹਜੂਰ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਿਆ ਸੇਭਾ ਦੇਖ ਕਰ ਆਚ
ਰ ਜਹੂਆ ਇਕ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦੂ
ਗਾਇਦਾ ਦੁਧ ਪੀਲਾ ਸੀ ਫਰਤ ਦੇਹਨ ਸਾਢੇ ਅਰ ਅਸੀ
ਸੂਰਦਾ ਕੁਛ ਫਰਤ ਦੇਹਨੀਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗਊ ਬੈਲ
ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਜੈਸੇ ਮਾ ਪਿਉ ਕਾ ਸਭ ਕੁਛ
ਖਾਈਦਾ ਹੈ ਐਹੇ ਉਨ ਦੀ ਗਫਿਆ ਕਰਨੀ ਜੋਗ ਹੈ ਤੈਸੇ ਦੂ

੧੫੫ੳਗੳਦਾਖਾਨਾਮਾਫਹੈਅਰਗਿਆਕਰਨੀਗ ੨੯
 ੳਦੀਸਟਾਬਹੈਜੈਸੇਮਾਂਦੀਹਤਿਆਕਰਨੀਤੈਸੇਗੳਦੀ
 ਹਤਿਆਕਰਨੀਹੈਮਾਰਨੇਨਾਲੋਜੀੳਦੇਗੳਬੈਲਦਾਨ
 ਫਾਬਹੁਤਹੋਵੈਹੈਦੁਧਪਿੳਬਛੇਬਹੁਤਹੁੰਦੇਹਨਾਤੁਹਾ
 ਡਾਪੈਗੀਬਰਸੂਰਕੋਮਾਰਨੇਗਿਆਸੀਖਾਨੇਦਾਇਠਾਦਾ
 ਕਰਕੇਸਿਕਾਰਦੇਬਹਾਨੇਜਾਕੇਤੁਬਕਸੂਰਕੋਮਾਰੀਤਕ
 ਕਰਉਲਟਾਸੂਰਨੇਦੌੜਕੇਦੁਲਿਆਮਸਾਂਜਾਨਬਚੀਤੋ
 ਬਾਕਰੀਚਾਰਆਦਮੀਰਲਨਤਾਂਸੂਰਮਰਦਾਹੈਚੌਹੁੰਦਾ
 ਇਤਫਾਕਨਹੁਆਮਾਰਿਆਨਹੀਪਰਸੂਰਦਾਮਾਰਨਾ
 ਮਾਰਖਾਨਾਬਡੀਬਹਾਦਰੀਹੈਕਾਜੀਖੁਸ਼ਹੋਸਲਾਮਕੀ
 ਆਅਰਪੁਛਿਆਖੁਦਾਬੀਹੈਬਚਨਹੋਇਆਜਿਸਦਾ
 ਬੀਜਨਹੀਓਚੀਜਬੀਨਹੀਜਿਸਦੀਸ਼ਕਤੀਸੇਂਦੁਨੀ
 ਆਪੈਦੇਹੋਈਹੈਓਆਪਬੀਹੈਸਿਘਾਂਹਥਜੇੜਪੁਛਿਆ
 ਜੀਮਹਾਰਾਜਬੀਆਂਦਾਮੁਲਲੈਣਾਂਅਰਧੀਆਂਦਾਮਾਰ
 ਨਾਇਸਵਿਚਕੀਦੋਸ਼ਹੈਅਕਿਪਾਕਰਕੇਦਸੋਜੀਬਚਨ
 ਹੋਯਾਜਿਹੜੇਧੀਦਾਧਾਨਖਾਂਦੇਹਨਓਫੇਰਦੇਨਰੋਗ
 ਜਾਮਨੀਖਾਂਦੇਹਨਾਜਿਹੜੇਧੀਮਾਰਦੇਹਨਓਨਕੋਮਾਸ
 ਰਤਦੇਪਹਾੜਖਾਨੇਕੋਮਿਲਨਗੇਹੋਰਪਦਾਰਥਦੁਧਅੰ
 ਨਖਾਟੇਕੋਨਹੀਮਿਲਨਗੇਸੱਪਕਾਂਕੁਤੇਬਪਿਆੜਗਿੱ
 ਦੜਵਿੱਲਸੇਰਇਤੁਜਾਦਿਜੁਨਾਮਿਲਣਗੀਆਹੋਰਕਿ
 ਸੇਜਨਮਓਸਦੇਘਰਅੰਸਾਂਨਹੋਵੇਗੀਕੁਲਮਾਰੀਜਾਏ

ਗੀ ਅਰ ਸਤ ਕੁਲਾਂ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਗੀਆਂ ਫਿਨਵੇਂ ਕਰੇ
 ਤੁਜਾਵਟ ਤਾਂ ਟੁਪਿਆਸੀ ਚਿਸ ਸਮੇਂ ਕੁੜੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ
 ਮਾਰਦਾ ਨਾਲੇ ਵਿਧਵਾ ਕਰੇਵਾ ਕਰ ਲੈਂਦੀਆਂ ਸਨ ਚਾਚੇ
 ਮਾਮੇ ਦੀ ਧੀ ਵਿਆਹ ਲੈਂਦੇ ਸੀ ਰੰਡ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿ
 ਦਾ ਅਬ ਹੋਰ ਜਾਤ ਸੇ ਸਾਕ ਕਰਨ ਦੀ ਰੀਤ ਚਲੀ ਹੈ ਸਤਾ
 ਠਾ ਸੈ ਬਰਸ ਹੁਆ ਹੈ ਮੁਜਾਵਾ ਚਲੀ ਹੈ ਪੁਤ ਕੁੜੀ ਨਹੀਂ ਮ
 ਰਦੇ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਿਲੀ ਗਏ ॥
 ਸਿਖ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਅਏ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਕਹੇ ਧੀਨ ਹੈ ਗੁਰ
 ਜੀ ॥ ਦਸਮ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀ ॥ ੭ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਵੀਂ ਚਲੀ

ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਗੜ ਬੈਠੇ ਮਧਸ ਦੀਵਾਨ ॥
 ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਰਣ ਕੋ ਸੇਵੈ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥

ਹਥ ਜੋੜ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀਸ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
 ਜੀ ਨਾਲੇ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੇਸਾਂ ਸਾਸਾਂ ਦਾ ਸਹਾਈ ਸੀ ਟਹਿ ਗੁਰੂ
 ਅਰ ਨਾਲੇ ਆਖੀ ਦਾ ਹੈ ਕੇਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੋਹਰ ਹਨ ਤਾਂ ਬ
 ਚਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਧਿਆਰਿ ਓ ਕ੍ਰਿਸ ਸਬ ਕੋਈ ਰਖਦਾ
 ਸੀ ਰਾਜੇ ਮਕਰ ਦਾਰਾਜ ਸੀ ਪਰਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਕਰੇ
 ਕੀਮ ਕਹੇ ਕੋਈ ਨਾਮੀਨੇ ਤਬ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਗੋਂ ਕੋ ਕੈਦ
 ਕੀਆ ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਰਲ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਫਰਿਆ
 ਦਕਰੀ ਕਿਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਰਾਜਾ ਅਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਨੌਕਰ ਅਧਿ

ਤੇਜਾਣ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕੈਂਦੋਂ ਛੁਟੀਏ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਰਮਾ ਦਸੁ ੩੧
 ਟੁਕਾਸੀ ਅਰਥਾਤ ਜੈ ਨੈ ਜੋਤਸੀ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਪਰਜਾ ਦੇ
 ਤੇਜ ਕਿਵੇਂ ਘਟੇ ਤਾਂ ਜੋਤਸੀ ਨੇ ਬੀਰਾਰ ਕੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਹੋਰ
 ਜਾ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਦੇ ਕੇਸ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁਨਾ ਦਿਓ ਤਾਂ ਤੇਜ ਘਟ
 ਜਾਏਗਾ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਮੈਂ ਜੰਗ ਕਰਨਾ ਹਾਂ ਸਭ ਸਿਰ
 ਮੁਨਾ ਕੇ ਸੁਧਰੋ ਕੇ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਆਓ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਬਰਫੀ ਲਭੂ ਪੇੜਾ ਛਕੋ ਏਕ ਮੁਹਰ ਵਖਣਾ ਦਿਓਗਾ
 ਸੁਨਦੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਲਾਲਚੀ ਸਿਰ ਮੁਨਾ ਕਰ ਦੇਸ ਦੇਸ ਤੇ
 ਆਏ ਅਰਕਾ ਜੈ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਨਾ ਕੋ ਦੇਖ ਕੇ ਆਂ
 ਰਜਾ ਤਾਂ ਬੀ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁਨਾ ਕੇ ਆਗਈਆਂ ਬੜੇ ਭਾਰੀ
 ਕਿਲੇ ਮੈਂ ਸਭ ਸਿਰ ਮੁਨੇ ਆਇਗਏ ਤਬ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ
 ਸਭ ਕੋ ਕੈਦ ਕਰੋ ਲੋਕਾਂ ਫਿਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਗੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ
 ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣੀ ਕੇਸਾਂ ਬੋਧਿਨ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾਰੂ ਪਹਨਾ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਪ੍ਰੇਤ ਸ੍ਵਾਹ ਤਾਹੀਏ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸਿਰ ਮੁਨੇ ਦੇ
 ਸੇ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਐਸੀ ਕਥਾ ਕੋ ਸੁਣ ਕਰ ਕੇ ਸੀਗਤ ਬ
 ਡੀ ਖੁਸ਼ ਹੋਈ। ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜੇਹੜੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਮੁਨਾ ਵਧੇ ਹਨ ਯਾ ਕੇਸ ਨੰਗੇ ਰਖਦੇ
 ਹਨ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਹੋਏਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਤ ਮਾਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਰਕਾਂ ਜੈਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਕੇਸ ਨੰਗੇ ਰਖੇ ਹੋਏ ਪਗਾਂ ਰਖਨੀਆਂ ਚਾਹੀਏ ਜੇਵ
 ਡੀ ਬਹਿਜਾਵੇ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਰਹੇ ਨਿਕੀ ਪਗ ਨਾਲ ਫਨੀ ਜੇਹੜੇ

ਕੇਸ ਮੁਨ ਦੇ ਹਨ ਓਹ ਪਛਲੇ ਜਨਮ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂਨੀ ਸਨ ਇ
 ਹ ਥੇਟੇ ਜਨਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਬੁਖ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਓਹ ਜੇਹੜੇ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂ
 ਨੀ ਪਏ ਹਨ ਓਹ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਜੀ ਜੋ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਕੇਸ ਬਹੁਤ ਮੁਨ ਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਭੇਡਾਂ ਦਾ ਅਯ
 ਰੂਲਿਆ ਓਹ ਸਿਖ ਭੇਡਾਂ ਲਿਆਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ
 ਆਂ ਭੇਡਾਂ ਨਿਕਾਲੀਆਂ ਓਨ ਕੋ ਅਮਿਤ ਛਕਾਯਾ ॥ ਖੜੇ ਸਾ
 ਬ ॥ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਭੇਡਾਂ ਬੋਲੀਆ ਅਰ ਆਪ ਮੁਖੋ
 ਫਤੇ ਗਜਾਈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਐਸੀ ਜੂਨ ਕੌਯੋ ਪਾ
 ਈ ਭੇਡਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਅਸਾਂ ਖੜੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਿਆ ਸੀ ਅਰ
 ਸਿਖ ਸਜੇ ਸਾਂ ਖੋਟਿਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾਂ ਕੇਸ ਦਾੜੀ ਮੁ
 ਨ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਹੁਨ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਾਨੂੰ ਭੇਡਾਂ ਦੀ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥
 ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਨਾਂ ਥੋੜਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਾਂ ਜੋ ਅ
 ਸਾਡਾ ਮਨ ਮੈਲਾ ਖਾਣੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬ
 ਖਸ਼ੋਲੇ ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਈਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਟਹਿ
 ਠਕ ਮਾਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿ
 ਖੋ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ
 ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਭੇਡਾਂ ਪਰ ਛਟੇ ਮਾਰੇ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਛਟੇ ਮਾਰ ਦੇ ਹੀ
 ਓਨਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਸਾਂਤ ਭਈ ਚਤੁਰ ਬੁਝ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਬੈਠ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਗਏ ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਲਾ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਏ
 ਪੁਨ: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗਯਾ ਕਰੀ ਹੋ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰ ਕੋ ਅਮਿ

ਤਛਕਕੇਜਿਹੰਤ ਕੇਸਾਂਦਾ ਬੁਠਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਸੋ ਜਨਮ ਭੇਡਾਂਦਾ ॥੩॥
 ਪਾਏਗਾ ਹੇ ਸਿਘੋ ਜੀਉਦਾ ਸੇਰ ਸੀਸ ਅਰਮੁਛ ਕਰੇਮ ਕਿਸੇ
 ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿਦਾ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸਿਘ ਸਿਰ ਅਰਮੁਛ ਕਰੇਮ ਨਹੀਂ ਭਾ
 ਹੁਣੇ ਦੇਵੇਗਾ ॥ ਓਹੋ ਪਈ ॥ ॥ ਸਿਗਤ ਸੁਣਕੇ ਆਗਸਮ ॥
 ਨੀ ਗੁਰਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਨ ਮੇਜਾ ਨੀ ਬਡ ਭਾਗੀ ਹੈਂ ਹਮ ਸਬ
 ਲੇਗੁਾ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਹਮ ਚਰਨ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਸਿਗਤ ਪੁਛਿਅ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਤੁਸਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਛ
 ਕਿਆ ਸੀ ਅਰ ਆਪਦਾ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਹੈ ਜੀ ਸਾਥੋਂ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ
 ਅਸੀਂ ਕਿਆ ਦਸੀਏ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀ ਆਹੇ ਸਿਖੋ ॥
 ॥ ਓਹੋ ਹਰਾ ॥ ॥ ਆਗਮਾ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਤਬੀਚਲਾ ਯੋਪ
 ਥਾ ॥ ਸਭੁ ਸਿਖ ਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨੀ ਓਹੀ ਬਾ ॥੧॥ ਹੇ ਸਿ
 ਖੋ ਜਪ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਾਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ਓਹੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਤੁਪਕਤ ਬਰ ਅਰਤੀਰ
 ॥ ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸੈਹ ਬੀਯੋਹੀ ਹਮ ਓਹੋ ਪੀਰਾ ॥੨॥ ਰਾਖੇ ਸੋਇ
 ਸਰਹਿ ਤੋ ਕੋਓ ਮੇਰਾ ਮੈਂ ਤਾਸਾ ਬਡ ਭਾਗੀ ਫਹੁ ਜਾਨੀਐ ਰਹੈ ਹ
 ਮ ਓਹੋ ਪਾਸ ॥੩॥ ਹੇ ਸਿਖੋ ਅਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜੀਗਕ
 ਰਨਾ ਹੈ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਕੇ ਸਿਘ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬੀਜ ਨਾ ਸਕ
 ਰਨਗੇ ਫਹਿ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਮੈਲ ਕੋ ਸਾਥੁਣ ਹੈ ਜਿਉ ਜਿ
 ਉਂ ਸਾਪ ਕਰੀਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੈਲ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਧੋ
 ਤੀ ਜਾਇਗੀ ਫੇਹ ਮੂਧਾ ਕਢਲ ਉਲਟ ਕੇ ਸੂਧਾ ਹੋ ਜਾਇਗਾ ॥
 ਹਿੰਦ ਆਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤੁ ਸਕਰਨ ਦੀ ਛਾਈ ਦੂਰ ਹੋਇਗੀ

ਗੀ ਫੇਰ ਅਰਸਾਂ ਕੁਰਸਾਂ ਦੀ ਵਿਸਟ ਭਾਸੇ ਗੀ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨ
 ਵਿਖੇ ਪਰਤੁੰਖ ਪਦਾਰਥ ਭਾਸਦੇ ਹਨ ਓਹ ਜਾਗਤ ਮੈਂ ਨਹੀਂ
 ਇਸਦੇ ਫੇਰ ਸੁਫਨੇ ਵਾਂਗ ਰਜਾਗਤ ਮੈਂ ਸੁਭੀ ਫੁਛ ਸਪਸ੍ਰ-
 ਹ੍ਰਿਸ੍ਟ ਆਵੇਗਾ ਪਰੇਖ ਭਉ ਓਹ ਜਾਏਗਾ ਅੰਤ ਸੁਕਰਨ
 ਤੁਤ ਕਾਲ ਵਿਸ੍ਰੁਭਾਸੇ ਜੈਸੇ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਜਲ ਵਿ
 ਚ ਪੈਂਕੇ ਅੰਗ ਭਾਸਦੀ ਹੈ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜਾਪ ਕਰੇ ਪਾਪ ਕੇ ਜਲਾਵੇ ਜੈਸੇ ਅਗਨ ਪਾਸ ਜਲ ਦੀ
 ਹੈ ਜਿਚਰ ਤਾਂਈ ਖੰਡੇ ਕਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀਂ ਫੁਕੇਗਾ ਤਦ ਤਾਂਈ
 ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਂ ਵਿਖੇ ਭੁਰ ਮੇਂਗਾ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ
 ਬੜੀ ਵਿੱਖ ਹੈ ਘੋੜੇ ਦੀ ਅਸਵਾਰੀ ਅਰ ਦੁਧ ਫੁਕਨੇ ਕੋ
 ਪਾਪ ਤੋਂ ਵੈਧੇ ਨਾਮ ਜਪਨੇ ਕੋ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹ
 ਨੇ ਕੋ ਵੇਹ ਅਰੇਗ ਹਰਖ ਨਾ ਸੋਗਾ ॥ ਵੇਹਗਾ ॥ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਲ ਮੈਂ ਗਏ ਸੁਆਪ ਪਧਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸਿ
 ਖਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਜਾਖੀ ਲਿਖੀ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੮ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਾਵੀਂ ਚਲੀ ॥

ਵੇਹਗਾ ॥ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਪਰਭਾਤ ਮੈਂ ਲਾਰਯੋ ਬੰਦੇ ਦੀ ਦਾਨ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇਕੇ ਬੈਠੇ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੧ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ
 ਮਸਤਕ ਰਖ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਨਿਰੰ
 ਕਾਰ ਦੀ ਜੋਤ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਜੀ ਜਿਸ ਜੋਤ ਦਾ ਦਰਸ
 ਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਅਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਨਾਲ

ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਕਰਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਕੇ ੩੫
 ਸਾਂਸਮੇਤ ਰੰਢੇ ਜਲ ਨਾਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ
 ਆਂ ਅਛੇ ਅਛੇ ਬਸਤ੍ਰ ਸਮੇਤ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾ ਕਹ
 ਥਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਪੋਸ ਸੀਯੁਕਤਾ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਆਗਿਆ ਮਾ
 ਨੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਈ ਸਿਖ ਸਿ
 ਘਣੀਆਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਨ ਲਗਾ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿ
 ਆਨ ਲਗਾ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ਕਿ
 ਕਰੋੜ ਬਿਜੁਲੀ ਜੈਸਾ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਤ ਬੋਇ ਕਪਾਸੇ ਹੀ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਅਰ ਆਰਜਾ ਕਰੀ ਜੋਤ ਦੇ ਪਾਸੇ ਹੋ ਕੇ ਲੰ
 ਘ ਆਓ ਸੀ ਤਪਾਲ ਸਾ ਲਿਖ ਗਿਆ ਕਈਆਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਚਿਟ
 ਹੀ ਰਹੇ ਕਈਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਕਈਆਂ ਦੇ ਸੜ ਗਏ ।
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜਾ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਪੜਿਆਂ ਪੈ
 ਟਾਰ ਟਾਟਸੇ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਜਦ ਤਾਂ ਈ ਦੇਹ ਵਿਚ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤ
 ਦ ਤਾਂ ਈ ਹਥਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਅੰਗੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਦੇਹੋ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਰ ਭਾਉਣਾ ਦਾਨ ਹੈ ਮੁਇਆਂ ਪਿਛੇ ਜਿਹੜਾ ਦਾਨ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੇ
 ਜਨਮ ਭਾਉਣਾ ਹੈ ਹਥਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣਾਂ ਕੀਨੀ ਸਸ ਸੁਣਨਾ ਆ
 ਪਨਾ ਇਹੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਸਥੂ
 ਲ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਦੇ ਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਪੈਣ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਧਾਰ
 ਕਰ ਸੁਖ ਦੇ ਤਾ ਹੈ ਦੁਖ ਥੀ ਦੇ ਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਿ
 ਨਾਂ ਕਰੀ ਹੋ ਥਾਣੀ ਕਹ ਦੇ ਕਰੇ ਸੁਣ ਦੇ ਕਰੇ ਕਰੀ ਆਖ ਦੇਖ
 ਣੀ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਥਾਣੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਂਸਤਾਂ ਦੀ ਕ ਬੁਨ

ਏਕੇ ਮੰਨੀ ਹੈ ਕੁਠਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੋਰਾਂ ਪੁਜਦੇ ਹ
 ਨ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਚਿਨਾਂ
 ਦੇ ਕਪੜੇ ਸੜ ਗਏ ਹਨ ਜੇਹੜੇ ਬਾਹਰੋਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹਨ
 ਦਿਲੋਂ ਭਾਗਵਤ ਗਰਬ ਪੁਰਾਣ ਆਦਿ ਪੁਜਦੇ ਹਨ ਚਿਨਾਂ ਦੇ
 ਕਪੜੇ ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਿ
 ਨਾਂ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਪੁਜਿਆ ਚਿਨਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਚਿੰਟੇ ਰਹੇ ਹਨ
 ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਵਾਲੇ ਆਪਨੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਬ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਤੈਸੇ ਸਿੰਘਾਂ
 ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹਿੰਦ ਦੇ ਕਰਮ ਤਿਆਗ ਦੇਨ ਕਿਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਿੰ
 ਦੂ ਕੋ ਛੋਹਤ ਦੂਛ ਨ ਲਗੇ ਚਹ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸੁਧ ਹੋਵਨ ਦੀ
 ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ॥ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸ ਰਹਾਂ ਪਾਪਤ ਹੋਈ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਸਾਨੂੰ ਉਪਾਏ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾਂ
 ਉਦਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਬੋਝ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਪ
 ਤਾਲ ਸਤ ਸਮੁੰਦਰ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸੀਂ ਹਠਧਾਰ ਕੇ ਜਿ
 ਸਕਾਰ ਜਨੂੰ ਲਗੋਗੇ ਸਿਧ ਕਰ ਲਓਗੇ ॥ ਭੁਜਨ ਕਰੇ ਨਾ
 ਮ ਜਪੋ ਯਥਾ ਵਕ੍ਰਾ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਨਾਮ
 ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭੁਟਨਾ ॥ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਮ ਜਪ
 ਕੇ ਸਿਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ॥੬॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦਸਵੀਂ
 ੧੦ ਚਲੀ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਵਾਲਾ ਬੈ
 ਠੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਤਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਸੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ
 ਰੂਏ ਦਿਨ ਕਿਰਿਆ ਕਰ ਸੂਤ ਕਪਾਤ ਕ ਕਢਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਚ

ਸਟੇਲੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਛਕਾਉਦੇ ਹੋ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਰ ੩੦
 ਦਉਚਾਰਿਆ ਕੁਪ ਪਰੇਜੈ ਸੇਦਾ ਵਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸ ਥਿਦੇ ਸਨ ਬ
 ਝਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਜੀਵ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਦੇਹਨ ਤਦੋਂ
 ਜਮਾਂ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਵਸ ਪੜਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿਰਿਆ ਕਰਾਉਦੇ ਹੋ
 ਨਾਲੇ ਵੰਗੀਣਾਂ ਤੇ ਚੌਵੰਗੀਆਂ ਕਰਾਉਦੇ ਹਨ ਗੀਗਾ ਛੁੱਲਤਾਰ ਦੇ
 ਹਨ ਗਯਾ ਜੀ ਜਾ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰਿਭਰਾਉ ਦੇ ਹਨ ਪਿਤ੍ਰਗਾਂ ਮਿਤ ਓ
 ਨ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ
 ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਵਸ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਕਮੇ ਕਿ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਨਰ
 ਕ ਭਰਨੇ ਹਨ ਜਿਸ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਓਸ ਦਾ ਹੁਕਮ
 ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਕਲੂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਦਸ
 ਅਵਤਾਰ ਹੋਣਗੇ ਪੂਰੇ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਐਰਿ ਪੀਛੇ ਸੀਤ ਅਵਤਾਰ
 ਰਹੇਣਗੇ ਨਾਮ ਜਪਾਵਣਗੇ ਸਿਖਿਆ ਦੇਣਗੇ ਰਾਜੇ ਜਨ
 ਕ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਭਰਵੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਛਡਨਾ
 ਅਸੀਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਉ
 ਦੇਹਾਂ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਉਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕੋ
 ਜਮ ਦੂਤ ਛਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਾਰਹਵੇਂ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀਵਾ ਭੋਗ ਪਾਉਨੇ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਅਵ
 ਤਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕੇ ਭਜਨ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾ
 ਲ ਵਿਚ ਪਾਨੀਆਂ ਦੇ ਪੁੰਨ ਭੋਜ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਸਾਡਿਆਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਛਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇ ਆਪਣੀ

ਇਛਾ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸੀਤ ਸਿਖ ਕਿਤੇ ਹੋਇਣ ਕਲਜੁਗ
 ਧਰਮਗਾਇਚਿਤੁ ਗੁਪਤ ਜਮਦੂਤ ਸਾਡੇ ਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂਗੰ
 ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਸੁਣਕੇ ਛੁਡਦੇ ਹਨ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਪਣਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਸੀ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਪਾਸ ਆਪ ਲੈ ਜਾਣਗਾ ਜਦ ਪਾਨੀ ਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕ
 ਰਕੇ ਇਸ ਨਾਨਕ ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਏ ਫਿਰ ਪਾ
 ਤਕ ਸੂਤਕ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਦੀ ਨਦੀ ਇਆਲ ਜੀ ਗਏ ਮਹਲ ਮੈ ਆਪਾ ਯਸ ਕਰ ਸੀ
 ਸਨਿ ਵਾਵਤੇ ਸਿਖ ਗਣਾਵੈ ਪਾਪਾ ॥ ੧ ॥ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾ ਪਹੁਚੇ ਚਮਕੋ ਗਾਜੁ ਧਕਰਨ ਕੀ ਬਾਤ ਅਬ ਰਹੀ
 ਕਥਾ ਸਭੁ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਯਾਰ ਦੀ ॥ ੧ ॥
 ਚਲੀ ॥ ॥ ਚਮਕੋ ਰਕੇ ਜੁਧ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਨੈ ਪੁਛਿਆ
 ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਕੇ ਸਾਸਤ੍ਰੇ ਮੈ ਹਰ ਸਰ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਲਿਖਿ
 ਆ ਉਥੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਨਾਮ ਮਸਹੂਰ ਹੈ ਹਰ ਸਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦ
 ਨਾਮ ਪਰਸਿਧ ਸੀ ਸਾਡੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੰਗਾ ਦੇ ਤਾਰਨ ਲ
 ਈ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਆਏ ਸੀ ਸਬਦ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰੂ ਜਗ
 ਤਾਰਨ ਕੇ ਆਵਿਕਾ ॥ ਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੀ ਉੱਕੇ ਜ
 ਮਦੂਤ ਕਿਥੇ ਰਖ ਦੇਹਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਆ ਤੇ ਸਿਖੋ ਬੜਾ ਦੁ
 ਖਦਿ ਦੇਹਨ ਸਪਾਂ ਬਿਛੁਆਂ ਦੇ ਰਾਖ ਸਾਂ ਦੇ ਦਸਕਰ ਭਿਆ
 ਨਕ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਈ ਬੰਦ ਕੁਟੀਬ ਸਹੇਰਾ ਓਹ ਬੀਲਾ
 ਗੋਕਾ ਦਸ ਦੇਰਾ ਪਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਓਹ ਹਿਤ ਤਨ ਲਾਗੀ ਓ

ਹਤਉ ਭੂਤਭੂਤ ਕਰਭਾਗੀ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸਭੈ ਜਗ ਭੂਟਿਆ ॥
ਅਮਤਉ ਏਕਰਾਮ ਕਹਿ ਫੁਟਿਆ ॥ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀ ਸੀਵ
ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋਰੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ ਖੇਲ ਵ
ਏ ਵੇਖੋ ਕੀ ਭਾਣਾ ਫਰਤ ਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਰੋਇਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾ
ਦੇ ਰੋਹ ਸਿੰਘ ਘਾਇਲ ਰੋਏ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ
ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਫੈਰਾਗ ਕੀਤਾ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਆ ਇਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ
ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਿਸਕਾਰ ਕੋਰੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਤਿ ਆਰਕਰ ਜਪ ਜੀ ਕੇ ਅਠਤੀ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀ
ਤਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ॥ ਪਉਣ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ
ਧਰਤ ਮਹਤਾ ਦਿਵਸੁ ਰਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸ
ਗਲ ਜਗਤਾ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ਵਚੈ ਧਰਮ
ਰਦੂਰਾ ਕਰਮੀਆ ਪੈਆ ਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨ
ਮੁਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤ ਘਾਲਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜ
ਲੈ ਕੇਤੀ ਫੁਟੀ ਨਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਨਾਨਾ
ਬਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਫਰਦਿਤ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਸਕਾਰ ਦੇਵੇ ਲੇ
ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਧ ਸਲੋਕ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਪ
ਬਖਸੇ ਜਾਣਗੇ ॥ ਕਿਹਿਆ ਕਰਮ ਥੀ ਬਿਨਾਂ ਸਦਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰ
ਤਰੋਵੇਗਾ ਐਸਾ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸਿਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਰਪਾ
ਲ ਕਿਹਿਆ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਸਤਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾ ਤੁ
ਲਾਓ ਤੁਨ ਖਾਨ ਹੀ ਤੋੜਨਾ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜਨਾ ਆ

ਆਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉਂ ਪਿਛੇ ਪਤਲ ਸਦੇ ਕਾਉਂ।
 ਸਭੁ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਪੁੰਨੀ ਸੁਰਗ ਜਾਏਗਾ ਪਾਪੀ ਨਰ
 ਕਜਾਏਗਾ ਤਾਂਤੇ ਅਗਿਆਨੀਆਂ ਦੇ ਮਤ ਵਿਖੇ ਬੀ ਦੇਹੁ
 ਕਾਣ ਨਾਮ ਤੇ ਰੂਪ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਭਾਸਦਾ ਹੈ ਚੇਤੀ ਨਕਲਾਨ
 ਹੀ ਮਰਦੀ ਹੀ ਮਨ ਕਰੇ॥ ਜੀਉ ਆਪਣਿਆਂ ਪੁੰਨ ਬੋਂ
 ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਿਛਲੇ ਕੀਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਆਗਮ
 ਦਿਤੀ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ ਕੜਾਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਿਖ ਮੈ ਪਾਓ ਫੇਰ ਨੁਕੇ ਵਰਤਾਓ ਥੋੜੀ ਵੇਰ ਪੀ
 ਫੇ ਅੰਸੀ ਮੀਂਹ ਅੰਧੇਰੀ ਵਰਖਾ ਆਈ ਲਾਲ ਕਾਲਾ ਪੀਲਾ
 ਅਸਮਾਨ ਕਾ ਰੰਗ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੂਰਕ ਆਪਸ ਮੇਲ ਰੂਮ
 ਰੇ ਸਿੰਘ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਤੇ ਪਕੜ ਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀਗਲ ਮੇਂ ਏਗਲ ਕਰਕੇ ਜੀਤ ਕੀਫਤੇ ਆਨ ਗਜਾਈ
 ਫੁਲ ਚੁਗਨ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜਨਾ ਤਾੜੀ ਵਾਉਂ ਨਲ
 ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਾਈ॥ ਚੌਗਿਰਦ ਹਮ ਰੇ ਰਾਮ ਕਾ
 ਦੁਖ ਲਗੇ ਨਾਉਂ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਬੇ ਹੋਇਆ ਜਿਨ ਬਣਤ
 ਬਣਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅੰਖ ਦਈ ਆਹਰ ਏਕ ਲਿਵਲਾਈ
 ਨਿਕੁਨਾਨ ਕੀਰਤ ਪਾਭਈ ਪ੍ਰਭੁ ਭਏ ਸਹਾਈ॥ ਸਬਦ ਪੜ
 ਕੇ ਮੁੜਨੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜੋਗੀ ਬਪੁਰਾ ਖੇਲਿਆ ਆਸਣ ਰਹੀ
 ਬਿਭੂਤਾ॥ ਸਜਣ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਚਲੇ ਕਿਆ ਰੋਖਾਂ ਪਰ
 ਜਾਇ॥ ਸਤਾਕੁ ਰੋਜ ਅੰਸਾ ਦਿਨ ਲਗਾ ਸਬ ਜਿਮੀਆ
 ਸਮਾਨ ਸੁਰਖ ਲਾਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਦਿਨੀ ਸਹਰ ਮੈਂ ਸਭੁ ਰ

ਗੋਖਲੀ ਦੇ ਤਿਸਰਖ ਪੁਨਰ ਸਭੁ ਭਿਅਪੀਮਾਈ॥

ਜ ਕੇ ਦੀਵੇ ਸਬ ਗੁਲ ਹੋ ਗਏ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦਿਸਿਆ ਨਹੀਂ
 ਸਿੰਘ ਪਿਆਰੇ ਆਰਾਮ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੁੱਧ ਕਾਥ
 ਕੇਵਾਂ ਉਰੂ ਗਿਆ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਕੀ ਭਾਵਾਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਜੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
 ਹੁਨ ਚੰਦ ਅਪਨੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗਏ ਹਨ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇ ਵ
 ਤਿਆਂ ਰੁਸ਼ਨਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਫੇਰ ਕਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿ
 ਘਾ ਨਾਲ ਹਾਸੀ ਕਰਾਨਾ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੀਜਾ ਪ੍ਰਬ
 ਣਾਯਾ ਕੀ ਸੁਖ ਪਾਯਾ ਭਰੇ ਸੇਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਉਨ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉਪ
 ਰ ਪੈਲਾ ਮਾਰ ਆਨ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਗ
 ਤ ਬਾਉਰਾ ਹੂਆ ਬਕਦਾਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੂ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਰਾਸ ਭਰੇ ਤੀਰਾਨੀ ਦਨ ਪੁਤ ਜਣੇ ਗੀ ਗੋਰੀਆਂ ਆ
 ਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੋ ਸਿੱਖੇ ਹੁਸੀ ਫਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਕੜਾਹ ਪਸਾਹਿ ਵਰਤਾਏ ਕੀ ਆਗਯਾ ਵਈ ਬਿਹਿਗਮ
 ਸਿੰਘਾਨੂੰ ਸੌ ਪੁਸ਼ਾਕਰੇ ਸਮੀ ਅਰਘੇ ਤੇ ਦੀਏ ਗਹਿਣੇ ਦੀਏ
 ਸਬਦ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤਦਿ ਬਦਿਸਟ ਭਈ ਨਹਿ ਕੁਛ ਜ
 ਨ ਮੇ ਨਹਿ ਕੁਛ ਮਰੇ ਅਪਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪ ਹੀ ਕਰੇ ਆਵ
 ਨ ਜਾਵਨ ਇਕ ਖੇਲ ਬਨਾਇਆ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਕੀਨੀ
 ਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਫੁ
 ਲ ਤੁਸੀ ਹਰਿ ਸਰ ਲੈ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸਿਖਾਨੇ ਫੁਲ ਨੂੰ ਦੁਪ ਸਾਥ

ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਕਰ ਸੀਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੰਯੁਕਤ ਚਾਂਦੀ ਦੀ ਗਾਗਰ ਵਿਖੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕ
 ਰਕੇ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਬਕਤ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇਵ ਸਿ
 ਘ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਦੇ
 ਨਿਸਾਨ ਸਾਹਿਬ ਆਗੇ ਸੁਲਾਂਵ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰਬਾਈ ਕੀਰਤ
 ਨ ਕਰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚਲਕੇ
 ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਆਕਰ ਫੁਲਾਂ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਕ
 ਰ ਅਰ ਆਪ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਧੀ ਸ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾਇਕਰ ਕੇ ਅਰਸਾ ਹਮਣੇ ਖੜੇ ਹੋ ਕਰ
 ਪੰਜ ਸੌ ੫੦੦ ਭੁੰਟਾ ਹਜ਼ਰ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਧਾਯਾ ਅਰ
 ਪੰਜ ਪੁਸ਼ਾਕਾਂ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਕਮਰ ਕਸਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਕਾਦੇ ਕਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸ
 ਨ ਕੀਆ ੧੦੦ ਸਾਤੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਰਦਾਸ ਹਜ਼ੂਰ ਹਰਿ ਮੀ
 ਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਚੜ੍ਹਾਯਾ ਵੈਰਾਗ ਮਈ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤੇ ਪ
 ਰਕਰ ਮਾ ਕਰੀ ਪਹਿਲੇ ਝੰਡੇ ਸਾਹਿਬ ਪੁਨ ਬੇਰ ਸਾਹਿਬ ਪ
 ਸਚਾਤੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੀ ਸਾਹਿਬ ਫੇਰ ਬੜੇ ਸਾਹਿਬ ਅਰ ਬਾਗ
 ਮੇਮੀਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਅਰ ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਲੋਹ
 ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਆਠ ਪਹਿਰ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਸਹਰ ਕੇ
 ਲੋਗ ਮਾਈ ਭਾਈ ਗਾਉ ਪਿੰਡਾ ਕੇ ਲੋਗ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਚਲੇ
 ਆਵੈ ਵਿਰਾਗ ਕਰਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਪੁਜਾ ਚੜ੍ਹ

ਅਠਸੋਸਕਰਤੇਘਰਾਂਨੂੰਉਲਟਪਏ ਪੁਨ: ਫੁੱਲਾਂਦੀਪਾਲ ੪੩
 ਕੀਉਠਾ ਦੁਸਰੇਦਿਨਚਲਕੇ ਸੀਧਾਕੇਸਮੇਂਸੀਹਗਿਸਰ
 ਜੀਆਨਪਹੁਚੇ ਹਾਤਕੋਬਿਸਮਕੀਆ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲਇ
 ਸਨਾਨਕਰ ਬੈਠਗਏਦੀਟਾਨਲਗਾਇਆਰਾਗੀਸਿੰਘਾਂ
 ਨੇਆਸਾਦੀਟਾਰਦਾਪ੍ਰਾਰਭਕੀਆ ਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਦੀ
 ਦੇਗਤਿਆਰਕਰਵਾਈ ਸੀਜਪਜੀਸਾਹਿਬਜੀਦੇਪਜਿ
 ਪਾਠਕਰਣੇਲਗੇ ਸਭਦਿਨਪਾਠਕਰਤੇਰਹੇ ਸੀਧਾਸ
 ਮੈਅਰਦਾਸਕਰਸੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਾਸਾਹਿਬਜੀਕਾਅ
 ਸਰਾਕਰ ਸਾਹਿਬਜਾਇਆਂਦੇਫੁੱਲਾਂਕੋਗਾਗਰਸੇਨਿ
 ਕਾਲਦੂਧਸੇਇਸਨਾਨਕਰਵਾ ਸੀਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਜੀਕੀ
 ਆਂਲਾਟਾਂਪੜ ਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾਪਕਰਤੇ
 ਐਂਹਇਹਸਬਦਪੜਤੇ ਸਜਣਚਲੇਪਿਆਰਿਆਕਿਉ
 ਮੇਲਾਰੋਈ॥ ਪ੍ਰਣਾਹਕਰਦੀਆ॥ ਸਤਸੀਅਕਾਲ
 ਗਜਕੇਬੁਲਾਈ ਵੈਰਾਗਣਨਸਮੂਹਸਿੰਘ੨ਪਵੇਰਇਸ
 ਨਾਨਕਰਤੇਰੇਆਏ ਸਾਰੀਰਾਤਸਾਹਿਬਜਾਇਓਕੇਗੁਣ
 ਵਰਨਨਕਰ ਪ੍ਰੇਮਮੇਮਗਨਹੁਏ ਪ੍ਰਭਾਤਸਮਯਦੀਵਾ
 ਨਲਗਾਆਸਾਦੀਟਾਰਸੁਣ ਲੰਗਗਚਿਤਾਏ ਕੜਾਹਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿਕਰਵਰਤਾਏਤੀਨਦਿਨ ਰਹਿਕਰਹੋਲੀਹੋਲੀਚਲ
 ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਪਰਸਬੈਠੇ ਬਚਨਹੋਯਾਹੇਸਿੰਘੋਹਰ
 ਸਰਪਰਮਧਾਮਹੈ ਤਸੀਬੀਸਬਪਾਣੀਆਂਦੇਫੁੱਲਉਥੇ
 ਲੈਜਾਇਆਕਰੇ ਓਨਾਂਬੋਮੇਰਾਦਿਫੋੜਾਬੀਨਹੀਹੋਵੇਗਾ

ਓਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਹਜੂਰ ਹੋਇ ਗੇ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਹਜੂਰ ਪੰਜ ਖਚਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈਆਂ ਪਾਲ ਕੇ
 ਦਸਵੀਂ ਪਵਿਰ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਖਚਰ ਪੈਦਾ ਕਰ
 ਨੇ ਸੇਂਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਇਸ ਕੇ ਜਾਬ ਸੀਸਾ
 ਰ ਕੇ ਬਹੁਤ ਕਾਮ ਚਲਤੇ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਦਸਵੀਂ ਸੰਤਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਸਾਇ ਜੋੜੇ ਬਸਤ੍ਰ ਆਇਕ ਵਿਖੇ ਲਗਾਏ
 ਨਾਂ ਸਬਦ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲ ਖਰੋਜੇ ਬਿਨ ਗੁਣ
 ਗਰਬ ਕਰੀਤਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕ
 ਰ ਉਚਰੇ ਫਾਕਾ ਅਨੁਪਾਯਾ ਦਰਖੈ ਇਨ ਕੋ ਜੋਈ ਹੋਇ
 ਹਮਾਰੇ ਰੂਪ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ੧੧ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਹਰ ਵੀ ਚਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਜੀ ਚੜ੍ਹ ਘੋੜੇ ਪ
 ਰ ਆਪਾ ਪਟਿਆਲੇ ਕੇ ਰਾਜ ਮੈ ਨਾਮ ਜਪਾਯੋ ਜਾਪਾ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ਸਿਖ ਪਸਾ
 ਕੇ ਕਰ ਦਰਸਨ ਬਾਂਛਹਿ ਫਲ ਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਲਵ
 ਦੇਖ ਕੇ ਹੋਇ ਪਰਸਿਨ ਪੀਤ ਪੇਖ ਕੇ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ

॥ ਬੈਠੇ ਮਧੰਜ ਦੀ ਫਾਨ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾ ਬਾਅ
 ਏ ਨਾਤੇ ਸਹਿਰ ਮੈ ਲੈ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਸਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਚਰਣ ਕਟ ਲੋਪਰ ਇਕ ਸਿਖ ਅ
 ਰ ਸਿਖਣੀ ਨੈ ੧੦੧ ਰੂਪਾ ਭੇਟ ਧਰਦੇ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਅਥ
 ਟੇਕਿਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ

ਅਸੀਂ ਵੇਟੋਂ ਮਰਕੇ ਪਰਫਰ ਗਏ ਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਮਦੁਤਾ ਨੇ
 ਗਿਲੇ ਗੋਰੇ ਵਿਚ ਖੜਕ ਰਕੇ ਗੋਰਾ ਮੁਤਖਾਣੇ ਪੀਟੇ ਕੋ
 ਦਿਤਾ ਸੀ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਸਾਂ ਅਬ ਤੁਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬ
 ਚਾਏ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸੀ ਹਰਿ ਤੋ ਬਿਦਸਾ ਹਿ ਬਜੀ ਕੋ ਸੁ
 ਬਰੇ ਸਾਹ ਸਾਧ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੀਤਾ ਸੀ ਚੋਕ ਮਿਟੀ ਕਾਇ
 ਤੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਭ ਰਿਆਇ ਹਕੀ ਕੀਤਾ ਹਈ
 ਸੁਭ ਰੇ ਆਖਿਆ ਆਪ ਦੇ ਸਿਖ ਹਿੰਦੂ ਪਸੁ ਆਂ ਦੇ ਗੋਰੇ
 ਦਾ ਪੋਚਾ ਪਾਂਉ ਦੇ ਹਨ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਨਾਲੇ ਤੇ ਹਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਗੋਰਾ ਮੁਤਖਾਣੇ ਹਨ ਅਰ ਸੁਤਕ ਮੁਤਖੀ ਕੇ ਕੰਢ ਦੇ ਹਨ
 ਤੁਜੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਿਖ ਪੇਸੀ
 ਹਾਂ ਜੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਮੈਂ ਪਸੁ ਆਂ ਦੇ ਗੋਰੇ ਨੂੰ ਹਥ ਨਹੀਂ ਲ
 ਗਾਇਆ ਤਬ ਚਬੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਹੇ ਸਿਖੋ
 ਗੋਰੇ ਦਾ ਪੋਚਾ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਸੁ
 ਤਕ ਕਿਸਤਰਾਂ ਕਢੀਏ ਚੋਕ ਕਿਸਤਰਾਂ ਦੇਵੀਏ ਬਚਨ
 ਹੋਯਾ ਹੇ ਸਿਖੋ ਜੀਤਨਾ ਮਆਖ ਕੇ ਚੋਕ ਮਿਟੀ ਦਾ ਦਿਆ
 ਕਰੋ ਦੁਪਦੀ ਪਿਉ ਜਲ ਪਤਾ ਸੇ ਪੰਜਰਤਨੀ ਦਾ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਬਨ ਕੇ ਸੀਟਾ ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਪੀਓ ਪਿਲਾਓ ਸੁਤ
 ਕਨਿ ਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕ
 ਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾਉਣਾ ਪਤਾ ਸੇ ਆਦਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੜ੍ਹਾ
 ਇਵਰਤਾਉਣਾ ਸਿਖਾਂ ਰੁਜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗਹਿਤ ਬਿ
 ਬੇਕ ਦੇ ਸੰਯੁਕਤ ਹੋਵੇਂ ਜਬਾ ਸਕਤਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਾਉਣਾ

੪੬ ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਬਿਹੰਗਮਾਂਕੋਦੇਣੇ ਗੋਹੇ ਮੂਤ੍ਰਪੀਟੇ ਸੇਮਤਮ
 ਹੀਜਾਂਦੀਏ ਸਬਦ ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜ੍ਹਹੋਇ ਦੇਹਿਸ
 ਬੂਣਲਈਐਓਧੋਇ॥ ਮੂਤਕਪੜ੍ਹਕੋਲਗੇਧੋਕੇਸੁ
 ਧਕਰੀਦਹੈਪੀਨੇਸੇਸੁਧਨਹੀਹੋਤਾ ਅਪਨੇਗੁਰੂਥੋਂ
 ਭੁੱਲਕੇਹੋਰਕਰਮਕਰਨੇਯੋਗਜਨਹੀ ਸਬਦ ਬੇ
 ਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤਸੁਠੇ ਸੁਠੇਜੋਨਵਿਚਰਾਯੋਸਬਮੈਏ
 ਕਖੁਦਾਇਬਸਤਹੈਤਉਕਿਉਮੁਰਗੀਮਾਰੇ॥ ਜੇਸੀਗੁ
 ਰੂਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦੇਸਬਦੋਪਰਭਰੋਸਨਾਰਖੇਗਾਓ
 ਹਦਰਗਾਹਮੇਂਸਦਾਹੀਸੁਠਾਹੋਵੇਗਾ॥ ਚੁਪਈ॥
 ਸਤਿਗੁਰੂਨੈਕਥਾਸੁਣਾਈ॥ ਸਿਖਾਂਦੇਮਨਧੀਰਧਰਾਈ
 ਲੇਕਰਆਗਜਸੀਗਤਧਾਈ॥ ਸਾਖੀਲਿਖਾਹੀਭਾਈ॥
 ੧॥੧੨॥ ਅਗੇਸਾਖੀ੧੩ਵੀਚਲੀ॥
 ਦੋਹਰਾ॥ ਯਚ੍ਰਘੋੜੇਪਰਗੁਰੂਜੀਚਲੇਸੁਸੀਗਤਸਾ
 ਥਾਪਹੁਚੇਪੁਰਅਨੰਦਮੈਜਹਹੋਲੇਕੀਗਾਥਾ॥੧॥
 ਸਬਦ ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਬਾਣੀਅਮਿਤ
 ਸਾਹੋਜਹਤਨਬਾਣੀਵਿਸਰਜਾਏ॥ ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀ
 ਬਿਲਲਾਏ॥ ਸੀਸਤਿਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀ
 ਸੀਅਨੰਦਪੁਰਜੀਵਿਖੇਜਾਇਬਿਰਾਜੇ ਸੁਣਸੁਣਕੇ
 ਸਿਖਸੀਤਦੂਰਦੂਰਕੇਹੋਲੇਮਹਲੇਕੇਨੇਮੀਪ੍ਰੇਮੀਬਿਅੰਤ
 ਸੀਗਤਾਂਅੰਨਇਕਤ੍ਰਹੋਈਆਂ ਦਰਸਨਕਰਕੇਤੀਨੋਤਾ
 ਪਨਿਰਵਿਗਤਿਹੋਵੈ ਸਿਖਾਂਅਰਜਕਰੀਤੁਹਾਡੀਕ੍ਰਿਪਾ

ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਹੁਕਿਓ ਬਚ ਗਏ ਹਾਂ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਸੱਪ ੪੭
 ਜੇਸਾ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਕਿਤੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾ
 ਣੀ ਬੀ ਸੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਪਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰਦੁਰ ਸੇਹੀ
 ਅਸਾਨੂੰ ਖੋਟੀ ਬਦਬੋ ਆਇਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਰਾੜ ਕੇ
 ਇਉਂ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਭਾਈ ਤੇ ਬੜਾ ਖੋਟਾ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ॥
 ਤਾਂ ਤਤਕਾਲ ਚਿਹਬੀ ਤਯਾਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੋਇ
 ਘੋ ਤੁਸੀਂ ਦੀ ਨਦੁਨੀਆਂ ਥੀਂ ਬਚ ਰਹੁ ਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂ ਕੇ ਦਾਸਤੇ ਹਲਾਲੀ ਦਰੂਦ ਅਰ ਹੁਕੇ ਦਾ ਪੀਣਾ ਗੋਬ
 ਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਅਰ ਜਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ, ਤਮਾਕੂ ਅਰ
 ਹਲਾਲੀ ਦੇ ਅਹਾਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ ਬਚਨ ਹੋਆ ਹੋਇਖੋ ਜੇ ਕਰ ਚਿਹਬੀ
 ਫੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ
 ਸੁਣਨ ਕਰਨ ਗੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਗੇ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਤਰਨ ਤਾ
 ਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਅਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਣ ਗੇ ਚੌਰੇ
 ਤਖਤ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦਾ ਦਰਸ ਕਰਨ ਗੇ ਤਬ ਪ੍ਰਾਹਚਿਤ ਦੂਰ
 ਹੋਵੇ ਗਾ ਹੋਇਖੋ ਤੁਸੀਂ ਸੀਟਾ ਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਅ
 ਰਦਾਸਾ ਸੋਧ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਕਰਦੇ ਭੋਟ ਕਰਕੇ ਬੇ
 ਸ਼ਕ ਛੋਕੇ ਸਬਦ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੀਸਰ ਦੀ ਕਾਗਾਥਿ
 ਨ ਬੂਝੇ ਸਬ ਹੋਇਖੁਆਰਾ॥ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹ ਪੜ੍ਹਤ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰ
 ਜੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੀਨਣ ਗੇ ਸੋ ਖੁਆਰ ਹੋ
 ਣਗੇ ਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨ ਠਕਦੇ ਹੋਣਗੇ॥ ਯੇਹ ਰਾਮ

ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੁਣਨ ਕਰਹੋ ਏਸਿ ਖਪਰਸਿਨਾ ਅ
ਪਸ ਮੈ ਮਿਲ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰਹੋ ਗੁਰੂ ਪੀਨ ਪੀਨਾ ॥੧॥੧੩॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚੌਧਵੀਂ ੧੪ ਚਲੀ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦੀਨ ਦਾਨ ਨੇਣਾ ਦੇਣੀ ਬੜੇ ਆ
ਨੰਦ ਮੈ ਬੈਠ ਰਹੇ ਥੇ ਪਹਾੜ ਕੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਅਤੇ ਦੁਆ
ਬੇ ਕੇ ਪੇਸੀ ਨੇਸੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਆਦਿ ਕਸਮੂਹ ਸੰਗ
ਤਾਂ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇਕਤਰਹੇਈਆਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਾਥ
ਜੇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਸੀਂ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਲੋ
ਗਾਂ ਫਸੇ ਹੁਏ ਇਕਤਰ ਆਦਿ ਕਮੇ ਜਮੀਨ ਖੇਤ ਬਾਲ
ਬਚੇ ਰੋਗ ਸੰਗ ਅਨੇਕ ਤਰਹੇ ਘਰੋਂ ਕੀ ਚਿਤਾ ਮੈ ਸਾਡਾ
ਜੀਵਨ ਨਸਟ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸਚਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈਂ ਦੁ
ਯਾ ਕਰ ਕੇ ਜਗਤ ਦੀ ਅੰਗ ਬੀਰ ਖਲੋ ਅਰਜੇ ਕਹੋ ਅੰਸੀ
ਕਰੀਏ ਗਰੀਬ ਸਿਖ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ
ਲਹਿ ਇਕੋ ਬਚਨ ਕੀਆ ਦੇਹਰਾ ਸੁਣੇ ਖਾਲ
ਸਾ ਪੰਥ ਜੀ ਤਿਹ ਚਿਤਾ ਨਹਿ ਕੋਇਆ ਅਨ ਬਚਕ ਮਕਰ
ਹਿਏ ਮੈ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਹਿਤ ਕਰਮ
ਹੈ ਕਹੈ ਸੁਨੋ ਹਿਤ ਲਾਇਆ ਆਗਲ ਕਰਮ ਸੁਭ ਰਮਜ
ਗਦਿ ਲਤੇ ਦਯੋਹਟਾਇਆ ॥੨॥ ਤੇ ਸਿਖੋ ਵਹਿ ਗੁਰੂ ਕਾ
ਆਸਰਾ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਧੁਹਾਓ ਪਰ ਲੜਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋ
ਵੇ ਉਸਨੂੰ ਆਦਿ ਪਤ ਦਵੇਣਾ ਪਹਿਲੇ ਗੰਥੀ ਪਾਸੇ ਵਰ
ਭਗੀਤੀ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ

ਰਕੇ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ਫਤੇ ਬੁਲ ਕੇ ਕਾਂ ਮੈ ਸੀਸ ਕਾਰ ਪਾ ੪੯
 ਉਨ ਵੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾਂ ਅ
 ਰ ਇਕ ਰੁਪਾ ਅਰਦਾਸ ਪੁਤ ਦੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਧੀ ਦੇ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਥਵਾ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਵਿਖੇ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਏ ਜਬਾਜ਼ੋਗ॥ ਇਕ ਗੜ੍ਹ
 ਵਾਪਾਨੀ ਦਰਖ ਕੇ ਸੀਜ ਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ
 ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਾਗਹਿ ਵਿਖੇ ਛਿਣ ਕਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਕਰ ਗੱਸੀਆਂ ਮੈ ਰੁਪੇ ਪਰੋਇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਬੰ
 ਨਣੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚ ਓਹੀ ਜਲ ਥੋੜ੍ਹਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਕਰ ਕੇ ਸਿਖ
 ਟੀ ਨੂੰ ਦੇਣਾਂ ਪੀਏ ਕੋ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਪਿਛੋਂ ਏਕ ਗਾਗਰ ਪਾਣੀ
 ਕੀ ਗੰਗਮ ਕਰ ਰਖ ਸੀਜ ਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੀਲਾਵਾਂ ਜੀ ਅ
 ਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਸਿਖ ਟੀ ਬਾਲ ਕੋ ਕੋਇ ਸਨ
 ਨ ਕਰਾ ਪੰਜ ਰਤਨੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰ
 ਸਭ ਕੋ ਦੇਣਾਂ ਪੀ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਣਾਂ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਪਿਛੋਂ ਸੂਤ
 ਕ ਕਦਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਾ ਕਰੋ ਚ
 ਲਾ ਪਾਵਣਾਂ ਨਾਮ ਰਖਣਾਂ ਜਬਾਜ਼ੋਗ ਭੇਟ ਪਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾ
 ਣਾ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਲ ਕਹੇ ਵੇਤ ਬਪੜ੍ਹੇ ਬਠ ਲਾਉਨਾਂ
 ਨੌ ਬਰਸ ਕੇ ਲੜ੍ਹਕੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਉਨਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਾਠ ਕੋ ਅਰੰਭ ਕਰਵਾਉਣਾ ਭੋਗ ਪੁਆਵਨਾ
 ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਨੇ ਵਕਤ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਉਣਾ
 ਨਵਾਨ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕੋ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ

੫੦ ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰ
 ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਮੰਗਲ ਸਾਜ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅ
 ਪਨਾ ਗਾਇਆ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰ
 ਤਾਓ ਸੀਵਾ ਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਛੁਹਾਰਾ ਸਗ
 ਨ ਦਿਓ ਪੀਛੇ ਸਬ ਕੁਟਿਬ ਪਰਵਾਰ ਛੁਕੋ ਛੁਕਾਯੋ ਬਿਵਾ
 ਹ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਚੰਗ ਕੇ ਰੋਜ ਤੇ ਲਵਾਲੇ ਰੋਜ ਅਰਦਾਸ
 ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਕੇ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਧ
 ਰਾਓ ਬਿਵਾਹ ਕੇ ਰੋਜ ਭੁਗ ਪਾਓ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਚੜ੍ਹੇ
 ਹੁਏ ਸੇਹਰੇ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹੋ ਅਗੇ ਨਿਸਾਨ ਸੁਲਾਵੇ ਤੁਕੇ ਬਾ
 ਜ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਟਾਰੀ ਪਹਿਲੇ ਨਿਕਾ
 ਲੋ ਪੀਛੇ ਸਬ ਲੋ ਕਚਲੋ ਘੋੜੀ ਪਰ ਨੀਂਗਰ ਕੇ ਸਟਾਰ
 ਕਰ ਲੈ ਚਲੋ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਤੇ ਸਾਬ ਹੋਵੇ ਲਾਗੀ ਬੀ
 ਸਾਬ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਲਾਵਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀਆਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੇਰੇ ਦੇਵੇ ਜਥਾ ਸਕਤ ਲਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗ
 ਦਿਓ ਪਰ ਲਾਗੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਹੋਵੇ ਤੋਲੀ ਕੇ ਪ
 ਹਿਲੇ ਆਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਸਟਾਰੀ ਪੀਛੇ
 ਨੀਂਗਰ ਤੋਲੀ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਆਕੇ ਯਥਾ ਸਕਤਿ ਬਿਹੰਗਮ
 ਸਾਧਾਂ ਭਾਈਆਂ ਕੇ ਦੇਵੇ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਘਰੇ
 ਘਰੀ ਜਾਓ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਨਨ ਬਾਣੀ ਕੀ
 ਠਕਰਨੀ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿਓ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣੇ ਅਰਵੈ ਸਾਖੀ ਦਮੇ
 ਲਾਕਰ ਤਾਰ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜੇਠ ਸੁਦੀ ਚੌਥ

ੴ ਮੇਲਾ ਲਾਹੌਰ ਤੇਹਰੇ ਸਾਹਿਬ ਕਰੋ ਪਰੰਤੂ ਪਹਿ ੫੧
 ਲੇ ਪਹਿਰ ਸਵੇਰੇ ਦੀ ਫਾਨ ਖਾਨ ਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ
 ਜੀ ਕਾ ਜੋਗੁ ਨੀ ਸੰਤੀ ਮੇਰੇ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਨੇ ਬਰਸੈ ਬੈਠ ਕਰ ਮਗਨ ਹੋ ਕਉ ਪਦੇ ਸਦੇ ਕਰ ਨਿਹਾਲ ਕੀ
 ਆਹੈ ਆਹ ਜਾ ਰੋ ਕੇ ਸਬਦ ਜਹਾਂ ਉਚਾਰੇ ਹੈ ਆਹ ਰੁਹ ਦੇ ਬਾ
 ਜਾਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਚ ਬੰਡ ਦਰਬਾਰ
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੈਵਾਜੀ ਚੰਦ ਪਤੀ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾ
 ਰ ਕੀਆ ਆਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਕ "ਲਾਹੌਰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਹਿ
 ਰ ਸਵਾ ਪਹਿਰ" ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ਆਇਆ ਸਾ
 ਪੂਜਾ ਕੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੂਜਨ ਕਰੇ ਚ
 ਤੁਰਮਾਸ ਪਾਉਂਦੇ ਸਾਹਿਬ ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਸ ਕਰੋ
 ਦਸਮੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਸਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਦਿਦਰ ਕਰੋ
 ਤੇ ਸਿਖੇ ਪਿਆਰਿਓ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਧਾਮ ਹੈ
 ਪ੍ਰੇਮੀ, ਨੇਮੀ, ਰਮਾਨੀ, ਧਮਾਨੀ, ਬਿਹੰਗਮ, ਬਿਬੇਕੀ, ਸਾਧੂ
 ਅੰਨ-ਬਚਨ-ਕੇ ਧਨੀ ਉਸ ਜਗਤ ਦਾਸ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ
 ਅਰਥ ਕਾ ਮਸੇਖ ਚਾਰ ਫਲ ਦਾਇਕ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਸਰਬ
 ਤੀਰਥੋਂ ਕਾ ਬਣ ਤੀਰਥ ਹੈ ਸਰਥੋਂ ਕੀ ਪਹਿਲੀ ਪੂਰਨਮਾ
 ਸੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਬਾਵਲੀ
 ਸਾਹਿਬ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਸ੍ਰੀ
 ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੋ ਕੁਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿ ਕਰਾਓ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ਟੁਕੜੀ ਕਾ

ਮੇਲਾ ਕਤਕ ਸੁਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਸੀ ਨਨਕਾਵੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਦਿਵਾਰ ਕਰੇ। ਫੇਰ ਆਇਲਾ ਹੋਰ ਵਿਖੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਅਤੇ ਹੋਰਨ
 ਗੁਰ ਦੁਆਰਿਆ ਦਾ ਆਇ ਦਰਸਨ ਦਿਵਾਰ ਕਰੇ। ਪੋਹ
 ਸੁਦੀ ਸਪਤਮੀ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ॥
 ਮਾਘੀ ਨੂੰ ਸੀ ਮੁਕਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ - ਇਸ਼ਨਾਨ - ਪੁਨ
 ਆਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਵਿਖੇ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ - ਕੀਰਤ ਪੁਰ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਲਾਹੌਰ ਨੈਣਾਵੇਟੀ ਹੋਲਾ ਮਹਲਾ ਖੇਰੁ ਆਨੰ
 ਦ ਸੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ - ਚੇਤ ਚੌਦਸ ਸੀ ਤਰਨਤਾਰਨ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਮਸਿਆ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਨੇਮ
 ਸੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਰੋਗ ਦੁਖ ਹਰੇ॥
 ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕਾਂਸੀ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖੋ ਦਰਸਨ
 ਕਰੇ ਪਰਧਨ ਪਰਤਨ ਪਰਾਪਦਾ ਦਸੇ ਬਚੇ ਗਰੀ
 ਬ ਦੁਖੀ ਪਰਦਾ ਕਰੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜੋਗ ਤਾਲਾਬ ਖੂਹ
 ਲਾਓ ਲੋਜੋ ਡੋਲ ਪਾਓ ਵੇਹਰਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦ
 ਇਆਲ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਮਗਾਧਾ ਸਿਖ ਜਾਮਾਨੇ ਗੁ
 ਰੂ ਕੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਮਿਲ ਸਾਧਾ॥ ਸੁਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਅਮੋਲਕ ਬਚਨ ਸਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਧੀਨ ਮਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਭੇਟਾ ਚੜ੍ਹਾ ਅ
 ਪਨੇ ੨ ਘਰਾਂ ਕੋ ਗਏ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਧ ਲਗਾਈ॥
 ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਲਿਖਾਰੀ ਭਾਈ॥ ੧੪॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਥ ਬਲ
ਵੰਤਾ ਚਲੇ ਅੰਬਾਲੇ ਸਾਹਿਰ ਲੈ ਸਾਧੂ ਸਿੰਘ ਮਰੰਤਾ ॥ ੧ ॥
॥ ਚੌਪਈ ॥ ॥ ਵਹਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਡੇਰਾ ਕੀਨੋ। ਸੰਗ-
ਤ ਆਇ ਸੁ ਆਦਰ ਦੀਨੋ। ਇਕ ਸਿਖ ਮੋਹਰ ਪਾਂਚ ਹ-
ਜਾਰ। ਰਖੀ ਆਇ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ ੨ ॥ ਇਕ
ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਮੈ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਰਾ-
ਗੀ ਬਥਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕਾ ਮੈ ਸਿਖ ਹੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋ
ਦਸ ਵੰਧ ਦੇਣੇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਬੀ ਮੇ-
ਰੇ ਕੋ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰ ੫੦੦੦੦ ਮੋਹਰ ਮਿਲੀ ਹੈ ਖੇਤ ਕੇ ਅੰ-
ਦਰ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਕੀ ਜਮੀਨ ਬੇਹਬੀ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਛਕਾਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਾਨਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇ ਸਿੰਘ ਸ-
ਜਾਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪੰਡਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਥੇਰੇ
ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਿਤੰਜੇ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਦੇਵਤੇ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਹੋਤੇ। ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਕਰੋ। ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਪੰਡਤ ਸਿੰਘ ਸਜ
ਗਿਆ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਖੁ-
ਸ਼ ਹੋਇ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਦੇ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਭੁਜ ਦੀਆ ਦੂਸ੍ਰੇ
ਦਿਨ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਪ੍ਰ-
ਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖੇ ਸਭ ਸਿੰਘ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵ-
ਰਤ ਰੱਖੇ ਨਿਰਾਹਾਰ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੋਦ ਮੈ ਪੁਚਾ ਦੇਈ ਹੈ

ਜੇ ਦੁੱਧ ਹਾਰ ਰਖੇ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਮੈਂ ਪੁਚਾ ਵਿਦੀ
 ਹੋ ਜੋ ਅੰਠੀ ਚੀਜ ਖਾਕੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਸੁਰਜ ਕੇ ਲੋਕ ਮੈਂ
 ਪਹੁਚਾ ਵੇਵੇ ਗੀ ਜੋ ਅੰਠੀ ਪਹਿਰੀ ਅੰਨ ਛਕ ਕੇ ਰ
 ਖੇ ਤਾਂ ਅੰਨ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇ ਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਗਾ
 ਅੰਨ ਦੀ ਵੇਟ ਨ ਆਵੇ ਗੀ ਜੇ ਰਖ ਕੇ ਕਰੋਧ ਕਰੇ ਗਾ
 ਤਾਂ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਰਹੇ ਗੀ ਉਸ ਰੋਜ ਕਿਰਨਾਂ ਕਰੇ ਸਾਧ
 ਪ੍ਰੰਨ ਫਲੇ ਗਾ ਦੁਆ ਦਸੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ
 ਕੇ ਛਕੇ ਫਲੇ ਹਾਰ ਬੀ ਛਕ ਕੇ ਛਕੇ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸੇ
 ਵ ਕਰੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਰ ਵਰਤ ਇਸ ਕੇ ਸਮ
 ਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇਸ ਤਲ ॥ ਇਸ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕੇ
 ਬ੍ਰਤ ਕਾ ਇਹ ਫਲ ਹੋ ਸੁਧ ਭਾਵਨਾ ਸੋ ਰਖੇ ਦੁੱਧ ਪੁ
 ਤ ਮਿਲੇ ਵੇਰੀ ਵਸ ਹੋਇ ॥ ਸਰੂ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਕ
 ਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਪੈਤੀਸ ਅਖ
 ਗੀ ਦਾ ਪਾਠ ੧੧੮ ਇਕ ਸੌ ਅਠਾਰ ਵੇਰੀ ਕਰਹੁ
 ਜੋ ਸਿੱਖ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖੇ ਯਾ ਰਖਾਵੇ
 ਗਾ ਭੁਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇਗਾ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹ
 ਲਾ ੫ ॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰ ਹਰ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ਆ
 ਗੈ ਮਿਲੀ ਨਿਬਾਵੇ ਬਾਉ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਰਤਨੀਲ
 ਗਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥ ॥
 ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਕਰੇ ਯਾ ਗੁਰ ਦੁਰਿਅਾਂ ਕੋ ਕਰੇ
 ਹੋਰ ਸਬ ਕਾ ਮਜ ਛੋਡ ਕੇ ਦਿਨ ਰਤ ਭੁਜਨ ਕਰੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਸਕੇ ਸਬਤ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ਕਰਨ
 ਗੇ ਲਾਗੀਓ ਕੋਹੁ ਕਮ ਹੂਆ ਕਿ ਦਧ ਦੇ ਕਰ ਸਿ
 ਘਾੜਿਓ ਕੇ ਆਟੇ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾਓ
 ਸਿੰਘ ਆਗਾਸ ਮਾਨ ਰਸਤ ਲੇਣੇ ਕੋ ਗਏ ਪੁਨ:
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਰਾਮ ਕਰਤੇ ਭੁਏ ਪਾਤ
 ਕਾਲ ਉਠ ਕਰ ਇਸਨਾਨ ਕੀਆ ਪਸਚਾਤ ਰਾਗੀ
 ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਕਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਕਰਦੀ ਵਾਨਲ
 ਗਾਯਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰ
 ਤਖਤ ਪਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਆਨ ਹੋਏ ਯਥਾ ਵਕ੍ਰ
 ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੁਰਾ ॥ ਮਾਰਗੀ ਸਿੰਘ
 ਐਸੇ ਸਬਦ ਪੜ ਕਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸੁਣ
 ਸੁਣ ਕਰ ਮੈਣਦਾਬ ਦੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਆਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚ
 ਰਣੀ ਲਗੇ ਭੋਟਾ ਰੁਪਾ ਮੋਹਰ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹਿਆ
 ਦਿਨ ਭਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਬਰਤ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕਾ ਰਖਿ
 ਆ ਅੰਰਿ ਸਬ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨ
 ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਆਦਿ ਦਿਨ ਭਰ ਕਰਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਰਤ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਕਾ ਰੱਖ ਕ
 ਰਹਾਸ ਰਹਾਸ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇ
 ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕੋਠੇ ਸਾਹਿਬ, ਤੰਬੂ ਸਾਹਿਬ, ਕਿਆਹੇ ਸਾ
 ਹਿਬ, ਦਾ ਵਰਤੰਤ ਦਸੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਰਾਜੇ ਵਿਰਾਟ ਕੋ ਔਰ ਸੀਤਾ
 ਭਗਤਾਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਸੀ ਅਪਣੇ ਸੂਰੂਪ ਦਾ
 ਰਾਜੇ ਤੇ ਸੀਤਾ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ਤੇ
 ਭਗਵਾਨ ਜੈਸੇ ਆਪਨੇ ਮਥਰਾ ਬਿੰਦੁ ਬਨ ਆਇ
 ਕ ਸਥਾਨੇ ਮੇਂ ਕਲੋਲ ਕੀਏ ਚੈ ਤੈਸੇ ਇਸ ਸਥਾਨ ਮੇਂ
 ਬੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਦੇਖੀਏ ਕੈਸਾ ਅਧਭੁਤ ਜੰਗਲ ਹੈ
 ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਗਮਾ ਦਈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾ
 ਲਕਾ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਇਸ ਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਖੇਡਾਂਗੇ

ਤੈਸੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਰਾਜੇ ਵਿਰਾਟ ਕੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨ
 ਨ ਜੀ ਨੇ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਦਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਰੇ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦੁਰਬਾਸਾ ਜੀ ਅਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਪਾਣਾ ਖਾਮ
 ਉਰਧ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪਾਯਾ ਸੀ ਤਿਸ ਸਮੇਂ ਉਸ
 ਅਸਥਾਨ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕਾ ਪਵਾਹ ਟੁਗਦਾ ਸੀ॥ ਤੇ
 ਸਿਖੇ ਨਾਨਕ ਪੁਰੀ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਟੇਬਾ ਸਾਹਿਬ ਪ
 ਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਕੇ ਜੋ ਵਰਸ਼ਨ ਕਰੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪ
 ਰਮ ਪਿਆਰਾ ਮਿੱਤ੍ਰ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਨ ਸੁ ਧਾਰਕੇ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਪਿਆਨਾ
 ਕਲਮ ਸੁ ਲਗੇ ਬਣਾਵਣੇ ਲਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨਾ
 ੧॥੧੫॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ੧੬ ਰਲੀ

ਲੇ ਗੁਰੂ ਬਡੁ ਗੁਰੂ ਮੇਲਾ ਮਾਘੀ ਮੁਕਤ ਸਰ ਕਰਨੇ
 ਕੇ ਮਨ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀਨ ਦ
 ਇਆਲ ਜੀ ਨੇ ਸਮੁਹ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਸਣੇ ਤਈ
 ਯਾਹੀ ਕਰ ਧੀਰੇ ਧੀਰੇ ਚਲੇ ਰਸਤੇ ਮੈ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਦਰਸਨ
 ਦੇ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਰਤੇ ਸਿਖ ਸਜਾਤੇ ਮੁਕਤ ਸਰ ਕੇਵੇ
 ਖੇ ਆਇ ਤੰਬੂ ਲਗਾਵਾਏ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰ ਦੀ
 ਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹਜਾਰਾਂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਮਾਲ
 ਵੇਦੇ ਸਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇ ਲਈ ਆਨ ਜੁੜੀਆਂ
 ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਆਨੰਦ ਹੋਇ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤ
 ਜੁਰ ਅਰਦਾਸਾਂ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵਣ ਅਰ ਚਰਨ ਪਰ ਸੀ
 ਸਰਖ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਡੁ ਮੇਲਾ ਹੁਆ
 ਪਰਾਸ ਲਾਗਈ ਪੀਤ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਣਾਵੇ ਆਨੰਦ ਸੇ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਜਨ ਕਰ ਫੁਕ ਲੇਵੇ ਅੰਗੀਠੇ ਸਿਲਗਾਈ
 ਏ ਪਾਲਾ ਅੰਗੀਠੇ ਯੋਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਦੂਰ ਕੋ ਭਾਗ ਗਯਾ ਭੇ
 ਲਾ ਮੁਲਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਪਾਂਚਰ
 ਜਾਰ ਸਿਖ ਅਮਿਤ ਫੁਕ ਕੇ ਸਿਖ ਰੂਪ ਹੋਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ - ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਗਜਾਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮਾਲ
 ਵਈ ਅਰ ਮਝੈਲਾ ਸਿਖਾਂ ਹੱਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋ
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਇਥੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਲੋੜ ਹੈ

ਜੀ ਗਉਆਂ ਤੇ ਗਿਵਰੁ ਤਿਹਾਏ ਤੇਹਲਕਾਏ ਹੋ ਜਾਵੇਹ
 ਨ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੇ ਜੀ ਛੇਲੇ
 ਬਾਜਰਾ ਖਾਵੇਹਾਂ ਮੋਠ ਮਿਸੇ ਅੰਨ ਖਾਵੇਹਾਂ ਜਦ ਬਰਖ
 ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਜੀ ਮਾਲ ਤੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਆਂ ਨਿ ਨਾਲ
 ਲੈ ਕੇ ਅਪਨਿਆਂ ਘਰਾਂ ਨੇ ਛੇਡ ਕੇ ਦਰਿਆ ਵਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦੇਹ
 ਇਤਨੀ ਅਰਜ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨ ਦਇਆ ਲ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤ ਜਾਹ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਭਾਈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਸਭੁ ਪਦਾਰ
 ਥ ਛਕੋਗੇ ਨਦੀਆਂ ਦਰਿਆ ਵਾਂ ਦਾ ਜਲ ਤੁਹਾਡੇ ਖੇਤੁ ਆਇ
 ਚ ਫਿਰੇਗਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਸ ਕੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ ਆਕੇ
 ਅਪਨਾ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰਨਗੇ ਜਿਥੇ ਜੰਡ ਤੇ ਅਕਲਗੇ
 ਦਿਸਨਗੇ ਉਥੇ ਅੰਨ ਤੇ ਅਨਾਰ ਲਗਣਗੇ ਅਰਬ ਤੇ
 ਸੁੰਦਰ ਬਗੀਚੇ ਜੇਭਾ ਪਾਵਣਗੇ ਜਿਥੇ ਮੋਠ ਬਾਜਰਾ ਹੋ
 ਉਥੇ ਕਮਾਦ ਝੋਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਮੋਠ ਨਾ ਖਾਵੇਗੇ ਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਦੇ ਪਦਾਰ ਥ ਛਕੋਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪੋਗੇ ਸੁਲਤਾ
 ਨੀ ਹੋਵੇਈ ਨਾ ਬਨੇਗਾ ਸਤਗੁਰਾ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰਸੀ
 ਸਰਖ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾ ਬੈਠ ਗਏ ਬੜਾ ਮੇਲਾ ਹੁਆ ਪ
 ਚਾਂ ਸਲਾਂਗਰੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਣਾਵੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਅਨੰਦ ਸੇ ਭੋਜਨ
 ਕਰੇ ਅੰਗੀਠੇ ਸੁਲਗਾ ਦੀਏ ਅੰਗੀਠਿ ਯੋਕੇ ਦੇਖ ਪਾ
 ਲਾਹਰਨ ਹੋਗਿਆ ਭੁਲਾ ਮੁਲ ਕਦੇਖ ਸੀ ਗੁਰੁ ਜੀ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਏ ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਸਿਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛ
 ਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗੇ ਮੁਖਾਰ ਬੰਦ

ਦੁਰਹਬਜੋੜਕੇ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾਖਾਲਸਾਸ੍ਰੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹਾ। ਬੁਲਵੇਨੇਲਗੇ। ਸਿੰਘਾਂ
 ਰਜਕਰੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਅਜਾਨੁਸ੍ਰੇਤ ਬੰਦਗ
 ਮੇਜਰਦਿਖਲਾਓਜੀ ਜਿਸਅਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰ
 ਦਜੀ। ਮਹਾਰਾਜਨੈਪੁਲ ਬੰਨਕੇਲੰਕਾਨੂੰ। ਮਾਰਿਆ
 ਜੀ ਬਚਨਹੋਆ ਜੋਸਿਖੋਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈ। ਇਸਨਾਨ
 ਕਰਜਪਜੀਸਾਹਿਬਪੜੇਅਰਾਤਿਯਾਰੀਕਰੇ॥
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅੰਮ੍ਰਿਤਕਲਾਦਿਖਾਈਤੋਗਜਪਜੀਸਾ
 ਹਿਬਕਾ੩੮ਅਠਤੀਸਲੋਕਕੇਤੀਛਟੀਨਾਲਪਾ
 ਠ ਪੜਕੇਜਾਂਮਥਾਟੇਕਿਆ। ਅਰਜਿਸਸਮੇਸ੍ਰੀਜ
 ਉਚਾਕੀਆਤਾਕੀਦੇਖਿਆ ਜੋਸਮੰਦਰਦਾਕਿਨਾਰ
 ਪੜਾਨਜਰਆਵਦਾਹੈ। ਮੈਸਾਮਾਲੁਮਹੂਆਇਬੇਹੀ
 ਬਹੁਤਦਿਨਜੇਹਾਂਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਾਯਾਦਰਸਨ
 ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਕਾਲਗੇਕਰਨਾ। ਇਤਨੇਮੇਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕੇਸਮੰਦਰੇਟਾਲਈਮੋਤੀਹੀਰੇ
 ਰੁਰਥਾਲਬ੍ਰਾਹਮਣਬਨਕੇਮਿਲਵੇਕੋਆਇਆ॥
 ਚਰਨੀਲਗਾਮਛਾਂਦਾਰਾਜਾਆਇਆਕਛਾਦਾਰਾ
 ਜਾਆਇਆਐਰ ਅਨੇਕਜੀਵਜੀਤਆਇਸਰਨੀ
 ਪੜੇਤਾਗੁਰੂਜੀਖੁਸ਼ੀਕੀਤੀਥਾਪਦਿਕਰਪਾਛਿਅ
 ਤੁਸੀਕਉਛਹੋਸਮੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਰੂਪਮੇਹੋਕਰਬੈ
 ਲਾਮੋਤਾਆਪਕਾਦਾਸਹਾਂਅਰੁਕਛੁਨੇਕਹਾਂ

ਜਬ ਭਗਵਾਨ ਆਪਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕਛੁ ਅਵਤਾਰਹੋ
 ਸਮੁੰਦ ਮਬਨ ਕਰਾਯਾ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਔਰਦੈਤਾ ਦੇ
 ਹਥੀ ਮੈ ਉਨਾਂ ਦੀ ਅਸਿ ਵਿਚੋਂ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸ੍ਵੇਤ ਪਾਤਰਹੋ
 ਜੀ ਮਛਕਹਿਆ ਮੈ ਉਸ ਮਛ ਦੀ ਮੋਲਾ ਦਹਾਂ ਜੀ ਜਿ
 ਸ ਮਛ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਖੇ
 ਸੈਰ ਕੀਏ ਬੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਸਮੁੰਦਰ ਉਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸ
 ਭ ਕੋਈ ਆਪ ਕੇ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਧੀਨ ਭਾਗਹੈ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਡੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਸੈਰ ਸਮੁੰਦਰ ਕਾ ਕੋਰੇ ਜੀ
 ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਆਗਮਾ ਕਰੀ ਹੇ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਭਰਨਾਂ ਨਾ
 ਹੀ ਇਤਨਾਂ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਵਾਰਹੋਏ ਤਾਂ ਸੈਰ
 ਕਰਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਰ ਚਲੇ ਗਏ ਪਾਰ ਜਾਇ ਉਤਰੇ
 ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਸੰਯੁਕਤ ਡੇਰੀ ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ
 ਛੁਕਾਏ ਅਰਛਕੇ ਵਹਾਂ ਕਾਰਜਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੋ
 ਆਇਆ ਉਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਕਿ ਸਾਡੀ ਕਿਤੇ ਬਿਵਿਰ
 ਲਿਖਾਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆਵੇਗਾ ਸੋ ਆਪ
 ਆ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਦਿਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਬੀ ਇਥੇ ਆਏਹੈ ਸੀ ਵੇਰਾ ਕਰ ਉਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਸਨ ਉਨਾਂ
 ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਲੈਚ
 ਲੇਜੀ ਤਬ ਮਹਾਰਾਜ ਪਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਕਿ ਅਸਾਡੇ ਮਸ
 ਨਦ ਪਰ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬੈਠੇਗਾ ਪੁ
 ਨ: ਵਹੁ ਇਥੇ ਆਵੇਗਾ ਤਦ ਤੁਸਾਂ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ

ਸੋ ਸਭ ਬਾਤ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਦੇ ॥ ਅਰ ਗਏ ਹੈਨ ੬੧
 ਹੁਨ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਥਾ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ
 ਲੈ ਚਲੋ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਂਗੇ ਅਸੀਂ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਰਮ ਜਬਰ ਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾੜਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਖਾਲ ਹੋ ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਪੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਰਕ
 ਸਬਦ ਕਲਤਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਸਾਈ ਧਰਮ ਪੰਖ ਕਰਉ
 ਰਹਿਆ ਕਲ ਮੈਂ ਬੇਦ ਅਥਰ ਬਣਹੁਆ ਨਾਉ ਖੁਦ
 ਈ ਅਲਹੁ ਭੁਇਆ ॥ ਰਾਜੇ ਰਈਅਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋ
 ਇਨ ਰਹਿਸੀਆ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਸਗਰੇ ਫਹਿਸੀਆ
 ॥ ॥ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਣੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਡੇ ਨਾ
 ਲ ਚਲੋ ਬੇੜੇ ਗੀ ਵਿਨਾਂ ਵਿਖੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜ ਕਰਾ
 ਦੇਣਗੇ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਸਿਖਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹਿਣਾ ਪਰਾ
 ਈ ਇਸਤੀ ਨਾਫਰੀਓ ਗਰੀਬ ਤੇ ਜੋਰ ਨਾ ਕਰੀਓ ਕੁੜੀ
 ਕੋਈ ਨਾਮਾਰੇ ਤੇ ਸਤੀਭੀ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ ਰਸਤੇ ਸਵਾਹੀਓ
 ਵਿਦਾ ਪੜਾਈਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਉ
 ਸਦੇਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਪੁ
 ਰਬੰਦਰ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਵਰਦੇ ਰਾਜ ਬਖਸ਼ ਸੀਮ
 ਖਟਕ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤੇੜਨਗੇ ਪਹਾੜ ਅ
 ਰਾਸਾਨ ਕੁਰਾਸਾਨ ਕੇ ॥ ਪੁਨ: ਆਪ ਹੜੀ ਬੈਦੇਸ ਕੋ
 ਗਏ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰਬੰਦਰ ਸੇਗ
 ਏ ਹੜੀ ਬੈਦੇਸ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਨੇ ਲੱਗੇ ਲਾਂਬੇ ਧਰ ਕੇ ਕੇ

ਸ॥੧॥੧੬॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਾਰਵੀ ਚਲੀ॥ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਰਿ ਬੇ ਦੇਸਨੁ ਗਏ ਜਦ ਕੋਈ ਮਰਨ ਲਾ
ਗੇ ਤਦ ਉਸਨੁ ਨਦੀ ਤੈਲੇ ਜਾਣ ਜਾਕਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛ
ਟੇ ਮਾਰ ਕੇ ਆਖਣ ਹਰੀ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ਪੁਨ ਇਕੁ ਲਿਅੰ
ਛੋੜ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਣਾ ਜੇ ਬਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਰਦ ਗਾਂਓ
ਮੇਤ ਦਿਵ ਘਰ ਵਾਲੇ ਲੋਗ ਉਨ ਸੇ ਛੋਹਣ ਨਹੀ ਤਾਂਗੁ
ਰਾਂ ਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਏਹ ਚਾਂਲ ਉਨਾਂ ਵੀ ਹਟਾਈ ਅਰੁ ਅ
ਗੇਨੂੰ ਓਨਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਸ
ਜਗਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬੜਾ ਜਸ ਹੁਆ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜ
ਦ ਕੋਈ ਮਰੈ ਤਦ ਸਸ ਕਾਰ ਕਰੈ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੈ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ
ਜਪੈ ਉਨਾਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਆਏ
ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਤੀਸਰੀ ਪਾ
ਤਸਾਹੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਖਿਆ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਓ ਜੀ॥ ਤਾ
ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਿਖ ਦਾ ਬੇਟਾ ਕਾਲਵ
ਸਹੂਆਸੀ ਓਨਾ ਬੜਾ ਵਿਰਲਾ ਪਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਕਮ ਦਿਤਾ ਸਿਖੇ ਸਬਰ ਕਰੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਵੈ ਤਾ
ਸਬਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਮ ਦੂਤਾਂ ਕੋ ਕਹਿਆਸੀ
ਜਿਚ ਰਤਾਈ ਅਸੀ ਇਥੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਸਾਂਝੇ ਨਗਰ ਨਾਵਰਿ
ਓ ਕੋਈ ਮਰੇ ਬਾਹਰਿ ਮੇਰੇ ਸਹਿਰ ਬੀ ੨੨ ਬਾਈ ਸਵਰੇ
ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਬ ਅਨੰਦ ਰਹਿਆ ਆਵੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾ

ਖੀ ਗੁਰਮਰਕੀ ਸਿਖ ਨਿਵਾਏ ਸੀਸਾ। ਮਹਾਂਗਜਮ ੬੩
 ਤਿਖ ਸੀਮੇ ਹੋ ਕਰ ਦੇਇ ਅਸੀਸਾ॥੧॥੧੬॥ ਜਾਖੀਆਗੇ
 ਅਠਾਰਵੀ ਚਲੀ ੧੦ ॥ ਚੋਪਈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮ
 ਏਧਮ ਧਾਲਾ। ਸੁਲ ਸਿਖ ਭੇਦ ਲੈ ਕੇ ਆਲਾ। ਜਾ ਕੋ ਲੀ
 ਗਰ ਰੋਟੀ ਖਾਲਾ। ਸੁਲੈ ਮਧਰੀ ਵਨ ਨੀਸਾਲਾ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਮ ਧਾਲੈ ਸਾਹਿਬ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇ
 ਆ ਸਿਖਾਂ ਇਸਨ ਨ ਕਰ ਗੋਰਾਂ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਪ ਜੀ
 ਪੜੀ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਹਾਹ ਕਾਰ ਭਾਇਆ। ਗੋਰਾਂ ਬਲ ਨ ਅ
 ਕਾਸ ਵਿਚ ਹਾਹ ਕਾਰ ਭਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਇਥੇ ਕੀ ਭਾਲਾ ਵਰਤਾਇਆ ਪੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਿਆਜ
 ਲੈ ਲੇ ਵਾਲਿ ਆਂਦੀ ਆਂ ਬਲ ਦੀ ਆਹੈ ਨ ਜਿਨਾ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਦੀ ਆਦਾ ਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਵਸੇਗਾ ਪੈ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜ
 ਦੇ ਪੈਨ। ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਭਿਨਾ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾ ਹੋਈ ਭਿਨਾ ਦੀ
 ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਦੀ ਵਾ ਵਟੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਪਿੰਡ ਪਤਲ ਨਾ
 ਕੀਤੀ ਭਿਨਾ ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਸਤ ਗਾਹੇ ਵੇਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਭਾਲਾ ਵਰਤਿਆ ਪੈ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਵਿਆਜ ਖਾਵੇ ਪੈਨ ਭਿਨਾ ਦੀ ਜੜ ਉਪਕ੍ਰਮ ਵੇਗੀ॥
 ਅਰਦੁਖੀ ਹੋ ਕਰਮ ਰਨਗੇ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ॥ ॥
 ਵੀਨ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀਸੇ ਦੁਨੀ ਨ ਚਲੀ ਸਾਥਾ। ਘੋਰੁ
 ਹਾਕੁਮਾਰੀ ਆਗਾਫਲ ਅਪਨੇ ਹਾਥਾ॥ ॥ ਅਰਦੀਗਾ
 ਜੀ ਪਹੋਏ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗਾਏ ਅਰੁ ਗਤੀ ਨਹੀ ਕਰੀ

ਗੀਗਾ ਗਇਆ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਸੁਣਕਰ ਬੜੇ ਹਸੇ ਅਰਪਸੰਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲੇ ਹੇ ਸਿਧੇ
 ਗੁਰੂ ਕਿਉਂ ਮੋਏ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਫੁਲ ਹੋਨਿ ਜਿਨਾਂ
 ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਦੇ
 ਦੇ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਲਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਰਦਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਦੇ
 ਦੇ॥ ਸਬਦ ਪੀਠ ਅਕਾਸਾ ਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਨ
 ਮਜੁਦ ਬਾਝੁੰਦਿਆ ਧਰਿਆ॥ ਬਾਝੁੰਦੀ ਗੁਰਮ
 ਪਣੈ ਬੈਠਾ ਝਾਕ ਦਰੁਦਾ॥ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆਂ ਪਕ
 ਈਆਂ ਪਾਈਆਂ ਬਾਲੇ ਮਾਂਹਿ॥ ਜਿਨੀਂ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇ
 ਆ ਰਜ ਰਜ ਸੇਈ ਖਾਂਹਿ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਨੀਮਤ ਦਾ ਜੇ
 ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ ਛੁਕਦੇ ਅਰ ਸੋਗ
 ਮੰਨ ਦੇ ਹਨ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਪਸਾਦ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਰਖਣ ਉਂਦੇ ਭੋਗਨ
 ਹੀਂ ਪੁਆਉਂਦੇ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਂਦੇ ਬਿਹੰਗ ਮਾਂ
 ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਜਥਾ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਕੇ
 ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦਿਲੋਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਪਾਸ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਜਾਕਰ ਕਬੀਦ ਰਸਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ
 ਰਹਤ ਬਿਬੇਕ ਸੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕੇ ਬੋਧਿਨ
 ਹੀਂ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਬ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਲੋਗ ਸਦਾ ਹੀ ਮਸਾਣ
 ਵਿਚ ਦੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਜਕੇ ਸਮੇਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਬੋਧਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਬੋਧਿਨਾਂ ਹੋ

ਹਨਾਂ ਸਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੁਣਨੇ ਨਾਲ ਤੀਰਥਾਂ ਸੇਂਗਤੀ ੬੫
 ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਲੋਗ ਦਨੀ
 ਆਂਦੇ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ॥ ਸੁਣ ਸੁਣ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਤੇ ਭਾਈ
 ਸਿਖੇ ਜਦੋਂ ਸੁਣਨ ਗੇ ਤੁਵੇ ਆਪੇ ਹੀ ਹਟ ਜਾਣਗੇ ਅ
 ਰ ਅਚਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਭੂਤ ਕਿਰਿਆ ਬੋਹੀ ਹੋਣ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਕੇ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ
 ਰਹਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਤਨਖਾਹ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਬਖਸਾਵੇਂ
 ਫੇਰ ਰਹਤ ਸੇ ਰਹੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਤਬ
 ਜਨਮ ਪਰਵਾਣੁ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਬੋ
 ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਜੈਸਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਇਆਰ ਕਰ ਗੋਰਾਂ ਮਸਾਣਾਂ ਤੇ ਛਟੇ
 ਮਾਰੇ ਸੀਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿਕਰ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਪਵਨ
 ਰੂਪ ਧਾਰਕ ਥੋਲੇ ਅੰਜ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈ ਜੈ
 ਕਾਰੇ ਕਰਦੇ ਸੀਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਕਰ ਗੁਰ
 ਪੁਰੀ ਕੋ ਗਏ ਅਰ ਆਖਤੁ ਭਏ ਕਿ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟਾ
 ਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗਬਡਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜੀ ਤੇਰੇ
 ਮੰਤ੍ਰ ਅਰ ਬਚਨ ਹੈ ਜੀ ॥ ਸਬਦ ਕੇਤੇ ਮਾਤ੍ਰ ਪਿ
 ਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨ ਹੁਆ ॥ ਵੇ
 ਕਛਹਿ ਰੇ ਬਿਨਾਂ ਛਕਾਵੇ ਟਾਹ ਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾਨ ਮੈਨਾ ਸੁ
 ਨਾਵੇ ਓਕਚਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥

॥ ਕੀਰਤਨ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨ ਨਿਵਾ
ਸਾਸਾਖੀ ਮਨੀ ਸੁ ਸਿਧ ਨੇ ਲਿਖੀ ਸੁ ਚਰਨਾਂ ਪਾਸਾ ॥
੧॥੧੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨੀ ਸਟੀਂ ਹਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁ ਮਾਲਕ ਪੰਥਕਾ ਆ
ਕਠਿਓ ਦਰਬਾਰਾ ਦੇਸ ਮਾਲਣ ਤਾਰਕੇ ਰੁੜਕੇਗੇ ॥
ਟਮਝਾਠਾ ੧॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੇ ਅਨੰਦ ਸੈਂ ਬੈਠੇ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੇਰੀ ਰਾਖ ਲਈ ॥ ਐਸੇ ਪੀਤਕੇ ਸ
ਬਦਰਾਗੀ ਪੜਨੇ ਲਗੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
ਭਨਾ ਗੁਰੂਆਂ ਹਰਿ ਸਰ ਸੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਗੁਰ ਦੁਆ
ਰੇ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਬੈਠ ਕਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪ
ਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ
ਮੁਖ ਸੋਂ ਕਹੇ ਬੇ ਅਸਾਂ ਭੀ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਐਹ ਗੁਰੂ ਅ
ਮਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਬੀਪਾ
ਠ ਬੈਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮਹਾਤਮਾਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਭੁ
ਜਨ ਕਰਨ ਓਸ ਅਸਥਾਨ ਕੇ ਪੁਜਣਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਗਤਾਂ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
ਖ ਜੀ ਗੁਰਿਆਈ ਦਾ ਛਤ੍ਰ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ ਜਗ
ਭਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਸਿਖੇ ਪਿਆਰਿ ਓਜੇ
ਕੇਈ ਰਾਜਾ ਬਾਬੂ ਸੰਤ ਭਗਤ ਕਿਰਤੀ ਮਾਈ ਭਾਈ
ਆਇਕ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ਜਾ ਕੇ ਜਪ ਜੀ ਪਾਠ ਸੁਣੇ ਸੁ

ਠਾਵੇ ਓਸਕਾ ਰਾਜ ਬੀਸ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਰਹੇਗੀ॥ ਸਰਬ ੬੭

ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੁਧ ਪੁਤ ਧਨ ਲ
ਖਮੀ ਹੁਕਮ ਰਾਜ ਸਭ ਮਿਲੇਗਾ ਜਗ ਕਰੇਗਾ ਕਰਾਹ
ਪਸਾਦ ਕਰਾਵੇਗਾ ਵਰਤਾਵੇਗਾ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬ
ਸਤ੍ਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅੰਨ ਲੰਗਰ ਲਗਾਵੇਗਾ ਤੋਟਨ ਆਵੇਗੀ
ਭਿਲ ਕਾਮਨ ਹੋਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕਰੇ
ਗਾ ਉਸਕੋ ਵੇਪਤਾ ਦੇ ਚੀਰ ਜੈਸਾ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ॥ ੧

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬੀਸ ਦੀ ਚਲੀ॥ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰਬਖਸੀ ਸੀ ਨਾਮ ਕੇ ਰੂਪੇ ਕਰਤ
ਈ ਯਾਰਾ ਰਸਤੇ ਗਾਮ ਨਿਹਾਲ ਕੇ ਰੋਪੜ ਸਹਰ ਮੰਬਾਰ

॥ ੧ ॥ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪਰਮ ਪਾਵਨ ਹੋ ਅਜਵਾਰ -

ਪਿਛਾਂ ਦੇ ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕਰਤੇ ਰੋਪੜ ਸਹਿਰ ਮੈਂ

ਆਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਭਜਨ ਕਰੋ ਬਿਬਾਜਨ

ਮਮਤਾ ਖੋਵੋ ਅਧੀ ਉਮਰ ਸੁਤਿਆ ਗੁਜਰ ਜਾਂਦੀ

ਹੈ ਅਧੀ ਖੇਡ ਵਿਚ ਗਵਾਈ ਬਾਕੀ ਟਿਸਿਆਂ ਵਿ

ਕਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਗੀ ਭੁਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਨ ਸਮਾਂ ਬ

ਕੀਰਿਹਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਾਹ ਪਸਾਦਿ ੧ ਹਜਾਰ

ਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਓ ਵੀਟਨ ਲਗਾ ਰਾਗੀ ਪ੍ਰੇਮ

ਸੰਯੁਕਤ ਆਨੰਦ ਦਾ ਇਕ ਲਗੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ॥

ਸੰਗਤਾਂ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਵਨ ਲਗੀਆਂ

ਸਬਦ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੋਣ ਲਗੀ

ਆਂ ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਾ
 ਨਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਗਾਖ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਏ ਮਾ
 ਰਾ ॥ ਪੇਸ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿ-
 ਖੇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਏਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਜੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਛਕ ਕੇ ਕਛਹਿਰਾ ਨਹੀਂ ਰਖ
 ਦੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਹੈ ਦੇਖੋ ਕਈ ਹਿੰਦੂ ਜਨੇ ਓਹ
 ਖਦੇ ਹੋਨ ਅਰਕੇਈ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਜੋਗੀ ਕਿੰਨ ਪਾੜਦੇ
 ਤੈਨ ਐਘੜ ਕੰਨ ਨਹੀਂ ਪਾੜਦੇ ਹੇ ਸਿਖੋ ਕੰਨ ਪਾੜ
 ਨੇ ਮਹਾਤਮ ਨਹੀਂ ਇਸੇ ਲਈ ਕਈ ਸੁਜ ਕੇ ਮਰਜਾਂ
 ਦੇਹਨ ਇਹ ਭੀ ਆਤਮ ਘਾਤ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਸ
 ਭੁਨਾਂ ਦਾ ਮਤ ਭਰੋਸਾ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਦਰਸ਼ਨੀ ਐਹ
 ਐਘੜ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਓਨ ਕੇ ਆਖ ਦੇਹਨ ਤੈਸੇ ਕਛਾਂ
 ਵਾਲਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਅ
 ਵਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਛ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਓ ਆਪਣੇ ਦਿ
 ਲੋਂ ਸਗਮਿਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇ ਸਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਿਖ ਐ
 ਘੜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇ ਸਕੀਘ ਕੜਾ ਕਰਦ ਜਨੇ ਓਹੈ
 ਸਿਦਕ ਸੇਭ ਜਨ ਕੋ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਦੇਵਤੇ ਅਸਚ
 ਰਜ ਰੂਪ ਧਾਰ ਆਏ ਸਬਦ ਕੀ ਹਤਨ ਸੁਣਕਰ
 ਅਨੰਦ ਹੂਏ ਪੁਨ: ਏਕ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
 ਇਆ ਪਾਂਚ ਹਜਾਰ ਰੂਪ ਮਾਭੇਟਾ ਦੇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇ

ਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਇਆ ਏਕ ਬੜਾ ਪਿਤ੍ਰਤ ਭੀ ਉਸਦੇ ਨਾ ੬੯
 ਲਸੀ ਤੰਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤੇਜ ਸੇ ਮੂੰਹ ਪੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਪ
 ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਦਰ ਕੀਆ ਸਭ ਬੀਰ ਬੈਠੇ ਚੇਟਕ ਤ
 ਦੇਵਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਅਸੀ ਜਾਨੇਹਾਂ ਬਚਨ ਹੋ
 ਆਤੁਹਾ ਬੈਠਿਨਾਂ ਸਭਾ ਨਹੀਂ ਸਜਦੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆ
 ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਇਆ ਉਂਦੀ ਹੈ ਗੀਦੀ ਮੁਸਕਨਾਲ
 ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਕ
 ਸੀਸਾ ਅੜਦਾ ਛਿਣਕਾਓ ਤੇ ਲਗਾਓ ਤੋਭੀ ਦੇਵਤੇ ਪ
 ਬਰਾਏ ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਿਤ੍ਰਤ ਜੀ ਦੇਖੋ ਦੇਵਤੇ
 ਕਮਾ ਕਮਾ ਕਹਿ ਦੇਹਨ ਪਿਤ੍ਰਤ ਤੇ ਰਾਜ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਕੇ
 ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਦਰਸਨ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਬ ਇਕ ਦੇਵਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਪਿਤ੍ਰਤ ਤੇ ਰਾ
 ਜਾ ਦੇ ਨੇਹੁੰਕਾ ਪੀਕੇ ਆਏ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ
 ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਫਾਲਾ ਮੂੰਹ ਅੰਗੁਰਾ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਰਾ
 ਜਾ ਅੰਗ ਪਿਤ੍ਰਤ ਸੁਰਮੀ ਦੇ ਹੁਏ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਸੀ ਸਤਿ
 ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਅੰ
 ਦਾ ਸੀ ਜਗਤ ਉਨਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਆ ਅੰ ਆਗਾ ਜਕਰੀ
 ਕਿ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰਿਓ ਹੁੰਕੇ ਦਾ ਉਆਂ ਭੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੈ
 ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪੀਏ ਫਾਲੇ ਕੋਤੋ ਕਿਆ ਹੀ ਕਹਨਾ ਹੈ ਕਿ
 ਉ ਕਿਏਹ ਤਮਾਕੂ ਗਊ ਕੇ ਰੁਧਰ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ

੭੦ ਇਸ ਕੋ ਤਾਗਣਾ ਹੀ ਅਵਸੰਮਜੋਗਮ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ
ਨੇ ਆਗਮਾ ਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਹੁਕਮ ਈ ਲਿਖਾਰੀ ਅਪ
ਨਾਂ ਨਾਂਮ ਨ ਲਿਖਿਆ ਕਰੇ ਕੋਯੇ ਕਿ ਟਪ ਪਟ ਨ ਹੋ
ਵੇ॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰੇ ਕੀ ਆਇਸਮ
ਨੀ॥ ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਗਮਾਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ
ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਯੋ॥ ਮਨ ਮੈ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਸੁਗਯੋ॥ ੧॥ ੨੦॥
ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕੀਸਵੀਂ ਚਲੀ॥

॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰ ਕਲਗੀ ਧਰ ਅਤਿ ਸੁਭ
ਗ ਚੜ੍ਹੇ ਸੁ ਆਪ ਸਿਕਾਰ॥ ਬਾਜ ਸੁਜੁੰ ਰੇ ਬਹੁਤ ਲੈ
ਪਉਂਦੇ ਸੁਦੰਨ ਮਝਾਰਾ॥ ੧॥ ॥ ਰੋਪਈ॥ ॥
ਮਾਰੇ ਏਕ ਬਲੀ ਬਹੁ ਸੁਰ॥ ਸੇਰ ਲਾਗੇ ਅਗਰ ਹਜੂ
ਰ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਹੋ ਹਾਈ ਅਸਟਾਰ॥ ਸਿੰਘ ਮਾਰੇ ਆਪ
ਬੀਚਾਰਾ॥ ੨॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਕੇਸਰੀ ਆਉ ਸਦੰਨ
ਕਾਨਮ ਧਰੇ ਬਲਵੰਤ॥ ਦੁਸਟ ਨ ਕੇ ਉਗਛਿ ਦਗ ਏਹ
ਰਖੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤਾ॥ ੩॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਬਿਸਾਮ ਕੀ
ਏ ਸਟਾਪ ਹਿਰਦੇ ਤਰ੍ਹਕੇ ਸ੍ਰੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਉਠੇ
ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੰਘ ਉਠ ਜੰਗਲ ਹੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਜਪ
ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਭਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ
ਬਿਛਾਵਨੇ ਬਿਛਾਇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਗੀ ਸਰਦੇ ਤੰਬੂਰੇ
ਜੋੜੀ ਛੋੜ ਪਰਥਾ ਪਰ ਚੰਡ ਉਤ ਬੰਦਨਾਂ ਅਨਿ
ਕ ਬਾਰ ਸਲੋਕ ਪੜ੍ਹ ਸੁਰ ਉਚੇ ਸੇ ਆਸਾਜੀ ਕੀ ਟਾਰ

ਕਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਭੀ ਉਚੇ ਸਿ
 ਘਾਸਨ ਪਰ ਸੇਭਾ ਰੂਪ ਬਿਰਾਜ ਸੰਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ
 ਤੇ ਚਾਰ ਪੜੀ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਅਨੰਦ ਜੀ ਪੜ੍ਹ ਕੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਵਰਤਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਾ
 ਣੀ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਕੀਏ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰੀਤ ਆਜੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ
 ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਬੰਦਾਂ ਸਾਸੜਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਦਾ ਕੀ
 ਤੇ ਦੋਏ ਬਰਨ ਹੋਇਆ ਸੇਰਾਂ ਦੀ ਨੀਂਦ ਗਿਦੜਾਂ ਦੇ ਸ
 ਬਦ ਸੇ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦੀ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਬਿਨਾਂ ਸਿ
 ਘਨ ਜੀ ਜਾਗਦੇ ਜੋ ਮਨੁਖ ਦੇ ਹਧਾਰ ਕੇ ਚੋਰ ਕੀ ਨਿ
 ਗਾਹ ਕਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲਿਖ ਜਾਏ ਰੋ
 ਜਮ ਬਾਨਾ ਦੇ ਕੋ ਸੀਸ ਬੀਂ ਤੋ ਤੋਤਨਾ ਕਰੇ ਓਹ ਦੂਜੇ ਜ
 ਨਮ ਮਖੀ ਦੀ ਜੋ ਨ ਪਾਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਗਾ ਤਾਂ ਗ
 ਤੀ ਕੋ ਪਾਪ ਤੋ ਹੋਏ ਗਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਪਿਜਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰ
 ਦਾ ਸਕੀਤੀ ਸਾਨੂੰ ਬਰਾਹਮਣ ਤੇ ਭਾਈ ਚਾਰਨਾਲ ਨ
 ਹੀਂ ਰਲਾਉਂਦੇ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਕ ਹੋਯਾਂ ਬਾਹਾਂ ਵਰੇ ਹੋ ਗਏ ਹੈ
 ਨ ਹੁਣ ਤੂੰ ਸੂਰਜ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਨਜਰ ਆਇਆ ਹੈਂ ਸਾ
 ਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਦਰਗਾਹ ਦੀ ਅੱਗ ਬੈਂ ਰੱਖ ਲੈ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ
 ਅਜਾਬ ਬੈਂ ਜਦੋਂ ਦਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈਂ ਇ
 ਲੇ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਠਾਤ ਵਿਚ ਖਾਬ ਦੇ ਨਜ
 ਰ ਆਂ ਵੇਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਮਰ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੜ੍ਹ

ਦੇਹੈਨ ਅਗੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਤੁਸੀਂ ਸੜਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵੈ
 ਤੁਰਕ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਸੜਦੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾ ਸੜਦੇ ਹਨ
 ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਫੁੱਟਦੇ ਗੋਰਵੇ ਅੰ
 ਦਰ ਰੂਹ ਲੂ ਪਾਕ ਦੇ ਅਜਾਬ ਨਾਲ ਸੜਦਾ ਹੈ ਜਦ
 ਸੀਸ ਟੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਬ ਰੂਹ ਇਥੋਂ ਤੁਰਦਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਸੋ ਬਾਹਮਣ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਰਲਾਂ ਫੇਰੇ ਹੈਨ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਕੇਸਰਖੇ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਣ
 ਕਾਛਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖਡੇ ਸਾਬ ਅਮਿਤ ਛਕਾਇਆ ਤਾਂ ਤੇ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਅੰ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਰਲਾਲੀ
 ਏਹਨ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਬਦ "ਬੁਲਣ ਅਦਰ
 ਸਭੁ ਕੋ ਅਭੁਲ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ" ਜੀਉ ਸਦਾ ਹੀ ਭੁ
 ਲਨ ਵਿਚ ਹੈ ਕੁਸੰਗਤ ਕਾਛਲ ਹੈ ਬਖਸ ਲੈਣਾਂ ਪੁਨੀ ਹੈ
 ਜੇਹੜੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਬੀਜ ਥੋ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹਨ ਚਿਤ੍ਰ ਟਕਾਨ
 ਹੀ ਛਕਵੇ ਸਿਖੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਏਹ ਪੁੜ੍ਹ ਹੈਨ ਸਬਦ
 ਜੁਗ ਜੁਗ ਭਗਤਿ ਉਪਾਇਆ ਪੈਸਰਖਦਾ ਆਇ
 ਆ ਹਰਨਾਖ ਸਦੁਸਟ ਮਾਰਿਆ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤਰਾ
 ਇਆ ਰਿਕਾਰੀਆਂ ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਿਠ ਦੇਇ ਨਾਮ ਦੇਵ
 ਮੁਖ ਲਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈਸਾਹਿਰ ਸੇਇਆਂ ਅੰ
 ਤਿਲਏ ਛਡਾਇਆ" ਗੁਰੂਕਿਆਂ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ
 ਅਮਿਤ ਛਕਕੇ ਸੁਧ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਇਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿ
 ਘਰ ਲਵ ਰਤਨ ਗੇ ਭੇਦ ਨਾਂ ਰਖਣ ਗੇ ਤੁਰਕਾਂ ਈ ਇ

੧੫ ਪਰਹੇਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮਹੀਮਾ ਦੇ ਨੇ ਕਲਮੇ ਵੀਸ ੧੩
 ਰਾਹ ਨਾਲ ਚੜ੍ਹੇ ਰਲਾ ਲਏ ਹਨ ਅਰਥ ਹੁ ਹਿੰਦ ਦੇ ਖੂਹਾਂ
 ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਏ ਪੀਏ ਹਨ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦ ਅਥਵਾ ਕਿਸੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹਟਿਕਿਆ ਤਾਂ ਤੁਹਿਤ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ
 ਤੈਨੂੰ ਸਿਧੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸੁਧ ਕਰਨ ਤਾਂ ਮੁ
 ਖਸ ਧਰਮ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਏ ਪੀਛੇ ਹਿੰ
 ਦੂ ਉਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਰਲਾਏ ਏਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਬੜੀ ਹੀ ਭੁ
 ਲ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਮੁਲਕ ਮੇਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਬੈ
 ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜੀ ਬੈਸ ਸੁਦ ਦਾਰਾ ਸਿਕੰਦਰ ਮਹਮੂਦ
 ਗਜਨਵੀ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਤੇ ਸਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀਏ
 ਹੋ ਜਬਰ ਦਸਤੀ ॥ ਔਰ ਲਾਲਚ ਸੇਭੀ ॥ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਿਲਾ ਲੈਂਦੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਏਕ ਹੋਨ
 ਅਛਾ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਹਿੰਦੂ ਐਸੇ ਕਰੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੀ ਸੇਕੋਈ ਭੁ
 ਲ ਕੇ ਖੋਟਾ ਪਾਪ ਮਾਂਭੈਣ ਗਊ ਦਾ ਚੂਹੜੇ ਕਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ
 ਤਾਂ ਭਾਈ ਚਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਹਟਾ ਲੈ ਕਰ ਦੇ
 ਸਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਾਲਚ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ
 ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਨ ਤਰਦੇ ਗਇਆ ਗੁਦਾਵਰੀ ਤੇ ਕਾਂਸੀ
 ਭੇਜਣ ਜੇਕੋਈ ਜੀਉਂਦਾ ਆ ਭੀਜਾਏ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਕੁ
 ਛ ਵਿਓ ਪੁਨ: ਜਗ ਅਰਬ੍ਰਹਮ ਭੇਜ ਕਰਾਵਨ ਦਾ ਹੁਕ
 ਮ ਦੇਣ ਭੁਭੀ ਬਚੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲਈ ਤੰਦੀ ਕਰਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁ

ਖਾਂਦੇ ਮਾਰੇ ਓਹ ਗਰੀਬ ਬਿਚਾਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾ
 ਏਂ। ਤੇ ਸਿਖੋ ਜੇ ਕਿਸੀ ਸੇ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
 ਉਸਨੂੰ ਜਬਾਸ ਕਤੂਰ ਦੇ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮਾਠ ਕਰਨ ਜੋਗ
 ਤੇ ਤੇ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਨਾ ਟਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀਂ
 ਅਮਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜਾ ਕੇ ਮਿਲਾ ਲੈਣਾ ਧਨ ਦਾ
 ਲੋਭੁ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪਾਸੇ ਧਨ ਦੇ ਕੇ ਭੀਰਲਾ ਲੈਣਾ ਦੁਸ਼
 ਨਾ ਟਾਲੇ ਦਾ ਆਦਰ ਬਹੁਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਧਰਮ
 ਦਾ ਫਾਧਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਵਿਰੋਧ ਕਰੇ ਸਾਥ ਧਰਮ ਦਾ ਪਾਟਾ
 ਉਦਾ ਹੈ ਭੁਲ ਚੁਕਾ ਤਿਨ ਦੇ ਗੀਬ ਖਸ਼ ਦੇਣੀਂ। ਫੇਰ ਬੀ
 ਨਾਂ ਹਟੇ ਤਾਂ ਉਸਨਾਲ ਰਾਜ ਨੀਅਤ ਸੇਂਭਾਈ ਚਾਰਾ ਮਿਲ
 ਕੇ ਬਿਦਾਵਾ ਲਿਖਣਾ ਕੁਲ ਚੀਜ ਧਨ ਮਿਲਖ ਮਾਲਕੀ
 ਦਾ ਅਮਾਨਤ ਰਖਣਾ ਜੇ ਫੇਰ ਭੀ ਭੁਲਾ ਮਾਨਸ ਨਾ ਬ
 ਨੇਂ ਤਾਂ ਸਭ ਮਾਲ ਖਾਲਸੇ ਅਰਬ ਲਗਾਣਾ ਏਹ ਧਰਮ
 ਸਾਸਤਰੀ ਮਿਰਜਾਵਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਧਰਮ ਨਾਲ ਕੁਛ ਦਾ
 ਵਾਨਾ ਰਖੇ ਮੇਨਾ ਸਿੰਘ ਹੋਵੇ ਰਹਤ ਸੇਂਗ ਹਿਤ ਰਹੇ ਭਰੋਸੇ
 ਸੇਂਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਉਸਕੋ ਸੋਂਗ ਉਦਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਜੇ ਸਿੰਘ ਅੰ
 ਮਤ ਛਕਾ ਕੇ ਮੇਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੋਂਗ ਉਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਹੇ
 ਸਿੰਘੇ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਤੁਰਕ ਬੇਟੀ ਦੇ ਕੇ ਅਪਨੇ ਦੀਨ ਮੈਂ ਰਲਾਉ
 ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸੀਂ ਫਹਤ ਦੁਸ਼ਨਾਂ ਟਾਲੇ ਨੂੰ ਕੜਾਹ
 ਛਕਾ ਕੇ ਰਲਾਓ ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਜੈਕ
 ਰੇ ਦੇਸ਼ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾਂ ਮੈਂ ਇਤਨਾਂ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕ ਸੁ

ਠਕਰ ਸਭੁ ਅਨੰਦ ਹੋਏ ਅਰਚਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਖੋ ਸਿਤੋ ਭਗਤੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿ
 ਚ ਪ੍ਰੀਤਿ ਐਸੇ ਸਮੇਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਮਹਤ ਮਹੈਂ ਸਿਖੋ ਭੂਜੀ ਬਿਆਹ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ
 ਤੁਹਾਡੇ ਆਤਮੇ ਵਿਚ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ ਸੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ
 ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਸਿਖਣੀਓ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਪਾਣੀਓ ਕੋ ਨਾਰੋ
 ਇਆ ਕਰੋ ਰੋਣਾ ਅਛਾਨ ਹੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿਰ ਪਾਣੀ ਦਾ
 ਭਾਰ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਮ ਦੂਤ ਰੋਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਹੋਸ਼
 ਐਂਹ ਸੁਣਨੇ ਕੀ ਇਛਾ ਕਰਦੇ ਹਨ॥ (ਵੇਹਰਾ)

ਸਿਖਣੀਆਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਾਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤੁ ਗੁਰ ਕੀ
 ਮਹਿਮਾ ਦਿਨ ਹਿੰ ਦਿਨ ਤੀਨ ਲੋਕ ਟੁਖ ਜਾਤੁ॥ ੧॥ ੨੧॥
 ਸੋ ਸੁਰਾ ਪਰਧਾਨ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਬਲ ਧਰੇ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਾਈ ਸਟੀਂ ਰਲੀ॥ ॥

ਇਕ ਸਮੇਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜੂਰ ਚੁੜ੍ਹਿਆਂ ਇਕ ਸੌ ੧੦੦ ਰੁਪਯੇ ਦੀ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਹਾਡਾ ਪੈਸਾ ਲੈ
 ਗਰਨਹੀ ਪਾਉਣਾ ਓਨਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਸਾਂ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਗਾਈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਲਗੀ ਧਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਓਸ ਦੇ ਮੜਿ ਸ਼ਕਤੀ
 ਕਾਤੇਜ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਉਚ ਨੀਚ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਖੋਟੀ ਜੂਨੀ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹ

੭੬ ਤ ਮਤਿ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਫੇਰ ਅਛੀ ਜਾਗਾਂ ਜਨਮਧ ॥
 ਰਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਬਨ ਜਾਈਏ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਾਡੀ ਰਹਿਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲਾਂਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕੇ ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਰਹਿਤ ਅਰਭੁ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰੇ
 ਹੁਕਾਫੂਏ ਭੰਗਰਨ ਮਾਰੇ ਚੋਰੀ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪ
 ਤੇ ਵਿਆਹ ਵੇਲੇ ਲਾਣ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾ
 ਪਾਣੀ ਮਰੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਂਗੁਰੂ ਗੰ
 ਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ
 ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫੁਲ
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪਵੇ ॥ ਗੁਰੂ ਰੀਖਾ ਕਰੇ ਹਤਿ
 ਆਨਾ ਕਰੇ ॥ ਝੂਟ ਕਾ ਖਾਓ ਸਿੰਘ ਸਦਾਓ ਕਲਮਾਂ ਨਾ
 ਬਕੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੋਰ ਪੰਥ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਹੋ ਜਾ
 ਵੇ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਰਖੇ ਗੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇ ਆਗਮਾ
 ਮਨ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾਇ ਓਸੀ ਲੜਲਗਿਆਂ ਦੀ ਪੰਜ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜ ਛਕਾਇਆ ਸਿੰਘ ਸਜ ਕੇ ਸੀ ਦਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਏਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰ ਸਿਖ
 ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਯੇ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ
 ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਵੱਲ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
 ਦਾ ਠੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਚੇ ਪਾ

ਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸਾਠਾ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ੨੨
 ਹਨ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਕਮੋਂ ਕਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਸ ਸਿਖਣੀ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਗਰਭੁ ਗਿ
 ਰਾਏ ਹੈਨ ਤਿਨ ਬੇਟੇ ਇਕ ਬੇਟੀ ਸੀ ਹੁਣ ਸਚ ਕਹਣ
 ਗੇ ਭੁਲ ਬਖਸਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਰੰਗ ਚਿਟਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓਨਾਂ
 ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਬੀਚ ਸਭ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ
 ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ ਮੇਰੀ ਇਸ ਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਲੋ
 ਕ ਲਾਜ ਬੋਂਡੁ ਰਦਿਆਂ ਪੇਟ ਗਿਰਾ ਦਿਤੇ ਸਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲਓ ਜੀ ਈਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬੋਂ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਹਾਂ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸੀਸਾ ਰਤੇ ਨਾਮ ਰ
 ਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੁਇਆਂ ਜੀਉ ਦਿਆਂ ਦੀ ਟੀਹ ਲਹੇਤੀ ਹੈ ਸਿ
 ਖਣੀਏ ਜੇੜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ ਸੀ ਓਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਤੇਰਾ
 ਯਾਰ ਸੀ ਤੇ ਏਹ ਤੇਰਾ ਖਾਣੀ ਦ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪਾਪ ਚੋਰੀ
 ਨਾ ਕਰੋ ਧਰਮ ਰਾਜ ਪਾਸ ਜਾ ਕੇ ਜਮ ਦੂਤ ਧੁਆਡੀ ਭ
 ਗਾਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤੇਲ ਸਾੜ ਕੇ ਪਾਉਨਗੇ ਤੁਰਸਾ ਕੇ ਮਾਰ
 ਨਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕਾਮ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਹਟਿਆ
 ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਅਨੰਦ ਪੜਾ ਕੇ ਭੋਗ
 ਕਰੋ ਪਾਪ ਬੋਂਡੁ ਹੈ ॥ ਯਥਾਵਾਕ ॥ ਲੇਖ
 ਨਾਮਿਟਈ ਹੋ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਬਿਧਾਤਾ ਕੇ ਅਖਰ ਅਮਿਟ ਹੈਨ ਜਦ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਧਾਵਾ ਹੋ
 ਜਾਏ ਤਬ ਜੇਠ ਦੇਵਰ ਕਿਸੇ ਸਾਕ ਲੋੜਵੰਦ ਨਾਲ ਅਨੰ

ਦਪੜਾ ਲਏ ਗੁਰੂਕੀ ਭਿਖਾ ਨਾਲ ਮੁਹਿਕਾਰੀ ਗਚਿੱਟਾ
 ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹ
 ਇਕਰ ਗੁਰੂ ਸਗਾਤੇ ਪਰਕੇ ਗਏ॥ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਸਿਖੇ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਭੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਸਿਖੇ
 ਤੁਸੀਂ ਲਾਗੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀਤੀ ਸੀਆਂ ਨਹੀਂ ਭੋਗੀਆਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਂਕੁਤੇ ਜੈਸੀ ਖੋਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਪਤਖਰਾਬ ਕਰ
 ਨਗੇ ਪਿਉ ਭਰਾ ਭਤੀਆ ਨਾਲ ਜਾਏ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵੇਲਨ
 ਤੀਹੇ ਕੰਡਾ ਨਹੀਂ ਟੇਖਦੀ ਕਸੀ ਗਦੇਸ ਹੈ ਸਿਧੇ ਪਿਆ
 ਅਇਸਤ੍ਰੀ ਰੰਗੀ ਵੇਲੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਲੋੜ ਵੇਦ ਹੋਵੇ ਤੋਕਿ
 ਸੀਸਿਧ ਲੋੜ ਵੇਦ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਹੀ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਵਣ
 ਇਸ ਵਿਚ ਛੋਕਲਾ ਜਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਵਿ
 ਧਣ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਵਣ ਪੁੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧ ਧਨ ਵ
 ਲੀ ਨੌਕਰ ਰਖੇ ਉਸ ਕੋ ਯਾਰ ਆਖ ਦੇਹਨ ਨਿਰਧਨ
 ਬੰਮਿਹਨ ਤਨਹੀਂ ਹੋਤੀ - ਜੇ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕਲੀਕ
 ਲਗਦਾ ਹੈ ਪਤੀਤੀ ਵੀ ਦੇਜਤ ਸਤਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ ਜੈਸਾ
 ਮੰਗੇ ਦੇਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਹੀ ਕਰੇ ਦੇਦਾ ਪਤੀ ਹੈ ਮੁਏ
 ਪਿਛੇ ਪਤੀ ਕਰਨੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਈਸ
 ਰ ਦੇ ਜੀਵ ਹੈ ਬਿਭਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ ਕਰੇ ਦੇ ਕਰਨ
 ਲਈ ਦੁਨੀਆਂ ਕੀ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਨੇ
 ਸੇ ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਤੇ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਭੁ
 ਟਕਤਾ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਕਚੇ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦੀ ਸੁਨਾਂ ਪਰ

ਵਸਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁੰਡੇ ਕੁੜੀਆਂ ਜੰਮਦੇ ਹੋਏ ਟਹਿ ੭੯
 ਲਸੇਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਿਸਟੀ ਵਧਦੀ ਹੈ
 ਜੇੜਾ ਅਨੰਦ ਭੜਾਉਂਦੇ ਨੂੰ ਮਨੁੱਕਰੇ ਸਲਾਹ ਮਦਦ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰੀਸ਼ਾਦ ਪਾਦਮੀ ਹਜਾਰ ਗਉਂ ਮਾ
 ਰੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਬਡੇ ਆਦਮੀ ਭੁਲੇ ਨਾ ਮਦਾ
 ਰ ਆਦਮੀ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕੁੜੀਆਂ ਮੁੰਡੇ ਵਿਆਹ ਦੇਵੇ ਹੋ
 ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਆਹਿਆ ਨੀਂਗਰ ਮਰ ਜਾਏ ਤੇ ਚਿਹ
 ਲੋਗ ਦੇਖੇ ਜਾਣੀ ਨੂੰ ਧੀ ਬਾਂਕੀ ਜਵਾਨ ਹੈ ਇਹ ਕਿਸੀ
 ਨਾਲ ਖਰਾਬਾ ਕਰੇਗੀ ਬਸ ਮੈਸੀ ਬਾਤ ਮਨ ਮੈਂ ਸਮ
 ਝਕੇ ਰਖਦੇ ਹੋਏ ਜਬਦਾਉ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਬ ਜਹਰ ਦੇਵੇ
 ਹਨ ਸਿੰਘੋ ਪਿਆਰਿਓ ਅਨੰਦ ਪੜਾਉਂ ਨਾਲ ਹਮੇਸ਼ਾਂ
 ਅਨੰਦ ਰਹਿਤਾ ਹੈ ॥ ਧੀ ਅਵਿਆਹ ਦੇਣਾ ਅਸਮੇਧ
 ਜਗ ਦਾ ਪੁਨਿ ਫਲ ਹੈ ਜੇ ਵਿਧਵਾ ਹੋ ਜਾਏ ਅਰਪਤੀ ਸਿ
 ਗ ਬੇਧਕ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਉਸਦਾ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜਾਨਾਂ ਮਾ
 ਪਿਆਂ ਕੋ ਪੁੰਨ ਹੈ ਪੰਜ ਅਸਮੇਧ ਕੇ ਸਮਾਨ ॥ ਜੇ ਪਤੀ
 ਬੇਧਕ ਹੋਈ ਵਿਧਵਾ ਹੋਵੇ ਚਿਹ ਆਪਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੇ ਸਿ
 ਘਨਾਲ ਅਨੰਦ ਪੜਾ ਲੈ ਉਸਕੋ ਸੌ ਅਸਮੇਧ ਜਗ ਕਾ
 ਪੁੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਪੁਨ: ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀਸ
 ਨੂੰ ਜੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਵੇਸੋ ਜੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹੋਏ ਦੇਹ ਕਾਲ
 ਬੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੀ ਹੈ ਬੁਢੇ ਪਾਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਿਕਾਲ ਵਿ
 ਸਟੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਭ ਕੁਛ ਉਚਨੀਚ ਤਿਨੇ ਲੋਕ ਵਿਸਟ ਆ

ਉਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਰਤ ਰੋਜ਼ਗਾਰ
 ਕਰੋ ਜੇਗਦੀਬਿਧੀ ਨਿਕੀਮੀ ਸੀ ਕਠਨ ਹੈ ਸੀਧਾ
 ਬੈਠੇ ਜਿਹ ਬਾਚਾਰ ਉਂਗਲੀ ਲਾਂਬੀ ਕਰੇ ਪਟਿਕਾ ਸੀ
 ਸਟਿਖੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ਅਮਿਤ ਰਸ ਪੀਏ ਨੇੜਾਂ ਕੇ
 ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮੈਂ ਲਾਕੇ ਨਿਗਾ ਉਲਟੀ ਕਰੇ ਆਨਾਹ ਦਸ
 ਬਦ ਸੁਣਨ ਫੜੇ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਜਾਸਨ ਕਰੇ ਹੋ ਸਿਖੇ
 ਏਹ ਸਬਰੀਤ ਗੁਹ ਸਤੀ ਅਨਿਖਾਏ ਫਾਲੇ ਕੋਨ ਧੀਰਾ
 ਹੀਏ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਾਸ ਸ੍ਰਾਸ ਸ੍ਰੀ ਫਾਹਿਗੁਰ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੋ
 ਕਲਿਜੁਗ ਮੈਂ ਯੇਹ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੋ ਜਪ ਜੀ
 ਕਾ ਪਾਠ ਸੁਧ ਭਾਉਣਾ ਧਾਰ ਕਰ ਕਰੇਗਾ ਸਿਧੀ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੈਗੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ, ਯਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰ, ਮੁਕਤ ਸਰ,
 ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ, ਚਮਕੌਰ ਸਾਹਿਬ, ਗੋਇੰਦਵਾਲ,
 ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ, ਯੇਹ ਸਭ ਗੁਰਤੀਰਥ ਬਾਸ ਕਰਨੇ ਕੇ
 ਭਜਨ ਤਪ ਕਰਨੇ ਕੇ ਸੇਸਟ ਹੈ ਸਿਧੀ ਸੂਧੇ ਚਲਣੇ ਕਾ
 ਨਾਮ ਹੈ ਫੁਲ ਰਹਤਾ ਸੁ ਜਾਧਣ ॥ ੨੨ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤੇਈ ਸਵੀਚਲੀ ॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੁ ਦਸਮ ਜੀ ਅ

ਤਿਵਿਰਿਤ ਦਿਵ ਚੰਜਾ ॥ ਸਿਸਟੀ ਤਾਰਨ ਕੇ ਸੁ ਹਿਤੁ ਸ
 ਭਾਲ ਗਾਵੈ ਰੋਜਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਾਹਿਬ ਅਨੰਦ ਮੈਂ ਬੈ

ਠੇ ਦੇਖ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਨ ਖਾਹ ਦਾ ਬਖ
 ਸਾਉਨਾਂ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਜੋ ਕਿਸੀ ਤੋਂ ਭੂਲ

ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਏ ਕੁਸੰਗ ਮੈਂ ਲਗ ਜਾਏ ਮੁਸਲੀਧ
 ਤਨਤੀ ਮਾਰਕੀ ਸਿੰਗਤ ਹੋ ਜਾਏ ਧੀ ਦਮੁਲ ਲਵੇ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਯਾ ਚੋਰੀ ਕਰੇ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਾਰੇ ਧਾ
 ਤ ਮਾਰੇ ਠਗੀ ਕਰੇ ਵਿਸ਼ਾਸ ਘਾਤ ਮਿਤ ਘਾਤ ਕਰੇ ਗੁ
 ਰੂ ਭੈਣ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਗਊ ਕੇ ਸਾਥ ਭੋਗ ਕਰੇ
 ਹੋਰ ਜੇਹੇ ਬੇੜੇ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਮੈਂ ਸੇ ਪਾਪੀ
 ਮਾਂ ਨੂੰ ਬੜਾ ਡੰਡ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਚੋਰਾ ਸੀਨ ਰਕ ਭੁਗਾ ਕਰ ਪਿ
 ਛੇ ਸੁਆਰ ਕਤੇ ਸਪ ਬਿਛੁਰੇ ਗਏ ਮੈਂ ਸੀ ਟੇਢੀ ਜੁ
 ਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੈਂ ਸੋ ਪੈਂਟ ਕਰ ਮਾਣ ਲੇ ਲੋਗ ਅਪ
 ਨੇ ਪਾਪੇਂ ਸੇ ਡਰ ਕਰ ਚਿੰਤਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਆਸ ਰਾ ਪਕ
 ਰੂ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸੇ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਸਤਿ ਸੰਗ ਯਾ ਗੁਰੂ ਗੀਥ
 ਕੇ ਦੀਦਾਨ ਮੈਂ ਆਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਅਭਿਮਾਨ ਛੋੜ ਅਹੰਕਾ
 ਰ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ ਗਰੀਬ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕਰ ਸਚ ਸਚ ਕਹੇ ਸਾਧ
 ਸਿੰਗਤ ਕੇ ਜੋੜੇ ਝਾੜੇ ਝਾੜੇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੇ
 ਮੀ ਨੇਮੀ ਉਸ ਗਰੀਬ ਪਰਦਇਆ ਕਰ ਕੇ ਪੁਛਣ ਤੂੰ
 ਦਿਲੋਂ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਛੱਡਦਾ ਹੈਂ ਜਬ ਵੇਹ ਗੁਰੂ ਪਰਕੀ ਰਹਤ ਕ
 ਥੂਲ ਕਰੇ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਗੇ ਵਹੁ ਪੇਮੀ ਸਿੰਘ ਆਰਦਾਸ
 ਕਰ ਕੇ ਬਖਸ਼ਾਵਣ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਅੰਗੇ ਵੇਹ ਕਰਹਿ ਤੁ
 ਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਤਨ ਮਨ ਸੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਸਮਝ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਕੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬੋਲਤੀ ਕਰੇ ਤ
 ਬ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾ ਲ ਯਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਉਸਨੂੰ ਦਾਸ ਜਾ

੮੨ ਸਰਾਜਾਣਕੇ ਬੁਖਸਣ ਔਰ ਫੋਹ ਕੁਰਹਤੀ ਤਨਖਾਹਲ
 ਗੀ ਔਰਹਤ ਕਬੂਲਕਰੇ ਤਬਉਸਦਾਜਨਮਨਖਾਹੇਜ
 ਦਾਹੈ ਅਰਅਕਾਲਪੁਰਖਦੀਦਰਗਾਹੇਉਸਕਾਮੁਹਉ
 ਜਲਾਹੋਵੇਗਾ॥ (ਦੋਹਰਾ) ॥ ਤਨਖਾਹੇਬਖਸਾ
 ਣਕਾ ਫਲਸੁਣਾਪੇਮੀਵਾਸਾ॥ ਆਗਿਆਮਾਨੀਸਬਨਨੇ
 ਧਨਗੁਰਚਰਨਨਆਸਾ॥ ੧॥ ਸਿਖਾਂਅਣਜ
 ਕਰੀਜੀ ਅਗੇਵੀਕਦੀਗੁਰਾਂਪਾਸੋਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਸੀ
 ਕਿਨਹੀਜੀ ਸਾਨੂੰਦਸੋਜੀ ਤਾਂਬਚਨਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀਪਾਸੋਂਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਸੀ ਕਿ ਗੀਗਾਕਾਸੀਮਰਨੇ
 ਸੇਗਤੀਹੋਤੀਹੈ ਤਾਂਬਚਨਹੋਆਸੀ ਕਿ ਦਰਲਏਲੇ
 ਖਾਪੀਫੁਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਂਤੇਲ॥ ਸਿਖੇਬਿਨਾਂਭਜਨ
 ਬੇਕਹੀਨਹੀਛੁਟਦਾ ਕਾਇਆਂਦਾਨਾਮਕਾਂਸੀਹੈ ਬੁਧ
 ਰੂਪੀਗੀਗਾਹੈ ਸਿਖੇਤੁਹਾਡੇਵਾਸਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅਰਜਨ
 ਸਾਹਿਬਜੀਮਲਾਹਹੈ ਤੁਸੀਂਭਜਨਸਿਮਰਨਜਪਨੇਮਰ
 ਹਤਕੀਮਜੂਗੀਦੇਵੇ ਪਾਰਹੋਜਾਵੇਗੇ ਗੁਰੂਕੀਬਣੀਸੀ
 ਮੁਖਟਕਦਾਸੁਰਜਜੈਸਾਪਕਾਸਹੈ ਹੋਰਖਟਸਾਸੁਰੇ
 ਵਾਕਰਨ ਅਠਾਹਾਂਪੁਰਾਣਚਰਬੇਦਸੁਤੀਆਂਸਿਮ
 ਗੀਆਂਉਪਨਿਸ਼ਦਾਂਦਾਟਟਾਣਿਆਂਜੈਸਾਤੇਜਦੋਂਸਿ
 ਖੇਸੀਸਾਰਕੇਲੋਗਭੁਲਕੇਪਿਛਲਿਆਂਸਾਸੁਰਾਂਦੀ
 ਰੀਭਮੀਨਦੇਹੈਨ ਤਾਂਕਲਜੁਗਾਦੇਖਕੇਪਸੀਨਹੋਤਾ
 ਹੈ ਅਬਮੇਰੇਨਰਕਭਰਨਦੀਤਿਆਰੀਕਰਦੇਹੈਨਾ

ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬੇਦਨ ਜਾਨੈ ਜੋਤਾ ਸੁਨੈ ਤੇਤਾ ਬਖਿ
ਅਨੈ ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਨ ਤੇਵਰਾ ਸਾਧਕੀ
ਮਹਿਮਾਂ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਤੇ ਅਵ
ਤਾਰੈਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੀਰੇ ਨਹੀਂ ਹੁਏ ॥ ਚੌਪਈ ॥
ਗੁਰ ਕਲਜੁ ਗਈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖ ਕੇ ਮਨ ਮੈ
ਅਈ ॥ ਬਕਤ ਸਿਖ ਨੇ ਸੋਧ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰ ਨੇ
ਮੋਹ ਰਲ ਗਈ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਚੋਈ ਸਵੀ ਪਾਠੁ ਹੋਈ ॥
ਏਹ ਰਹਾ ॥ ਗੁਰ ਫਹ ਸੋ ਸੀ ਗੁਰ ਕੀਆ ਚਲੇ ਸੋ
ਜ ਕੇ ਸਾਬਾ ਨਿਗਮੋਂ ਗੜ ਮੈ ਪਹੁਰ ਗਏ ਲੈ ਸਿਖ ਸਾ
ਧੂ ਸਾਧਾ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਭੇਰੇ ਤੇ ਬੁਲ ਗਏ ਗੁ
ਰੀ ॥ ਜਗੀਦਾਰ ਕਨਾਤ ਸੁਣਾਹੀ ॥ ਜੇਠੇ ਗੁਰ ਦੀ ਫਾਨ ਮੰਝਾ
ਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਹੇ ਰਖ ਪੈ ਜਹ ਮਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰ ਜੀ ਨਿ
ਕਸੇ ਹਗੜ ਵਿਖੇ ਵੀ ਦਾਨ ਲਗਾਇ ਸੋਭਤੇ ਭਏ ਸਿਖਾਂ ਅ
ਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਧੀ ਦੇ ਮੰਗੇ ਵੇ ਤੇ ਵਿਆਹ ਦੀ
ਰੀਤ ਮਰਜਾ ਦਾ ਦਸੋ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦ ਫਰ ਪਾਰ
ਤੁਹਾ ਤੇ ਪਸਿੰਦ ਆ ਜਾਵੈ ਲੜਕੀ ਦਾ ਮਾਂ ਤੇ ਪਿਉ ਰਹੇ ਤਿ
ਨ ਰੋਜ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਜੈਸਾ ਅੰਨ ਪਕੇ ਖਾਓ ਫੇਰ ਕੁੜ
ਮ ਕੁੜਮਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾਓ ਅਪਣੇ ਪਾਰ ਤਿਨ ਦਿਨ ਰ
ਏ ਜਬ ਮਨ ਆਪਸ ਮੈ ਪਕਾਹੋ ਜਾਵੇ ਦਿਵਤਾ ਬੀਧ
ਜਾਵੇ ਪਰ ਕੋਈ ਕਪਟ ਕੀ ਬਾਤੋਂ ਨਹੋਵੇ ਕੋਈ ਤਰਾਂ ਦੀ

ਸੇਖੀ ਸੁਠ ਬੋਲਣ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨ ਸਿ
 ਖ ਸਿਖਣੀ ਸਬਦੇਖ ਕੇ ਜਾ ਕਰ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹੇ
 ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਕੋ ਬੁਲਾ ਕਰ ਤਿਨ ਦਿਨ ਗਿਆ
 ਲੜਕੀ ਦਿਖਲਾਈ ਗਰੀਬੀ ਸੇ ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕ
 ਰੋ ਜੀ ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਮਨ ਮਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰ
 ਖੁਸੀ ਸੋ ਘਰ ਗਏ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਆਨ ਕਰ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਟਾ ਰੁਪਾ ਦੇਵੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ
 ਵਾਸੁ ਰੋੜੀ ਗੁੜਕੀ ਦੇਵੇ ਸਾਹੇ ਚਿਠੀ ਭੀ ਸਾਬ ਦੇਵੇ ਕਰ
 ਅਰਦਾਸ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਫੁਰਤਾਇ ਲਾਗੀ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ
 ਘਰ ਗਿਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਕਰਾ ਪਿਓ ਕੋ ਬੁਲਾ ਭਾਈ
 ਚੰਕੇ ਸਾਹਮਨੇ ਗੁੜਕੀ ਰੋੜੀ ਸਾਹੇ ਚਿਠੀ ਦਿੱਤੀ ਖੁਸ ਹੋ ਕੇ
 ਕੁੜਮ ਕੁੜਮਣੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋਂ ਕਾ ਧਿ
 ਆਨ ਕਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਫੁਰਤਾ
 ਇਆ ਨੀਂਗਰ ਨੂੰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਖਿਲਾ ਪਾ ਰੋੜੀ ਝੋ
 ਲੀ ਪਾਈ ਗਰੀ ਹੋ ਬਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਕਾ ਸਟਾ ਰੁ
 ਪਾ ਮੋ ਲਾਗੀ ਨੂੰ ਲਾਗ ਦੀਆ ਖਿਲਾ ਪਿਲਾ ਕੇ ਰੁਖ ਸ
 ਤ ਕੀਆ ਲਾਗੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖਣੀ ਆਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਸਿਖਾਂ ਕੀਰ
 ਤਨ ਕਹਾ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਦਿ ਫੁਕਾ ਦੇ
 ਲਨਹੀਂ ਫਜਾਉਣਾਂ ਚੁੜਾ ਦੇ ਦਖੀਨ ਦਾ ਅਸੁੰਧਰੈ ਸੋਭੀ
 ਮੁੱਲ ਨਾਂ ਲਓ ਰਾਈ ਦੀਆਂ ਵੰਗਾਂ ਪਤਲੀਆਂ ਬਨਵਾ

ਚਿਨਤਲਚਰਚਿਨਾਨਾਨਾਬੰਨ੍ਹੇ ਸਿਖਮਾਰਮਾਪਾਇ
 ਘਰਕੋਗਯਾ ਸਭਕੁਛਖੁਸੀਸੇ ਅਨੰਦਸੇਕਾਰਜਕੀ
 ਆਇਕਓਰਚਾਰਸਿਖਬਣੇਪੇਸੇ ਸੀਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ
 ਹਿਬਜੀਕੇਸਬਦਮੀਠੀਸੁਰਸੇ ਪੜ੍ਹੇ ਪੀਛੇਜਿਕਟੀ
 ਆਂਮੁਟਿਆਰਾਂਕੁੜੀਆਂਪੀਤਸੇਸਬਦਪੜ੍ਹੇ ਐਸਾਸੁ
 ਦਰਗੀਤਭਾਸੇ ਜੋਸਾਰੀਰਾਤਜਲਦੀਮੁਕਜਾਵੇ ਕੁਲਮ
 ਜੰਦਲੈਕੇਨੀਗਰਨੂੰਘੋੜੀਪਰਚੜ੍ਹਕਰਲੈਆਇਆ
 ਗਾਉਂਕੇਪੰਚਲੋਗਅੰਗੇਮਿਲਬਣੀਮੀਤਸੇਰੋਰਕਰ
 ਟੁਇਆ ਸਿਖਦੇਘਰਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਆਏ ਬਚਨਕੀ
 ਤਾਸਿਖੇਘੋੜੀਦੇਹੇਠਥੀਲੜਕੀਨੂੰਨਹੀਲਿਖਾਵਣਾ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਲੜਕੀਲੜਕੇਨੂੰਅਮਿਤਛਕਾਇਆਵੇ
 ਦੀਗਤੀਗਰੀਦੇਪਿਉਦਾਮਨਕੀਤਾਕੜਾਹਪਸਾਦਿ
 ਛਕਾਇਆ ਲਾਟਾਂਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿਬਜੀਦੀਆਂਪੜ੍ਹੀ
 ਆਫੇਰੇਦਿਤੇਗੁਰਾਂਅੰਗੇਮਬਾਇਕਾਇਆ ਸੀਗੁ
 ਰੂਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿਬਜੀਦੀਭੇਟਾਸਵਰੂਪਾਤੇਸਵਰੂਪਾ
 ਗਰੀਸਿਖਾਂਦੀਅਰਦਾਸਤੇਸਵਰੂਪੇਦਾਕੜਾਹਪ
 ਸਾਦਿਤੇਕੜਾਹਪਸਾਦਿਅਰਦਾਸਚਾਰਅੰਨੇਅਤੇ
 ਪੰਝੀਰੂਪੇਖਰਚਲਾਗੀਆਂਦਾਕੁੜਮਾਂਪਸੋਂਦਿਫ
 ਯਾ) ਦਾਜਗਹਿਣਬਰਤਨਕੁੜਮਾਂਨੂੰਗੁਪਤਦਿਤਾ
 ਜਥਾਸਕਤਜਾਣੀਆਨੂੰਘਰਹੁੰਦਾਪਸਾਦਿਛਕਾਯਾ
 ਜਥਾਸਕਤਬਿਹੰਗਮਾਂਦੀਸੇਵਾਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰਕ

੭੬ ਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਉ ਪਦੇਸ ਕਰੇ ਫੇਰ ਅਛੀ ਜਾਗਾਂ ਜਨਮ ॥
 ਰਕੇ ਸਿੰਘ ਰੂਪ ਬਨ ਜਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਾਡੀ ਰਹਿਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਬੂਲਾਂਗੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕੇ ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਰਹਿਤ ਅਰਭੁ ਜਨ ਬਾਣੀ ਕਰੇ
 ਹੁਕਾਛਕੇ ਤੰਗ ਰਨ ਮਾਰੇ ਰੋਰੀ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪ
 ਤੇ ਵਿਆਹ ਫੇਲੇ ਲਾਣ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇ
 ਪਾਣੀ ਮਰੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ॥ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਾਂਗੁਰੂ ਰੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ
 ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫੁਲ
 ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਦੀ ਵਿਚ ਪਵਾਹੇ ॥ ਗਉਰੀ ਖਾਕਰੇ ਹੱਤਿ
 ਆਨਾ ਕਰੇ ॥ ਝੂਟ ਕਾ ਖਾਓ ਸਿੰਘ ਸਦਾਓ ਕਲਮਾਂ ਨਾ
 ਬਕੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਔਰ ਪੰਥ ਕੀ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਸਤ੍ਰੁ ਹੋ ਜਾ
 ਵੇ ਤੁਰਕ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਾ ਰਖੇ ਗੋਰਾਂ ਨਹੀਂ ਪੂਜੇ ਆਂਗਮਾ
 ਮਨ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾ ਦਿਓ ਜੀ ਲੜਲਗਿਆਂ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਜ ਛਕਾਇਆ ਸਿੰਘ ਸਜ ਕੇ ਸੀਟਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਲਗੇ ਕਰਨ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕਬੂਲ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਏਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰ ਸਿਖ
 ਨੇ ਆਇ ਕਰ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ
 ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਫੁਲ ਦ੍ਰਿਸਟ ਭਰ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
 ਦਾ ਠੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਚੇ ਪਾ

ਉਣਾਂ ਦੇ ਸਰੈ॥ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਗਾਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦਾ ੯੭
 ਦੇਸ ਲੈ ਗੇਗਾ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰਜੀ ਪਰਉਪਕਾ
 ਰ ਕਰ ਧੀ ਬਿਆਹ ਦੀ ਗੀਤਿ॥ ਬਤ ਲਾਈ - ਮਾਨੀ - ਸੁਸਿ
 ਖਸਿਰ ਦੇ ਮੈਂ ਧਰ ਪੀਤ॥ ੧॥ ੨੪॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪਰੀਸ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰਜੀ ਅਗੇ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰੀ ਕਿ ਜੋਗੀ ਕੰਨ ਪਾੜ ਦੇਹੈ ਤੁਰਕ ਸੁਨਤ ਕਰਵੇਹੈ
 ਨ ਧੀ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿੱਚੀ ਦੇਹਨ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਕੀ ਹੈ
 ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਏਕ ਸਮੇਂ ਇਕ ਰਾਜੇ ਅਣਵਿਧ ਧੀ ਦਾ
 ਵਿਆਹ ਬੜੇ ਪੇਸੇ ਸੇਂਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕੇ ਸੁਰਗ ਕਾ ਸੁਖ
 ਮਿਲਾ ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਸੈ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਨੀਚੇ ਉਸ ਕ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਸਮਾਪਾਇ ਕੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਫਹਾਂ ਹੀ ਇਛਾ ਕਰੀ
 ਮੇਰੇ ਘਰ ਬਹੁਤ ਧੀਆਂ ਹੋਣ ਮੈਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੇ
 ਮ ਸੇਂਕਰਾਂ ਅੰਸਾ ਹੀ ਫਰਮਿਲਾ ਏਕ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਜਨ
 ਮ ਹੁਆ ਬੜੇ ਹੋਯਾ ਸੇਂਟਾ ਹ ਕੀਆ ਉਸ ਮੈਂ ਸੇਏ ਕ ਹਜ
 ਰ ਧੀ ਉਸ ਕੇ ਘਰ ਮੈਂ ਹੁਈ ਬਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤੇ ਵਿਆਹ
 ਕਰਨੇ ਕਾ ਫਿਕਰ ਕੀਆ ਬਡਾ ਸਮਾਨ ਬਾਂਧਾ ਦੇਸ ੨ ਕੇ
 ਰਾਜਾ ਓਂ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਬਡਾ ਭਾਗੀ ਸੁਯੀ ਬਰ ਰਚਾਯਾ॥
 ਤਬ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਕੇ ਫਿਕਰ ਪੜਾ ਇਨ ਅਗੇ ਇਕ ਲੜ
 ਕੀ ਦਾ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਬ ਸੁਰਗ ਬਾਸੀ ਹੁਆ ਬਾਅ
 ਬੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਕੀ ਇਸ ਕੇ ਇਛਾ ਹੈ ਤਬ ਨਾਹਦ ਕੋ ਰਾ

ਜਾ ਇਵੇਨੇਬੁਲਾਇਆ ਅਰਕਹਾ ਤੁਸੀਦਯਾਕਰਕੇ
 ਮੇਰਕਾਰਜਕਰੇ ਰਾਜਾਧਰਤੀਪਾਲਦੇਬ੍ਰਹਮੰਡਮੈਂ
 ਜਾਕਰਭੋਜਨਕਰੇ ਜਬਤੁਮਾਰੇਕੋਦਖਨਾਂ ਤਬਤੁਮਥੋ
 ਲੇ ਤੇਰਾਜਾਤੁੰਬਦੁਤਧਰਮਾਤਮਾਹੈ ਤੁਮਦਾਨਹਮ
 ਕੇਵੇਵੇਪਰਤੁਮਾਰਾਬ੍ਰਹਮੰਡਬਿਬਾਹੈ ਤੁਮਕੀਨਾਕੇ
 ਨਾਕਕਾਂਨੇਛੇਦਨਛੇਦਨਕਰਕੇ ਸੁਅਰਨਕੇਆਰੂਸੁ
 ਨਪਹਿਰਾਕਰ ਬਿਵਾਹਕਰੇ ਤਬਤੁਮਾਰਾਕਾਰਜਹੈ
 ਗਾ ਆਰਾਮਮਾਨਰਾਜਕੇਜਗਾਬ੍ਰਹਮੰਡਜਾਕੇਨਾਰ
 ਦੇਨੇਇਵਕਕਾਰਜਕੀਆ ਸਿਖੇਉਸਰੋਜਸੇਲੋਗਨ
 ਕਕੀਨਵਿਨਦੇਹੈਨ ਪਰਧੀਦਾਪੁਨਪਟਜਾਂਦਾਹੈਅਮ
 ਨਟਿਧਧੀਦਾਦਾਨਸਿਰੋਮਣਿਹੈ ਸਿਖੇਜਗਕੀਭੇਰੁ
 ਚਾਲਹੈ ਚਲਤੇਕੇਪਾਛੇਚਲੇ ਆਗਊਅਕ
 ਲਪੁਰਖਕੇਬਹੁਤੀਪਆਗੀਹੈ ਕੀਨਛੇਵੇਪੁਨਨਹੀਲ
 ਗਵਾ ਮੁਸਲਮਾਨਨੇਤੀਵੀਦੇਆਖੇਲਗਕੇਪਹਿ
 ਲੇਆਪਸੁਨਤਕਰਾਈਸੀ ਤਬਸੇਗੀਤਚਲਪੜੀ
 ਜੋਗੀਲੋਕਜੇਅਉਪੜਬਨਾਉਦੇਸਨ ਕੁਛਦਿਨਪਿ
 ਛੇਛੇਰਦੁਨੀਆਂਦਿਚਮਿਲਦੇਸਨ ਜੋਗੀਹੈਰਾਨਗਹਿਦੇ
 ਸਨ ਤਬਬੁਢੇਜੋਗੀਓਮਿਲਕੇਕੀਨਛੇਦਨਦੀਸਲਾਹ
 ਕੀਤੀਤਬਸੇਯੋਹਕੀਨਪਾੜਨੇਦੀਰਸਮਨਿਕਲੀ
 ਪਰਜੋਗੀਕੀਨਪਾਏਨੂੰਦਰਗਾਹਮੈਂਜਾਂਦੇਦਾਹੁਕਮਨਹੀ
 ਸਚੇਪਭਜੀਨੇਬਚਨਕੀਤਾ ਇਨਾਂਕੀਨਪਾੜਕੇਅਪਣੀ

ਚਲਾਈ ਹੈ॥ ਤੇ ਸਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਟਹਿਲਫ ੮੯
 ਲਿਆਂ ਸਮੇਤ ਹੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਜੀ ਪਾਸ ਗਏ ਹਨ ਜੋਗੀ ਉਠੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ ਸਿਖੇ ਇ
 ਹ ਤਿਨੇ ਕਰਮ ਖੋਟੇ ਹਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਤੀ
 ਟੀਆਂ ਗਹਿਣੇ ਵਸਤੂ ਕਿਸਤਰਾ ਪਾਉਣ ਗੀਆਂ ਸਿਖੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਗਹਿਣਾਂ ਤੇ ਪਤਿ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਆਪਣੇ ਪ
 ਤੀ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੇ ਉਸ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਨੀ ਯੋਗੀ ਗ
 ਹਿਣਾ ਹੈ ਅੰਤ ਗਲ ਮੈਂ ਗਹਿਣਾ ਪਾਓ ਹਥਾਂ ਮੈਂ ਪਾਓ ਪੀ
 ਛੇ ਸਹੁਰੇ ਜਾ ਕੇ ਵੇਕੀਨੋ ਮੈਂ ਏਕ ਵਲਾ ਹੋਠ ਲੀ ਪਾਪ
 ਤੀ ਮੈਂ ਪਾਓ ਪਰ ਨਕ ਵਿਨਣਾਂ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਦੂਸਰੇ ਜ
 ਨਮ ਉਸ ਕੋ ਵੇਸਣਾ ਹੋਨਾ ਪਉਂਦਾ ਹੈ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ
 ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਿਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦੇਇ ਸਿਖਾਂ ਉ
 ਪਦੇਸਾ ਦੇਖ ਵਿਵਿਧ ਯੋਕੀਨ ਛਿਦਨ ਕੇ ਸੁੰਨਤ ਜੋਗੀ
 ਭੇਸਾ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਭ ਵਿਆਹ ਦੀ ਗਲ ਦਸੇ ਜਿਸ ਮੈਂ ਕੋਈ ਵਿ
 ਘਨ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਅੰਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦੀ ਚਿਸਨੇ ਦੇਣ ਤਿਆਂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ
 ਕੀਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾ ਹੁਆ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਇਸਤੀ ਦਾ ਅਣ
 ਹਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
 ਮੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰ ਧੀ ਹੋਣਾ ਗੀ ਨਾਮ ਸਤੀ ਰਖੀਓ ਤਾਂ ਇਤ
 ਨੇ ਮੇਰਾਣੀ ਕੋ ਗਰਭ ਹੁਆ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾ ਹੁਈ ਜਬ ਸੇ

ਲਾਂ ਬਰਸਕੀ ਬੇਟੀ ਹੋਈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਸਤੀ ਕੇਇਵਾਹ
 ਕਰਨੇ ਕੋ ਨਾਰਦ ਸੇ ਕਹਾ ਕੋਈ ਐਸਾ ਵਰ ਦੇਖੋ ਜੋ
 ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਤ ਕਰੋ ਧੀ ਆਲਸੀ ਮੁਰਖ ਨ ਹੋਵੇ ਗਿਆ
 ਨੀ ਹਰੀਭਗਤ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਇਕ ਰਾਜਾ
 ਰਾਜ ਤੁਆਗ ਕੇ ਗਣੀ ਪੁਤ੍ਰ ਸੰਗ ਲੈ ਕੇ ਨਰ ਬਦਾ ਨਦੀ
 ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਜੰਗਲ ਮੈਂ ਤਪਸਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ ਫੁਹ ਲੜ
 ਕਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਸੰਪੰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਗਣੀ ਕਹਿਆ
 ਅਛਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਬਿਆਹ ਕਰੋ ਨਾਰਦ ਕਹਿ
 ਆ ਇਕ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਬਾਕੀ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
 ਆ ਤਬ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਸਤੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਵਿਵਾਹ
 ਕੋ ਐਸੇ ਦੁਸਰਾ ਨਹੀਂ ਖੋਜਨਾ ਓਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਕਰੋ ਹੋਰ
 ਥੇ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਂ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ ਵਿਅ
 ਹ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਖਬਰ ਭੀ ਨਾ ਕਰੋ "ਨਾਰਦ ਜਾ ਕਰ
 ਲੜ ਕੇ ਕੋਸਾ ਥਲੇ ਆਪਾ ਬੇਦੀ ਗੰਡ ਨਲੀਯੇ ਰਤੇ ਪਿਉ
 ਦੀ ਅਹੁਤੀ ਪਾਉ ਨੇ ਕੋ ਕਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ ਕੇ ਚਾਰ ਲਾਟਾਂ ਦਿਤੀ
 ਆਂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ १ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ੨
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ੩ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿ ਰਾਮ ੪
 ਤਾਂ ਸਤੀ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਸੇ ਅਪਨੇ ਪਤੀ ਕੇ ਚਰਨੇ ਮੈਂ ਲਗੀ
 ਸਤੀ ਓਸ ਦਿਨ ਬੋਂ ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਦਾ ਵਰਤ ਰਖਣਾਂ ਆ
 ਰੰਭ ਕੀਤਾ ਅਰ ਰੋਜ ਬਰੋਜ ਅਹਾਰ ਕਮਤੀ ਕੀ ਆਕ
 ਰੇ ਤਬ ਕੁਛ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਫੇਰ ਵੇਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਬ

ਸਤੀਕੋ ਧਰਮ ਵਿਸਟੀ ਸੇ ਜਮ ਦਿਖਾਈ ਦੀਏ ਔਰਫੇ ੯੧
 ਹੋਇਆ ਰਹਿ ਗਿਆ ਜਮਾਂ ਨੇ ਜਿਥੇ ਕਢ ਲਈ
 ਸਤੀ ਜਮ ਮਗਰ ਲਗੀ ਭੁਖੀ ਤਿਹਾਈ ਤਾਂ ਜਮ ਨੇ
 ਕੀਹਾ ਸਤੀ ਤੁਨ ਜਾਓ ਅਸੀ ਇਸਕੋ ਨਹੀ ਛੋੜੇਗੇ
 ਸਤੀ ਹਨ ਨਾਂਤਾਗਮਾ ਤਾਂ ਜਮ ਖੁਸ਼ ਹੋਏ ਕਹਣੇ ਲਗੇ
 ਸਤੀ ਫਰਮਾਗ ਹਮ ਖੁਸ਼ ਹੈ ਸਤੀ ਬੋਲੀ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਦੇ
 ਘਰ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣਗੇ ਮੇਰੇ ਸਹੁਰੇ ਕੋ ਰਾਜ ਮਿਲੇ ਮੇਰੇ
 ਭੀ ਚਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਣ ਮੈਂ ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਪਤੀ ਨਾ ਦੇਖਾਂ ਜਮਾਂ ਨੇ
 ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਫਰਦੀਆ ਅਰ ਉਸਕੇ ਪਤੀ ਕੋ ਛੋੜ ਦੀਆ
 ਸਿਖੇ ਐਸਾ ਸੁਭ ਵਿਆਹ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੇ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਤੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਸਰਾ ਨਿਰਾਲਾ ਮਰਮ
 ਮੇਲ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਅਥਵਾ ਸਿੰਘ ਅਪਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸ
 ਅਪਨੀ ਲੜਕੀ ਕਾ ਸਿਰ ਖੁੰਨੇਗਾ ਉਸਕੇ ਬੜਾ ਭਾਗੀਏ
 ਸਹੈ) ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖਿਆ ਸੁਣ
 ਣ ਕਰ ਹੋਏ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ਭਾਈ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਾਖੀ
 ਲਿਖੀ ਫਾਚੇ ਕਰ ਕੇ ਪੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ੨੫ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਛੁਬੀ ਸਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥

॥ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਮਲਾਗਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰ
 ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਆਦਿਕ ਸਭ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ
 ਕਰੀਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਸੇ ਅਵਤਾਰ ਕਿਥੇ ਰਹੇਗੇ ਅਰ ਸਿ
 ਖ ਕਿਥੇ ਮਿਲਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਜਹਾ

ਅਥਿਲ ਮਿਲਕਾਰ ਦਿਸੀਤਾ ਭੁਹ ਅਨਯਦ ਸਬਦ
 ਟੁਜੀਤਾ ਊਹ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੁਹ ਗੁਰਪੁ
 ਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀ ॥ ਰੇ ਸਿਖੇ ਪਿਆਰਿ ਚ
 ਅਖੈ ਬਟ ਬੈਠਿਠ ਪੁਰੀ ਮੈ ਬਿਛੁਛੈ ਓਥੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖ ਸੁਖ ਮ ਮ ਰੂਪੀ ਰੇ ਇਕਰ ਬਿਰਾਜੈਗਾ ਤੇਰ ਸਾਥ
 ਸਿਖਾਂ ਖਲੈ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਬਰਖਾ ਹੋਣ ਥੀ ਹਟ ਜਾਏ
 ਗੀ ਬਾਰਾ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਨਗੇ ਸਗਰੀ ਧਰਤੀ ਭਸਮ ਹੋ
 ਜਾਏਗੀ ਫੇਰ ਡਾਢੀ ਬਰਖਾ ਹੋਵੇਗੀ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਮਿਤ੍ਰ
 ਹੋ ਜਾਏਗੇ ਕਈ ਜੁਗ ਧ੍ਰਿਯੁ ਕਾਰ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਫੇਰ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਉਤਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ॥

ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਨੇ ਫੇਰ ਤਾਂਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰ
 ਤਹਾਂ ਅਧਭੂਤ ਮੰਦਰ ਵਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅੰਦ
 ਸੇਵਤਾਰ ਅੰ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਖਟ ਚਾਰ ੬-੪-ਸਾਧਣ
 ਵਾਲੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣਗੇ ॥ ੧ ਸੂਰ ੨ ਚੇਰੀ ੩ ਵਗਾ ੪
 ਕਾਮ ਪਕ੍ਰੋਧ ੬ ਨਿਦਾ ਏਹ ਫੇਰ ਸਾਧਣ ਫਰਫੇ ਯੋਗ ਹੈ ॥
 ਪੁਨਾ : ਇਹ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਸ੍ਰੀ ਕਾਰਕਰਨੇ ਯੋਗ ਹੈ ॥ ੧ ਨਾ
 ਮ ਜਪੇ ੨ ਮਿਠਾ ਬੋਲੇ ੩ ਦਾਨ ੪ ਇਸਨਾਨ ਐਸੇ ਪਿ
 ਆਰੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣਗੇ ਸਭਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਿਖੇ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸੰਤ
 ਦੇਹ ਤਿਆਗਣੇ ਕੇ ਸਮੈ ਮੈਂ ਸਸਕਾਰ ਵੇਲੇ ਕੜਾਹ
 ਪੁਸਾਦਿ ਕਰੇ ਸਤਾਗੀ ਦਿਨੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ

ਪਾਠ ਕਰੇ ਉਨਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਸੇ ਅਵਤਾਰ ਆ ੯੩
 ਦਰ ਮਾਨ ਸਾਥ ਪਸੰਨ ਕਰੇਗੇ ਅਰ ਵਰੁ ਬੜੇ ਸੁ
 ਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਹਿਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾ ਪੂਰਿਆ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਮਦਰਾਜ ਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜੋਲਾ
 ਦੁਹਕਾ ਪੀਵੇ ਹਨ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਦੀ
 ਅੰਸ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਨਹੀਂ ਛਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਧੇ ਅਗੇ ਨੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚ
 ਰਣ ਘਾਲਾਂ ਸੀ ਖੰਡੇ ਧਾਗੀ ਜੇਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਹੁਕਾ
 ਪੀਵਦੇ ਹੋਨ ਕੁੜੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਅੰ
 ਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨੇ ਪੁਨ: ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਗਮਾ ਸੇ ਪਾਂਚ
 ਸੌ ਰੁਪਯੇ ਦੀ ਰਸਤਾ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਸਜਾਇਆ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਧੇ ਪਿਆਰਿਓ ਲੁਟ ਲਾਟੇ ਤਾਂ ਸਿ
 ਘਾਂ ਨੇ ਲੁਟ ਖਾਯਾ ਗੁਰੂ ਬੁਢੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸਿ
 ਘ ਨੇ ਨਾ ਲੁਟਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਕਮੇਨ
 ਹੀ ਲੁਟਿਆ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੀਤੋ ਖਰੈ
 ਇਸ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲੁਟਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਕੋਈ
 ਨਿਰਮਲਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ " ਸਲੋਕ ਮਹ
 ਲਾ ੩ " ਸਚ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ
 ਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਂਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ
 ਸਮਾਇ ॥ " ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਲਾਂਗਰੀ ਹਾਂ
 ਕਦੇ ਹਥ ਆਰ ਨਹੀਂ ਫੜਿਆ ਜਾਨੂੰ ਸਾਧ ਕਰੇ ਤੇ

ਰਨ ਦੇਸਾ ਵਿਖੇ ਭੇਖਪੂਜ ਤੁੰਦੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਿਆਹ ਸੁਪੇਦ ਜਰਦ ਸੁਰਖਾਈ ਜੇ ਲੈ ਪਹਿਰੇ
 ਸੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥

ਤੁਸਾਂ ਗੀਬੀ ਕੇ ਅੰਗ ਲਾਂਗਰੀ ਕੇ ਭੇਖਨ ਹੀ ਦੇਣਾ ਅਮਿ
 ਤ ਖੰਡੇ ਕਾ ਟੁਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ
 ਜਹਾਂ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਜੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਸਰਬਤੀ ਰਬ ਬਿਰਾਜ ਤੇ ਹੈ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੇਖ ਦਕੀ ਭੇਦ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਯਾ ਸਿ
 ਖੇ ਗਜਤੀ ਤੇ ਗਜਸੀ ਕੇ ਭੇਖਨ ਹੀ ਸਜਦਾ ਪੁੰਨ ਬਜ
 ਰਦਾਨ ਹੈ ਅਤੀਤਾਂ ਕੇ ਖਾਣਾ ਜੋਗ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੇਰੀ
 ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਧਰਤੀ ਦੀ ਖਾਣ
 ਹੈ ਪਾਰਬਤੀ ਦੀ ਭਗਬੋ ਗੇਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਸੁਠ ਹੈ ॥੨੬॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਤਾਈ ਸਵੀ ਪ੍ਰਾਕੀ ਭੋਏਈ ॥

ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਬੋ ਪਿਛੇ ਕਿ
 ਸਕੇ ਪੁਜੀਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੁ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜਹਾਜ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਚਿ
 ਸਦੇ ਲੜਲਗੇ ਸਾਡਾ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ
 ਬ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਚਿਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੇ
 ਕਾਰਜ ਸਭ ਸਿਧ ਹੋਣਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ
 ਦਾ ਰੂਪ ਸਨ ਸਬਦ ਪੈਣੇ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਸੋਇ ਸਾਦਾ ਗਣਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਿਖੇ ਸਭ ਦੁਨੀਆਂ ਚ
 ਰਨੀ ਲਗੀ ਸੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੰਮੇਦਾ ਅਰ

ਬਦਸੈਜੀ ਬਰਨਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਪਾਪੀ ਦਾਨਮਪੀ ੬੫
 ਮਾਹੈ ਸਾਡੇਚਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਦੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅਵ
 ਤਾਰ ਜੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸਿਬਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਜੋਗਟਰਸਿ
 ਘ ਇਦਰਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਪਰੋਹਤ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਜਣਕਰ
 ਸਾਰੀ ਬੰਸ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਇਖਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਾਹ
 ਬਜਾਏ ਤੁਰਕਾਂ ਤੇ ਮਰਫਾਏ ਸੀ ਇਸਨੇ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸੋਂ
 ਜਲੈਣਾਂ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਖਟਾਕ ਸਰਾਪ ਦਿਤਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਵਿਸਾਹ ਖਾਇਗਾ ਚਿਸਦੀ ਬੰਸ ਭੁੱਥੇ
 ਗੀ ਏਨਾਂ ਦੀ ਚਮਾਚਾਂ ਬੋਝੀ ਨੀਰ ਬੇਹੰਦੀ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਤੁ
 ਸੀ ਦੇਖ ਲਓ ਸਾਹਾਇਕਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੁਮ
 ਹੈ ਜੀਉ ਈਸਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਭੇਦ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਵਿਸੇਟਾ ਸਨਾਂ ਥੀਂ ਰਹਿਤੁ ਸੋਗਮਾਨੀ ਈਸ਼ਰ ਰੂਪ
 ਹੈ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹਰਖ ਸੋਗ ਯੁਕਤ ਜੀਵ ਹੈ ਦੁਖ ਵੀ ਨਿ
 ਵਰਤੀ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਪਾਪ੍ਰੀ ਮੁਕਤੀ ਲਖਾਣ ਹੈ ॥੨॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਾਈ ਸਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥
 ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾਟਾਲੀ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਅਰਦਾ
 ਸਕਰੀ ਗੁਰ ਬਖਸ ਸਿੰਘ ਬਚਿਤ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਸਿੰਘ
 ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਉਦੇ ਸਿੰਘ ਹੋਰ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਰਾਜੇ ਜਨ ਕਟਾਲੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਤੇ ਕਲਜੁਗ ਦਿਖਾਓ ਜੀ
 ਜੋ ਦੇਵੈ ਰਾਹ ਹਨੇਰੇ ਰਾਨਣ ਵਾਲੇ ਦੇਖ ਲਈ ਏਜੀ ਨਰਕ
 ਸੁਰਗ ਬੈਠੀ ਭਾਖ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰ ਪੁਰੋਹਤ ਮਦਿਤੁ ॥

ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜਪਜੀਪੜੇ ਜਾਂ ਭੋਗਪਾ
 ਇਆ ਓਸੇ ਵਕਤ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਆਣਦਰਸਨ ਦਿਤਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਕੋਈ ਟਹਲ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਸਭਥਾਂ ਦਿਖਾ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਰਾਹ ਚਲੇ
 ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਗ
 ਦਿਆ ਮਿਟੀ ਧੁੰਧ ਜਗ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ॥ ॥
 ਨੇਰਾ ਦੁਰ ਹੋਇਆ ਨਰਕ ਦੇਖੇ ਸੀਤ ਕੰਡ ਅਗਨ ਮੀ
 ਵਰਸਾ ਪਿਛੋਂ ਦੁਖ ਦੇਣ ਤੁਖੇ ਨੰਗੇ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਕਰਨ
 ਲਗੇ ਪੁਕਾਰਨ ਜੀਉ ਹੋਰ ਕੁਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਟਾਲੇ
 ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਦੀਣ ਕਿਰਿਆ ਏਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਰਨ ਵ
 ਲਿਆਨੇ ਹਾਹਾ ਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਸੁਣਕੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਏਥੇ ਆਏ ਹੈਨ ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ॥
 ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕੋਂ ਕਢੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਦਾਂ
 ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਦੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਜੀ ਤੁਲਕੇ ਏਨਾਂ ਕਰਮਾਂ
 ਨੂੰ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਲਜੁਗ ਥੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤੈ
 ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਾਡਿਆ ਸਿਖਾਂ ਕੋ
 ਛਡ ਦੇਨਾਂ ਅਬੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਕੇ ਆਖ ਕੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
 ਕੋ ਰਾਜ ਦੇਨਾਂ ਹਾਂ ਤੂੰ ਬਚਨੇ ਫਿਰ ਗਿਆ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਸਿ
 ਖ ਸਿਤ ਨਰਕ ਵਿਚ ਕੌਝ ਪਾਏ ਨੇਂ ਕਲਜੁਗ ਡਰਿਆ ਤੇ
 ਹਥ ਜੋੜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਜਦੋਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਉ ਨਰਕੋਂ ਕ
 ਢੇ ਸੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਜੀ ਨਰਕ ਦਲ ਦੇਖ ਕਹਾ ਸੀ ਜੇਨ੍ਹ

ਨਰਕ ਭਰੇ ਰਾਜਲਏ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਦੇਵਤੇ ਤੀਰਥ ਸਾਸੁ
 ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਵਿਚ ਰਹਿਣਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਰਕ ਭਰਾਂਗਾ ਤੁਏ
 ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਛੱਡ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸੁ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨਗੇ ਕਿ
 ਰਿਆ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਚਿਨ੍ਹ ਕੋ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਇਓ॥ ਸਬਦ
 ਕੂੜ ਕਿਰਿਆ ਚਿਰ ਬਿਓ ਸਭ ਹੀ ਜਬ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਭੇਦ ਨ
 ਪਾਇਓ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਏ ਹੋਰ ਸਭ ਮੰਤ੍ਰ ਕੂੜੇ ਹੋਨ॥
 ਮੈਂ ਚਿਨ੍ਹ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਸਸਕਾਰ ਸਮੈਂ ਕਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦਿਕਰਨਗੇ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਥਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਗੇ ਮੰਤ੍ਰ ਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ
 ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਨਾਲ ਨਾਂ ਵਰਤਣਗੇ ਹੋਰ ਕਿ
 ਸੇ ਇਸਤਨੂੰ ਨਾ ਪੂਜਨਗੇ ਮੈਂ ਚਿਨ੍ਹ ਕੋ ਨਰਕ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪਾਵ
 ਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ਸੁ
 ਣਨਗੇ ਸੋਈ ਨਰਕੋ ਬਚਣਗੇ ਹੋਰ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡ
 ਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਾਅਦਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਬਾਣੀ ਚਿਰ ਹੀ ਪੈ
 ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੈਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਓਸ ਥੋਂ ਮੈਂ ਡਰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲ
 ਜੁਗਤੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਥੋਂ ਪ੍ਰਭਿਆ ਨਰਕਾਂ ਵਿਚ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਕੀ
 ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਚਿਨ੍ਹ ਕਹਿਆ ਜੇਹੜੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਹੋਵੁ ਹ
 ਲਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹੁੱਕ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਚਿਨ੍ਹ ਨੂੰ ਕੁਤੇ ਖੋਤੇ ਗਿਰ
 ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਸਾਖਾਣੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹਲਾਲ ਖਾਕੇ
 ਜੇੜੀ ਓਸ ਬੀਰਜ ਬੀਰ ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾ

ਨ ਸਰੀਖੇ ਉਦੇ ਹੋਨ ਜੇਹੜੇ ਮਾਤਲੋਕ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਟਕ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਂ ਪਸਾਦੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਰਿਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸਾ ਦੇਸ ਹੈ? ਤਾਂ ਹਲਾਲ ਹੁਕਾ ਹਿੰਦੂ
 ਕੋ ਫਰਤ ਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਆ ਅਗੇ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਸ਼ਟਕ
 ਛਕ ਦੇ ਸਨ ਜਬ ਸੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਨੇ
 ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਰਿਓ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸਤ
 ਰਹਿਨਾਲ ਰਲਾਈਏ ਕਾਜੀਆਂ ਨਜ਼ਮੀਆਂ ਕਹਿਆ
 ਜੇ ਹਲਾਲੀ ਔਕਲ ਮੇ ਦੀ ਦਰੂਦੀ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਮੁਸਲ
 ਮਾਂ ਜੈ ਸੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੇੜੇ ਸ਼ਟ
 ਕਾ ਕਰਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰੇ ਡਰਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਟ ਗਏ ਜੇ
 ਡੇ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀ ਸਨ ਓਹ ਕੁਠਾ ਖਾਣ ਲਗੇ ਬੋਕੇ ਮਸਕ
 ਹਲਾਲੀ ਪੈ ਗਏ ਹੇ ਸਿਖੇ ਏਹ ਗੀਤ ਤਬ ਸੇ ਚਲੀ ਹੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਬੈਲਾਨੂੰ ਖ
 ਸੀ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਪਤਾਲੁ ਜਮਦੂਤ ਰੱਸੇ ਪਾਕੇ ਪ
 ਸੀਟ ਦੇ ਹੋਨ ਅਰਕੁਟ ਦੇ ਹਨ ਜੇੜੇ ਜੀਉ ਮਾਰਦੇ ਹੋਨ ਓ
 ਨਾਂ ਦੇ ਗਲ ਛੂਰੀਆਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੋਨ ਪਸੂ ਪੀਖੀ ਦੀ ਜੂ
 ਨ ਪਾਕੇ ॥ ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਆਨੰਦ ਬੇ ਨਰਨਾਗੀ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹ
 ਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਭੋਗ ਟਾਲੇ ਬਾਂਜਮ ਦੂਤ ਤਤਾ ਤੇਲ ਸਾੜ ਕੇ ਪਾ
 ਉਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਹੈ ਹੈ ਕਾਰ ਕਰਕੇ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਹਨ ਅਰਕ
 ਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਾਨੂੰ ਪਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਥੇ ਏਹੋ ਜੇਹਾ
 ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੁਕੇ ਪੀਟਣ ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਮਨੁੱਖਾਂ

ਦਾ ਬੈਲਾਂ ਦਾ ਗੋਹਾ ਤਮਾਕੂ ਦੇ ਥਾਂ ਪੀਣੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬੜੀ ੯੯
 ਨਿਆਦਗੀ ਤੋਂ ਵੱਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕਰਕੇ ਖੜੇ ਸਾ
 ਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਇਆ ਸਾਰੇ ਨਰਕੀ ਲੋਗ ਸੁਫਰਗ ਗ
 ਏ ਚਤੁਰ ਬੁਝ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਉਨਾਂ ਉਚਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ
 ਕਦੇ ਨਰਕ ਕੋਥੋਂ ਧੂਹ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜੀ
 ਜੇ ਸਉਰੰਦਾ ਉਗਾਏ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ ਹਜਾਰਾ ਏ ਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇ
 ਆਂ ਗੁਰ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨ ਆ
 ਪਟੇ ਸੁਚੇਤਾ ਛੂਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉਂ ਸੁੰਢੇ ਅੰਦਰ ਖੋਤਾ ॥੧॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨ ਤੀਸਵੀਂ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਨ ਨਾਥ ਗਮਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜ
 ਨੇਉਂ ਦਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਨੇਉ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜਨੇਉ ਦਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਸਬਦ ਹਮ ਘਰ ਸੁਤ ਤੇ ਨੇ ਨਿਤ ਤਾਨ ਕੰਨ ਜਨੇ
 ਉਤਮਾਰੇ ਤੁਮ ਤੇ ਪੜ੍ਹਹੁ ਗੋਬੰਦ ਗਾਇਤੀ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਏ ਹ
 ਮਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੇ ਸਿਧ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ
 ਹੈ ਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਸਾਡੀ
 ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਆਂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਗੀ ਅਤੇ ਜੋ ਪੀਤ ਸੰਗ
 ਕਤ ਖੜੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇਗੇ ਦਰਸਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਜਿਨ ਕੋ ਏਕ ਦਾਰ ਹੀ ਹੋਵਾ ਉਸ ਕੋ ਪਾਪ ਬ
 ਖਸੇ ਜਾਣੁਗੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗ ਹੀਣ ਕੌੜੇ ਤੇ
 ਦੇਹਨ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਰਾਈ ਇਸਤੀ ਨੂੰ ਖੋਟੀ ਨਿਗਾਹ

ਸੇਵੇਖੇ ਓਨੇਤੋਂ ਕਾਣਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਚੋਰ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਲੂਲੇ ਹੋ
 ਦੇ ਹੋਨ, ਇਸ੍ਹੀ ਕੇ ਮਾਰੇ ਔਰ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਉਸ ਕਾ ਭੋਜਨ
 ਟਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਦੇਹੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਲਗਦਾ ਹੈ ਸਾਧਕੋ ਗੁਰੂ
 ਕੋ ਮਾਇਥਾ ਪਭੈਣ ਭਾਈ ਭਣਵੀਂ ਏਯੇ ਨੂੰ ਗਊ ਸੰਨ
 ਪੁਨ: ਮਾਲ ਕਨੂੰ ਮਾਰੇ ਓਸ ਦੀ ਲਤੋਲੀ ਕੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ
 ਪਰਾਇਆ ਅੰਨ ਚੁਰਾਕੇ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਰਹਿੰ
 ਦਾ ਹੈ ਜੇੜੇ ਪਰਾਇਆ ਕਪੜਾ ਚੁਰਾਉਂਦੇ ਹੋਨ ਓਹ ਪਾਲੇ
 ਨਾਲ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਦਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬੜ
 ਇਸੇ ਸਪੁਨ ਏਹ ਹੈ ਗੰਥ ਪੋਥੀ ਪਕਾ ਭੋਜਨ ਜਬਾ ਸੁਕ
 ਤ ਬਸਤ ਜੈਸੇ ਦੋਪਦੀ ਸਾਧਕੋ ਲੀੜ ਦਿਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਾ
 ਨਗੇਜ ਨੰਗਾ ਨਹੂਆ ਗੁਰੂ ਮੰਦਰ ਖੂਹ ਤਾਲਾਬ ਬਣਾਏ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਵਾਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਬੜਾ ਪੁਨ ਹੈ॥ ਸਿਖਣੀ ਆਪਣੇ ਭਰਤੋਂ ਕਾਹੁ
 ਕਮ ਨਮੰਨੇ ਪੁਨ: ਨਿਵਾ ਕਰੈ ਮੁਖੇ ਕੌੜ ਬੋਲੇ ਓਹ ਗ੍ਰੰਥੀ
 ਬੋਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਪਣੇ ਸੰਕੇਛਰ ਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਕ
 ਰੇ ਓਨਾਂ ਕੇ ਪਾਪ ਬਹੁਤ ਲਗਦੇ ਮੰਨ ਖਾਂਤੋ ਤੰਗ ਰਹਣ
 ਗੇ ਧਨ ਦੱਬ ਛੱਡੇ ਬਪਾਹਨ ਕਰੇ ਓਨਾਂ ਕੇ ਭੀ ਪਾਪ ਲਗ
 ਦਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਪਿਆ ਕੋ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਾਰਨੇ ਜਾਓ ਸਭ
 ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖੋ ਸਾਧੂ ਸਿਖ ਬਿਰੰਗਾ ਮਕੀਸੇ ਵਾ
 ਕਰੇ ਵਿਦਾ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਪੜ੍ਹਾਓ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਜਪਾਓ ਹ
 ਰਿਚੰਦ ਉਗੀ ਬੋਰਾ ਜਾ ਹਰੀ ਰੰਦ ਸਣੇ ਨਗਰੀ ਪਰਮੇਸਰ

ਪਾਸ ਗਈਆ ਸੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਓਸ ਬੋਝੀ ਅਚਲ ਰਹੇ
 ਗੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਕੋਈ ਓਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਫਰ
 ਤਿਤ ਦਸੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਤ ਬਰਸ ਕਾ ਬਾਲ
 ਕਰੂਪ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਜੀ ਔਰ ਦਾਸ ਦਾ ਸੀ ਲਭੁਣ
 ਅਸੀਂ ਛਿਪ ਕੇ ਭੁਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਕਰੀਏ ਮਾਤਾ ਜੀ
 ਸਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਹੇ ਬੱਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਰੇ
 ਘਰ ਪੁਤਰੇ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਨਾ ਓਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ
 ਆਦਾਮੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਸਾਨੂੰ ਬੜਾ ਹੀ ਮਰਹਿਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਅ
 ਮਾਤਾ ਜੀ ਏਸ ਥਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਏਸੇ ਧਰਤੀ ਵਿ
 ਖੇ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਸਾਂਤਰਾ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਜੇੜ ਸਮਾਗ
 ਮ ਹੋਯਾ ਕਰਨਗੇ ਏਥੇ ਚੰਦ੍ਰ ਭਗਾ ਸੁਨਾਇ ਨਦੀ ਦਾ ਜਲ
 ਆਵੇਗਾ ਪੁਨ: ਗੰਗਾ ਜੀ ਤੁੱਲ੍ਹਾ ਇਸ ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ਅਰਈਹਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਕਰ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਕੀਤਾ ਕਰਨ ਗੀਆਂ ਇਸ ਵਿਖੇ ਸੁਧਾ ਸਰੀਲ
 ਵਪੁਰੀ ਮਗੇਸ ਦਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਅਰੰਭ ਭੁੱਭੁਰੀ ਉਦਯੋਗ ਰਹੇਗਾ
 ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕੀਆ ੧੯ ਮੁਖ ਫਾਹ ੧ ਨਾਨਕ ਨਿ
 ਰੰਕਾਰੀ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿ ਉਚਾਰੀ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਇਕੋ ਰੁੱਖੋਂ ਪਾ
 ਠ ਕੀਆ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਸੰਨ ਹੋਇ ਦਰਸਨ ਦਿੱਤਾ
 ਆਗਾ ਹੋਈ ਇਕੋ ਰੁੱਖੋਂ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਓਸਕੋ
 ਦੀਵਾ ਕਿਰਿਆ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਕੁਰਖੇ ਰਗਤੀ ਕਰਨੀ

ਨਰਹੇਗੀ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦੇਵਤੇ ਤੀਰਥ ਪਰਲੋਕ ਜਾ ਕੇ ਲੁਕਰ
 ਹਿਨਗੇ ਕਲੂ ਮੈ ਇਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੈ ਤਮਾਕੂ ਪੀਏ
 ਵਾਲੇ ਦੀ ਜੇਹੜਾ ਸੀ ਗਤ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਸੋ ਜਨਮ ਚੁਹੜੇ ਦ
 ਪਾਏਗਾ ਜੇ ਤਮਾਕੂ ਲਾਏਗਾ ਲੁਢਾਏਗਾ ਸੋ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾ
 ਇਗਾ ਸਿਘ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਪੁੰਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਓਹ ਹਜ਼ਾਰ
 ਜੈਸਾ ਹੈ ਕਮੇ ਜੋ ਧਰਮ ਕੀ ਜੈ ਰਖੇਗਾ ॥ ੨੯ ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤੀਸਵੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਵਲੀ ਸਮੁੰਦ ਉੱਪਰ ਦਰਬਾਰ ਪਾਰਗੁ
 ਰੂਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੈ ਤਾਂ
 ਸੁਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਿਖਾ ਦੀ
 ਗੋਤ ਨੂੰ ਸਲਾਹਿਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਰਾਸਕਾ ਤੇ
 ਦੈਤਾਂ ਨੇ ਸਾਧੀ ਧਰਤੀ ਜਿਤ ਲਈ ਸੀ ਦੇਵਤੇ ਬੜੇ ਦੁਖੀ
 ਭਏ ਸੇ ਰਾਜਾ ਦਧੀਰ ਸਿਖ ਸੁਭ ਗੋਤ ਸੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕ
 ਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰਿਆਂ ਹਠਾਂ ਦੇ ਧਨ ਖਬਾਣ ਨਾਲ ਦੈਤ
 ਮਰਨਗੇ ਓਸਨੇ ਤਪ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਸੀ ਬਿਦੇਹ ਰੂਪ ਹੋ
 ਗਿਆ ਫੇਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਦਹੀਂ ਲਗਾ ਕੇ ਕਾਮ
 ਧੇਨਾਂ ਨੂੰ ਚਟਾਇਆ ਸੀ ਹਰਨੀਗੇ ਹੋਗਏ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀਂ ਧ
 ਨ ਖਬਾਣ ਕੇ ਦੈਤਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਲਓ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੇ ਗਊਆਂ
 ਕੇ ਕਹਾ ਤੁਹਾਡਾ ਮੁਖ ਪਟਿੜ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਂ ਸਾਧੂ ਰਾਜਾ ਪਰ
 ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਟੁਕਤ ਦੇਵਤਿਆਂ ਪਰ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋ
 ਸਿਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਭਜਨ ਕਾਮ

ਹਾਤਮਰੈ ਸਿੰਘਕੋ ਭੋਜਨ ਛਕਾਏ ਜੋਜਗਕਾ ਫਲ ਹੋ
ਗਾ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਏ ਗੀਗਾ ਕੇ ਫਲ ਹੋਣ
ਗੇ ਕਰੋੜ ਇਸਨਾਨ ਕੇ ਸਮਾਨ ਮਹਾਤਮ ਰੈ ॥ ॥

ਦੇਹਰਾ ॥ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਰਨ ਸੁਨ ਹੋਏ ਪਰਮ ਉ
ਦਾਰਾ ॥ ਆਪਸ ਮੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਆਪਾਰਾ ॥

੧ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਤੀਸਵੀ ਚਲੀ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
ਭੋਗ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਸਤ ਲੁਵ ਤੇ ਚੰਦ ਹਕਾ ਇਸਨਾਨ ਕ
ਰਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਵਰਤਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਨ: ਦਰ
ਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਦੇਵਤਿਆਂ ਆਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ
ਅਰ ਕਹਾ ਜੀ ਇਥੇ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨ ਪਏ ਹਨ ਗੁਰਾਂ
ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੀ ਵਰਦਿਤਾ ਸਿਖੋ ਚੰਦ ਸਦੇ ਦਿਨ ਅ
ਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਏਗੇ ਵਰਦਿਤਾ ਜੇਸ
ਤਲੁਵ ਤੇ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰ ਬਕਤਾਂ ਉ
ਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਰਬ ਇਛਿਆ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣ ਗੀਆਂ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਜੀ ਕਈ ਸਿੰਘੋਂ
ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਨੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਓਨਾਨੂੰ ਲਾਲਚ ਦੇ ਕੇ ਸਹ
ਜ ਧਾਰੀ ਬਨਾ ਕੇ ਧੀ ਦਾ ਸਾਕ ਕਰ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੇਨਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਜਾਏ ਓਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਹਰੀ ਜੇ ਸਿੰਘ
ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਓਸ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਸੁੱਕੀ ਫਿਰ ਸਿਖ ਕਹ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਹੈ ਜੀ

ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮਨਾਲ ਮੰਦਰ ਬਣਾਉਨਾਹ
 ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਪਰ ਸਦਾ ਫਰਤ ਲਗਾ
 ਉਦਾਹਾਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋ
 ਇਆ ਇਨਾਇਤ ਹੋ ਕੇ। ਸਦੇ ਆਣੇ ਨਾਨਕਾਪ
 ਲੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਖਾ ਪਿਆਰਿਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾ
 ਦੇ ਮੰਦਰ ਆਪੇ ਬਣਾ ਲੈਣਗੇ ॥ ਅੰਤ ਸਦਾ ਫਰਤ ਭੀ ਆ
 ਪੇ ਭਗਾ ਲੈਣਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਰਾਬੇ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾ ਗਏ ਹੈਨ ਫੇਰ ਓਹ ਕਦੇ ਆ
 ਵਣਗੇ ॥ ਮੰਦਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਬਣਾਵਣਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਓਹ ਮਾਤੁ ਲੋਕ ਦਾਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿ
 ਆ ਪਾਤਿਸਾਹ ਓਹ ਕਦ ਤਾਈਂ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਤਾਂ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਓਹ ਸਿਮਤ ੧੯੩੦ ਬੋ ਪਿਛੇ ਅਟਤਾਰ ਲੈਣ
 ਗੇ ॥ ਜੇਹਾ ਫਰਸਿਘ ਕਪੂਰ ਬਲੇ ਦਾਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ॥ ਜੁ
 ਸਾਰ ਸਿਘ ਨਾਭੇ ਦਾਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ॥ ਸਤਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਕਾਲੇ ਸਿਦੇ ਕੇ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਸੀ ॥ ਚੌਧਰੀ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇ
 ਵਾ ਮੈਂ ਰਹਿਨਗੇ ॥ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਫਤੇ ਸਿਘ ਸੰਗਰੂ
 ਰ ਦਾਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਅਜੀਤ ਸਿਘ ਪਟਿਆਲੇ ਦਾ
 ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜਿ
 ਆਂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਏਗੀ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜ
 ਦ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣਨਗੇ ॥ ਫੇਰ ਆਪੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਲੈਨਗੇ ॥
 ਚਿਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਵੇਰਾਗ ਉਪਜੇਗਾ ॥ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਬੇੜੀ ਹੈ

ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਕੀ ਰਹਤ ਰਖਨ ਹੇ ਅਸਥਾਨ ਅਪਨੇ
ਸੁਹੀਦ ਹੋਨੇ ਕਾ ਭਾਲ ਕਰ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਸਾ ਦਫਤਰ
ਲਗਾਏ ਹੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਪੁੰਨ ਧਨ ਹੇ ਜਿਆ ਕ
ਵੇਂਗੇ ਰਾਜ ਬੀਸ ਸੁਖ ਦੇਸੇਗੀ ਇਹਾਂ ਅਰੇਗੁ ਰਹਣ
ਗਿਆਂ ਕਤੇ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦੇ ਮੇਲੇ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਜਾਇਆ ਕਰਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਜਨਮ
ਦਿਨ ਦਾ ਉਤਸਾਹ ਜਾ ਕੇ ਕੀਤਾ ਕਰਨਗੇ ਏਹ ਜੋ ਕੇਈ ਸਿੰਘ
ਯਾ ਮਨ ਮੁਖ ਮਨ ਮਤੀਏ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵੇਸਾਖ ਦੀ ਤੀਜ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਪਾਏ ਸੋਈ ਹਨ ਅਰ
ਸੁਖ ਮਾਰਦੇ ਹਨ " ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਤ ਕਹਈ ਪੂਰ
ਣ ਮਾਸੀ ਨੂੰ ਹੀ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆਇ ॥ ੩੧ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਤੀਸਦੀ ਪਾਰੰਗੋ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਫਲ ਲਗਾ ਸਿੰਘ ਸੰਗਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ
ਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਰਕ ਨੇ ਮੇਰੀ
ਅੰਸ ਬੀਸ ਮਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਕੀ ਦਯਾ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅੰਸ
ਬੀਸ ਬਖਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਤੇ ਮਾਏ ਜਾਹ ਜਤੀ ਖੋਵੇ
ਲੀ ਸਾਉਲ ਸਿੰਘ ਅੰਲਖ ਤੇ ਨ ਜਾ ਕੇ ਵੇਗਾ ਤਾ ਅੰਸ
ਬੀਸ ਦੁਧ ਪੂਤ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੰਘ ਠੇਹਾ ਮਰ ਜਕਰੀ
ਜੀ - ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆ ਦੇ ਖੰਡੇ ਹੋਨ ਗੁਰੂ
ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਅਸਾਰੀ ਮਾਕੀਤੀ ਸੀ ਸਾਹਿਬ
ਅੰਸ ਬੀਸ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕੀਤੀ ਦਰਦਿਤਾ ਹੇ ਸਿੰਘ

ਤੇਹੀ ਬੀਸਕੋ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਹਰਿਸਰ (ਜੀ ਅਮਿਤਸਰ)
 ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਣ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾਹਿਗੁਰੂ ਮਾਖਕੇ
 ਜਪਜੀਐ ਚੰਡੀ ਦਾ ਪਾਠ ਦੁਧ ਅਹਾਣਕਰ ਕਰੇਗਾ
 ਜੋ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਿਆਂ ਸਾਥ ਅਮਿਤ ਛਕੇਗਾ ਅਰ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪਰ ਸਥਾਪਨ ਕ
 ਰ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ਾਵੇਗਾ ਓਹ ਆਪ
 ਏ ਪਿਤਰਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇਗਾ ਹਮਕੋਰ ਰਮਦਾਸ
 ਤੇ ਗੁਰਬਖਸ ਸਿੰਘ ਆਦਿਕ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਏਹ ਖੰਡੇ ਏਹ ਸਿਖਰ ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਬਰ
 ਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਸੀਗਤ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕਰੇ ਕਲ
 ਜੁਗ ਦੀ ਉਮਰ ਬੋਝੀ ਹੈ ਹੰਕਾਰ ਤਜੋ ਭਜਨ ਭੁਜੋ ਜਿ
 ਚਰਤਾਈ ਪੁਰਖ ਦਾ ਤਟ ਨਕਰੇ ਤਿਚਰ ਓਹ ਪ੍ਰੇਤ ਫੁਟ
 ਏ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸੇਵੀ ਹੋਨ ਕੇ ਬੇਦੀ॥
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰਮਾਈ ਦਾ ਚੋਰ ਛੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬੇਟਿਆਂ
 ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ॥ ॥ ਸਬਦਾ॥ ॥ ਪ੍ਰਤੀਕੋਲ
 ਨ ਪਾਲਿਆ ਗੁਰ ਪੀਰੋਂ ਕੰਨ ਮੁਰਟੀਏ ਤੁਧ ਡਿਠੇ ਸਚੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਲ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਏ॥ ॥ ਸਿ
 ਰੀਚੰਦ ਸਾਧੂ ਜਟਾ ਜੁਟ ਰਹਿਆ ਸੀ ਸਬਦ ਸੇਸੀ
 ਗਤਤਾਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਰ ਕਿਸਨ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬਾਬਾ

੧੦੭
 ਸਕਾਲੇ ਗੁਰਮਾਈਦੀ ਚੋਰ ਛੜ ਗੁਰਤੇਗਬਹਾਰਦੇ
 ਜਿਸਤੇ ਫਿਰਾਇਆਸੀ ਗੁਰਮਾਈਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਿ
 ਪਜੀਪਾਈ ਸਾਹਿਬਜਾਇਆਂ ਸੁਹੀਦੀਕਮਾਈਆ
 ਗੁਰਮਾਈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦੀਜਾਤਹੈ ਸਿਖਾਂਅਰਜਕਦੀ
 ਜੀਅਸੀਕਿਸਕੋਪੁਜੀਏ ਸਿਖੇਸੀਗੁਰਗੋਬਿੰਦਸਾਹ
 ਸਮੁਕਤਭੁਕਤਕਾਦਾਤਾਹੈ ਸਬਦਜਹਾਜਹੈ ਨਾਮਜ
 ਪਣਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇਦਰਸਨਕਰਨੇ ਏਹਤੁਹਾਡਾਕਰ
 ਮਾਏ ॥ ਜੋਸਿਖਧਰਮਦੇਵਿਰੁਧਹੈਸਨ ਓਹਤੁਹਾਡੇ
 ਮੁਕਬਰਹੈਨ ਤੁਹਾਡੇਸੀਸਦਾਰੁਪਾਸੈਤੁਰਕਪਾਸੈਮੁ
 ਲਲੇਦੇਤੈਨ ਧੰਨ ਓਹਸਿਖਾਂਦੇਪੁਤ੍ਰਸੇਜੋਮੁਕਬਰਾਂਥੇ
 ਚੋਗੀਸੋਲਾਬਰਸਦੀਉਮਰਤਕਕੁੜੀਆਂਦਾਪਹਿਰਾ
 ਟਾਗੱਖਕੇਪਲਦੇਸੀ ਫੇਰਬੜੇਹੋਕੇਤੁਰਕਾਂਸੈਲੜਨੇਮਾ
 ਰਨੇਨਹੀਂਸੀਡਰਦੇ ਜਿਸਤੇਸਿਰਕੇਸਕਛਹਤਮਿ
 ਜਾਦਸੇਦੇਖੋ ਓਸਨੂੰਮੇਰਾਤੂਪਜਾਣਕੇਸੇਣਕਰੇ ਭੇਦਨ
 ਰਖੇ ॥ ਸਿਖਹੋਕਰਜੋਸਿਖਨਲਪਾਤਕਰੇਕੁੰਭੀਨਰ
 ਕਭੇਗੇਗਾ ਪਹੁਚਲਗੇਭੁਖੀਕੋਸਿਖਕੋਰੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਸਿਰੀਓਦਭੇਖਕੋਧਾਰਿਆਸੀ ਸਿਖੇਓਸਸਮੇਂਅਕ
 ਲਪੁਰਖਖੰਡੇਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਨਹੀਂਸੀਭੇਜਿਆ ਤਦਚਰਨ
 ਪਾਲਸੀ ਜਦਹਰੀਅਵਤਾਰਧਾਰਦਾਹੈ ਤਦੋਸਿਖ
 ਆਨਾਲਹੀਆਜਾਂਦੀਹੈ ਖੰਡੇਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਮਹਾਂਵਿਸਨੁ
 ਭੇਸਜੈਸਾਹੈ ਹੋਰਨਾਜੁਗਾਂਵਿਖੇ ਹਜਾਰੋਬਰਸਤਪ

ਕਰਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖੜੇ ਸਾ
ਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕੇ ਯਾਤਨ ਖਾਹ ਬਖਸਾਵੈ ਤਾਂ ਸੁਧ ਗਤੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਖੋ ਸੋ ਦੁਖੰਸ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ॥੩੨॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਤੇ ਤੀਸਰੀ ਪਾਠ ਭਰੇਈ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਗਲ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਜੰ
ਗਲ ਦਾ ਸੀ ਆਨੰਦ ਰਸ ਨ ਦਿੱਤਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੇ
ਇਆ ਸੰਗਤ ਪੁਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਡੁਰ ਸਿਰਿ
ਵਦਾਹੋ ਡੁਗ ਚੁੱਕ ਲੋ ਬਹਾਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਵਿਖੇ
ਪ੍ਰੇਤ ਰੂਤ ਚੁਣੇਲਾ ਦਾਹਸ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਲੈ ਕੇ ਕਾਰਨ
ਦੇ ਜੋ ਕਾਰ ਕਈ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਆ ਸਿਖਾਂ ਕਹਿਅ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਦਿਆਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਅ ॥

ਜਦ ਬਹੁਤ ਆਪ ਵਹਤਾਹ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪ ਪੈਖਲਾ
ਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਤ ਚੁਣੇਲਾ ਦਿਸਣ ਸਗੋ ਆਨ ਗੁਰੂ
ਪਾਸ ਅਕਦਾ ਸੁਕਰ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਬੁਹਾਰਲ
ਹੈ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕਰੋ ਤੈਥੋਂ ਬਿਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸ
ਕਦਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰਿਆ ਤੁਝੀ ਆਪ ਵਹਤਾਹ ਦਸੇ ਐਸੀ
ਜੁਨ ਕੋ ਪਾਈ ਹੈ ਉਨ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਖ ਸਾਰੁ
ਪੰਥ ਪਾਟਿਯਾਹੋ ਜਦੋ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਵਤਾਰ
ਧਾਰਿਆਹੋ ਜਦੋ ਦਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ
ਲੇਹਨ ਸਿਸ ਪਾਈ ਰਾ ਸਿਕਾਰ ਤੇ ਕਵਰ ਆ
ਦਿਨ ਹੀ ਕਵਰੇ ਪਾਈਆ ਨੀਤ ਪੁਨ ਧਰਮ ਜਾਪ

ਨਹੀ ਭੇਜ ਦੇ ਓਹ ਪਾਣੀ ਪੈਤ ਤੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਿਤਰਾਂ
ਦੇ ਨੀਮਤ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੈ ਜਾ ਕ
ਰਵੈ ਤਾਂ ਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਬਦ ਦੀਫ ਬਲੈ ਅਧਿਕ
ਜਾਇ ਕੈਰ ਪਾਠ ਮਤ ਪਾਪਾ ਖਾਇ। ਭੁਤਾਂ ਕਹਿਆ
ਜੇ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਖੰਡੇ ਦਾ ਮੀਮਤ ਨਹੀ ਛਿਕ ਦੇ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਮੈ ਪਾਠ ਮਾਤੁਰੀ ਨਹੀ ਕਰ ਦੇ ਨਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ
ਕਛਕੇ ਸਦੀ ਗਹਿਤ ਰਖੇ ਹਨ ਓਹ ਮਰ ਕੇ ਭੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹ
ਨ ਚੁਣਨ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਜ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਛਿਮਾਹ ਦੀ
ਓਹ ਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹ ਦੇ ਹਨ ਚੋਲ ਫਸਾਂ ਫਟੇ ਹਨ
ਸਤ ਪੈਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਧੇ ਲਾਫ ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਹਨ ਓਸ ਦੇ ਲੇਖ
ਸੀ ਕੰਨਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇਕ ਫਾਲ ਪੁਟ ਕੇ ਪਾਸ ਰਖ ਦੀ
ਮਾਂ ਹਾਂ ਜਾਂ ਦੇਣ ਨੇੜੇ ਓਹ ਪਸੁਤ ਸਮੈ ਮਰੇ ਓਹ ਚੁੜ੍ਹੇ
ਲਹੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਓਸ ਕੋ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿੱਲ ਕਾਜੀ ਪਾਸੇ ਹਿੰਦੂ
ਮਰਣਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਪਹੋਏ ਕੁਲ ਖੇੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਤਾਂ ਭੀ ਗਤੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ
ਲਾਣਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿਆ ਹੋਵੇ ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਪਰਸੁਤ ਕੀ
ਮਰੇ ਓਹ ਤਾਂ ਭੀ ਚੁੜ੍ਹੇ ਲ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਓਹ ਸਮੈ
ਪਤ ਰੋਤੀ ਹੈ ਅਜੀ ਸਭ ਪਹਚਾਣ
ਮਾਧੀਆਂ ਸੁਹਾਇਆਂ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇ ਦੀ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਅਪਣਿਆਂ ਧੀ
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾ

ਇਕ ਰੁਪਾ ਗੁਰੂ ਗਿਬਜੀ ਕੀ ਖੁਸ਼ ਗੁਰੂ ਗਿਆ ਦੇਵੇ
 ਜੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਸੁਖ ਪਾਏਗਾ ਜੇਕੋਈ ਇਸ
 ਮਿਯਾਵੇ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਰੋਕਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਤੇ ਪ
 ਮੇ ਗੁਰ ਦੇਖੀਆਂ ਦੇ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਲਗਣਾ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਰੋ
 ਕੁਤੇ ਬਹੁਤ ਭੋਕੇ ਗੇ ਜੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਨ ਉਨਾਂ ਕੋਈ
 ਬੇਦਾ ਸਾਸਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਲਾਵਣ ਦੇਣੀਆਂ ਹੋਨ
 ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਣਾ ਉਸ
 ਦਾ ਸੋਢਾਰੀ ਮੂੰਹ ਫਿਟਕਾਰਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਚੁੜੇ ਦਰੂਪ ਜਾਣ
 ਕੇ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਲਾਉਣਾਂ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਪਾਤਕ ਰੋਗ
 ਵਿਸਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਪਾਤਿਸ
 ਹ ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਨ ਭੁਲੇ।
 ਸਗਲ ਸਿਸਟ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆਂ ਹਰਿ ਕਾਨਾ
 ਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆਂ ਲਾਖ ਕਰੋਗੀ ਬੰਧਨ
 ਪਰੇ। ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਨਿਜ ਤਰੇ॥ ੧॥ ੩੩
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਚੋਤੀ ਸਵੀ ਪਾਰੀ ਰੁਹੋਈ॥

ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨਰਬਦਾ ਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਆਨੰਦ
 ਬੈਠ ਰਹੇ ਬੇ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ
 ਜੀ ਉਦੀ ਤੇਯਾ ਗੁਰਮੁਖੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
 ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਦਸਹ
 ਸਤੀ ਆਗੇ ਜਾਂ ਵੇਦ ਦੇਣ ਤਾ ਪ
 ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਜੋਕੋਈ ਸਹਿਸ

ਕਿਤ ਪੜੇਗਾ ਓਸਕਾ ਮਨ ਫੁਲ ਨਾ ਰਹੈਗਾ ਸੁਣਨੇ ਫਾ
ਲਿਆਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨ ਹੋਵੈਗੀ ਇਸਕੋ ਮੇਰਾ ਸਰਾਪ ਹੈ ਸ
ਹੀ ਸਕਿਰਤੀ ਕਾਂ ਬੋਲੀ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਹੀ ਸਬੋਲੀ ਹੈ ਪ
ੜਨੇ ਸੇ ਅਰਥ ਭਾਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁਗਧਤੀ ਸਮਝ ਲੈਂਦ
ਹੈ ਸਹੀ ਸ ਕਿਤ ਪਾਠ ਸੇ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ "ਗੁਰੂਜੀ
ਸਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਦਿਆ ਫਲਤੀ ਹੈ ਕਲਮ ਗੁਰਮੁਖੀ
ਪਰਵਾਣ ਹੈ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿੱਖੋ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵੇਵ
ਤੇ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਗੁਰਮਤੁ ਸਮਝ ਲੋ ਸੇਕਰ ਸਹੀ ਸਕਿ
ਰਤੀ ਪੜਨ ਵਿਚ ਫੈਦਾ ਹੋਤਾ ਸੀ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰ
ਮੁਖੀ ਦਾ ਉਚਾਰਨੀ ਨਕਰਤੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜੋ ਸਾਡ
ਧਰਮ ਹੈ ਸਤਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੁਰਤੋਤਾ ਸਹੀ ਸਕਿਰਤ ਪੜ
ਨੇ ਸੇ ਮਨ ਕੇ ਸਾਂਤ ਅੰਦਾਈ ਸੀ ਭਾਸਾ ਅਰਥ ਕਰਦੇ ਸੇ
ਪੜਨੇ ਸੇ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਖੁਲਦਾ ਸੀ ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਮੂ
ੜਮਤ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਫੇਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਨਾਨਕ ਨਿਕਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਉਚਾਰੀ ਸਭ ਜੀਵਾਂ ਕੋ
ਪੜਾਏ ਸੁਣਨੇ ਸੇ ਅਰਥ ਭਾਸਣ ਲਗੇ ਬੇਦਾਂ ਜਾਸਤਾਂ
ਦੇ ਪੜਨ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਈਰਖਾ ਭਈ ਭਾਸਾ ਸੁਵੀ ਬੋ
ਲੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਤਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਸਬਦ
ਸਭ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਖਾਲਸਾ ਜੋਧਾ ਮੂਦਾਨਾਂ ਉਠੇ
ਸਿਖ ਭੁਭਕਾਇ ਕੇ ਸਭ ਜਗਤ ਡੁਰਾਨਾ ॥ ੨ ॥
ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜਨੇ ਤੇ ਵੇਰਾਗ

ਵਧਦਾ ਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੋ ਵੇਰਗ ਘਟਦਾ ਹੈ
 ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸੰਨਕੀਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਿਧਵਾ ਰਖਣੀ ਕਿਸਨੇ
 ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਿੱਖ ਅਗੇ ਕਰੇਵੇ ਹੋਤਾ ਸੀ ਧੁਮਾਨੇ ਬੈਟੀਕ
 ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਦੇਖ ਮਨ ਚਲਾਇਆ ਨਤੁਇਆ ਸੀ ਖੇ
 ਟੀਨੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਿਆਂ ਤਉ ਕ੍ਰੋਧ ਸੋ ਕਹਾ ਓਹ ਉ
 ਰਗਈ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ਓਦੇ ਲਿਖਿਆ ਰੰਡੀ ਦਾ ਕਰੇ
 ਵਾ ਕਰੇ ਓਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾਂ ਸਿੱਖੇ ਇਸ ਪਾਪ
 ਬੋ ਰੰਡੀ ਵਿਧਵਾ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂਹੀ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂ ਦਾ ਤੇਜ ਘਟਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੁਬਾ ਵਸਤਾ ਕਾਮ ਦੇ ਵ
 ਸਥੇ ਜੋ ਰੇਤ ਅਹਾਰੀ ਹਨ ਓਹੁਤੀ ਕਾਮ ਬੋ ਰੁਰਦੇ ਪਏ
 ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਚਾਹ ਸੈ ਚਾਹ ਚਲਿੰਦੁ ਕਾਮ ਦਾ ਵਰਤੀ
 ਤਕ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ਕਾਮ ਨੇ ਮਾਰੇ।
 ਸਿੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਿ ਕੋ ਰੰਦੇ ਹੋਨ
 ਜੀ ਸਿੱਖੇ ਜੋ ਹੜੇ ਹਲਾਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਦਰੁਵੀਸ
 ਆਜ ਤੇ ਚੁਰਮਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਸ ਬੀਰਜ ਬੀ ਜੋ ਹੜੇ
 ਅੰਸ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਓਹ ਮੁਸਲਿਆਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਰ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਰੋਜ ਤੀਵੀਂ ਖਾਵੰਦ ਦਾ ਬੀਰਜ ਇੱਕੜ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸ ਰੋਜ ਗਰਭੁਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਥੇ ਮੁਸਲ
 ਮੁਸਲੀ ਹੋਲਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਬਾਲ ਕਭੀ ਤੁਰਕ ਸੁਭਾਵਦਾ
 ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸਿੱਖੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਿੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਫੇ
 ਰ ਸਿੱਖ ਨੀਨੇ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਮੇਰਾ ਖਾਵੰਦਾ

११३
 ਰੇਹਬੋ ਅਨਿ ਨਹੀ ਖਾਵਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਇਹੇ ਹ
 ਬੋਕੋ ਨਹੀ ਖਾਵਾ ਪੀਵਾ ਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁ ਤੁਰ
 ਕਣੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਆ ਇਸ ਦੇ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆਂ ਕੋ ਅਮਿਤ
 ਫੁਕਕੇ ਨਾਲ ਰਲਾਲਵੇ ਸਬਦ ਮੁਇਆ ਜੀਟੀਦ
 ਆਂ ਤੁੰਗਤ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸਿਰ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਅਮਿਤ ਕਾਉ
 ਲਾਜੀ ਸਪਾਇ ਸਿਖਣੀ ਕਰਲਾਵੇ ॥ ਸਿਖੇ ਤੁਰਕਣੀ
 ਨਹੀ ਰਲਾਈ ਕੋ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਿਚੋ ਸਭ ਕਾਮ ਦੇਣ
 ਸੋਚਕ ਬੰਨਵੇ ਪਿਛੇ ਤੁਰਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ
 ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਫਸਨਹੀ ਸਿਖਨੇ ਅਰਜਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ ਦਾ ਸਿਖ ਸਕ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਿਖਾਂ
 ਦੀਆਂ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆਂ ਸਾਡੀਆਂ ਬੇਟੇ ਬੇਟੀਆਂ ਹਨ ਇਕ ਸਿ
 ਖ ਨਾਲ ਗੁਰੂਜੀ ਆਨੰਦ ਪੜ ਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਏ
 ਪੜ ਬਿਆਹ ਕਰਦਿਤਾ ਸਿਖੇ ਸਿਖ ਦੀ ਅੰਸ ਦਾ ਦੇਸਨ
 ਹੀ ਰਖਣਾਂ ਤੀਵੀ ਦਾ ਮਜ਼ਬਕੋਈ ਨਹੀ ਅੰਸਾਮਨੁਖ
 ਵੇ ਬੀਰਜ ਬੇ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੀਵੀ ਪਿਛੇ ਤੁਰਕ ਨਹੀ
 ਹੋਣਾ ਇਕ ਸਿਖਣੀ ਅਰਜ ਆਇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸਕ
 ਰੀ ਮੇਰੇ ਖਾਵੇ ਕੋ ਸੁਭਾ ਪੜ ਗਿਆ ਹੈ ਹਰ ਵੇਲੇ ਆਪ
 ਨਿਆਂ ਹੋਰ ਤੇ ਨੁਬਾਨ ਫੇਰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਕੋ
 ਫੇਰਦਾ ਹੈ ਸਿਖਨੇ ਹਬ ਜੋੜ ਅਰਜਕਰੀ ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾਸੀ ਜਬ ਆਉਕੀ ਅਉਧ ਨਿਦਾਨ ਬਨੈ ਅਤਿ ਹੀ
 ਰਣ ਮੈਂ ਤਬ ਜੂਝ ਮਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਬੀ ਹਨ ਉਪਜ

੧੧੪ ਯਾ ਕਿ ਜੁਧ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਅਪ
 ਛਰਾਂ ਭੂਖਣ ਸੁੰਦਰ ਪਾਕੇ ਆਨ ਦਰਸਨ ਦੀਆਂ ਮੈਂ
 ਕਰਾਂ ਇਥੋਂ ਆਪ ਹਟ ਜਾਵੇ ਜੁਧ ਹੋਣਾ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਕਰ
 ਯਾ ਸਾਡੇ ਹਥਾਂ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇ ਕੋਟੇ ਰੇ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਨਾਲੇ
 ਭੁਲਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾ ਹੋਨ ਜੇਹੜੇ ਸਨ ਮੁਖ ਜੁਧ ਵਿਚ ਹੀ
 ਸਹੀਦ ਹੋਣਗੇ ਅਸੀਂ ਉਸਕੋ ਫਰਾਂ ਗੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੈਂ ਬੜਾ ਜੁਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ਚਿਨਾਂ ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲ
 ਗਾਯਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰ ਵਿਚ ਜੁਟਾਰ ਦਾ ਮੁਢ ਲਗਾ ਮੈਂ ਹੈ ਕੀ
 ਤਾਂ ਚਿਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਟਾਇ ਲਿਆ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਪੀਤਾ ਜ
 ਦਹੁਣ ਮੈਂ ਭੁਖ ਤੇ ਹਲ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹੋਠਾਂ ਤੇ ਜੀਭ ਲਾਵ
 ਨਾਹਾਂ ਜੀ ਬੜਾ ਹਸ ਆਂਦਾ ਦਾ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬੜਾ ਬਿਪ
 ਤ ਹਾਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੱਖ ਪਰ ਹੋਏ ਦਇਆ ਲਾ ੨੪
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਤੀ ਸਟੀ ਪ੍ਰਾਹੁ ਰੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਨਿਹਚਾ ਤੇ ਭੁਰੇ ਸਾਜਿ
 ਨ ਕੋਧੋਂ ਤਿਨਾਂ ਵੈਲ ਖਟ ਕਰਾ ਹੈਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੋ
 ਜੇੜੇ ਸਿਧੇ ਦੇ ਸਸਕਾਰ ਦੇ ਉਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕਰਨਗੇ ਸਿਖ ਦੇ ਨਮਿਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਕਰਨਗੇ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਦੇਵ ਕੋ ਸਿਖ ਸਾਧਕੋ ਪਰ
 ਸਾਦ ਛਕਾਫਨਗੇ ਜੀਫਤ ਕੋ ਜੀਫਤ ਮਿਲੇ ਮੁਏ ਕਉ ਮੁਆ

ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪੁੰਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਗੇ ਧਰ
 ਮਾਲਾਇਓ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਗੁਰੂ ਪਾਹੈ ਜਾਂ ਲਾਗੀਆਂ ਕਾਹ
 ਕਰੈ ਜੋ ਜੀਉਇਆ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜੀਉਦੇ ਪਾ
 ਸਕਦੀ ਨਹੀਂ ਆਏ ਓਹ ਮੁਇਆਂ ਕਦ ਆਕੇ ਪੁੰਨ ਲੈਨਗੇ
 ਜੋ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਏ ਨਾਲ ਵਿਵਾਹ ਕ
 ਰਨਗੇ ਅਨੰਦ ਪੜਨਗੇ ਜੋ ਸਿਖ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹ
 ਗੇ ਰਾਗ ਪਨਾਸਗੀ ਤੀਨ ਸੰਕ੍ਰਿਆ ਕਰਦੇ ਹੀ ਕੀਨੀ
 ਜਲ ਕੁ ਕਰਕੁ ਸਮੇਤੀ ਹੋਇਆ ਮਰੇਗਾ ਮੈ ਬੈਠਾ ਕਰਨ
 ਕਰਨ ਬਿਸਰੇਈ ਭਾਵੇਂ ਜਲ ਪਰਵਾਹਦੇ ਕੁਕਰਖਾਣ
 ਸੜ ਜਾਏ ਪਾਨੀ ਕੀ ਪ੍ਰਥਮੀ ਸੇਰ ਲਜਾਏ ਗੀ ਮਰਨ ਮੁਕ
 ਤ ਬਾਲ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹ
 ਕੇ ਇਹ ਅਰਜਾਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਸਿਤੋ ਭੁਗਤੋ ਪਾਖੰਡੀ ਓਤੋ ਲੋ
 ਭੀ ਹਨ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਦਿਖਾਕੇ ਪੋਥੀਆਂ ਗ੍ਰੰਥ ਪੜਦੇ ਹੋਨ ਗਿਆ ०
 ਨ ਲੋਕਾ ਚਾਹੀ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਆਪਣੀ ਉਪਜੀਵਕਾ ਦਾ ਸਾਧ
 ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕਾ ਅੰਦਰ ਮਨ ਵਿਖੇ ਉਨ ਕੋ ਕੋ
 ਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੋ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਪਾਪ ਹੈ
 ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਸਿਨਾਂ ਕੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਿਸਚਾ ਤੇ ਭਰੋ
 ਸਾ ਹੈ ਤੇ ਰਸ ਭੁਗਤੀਆਂ ਛਡਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਆਸਰਾ ਰਖਣਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਸਹਾਰਨਗੇ ਗੁਰੂ ਸ
 ਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਆਆ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਗੇ ਤੇ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ॥
 ਫੇਰ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਜੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਵਰਤਾਇਆ ਸੰਗਤ ਦੇ
 ਹਥਾਂ ਤੇ ਰਖਿਆ ਛਕਨ ਲਗੇ ਕਈ ਆਂ ਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ
 ਕਾਲੇ ਹੋ ਗਏ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਿਆ
 ਜੀ ਏਹ ਕੀ ਭਾਣਾ ਵਰਤਾ ਆ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖੇ ਜੋ
 ਹੜੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਥੋਂ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਉਠਦੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ
 ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਦੇ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ ਉਠਦੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਆ
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੇ ਜਾ ਕੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਲੇ ਹੋਣਗੇ
 ਤੁਸੀਂ ਸੰਗਤ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਕਾਲ ਖਲਹਿ ਜਾਇਗੀ
 ॥ ਚੋਪਈ ॥ ॥ ਤਿਹਾ ਵਲ ਤਾਂਈ ਅਦਬ ਬਤਾਇਆ
 ॥ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਅਲਾਇਆ ॥ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹੇ ਲਿਖ
 ਆ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਜਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ੩੫ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਛਤੀ ਸਵੀ ਪ੍ਰਾਰੰਭ:

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਵਲ ਲਗਾਏ ਬੈਠੇ ਥੋ ਜੋ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਰਾਇ ਜੀ ਆਏ ਅਰਕਾ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਮਸੀਦਾ ਸਾਡੀ ਦਿਤੀ
 ਹੈ ਅਜੇ ਮੇਰੀ ਆਰਸਾ ਬਹੁਤ ਸੀ ਹੁਣ ਮਸੀਦਾਂ ਕੋਲੋਂ ਮੇਰਾ
 ਬਦਲਾ ਤੁਸਾਂ ਲੈਣਾ ਤੇ ਮੇਰਿਆਂ ਸਿਖਾ ਨੂੰ ਖੜੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਤਛਕਾ ਕੇ ਪਿਛਲੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ਣੀ ਅਰ ਉਨਾਂ ਦਾ ਉ
 ਧਾਰ ਕਰਣਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਖੜੇ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਛਕੇਗਾ ਓਥੇ ਆਨੰਦ ਪਾਏਗਾ ਉਸਕੇ ਸਰਬ ਪਾਪ ਦੂਰ
 ਹੋਵੇਗੇ ਹੋ ਕੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਹੋਰ ਸਾਧਨ ਮੁਕਤ ਦੇ ਨਹੀਂ
 ਹੋ ਸਕਦੇ ਮੇਰੀ ਭਾਵਨਾ ਆਪ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਦੀ
 ਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਗੇ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਰ
 ਖੰਡੇ ਗੇ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਜੋਤ ਹੈ ਪਰਤੁ ਪਾਤਸਾਹ ਦੀ ਨਦ
 ਨੀਆਂ ਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ
 ਅਗੇ ਵਜੀਰ ਕੇ ਮਾਫ਼ ਕਰੀ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ
 ਵਿਚ ਭੇਦ ਸਮਝੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਹ
 ਕ ਬੇ ਮੁਖ ਹੈਂ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਫੁਲ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ
 ਹਰਿ ਸਰ ਭੋਜਣੇ ਇਕ ਸੌ ਇਕ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾਉ
 ਣਾਂ ਜਦ ਮੈਂ ਦਿਲੀ ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਗੀਬ ਜੀਵੀ ਭੋਰ ੧੦੦ ਗੁਪਾ
 ਨਿਕਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਤਬ ਤੁਹ ਕਵੇ ਪਾਸੋਂ
 ਮੇਰੀ ਗਹਿਆਈ ਸੀ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮੁਖ ਅਧਿ ਪਿਆਰ
 ਬਾਬ ਗੁਰੂ ਤੁਬਾ ਸੀ ਸਾਰਾ ਜਦ ਇਹ ਵਾਕ ਗੁਰਾਂ ਆਖਿਆ
 ਕੇ ਸਿਖ ਪੜਨ ਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਪੁਨ: ਸੀ ਅਕਲ ਪੁਰਖ ਵਿਸਨ ਮਹਾਂ ਵਿਸਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁ
 ਰ ਦੀ ਪੁਰਨ ਜੋਤ ਨੂੰ ਪਾਪੂ ਹੋਣ ਗੇ ਅਰਫੇਰ ਕਿਸੇ ਮਝ ਬ
 ਦਾਰ ਸਤਾ ਅਰਕ ਠਨ ਗਾਹਦਾ ਭੈ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਬ ਬੇਦ ਸ
 ਸੁ ਉਸਕੇ ਤੁਛ ਭਾਸਣ ਗੇ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜੋ ਗੀਬ ਸਾਹਿ
 ਬ ਦੇ ਅਹ ਜਪ ਜੀ ਆਦਿ ਵਿਖੇ ਹੈ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪੜਨ ਗੇ ਅਰ
 ਸਿਖੀ ਕਮਾਵਨ ਗੇ ਉਨਾਂ ਦਾ ਬੁਧ ਦਾ ਪਗਾ ਸਵਧੇਗਾ

੧੮ "੩੬" "ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸੈਤੀ ਸਟੀ ਪਾਰੀ ਭਰੋਈ

" ਗੁਰੂ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥ ਕੇ ਫਾਲੀ ਕਲਗੀ
ਧਰ ਦਿਲੀ ਆਏ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਆਨ ਚਰ
ਨੀਲਗਾ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਾਹਬ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਰ
ਧਾਂਦੇ ਦਿਨ ਹੈਨ ਆਪ ਬੀ ਸਰਾਧ ਕਰੇ ਦਿਲੀ ਦੇ ਸਭ
ਬਾਹਮਣ ਬੁਲਾਵੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ
ਪੁਰੀ ਮਿਠਾਈ ਅਨੇਕ ਤਰਹ ਕੀ ਬਨ ਅਰ ਤੁਮਾਰ ਕ
ਰਹੁ ਦਿਲੀ ਸਰਦ ਦੇ ਬਾਹਮਣ ਜੇ ਬੇ ਜੋ ਹੁਕੇ ਪੀਣੇ
ਫਾਲੇ ਅਹੁਤੀਆਂ ਪਾਕੇ ਸੁਫਲ ਕੇ ਚੁਲੀਆਂ ਸੇਂਪਾ
ਦੀਂਦੀਆ ਲੱਗੇ ਫੋਰਨੇ ਠੋਰ ਸਿਰਨੀ ਗੋਖਾਣ ਲ
ਗੇ ਓਸ ਦਿਨ ਪਿਤਰ ਭੁਖੇ ਹੀ ਤੁਰ ਗਏ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕੋ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਯਾ ਅਰ ਦਾਸੋ ਹੋ
ਈ ਭੋਗ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਜੀ ਕੋ ਲਾਇਆ ਪਿਤ ਬੜੇ ਪਸੰ
ਨ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੋਤੇ
ਐਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਕਲ ਸਾਨੂੰ ਅਹੁਤੀਆਂ ਦੇ ਕਰ
ਅੰਧਿਆਂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਨਾਲੇ ਕਲ ਅਸੀਂ ਭੁਖੇ ਹੀ
ਗਏ ਸਾਂ ਅਬ ਆਪ ਸਿਖਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕੋ ਏਹ ਬਚਨ ਅ
ਖੋ ਹੁਕੇ ਪੀਣ ਫਾਲੇ ਨੂੰ ਪਸਾਦਿ ਨਾ ਛਕਾਇਆ ਕਰ
ਨ ਨੜੀ ਮਾਰ ਤੇ ਤੁਰ ਕੇ ਏਹ ਦੇਵੈ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈਨ
ਇਨਾ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਭੁਲਾਨਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਨਿਰ
ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੁਛ ਬੀ ਜਣ ਨਾ ਖਾਣ ਪੁਤਰਾਂ ਹੁੰਦਾ

ਪਿਤਰ ਭੁਖੇ ਹੀ ਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਸਿ ੧੧
 ਘੋ ਸੀਤੋ ਗੁਰ ਤੋ ਨਿਹਿਗਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕਉ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕਾ
 ਇਆ ਕਰੋ ਪਿਤਰ ਤਾਂ ਖੁਸੀ ਹੋਣਗੇ ਚਿਸਦਿਨ ਬੇਗੁ
 ਰੂਜਿਸ ਬਾਂਜਾਣ ਤੇ ਦੀਵਨ ਲਗਾਵਣ ਪਹਿਲੇ ਏਹ
 ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਧਰਮ ਸਾਲੀਆਂ ਗੁਰਦੁਆਰੀਆਂ ਬਿਹੰਗ
 ਮਾਂ ਅਭਿਅਗਤਾਂ ਕੋ ਪਸਾਦਿ ਛਕਾਓ ਆਪਣੇ ਧਰਮ
 ਦੀ ਗੀਤ ਸਿਖੋ ਸਿਖਣੀਆਂ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰਹਿ
 ਤੁਮਿਰ ਜਾਵ ਕਉ ਪਦੇਸ ਕਰੋ ਇਕਤਕ ਸਿਖ ਕੋ ਰੋਜ
 ਸਿਖਲਾਓ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਚਿਥੋ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਸਿਖਾ
 ਓ ਜੈਸੇ ਸਰਮਾਣਤਾਣ ਫੇਰ ਕੇ ਭਿੰਛਿਆ ਮੰਗਣ ਜਾਂ
 ਵੇਰੋ ਤੈਸੀ ਹੀ ਜਾ ਕੇ ਸਿਖਲਾਓ ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੀਉ
 ਨਕਾ ਉਪਾਰ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜਿਸ ਤਰਹ ਮਹੰਮਦ ਪੈਕੰਬਰ
 ਦੀ ਸਹਾਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਪਿੰਡ ਮੇਂ ਗਯਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ
 ਮਸਲਾ ਸੁਣਾਯਾ ਫੇਰ ਬੁਗਲਗਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਲਾਹ
 ਕੀਤੀ ਏਸ ਕੋ ਰੋਟੀ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰਖੁ ਬਖਸ਼
 ਤੇ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਬੀਸ ਰੋਜ ਕੀਆ ਪਰ ਚਿਹ ਉਪਦੇਸ ਕ
 ਰੋਨੇ ਨਹਿਰਾ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮਨ ਤਰਸ ਪਿਆ ਉਸ
 ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਣ ਲਗੇ ਚਿਸ ਕਲਮੇ ਦੀ ਸਹਾਵਾ ਉਪਦੇਸ
 ਦੇਣਾ ਬੁਰਕੀਆ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਗਏ ਹੇਤੁਾਈ
 ਸਿਖੋ ਸੀਤੋ ਗੁਰੀ ਭੀ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕੇ ਗਰਿਸ
 ਤੀਆਂ ਮੁਰਖਾਂ ਨੂੰ ਦਸੋ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਭੇਡ ਮੁਨਹੀ ਹੋਨ

ਕੁਛ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਜਾ ਕੇ ਸੁ
 ਲੀਆਂ ਮਿਲਨ ਗੀਆਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਪਾਸ ਹਾਲ
 ਪੁਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈਗਾ ਇਨਾਂ ਦੇ
 ਸੰਗ ਛੋਟੇ ਤੁਹਾਥੋਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਤੇ ਉਪ
 ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਨੇ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ
 ਛੱਡ ਕੇ ਰਹਤ ਮਿਜ਼ਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰਖੇਗਾ ਸਾਬਦ ਬਾਣੀ ਨੇ
 ਹੀ ਮੰਨੇਗਾ ਕੰਠ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਦਰਗਾਹੇ
 ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੈਗਾ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁ-
 ਲਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਹ ਪਾਓ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀਆਂ ਲਾਣਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਪੁੰਨ ਧਰਮ
 ਮਸਾਲਾ ਭੇਜਿਆ ਕਰੋ ਹੇ ਸਿਖੋ ਏਹ ਬਚਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ
 ਸਤੇ ਅਸਾਂ ਕਹੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਮਾਓ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖ ਪਾਪਤ
 ਹੋਵੈਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਵਾਸ ਰਹੇਗਾ
 ਜੇਹੜੇ ਮਰਜਾਦ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ ਓਹ
 ਆਪ ਭੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ ਅਰ ਅਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ
 ਨੂੰ ਭੀ ਸਾਥੀ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਸਿਖੋ ਭਜਨ ਬਾਣੀ ਰਹਤ
 ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਰਹਿਣਾ ॥ ੩੭ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ਅਠਤੀਸਵੀਂ ਪਾਉਂਭ ਹੋਈ ॥ ਆਇਕ ਦਿਨ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜਾਨੂੰ ਤਰਨ ਤਾਰ
 ਨਦੀ ਮੰਸਿਆ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਦਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿ
 ਖੋ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ ਜਿਨਾਂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਾਮ

ਲੀਆ ਹੈ ਮਹਾਤਮ ਤਿਨ ਸੈ ਅਠਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕੇ ਤੁਲ
 ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਸਨ ਪਰ ਬੈਠ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋ
 ਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਪਤਪ ਭੁਜਨ ਪਰਮੇ
 ਸਰਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਸੁਧਾ ਸਰ ਹੈ ਓਹ
 ਰਾਤੁ ਭੁਵਨਤੀ ਦੀਵਾ ਬਲਦਾ ਹੈ ਸਬਦ ਹਰਨ ਜ
 ਫੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿਨਾਮਾ ਗੁਰ ਕਾ ਵਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇ
 ਆ॥ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਮੈਸਾ ਹੈ ਜੈਸਾ
 ਵਸਿਸਟ ਜੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੰਗ
 ਤੁਅਰਜ ਕਰੀ ਓਥੇ ਕਿਸਤਰਹ ਬਚਨ ਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂਬ
 ਚਨ ਹੋਆ ਛੇਟੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬੀਬੀ ਵੀਰੋ ਦੇ ਟਿਅਾਰ
 ਦੀ ਤਿਅਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮਹਲ ਲਟੇ ਸੇ
 ਉਹ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਦਰਸਨ ਦਿਦਾਰ ਕਰੇਗਾ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਮਸਿਅ ਦੇ ਚਾਰ ਭਾ
 ਗ ਸਿਪੂਰਨ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕੜਾਹ
 ਖੁਸ਼ਾ ਅੰਨ ਧਨ ਤਿਲ ਕਾਮ ਟ ਫਲੇਗਾ॥੩੮॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੨੯ ਭੀਸਟੀ ਚਲੀ॥ ਆਛੀ ਵਾੜੇ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਗੰਥ
 ਪੋਥੀਆਂ ਦਾ ਇਕ ਭਾਰ ਊਠ ਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਖੋਹ ਲੁਟ ਲਿ
 ਆ ਹੈ ਤੇਨ ਸੰਭੋਜ ਗਏ ਹਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਮੌਤ ਕਾ ਪਿ
 ਆਲਾ ਉਨਾ ਪੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਰਹਿ

ਠਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਉਨਾਂ ਅਵਗਮ ਕਰੀ ਹੈ। ਫੇਰ
 ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਇਕ ਸਾਖੀਆਂ ਦੀ ਪੋਥੀ ਬੀਰ
 ਈ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ ਸੀ ਅੰਗ
 ਪਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾਰੈਨ ਸੇ ਗੁਰਾਂ ਵਰਦਿਤਾ
 ਇਨਾਂ ਸਾਖੀਆਂ ਵਿਚ ਬੀ ਕਲਾਰਹੇਗੀ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁ
 ਨੇਗਾ ਤਿਸਕੇ ਅਸਮੇਧ ਜੰਗ ਅਠਸਠਤੀ ਰਬ ਅਠਗਾਂ
 ਪੁਰਾਨਾਂ ਦਾ ਫਲ ਪੁੰਨ ਮਿਲੇਗਾ ਜਿਥਰ ਭਾਈ ਪਾਠ ਕਰੇਗਾ
 ਉਤਨਾਂ ਚਿਰ ਅਸੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ ॥ ੩੯ ॥ ਆਗੇ
 ਸਾਖੀ ਚਾਲੀ ਸਟੀ ਚਲੀ ॥ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅੰ
 ਮਿਤ ਛਕ ਲੈਣ ਓਹ ਗੁਰ ਭਾਈ ਤੋ ਜਾਣਗੇ ਬਚਨ ਹੂਆ
 ਸਿਖੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ਨਹੀਂ ਉਂਦੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁਰਾਂ ਭਾਈਆਂ
 ਭਾਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਦਿਲੋਂ ਸੁਧ ਭਾਵਣਾਂ ਭੈਣ ਦੀ ਧਾਰੀ
 ਏਕਾ ਮਭ ਦੁਨ ਆਗ ਕੇ ਓਹ ਭੈ ਨਹੀਂ ਦੀ ਹੈ ਤੀਵੀਂ ਖਾ
 ਵੇਦ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਛਕੋ ਇਕ ਠੇ ਨਾ ਛਕੋ ਸਿਖਾਂ ਬਾਹਮ
 ਟਾਲ ਡਾਈ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਫਰਿਆਦ ਕੀਤੀ ਬ
 ਚਨ ਹੂਆ ਸਿਖਾ ਇਨਾਂ ਨਾਲ ਕੋਲ ਡੁਕਦਾ ਹੈ ਸਿਖਨੇ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਸੀਸ ਨਹੀਂ
 ਨਿਵਾਂਦੇ ਤੇ ਭੋਗ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਨਹੀਂ
 ਵਰਤਾਂਦੇ ਤੇ ਨਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੂਆ ਇਨਾਂ ਦੀ
 ਪਹਲੇ ਇਨ ਬੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਏਹ ਭਗਵਤ ਗੀ

ਤਾਕੇ ਸੀਸ ਨਹੀਂ ਨਿਫਾਏ ਤੇ ਸਿਖੋ ਜੇਹੜਾ ਸੀ ਗੁਰੂਗੀ
 ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਫਾਏਗਾ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਮਨਹ
 ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਬੀਰਜ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਉ
 ਸਕੇ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਚੁੜੇ ਜੈਸਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿੰਈ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦੀ
 ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਅਰ ਨਿਆਵਰੀ ਕਰੇ ਸੋ ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ
 ਜਾਵੀਂ ਗੁਰੂਗੀ ਬਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰੂਬੋ ਬੜਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਦੀ ਨਿਵਿਆ ਕਰਨੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾਜ
 ਬੋਲੇ ਭੂਟਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ਪਿਛੋ ਪਛਤਾਏ
 ਚਾਹੇ ਇਸ ਮੈਂ ਜਾਇਦੁ ਪਰਧ ਕੇਖਾਏ ॥ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦੀ ਨਿਵਿਆ ਕਰ ਦੇਹਨ ਸ
 ਹੀਸ ਫਿਤ ਦੇਵ ਬਾਣੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਆਖ ਦੇਹੈਨ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਸਹੀਸ ਫਿਤ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰ
 ਕੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸਿਖਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਕੇ
 ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਸਤੇ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕੇ ਪੁਜ
 ਦੇਹੈਨ ਅਵਤਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਤੁਛ ਜਾਨਤੇਹੈਨ ਸਿਖੋ
 ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਰਬਗ ਹੈ ਦੇਵਤੇ ਅਲਪਗ ਹੈਨ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬਗ ਹੈਨ ਐਸਾ ਜਾਣਕੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਰ
 ਚੀ ਹੈ ਤੁਛ ਮਤਵਾਲੇ ਪਸੂ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁਖ ਦੀ ਬਾਣੀ
 ਆਖਣਗੇ ਦੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਨ ਅਰਜਕਰੀ
 ਇਕਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਭੁਲਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਹੈ
 ਦੂਜੇ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਤੁਰਕੇ ਪੀਣਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਹਥੋਂ

ਟੀਪੀਤਾਏ ਬਚਨ ਹੂਆ ਤੁਰਕ ਦੀ ਛੋਹਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜ
 ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਓ ਸੁਧਰੇ ਜਾਵੇਗਾ ਰ
 ਲਕੇ ਖਾਓ ਇਸਨੇ ਹੁਕੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹਥ ਪਾਈ ਪੀਤਾ ਹੈ
 ਇਸਨੂੰ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਤਨਖਾਹ ਲਗਾਓ ਜੋ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ
 ਦੇ ਕਰਾਓ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਮਾਸ ਸੁਰਾਬ ਵੀ ਕੁਛ ਦੇ
 ਸਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸਿਖੇ ਮਾਸ ਸੁਰਾਬ ਸ
 ਸੁਰਾਬੀ ਰਾਖ ਜੀ ਇਸਈ ਦਾ ਅਹਰ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਭੁਗ
 ਤਾਂ ਸਾਂਤ ਕੀ ਮਾਨੂੰ ਦੇਸ ਹੈ ਜੇ ਰਤ ਲਗੇ ਕਪੜੇ ਜਾਮਾਂ ਹੋ
 ਇਪਲੀਤ ਜੇ ਰਤ ਪੀਏ ਮਾਸ ਸਾਂਤ ਕੇ ਮੇ ਨਿਰਮਲ ਦੀ
 ਤੁ "੪੦" "ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕਤਾਲੀ ਸਵੀਪਾ
 ਰੰਤ ਹੋਈ" "ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ
 ਪੀਬਕਾ ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਮਨੁ ਮਾਜਰੇ ਦੀ ਰਿਆਸ
 ਤ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਦੀ ਵਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਸਾਂਝੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਸੀ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਹੀ ਹੈ ਜੀ
 ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਸੁਗੜਾ ਮਾਂਦਰੀ ਤਾਪ ਬੁਖਾਰ ਰ
 ਹਿਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਤਾ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਰੋਜ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਓ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੋ ਸੁਖ ਪਾਪੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸੰਗ
 ਤਨੇ ਹਥ ਜੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ ਮ
 ਹਾਂ ਭਾਰਤ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤਰ ਕਈ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਰਹਿ
 ਦੇ ਪੈਨ ਨ ਕੋਈ ਪੁਸਤਕ ਹੈ ਨਾ ਮਥਾਏ ਕਦਾ ਹੈ ਬਚਨ

ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਟੁਸਿਸਟ ਹੋਰ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਆਤਮ ਬੋਧੀ ਹੋਨ
 ਹੋਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁਰਾਨ ਜਿਤਨੇ ਹਨ ਰਾਜਿਆਂ ਗਿਰਸਤੀਆਂ
 ਇਸਈਆਂ ਕੈ ਚਰਿਤ੍ਰ ਘੋਰ ਉਨਹੀ ਕੇ ਪਰਸੰਨ ਕਰਨੇ
 ਟਾਸਤੇ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਅਪਜੀਵ ਕਾਣਾ
 ਸਤੇ ਸੁਣਨ ਇਸਈ ਪੜਨ ਤੁਮਈ ਇਸਕਰ ਕੇ
 ਨਾਂਦੀ ਪੁਜਾ ਤੇ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸਿਧੇ ਚਿਨ੍ਹ ਵਿਖੇ ਸੀਧਾਂ
 ਕੀ ਵਰ੍ਹਿਆਈ ਤੇ ਜਸ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕੇ ਵਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮ
 ਈਹੋ ਜਿਸਤੁ ਗਤ ਕੇ ਸਰਗੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਕਾ
 ਰਸਣ ਹੂਆ ਹੈ ਓਸਤੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਬੁਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸਤਨ ਲਾਗੇ ਬਾਣੀਆਂ ਹੋਰ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਆਟਣ ਜਾਣੀਆਂ ਭਾਰੀ ਪੜਨੇ ਸੇ ਅਨੇਕ ਕਾ
 ਰਜ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਸਿਧ ਹੋਤੇ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਮੇਂ ਅੱ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਂ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨ ਜਾਣਨਾ ਗੁ
 ਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿਦਿਆ ਕਰਨੇ ਸੇ ਦੀਨ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਵਿਖੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥ ॥ ਸਬਦਾ ॥

ਨਿਵਕ ਅਰਥਾਏ ਬਿਲਲਾਏ ਨਿਵਕ ਸਰਪਰਨ ਰਕੇ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ॥ ਤੁਰਕਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ
 ਦੁਖਾਇਆ ਓਹਨਾਂ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ॥
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਚਿਤੁਰਕ ਕੰਢ ਦੇ
 ਈਏ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਜਕੌਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ

ਬਹਾਦੁਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸਠਾ ਟੋਪੀ ਵਲੋਂ
 ਉਠਾਉਣਗੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਰਾਜ ਹਮੇਕੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ
 ਧਰਤੀ ਤੇ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਰਾਜੇ
 ਅਨਾਈ ਹੈ ਅਨਾਇ ਸੇ ਰਾਜ ਰੂਬਤਾ ਹੈ ਨਿਆਇ
 ਧਰਮ ਸੇ ਰਾਜ ਚਲਤਾ ਹੈ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਰਾ
 ਜ ਕਰਨਗੇ ਔਰ ਸਰਬ ਖਾਲਸਾ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਬਲ
 ਧਾਰ ਕੇ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਆਨੰਦ ਕਰੇਗਾ ਨੌਕਰੀ ਸੇਵਾ
 ਗਰੀ ਜਿਮੀਦਾਰੀ ਖਾਲਸਾ ਕਰੇਗਾ ਸਾਰੀ ਪਿਥਣੀ
 ਮੇਂ ਖਾਲਸਾ ਰਮੇਗਾ ਬਾਹਮਨਾਂ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਗੁਰਸ
 ਤੀ ਚਾਰ ਬਰਨ ਨੇ ਮਿਲਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਨ ਕਹਿ
 ਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ
 ਕਾਂਸੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕਿ
 ਕਤ ਜਾਈ ਐ ਰੇ ਪੁਰੁਲੋਗ ਰੀਗ ਸਾਡੇ ਸਿ
 ਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰੀ ਆਵੇਦਾ ਹੈ ਰੀਗਾ ਗ
 ਇਆ ਤੀਰਥ ਸਭ ਹਰਿਸਰ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਅਮਿਤ
 ਸਰਜੀ ਮੇਂ ਬਿਰਾਜ ਤੇ ਹੈਂ ਜਿਸਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ
 ਓਹ ਭਾਵੇਂ ਭੁਲਾ ਫਿਰੇ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ
 ਕਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਾਪਾਂ ਬੰਡਰ ਦੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ ਵਿਚ ਆਨ ਰਹੀਆਂ ਹਾਂ ਕਰੇ ਲੋਗ ਭੁੱਲ
 ਟਗੇ ਪਰਮੰਡਲ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਜੇੜੇ ਜਾਣਗੇ ਜੇ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਦਰਗਾਹੋਂ ਧੰਕੇ ਖਾਣਗੇ ਸਿਖੇ

ਓਥੇ ਫੁਲ ਨਹੀ ਲੈ ਜਾਣੇ ਓਥੇ ਗਤੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ੧੨੭

ਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਕੋ ਗਤੀ ਦੀ ਖਬਰ
ਰਖਣੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਰੋ ਰਨਾਂ ਦੇਣ
ਤਿਆਂ ਤੀਰਥਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਕਾ ਪਹਿਰਾ ਹਟ ਗਿਆ ਹੈ।
ਚਿਨਾਂ ਦੇ ਭਰਵਾਸੇ ਸੰਸਾਰ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗਤੀ ਨਹੀਂ
ਉਂਦੀ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਨ੍ਹ ਦਸਾਂ ਅ
ਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਹੈ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇਗਾ ਤਿ
ਨਕੀ ਸੁੱਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

॥ ਤੀਰਥ ਨਾਇਨ ਉਤਰ ਸਿਮੈਲਾ ਕਰਮ ਧਰ
ਮ ਸਭ ਹਉਮੈ ਫੈਲਾ ਲੋਕ ਪਚਾਰੇ ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥
ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਚਲ ਸਹਿ ਰੋਇ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਟੂਟ
ਸਿਪਟ ਲਾਸੇ ਪੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮਿਤ ਸਗਲਾ ਸੋ ਨਾਮ ਜ
ਪੇ ਜਿਸ ਆਪ ਜਪਾਏ ॥ ੪੧ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਿ

ਭਾਲੀ ਸਵੀ ਪਾਰੀ ਭੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਜਮਨਾ ਕਿਨਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ
ਕਰੀ ਸਬ ਦਾ ਪਸੰਗ ਆਇਆ ਪਰ ਤਿਆ
ਰੂਪ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇੜਾ ਸਾਧਕੀ ਟਹਲ ਸੀਤ ਸੰਗ ਹੇਤਾ ॥ ਏਹ
ਬਚਨ ਸੁਣ ਕੇ ਹੋ ਸਿਖ ਖੜੇ ਹੋ ਗਏ ॥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗ
ਕੁ ਸੰਗ ਦੇ ਪਾਧੇ ਬਖਸ਼ ਲੈ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸ
ਚਕਰੇ ॥ ਤਾਂ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾਵੇਗੇ ਇਕ ਨੇ ਕਯਾ ਮੈ ਬਾਮ
ਣੀ ਵਿਦਵਾਨ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਭੂਜੇ ਕਹਿਆ

ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਇਣ ਸੇ ਰੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕੀਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਸਿਖੇ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸ ਕਾ ਕੁਸੰਗ ਕੀਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਭਾਗਵਤ ਦੀ ਕਥਾ ਕਰਾਈ ਸੀ ਅਰਪਿਤ ਕਰੀ ਸੀ ਉ
 ਸਦੇ ਵਿਚੋਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ ਦੈਤਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਸੁੰਕਰ ਦੀ ਬੇਟੀ
 ਜਿਸ ਦਾ ਦੇਵ ਜਾਨਕੀ ਨਾਮ ਸੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਟਿਠਾਂ ਛੁ
 ਤੀਆਂ ਭੋਗੀ ਸੀ ਪਾਂਡੇ ਰਾਜੇ ਸਾਰੇ ਸੁਕਰ ਬਾਹਮ ਦੇ ਦੋ
 ਹਤੇ ਹੁਏ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਿ
 ਰਹੈ ਹੁਆ ਸੀ ਨਾਲੇ ਕਥਾ ਵਿਚੋਂ ਅਸਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ
 ਸਦਾ ਇਸ ਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪਛਾਫੜੇ ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਪੁਰਖ
 ਨਾ ਭੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਕ ਰੋਜ ਨਾਇਣ ਨੇ ਪ
 ਲਾ ਫੜ ਲਿਆ ਮੈਂ ਲਿਹਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸੁਕਾ
 ਪੀਪਲ ਗਾਂਧ ਬਾਹਮਣੀ ਸਦਾ ਵਰਤ ਕਾ ਸੇਰ ਤੀਨੋਂ ਮਾ
 ਲਜੁ ਲੂਟ ਕੇ ਵਿਸ ਮੇਂ ਹੋਰ ਨ ਫੇਰਾ ਸਿਖਾਂ ਤੂੰ ਚੁੜੀ ਦੀ
 ਸਿਗਤ ਛਾਡ ਕੇ ੧੫ ਪਦਿਰਾਂ ਬੁਤ ਕਰੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾਂ ਤਨ
 ਖਾਹ ਦੇ ੧੭ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਦੇ ਤਨ ਖਾਹ ਬਖਸਾ ਦਹ
 ੧੦੦ ਸੌ ਪਾਤਜ ਪਜੀ ਕਾ ਕਰੇ ਏਕ ਸੌ ਸਿਖ ਕਉ ਪ
 ਸਾਇ ਫਕਾਏ ਸੁਧ ਹੋਏ ਸਿਖੇ ਭਾਗਵਤ ਗੁਰੂ ਸਲੋਕ
 ਸੀ ਵਸਈਆਂ ਕੇ ਪਸੰਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਿਸਨ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨਿਦਾ ਹੈ ਜਮਨਾ ਜਲਕਨ
 ਤੇ ਜਲਾਟਿ ਦਕਾਰੇ ਬੈਠਕੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦੇਖੀਏ ਆਂ ਗੋਪੀ
 ਆਂ ਬਾਬ ਵਿਸਨ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਿਖੇ ਸ

ਹਾਥੁ ਠਹੀਰੈ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੁਣਨੇ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਨਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਗੇ ॥
 ਜੇ ਸੋਚੁੰਦਾ ਹੋਰ ਕਿਸਨ ਜੀ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਭ ਸੰਸਾਰ ਕਰ
 ਦਾ ਹੈ ਉਤਮ ਲੋਕ ਵਿਦਿਆਵਾਂ ਕਈ ਤਰਹ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋਨ
 ਰਾਸ ਹੋਲੀ ਹੋਰ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਕੋਈ ਨਗਨ ਹੋ ਕੇ ਬਜ
 ਰ ਵਿਚ ਜਲ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਪਰਾਈ ਇ
 ਸਤੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਮੂਰਖ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭੁੰਗ ਕਰਦੇ ਸਿਖੋ ਕਿਸ
 ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਕੋ ਬਿਆਸ ਤੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਜੀਨੇ ਪਸ਼ੁਆਂ ਸ਼ੈਲਾ ਸਿ
 ਧਕੀਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸੁਣ
 ਕਥਾ ਕਰੋ ਸਾਂਤ ਆਵੇਗੀ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮ
 ਤ ਸਰਚਲੇ ਅਸਥਾਨ ਦਾ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸਰੋ ਵਰਦਾਇ ਸਨਾਨ ਕਰੋ
 ਬਚਨ ਹੋ ਆਚਾਰ ਜੋ ਜਨ ਸਹਰਦੇਸੇ ਗਾ ਤਾਂ ਅਮ੍ਰਤ ਸਰਜੀ
 ਨਾਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਆਈ ਹੈ ਅਸੀਂ
 ਬੇੜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਧਤੂਰੇ ਦੇ ਪਤ ਲਿਆਓ ਘੋਟ
 ਕੇ ਰਸਾ ਕਢੋ ਜੜ੍ਹ ਲਿਖ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਗੱਲ ਬੀਨੇ ਤਾਂ ਵਰਹੋ ਆਇ
 ਕੇ ਸਿਖ ਵਿਚ ਲੰਖ ਦਾ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾਲੇ ਵੈਰੀ ਦਾ ਬਲ ਘਟੇ
 ਗਾ ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਹਤ ਰਖਣਗੇ ਚਿਨਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸੰਨ
 ਹੋਣਗੇ ਜੇਵੇਂ ਸਿੰਘ ਜੁਧ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਇ
 ਆ ਅਪਛੰਗਾ ਬਿਬਾਨ ਲਈ ਫਿਰਨ ਜੇਕੁ ਸੁਹੀਦੀ ਪਾਵੈ ਉਸ
 ਨੂੰ ਰਤੁ ਸੁਫਰਗਾਂ ਕੋਲ ਈ ਜਾਣ ਕਾਇਰ ਕੋ ਗਿਦਰੁ ਕੁਤੇ ਖਦ
 ਦੇਖ ਕੇ ਸਿੰਘ ਝੁਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਤੁ ਅਨੇਕ ਰਲਾ
 ਤ ਘਾਟ ਤਉ ਤਨ ਏਕਨ ਲਾਗਨ ਪਾਵੈ ॥ ਹੋ ਸਿੰਘ ਤੁਸੀਂ ॥

ਸੇਕੋ ਨਾਇਸੋਗੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜ਼ਰੀ ਆਵੇਗਾ ਜੇਕੁ
ਸਿੰਘ ਜਖਮੀ ਹੋਵੇ ਓਸ ਕੋ ਕਰੀਰ ਦੇ ਪਤੇ ਘੋਟ ਕੇ ਪਿਲ
ਦੇਣ ਤੁਰਤੁ ਸਿੰਘ ਉਠ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ
ਜੁੱਧ ਬੋਝ ਫਤੇ ਪਾਈ ਤੁਰਕ ਨੇ ਹਾਰ ਖਾਈ॥੪੨॥

੪	੮੫	੮	੧੮
੪	੮੦	੩	੮੬
੨	੮	੮੩	੨
੨	੧	੮੨	੭

ਆਗੇ ਸਾਖੀ
ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸਵੀ
ਪਾਰੀਭੁਰੇਈ॥

ਐਵੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਹਾਰੀ ਸਿੰਘ ਤੁਸੀਂ ਕਾਫੀ ਮੇਂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ
ਕੌਰੋ ਸੁਣਕੇ ਸਿੰਘ ਮਸਤਾਨੇ ਭੁਏ ਕਿਸੇ ਕੋ ਆਪਣੇ ਸ
ਗੀਰਦੀ ਹੋਸ਼ ਨਾਰਹੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗਾਹਰੀ ਭੀ
ਚੌਰੋ ਸਬਦ ਮੈਂ ਲੀਨ ਭੁਏ ਜਾਂ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਸਿਖਾਂ
ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਆ

ਯੋਗ ਤੇਰੀ ਗਾਇਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਰੰਗਾ॥ ॥ਸਿ
ਖੇ ਨਾਮ ਕਾਰੀਗ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਲਹਿੰਦਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮ
ਹਾਰਜ ਨਾਮ ਕੋਰੀਗ ਵਿਚ ਮਸਤਾਨੇ ਹੁਏ ਸੇ ਸਾਤੁ ਦਿਨ
ਨਹੀਂ ਥੋਲੇ ਸੁਲਤਾਨ ਦੇ ਚੇਲੇ ਮਕਰੀ ਹਨ ਇਕ ਦੋ
ਪੜ੍ਹੀ ਨਚ ਟਪ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਨੂੰ ਟਸਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ
ਅਰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਪੁਜਾ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ॥ ਸਬਦ

ਨਚਣ ਕੁਦਣ ਮਨ ਕਾ ਚਉ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ
ਤਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ॥ ਨਚਣ ਟਪਣ ਸੇਤ ਮੋ ਗੁਣ ਬਿਭੀ
ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਐ ॥ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟਿਆਹ
ਕੜਮਾਈ ਮੰਗਲਾ ਚਾਰ ਦੇ ਸਬਦ ਮਿਰਜਾਵਾ ਲਿਖਣ
ਚੰਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਹਿਲਾ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ
ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਗਾਂਗਾ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ਸਾਚੇ ਮੇਲ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜ
ਮਿਲਾਏ ਹਰ ਮਨ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾ
ਈਵ ਸਤਿ ਪਰਾਪਤ ਹੋਈ ਜਿਸ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਲਾਇਆ ॥
ਅਨ ਦਿਨੁ ਮੇਲਿ ਭਾਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰੁ ਮੰਦਰ ਸੇ
ਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਪੁਨਿ ਅਨ ਹਦ ਵਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜ
ਨ ਆਏ ॥ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨ
ਰੇ ॥ ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ਤਾ ਪੁਰੁ ਭਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲ ਨੁ ਸੁਗ
ਰੇ ॥ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਕਾ ਰਜ
ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾਰਸੁਨੇ ਤੀ ਅੰਜਨੁ ਤਿਭੁ ਵ
ਨੁ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵ
ਹੁ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੀ ਮਿਤ
ਭ੍ਰਿਨਾਂ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤਨਾਂ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦ ਰਤੁ ਮੇ
ਏ ਪਰਮ ਰਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜੰਤੁ ਭੋਖਤੁ ਸਫਲਿ ਚਿਤਾ ਤਾ ਸਿਰਿ

ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਤੂ ਜਾਨੀ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਮੀਅ
 ਪੇਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾਂ ਸੁਨਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਨਿ ਮੋਹਿਅਤਨੁ
 ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨਾਂ ॥ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਸੀ ਸਾਰਾ ਸਾਰਾ
 ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾਤੁ ਪੁ
 ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ
 ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਲੁ ਭੁਏ ਦੇਣੇ ਮਨੁ ਰਾ
 ਖਿਅ ਗੁਰ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ
 ਸੰਗਿ ਮਿਧੁ ਭੁਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ਸੁਹੀ ਛੰਤ ॥
 ਸੁਖਿ ਸੋਹਿਲੁ ਰਹਿਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹਰਿ ਫਲ
 ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਹੁ ਜ
 ਨਮ ਜਨਮ ਕੇਵੁ ਖਨਿ ਵਰੇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਇਏ
 ਵਹੁ ਜਿਨ ਕਾਰਜ ਸਭੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਭੁਗਤ ਜਨਾਨੀ ਹਰਿਗੀ
 ਉਰਾ ਖੇਲੁ ਗੁਰ ਗਾਏ ਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ਸੋ ਭੁਗਤ
 ਜੋ ਗੁਰ ਮੁਖ ਹੋਵੇ ਹਉ ਮੈਸ ਬਦ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮਾ ॥ ੧ ॥
 ਅਗੇ ਉਗਦੀਤੀ ਦੇਵੇ ਸਟਯੇ ਲਿਖਣੇ ਅਰਪਣੇ ॥
 ਏਹ ਛੰਦ ਸਾਰਾ ਜੰਜ ਦੇਰੁ ਕਾਉ ਸਮੇਂ ਪੜਣਾਂ ॥ ਮੰਗਲਾਚ
 ਰ ਕੇ ਸਮੇਂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀ ਪੜੇਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਦੁਖ ਕਈ
 ਨਹੀ ਹੋਵੇ ॥ ਗਾਵੇ ਦੀਗਭ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ॥ ਹੁਤੀ ਨਲੀਯੇ
 ਰ ਜੰਗ ਪਿਧੁ ਲਈ ਪਾਉਨੀ ॥ ਲੜਕੀ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕਾਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਵਾਉਣਾਂ ॥ ਲਾਏ ਪੜਨੀਆਂ
 ਲਾਏ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ॥ ਸਵਾਰੁ ਪਾਵੇ ਵਣ

ਚਾਰ ਅਨੇ ਅਰਦਾਸ ਪੁਨ: ਗੁਰਪੂਜਾ ਦਾਸਟੁਪਸਾ ॥
 ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਧੀ ਦੇਇਆ ਹਵੇ ਵਿਰਦਾਲ
 ਪਰਸਾਦ ਫੁਕੇ ਫੁਕਾਵੇ ਮਾਨ ਵਡਾਈ ਮੇਂ ਆਪਣਾ ਘਰ
 ਨ ਗਵਾਰੇ ਧੀ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਨਾਂ ਗੁਪਤ ਫਲ ਦਾ ਹੈ ਸੁਭ
 ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਨਾ ਸਾਹ ਸੋਧ ਸੋਧਣਾ ਨਾਂ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹਨਾਂ
 ਨਾਂ ਸੈਂਤ ਪਾਉਣੀ ਨਾਂ ਢੋਲ ਵਜਾਵਣਾਂ ਗਿਆਨ ਪਚੰਡ
 ਬਲਿਆ ਘਟ ਚਾਨਣ ਘਰੁ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ਮਨ ਤੁ
 ਨ ਅਰਪ ਸੀ ਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਸਚੇ ਭਾਇ
 ਆ ਹਰਿ ਪੁਰੁ ਕਾਜ ਰਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖ ਦੀਆ ਹਟ
 ਆਇਆ ਸਾਧਨ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰੀ ਐਸੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ
 ਨੇ ਸੁਣਨੇ ਹਾਥੀ ਦੇ ਹਠ ਦਾ ਚੂੜਾ ਨਹੀਂ ਪਾਵਣਾ ਦੇਸੁ ਤੁੰਦ
 ਹੈ ਰਬਾਬੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਸਿਠਣੀ ਮੇਧਣਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬੋ
 ਲਣਾਂ ਕਈਆਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਸਹੁਰਿਆਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ
 ਫੇਰ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਤੇ ਵਿਆਹ ਇਥ ਬੋੜਾ
 ਖਰਚ ਕਰੇ ਧੀ ਦੇ ਕੇ ਕਰਤੂਤੀ ਕਹਾਉਨਾਂ ਮੂਰਖਾਂ ਦੀ ਮਤ
 ਹੈ ਪਿਥੀ ਗੁਪਤ ਲਗੈ ਤੁਗਮ ਖਰਚ ਕਰਮ ਦੇਣ ਹੀ
 ਲ ਕਰਣੇ ਵਾਲਿਆਂ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਧੀ ਦਾ ਪੈਸਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ
 ਨਹੀਂ ਦੇਣਾਂ ਜਾਵੀਂ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਕਠੇ ਕਰਣੇ ਲਸੀ ਪੈਰਨ
 ਹੀ ਪਾਉਣਾਂ ਆਹੁ ਸਬਾਜੀ ਨਹੀਂ ਸਾੜਨੀਂ ਕੀਜਰੀ ਨਚਾ
 ਇਕੋ ਕੀਜਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾਂ ਧੀ ਅਕੋਰੁਆ ਕੇ ਨਹੀਂ ਤੋਰਨਾਂ
 ਨ ਗਲ ਲਗਕੇ ਮਿਲਨਾਂ ਸਿਖੇ ਮਿਲਨੀ ਤੇ ਮੁਕਲਾਵੇ ਦਾ

ਬਖੇੜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕੁੜਮ ਨੂੰ ਮਿਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਨਾ ॥ ਭਾਈ
ਆਂ ਨੂੰ ਕੁੜਮ ਪੁਸਾਇ ਛੁਕਾਉਣਾ ਪੈਰੀਂ ਕੁੜਮ ਦੇ ਹਥ ਲ
ਗਾਓ ਤੂਮਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੁਇਆਂ ਦੀ ਕਲਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵ
ਣੀ ਮਠਾਭਜੀ ਵਿੱਤ ਸਮਾਨ ਦੇਣਾ ਕਰਜ ਚੁਕ ਕੇ ਪੀ
ਨਹੀਂ ਫਿਅਾਹੁਣੀ ਕਚੀ ਪਿਨੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੇ ਵਾੜਾ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਨਾ ਤੇਲੇ ਤੇ ਜੁਟ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਧਨ ਖਰਚ ਕੇ ਰਸ ਦਾ ਦਾ
ਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਰੋਕ ਰੁਪਾ ਕੁੜਮ ਪੀ ਕੇ ਚਿਓ ਚਾਹਲਾ
ਦਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਕੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤ ਸਹਿਤ ਹੋ
ਨ ਏਹ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰੋ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ ੪

॥ ਪਤੀਵ ਚਾਈ ਮਨ ਵਜੀਵ ਧਾਈ ਜਸ ਸਾਜਣ ਸੁਣੇ
ਪਰਿਆਏ ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹੁਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ਦੇ
ਰੇਤੁ ਰਤੁ ਦਿਵਾਏ ਵਰ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖ ਅਗੀ ਮਾਗੇ
ਰਸ ਦਨ ਵਤਨ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਮੇਲੇ ਵਿਛੁੜ ਕੇ ਦੇਨ ਜਾਈ ॥ ੧ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਸੁ

ਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲ ਫੀਲਾ ਵਪਰੀ ਵਰ
ਤੀ ਕਰਮ ਵਿਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬਹੁ
ਮਾਵੇ ਦੁਪਰਮ ਵਿਵਾਹੁ ਪਾਪੁ ਜਾਇਆ ਬਲ ਰਾਮ ਜੀਉ
॥ ਧਰਮ ਵਿਵਾਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਹੁ ਸਿਮਿਤ ਨਾਮੁ
ਵਿਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਤਿ ਕਿਲ
ਵਿਖ ਪਾਪ ਗਣਾਇਆ ॥ ਸੁਹਜੁ ਮਨ ਦੋਹੇ ਆਵਤੁ ਭਾਗੀ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਲਾ

੧੩੫
 ਟਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀ
 ਲਾਵਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
 ਨਿਰਭਉਰੇਮਨਿਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇਆਬਲਿ
 ਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਤੁਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇ
 ਆਹਰਿਵੇਖੈਰਾਮਹਦੂਰੇ॥ਹਰਿਅਤੁਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਅ
 ਮੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਤੁਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿ
 ਪੁਤ੍ਰਦੇਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂ
 ਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀ
 ਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਉਭਾਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮ
 ਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਂਹਰਿਮੈਲੁਹਰਿਪਾਇਆਫੁਡੁਭਾਗੀਆ
 ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾ
 ਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਂਫੁਡੁਭਾਗੀ
 ਪਾਇਆਹਰਿਕਬੀਐਅਕਥਿਕਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹ
 ਰਿਹਰਿ॥ਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀ
 ਉ॥ਜਨਨਾਨਕਬੇਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁ
 ਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਬੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭੁਇ
 ਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿ
 ਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮ
 ਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਭਾਇਆਅਨੰਦ
 ਨੁਹੰਗੀਲਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਖ
 ਮੀਹਰਿਨਾਮਿਫਜੀਫਾਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕਰਿਕਾਜੁ

ਰਚਾਇਆ ਧਨੁ ਹਰੈ ਨਾਮਿ ਫਿਗਾ ਸੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੇ
ਲੋਚੁ ਉਥੀ ਲਾਇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪੁਰਾ ਅਭਿਨਾਸੀ ॥ ੪ ॥ ੧

॥ ਰਾਏ ਲਾਫਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫੇਰ ਚਾਰ ਫੇਰੇ ਫੇਰੀ ਦੇ ਦੁਆਲੇ
ਲੈਣੇ ਅਰੁ ਤੀਆਂ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪਾਫਣੀਆਂ ਜਦ ਚ
ਰੇ ਲਾਫਾਂ ਹੋ ਜਾਣ ਫੇਰ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਨਾ ॥ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮਕਲੀ ਅਨੰਦੁ ਮਹਲਾ ੧

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾਇ ॥ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇ

ਆਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਪਾ
ਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆਂ ਵਧਾਈਆਂ ॥ ਗੁਰੁ ਤ
ਨੁ ਪਰਵਾਹੁ ਪਰੀਆਂ ਸਬਦ ਗਵਣੁ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੇ
ਤਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਏ ਮਨਿ ਮੇ
ਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਮਨਿ
ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਫਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰ ਚਿਹਰੇ ਤੇਰੇ
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਫਾਰਣਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਂਗੁ ਖੁਸਮਰ ਭੁਜੁ
ਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨ ਹੁੰਦਿ ਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨੁ ਮੇਰੇ ਸ
ਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ੨ ॥ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪ
ਰਿਤੇ ਹੈ ॥ ਪਰਿਤ ਤੇਰੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁਪਾਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਮ
ਜਿਨ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸਿ ਆਵੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬੁ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਪਰਿਤੇ ਹੈ ॥ ੩ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ

ਮੇਰਾ ਆਪੋਰੋ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾਂ ਸਭਿ ੧੩੭
 ਗਵਾਈਆਂ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਆਇ ਵੀਸ ਆਜਿ
 ਨਿਇਛਾਂ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆਂ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤਾਹੁ ਭੁ
 ਵਿਟਹੁ ਜਿਸਦੀਆਂ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆਂ ਕਰੈ ਨਾਨਕੁ
 ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇ
 ਰਾ ਆਪੋਰੋ ॥ ੪ ॥ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ
 ॥ ਪਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦਿ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਪਰਿ ਧਾਰੀ
 ਆਪਰਿ ਦੂਤੁ ਪੁਟ ਸਕੀ ਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਪੁ
 ਰਿਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿਨਾ ਮਿਠਿ ਰਕੈਲਾ
 ਗੈ ॥ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਤਹੁ ਸੁਖਹੋ ਆਤਿਤੁ ਪਰਿ ਅਨਹਦੁ ਵਾ
 ਜੈ ॥ ੫ ॥ ਅਨਹਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਿ ਭਾਗੀ ਅਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋ ਰਥ
 ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੁਰੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੁਰੇ
 ॥ ਦੁਖ ਰੋਗ ਸੀਤਾ ਪਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤ ਸਾਜ
 ਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪ
 ਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਰਹਿ ਆਭਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨ ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ
 ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦੁ ਤੂਰੇ ॥ ੬ ॥ ਫੇਰ ਅੰਨਿ ਦਪ
 ਨ੍ਰਕੇ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਵਸਾਂ ਪਾ
 ਤਸਾਹੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਣਾ ਮੰਦਾ ਵਣੀ ਪੜਨਾ ਫੇਰ ਸੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾ
 ਉਣੀ ॥ ੪੩ ॥ ਆਰੋ ਸਾਖੀ ਚੌਤਾਲੀ ਸਵੀ ਪਾ
 ਰਿਭੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੀਥਕ

ਵਾਲੀ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਬਲਿਖੇ ਦੀ ਵਾਨ ਲਗਾ ਕਰ ਬੈਠੇ
 ਸੋਝੋ ਸਿਖ ਅਤੇ ਸਿਖਣੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਈ
 ਆਂ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਸਿਖਣੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇਆ ਤੁਹਾ
 ਡੇ ਕਾਰਨ ਅਸੀਂ ਬੈਕੁੰਡ ਲੋਕ ਛੁਡਾਏ ਓਨਾਂ ਹਥ ਜੋੜ
 ਅਠਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਆਪਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕੰਮ ਸਫਲ
 ਹੈ ਅਗੇ ਜਿਤਨੇ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਸਾਡੀ
 ਮੁਕਤਿ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਦੂਸਰਨ ਕੀ ਹੈ ਸਭ ਸੇ
 ਸਾਰ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਸਾਥੇ ਬਿਨਾਂ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਸਭ ਨਾ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ
 ਦੀ ਕੋਈ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਦਸੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਮੁਕ
 ਤ ਕੋ ਪਾਪਤ ਹੋਵੀਏ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਕੁੰਜੀ ਪਾ
 ਹੁਨਿ ਵਲ ਮਨ ਕੋ ਠਾ ਤਨ ਛੁਤਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ
 ਤਾ ਕਨ ਉਪਰੈ ਅਵਰਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਾ ॥ ਅਗਲਿ
 ਆਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਜਿਤਨੇ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੈਨ ਓਹ ਸਭ ਰਾਜੇ ਸੇ ਕਿ
 ਸੇ ਨਿਰਧਨ ਕੋ ਓਨਾਂ ਕੋ ਨਜੀਕ ਢੁਕਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਮਿਲਦਾ
 ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਬੇਦਾਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ
 ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰਕੇ ਲੋਭੀ ਤੇ ਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਅਰ
 ਜਾ ਉਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਧਰਮ ਓਹੋ
 ਹੀ ਫਲ ਦਾ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾ ਅਵਤਾਰ ਕਲੂ
 ਮੈਂ ਸਾਂਤ ਕੀਤੇ ਸੀ ਤੇ ਪੀ ਹੈਨ ਉਚ ਨੀਚ ਦੀ ਗਤੀ ਕਲ ਜੁ
 ਗ ਵਿਖੇ ਕਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਭਾਜਨ ਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸਬਦ

ਸ਼ੀਰਾਂ ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾਂ ਕੁਹੀਆਂ ਤਿਨਾਂ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ ਘਾਹੁ ॥੧੩੯॥
 ਹੁਖਾਨ ਤਿਨਾਂ ਮਾਸ ਖਵਾਲੇ ਇਹੀ ਚਲਾਵੇਗਾਹੁ ਨਦੀਆਂ
 ਦੇ ਵਿਚ ਵਿਥੇ ਵਿਖਾਲੇ ਬਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹਾ ਕੀਤਾ ਬਾ
 ਪਦੇ ਇੰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹਾ ਨਾਨਕ ਜਿ
 ਉਜਿਉਂ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਤਿਵ ਵੇਵੈ ਰਾਹੁ ॥੧॥ ਜੇਕੋਈ
 ਨਰਨਾਰੀ ਸਾਡੀ ਰਹਤ ਮਿਠਜਾਵ ਰਖੈਗਾ ਉਸਦੀ ਗਤੀ
 ਹੋਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਅਮਿਤਖੰਡੇ ਦਾ ਛੁਕੋਗੀਆਂ ਤਾਂਗਤੀ ਹੋਵੈ
 ਗੀ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਗ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ
 ਹੋਵੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਨਾਨੀ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰਥੋਂ ਪੜ੍ਹ
 ਵਾਲਾ ਹਕੇ ਨੀਗੀ ਹੋਵੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਭੂਤ ਪੇਤ ਮੈਥਨ ਕਰਦੇ
 ਹੋਨ ਓਹ ਕਿਸੀ ਕੋ ਦਿਸਦੇ ਨਹੀਂ ਪੇਟ ਗਿਰਤਾ ਹੋ ਰਿਤ
 ਆਉਣੇ ਹੋਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਬਾਂਝ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇਗ ਬਰਸਦ ਸਬ
 ਰਸ ਆਠ ਬਰਸ ਥੋਂ ਨੀਗੀ ਨਰਹੇ ਪੰਜ ਬਰਸ ਤਾਈਂ ਬਾਲ
 ਕਨੂੰ ਆਂਦਾ ਨੀਗੇ ਜਦੋਂ ਖਣਾ ਮੁਢਾਏ ਤੁਸੀਂ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ
 ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤੇਰੇ ਕਛਹਿਰਾ
 ਰਖਹੁ ਗਲ ਕੁੜਤੀਆਂ ਰਖਹੁ ਅਮਿਤਛਕਹੁ ਅਪਨੇ ਸੁ
 ਮੀਂਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਮੀਠਾ ਬੋਲੈ ਰੋਗੀ ਦੁਖੀ ਗਰੀਬ ਪਰ
 ਦਇਆ ਕਰੋ ਭੁਜਨ ਕਰੋ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦ ਸੇਰਹੋ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਚਰਨੋਂ ਮੈਂ ਭੁਰੇ ਸਾਧਏ ਪਰ ਪੁਰਸ ਨੂੰ ਅਗਨ ਸਮਾਨ ਜਾ
 ਣੇ ਅਪਣੀ ਲਾਜ ਸਰਮ ਮੈਰਹੋ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾਪ ॥
 ਠਕਰੇ ਹਰੇਜ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦਿਦਾਰ ਕ

ਨੋ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿਖਾਂ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਕੋ ਪਰਸਾ
 ਦ ਛਕਾਓ ਅਪਣੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਮੋਨੇ ਦੇ ਘਰ ਨਾ ਦਿਓ ਮੇ
 ਨੇ ਦੇ ਘਰ ਬੇਟਾ ਦਿਆਹੋ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਅਪਨੇ ਪਾ
 ਸ ਹਰ ਵਖਤ ਹਾਜਰ ਨਾ ਜਰ ਜਾਣੇ ਰਿਵੇ ਵਿਖੇ ਪਾਪਾ ਬੇ
 ਠੋਰੇ ਬਹੁ ਬੇਟੀ ਇਆਣੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਘ
 ਰ ਜਾਵੇ ਉਸਦੀ ਇਜਤ ਵਧਾਵੇ ॥ ੪੪ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਪੈਤਾਲੀ ਸਵੀਚਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਤਾਂ ਦੋ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲੂ ਪਾਇ ਜੋੜਿਆਂ ਮਧ
 ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਲਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਹੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਸੀਸਾਰ ਦੇ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥ ਬੜੇ ਕਠਿਨ ਹੋਨ ਅਰ ਬਚਿ
 ਕੁ ਹੋਨ ਭੁਜਨ ਹੋਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦੇ ॥ ਅਗੇ ਦੀਕੋਈ ਖਬ
 ਰ ਦਸੋ ਜੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੁਰੀ ਬੋਨਰਕ ਸੁਰਗ
 ਕਿਹੜੇ ਪਾਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਅਤਿ ਰਜਾ
 ਮੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਦਖਣ ਮੇਂ ਨਰਕ ਹੈ ਪਹਾੜ
 ਹਿਮਾਲੇ ਕੇ ਉਪਰ ਸੁਰਗ ਹੈ ਅਗੇ ਏਕ ਸਮੈਂ ਬੈਕੁੰ
 ਠ ਪੁਰੀ ਬੋਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਨੇ ਨਰਕ ਦੇਖੇ ਸਬ
 ਜੀਵਾਂ ਨਾਲ ਪੁਰ ਰਹੇ ਹੈਂ ਸੁਫਰਗ ਵੇਲੇ ਪੜੇ ਹੈਂ ਓ
 ਥੇ ਅਨੇਕ ਪਦਾਰਥ ਨਾਨਾ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਰਸ ਮਿਠੇ ਖਾ
 ਣੇ ਵਾਲੇ ਬੋੜੇ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸੁਫਰਗਾ ਦੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵ

ਕੋ ਭੁਜੋ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅਗੋਂ ਉਤਰਦਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕ
 ਗੀਏ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਗੁ
 ਰੂ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਿਛਲਿਆਂ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਵੀਤ
 ਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਲੋਕ ਵਰਤਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਬ ਉਨਾਂ
 ਕੋ ਸੁਰਗ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਹੋਵੀਨਾਂ ਨਾ
 ਬਜੀ ਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜੀ ਆਪ ਮਨੁਖਾ ਦੇ ਹਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨੇ ਲਗੇਂਗੇ ਤਾਂ ਜੀ ਉਸ
 ਵਰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਆਵਣੇ ਲਗੇਂਗੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੁਆ ਸੀਸਾਰ ਵਿਖੇ ਗਿਲਾਨੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਈ
 ਹੈ ਅਸੀਂ ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਕੇ ਸੀਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇ
 ਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸੁਵਰਗ ਬੈਠੁੰਡ ਆ ਸੁਖ ਸਹ
 ਤ ਬਿਰਾਜਨਗੇ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੋਗੇ
 ਤਰਖੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗੇਗੇ ਸਿਖਾਨੇ ਗੁਰਾਂ ਤੋਂ ਪੁ
 ਛਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨੀ ਬੀ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਿਖੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਹਿੰਦੂ ਆਂ
 ਕੋ ਆਪਣੇ ਮਗਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਭ
 ਰਿਸਟ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਬੋਈ ਮਾਨੀ ਰਖੀ
 ਸੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਦਸ ਆਸ ਓਹ ਜੀ ਓਦੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਲਗੇ ਤਰੀਕਾ ਕਰਨ ਮਠਕੇ ਹਿੰਦੂ ਆਂ
 ਵਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਮੁਫਹੂ ਪੁਬੇ ਨਾਨਕਾ ਭੀ ਬਲ
 ਭੂਸੇ ਖਾਹਿ॥ ਪੁਨ: ਜੀਗਤ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ

ਤੇ ਪਿਤ੍ਰ ਜਦ ਪਰਸੂਤਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇਹ ਤਿਆਗਦੀ ਹੈ ਸਾ
 ਮਰਨ ਕੇ ਤੁਲੰਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਪਾਸੋਂ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿ
 ਲ ਮਾਰਕੇ ਹਥ ਅਖੀ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਜਾਨ ਕੀਲ ਲੈ ਦੇਹਨ
 ਮਤਲਬ ਇਹ ਕਿ ਮਰਕੇ ਚੁੜੇਲ ਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਹੁ
 ਰੂਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਸੀਸ
 ਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਜਲਮਤ੍ਰਿਕੇ ਅਸਨਾ
 ਨ ਕਰਾਓ ਫੇਰ ਚੁੜੇਲ ਓਹ ਨਾ ਬਨੇਗੀ ਭਰਮਨਾਰ
 ਖੇ ਸਿਖੋ ਸੁਲਤਾਨੀ ਦੁਹਾਂ ਬਾਟਾਂ ਬੋਂ ਖਾਲੀ ਰਹਿਣਗੇ
 ਹਿੰਦੂ ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਮਜਬ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਤੇ
 ਸੁਲਤਾਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਦੋਸ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਛੁਡਕੇ ਸੁਲਤਾਨ ਕਲਮਾ ਪਾ
 ਕਨ ਲਗਾ ਸੀ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇ ਜਾਪ ਨੂੰ ਭਯਾਗਕੇ ਇਸ
 ਦਾ ਸਤੇ ਦੋਸ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਰਖ ਭਾਗੀ ਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕ
 ਦੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅਸਬਾਨ ਕੋ ਸੀਸ ਨਹੀਂ ਨਿਵਾਂਟ
 ਦੇ ਜਿਨ ਜਿਨ ਤਨਕ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਇਓ ਤਿਨੀ ਤ
 ਨ ਅਪਨਾ ਰਾਹ ਚਲਾਇਓ ਜੇਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨਾਂ ਪੀਗਾਂ ਦੀ ਕਬਰ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇਹਨ ਟੁਹ ਹਿੰਦੂ ਦੀ
 ਅੰਸ ਨਹੀਂ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ
 ਮੁਰਾਦ ਮੰਗੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ
 ਪੂਰਨ ਕਰਨਗੇ ਨਾਲੇ ਅਪਣੇ ਸਿਖ ਧਰਮ ਸਤਨੂੰ
 ਰਖਣਗੇ ਜਦ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਟਚਨਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਗੇ ਹੁਕਮ

ਪੀਣਗੇ ਕੁੰਠਾ ਨ ਖਾਣਗੇ ਕੌਂਕਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੈਸਾ ਹੈ
 ਐਸਾ ਸਮਾ ਆਵੈਗਾ ਕੁੰਠਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਗਉਆਂ
 ਦੇ ਮਾਸ ਖਾਣਗੇ। ਦਰੂਦ ਦੇ ਕੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਖਾਣਾ
 ਦੇਸਹੈ ਓਸ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਬੀਰਜ ਬੀ ਜੇਹੜੀ ਅਸਿ
 ਪੀਦਾ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਵਣਗੇ ਗੁਰੂਕ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਉਲਤਾਨੀਆਂ ਸਿਖ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਪਤ ਹੋਇਗਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਜਨਮ ਨਾ ਪਏਗਾ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿੱਖ ਦੇ ਉਤੇ ਸਰਦਾਰ ਦੇ ਜੋਰ ਨਹੀਂ ਚਲੇਗਾ
 ਚਲੇ ਦਾ ਸਰਾਪ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੁਲਤਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਕਾ ਬਰਦਾਖਿਜ ਮਤ ਗਾਰਸੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਕਿ ਚਿ ਸਿ
 ਖੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਠਾਢਾ ਗੁਰੂ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂ
 ਰਾ॥ ਅੰਤਿ ਦੂ ਸੁਲਤਾਨ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਵਾਲੇ ਅੰਤਿ ਨੂੰ ਦੂ
 ਖ ਪਾਉਣਗੇ ਫਰੋਸ਼ ਤੇ ਕਬਰੋਂ ਕਢਕੇ ਵਈ ਪਾਸ ਹਾਜ਼ਰ
 ਕਰਨਗੇ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਸਰਮਿੰਦ ਗੀ ਹੋਵੇਗੀ ਹਿੰਦੂ ਦਰੂ
 ਦ ਦੇ ਕੇ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਕਹਣਗੇ ਅਸੀਂ ਭੁਲੇ ਓਹਨਾਂ ਤਾਂ ਹਿੰ
 ਦੂ ਅਰਨਾ ਮੁਸਲਮਾਣ ਦੋਨੋ ਬੀਚ ਬਸੇ ਸੈਤਾਨ ਓਥੇ
 ਖਾਲੀ ਹੋਣਗੇ ਹੋਰਾਂ ਪੁੰਨ ਦਾ ਨਕੀਏ ਸਬ ਨਿਸਫ
 ਲ ਜਾਨਾ ਜੀਉਂਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰ ਕੇ ਹੋਵਨ ਸੈਤਾਨਾ ਭੂਤੀ ਪੋਤੀ
 ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਰਲ ਜਾਨ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਸਿਖੋ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਅਗਦਾ ਸਿ

ਸਕਾਰਕ ਬੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਰਹੇਗਾ ॥
 ਜੇਹੜੇ ਗੋਰੀ ਪਏ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੰ ਖਾਲੀ ਰਹੇ ॥ ਸਿ
 ਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਬ
 ਖਸਿਆ ॥ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋ ਕਮਾ ਬਖਸਿਆ ॥
 ਸਿਖੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਅੰਨ ਧਨ ਦਇਆ ਧਰਮ
 ਨਾਮ ਦੀ ਬਖਸੀਸ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਰਕਾਂ ਕਉ ਰੰਨ ਭੁਖ ਨੀ
 ਗ ਕਰੋਧ ਜੂਠ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਦੀ ਬਖਸੀਸ ਹੋਈ ਹੈ
 ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਤੁਰਕ ਚੁਹੜੇ ਇਕ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਏਹਨਾਂ ਦਾ
 ਅਹਾਰ ਮਲੀਨ ਹੈ ਸਿਖੋ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਖ ਸਿਰ ਦੀ ਪ
 ਗ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਰਕ ਪਨਹੀ ਦੀ ਖਾਕ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂ ਕੁਲ ਮ
 ਜਹ ਬਾਂ ਦੀ ਅਰੁੜੀ ਹੈਨ ਜਿਸਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਕੁਬੂਲੇ ਓਹ
 ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਾ ਤੁਰਕ ਹੋਇ ਕੂਲੇ ਹਿੰਦੂ ਜਨਮ ਪਾਈਏ
 ਪੂਰੇ ਕਰਮ ਤੁਰਕ ਹੋਣੇ ਬੰ ਨੀਚ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਮ ਕੂ
 ਕਰ ਸੂਕਰ ਰੂਹਨ ਨਰਕ ਤੁਰਕ ਦੇ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾ
 ਏ ॥ ਮਨੁ ਖਾਏ ਹਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਸਦਾ ਹੀ ਲੋੜ
 ਹੈ ਸਰੀਰ ਅੰਨ ਮੈਂ ਕੋਸ ਹੈ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜੇ ਪਾ
 ਈ ਏ ਜੋਗਾ ਬਨਕਾ ਮਿਰਗ ਮੁਕਤ ਸਭ ਹੋਗਾ ॥ ਕਿਆ
 ਨਾਗੇ ਕਿਆ ਬਾਏ ਚਾਮਾ ਜਬ ਹੂਨ ਚੀਨ ਸਾਤੁ ਮਰਾ
 ਮਾ ਅਲਮਲ ਖਾਈ ਸਿਰਫਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ
 ਪਤਿਗਣਾਈ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਆਰੋਸਾਖੀ

ਫਿਤਲੀਸ ਵੀ ਪਾਹਿਓ :

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਬੀਕਾਨੇਰ ਵਿਖੇ ਵਰਬਾਰ ਕੀ ੧੪੫
 ਤਾ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਹਥਜੋੜ ਕਰ ਅਰਵਾਸ ਕਰੀ ਹੇ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਦਸੋ ਜੀ ਜੁਆਪਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰ ਕਿ
 ਬੇ ਹੋਨ ਜੀ ਓਨਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਜੀ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਕੈਸੀ ਭਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਪਸੂ
 ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਤੇ ਤਾਰੇ ਪਾਹਣ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਕ
 ਉਂ ਪਿਤਰ ਪੇਤਰੂਪ ਵਿਸ਼ਣੁ ਲਗੇ ਬਿਛਾਂ ਤੇ ਵਸੇਰਾ ਅ
 ਰੁਣੀਆਂ ਵਿਚ ਖੂਹਾਂ ਵਿਚ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਪੁਕਰਨ
 ਓਨਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਹਥਜੋੜੇ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕਰਹੁ ਜੀ
 ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੈਥੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
 ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਦਸੋ ਐਸੀ ਜੂਨ
 ਕੋ ਪਾਈ ਜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਸੀਂ ਸੋਟੇਰੇ ਆਸਰ ਖਦੇ ਹਾਂ
 ਸਾਡੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਕਰਨਗੇ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਏਨਾਂ ਕੋ
 ਦਸਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਤਾਂ ਭੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾ ਪਾਪੁਰੁ
 ਆ ਮਰਨੇ ਬੋਲੈ ਕੇ ਪਿੰਡ ਅਧਮਾਰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿ
 ਆ ਸਤਾਰਵੀਂ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਬੋਲੈ ਕੇ ਹੁਕੇ ਪਿਣਦਾ
 ਲ ਸਤੁ ਜਾਨਾ ਸੀ ਪਮੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜਨ ਸਾਨੂੰ ਅਗਲ ਗਵੀ
 ਜਾਏ ਜਮ ਦੂਤ ਦੁਖ ਦੇਣ ਤਾਂ ਭੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂਜੀ
 ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹਥ ਸੇਜ ਲਵੇ
 ਛਿਟੇ ਮਾਠਹੁ ਅੰਗ ਅਭੇਜੋ ਕੋਈ ਮਰੇ ਓਸ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ
 ਗੰਗਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਹੁ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਅਨੰਦ ਦਾ ਪ

ਠਕਰਨ ਤੇ ਕਰਾਉਨ ਕਰਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾ
 ਉਨ ਸੀਗੁਰੂ ਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਕੇਪਾਠ ਸਿਰੀਗਮਾਂਕੇ
 ਪਰਸਾਦਿ ਬਸਤੁ ਗੀਬੀਕੇ ਜਾਂ ਧਰਮਸਾਲਵਿਖੇ
 ਲੈਜਾਨ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਜੀਨੇ ਜਲ ਮੰਗਾਵਾਇਆ ਜਪਜੀਸਾਹਿਬਦਾਪਾਠ
 ਕੀਆ ਪੁਨ: ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜਲ ਦੇ ਫੁਟੇ ਸਤਿਨਾਮੁਸੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਰ ਮੁਖਪਰ ਲਗਾਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਗਰੇਹੀ
 ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕਾ ਜਾਪ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਬਯ
 ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਆਕਾਸ ਮਾਰਗ ਬੈਕੁੰਠਧਾਮਕੇ ਗਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾ
 ਦਾਪੁਰ ਅਗੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਹੋਵੋ ਗੁਰੂ ਘਰ ਕਾਭਰੇ ਸਾਕ
 ਰੋ ਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੇ ਤੁਸੀਂ ਗੀਗਾ ਗਾਇ
 ਆਸੇ ਕੁਛ ਕਾਮ ਨਰਖੇ ਪ੍ਰਸਤਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਜੇਹੜੀ ਇ
 ਸਤੀ ਮਰੇ ਉਸਕੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਕਿਲੇ ਨਾ ਮਾਰੇ ਖਟਾਣ
 ਨਿਸ਼ਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਤੁਹ ਸੀਉਕੇ ਦੇਣਾਂ ਮਰਦਕੇ ਸੀ
 ਜਵਲੋ ਤੀਵੀਕੇ ਪੈਰਾਂ ਵਲੋਂ ਥੈਲੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਕ ਪਾ
 ਸਾਭੁ ਲਾਹੇ ਛੋਟੇ ਬਰੇ ਕੇ ਦੇਸੇ ਤਰਾਂ ਦੇਣਾਂ ਫੇਰ ਇਕ ਵ
 ਲੋ ਬੰਨ ਦੇਣਾਂ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਓ ਰੋ
 ਣਾਂ ਨਹੀਂ ਸਸਕਾਰ ਦੇਵੇਲੇ ਸਭੀ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰੋ ਜਪਜੀਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੇ ਅ
 ਠਤੀ ਸੋਲੋਕ ਪੜ੍ਹੇ ਭੋਗ ਪਾਕੇ ਜਪਜੀਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੁਨ:

ਕਿਰਪਾਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਸਤਿਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਦਾਸੈ ॥ ੧੪੭

ਰਾ ਬੁਲਾਰੇ ਪੀਜਵਾਰੀ ਜੇਹਨ ਕਰਹ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ

ਰੇ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਬੋਝ ਜਿਹਾ ਕਰਹ ਪੁਸਤਿ ਜਾ ਕੇ ਪਾਵੈ

ਤੁਨਖਾਨ ਤੋੜੇ ਤੋੜੇ ਆਇ ਕਰ ਬਸੰਤ ਕੀ ਟਹ ਕਾਪਾ ਠੋੜੇ

ਰੇ ਅਰਾਭ ਜਕਾਨ ਮਨਹੀ ਲੈਣਾ ਗਤੀ ਸੁਧੋ ਹੋਵੇ ਗੀਸ

ਤਿਕਰ ਮੰਨਣਾ ॥ ੪੬ ॥ ॥ ਅਰੇ ਸਾਖੀ ਸੈਤਾ

ਲੀਸਵੀ ਪਾਰੇ ਭਰੇਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਸਰਪ

ਬਕੇਟਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰ

ਣ ਬੋਲੈ ਕੇ ਗਗੀ ਬਤੇ ਪਨੀ ਦੀ ਗਤੀ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਹੋਵੇ ਗੀ

ਸੇਈ ਉਪਾਇ ਸਾਨੁ ਦਸੇ ਜੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚਈ

ਰਖਾ ਤੇ ਹਾਨਤਨ ਹੋਵੇ ਜੀ ਇਹ ਸਿਸਾਰੀ ਆਨੁ ਬਣਾ

ਫਿਕਰ ਤੇ ਗੀ ਮਰਹਿ ਦਾਹੈ ਜੀ ਤੇ ਉਸਨੂੰ ਸਾਧਾਂ ਵਿਚ ਭੀ

ਬਣਾ ਆਖ ਦੇਹਨ ਜੇਹਨ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ

੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨ ਧਿਆਇ ਦੁਖ ਦਰ

ਦ ਇਸਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ ਭਵਜਲ ਭੂ ਬਤ ਸਤਿ ਗੁਰ ਕਾ ਚੈ

ਬੈਕੁੰਠ ਨਗ ਰਜਹਾਂ ਸੰਤ ਦਾਸਾ ॥ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗੀ ਬਸਾਹਿ

ਬਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋਵੇ ਪਾਠ ਭੋਗ ਪੜ੍ਹੇ ਆਰਤੀ ਹੋਵੇ ਓਹੀ

ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਤੁਲਸਹੈ ॥ ਸਬਦ ਵਰ੍ਹਾ ਹੋਇ ਆਦੁਨੀ

ਦਾਰ ਗਲ ਸੰਗਲ ਪਤ ਚਲਾਇਆ ਅਗੇ ਕਰਨੀ ਕੀ

ਰਤਵਾਰੀ ਐ ਬਾਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਥਾਂ ਉਨਹੇ

ਵੀਪਉਦੀਈ ਹੁਣਸੁਣੀਅੈਂਕਿਆਰੁਆਇਆਮ
 ਨਅੰਧੇਜਨਮਗਵਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਕੋਈਥਾਉਨ
 ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖੇਪਰਮੇਸਰਦੇਪਰਵਡਾਛੋਟਾ
 ਇਕਬਰਾਬਰਹੈ ਸਾਰੇਪਦਾਰਥਵੀਅਕਾਲਜੀਆ
 ਪਹੀਰਚਵਿਤੇਹੈਨ ਜੀਵਾਂਦੀਰਛਿਆਵੇਵਾਸਤੇ॥
 ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੇਕਰੇਗੁਮਾਨਾਸੋਮੁਰਖਅੰਧਾਅ
 ਗਿਆਨ॥ ਪਰਮੇਸਰਜੀਨਾਮਜਪੇਤੇਪ੍ਰਸਿਨਹੈ
 ਤਾਹੈ ਸਿਖੇਤੁਸੀਂਜੀਉਂਦਿਆਂਦੀਟਹਿਲਸੇਵਾਕਰੋ
 ਮਾਂਪਿਉਦੀਗੁਰੂਦੀ ਹੇਸਿਖੇਖੁਇਆਂਵਡਾਛੋਟਾਇ
 ਕੇਜੇਹਾਹੈ ਜੈਸੇਪੰਜਦਰਜੇਏਕਤਾਵੇਅਕਾਲਪੁਰਖੁ
 ਨੇਰਖੇਹੈਨ ਰਾਜਾਗੁਰੂਰੰਕਇਕਤੁਲਹੈਨ ਰੋਗਾਅ
 ਹਾਰਨੀਵਰੁਖਮੋਤਬਰਾਬਰਸਭਕੋਹੈਨ ਸਿਖੇਤੁਸੀਂ
 ਸਿਸਕਾਰਦੇਦਿਨ ਸਟਾਰੁਪਮੇਵਾਕੜਾਹਕਰਾਵਹੁ॥
 ਚਾਰਗੁਪਜੇਗੁਰੂਰੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦੇਪਾਠਵੇ ਸਟਾਦਕ
 ਰਾਹ-ਰੁਮਾਲ-ਅਰਦਾਸ-ਪਾਠੀਨ੍ਰਿਪਰਸਾਦਿਛਕਾਓ
 ਮੰਜਾਕਪੜੇਬਰਤਨ ਗਰੀਬਸਿੰਘਸਿਖਸਾਧਸੰਤ
 ਅਭਿਆਤੁਬਿਹੰਗਮਲੋੜਵੰਦਨੂੰਦਿਓ ਯਾਧਰਮ
 ਸਾਲਾਯਾਅਕਾਲਤਖਤਤੇਭੇਜੋ ਰੋਗਾਵੇਦਿਨਸਿ
 ਖਾਂਸਾਧਾਂਨੂੰਜਥਾਸਕਤਜਥਾਸਕਤਪਸਾਦਿਛਕਾ
 ਓ॥ਪੁਨ: ਓਅੰ ਸਤਿਨਾਮੁਵਾਹਿਗੁਰੂਨਮ:ਕਾਜਾਪਕ
 ਰਨੇਵਾਲੇਜੇਹੜੇਹੋਣ ਜੇਹੜੇਤਮਾਕੁਤੇਕੁਠਾਨਾਵਰਤਦੇ

੧੪੯
 ਹੋਣ ਫੁਲਹਰਿ ਸਰਲੈ ਜਾਇਆ ਕਰੋ ਫੁਲਾਂ ਉਪਰਅੰ
 ਮਿਤ ਛਿੜਕੇ ਸਫ ਦਾ ਕੜਾਹ ਸਫ ਅਰਦਾਸ ਇਕੋ
 ਤੁਸੈ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਸਫ ਰੁਪਾਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਭੇਟ ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਛਿਮਾਰੀ ਫਰੀ ਦੁਫਰੀ
 ਦੁਫਰੀ ਫਾਲੇ ਦਿਨ ਪੈਸਾ ਕਦੇ ਵੀ ਪਰਸਾਇ ਛਕਾਣਾਂ
 ਹੋਰ ਅਸਟ ਗਾਇ ਹਾਥੀ ਬਸਤੁ ਸਸਤੁ ਜਬਾ ਸਕਤੁ
 ਦਨ ਦੇਵਣਾਂ ਜਿਸ ਕੋ ਕੇਈ ਨਾ ਹੋਵੈ ਜਾਤੈ ਸਿੰਘ ਧਰਮ
 ਅਰਬ ਗਾਉ ਪਰਗਾਉ ਸੰਗਤ ਦੀ ਤਲੈ ਸਰਖਣਗੇ ਹਰ
 ਸਾਲ ਪਰਸਾਲ ਜਾਇਆ ਕਰਨਗੇ ਧਰਮ ਅਰਬ ਅ
 ਸਨਾਨ ਕਰਾਉਣਗੇ ਤੁਰਨ ਦੇਵੇਲੇ ਸਨਬੀਧੀ ਜਬਾ ਸਕ
 ਤ ਧਨ ਦੇਵੇ ਉਸੀ ਧਨ ਵਿਚ ਉਪਰ ਖਰਚ ਕਰੋ ਫੁਲ ਤੁਰ
 ਨ ਦੇਵੇਲੇ ਏਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੇ ਮਿਰਤ ਕੋ ਕੇਈ ਆਤਮਾ
 ਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਉ
 ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਉਤਰ ਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸਹਿ
 ਸਾਜ ਬਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ॥ ਜਹ ਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿ
 ਰਥਾ ਜਾਨੀ ਅਪਨਾ ਨਾਮ ਜਪਾਏ ਬਾਂਹ ਪਕਰ ਕਢਲੀ
 ਨੇਜਨ ਅਪਨੇ ਗਹਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿ
 ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਮਣ ਪਿੰਡ ਭਰ ਦੇਹੈ ਨ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀ
 ਏ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜੇਹਨ ਕੜਾਹ ਫਰਤ ਓਗੇ ਪਿਨਾਂ ਕੇ ਬਾਂਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਤੇ ਨਰ ਬੁਝਿ
 ਆਹੀ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਖੀ ਸੰਤਾਂ ਲੀਜਣੀ ਸਮਾਪਤੀ ॥੪੭॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਅਠਤਾਲੀਸਵੀਂ ਪਾਉਂਤਰੋਈ॥

ਕਲਗੀ ਧਰ ਜਗਤੁ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਕੇ ਫਾਲੀ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਪਾ
ਸੋ ਸਿਖਾਂ ਪੁਇਆ ਭਾਈ ਰੂਪੇ ਨੂੰ ਬਚਨ ਹੋ ਯਾ ਸੀ॥

ਸੁਵੀ ਦੇਹ ਭਰਾਵਣੀ ਜੇ ਜੀਉ ਵਿਚ ਹੁ ਜਾਇ॥ ਖੁਨ:

ਜਿਸ ਆਸਨ ਹਮ ਬੈਸੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸ ਗਇਆ॥ ਬਚ

ਨ ਹੁਆ ਕਾਮ ਦੇਵ ਜੇ ਹੈ ਸੋ ਜੀਵ ਰੂਪ ਜਾਣੇ ਇਸ ਕੀਰ

ਖਿਆ ਕਰਹੁ ਮਨ ਕਰਕੇ ਕਾਮ ਦੇਹੀ ਕਾ ਜੀਉ ਹੈ ਜਤ ਰਖੇ

ਤਬ ਸਤ ਹੋਗਾ ਸਤ ਸੇ ਸਾਂਤ ਹੋਗੀ ਕਾਮ ਰਖੇ ਬਿਦਵਿ

ਚ ਜਿਦ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੀਵੇ ਮੀ ਹਿਤੋਲ ਹੈ ਤੈਸੇ ਸਰੀਰ ਵਿਖੇ

ਕਾਮ ਹੈ ਕਾਮ ਦਾ ਹੋਣਾ ਦੁਰਲਭ ਜਾਣੇ ਵਿਸੇ ਭੋਗੀ ਰੋਗੀ

ਕਬੀਰ ਕਾਮੀ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਤਿ ਆਨ ਰਕੇ ਮਾਂਹਿ॥

ਏਕ ਪਤੀ ਸੁਖ ਕਾਰਣੇ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੂਨੀ ਪਾਂਹਿ॥ ॥

ਸੀਸਾ ਗੀ ਕੁਟੰਬੀ ਸੋਗੀ ਭੀਵੀ ਲੜਾਕੀ ਲਵੇਰੀ ਫੁੜਾ

ਕੀ ਰੀਨਾਂ ਪਿਛੇ ਲਗਕੇ ਕਾਮਨ ਹੀ ਖੋਣਾਂ ਕਾਮ ਸੇ ਦੇ

ਹਰੀ ਰਹਿਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਾਮ ਦੇਹੀ ਸੇ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜਾਂ ਸੁਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਬ ਜੀਰਟ ਬੁਢੇ ਪਾ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੋ

ਗੀ ਕਾਮ ਰਖਕੇ ਸਿਧ ਹੋਤਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਸਾਡਾ ਸੰਤ ਮੰਨੇ

ਏਕ ਬੁੰਦ ਸੇ ਬੇਟਾ ਬੇਟੀ ਪੈਦਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਓਸ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸੁ

ਦਰਤਾਈ ਸਭ ਦੇਖਕੇ ਪਰਸਿਨ ਹੋਤੇ ਹੈ ਮਨੁ ਖਾਦੇ ਹ

ਕਾਮ ਸੇ ਹੈ ਦੁਰਲਭ ਹੈ ਇਸ ਕੀ ਤੇਜੀ ਭੀ ਦੁਰਲਭ ਹੈ

ਜਾਣੇ ਓਹ ਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਕਾਮ ਕੇ ਨਿਕਲ ਸੁ

੧੫੧
 ਖਮਾਨਤਾ ਹੈ ਨੇੜੋਂ ਕੀਜੋਤ ਪਾਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਵੀਦ ਨਿਕਲ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕੰਨ ਬੋਲੇ ਹੋਏ ਹਨ ਸੰਗਤ ਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੀਰਥ ਕਰਾਓ ਗਇਆ ਜੀ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਓ ਤਾਂ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਨਾਟ ਫਲਦੇ ਤੀਰਥੀ ਮਨ ਬੋਟੇ ਤਨ ਚੋਰ
 ਮੀਏ ਕੁਝ ਉਲਥੀ ਨੀਤਿਆਂ ਦੁਇ ਭਾਝੜੀ ਅਸਹੋਰਾ
 ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਗਇਆ ਜੀ ਗਏ ਜਾ ਅਸਨਾਨ ਕੀ
 ਤਾ ਸੰਗਤ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਇਆ ਨਾਥ ਦੇਵਤਾ
 ਇਖਲਾਓ ਜੀ ਆਪਾ ਦੇਖੀਏ ਤਾ ਕੈ ਸਾਹੇ ਜੀ ਸਿਖੋ
 ਤੁਸੀਂ ਜਪ ਜੀ ਪੜ੍ਹੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਜਾਂ ਭੋਗ ਪਾਇਆ
 ਤਦ ਦੇਵਤੇ ਦਰਸਾਵਿਤਾ ਹਥ ਉਸ ਕੇ ਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕਿਸ ਕਰ ਕੇ ਕਾਲੇ ਭੁਏ ਹੋਨ ਓ
 ਸ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸਨ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ
 ਖੇਗਏ ਹਨ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਪਹਿਰਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭੁਏ
 ਇਆ ਹੋਏ ਉਸਨੇ ਸਭ ਦੇਵਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਸ ਕਰ ਲਏ
 ਹੋਨ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਪਰਲੋਕ ਚਲੇ ਜਾਓ ਤੁਹਾਡੀ
 ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਜੀਉ ਨਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਮੈਂ ਨਰਕ
 ਭਰਨੇ ਹੋ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਭੁਜਨ ਹੋਤਾ
 ਹੈ ਸੁਵਰਗ ਵਿਖੇ ਭੋਗ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਲੋਭ ਵਿਖੇ ਭੁ
 ਜਨ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਕਲਜੁਗ ਮੁਝੇ ਸਰਾਪ ਦੀਆ ਤੁਏ
 ਬੇਰਹੇਗਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਜੇਹੜੇ ਤੇਰੇ ਗਿਆ
 ਸਾਕਰ ਇਥੇ ਆਉਣਗੇ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਨਾਂ ਹੋਵੇਗੀ

ਮੈਂ ਪੁੰਛਿਆ ਹੋ ਕਲੁ ਰਾਜਜੀ ਮਾਤੁ ਲੋਕ ਜਿਥੇ ਤੇਰਾ ਹੁਕ
 ਮਨਹੀਂ ਮੈਂ ਉਥੇ ਬੈਠਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਾਗਾ
 ਤਾਂ ਕਲਜੁ ਗਹੁਕ ਮਕੀਤਾ ਤੂੰ ਗਿਆ ਸਰ ਹਰ ਸਰਜਾ
 ਕੇਰਹੁ ਓਥੇ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਗਇਆ ਨਾਥਹ
 ਬਜੇੜੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਥੇ ਕਾਸਨੁ ਆਏ ਹੋ ਅਸੀਂ ਤਾਂ
 ਦੇਵੇਂ ਗੀ ਗਾਇਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਪਾਠ ਸੁਣਦੇ ਰਹਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਣੀਆਂ
 ਸੀ ਗਤਾਨੁ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ
 ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਪੜਨ ਸੁਣਨ ਇਸੀ ਮੈਂ ਸ
 ਭੁਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਂ ਗੀ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੇੜੇ ਸਾਥੇ
 ਇਥੇ ਪਿਤਰ ਹੋਨ ਓਨਾ ਕਾਦਰ ਸੁਣ ਕਰਾ ਓਜੀਆਂ ਤਾਂ
 ਬਚਨ ਹੁਆ ਭਜਨ ਕਰੋ ਆਪਣਿਆਂ ਪਿਤਰਾਂ ਦੇਨ
 ਮਵਾਸਤੇ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ
 ਆਂ ਲਾਵਾਂ ਪੜਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਓ ਪਿਤਰਾਂ
 ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਪਿਤਰਾਂ ਪੇਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਹਬ ਜੇੜੇ
 ਸਾਥਾ ਜੀ ਉਦਿਆਂ ਦਾ ਆਦਰ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਥੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤੇ ਭਾਈ ਇਸੜੀ ਧੀਆਂ ਦੋਹਤੇ ਆਦਰ ਕਰਦੇ
 ਹਨ ਮਿਠੀ ਬੋਲੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਹਕ ਤਿਆਗ
 ਜੀਉ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਭੋਰਾਂ ਰੋਜ ਜਮਾਂ ਦੂਤਾਂ ਕੇਟ
 ਸੋਹੇ ਤੇ ਹੋਨ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਵਾਨ ਹੀ ਪੜ
 ਦੇ ਸੁਣਦੇ ਸਬਦ ਇਕ ਸਜਣ ਲਖ ਸਜਣਾਂ ਇ

ਕਵੈਗੀਲਖਵਾਦਾ ॥ ਨਾਮਦਾਨ ਬੋਹਰ ਸਿਵਾਇਕੋ ॥ ੧੫੩
 ਈਸਜਣਨਹੀ ਫੇਰ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਪਾਸ
 ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਦੇਹ ਕੇ ਤਿਆਗ ਸਮੇਂ ਬਡਾ ਦੁਖ ਪਾਪਤ ਹੁੰ
 ਦਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਅਨੇਕ ਬਿਛੁਲੜੇ ਦੁਖ ਪਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਵੇ
 ਜਮਦੁਤ ਲਤਾ ਬਾਂਝ ਕੋ ਨ ਪੀੜ ਕੇ ਜਿਦ ਕੋ ਨਾਭ ਵਿਖੇ ਲਿ
 ਆ ਕੇ ਐਸਾ ਫਟ ਰਾੜ੍ਹ ਦੇ ਹਨ ਜੀਵ ਕੋ ਮੁਰਛਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
 ਉਸ ਸਮੇਂ ਫੇਰ ਚਿਤ੍ਰ ਨ ਹੋਤਾ ਅਵੈਤ ਰੂਪ ਕੂਟ ਸਬ ਕੇ ਸਭ
 ਰੂਛ ਨ ਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਦਾਰਜ ਮੰਤ੍ਰ ਪ
 ਰ੍ਹ ਦੇ ਹਨ ਸਰਬੀਧੀਆਂ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀ ਖੋਟੀ ਬਾਣੀ ਸਾਬਨਿ
 ਦਿਆ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੇਤ ਪੇਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪੇਤੋ ਸ੍ਵਾਹ
 ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਬ ਸਾਡੇ ਸਿਰੇ ਜਮਦੁਤ ਤਤੀ ਸ੍ਵਾਹ
 ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਦੁਖ ਕੋ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਾਂ ਸਾਡੀ ਨਿਆ
 ਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਰਛਿਆ ਕਰੋ ਆਪਣੇ ਉ
 ਪਕਾਰ ਸੇ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੋ ਪੇਤ ਪੇਤ ਸਾਨੂੰ ਨਾਂ
 ਕਹਨ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਜੇਹੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸਤ
 ਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰ ਤੇਤੇ ਵਿਖੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਸਹਾਇਤਾ ਰਖਦੇ ਸੇ
 ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨੇ
 ਸੇ ਪਾਣੀਆਂ ਕਉ ਸੁਖ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੇਂ ਅਨ
 ਸਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਫਲ ਵੇਦਾਂ ਹੈ ਜਪ ਜੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਸਾਬ ਜਮਦੁਤ ਚਿ
 ਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਧਰਮ ਗਾਇ ਸਾਡਾ ਆਦਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪ
 ਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਧਰਮ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ

ਸਿੰਘ ਸੀਤਗੰਥ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਕੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੀਭਾ
 ਵਨ ਫਨਕੇ ਅਚਾਰਜਕੇ ਦਾਨ ਦੇਤੇ ਹੋਨ ਓਹ ਦਾਨ ਕੁਤਿ
 ਆਂ ਕੀਵਿਸਟ ਹੋਕੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਦੇਖਕੇ ਬੜੇ
 ਦੁਖੀ ਹੋਤੇ ਹਾਂ ਸਿਖ ਸਾਧਕੇ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਅਮਿਤ ਹੋਇ
 ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਪੈਚਕਾ ਟਿਖੇ ਕਾਲਟ ਸੋਹਿਗ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈਚਕਾ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਾਉ ਦਸੋ ਜੀ ਹੁਕਮ
 ਹੋਇਆ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜਪਜੀ ਪੜਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰੋ
 ਸੁਧਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਫਰਦਿਤਾ ਸਿਖੇ
 ਸੀਤੋਗਤੋ ਜੋ ਕੋਈ ਅਕਾਲ ਮਿਤ ਪਸੂਤ ਜਮੇਂ ਦੀ ਮਿਰ
 ਤ ਸਾਂਪ ਕਾਟੇ ਓਥੇ ਤੁਸੀਂ ਜਪਜੀ ਪੰਜ ਦੇਰ ਪੜ ਕਰ ਸਸ
 ਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੁਨ: ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ
 ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਜਥਾ ਸਕਤ ਪਰਸਾਦ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪਰਸਾਦ
 ਕਰਾਓ ਫੇਰ ਦੀਣ ਕਿਰਿਆ ਰੀਗਾ ਪਹੋਏ ਕੁਰਖੇਤ੍ਰ ਜਾ
 ਟੇ ਦੀ ਭੋਜਨਾ ਠਹੇਗੀ ਕਪੜਾ ਬਰਤਣ ਤੇ ਲਮੀਜੀ ਆ
 ਇਕ ਧਰਮ ਸਾਲ ਯਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣੀ
 ਸੁਧਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ੪੮॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਉਨਿ ਜਟੀ ਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਸੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਬੇ ਸਿਖਾਂ ਪੁ
 ਛਾਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾ ਲਜੀ ਸਿਖਣੀ ਦੇ ਆਨੰਦ
 ਪੜਨ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਦਸੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਾਰੀ
 ਜਪਜੀ ਪੜਹੁ ਸਾਰਾ ਆਨੰਦ ਪੜਹੁ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਨੂੰ

ਅਮਿਤਛਕਾਓ ਪਰਜਿਸਨੇ ਪਹਿਲੇ ਅਮਿਤਨਛ
ਕਿਆਹੋਇਆਹੋਏ ਫਿਰਸਿਖਣੀਤੋਪੁਛਣਾਂਸਦਓ
ਤਅਪਣੀਪਸਿਨਤਾਈਨਾਲ ਕਹਿਦੇਏ ਤਾਂਅਨੀ
ਵਪੜਨਾ ਐਵੇਂਨਹੀਪੜਨਾਂ ਜਾਂਉਸਦਾਖਾਵੇਦਨਾਂ
ਹੋਏ ਤਾਂਅਨੀਵਪੜਨਾਂਚਾਹੀਏ ਫੇਰਸਿਖਾਂਅਰਜ
ਕੀਤੀ ਗੁਰਾਂਬਚਨਕੀਤਾ ਹੇਸਿਖੋਕਾਬਲਗੁਰੂਜੀ
ਦਾਕੋਠਾਹੈ ਦਰਸਣਕਰੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕਪ
ੜਿਆ ॥ਪਵਣਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਾਮਾਤਾਧਰਤਮਹ
ਤਾਦਿਵਸਗਤਿਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਖੇਲੈਸਗਲ
ਜਗਤਾਚੰਗਿਆਈਆਂਬੁਰਿਆਈਆਂਟਾਚੈਧਰਮ
ਹਦੂਰਾਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਕੇਨੇੜੈਕੈਦੂਰਿਸਿਨੀ
ਨਾਮਧਿਆਇਆਗਏਮਸਕਤਪਾਲਾਨਾਨਕਤੇ
ਪੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛਟੀਨਾਲਾ॥੧॥ ਜਦਪੜਕੇਭੋਗ
ਪਾਇਆਤੇਫਤੇਦਾਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਬੁਝਾਈ ਐਸੇਗੁਰੂ
ਜੀਕੀਜੋਤਕਲਾਵੇਖੀਜੋਕਾਬਲਦਿਸਣੇ ਲਗਪਿ
ਆ ਗੁਰੂਜੀਕਾਬਲਵਿਖੇਜਾਇਫੇਰਕੀਆ ਸਿਖਾਂ
ਅਰਜਕਰੀ ਮਹਾਰਾਜਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸੀਤੁਰ
ਕਾਨੀਧਰਤੀਵਿਖੇਬੈਠੇਹਾਂ ਗੁਰਾਂਬਚਨਕੀਤਾਹੇਸਿ
ਖੇਰੌਲੀਰੌਲੀਖਾਲਸਾਸਭੁਜਗਹਪਹੁਚਜਾਏਗਾ
ਰਾਜਫੇਰਗਾਖਾਲਸਾਅਕੀਰਹੈਨਕੇਇਆ
ਖੁਆਰਹੋਇਸਭੁਮਿਲੈਗੀਬਚੇਸਰਨਜੋਹੋਇ

ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿ-
 ਖਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੋ ਜਵਰ
 ਹਿਤੁ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਰਖੋਗੇ ਤਦ ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਤੁ ਮਿਰਜਾ
 ਦ ਦੇਸੋ ਜੀ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਏ ਤੇਰਨ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰੋ ਕਥਾ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਸੁਣੋ ਗੁਰ
 ਦੁਆਰੇ ਤੀਰਥ ਰੂਪ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੋ ਆਪਣਾ ਸੁਰੂਪ
 ਸਿਖ ਜੈਸਾ ਰਖੋ ਜਹਾਂ ਦੀ ਬੁਧਿ ਮੋਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੁਰ
 ਕ ਜੈਸੀ ਤਹਮਤ ਕੋਈ ਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹੋ ਕੇਸ ਕਛ ਦੀਰਹ
 ਤਰਖੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੋ ਵਿਵ
 ਹਾਰ ਵੇਲੇ ਅਰਦਾਸ ਪੜ੍ਹੋ ਪਾਣੀ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਗਰ੍ਹ
 ਦੀ ਜਗਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬ
 ਕ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਬਸਤ੍ਰ ਬਰਤਨ ਰੋਕ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਨੂੰ ਵਿਓ ਸਿਰ ਪੁਰ ਭੁੰਗੀ ਨਾਂ ਬੰਨ੍ਹੋ ਸੂਰ ਚੋਰੀ ਨਿਦਾ
 ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਗਰੀਬਾਂ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਅਪਨਾ ਸ
 ਰਸ ਸਮਝੋ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗੋ ਮਦਰਾਆ
 ਵਿਕਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਹੁ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਵੈਰ ਵਾਦ ਕਰ
 ਨਾਂ ਬੁਰਾ ਜਾਣੋ ਗਰੀਬ ਦੀ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਛਿਆ ਕਰੋ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾ
 ਸ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਮਿਆਨ ਨਹੀਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੇ ਸਿ
 ਖੋ ਸਭ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਤੁਹਾਡੀ ਆਸਾ ਕਰੇਗੀ ਸੂਰਜ

ਦੀ ਨਿਆਈ ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਜ ਪਕਾਸਮਾਨ ਪਸਰਜਾ ੧੫੭

ਇਗਾ ੪੯ ॥

ਅਮਾਰੇ ਸਾਖੀ ਪਦਾਸਵੀਪਾ
ਰਿਭੁਰੇਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਅਤਿ

ਰਜਾਮੀ ਜੀਵੇ ਹਜੂਰ ਈਟਨ ਵਿਖੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ

ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਜੀਆਪਨੇ ਦੂਸਰੀ ਜਗਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਉਚਾਟਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰਣਾ ਬੁਕੀ

ਤਾ ਹੈ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਲਾਮਾਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ

ਬ ਜੀ ਹੀ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ ਜਦ ਅਸੀਂ ਮੁਸਾਫਰੀ

ਵਿਖੇ ਅਸਫਾ ਘਰ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ

ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਮੁਸਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਦਮਾਲ ਹੋਇ ਕੇ ਇਉਂ ਬੋਲਤੋਂ

ਏ ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸੇਰੇ ਗੁ

ਰਬਿਲਾਸ ਪੰਥ ਪਰਕਾਸ ਅਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਪੁਸਤਕ ਸੇਰੇ

ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ਤੁਹਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ

ਪਾਠ ਕਰਨਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੁਸਾਰ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ

ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਭੀ ਸਿਖਾਂ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ

ਹੈਨ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਨ ਧਰਮ ਦੀਆਂ ਮਿਰਜਾ ਦਾ

ਬੀਨ ਦੇ ਹੈਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ

ਹਜੀ ਅਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਫੁੱਲ

ਪਾਏ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿ
 ਖੋ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਫੁਲ ਨਹੀ ਪਾਵਣੇ ਏਹ ਅਦ
 ਬਦੀ ਜਗਹ ਹੈ ਚੌਪਈ ਜੋ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਅ
 ਰਗਾਵੈ ਫੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ਬਿਸਨੁ ਭ
 ਗਤ ਕੀ ਇਹ ਫਲ ਹੋਈ ਅਧਿ ਬਿਅਧਿ ਧਵੈ ਸਕੈ ਨ
 ਕੋਈ। ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾ ਦੇ ਜੋ ਹੈ ਨ ਸੋ ਤੁਰਕਾਂ ਨੀ ਉਂਹੇ ਠਾਂ ਦੇ ਦਿਤੇ ਹੋਏ ਹੈ ਨ
 ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰ ਦਿਓ ਏਹਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ ਸ
 ਦਾ ਹੀ ਸੁਰਜੀਤ ਹੈ ਨ ਓਹ ਮੋਏ ਨਹੀ ਓਹ ਸੁਹੀਦ ਹੋਏ
 ਹੈ ਨ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪਾਰਬਨਾ ਕਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਹੀਦਾਂ
 ਨੂੰ ਬੁਲਾਓ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਦੇਹ ਜੂਰ ਸੁਹੀਦ ਸਿੰਘਾਂ ਆਨ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗਾਇਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਆਗਯਾ ਕਰੀ ਤੁਸੀਂ ਜੁਧ ਕਰੋ
 ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰੋ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਦਿਆਂ ਸਾਰ ਸੁਹੀ
 ਦਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਮਾ ਅਰ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅ
 ਕਾਲ ਦਾ ਜੈ ਕਾਰਾਗਜਾ ਕੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਇਤਨੇ
 ਚਿਰ ਤਕ ਤੁਰਕਾਂ ਆਨ ਪੈਠਾ ਪਾਇਆ ਅਨੰਦ ਪੁ
 ਰਵੇ ਦੁਆਲੇ ਆਨ ਕਟ ਕਲਥਾ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੌੜੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਆਇ ਰੂਏ ਜਾਏ

ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਹੁਕਮ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਤੇ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦਾਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧੋ ਸਹੀਦਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਹਾ
 ਜਰ ਰੋਜਾਵੇਗੀ ਤੁਸੀਂ ਜੁਧ ਕਰੋਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਾ
 ਇਤਾਕਰਨਗੇ ਸਿਬਜੀ ਇਦਰਜੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਾਖ
 ਸਹੀਦ ਸਿੰਘ ਆਏ ਲਗੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕਰਨੇ
 ਸਹੀਦਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਗੇ ਕਰਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਕਤੀ
 ਨੂੰ ਭੋਜਿਆ ਤੁਰਕ ਕਾਇਰ ਹੋਕੇ ਨਸਭ ਜਗਾਏ ਸਹੀ
 ਦ ਸਿੰਘ ਕਤਲਾਮ ਕਰ ਜੀਤ ਲੈ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਮਸਾਲਾਂ ਬਾਲਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋ
 ਥਾਨੂੰ ਦਾਗ ਦਿਓ ਫੇਰ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਖੜੇ
 ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੋਕੇ ਅਰਫਕਾਓ ਤਮਾਕੂ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਸੀ
 ਗਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀ ਤਮਾਕੂ ਵਿਖੇ ਕੀਦੇ ਸਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਤਮਾਕੂ ਗਊ ਦੇ ਰੁਧਰ ਬੀ ਬਣਿਆਂ ਹੈ ਅਰਤਮਾ
 ਕੂ ਦਾ ਪਤਰ ਗਊ ਦੇ ਕੰਨ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਗਊ ਦਾ ਪ
 ਸਾਬ ਤਮਾਕੂ ਜੈਸਾ ਕਉੜਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸਦਾ
 ਪੀਣ ਵਾ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਜੋ ਪੀਣ ਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਰਕਾਂ ਵਿਖੇ
 ਪਿਆ ਖਠਾਬ ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਇਸਦਾ ਉਧਾਰ ਕਿਸਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਭੀ ਗਾ ਗਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਤਰਨ ਤਾ

ਰਨ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਫੇਰ ਅੰਗੀਕਾਰ
 ਨਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਕੀਲਿਆ ਨ ਹੋਵੇਗਾ
 ਜਿਸ ਕੋਲ ਹੀ ਗਾ ਗਇਆ ਜਾਵੇ ਵੇਦੀ ਫੁਰਸਤ ਨਾ ਹੋ
 ਵੇ ਓਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਹਰਿਸਾਰਿਜੀ ਵਿਖੇ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਸਿਖਾਂ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿ ਦੇਹ
 ਨ ਹੀ ਗਾ ਗਇਆ ਨਾ ਵੀਏ ਤਾਂ ਗਤੀ ਹੋਵੇ ਵੀ ਹੋ ਜੀ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ
 ਹੋਕੇ ਫੇਰ ਇਨਕੇ ਬਚਨ ਨਾਹੀ ਮੰਨੋਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰ
 ਰਤ ਦੋਹੇਵੇਂਗਾ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸਾਂ ਸੰਜੁਗਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰੋ
 ਜਲ ਕੇ ਮਜਨ ਜੇ ਗਤ ਹੋਵੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਰੂ ਕਨ
 ਵੈ ਜੈਸੇ ਮੀਰੂ ਕ ਤੈਸੇ ਓਇਨਰ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜੁਨੀ
 ਪਾਵੈ। ਜੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਹਿ ਵੀ ਉਠ
 ਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਗੇ ਸਮੁਹਤੀ ਰਖਾਂ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਦਾ
 ਫਲ ਪਾਪ ਭੋਹੇਵੇਂਗਾ ਪੁਨ: ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਡੀ ਏਹ ਬੁਝਨਾ ਹੈ
 ਹਰਟਖਤ ਦਰਸਨ ਆਪਦਾ ਕਰ ਦੇ ਰਹੀਏ ਤਾਗੁਰ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਪਾਠ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਦਾ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵੇ ਓਥੇ ਮੇਰਾ ਦ
 ਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਕ
 ਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ

ਬਰਨ ਬਿਲਾਸ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਵਣਗੇ ਜਿਸਨੇ ਮੇਰਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ
 ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਿਸਨੇ ਦਸਵੀਂ ਭੁੱਟ ਦੇਵਣੀ ਹੋਵੇ ਓਹ
 ਧਰਮ ਸਾਲ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਦੇ ਗੰਥੀ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤੇ ਸੇਵਾ
 ਕਰੇ ਓਸ ਦਾ ਦਸਵੀਂ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਦੁਰ ਜਾਵੇਗਾ ਐਸਾ
 ਧਰਮ ਸਾਲੀ ਆ ਹੋਵੇ ਜੋ ਵੰਡ ਕੇ ਛਕੇ ਆਏ ਗਏ
 ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਿਖ ਸਗੀਰ ਤਿਆਗ
 ਜਾਵੇ ਓਸ ਦੇ ਮਗਰੋਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਭੋਗ ਪੁ
 ਛਕੇ ਸੇਜਾ ਬਸਤ੍ਰ ਭੋਟਾ ਸੰਜੁਗਤ ਪੂਜਨ ਕਰੇ ਸਿਖ
 ਨੂੰ ਸਿਰ ਸ਼੍ਰੋਤ੍ਰ ਹੋਕੇ ਪਾਪ ਹੋਵਹਿ ਗਾ ਜੋ ਦਸਵੀਂ
 ਸ਼ਰਾਬੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦੇਵੇਗਾ ਉਸ ਦੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ
 ਗੀ ਨਰੀ ਮਾਰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਬੀਰ ਹਿਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ
 ਨੂੰ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਣਾ ਨਾ ਦੇਣਾ ਨਿਸ਼ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਸਿਖਾਂ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਨੇ ਪਾਤਿ
 ਸ਼ਾਹੀਆਂ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਛਕਾਇਆ
 ਤੁਸੀਂ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵ ਦੇਹੋ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵ ਨ ਦਾ ਕੀ
 ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਸਬ
 ਦ ਅਮਰਾਭੈ ਅਮਰਾਪਦ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਪੁਰਖ
 ਦਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਜਿਨਾਂ
 ਦੇ ਸਿਰ ਖੁਨੇ ਹੋਏ ਹੋਨ ਜਦ ਓਹ ਮਨ ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਓਹ ਪ
 ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਉਨ ਨੂੰ ਉਥੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿ

ਚ ਧਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਨੂੰ
 ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵਨੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰ
 ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਧਕੇ ਨਾ ਮਿਲਨ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇਗੁ
 ਰੂਜੀ ਮੋਨਿਆਨੂੰ ਧਕੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਮਿਲੇ ਸੀ ਜੀ
 ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ
 ਮਨੀ ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ
 ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਜਟਾਜੂਟ ਕਾਇਮ ਰਖੇ ਹੋਏ ਵਿਖੇ ਛ
 ਰਕਲਿਆਂ ਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਟਾ
 ਜੂਟ ਬੇਜਿਆ ਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਥੇ ਜਾਇ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁੰਨ ਦਾ
 ਇਆ ਜੀ ਮਦਿਆਂ ਹੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਕੇ ਮਿਲਨਗੇ॥
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਕਰੇ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਏਹ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਨ ਅਰ ਏਹ ਜਟਾਜੂਟ
 ਹੀ ਗਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਿਖਾਨੂੰ ਆਦਰ ਹੋਵਦਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਸ
 ਵਈਏ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਮਿਤ ਛਕੇਂਗੇ ਓਨਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾ
 ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਸ ਭੇਜਨਗੇ ਜੋ ਸਹਜ ਪਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ
 ਅਮਿਤ ਛਕ ਲਏਗਾ ਉਸ ਦੀ ਬੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
 ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ
 ਤਬੈ ਚਲਾਇ ਚੰਪੀਥਾ ॥ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਹੁਕਮ ਹੋ ਗੁਰੂ ਮਾ
 ਨੀ ਚੰਗੀਥਾ ॥ ੧ ॥ ॥ ਫੇਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਜੋ ਸਿਖ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪੁਨ ਖਾਵੈ ਤੇ ਫੇ ੧੬੩

ਰ ਨਿਦਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਓਹ ਨਰਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ
ਹੈ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ
ਸਿਖਣੀ ਸਾਹਮਣਾ ਦੀ ਚੌਕੀ ਦੇਵਣ ਦੀ ਹੈ ਤੇ ਖੇਡ ਦੀ ਹੈ
ਤੇ ਓਹ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਚੌਕੀ ਦੇਵੇਗੀ ਓਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ
ਵਾਂਗੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਮਹਾਰਾਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਦੇਹ ਪਾਖੰਡ ਕਰਦੀ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੁਣ ਪ
ਰਤੀਤ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਹੇ ਸਿਖਾ ਜੇ
ਮੈਂ ਅੰਤਰਾਲ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇਸਤਰਾਂ ਕਰ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਖ
ਸ਼ਾਨ ਲੈ ਜਾਹ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੋ ਤਿੰਨ ਲਗਾਇ ਦੇਹਾ
ਆਪੋ ਬਕ ਪਵੇਗੀ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਕੇ ਸਿਖ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾ ਕੀ
ਤੀ ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਸਿਖਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਛੁਡ ਦੇ
ਹ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਉਪਜੀਵ ਕਾਣਾ ਸਤੇ ਕਰਨੀ ਹਾਂ ਤੇ
ਪਰ ਇਆਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਵਨੀ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਡਰ ਰਖਣ ਸਿ
ਖਾਇਹ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਤੁਰਕਣੀ ਸੀ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਚੁਹੜੇ
ਦੇ ਨਾਲ ਛੋਹ ਦੇ ਤਾਂ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਧ ਹੋ ਕੇ ਸੰਗ
ਤ ਦੇ ਲੀਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਕਰੇਗੀ ॥੫॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੫੧ ਵੀਂ ਪਾਠੀ ਭੋਏਈ ॥

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਕਰਣ ਨਿਧਾ
ਨ ਬਾਹਮਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸੁਦਰਾਂ ਦੀ ਬਾ

ਟੀਹੈ ਬਚਨਹੁਆ ਉਆਤੇ ਉਤਮਗਨਹੁ ਚੰਡਲ
 ਨਾਨਕਜਹ ਮਨਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ॥ ਤੇ ਸਿਖੋ ਕਲ
 ਜੁਗਦੇ ਵਿਜਸੁਦਗਾਂਬੋ ਮਲੀਨ ਹੋਨ ਇਨਾਂ ਦਾਅ
 ਹਾਰਹੁਕਾਰੈ ਸੀਸਮੁਨਾਂਵਦੇਹੋਨ ਤੁਰਕਾਂਦਾਤਰੀ
 ਕਾਫਰਤਦੇਹੋਨ ਵਿਸ਼ਣੋ ਹਿੰਦੁਹੋਨ ਲਖਣਹਿ
 ਦੁਆਂਦਾਕੋਈ ਨਹੀ ਹੇ ਸਿਖੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣਬੁਠੇਐਪਾ
 ਖੰਡੀਹੋਨ ਖਾਲਸਾਨਿਹਕਲੀਕ ਪੀਥੈ ਸਿਖਾਂ
 ਪੁਛਿਆਜੀ ਪਾਣੀਕੋਨਮਿਤ ਅਚਾਰਜਕੋਦਾਨ ਕਰ
 ਦੇਹੋਨ ਅਸੀਭੀਕਰੀਏਨਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਸਿਖਸਤਿਨ
 ਮਤੇਵਹਿਗੁਰੂਕਾਜਪਕਰਨੇਵਲੇ ਖੰਡੇਏਅਮਿਤਫ
 ਕਕੇ ਪਾਨੀਨਮਿਤਅਚਾਰਜਕੋਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਚਿਹਰਾ
 ਨਨਿਹਫਲਜਾਇਗਾ ਅਰਕਈਜੂਨ ਪਾਇਕੇਖਾ
 ਟਾਮਿਲੇਗਾ ਬਚਨਹੁਆ॥ ਲੈਣਾਵੇਣਖਾਲਸੇ
 ਅੰਰਬਾਤਸਭਜੂਠਾ॥ ਸਿਖਾਂਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਪਾਣੀ
 ਦੇਨਮਿਤਦੀਵਾਬਾਲਦੇਹੋਨ ਅਸੀਭੀਬਾਲੀਏ ਤਾਂ
 ਬਚਨਹੁਆ ਹੇਸਿਖੋਤੁਸੀਗੁਤਕੇਸਮੈਸੀਗੁਰੂਗੰਥ
 ਸਾਹਿਬਜੀਪਾਸਦੀਵਾਬਾਲੋ ਦਿਨੇਦੀਵਾਬਾਲਣਾ
 ਬਨਾਏਸਹੈ ਟੋਟੇਕਾਦੀਵਾਨਿਹਫਲਹੈ ਗੁਰੂਜੀਜੇ
 ਹਰੇ ਪੁਰਖਪਾਣੀਵੇਨਮਿਤਭੁੱਦਣਕਰਉਦੇਹੋਨ ਸਿ
 ਖੇਰਦਣਕਰਾਣਾਬਨਾਪਾਪਹੈ ਪਾਣੀਕੋਕੰਡੇਰੀ
 ਦੀਜੂਨਮਿਲਦੀਹੈ ਜੇਹਨਾਸਿਖਮੇਰੀਗਹਿਤਕਉਪ

ਦੇਸ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਜਾਣਨਾਂ ਤਾਂ ਸਿ ੧੬੫
ਖਾਂ ਫਿਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਮੰ
ਜੀ ਪਰ ਹੀ ਕਲਾਵਸ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕੀ ਉੱਪਾਇ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਏ
ਜੀ ਹੋ ਸਿਖੋ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਿਸ
ਕਾਰ ਕਰੋ ਉਸ ਕੀ ਸੁਧ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ੫੧॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੫੨ ਵੀ ਪਾਠ ਭੁੱਲੇ ਹੋਈ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਰੁਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ
ਫਾਨ ਕੇ ਬੀਚ ਸਿਖਾਂ ਹਬ ਜੇਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਫਿਰ ਪਾਸਾਗ
ਰਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਈ ਸਮਝਾਏ ਜੀ ਕਿ ਅਕਾਲ ਮਿਤਕ ਕਿਸ
ਨੂੰ ਆਖ ਦੇਹਨ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਖੇ ਸੱਪ ਲੜੇ
ਪਾਣੀ ਭੁੱਖ ਮਰੇ ਭੰਗਾਰਈ ਮਾਰ ਸੇਂ ਮਰੇ ਅਗਨਿ ਸੇਂ ਜਲ
ਕਰ ਮਰੇ ਜਹਿਰ ਖਾਇ ਮਰੇ ਫਹਲੈ ਮਿਤਕ ਹੋਇ ਇ
ਸਤੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਅਤਿ ਆਵੈ ਮੰਜੀ ਤੇ ਮਰੇ ਕੋਠੇ ਪਰ ਚੜਾਵਾਕ
ਰੇ ਬ੍ਰਿਛ ਪਰ ਪਾਣ ਛੁੱਟੇ ਪ੍ਰਸੂਤਾ ਅਥਵਾ ਪੈਚੰਕਾਂ ਵਿ
ਖੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗੇ ਬਚਨਾ ਹੋਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਮਿਤ
ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਇਨ ਮਿਤਕ ਵਾਲਿਆਂ
ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੈਗਾ ਜੀ ਫਹਿਰ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੈਕਾਰਾ ਬੋਲ
ਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰਹੁ ਸਿਖ ਸਿਖ ਦੀ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਕੋ ਕੱਛ ਪਾਕੇ
ਭਵੇਂ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਮਰੇ ਜੋ ਫੁੱਲ ਦੀ ਵੇਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਪਿਛੇ
ਕਰੀ ਹੈ ਉਸੀ ਪਰਕਾਰ ਹੀ ਸਦਾ ਵੇਲਈ ਕਰਨੀ ਯੋਗ

ਹੈ॥ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਛ ਪਾ ਕੇ ਸਿਸਕਾ
 ਰਕਰਨ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਪਾਣੀ ਕੇ
 ਜਮ ਦੂਤ ਫੇਰ ਨੀਗਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਰਖਦੇ ਪੁਨ੍ਹ ਕ
 ਫਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡਨੇ ਸੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਭੁਖਿਆ ਨਹੀਂ ਰੱਖ
 ਦੇ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਦਾ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਕੇ ਅਸਾ ਭਾਰਮ ਨਿਵਿਰਤ ਕਰਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁ
 ਆ ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੀਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਜਾਪ ਸਿਮਰ
 ਨ ਕਰਕੇ ਕਾਰਜ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਰਾ ਵਸ ਹੋ ਜਾਇਗਾ
 ਓਹ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਹ ਦਾ ਸਿਖ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਜਾਓ ਸੁ
 ਖ ਪਾਓਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਸ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਫੁਕੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਜ
 ਨੇਊ ਪਾਵੈ ਗੁਰੂ ਥੋਂ ਬਿਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ਓਸ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਾਨ
 ਪੁਨ੍ਹ ਸਗਾਰੇ ਨਿਹ ਫਲ ਹੋਇ ਜਾਣਗੇ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਜੋਗ ਨੀ ਮਹੂਰਤ ਫਲ ਜਿਮੀਨ ਸੁਤੀ
 ਜਾਗਦੀ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ
 ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰ ਸਭ ਕੇ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮਿ ਨ ਕੋਇ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤਹ ਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ॥
 ਹੇ ਭਾਈ ਸੰਤੋ ਭਗਤੋ ਸਿਖੋ ਸਿਖੋ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਜਿਤਨੇ
 ਮਹੂਰਤ ਇਸ ਜੋਗ ਨੀ ਜਿਮੀਨ ਸੁਤੀ ਜਾਗਤੀ ਦੇ ਵਿਚ
 ਰ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਦਿਨ ਵਾਰ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਹੁਕਮ ਵਿਖੇ ਫਰਤ ਦੇਹੈਨ ਤੁਸਾ ਜੋ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਕਰਨ

ਤੇਵੇ ਪਸਾਇਰਖਕੇ ਪਰੀਛਾਪਕੇ ਕਰੇ ਜਾਂ ਵਾਰਤੁਗੀ
 ਤੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਤੁਰੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਗਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ
 ਹੋਵਨਗੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਕੇ ਸਤਿਨਾਮ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਜੋ
 ਕਾਰਜ ਹੋਵੇ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕਰਨਗੇ
 ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਮਨ ਦੇ ਭਰਮ ਭਾਗਾਇਓ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਛਾ ਹੈ
 ਅੰਗ ਬਾਹਮਣ ਥੀਂ ਬਿਨਾਂ ਬੈਸ ਸੂਦਰ ਦੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕਥਾ
 ਸੁਣੇਂ ਤਾਂ ਕੀਨਾ ਵਿਖੇ ਸਿੱਕਾ ਢਾਲ ਕੇ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਦੇਸ ਦੂ
 ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਖੜੀ ਬਾਹਮਣ ਸੂਦ ਬੈਸ ਉਧ
 ਰੇ ਸਿਖ ਚੰਡਾਲ ਹੇ ਸਿਖੋ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਹੀ ਇਸਟ ਧਰਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਸਾਡਾ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਅਸੁਰ ਦੇ ਮੁਖ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੇਗਾ ਓਸ ਕੋ ਉਲੂ
 ਕੀ ਜੂਨ ਮਿਲੇਗੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਸਿਖੋ ਬੈਸਾਂ ਸੂਦਰਾਂ ਵਿਚ ਭਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਬਾਹਮਣ
 ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਜੂਠੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜਨਗੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਅਪਣੇ
 ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭਾਗ ਦੇਵਣਗੇ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਇ
 ਨਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਘਟ ਜਾਏਗਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਟਾ ਹਚ ਲੇਗਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਕਲਿਆਣਤਾ
 ਅੰਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋ ਹੋਰ ਗੁਰ ਪਾਰ ਦੀਆਂ
 ਕਥਾ ਬਾਰਤਾਹੀ ਕਰਿਆ ਕਰਣਗੀਆਂ ॥ ੫੨ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੫੩ ਵੀਂ ਪਾਰੰਤੁ ਰੋਈਆ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਹਰ
ਤਾਕਰਤਾ ਜੀ ਨੇ ਤਿਲਵੀਭੀ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ
ਅਰਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਤੇ ਵੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ
ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਲ ਕੀ ਛਾਈ ਸਨਨ ਨ ਕਜਗਜ
ਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ। ਸਬਤ
ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਹਿੰਦੇ ਵਿਖੇ ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣਕੇ ਬੜਾ ਭਾਰੀ
ਵੈਰਾਗ ਉਪਜਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ
ਨ ਲਾਗੇ ਕਾਮ ਅਰਕ੍ਰੋਧ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ
ਵਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਸਾਥ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਸੁਧ
ਨਾਹੀ ਅਠ ਰੋਜ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾਂ ਬੰਦ ਰਿਹਾ ਉਠ ਕੇ ਰੂ
ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਣੀ ਲਗੇ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰਥ ਕਰੀਏ ਓਥੇ
ਜਾਈਏ ਸਾਨੂੰ ਦੋਸੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਹੋ ਜਿਥੇ ਮੁਕਤੀ
ਦਾਕਾਰਨ ਮੁਖ ਰਾਹਤ ਖਤ ਹੋਨ ਹੋਰੀ ਰਬ ਗੋਨ ਹੋਨ
ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀਏ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੋਨ
ਸੇਚਾਰ ਮੁਖ ਤੀਰਥ ਹੋਨ ਸੇ ਦਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਯਾ
ਪਹਿਲਾ ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੂਸਰਾ ਤੀ
ਰਥ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੀਰਥਾਂ ਸਿਰਤੀਰਥ ਜੀ
ਤੀਸਰਾ ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਚੌਥਾ
ਤੀਰਥ ਸ੍ਰੀ ਬਢਲੀ ਸਾਹਿਬ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਚੌਹਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵਨ ਕਰਹਿਗੇ ਸੇ ਮੁ

ਕਤੀ ਕੋ ਪਾਟਣਗੇ ਅਰ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ੧੬੮
 ਕਰਣਗੇ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਬ
 ਦਉਚਰਿਆ ਬਹੁਤੀ ਰਬਭਇਆ ਤੇ ਤੋਲਇਆ
 ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ
 ਸੁਣਨੀ ਚਾਹੁੰਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਸਿਖੋ ਕਥਾ ਗੁਰੂ ਕੀਆਂ ਸਫਨ
 ਕਰੋ ਅਰ ਕਰਾਵੋ ਤੁਸਾਰੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਮੈਲ ਧੋਤੀ ਜਾਫੇ
 ਗੀ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਤੇ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕੀਏਦਰੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੋ
 ਓਤ ਪੋਤ ਰਇਆ ਰੂਪ ਰੰਗਾ ਭੁਏ ਪਗਾਸ ਸਾਧਕੈ
 ਸੰਗਾ। ਇਕ ਜੇ ਜੋਤ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਜਲ ਵਿਖੇ ਅ
 ਰਤੰਗ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸਗਲ ਬਨ ਸਪਤਿ ਵਿਖੇ
 ਬੈਸਿਤੁ ਹੈ ਅਰ ਸਗਲ ਰੂਪ ਮਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਇ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ
 ਬਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹਿ। ਜਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉਂ ਜਲ ਹੀ
 ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ। ਫੇਰ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਅਰ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਕਾ ਭੇਦ ਹੈ ਜੀ ਸਿ
 ਖੋ ਜੋ ਪੰਜ ਭੂਤ ਕਦੇਹਾਂ ਹਨ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਜਾ
 ਨੇ ਜਗੀਰ ਕੇ ਬਿਨਾ ਸਹੂਏ ਤੇ ਪਿਛੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ
 ਜਾਣੇ ਨਿਰਗੁਣ ਅਰ ਸਰਗੁਣ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪਰ
 ਹਿਆ ਹੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਣਾ ਕਾ ਧਰਮ ਹੈ ਸਾਰਾ ਖੋਲ ਸੀ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭ

ਜਨਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਜਾਣੇ ਤੁਸੀਂ ਲੀ
 ਲਾ ਮਾਤ੍ਰ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰੇ ਜੇ ਦਿਸਤਮਾਨ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੁ
 ਸੀਂ ਚੁਪਨੇ ਕਾਖੇਲ ਸਮਝੋ ਅਰਯਾਨ ਨਿਦਾ ਬੈਠਾ
 ਪਬਚੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਪਾਣਾ ਤੋੜੀ ਹੈ ਪਾਣਾ ਬੈਠਿਨਾ
 ਗਉਰੀਕ ਇਕ ਤੁਲ ਹੈ ਭਰਮਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਅ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਣ ਕਿਸਤਰਾਂ ਬਾਲਕਾਂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਮਾਤ੍ਰ ਮਾਤ੍ਰ
 ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਪਰਏ ਸਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸਿਖੇ ਜੇ
 ਹੜੀ ਪੈਣ ਪਿਤਾਕੇ ਅੰਦਰ ਬੀਰਜ ਬਣਾਕੇ ਨਿਕਾਲ ਦੀ
 ਹੋਓ ਹਵਾ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ
 ਧਭੇਖ ਤੁਸਾਂ ਜੈਸੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਦਸਦੇ ਅਰ ਸੰਸਾ
 ਰਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੇ ਵਿਹਾਰ ਕਿਰਿਆ ਕਰ
 ਰਮਕੇ ਹੋਨ ਸੋ ਬਾਹਮਣਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਰਾਵਦੇ ਹਨ ਸਿਖੇ
 ਤੁਸੀਂ ਏਨਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਨ ਲਗੋ ਜੋ ਸਰੀਰ ਪੁੰਨ ਖਾਣਾ
 ਲੇ ਹੋਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਜਹਬ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਤੁਸੀਂ ਸਰਬਤ
 ਮਜਬਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਕਰੋ ਅਰ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਸਿਖ ਸਾਧਨਾ
 ਲ ਵੰਡ ਕੇ ਛਕੋ ਏਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਨੀ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ
 " ਏਹ ਗਾ " " ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀ ਏ ਲੜੇ
 ਦੀ ਨਕੇ ਹੇਤਾ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਰ ਮਰੇ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੇ ਖੇ
 ਤਾ ਪੜ " ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪੜ ਵੀ ਚਲੀ ।
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਇਕ ਦਿਨ ਵਿਬੀ ਦੀ ਟਾਨ ਲਗ
 ਇਆ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤਾਂ ਇੱਕਤ੍ਰ ਹੋਈਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ

ਉਚਾਰਿਆ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪੀਤ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪੀ ੧੭੧
 ਤਿਆਪਣੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭੁ ਜਗ ਫਾਇਓ ਕਿਆ ਦਾ
 ਰ ਕਿਆ ਮੀਤਾ। ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਗੁਰਾਂ ਪਾ
 ਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਮੈ ਆਪਣੀ ਧੀ
 ਦਾ ਵਿਆਹ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਘਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਪਦ
 ਰਥ ਲਗਾਇਤਾ ਹੋਰ ਕਰਜਾ ਚੁਕ ਕੇ ਬੀਲਗਾਯਾ ਦੀ
 ਦਦਾ ਚੂੜਾ ਮੈਂ ਧੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਖੇ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮ
 ਹਾਰ ਜਬ ਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖਾ ਦੀ ਦਦਾ ਚੂੜਾ ਪਾਵਣਾ
 ਮਨਾ ਹੈ ਫੁਰਸਤ ਫਾਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਚੂੜਾ ਪਾਵੇ
 ਜੇ ਕਰ ਫੁਰਸਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਚੂੜੀ ਪਾਇ ਦੇਵਣੀ
 ਇਸ ਦਾ ਦੀਦ ਦੇ ਚੂੜੇ ਥੀਂ ਜਮਾਵਾ ਫਲ ਹੈ ਸਰਬ ਲੋ
 ਹਿ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹ
 ਮਨੇ ਸਿਖੋ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੈ ਆਪ
 ਣੀ ਨਿਸਾਨੀਂ ਦਿਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹਥ ਵਿਖੇ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਹੋ
 ਵੇਗਾ ਓਸਨੂੰ ਮੈਂ ਯਾਦ ਰਖਾਂਗਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਫੇਰ ਮਹਾਰਾ
 ਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਫਿਤ ਸਮਾਨ ਦਾਜ ਦੇਵੇ ਜਿਸ ਵਿ
 ਚ ਆਪ ਉਪਜੀਟ ਕਾ ਬੀਤੰਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਰਜਾ ਚੁਕ ਕੇ ਨ
 ਲਾਵੇ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਬੋਝਾ ਦਾਜ ਦੇਈ
 ਏਤਾਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਕਢ ਦੇਵੇ ਦੇਹੈ ਨੇ ਸਾਹੁਰੇ ਉਸ ਦੀ
 ਘਰ ਦੇ ਖਾਵੇ ਦਨਾਲ ਸੁਲਾਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਵੇ ਦੇ ਬੋ
 ਲੀ ਬਾਜੀ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨਾਂ ਨੇ

੧੭੨ ਧੀਆਂ ਦੇ ਦਿਤੀਆਂ ਉਨ ਨੇ ਕਿਸੀ ਬਤ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਨਹੀਂ
 ਰਖਿਆ ਜੇਹੜੇ ਧੀ ਲੈ ਕੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਿਨਾਂ ਦਾ
 ਜਲੈ ਕੇ ਟੀਖੁ ਸੁ ਨਹੀਂ ਹੋਵਣਾ ਤਿਨ ਪੀੜੀਆਂ ਧੀਆਂ
 ਕੇ ਵੇਣਾਂ ਪੜਦਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਫਿ
 ਕਰ ਕਰੋ ਜਿਨਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਜੀਉਦਿਆਂ ਮੁਇਆਂ ਦੀ ਸੇ
 ਵਾ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਿਖੋ ਧੀਆਂ ਦੇ ਵਣੀਆਂ ਤੇ ਬੜਾ ਕਹਾ
 ਉਣਾ ਏਹ ਭਾਗੀ ਨਾਲ ਜੰਤਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਕੀ
 ਨਾਂ ਕਉ ਮਾਰੇ ਸਹਾਗੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਜਿਥੇ ਬਿਆਹ
 ਧੀਆਂ ਦਾ ਕਰਹੁ ਚਿੰਤਰ ਲੇ ਮਤ ਕਰਹੁ ਓਨਾਂ ਸਿਰਹ
 ਸਾਨ ਚਾੜ੍ਹਹੁ ਓਹ ਵੈਰੀ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਨਾਲੇ ਧੀ ਖੜਵੇ ਹੈਨ ਨ
 ਲੇ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸਦਾ ਬਿਆਹ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਸ
 ਦੀ ਕੁਲ ਮਾਗੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੀ
 ਦਾ ਵਟਾਂਦਰਾਂ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਆਹ ਲਵਾਂ ਕੇ ਨਾਂ ਜੀ ਤਾਂ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਿਖਾ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿਆਹ ਕੇ ਫੇ
 ਰ ਧੀ ਟਿਆਹੁ ਟੀਜੋਗ ਹੈ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਦਾ ਟਾਧਾ ਕ
 ਰਣਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਵਟਾਂਦਰੇ ਕਰੋ ਸਨ ਮੰਨੋ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿ
 ਆਹੁਣਾਂ ਬੜਾ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਭਾਰ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਂ ਪਿ
 ਉਂਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਉਪਾਉ
 ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਨਕਰਣਾਂ ਸਚ ਬੋਲਣਾਂ ਜੋਗ ਹਸਤ ਮੈਂ
 ਰੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਦੂਸਰਾ ਮਾਂ ਬਾਪ ਸਾਧ ਸੰਤ ਬਿਹੰਗਮ
 ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆ

ਪਣੇ ਮਾਪਿਉ ਦੇ ਮਰਣੇ ਦਾ ਇੱਕ ਠ ਕਰ ਵਧਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਚਨ
ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਮੁਇਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਠ ਨਾ ਕਰੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਨਿਆ
ਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਫ਼ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਇਹਾ ਜਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ
ਜੀਉ ਦੇ ਪਿਤਨ ਮਾਨੇ ਕੋਊ ਮੁਇਆਂ ਸਰਾਧ ਕਰਾਹੀਂ ਤੁ
ਸੀ ਮੁਇਆਂ ਦੇ ਲਈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ
ਓ ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸਹਾਈ ਹੋਵੇਗਾ
ਵਧਾ ਕਰਨਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਲਈ ਕੇਵਲ ਭੰਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੀਉਇ
ਆਂ ਪੁਤਾਂ ਧੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੋ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਸਿਖੋ ਸਿਖੀ
ਕਮਾਓ ਗੁਰਮਤ ਧਾਰਨ ਕਰੀਓ ॥੫੪॥ ਆਗੇ ਸਾ
ਖੀ ੫੫ ਵੀਂ ਪਾਠ ਭੋਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿ
ਸਾਹ ਰਮਾਣੇ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾਇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ॥
ਖਟ ਪਾਲ ਕਿਛੁ ਹਥ ਹੁੰਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਹ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ
॥ ॥ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਾਗੀਆਂ
ਦੇ ਖਰਚ ਹਟਾ ਦਿਤੇ ਹਨ ਲਾਗੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਬ
ਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੋ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨਾਂ
ਦੇ ਲਾਗੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਰੋ ਦੇ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਾਓ ਜਿ
ਖੇਤੀ ਦੀਆਂ ਦੀ ਖੁਰੀ ਪਿਛੇ ਮਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਧੀਆਂ ਦੀ ਪੀਤ ਰਖ
ਦੀਆਂ ਹੋਨ ਬਹੁਤ ਨਾਰੀ ਜਗ ਗਰਾਸਿਆ ਕੋਈ ਵਿਰ
ਲਾ ਬਾਢੇ ॥ ਚੰਡਕ ਪੁਤ ਕਮਾਣ ਦੇ ਹਨ ਸੰਗਤ ਅਰਜ
ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਨਈਂ ਰਲਾਈ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁ
ਆ ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਮੈਂ ਸਿਖ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਐਸੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ

ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮੇਂ ਉਤਾਰਨ
 ਰੇ ਪੰਡਤ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਪਜੀਫਕਾ ਕਰਨਗੇ॥
 ਸਿਖੇ ਸਾਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਸਿਖਾਭਗਤਾਂ ਕਾਦਨ ਵਿਸਨ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਗ ਤੁਲਾਦਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਸੀਦਾਨ ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਨੜੀ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਸਾਂਹਸੀ
 ਚੂਹੜੇ ਤੁਰਕ ਖਾਂਣ ਓਹ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀ
 ਦਸਮੇ ਮਹਲ ਕਾਗੀ ਬਸਾਹਿ ਬਦੇਖੇ ਪੁਨ ਪੜ੍ਹੇ ਸੁਨ
 ਹੁ ਓਸਮੇ ਸਭ ਸਮਾਚਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੰਗਤ ਮਰ
 ਜਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਸ ਦੇਖੀਏ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਸਿਖੇ ਰਾਸ
 ਦੇਖਣੀ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਏਹ ਨਕਲੀ ਏਹਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ
 ਰੂਪ ਮਨੁਖ ਕੋ ਬਣਾਵਣਾ ਦੇਸ ਹੈ ਦੇਖਣੇ ਟਾਲਿਆ ਨੂੰ
 ਬੀ ਦੇਸ ਹੈ ਏਹ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕੰਜਰ ਹੈਨ ਏਹ ਸਾਡੇ ਫੀਕ
 ਆਂ ਦੇ ਸਾਂਗ ਲਾਉ ਦੇਹਨ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਰਾਸਾਂ ਨਾ ਦੇਖਣ
 ਗੇ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਸੀ ਬਾ
 ਹਮਣ ਖੜੀ ਉਤਮ ਪਾਤ੍ਰ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੋਨੇ ਨਾ
 ਲ ਫਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਸਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਨ ਛੜੀਆਂ ਧਰਮ ਛੋੜਿ
 ਆ ਮਲੇਫੁ ਭਾਖਿਆ ਗਾਹੀ॥ ਕੁਠਾ ਦਰੂਦ ਮਲੇਫੁ ਭ
 ਖਸ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਹੀਣ ਹੈਨ ਕੁਠਾ ਖਾਣਾ ਓ
 ਦੁਆਂ ਲਈ ਦੇਸ ਹੈ ਤੇ ਮਹੀਮਾ ਦਾ ਪੌਲਾ ਸਿਰਤੇ ਫਿਰ
 ਉਣਾਂ ਬੀ ਬੁਰਾ ਹੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਏ ਸਿਖ ਭਰ
 ਪੁਰ॥ ਫਿਰ ਵੇਜੇ ਜੰਗੀ ਬਹੁਤੁਰਾ ਮੁਖ ਪਰ ਚਮਕੇ ਸਭ

ਕੇਨੂਗਾਲਿਖੀਸੁਸਾਖੀਬੈਰਹਜੂਗਾ ੫੫॥

੧੭੫

ਆਗੇਸਾਖੀ ੫੬ ਵੀਂ ਪਾਰੰਭੁਹੋਈ

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾਣਾਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਮਹਾਰਾਜ ਲਖੀਜੰਗਲ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਅਰਸ
ਬਦ ਉਚਰਿਆ ਮਨਕੀ ਮਨਹੀ ਮਾਂਹਿਰਹੀ ਨਾਹਿ
ਭਜੇਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਗਹੀ॥ ਉਥੋਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਆਨੰ ਚਰਨੀ ਲਗੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸੋ ਜੀ ਗੰਗਾ ਕਿ ਬੇਰਹਿ
ਦੀ ਹੈ ਉਮਰ ਕਿਤਨੀ ਹੈ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਗੰਗਾ ਦੀ
ਉਮਰ ਸਾਢੇ ਉਨੀ ਸੈ ਤੋੜੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੇ ਸਿਖੇ

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਤ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰ ਸੂਰਾ॥ ਏ
ਹ ਸਭ ਭੁਲੇ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਹੋਨ ਇਨ ਨੂੰ ਗੰਗਾ ਦੀ ਪਥਰ
ਹੈਨਹੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਗ
ਗਾ ਗਾਇਆ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਆਪ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਤੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿ
ਬਜੀ ਤੇ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਹਰਿ ਸਰ ਜੀ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂਗੀਅ
ਤੁਸਾਂ ਭੁਲਣਾਂ ਨਹੀਂ ਨਿਸਚਾਰ ਖਣਾ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਪਾਣੀ
ਦੇ ਪੁਨ ਦੇਣੇ ਹੋਨ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਜੀ ਵਿਖੇ ਭੇ
ਜ ਦੇਣਾ ਇਸ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਵੇਗੀ ਸਚੇ ਪ
ਤਸਾਹ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸਠਾ ਉਠਾਉਣ
ਵਾਸਤੇ ਰਾਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਵਿਖੇ ਸੈਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੁ
ਪਤ ਗੰਗਾ ਤਦੋਤੋ ਰਾਵੀ ਕੇ ਮੱਧ ਆਇ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਾਣੀਜਾਣ ਵਸੇਵਾ ਸਾਹਿ
 ਬਜੀ ਵਿਖੇ ਢਾਈ ਬਰਸ ਰਹੇ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀਵਨ ਲ
 ਗਾਇਆ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸੰਗਤਾ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਨ ਹਾਜ਼ਰ
 ਹੋਈਆਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਗੀਆਂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਗਤੀ
 ਆਪ ਕੇ ਦਰਸਨ ਸਾਬਤੁਈ ਹੈ ਜੀ ਗੀਗਾ ਦੀ ਆਰਜਾ
 ਪੂਰੀ ਹੋਗਈ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਗੁ
 ਰਦੁਆਰਾ ਗਤੀ ਕਰ ਦੇਵਾਲਾ ਦਸੇ ਜੀ ਓਸ ਦੀ ਸਰੋਤ ਯਾ
 ਦ ਰਖਾਂਗੇ ਜੀ ਗੀਗਾ ਮੈਂ ਤੀਰਥ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ
 ਜੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤ ਭੁਲੀ ਨਾ ਫਿਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਧੇ
 ਅਮਿਤ ਸਰਤ ਰਨਤਾਰਨ ਗੁਰੂ ਜਰ ਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਹੈ ਇ
 ਨ ਸਰਬ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਮੈਂ ਤੀਰਥ ਰਹਿਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਾਣੀ ਦੇ
 ਨਮਿਤ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੰਜ ਪਸੀਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਕੇ ਗਾਇਆ ਕਰੋ
 ਕੋਈ ਦਿਨ ਕੋ ਗਾਵੀ ਗੀਗਾ ਕਾਜ ਲਭੀ ਵਹਾਂ ਆ ਜਾਇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅੰਜਾਮੀ ਗਰੀਬ
 ਨਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਸੀਤ ਰਨਤਾਰਨ ਜੀ ਗਏ ਸਾਂ ਉ
 ਥੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਰਾ ਤੇ ਤਾਲਾਬ ਕਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿ
 ਆਹੋ ਜੀ ਜੀ ਤਾਲਾਬ ਵਿਚ ਕਦੇ ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਕਦੀ
 ਸੁੱਕ ਪਿਆ ਸੀ ਜੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਧੇ ਜਰ
 ਬਾਬੇ ਅਰਜ ਨ ਦੇਵ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤਾਲਾਬ ਲਗਾਇਆ
 ਸੀ ਤਾਂ ਪਿਥੀਏ ਆਖਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਜੀ ਬਿਅ

ਰਬਜੀਗਲਾਂ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥ ਉਜਾੜਦਾ ਹੈ ਤੋਏ ਪੁਰਦਾ ਫਿ
 ਰਦਾ ਹੈ ਤੇਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਗੁਫਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਮਿਤ
 ਸਰਤਾਂ ਬਣਾ ਲੈ ਏਵੈ ਉਜਾੜ ਆਮਲੀ ਹਈ ਤੇ ਅਰਜ
 ਨਜੀ ਨਾਏਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾਏਥੇ ਨਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਭੀ ਸੋਢੀ
 ਰਾਮਦਾਸ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਸਬਦ ਅਰੀਮ ਬੇਦ ਸਾਸਤਰੁ ਫੁਰ
 ਦੇਹੈਨ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਥੀ ਨਿਕਲਦੇਹੈਨਾ
 ਜਿਨਾਨੂੰ ਸੁਣਕੇ ਸੰਸਾਰ ਮੋਹਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਓਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ
 ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਤੇਤਰਨ
 ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਤਲਾ
 ਵਿਚ ਹਾਵੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਕਾਜਲ ਪਿਆ ਕਰੇਗਾ ਤੇ
 ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪੰਜਵੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੁਇਆਂ ਜੀਵਦਮਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਜੀ
 ਠੰਦੀਆਂ ਸਰਬ ਇਛਾਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ
 ਦੇਸ ਦਿਸਾਂਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਅਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਆ ਕਰਨਗੀ
 ਆਂ ਦੁਧ ਪੁਤਧਨ ਆਦਿ ਕਦੀਆਂ ਇਛਿਆਂ ਉਨਕੀਆਂ
 ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ ਇਥੇ ਕੁਸਟੀ ਇਸਨਾਨ ਐਕੇ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਪਾਉਣਗੇ ਜੇਵੇਂ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਅਸਮੇ
 ਧਸ ਗਵਾਸਤੇ ਘੋੜਾ ਛਡਿਆ ਸੀ ਮਗਰ ਸੈਨਾ ਲੈਕੇ ਸ

ਰੂਪਨ ਲਗਾਸੀ ਲਊ ਕੁਸੁ ਘੋੜਾ ਫੜਿਆਸੀ ਤੇਵੇਂ
 ਧਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਹੋਯਾਸੀ ਸਾਹੀ ਸੈਨਾਂ ਮਾਰੀ
 ਗਈ ਸੀ ਰਾਮਜੀ ਤੇ ਲਛਮਣ ਜੀ ਮੂਰਛਕੋ ਪਾਪਤ ਹੁ
 ਏਸੇ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਕੋ ਸਰਾਪ ਦੇਣ ਲਗੀ ਸੀ ਤੁਸਾਂ
 ਬਾਪ ਮਾਰ ਕੇ ਇਧਣ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲ
 ਊ ਅਰ ਕੁਸੂ ਨੇ ਇਦਰ ਕੋ ਕਹਿਆ ਇਦਰ ਨੇ ਅਮਿਤ
 ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸਭੀ ਸੁਰਜੀਤ ਹੁਏ ਸਨ ਫੇਰ
 ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਜਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਸ ਤੀਰਥ ਕਾਨਾਂ ਮਅੰਮਿ
 ਤ ਸਰਧਾਰਿਆਸੀ ਅਰ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਕਲਿਜੁਗ
 ਇਥੇ ਇਥੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਨਾਮ ਧ
 ਰਾਇ ਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਇਥੇ ਭੁਜਨ ਕਰਾਂਗੇ ਔਰਤ ਪਕਰਾਂ
 ਗੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਦੇਵਤਿਆਂ ਤੇ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਇਥੇ ਏਹ ਵਰ
 ਦਿਤਾ ਸੀ ਏਹ ਬੜਾ ਭਾਗੀ ਤੀਰਥ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਇਥੇ ਇ
 ਸਦਾ ਮਹਾਤਮ ਬੜਾ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ੫੭ ॥ ਆਗੇ
 ਸਾਖੀ ੫੮ ਫੀਂ ਆਰੰਭ ਹੋਈ ॥ ਪੁਨ: ਇ
 ਕਵਿਨ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੋ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਗਾਤੇ ਜੋਰ ਨਾਲ ਫੁਲ
 ਤਾਰਨ ਫਲਿਆਂ ਦੇ ਲੀਤੇ ਉਤਾਰ ਲੈ ਦੇਹਨ ਫੇਰ ਜਦ ਸਿੰ
 ਘ ਅਪਣੇ ਤੀਰਥਾਂ ਗੁਰਦੁਆਰਾਂ ਪਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਣ
 ਗੇ ਤਦ ਸਿੰਘ ਫੀ ਬਾਹਮਣਾਂ ਟਾਂਗੁਰ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਤਗੁ
 ਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੇ ਸਰਬਤ੍ਰ

ਆਸਾ ਪੂਰਣਹਾ ਕਲ ਕਲੇ ਸਹਰਣੀ ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰ
 ਟਹਾ ॥੧॥ ਬਚਨ ਹੋਇ ਆਰੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਡਾ
 ਤੇ ਬਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਸਟ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਏਸਤਰਹ
 ਕਰਵੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਜਾਕੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਤਿਹਾ ਵਲ ਆ
 ਰ ਜਬਾ ਸਕਤ ਜੋ ਵਿਚਿਗੇ ਜੋ ਤੁਸਾ ਬਾਹੁ ਰੂਕੇ ਖਜਾਨੇ
 ਇਖੇ ਜਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਓਥੇ ਗੁਰਪਾਰਦੇ ਸਭ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਸਿਖ ਸਿਖ ਹੋ ਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਿਸਦੀ ਮਰਜੀ ਹੋਵੇ ਇ
 ਸਨਾਨ ਕਰਾਲਵੇ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀ ਜੋ ਮਨਾ ਕਰੇ ਬਿ
 ਰੀਆਂ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੀਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ
 ਤਾਂ ਗਇਆ ਤੋਂ ਟਪੀ ਕਠਲ ਪਾਪੁ ਹੋਵੇ ਸੀ ਜਿਸ ਸਿਖ
 ਦੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਵੇ ਓਹ ਕੀ ਕਰੇ ਬਚਨ ਧੂਆ ਉਸਕੋ ਕੁ
 ਛ ਦੇ ਨਾਂ ਨਹੀ ਪੜੇਗਾ ਓਹ ਹਥਾਂ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ

ਸਿਖਾਂ ਪੁਤਾਂ ਭਾਈਆਂ ਭਾਉ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ ਹੇ
 ਸਿਖੋ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਸਿਖ ਹੀ ਕਰਣਗੇ ਜੋ ਮੋਨੇ ਨੜੀ
 ਮਾਰਤੇ ਕੁੜੀ ਮਾਰਦਾ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਨੇ ਗਾ ਓਹ ਬਚਿਆ
 ਰਹੇਗਾ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਜੰਦੂ ਭਾਹ ਕੇ
 ਪਾਣੀ ਪਿਆ ਇਤਾਹੈ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਫੋਕੇ ਇਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਮਿਤ ਛਕ ਲੈ ਅਰ ਹਿੰਦੂ
 ਸੁਧ ਕਰ ਲੈ ਫੇਰ ਆਪੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਰਲ ਜਾਵੇਗਾ
 ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਗੁਰਦਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਰ ਅੰਮਤ ਛ
 ਕ ਕੇ ਲਗਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਲੀਗਰ ਇਖੇ ਸੇਵਾ ਹਿਲ ਕਰਨਾ

ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਜੇ ਕਰ ਬਾਹਮਨ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮ
 ਤਛਕ ਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਗਹਿਤ ਵਿਚ ਪਕੇ ਹੋ ਜਾਣ ਕੁਠਾ ਬਿਖਿ
 ਆ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪੈਲੇ ਆਇਕ ਸਾਰੇ ਮੰਦੇ ਕਰਮ ਤਮਾਸ
 ਦੇਣ ਨਿਤ ਨੇਮ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਦਾ ਕਰਨ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹ ਲੈ
 ਟੁਤਾਂ ਇਨਾਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ॥ ਤਉ ਦਾਨ ਸਫਲ ਹੋਵੇ
 ਗਾ ॥ ੫੮ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਪਦ ਦੀ ਅਰੰਭ ਹੋਈ

॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਨੇ ਕਰੇ
 ਸਾਹਿਬ ਬੜ੍ਹਾ ਗੀਦਰ ਬਾਰ ਕੀਤਾ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਿਆ ਗਣਾ ਗਾਉਨ ਕੋਰ ਹੈ ਰੰਗ ਨਤੁੰਗ ਫਕੀਰ
 ਵਾਹੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੋਇਨ ਬਾਂਧੇ ਧੀਰ ॥ ਸਿਖਾਂ
 ਅਰਜ ਕਰੀਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਵੀ ਦਰੀਯਾ
 ਕੋ ਐ ਗਾਵਤੀ ਕਿਉਂ ਆਖ ਦੇਹ ਨਜੀ ਸਿਖੋ ਪਾਰ ਬਤੀਭੁ
 ਹੋਵਿਚ ਇਕ ਬਾਲਕ ਛੋਟੇ ਕੋ ਬਹਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਦੀ ਸੀ
 ਜਾਂ ਸਿਵ ਜੀ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਤੋ ਉਸਨੇ ਰੋਕ ਦੀਆ ਅਰ ਕ
 ਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਪਾਰ ਬਤੀ ਦਾ ਬੇਟਾ ਹਾਂ ਹੁਕਮ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ਅੰਦਰ
 ਕੋਈ ਆਲੇ ਪਾਏ ਸਿਵ ਜੀ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀਤਾ ਮਾਰ ਕੇ ਤ੍ਰਿਸੂਲ
 ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਟ ਦਿਤਾ ਅਰ ਅੰਦਰ ਗਏ ਦੇਖ ਦੇ ਸਾ
 ਪਾਰ ਬਤੀ ਲਗੀ ਹੁਦਨ ਕਰਨੇ ਅਰ ਕਹਿ ਦੇ ਲਗੀ ਜੋ
 ਬੁਰੇ ਪਰ ਬਾਲਕ ਬਾਹਿਰ ਕਹਾਂ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਿਵ ਜੀ ਬੋ
 ਲੇ ਕਿ ਹੇ ਪਾਰ ਬਤੀ ਓਹ ਤੋ ਮਾਰੀ ਗਿਆ ਹੈ ਇਹ ਸੁਣ
 ਦੇ ਸਾਰ ਲਗੀ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਅਰ ਸਿਵ ਜੀ ਸੇ ਲਗੀ

ਪਾਰਥਾ ਕਰਨੇ ਕਿਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਇਸ ਕਉ ਜਿਦਾ ਕਰੇ ਤ
 ਬ ਮਹਾਦੇਉ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਗੰਗਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇਹੋ ਸਿ
 ਖੇ ਸੀਤੋ ਤੁਸੀਂ ਗੰਗਾ ਦੀ ਧਾਰ ਭਰ ਗਿਰਥ ਕਉ ਰਾਵੀ ਵਿਚ
 ਮਿਲੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਰਾਵੀ ਦੇ
 ਅੰਗ ਸੰਗ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅੰਤ ਸਮੇ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਰਜਨ ਜੀ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਰਾਵੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ
 ਜਾਣੇ ਐਰਾਵਤ ਹਾਥੀ ਕਾ ਸੀਸ ਕਾਟ ਕੇ ਮਹਾਦੇਉ ਨੇ ਉਸ
 ਕੇ ਉਪਰ ਲਗਾ ਕਰ ਉਸੇ ਜਿਦਾ ਕਰਵੀਆ ਅਰਸਿਦੁ ॥
 ਨੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਗਣੇਸ਼ ਰਖਿਆ ਗਣੇਸ਼ ਜੀ ਆਖਿਆ
 ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੰਗਾ ਕਿਸ ਕੋ ਆਖਦੇਹੋ ਸਿ ਬਜੀ ਕਹਿਆ
 ਸਕਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗੰਗਾ ਹੈ ਇਸ ਨ ਭਗਵਾਨ ਪਾਸ ਲਛ
 ਮੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਪਾਸ ਵੇਦ ਸਕਤੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਗੰ
 ਗਾ ਤੇ ਪਾਰਬਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗਣੇਸ਼ ਕਹਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋਭੀ ਸਕਤੀ
 ਹੋਵੇ ਸਿਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਐਰਾਵਤ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਹੈ ਨ ਓ
 ਥੇ ਗੰਗਾ ਸਕਤੀ ਲੈ ਆਓ ਗਣੇਸ਼ ਜੀ ਜਾਕਰ ਓਸ ਕੁੰ
 ਟ ਵਿਚ ਨਦੀਆਂ ਵਾਜਲ ਮਿਲਾਇਤਾ ਫੇਰ ਨਦੀ ਕਾ ਪ
 ਟਾਹ ਭੁਰਿਆ ਓਸ ਕਾ ਨਾਮ ਐਰਾਵਤੀ ਰਖਿਆ ਓਹ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਡ ਰਾਵੀ ਵਿਖੇ ਸਮਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਰਾਵੀ ਕਾ ਨਾਮ ਗ
 ਣੇਸ਼ ਗੰਗਾ ਭੀ ਹੈ ਦੁਆਰੇ ਇਸ ਕੇ ਸਭੀ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ
 ਇਸ ਕਾ ਇਸ ਨਾਨ ਗੰਗਾ ਤੁਲ ਹੈ ਸਰਬ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
 ਜਲ ਸੇ ਹੋਭੀ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਮਰੇ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਓ

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਪਤਸਰ ਵਿਖੇ
 ਦੀਣਨ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਿਆਸ ਸੁਖ ਦੇਣ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਹੈ
 ਗੰਗਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਸੈ ਕਥੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ
 ਕੇਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੋਨ ਸਿਖੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਹੋਨ ਉ
 ਸਕੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਰਬ ਲੋਕ ਰਿਖੀ
 ਮੁਨੀ ਸੰਤੁ ਗਤ ਬ੍ਰਹਮਣ ਉਚ ਨੀਚ ਗੰਗਾ ਗਾਇਆ
 ਗੰਦਾਵਰੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵੇ ਹੋਨ ਤਾਂਭੀ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ
 ਦਇਆ ਧਰਮ ਖਿਆ ਧੀਰਜ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਚੋਗੀ
 ਦਗਾਈ ਰਖਾ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਦੁਰਨਹੀ
 ਹੋਤੀ ਅਖੇ ਗੰਗਾ ਉਬੇ ਤੈ ਨਹੀ ਕੇਵਲ ਜਲ ਇਸਨਾਨ
 ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਲ ਕੈ ਮਜਨ ਜੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਰੂ
 ਕਨਾਵੈ ਜੈਸੇ ਮੀਰੂ ਕਤੈ ਸੇਓ ਇਨਰ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ
 ਪਾਵੈ ਨਾਮ ਦਾਨ ਬਿਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਵੈ ਦਸ ਪੁਰਬੀ
 ਨਾਵੈ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਕਾਂਸੀ ਕਲਵਤ ਦੀ ਗਤੀ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਿਖੀਆਂ ਕੇ ਹਾਜੇ ਵਸਨਹੀ ਸੇ
 ਹੋਤੇ ਰਹਿਜਾਨ ਕੀ ਹਤਿਆ ਕਰਨੇ ਕੇਵਲ ਸੇ ਕਲਵਤ ਮ
 ਹਤਮ ਦੇ ਸਲੋਕ ਲਿਖਿ ਦਿਤੇਨੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਹਾਜੇ
 ਕਲਵਤ ਸਾਥ ਮਰਨਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇਹਨ ਕਾਂਸੀ
 ਕਲਵਤ ਸਾਥ ਮਰਨਗੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇਹਨ ਕਾਂਸੀ

ਕਲਵੜ ਸਾਥ ਮਰੇ ਸੇਂਕਾਂਸੀ ਰਾਜਕਰੇ ਰੇ ਸਿਖੇ ਜੇ
 ਏਹ ਬਾਤ ਸਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਲਵੜ ਲੈਕੇ
 ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਭੁਖੇ ਨੀਰੇ ਜੀਉਂਦੇ ਰਹੇ ਕੋਈ ਨਾਂ ਮੁਇਆ ਕੇ
 ਫਲ ਸੁਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਭੁਰੂ ਜੀ ਸਤੀ
 ਮਹਾਤਮ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਤੀ ਮਰੇ ਕੇ ਸਾਥ ਸੜਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਸੁਠ ਹੈ ਜਿਸਰ
 ਜਧਾਨੀ ਵਿਚ ਕੁੜੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੜ ਕੇ ਸਤੀ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ਓਹ ਰਾਜਨ ਸਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਰਾਜਿਆਂ ਕੀ ਹਤਿਆ
 ਕਰਣ ਫੇਸਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੇ ਮਹਾਤਮ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਬਾਹ
 ਮਣੀ ਰੰਗੀ ਕੋਈ ਨਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਐਡਾ ਮਹਾਤਮ ਛੁਡ ਕੇ ਭੁਖੀ
 ਆਂ ਨੰਗੀ ਆਂ ਮਿਹਨਤ ਮਜਦੂਰੀ ਸੇਂ ਨਰ ਬਾਹ ਕਰਦੀ
 ਆਂ ਹੋਨ ਰੇ ਸਿਖੇ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਕੋ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਕੇ ਸੜਨੇ ਕੀ
 ਰਮਿਆ ਗਾਂ ਮਾਫ ਕਖਟੀ ਹੈ ਸਤੀ ਹੋਣਾ ਸੁਠਾ ਮਹਾਤਮ
 ਮਰੇ ਕੇ ਫਲ ਆਤਮ ਪਾਤੁ ਹੈ ਸਤੀ ਹੋਣਾ ਭੀ ਅਕਾਲ
 ਮਿਤ ਹੈ ਸਤੀ ਆਂ ਏਹਨ ਆਖੀ ਅਨਿਜੋ ਮੜ੍ਹਿਆਂ
 ਲਗਿ ਜਲੀਨਾ ਸਤੀ ਆਂ ਜੇਈ ਨਾਨਕ ਜੇ ਬਿਰਹਾਂ ਰੇਟ
 ਸਹੀਨਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਜੇ ਗਤੀ ਹੈ ਪਾਪ ਥੋਂ ਡਰੇ ਸਿ
 ਖੇ ਟਿੰਦਿਆ ਪੜੇ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਕਲਮ ਕਜਾਈ ਆਂ ਸੇਂ ਤੁ
 ਜੀ ਬਚੇਗੇ ਸਿਖੇ ਐਸਾ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ ਇਨਾਨੂੰ ਏਹ
 ਪਾਪ ਬੜੇ ਦੁਖ ਦੇਣਗੇ ਫੇਰ ਇਹ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਕੀ ਮਕਰਨ
 ਲਗ ਜਾਣਗੇ ਪੁਜਾਤਾ ਗਵੇਣਗੇ ਸੰਗਤ ਕਹਿਆ ਗੁ

ਤੁਜੀ ਵਿਜਊਤਮਹੋਤੇਏ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮੁਹਿਲਗਣੇਸੇਂ ਕਾਰ
 ਜਸਿਸਧਨਹੀਹੋਤਾ ਇਹ ਕੀਵੇਸਹੈਜੀ ਬਚਨਹੋ
 ਇਆ ਮਾਣਸਖਾਏਕਰੇਨਿਵਾਜ ਛੁਰੀਵਗਾਇਨਿ
 ਤਿਨਿ ਗਲਤਾਗ ਅਚਾਰਜਮਾਣਸਾਂਕਉਖਾਤੇਏ
 ਖੋਟੀਨੀਯਤਕੀਛੁਰੀਵਗਾਵਦੇਹਨ ਗਲੀਜਨੇਉਏ
 ਨ ਨਿਵਾਜਖੁਸੀਕਾਨਾਮਹੈ ਅਚਾਰਜਮੁਇਆਂ
 ਦੀਸਾਦੀਕਰਦੇਹੈਨ ਜੈਸੇਗਮਿਆਰ ਪਸਮਰੇਦੀਸਾ
 ਦੀਕਰਦਾਹੈ ਜੀਉਇਆਂਨਾਲੇਮੁਇਆਂ ਦੀਆਮਦ
 ਣਇਨਕੋਬਹੁਤਹੋਤੀਹੈ ਬੇਤਰਨੀਰਾਉਥਾਦਸਹਿ
 ਰਾਕਿਰਿਆਸਤਾਰਵੀਂ ਛਿਮਾਹੀਂ ਵਰੀਣਾਂ ਦੁਵਰੀਚੁ
 ਵਰੀ ਸਰਾਧਗੰਗਾਗਾਇਆ ਨਰੈਣੀਬਲਪਰਸੂਤ
 ਕੁਲਖੇਤ੍ਰਜਾਣਾਂ ਜੀਉਇਆਂ ਮਾਣਸਾਂਕੋਮਾਰਦੇਹਨ
 ਦੇਹਨ ਏਹਮਰੇਗਾ ਪੰਜਪ ਦਸ੧੦ ਪੰਜਾਹ੫੦ ਸੌ
 ੧੦੦ ਦੋਸੌ ੨੦੦ ਹਜ਼ਾਰ ੧੦੦੦ ਯਾਂ ਲਖ ੧੦੦੦੦੦
 ਆਮਦਨਹੋਵੈਗੀ ਹਰਵਕਤਹਿਦੂਆਂਦੇਮਰਨੇਦਾਸੁ
 ਕਾਰਭੁਜਾਰਦੇਹਨ ਜਦਮੁਇਆਂਸੁਣਦੇਹਨ ਪਰ
 ਜਿਨਹੋਤੇਹੈਨ ਜਦਕਿਰਿਆਹੋਤੀਹੈ ਅਚਾਰਜਜਿਦ
 ਕਰਕੇਧਰਨਾਮਾਰਕੇ ਪਾਣੀਨਿਮਿਤ੍ਰਧਨਮੰਗਦਾਹੈ
 ਪਾਰਵਾਲੇਬੜ ਬਿਰਲਾਪਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਥਹਪੈਰ
 ਪਸਾਰਦਾਹੈ ਜੈਸੇਗਾਉਆਨੂੰਕਾਂਚੁਜਾਂਮਾਰਦੇਹਨ
 ਸਿਖੇਗਾਉਤਕਠਦੀਹੈ ਕਾਂਖੁਸੀਮਨਾਵਦਾਹੈ ਗਇਸ

ਵਸ੍ਤੇ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਲਗਾਣੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਬਿਗੜ ਜਾਂ ੧੮੫
 ਦਾ ਹੈ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਹੋ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰੇ
 ਗਾ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਨ ਕਰੈ ਗਾ ਅਪਣੀ ਗਤੀ ਫਾ
 ਸੇ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਜਫਲ ਮੰਗੇਗਾ ਮੁਕਤ ਮੰਗੇਗਾ ਚਿਪਾਪੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬੋ ਬੇਮੁਖ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਚਾ
 ਰਜਾਂ ਪਰ ਸਰਧਾ ਕਰੇਗਾ ਉਨ ਪਰ ਬਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ
 ਉਸ ਕੋ ਦੋਸ ਲਗੇਗਾ ਸਿਖੋ ਤੁਮੀ ਦਾਨ ਜਬਾ ਸਕਤੁ ਸਿ
 ਘਾ ਸਾਧਾਂ ਕਉ ਦਿਆ ਕਰੇ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੋ ਦਿ
 ਆਹ ਦਾ ਸਾਹ ਸੋਧ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬੀ ਇਘਨ ਉਦੇ ਹੈਨ ਇਘ
 ਦੋਹੇ ਜਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਯਾ ਤੀਵੀਆਂ ਮਰਜਾਤੀਆਂ ਹੈਨ ਦਿ
 ਸਟ ਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ਨਾਨਕ ਪਾਹ ਬਹੁਮ ਨਿਟਲੇ ਪਾ
 ਸਾਹ ਸੋਧਣਾ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਪਰਚਾਏ ਹੈਨ ਸੁਰੂ ਕਾਰ
 ਜਪਰ ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਕਰਨਾ ਜੋਗ ਹੈ ਨ
 ਠਨੁਕ ਸਾਨ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜਾਣੇ ਤੇ ਸਿਖੋ ਬਾਹਮਣ ਇ
 ਹ ਮਾਨ ਰਖ ਦੇ ਹੈਨ ਕਿ ਅਸਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਿਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇ ਵਸ ਵਿਚ ਦੇ ਵੀ ਜੇ ਕਰ ਉਦੀ ਤਾਂ ਹਮੇਸਾਂ ਸਿਧ ਕਰ ਲੈਂਦੇ
 ਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਹੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਅਗਿ ਸੀ ਗਹੈ ਆਚਾਰ ਜਕੋ ਦਾਨ ਦੇ
 ਟਾਂ ਦੇ ਸਹੈ ਕਲੇਸ ਕਾ ਦਾਨ ਜੀਉ ਕੋ ਨਰਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੀ
 ਗਤ ਪ੍ਰੀਤ ਅੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਫਰੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੇ ਤੇ ਰਹੇ ਹੈ ਜੀ
 ਆਪਣੀ ਗਤੀ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ॥ ਬਰਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਿਖੋ
 ਆਗੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭੁਫ ਖਬਰ ਨਹੀ ਸੀ ਸਬੇ ਭੁਲੇ ਪਏ ਫਿ

ਰਦੇ ਸੇ ਇਹ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਲੂਕਾਲ ਵਿਚ ਇਸ ਜਗ
 ਤਇਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਗੁਰ
 ਮੁਖੀ ਰਚੀ ਹੈ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੁਣਹੁ ਗੇ ਮੰਨੋ ਗੋਤਾਂ ਸੁ
 ਖ ਪਾਓਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜਹਾਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ
 ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਤੇ ਸਿਖੋ ਆਸਰੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗ
 ਰ ਸੇਤੁ ਰਹੁ ਜੇਹੜੇ ਸਤਿਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪ ਕੇ ਅਚਾਰਜ ਕੇ
 ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਰਹਿਤ ਕਮਾਏਗਾ ਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਓਹ ਫਲੇ
 ਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚੁੜੇ ਕੀ ਜੂਨੀ ਪਾਕੇ ਖਾਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਮੇ
 ਰਿਓ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਮਾਂਤੋਂ ਹਟ ਜਾਓ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ
 ਮੰਨੋ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਬੰਧ ਚਟੀ ਜੇ ਭੁਭੇਨਾ ਗੁਣ ਨ ਉਪਕ
 ਰਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਅਬੁ ਰਜ ਬਚਨ ਕਹਿ ਗੁ
 ਰੂ ਨੇ ਸਿਖ ਦੀਏ ਸਾਸਾਇ ॥ ਕਮਰ ਕਸੇ ਬਹੁਲਾਇ ਕੈ
 ਚਲੇ ਜੁਧ ਕੋ ਧਾਇ ॥ ੧ ॥ ੬੦ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ੬੧ ਵੀਂ ਪਾਠ ਭੁਭੇਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰਪ
 ਬਕਾਵਾਲੀ ਅਬਲੁ ਮਹਮੈ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰ
 ਗਤਾਂ ਕੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇਤੇ ਭੁਭੇ ਸੰਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀਗ
 ਰੀ ਬਨਿ ਦਸ ਜੀ ਅਸਨੂੰ ਛੀਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਹ
 ਰਿਗੋ ਬਿਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਵਿਰਤੀ ਤ ਸੁਣਨੇ ਕੀ ਅਭਿਲਾਖ
 ਹੋਰ ਹੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਕੇ ਮਾਲਕ ਹੈਨ ਕਾਠ

ਦੀਆਂ ਤੋਪਾਂ ਤੇ ਅਟੀ ਦੇ ਗੋਲੇ ਓਨਾਂ ਹੀ ਚਲਾਏ ਹੋਨ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ ਕੁਦਰਤੀ ਲੇਹੇ ਦਾ ਕੋਟ ਬਨਾਕੇ ਤੁਰਕ ਦੀ ਫੌਜ
 ਮਾਰ ਡਾਲੀ ਸੀ ਅਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਜੈ ਕਰਾਈ ਸੀ
 ਬੜੇ ਜੋਧੇ ਪਰੋਪਕਾਰੀ ਕਲਾਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸੁਲਖਣੀ ਜ
 ਟੀ ਚੰਬੇ ਦੀ ਪਜਾਹ ਬਰਸਦੀ ਉਮਰ ਘੋੜੇ ਕੋ ਪਕੜਕ
 ਡੁਗਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪੁਤ ਦੇਣੇ ਜੀ ਜਰੂਰ ਮੈ ਆਈ ਹਾਂ ਹਜੂਰ
 ਮੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਪੂਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਨਹੀਂ ਦੂਰ ਸਚੀਏ
 ਦਾੜੀਏ ਚਿਟੀਏ ਪਰੇ॥ ਨਾਮ ਸੁਲਖਣੀ ਫਸਨੀ ਹਾਂ ਰ
 ਬੋ॥ ਅਫਲ ਜਾਵੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫਲ ਲਗੇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾ
 ਬਾ ਦੀ ਨਦਾ ਲਬਢਨ ਕੀਤਾ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਮੇ ਪੁਤਰ ਨਹੀਂ
 ਹੈ ਤਾਂ ਓਸਨੇ ਕਾਗਜ ਕਲਮ ਦਫਤ ਹਜੂਰ ਵਿਚ ਅਗੇ
 ਥੀਤੀ ਕਿਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੇ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ
 ਆਪ ਲਿਖ ਦਿਓ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਕਾਗਜ ਲੈ
 ਕੇ ਲਿਖਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਲਿਖਣਾ ਸੀ ਇਕ ਉੱਤੇ ਘੋੜੇ ਦੇ ਪੈਰ
 ਹਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਏਕੇ ਦਾ ਸਾਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੰਗਤ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਬਹੁਤ ਕਰਮਾਤੁ ਫਲੇ ਸੇ ਓਨਾਂ
 ਦੀ ਬਹੁਤ ਰਹਾਇਸ਼ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਆ ਮਾਝੇ ਲਾਹੌਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਕੇ ਬੀਚ ਫੜਾਈ
 ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਭਜਨ ਤੇਤ
 ਪਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸੀ ਕੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਸਾਰੇ ਪਰਬੀ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੀ ਗਛਿਆ ਹੈ ਓਹ ਗੁਰੂ ਜਰਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ ਪਰ

ਰਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਸ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਕਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿ
 ਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀਆਂ ਹੈ ਗੁਰੂ ਵਰਦਿਤਾ ਸੀ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰਦੁ
 ਆਇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗਾ ਜ ਬਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਰਾਜਾ ਬਾਬੂਰੀ
 ਸਕੇ ਸਲਾਮੀ ਵਿਚ ਰਹਣਗੇ ਦਇਆ ਧਰਮ ਸੀਤੋ ਪਾਇ
 ਮਾਧੀ ਰਜ ਇਥੇ ਟੁਰੇ ਗੀ ਰੋਗੀਆਂ ਕੇ ਰੋਗ ਹਟ ਜਾਣਗੇ
 ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਪੰਚਮੀ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਛਿਹਟੇ ਸਾਹਿ
 ਬ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ਫੁਲ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਗੁਰੂ ਸਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ
 ਵਰਸਨ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਗਾ ਪਾਪ ਗਣਾਵੇ ਗਾ ਦੇਹ ਸੁਖੀ ਰਹੇ
 ਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਗਾ ਨਿਸਕਾਮ ਵਰਸਨ ਸੇਵਾ
 ਸੇ ਪੁਕਤੀ ਹੋਵੇ ਗੀ ਇਨ ਇਨ ਤੇਜ ਦਧ ਦਾ ਜਾਵੇ ਗਾ
 ਹੇ ਸਿਧੀ ਇਥੇ ਬੜੇ ਹਠੀਲੇ ਸਿਧ ਰਹਿਣਗੇ ਕੋਈ ਐਸ
 ਆਵੇ ਗਾ ਲੰਗਰ ਅਖੁਟ ਹੋਵੇ ਗਾ ਜਾ ਲੰਗਰ ਸਜਾ
 ਉਤਲੇ ਗੇਤੁ ਪਰਸਾਏ ਸਾਕੁ ਵਿਤੇ ਕੁਛ ਕਰੇ ਰਖੇ ਲਾਂਗਰੀ
 ਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਗੀਰੇ ਫੁਲੇ ਪੈ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਪਣੇ ਕਪੜੇ ਅਗਨ ਵੇਟੇ ਵਿਰ ਵੇਦਿਤੇ ਪਿਛੇ ਕੜ
 ਹ ਪਸਾਦਿ ਬਨਵਾਰ ਅਰਵਾਸ ਸੇਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ
 ਵਰਤਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੰਗਰ ਅਪਣੇ ਹਥੀ ਵਰਤਾਅ
 ਸੰਗਤ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੀ
 ਤੁਛ ਵਰਤਾਅ ਹੇ ਬਰਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਅਜ ਅੰ
 ਨ ਦੇ ਵਰਤਾ ਅੰਨ ਪੂਰਨ ਵੇਟੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਪਰ ਬੜ ਕੇਮ
 ਕੀਰਾਸੀ ਫੇਰ ਵੇਖੋ ਅੰਨ ਧਨ ਦੀ ਤੰਗੀ ਰਹਿਦੀ ਹੈ

ਜਾਂ ਅੰਨ ਦੇ ਵਤ ਕੋ ਪਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦ ਪਸਾਇ ਸੜ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ ਜਾਂ ਕਚਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਕੀ ਦੇਹਦਿ
 ਖੇ ਕਸਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕੇ ਕਰ ਬੋਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਬਖ
 ਸ਼ਲਾਓ ਅੰਨ ਧਨ ਦੇਹ ਕੋ ਰੋਗ ਦੇ ਦੁਖ ਸਹਾਰੇ ਨਾਹੀ ਜਾਂ
 ਦੇ ਬਚਨ ਹੁਆ ਹੈ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਰਹਿਓ ਫਿਰਾ ਵਾਸਤੇ ਅ
 ਜੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤੇ ਕਸਟ ਸਹਾਰਿਆ ਹੈ ਅੰਨ ਪੂਰਨਾ
 ਬੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਰਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਅਗੇ ਵਾਸਤੇ ਸਮੁੱਲੇ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜੇ ਹੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਲਾਂਗਰੀ ਬੋ ਵੇਹਨ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਲੋਕ ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਨੂੰ
 ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਮਦਦ ਦੇਣਗੇ ਬਚਨ ਹੋਆ ਸਿਖੇ ਦਾਲਾ ਭਿਆ
 ਰ ਕੋ ਮੈਦਾ ਆਟਾ ਭਿਆਰ ਕਰਕੇ ਚਕਲੇ ਵੇਲਣੇ ਪਰ
 ਫੁਲਕੇ ਸਜਾਇਆ ਕਰੇ ਜਲਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਲੋਹ ਸੇ ਉਤਾਰ
 ਕਰ ਕੈ ਸੰਤ ਪਰ ਸੇ ਕਰੇ ਸਵੇਰੇ ਫੇਰ ਅੰਨ ਧਨ ਕੀ ਤੋਰ
 ਨ ਆਵੈ ਗੀ ਹੇ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਦਾਤੁਣ (ਸਦਾ ਗੁਲ
 ਬ) ਕਿ ਕਰਦੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਮੁਖ ਮੇ ਕੋਈ ਥੀ ਰੋਗ ਨ
 ਰੋਗਾ ਦਾਤੁਣ ਕੁਰਲੇ ਬਾਹਰ ਇਹ ਘਟ ਬਾਸੀ ਸੁ
 ਨ ਜੈ ਸੇ ਕੁੰ ਆਉ ਜਾਤੁਕਾ ਤਿਸਕਾ ਪਾਪਨ ਪੁਨਿ॥
 ਦਾਤੁਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਜਪ ਜੀ ਪੜ ਕੇ ਪੜ
 ਇਆਂ ਲੰਗਰ ਸਜਾਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਗੁਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥
 ੬੧॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੨ ਵੀਂ ਪਾਰੀ ਭੁਰੇਈ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀਭ
 ਈਰਕ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਅਰ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਾ
 ਜੇ ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵੈ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੈ ਹਜ਼ਾਰਾ ਏਤੇ
 ਚਾਨਣ ਹੋਇਆਂ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ
 ਸੰਗਤ ਕਰੀ ਅਰਜ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਸੀਂ ਗੁ
 ਗਵਤ ਜਪਤਾ ਹਸਟ ਦੇ ਜੇ ਪਾਣੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਤੇਰਾ ਦਿ
 ਨ ਗਰੁਣਾ ਚੜ੍ਹੇ ਸੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖੇ ਭਾਗਵਤ ਦੀ ਜਗਤ ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਓ ਗਰੁਣਾ ਦੀ ਜਗਾਂ ਹੋਰ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਆਂਦਾ ਯਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ
 ਓ ਪਾਣੀ ਆ ਨੂੰ ਗਰੁਣਾ ਬੋਲੋ ਗੁਣਾਂ ਵਧੀਕ ਫਲ ਪਾਪ
 ਤੋਰੇ ਵੈਗਾ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਮੁਇਆਂ ਕੋ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਵੈ ਗੀ
 ਸੁਖ ਪਾਪੁ ਹੋਵੈ ਗਾ ਨਾਲੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਜਸ ਹੋਵੈ ਗਾ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣੇ ਸੋ ਆਦਰ ਹੈ ਸਭ ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਫਲ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੀ
 ਤੁਸਾਧ ਸਿੰਘ ਭਗਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਦੁਕ
 ਕੇ ਆਨੈ ਗਾ ਉਸ ਦੀ ਕਲਾ ਆਨ ਹੋਵੈ ਗੀ ਫੇਰ ਸੰਗਤ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਡੇ ਭਾਈ ਔ ਬੜੇ ਸਾਨੂੰ ਹਾਸੀ ਆਂ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋਨ ਪਈ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਿ ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਆਖ
 ਆਨਾ ਮੰਨੋ ਫਿਰ ਫਿਰ ਫਾਹੀ ਫਾਸੇ ਕਉ ਆ ਫਿਰ
 ਪਛਤਨਾ ਅਬ ਕਿ ਆਹੁ ਆ ਫਾਸੇ ਚੋਗ ਚੁਗੇ ਨਹੀਂ ਬੁ

ਭੈਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਤੁਆਖੀ ਸੁਝੈ ॥ ਜੋਪਿਛਲੀ ਗੀਤਮ
 ਰਜਾਦ ਅਸੀਂ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ਸੋਈ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ ਗੁਬਿਦ ਸਿੰਘ ਦੇ
 ਸਿੰਘਾਂ ਕਉ ਤੁਰਕ ਬੈਰੀ ਜਾਣਕੇ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦਿਏ ਤੇ ਕਤਲ ਕ
 ਰੇ ਹਨ ਨਾਲੇ ਪਾਠ ਬੁਧਾ ਲੁਟ ਲੈ ਦੇ ਹਨ ਜਿਹਨ ਸਿੰਘ ਕੋ
 ਠਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਸੌ ਰੁਪਾ ਇਕ ਸਿ
 ਘ ਦੇ ਸਿਰ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੜਾ
 ਦੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਮੇਨੇ ਤੁਰਕ ਚਾਰ ਬਰਣ ਖੜੀ
 ਰਜ ਪੁਤ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਦੇ ਵੈਰੀ ਫਿਰ ਦੇ ਹਨ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਪਾ
 ਤਸਾਹ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਕਤ
 ਲ ਕਰੋ ਕਈ ਸਿੰਘ ਮੌਤ ਬੋਝ ਰੇ ਕਹੰ ਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਨ
 ਨਕ ਸਾਹੀਏ ਹਾਂ ਮੁਕੰਮ ਪੈ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੁਖ ਨਾਲ ਵਸ ਦੇ ਹ
 ਨ ਹਿੰਦੂ ਕਥੇ ਤੇਰਾ ਮਜਬ ਮਨਜੁਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਰ ਦਾ ਹੋ
 ਰ ਭੇਖ ਬਤਾਉ ਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੀਜਾ ਮਜਬ ਬ
 ਠਾਉਣ ਲਗਾ ਹੈ ਪਰ ਬਣਨ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੇ ਬੈਸਨੋਂ ਪੁ
 ਜਾ ਤੁਆਗ ਕਰ ਚਾਰ ਬਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਕਰੀ ਹੈ ਨਾਲੇ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਲ ਵੈਰ ਰਚਾਇਆ ਹੈ ਕਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿ
 ਖ ਕਹਾਉ ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇ ਵੈਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅ
 ਗੇ ਕਿਸੀ ਨੇ ਚਾਰ ਬਰਣ ਦੀ ਏਕਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰੀ ਆਪੋ ਆ
 ਪਣੇ ਬਰਨ ਦੇ ਕਰਮ ਸੁਣਾਛੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸੁਰਕੇ ਦਾ ਜਾਸ ਛਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕੁਠਾ ਨਹੀਂ ਨੇੜੇ ਬੀ ਚੁਕਣ
 ਦੇਂਦਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਪੁਜਦਾ ਸੁਵਾਂ ਦੀ ਪੁਜਾ ਕਰਾ

ਉਦਾਂਹੈ ਅਮਿਤਲੋਹੇਖੰਡੇਫਕਾਉਦਾਂਹੈ ਅਪਨੇਗੁ
 ਰੁਕੇਨਾਮਦੀ ਤੇਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂਦੀਪੂਜਾਕਰਾਉਦਾਂਹੈ ਅ
 ਸਾਂਅਪਣ ਜਨਮ ਭਰਿਸਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਂ
 ਅਤਿਭਯਾਮੀਓ ਜਬ ਐਸੇਹੀਪਏਕਹੰਦੇਹੈਨ ਅਸੀਤੇ
 ਰੇਹੁਕਾਮਿਛਹਾਂਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘਮਜੇਹਾਂਜੀ ਬਚਨਕੀ
 ਤੁ ਜਿਨਾਂ ਮਿਲਿਆਮੇਰੀਦੁਰਮਤ ਵੰਢੇ ਮਿਤਅਸਾ
 ਰੁਟੇਸੇਈ॥ ਹਉਫੁੰਦੇਦੀਜਗ ਸਬਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
 ਫਿਰਲੇਕੇਟੀ॥ ਸਿਖੇਗੁਰੂਕੇ ਕਿਸੀਕੇਪੂਜਣੇਕੀ
 ਲੋਕਨਹੀਂ ਸੁਰਜਅਗੇਸਬਚਾਨਣੇਮਾੜੇਹੋਤੇਹੈ ਚਾਰ
 ਬਰਨ ਹਿੰਦੂਤੇਖਰਾਜੇ ਏਨਾਂਦਾਤੁਰਕਾਂਦਾਆਪਸਮੈਰਲ
 ਪੈਜਾਂਦਾਂਹੈ ਹਿੰਦੂਆਂਦੀਸੁਰਾਭੀ ਮੁਸਲਮਾਨਜੈਸੀਹੈ
 ਅਹਾਰਭੀਤੁਰਕਾਂਜੈਸਾ ਫਰਤਮਾਨਕੁਠਾਕਰਦੇਹੈਨ
 ਚਾਰਬਰਨਦੇਹਿੰਦੂਆਂਦੀਇਕਜਨੇਉਹੈ ਨਿਸਾਨੀ-
 ਚਿਹ ਨਿਸਾਨੀਭੀਪੜਦੇਅੰਦਰ ਰਖਦੇਹਨ ਬਿਨਾਂਪਛਿ
 ਆਂਜਾਣਿਆਂਹਿੰਦੂਮਾਊਮਨਹੀਂਹੋਤੇ ਇਸੀਵਾਸਤੇਤੀ
 ਜਾਪਿਥਖਾਲਸਾਸਾਜਿਆਹੈ ਕੇਸਕਛ ਅੰਦਕਗੁਰ
 ਮਾਯਾਵਧਾਰਨਕਰਨਵਾਲਾ ਰਹਤੀਸਿੰਘਲਖਆਵ
 ਮੀਫਿਰਨਹੀਂਛਿਪਦਾ ਰਲਦੇਸਾਰਹੀਪਰਗਟਹੋਇ
 ਜਾਂਦਾਂਹੈ ਜੈਸੇਜੇਰਮਿਰਗਾਂਫਿਚਨਹੀਂਰਲਦਾ ਸਿਖੇ
 ਚਾਰਬਰਨਤੇਰੁਕੇ ਖਾਲਸਾਪਿਥਸੇਵਬੀਸਹੈ ਚਾਰਬ
 ਰਣਨਾਲੋਂ ਖੰਡੇਧਾਰ। ਸਿੰਘਪਵਿਤ੍ਰਹੋਤਾਂਹੈ ਜੇਹੜਗੁ

੧੯੩
 ਤੁਕੀ ਰਹਤੁ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਰਖੇਗਾ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁ
 ਖੀ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਤੇ ਸੁਖੀ ਸਾਧਨ ਮਨਿ ਰਮ ਲਤਾ
 ਕੇ ਕਰਮਾ। ਕਾਲ ਕੇ ਬਚਾਏ ਫੇਰ ਕਾਲ ਹੀ ਖਪਾਏ
 ਏ। ਤੇ ਸਿਧੇ ਸਬਤੁ ਹਾਏ ਮਗਰ ਖੁਆਰੋ ਤੇ ਫਿਰਨ
 ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੋਖੇ ਦੇਣਗੇ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ
 ਕੇ ਪੁਜਨ ਸਿੰਘੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਐਸੇ ਵਧੇਗਾ ਸਭ ਚਾਰ
 ਬਰਣ ਭੇਖ ਪਾਰੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿੰਘ ਸਜਣਗੇ ਬਾਣਾਂ ਰਖਣ
 ਗੇ ਤੁਜਾਂ ਰੋਜ਼ ਗਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਨਾ
 ਸਬ ਰਾਜ ਬਾਹੁ ਤੁਸਾਂ ਸਾਬ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ ਜਿਭਨੇ ਤੁਸਾਂ
 ਨਾਲ ਈ ਰਖਾ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਸ਼ਾੜ ਬੂਟੇ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਹੋ
 ਣਾਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਕ ਸਿੰਘ ਇੰਛੁ ਪੁਨਿਆਣੀ ਬੀ
 ਸਦਾ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਅ
 ਰਦਾਸ ਲੈ ਕਰਕੇ ਆਨ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ
 ਦੁਗਲੀ ਕਲਕਤਾ ਪੂਰਬ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਅਮਿਤ
 ਸਰਤਰਨਤਾਰਨ ਇਸਨਾਨ ਬੀ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤੇ ਹੋਆਯਾ ਹਾਂ।
 ਉਥੇ ਇਕ ਸਨਮਸਾਖੀ ਹੈ ਜੀ ਉਸ ਵਿਖੇ ਹੰਦਾਲ ਜਟ ਦੀ
 ਆਂਸਾਖੀ ਆਂ ਹੈਨ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਹਿਲੇ
 ਨਨਕਾਣੇ ਅਉਤਾਰ ਸੀ ਐਰ ਬਹੁਤ ਨਿਦ ਨਾਲ ਖੀ ਹੈ ਜੀ
 ਹੋਰ ਜੀ ਅਜਾਨੇ ਪਰ ਇਕ ਵਡੀ ਸਨਮਸਾਖੀ ਹੈ ਜੀ ਉਸ
 ਵੇ ਵਿਚ ਹੰਦਾਲ ਜਟ ਦਾ ਨਾਮ ਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮੰਦ ਦੀ ਸਾਖੀ ਭੀ
 ਨਹੀਂ ਪਿਛਲਾ ਸਨਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸਨਕ ਭੀ

ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਪੂਰਨ ਵਿ
 ਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ਪੰਜ ਬਰਸ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਪੀਛੇ ਸ
 ਗਲਤਿਆਗ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀਕ ਸਿਮਰਨ
 ਓਹ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਝੇਲ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਮੈਂ ਬਣ
 ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਰਜ ਦਾ ਤੇਜ ਉ
 ਲੂ ਥੋਂ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਕ
 ਤੇਜ ਜਿਨਾਂ ਪੋਟੀ ਮਤ ਫਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਨਹੀਂ ਸਹਾਰਿਆ
 ਗਿਆ ਹੈ। ਓਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਨਿੰਦ
 ਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਰਬੁ ਠੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਆਪ ਬਣ ਕੇ
 ਵਿਚ ਫਧੀਕ ਹੋ ਗਲਿਖ ਦਿਤੀਆਂ ਹੋਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿੰਘ
 ਸਤਿਭਗਤ ਗੁਰੂ ਪਰਕੀ ਨਿਦਾ ਸੁਣੇ ਕੰਨ ਵਿਖੈ ਅੰ
 ਗੁਲੀ ਦੇਵੈ ਪੋਥੀ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਓਹ ਪਤਰੇ ਜਿਨਾਂ ਪੁਰਨਿ
 ਦਾ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਪਾੜ ਸੁਟਨ ਯਾਜਲਾ ਦੇਣ ਨਗੇ
 ਓਨਾਂ ਪਰਮੇਸਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਹੋ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਂ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਨਿ
 ਦਾ ਆਪਣੇ ਕੰਨੀਨ ਸੁਣੇ ਰਸਨਾ ਦੁਆਰ ਪੜ੍ਹਨ ਹੀ ਅ
 ਰਨੇ ਤੋਂ ਦੁਆਰ ਦੇਖੋ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਗ ਤੁਹਾਡੇ ਗੁ
 ਰੂ ਦੀ ਜੋ ਨਿਦਾ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਖੁਆਰ ਹੋ ਕੇ ਸਰਨ
 ਆਵੈ ਗਾ॥੬੨॥ ॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੬੩ ਵੀ ਪਾਠ ਭਰੇ
 ਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਾਲ ਤਿਛੋਂ ਤੇ ਅਣੇ ਦਰਬਾ
 ਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾ
 ਨੁਖ ਦੇਹੁ ਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹੁ ਤੇਰੀ ਬਰੀਅ

॥ ਅਟਰਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਂਮਾ ਮਿਲ ਸਾਧ ਸੰਗ
 ਤੁਭੁ ਜਕੇ ਵਲਨਾਂ ਮਾ ॥੧॥ ਸਰੀਜਾਂ ਮਲਾਗਿ ਭੁਵਨ ਲਤ
 ਰਨ ਕੈ ਜਨਮ ਬਿਥਾ ਜਾਤੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰ
 ਹਾਉ ਜਪਤੁ ਪਸੰਜਮ ਧਰਮ ਨ ਕਮਾਇਆ ਜੇਵਾ
 ਸਾਧਨ ਜਾਨਿਆਂ ਹਰਿਗਾਇਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮਨੀ
 ਚਕਰੀਆ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾਂ ॥੨॥੪॥

ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੇਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਕਿਸ ਸਮੈ ਕਿਸ ਅਸਥਾਨ ਕਿ
 ਸਪਰਥਾਇ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਬਚਨਹੂਆ ਕਿ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਪੂਰਬ ਜਨਮ
 ਮੇਂ ਉਨ੍ਹੀ ਸੇ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਬੜਾ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਦੋਵੇ ਮਾਤਾ ਅ
 ਕਾ ਪਿਤਾ ਹਰਿਭਗਤ ਜੇ ਓਨਾਂ ਕੋ ਵੈਰਾਗ ਉਪਜਿਆ
 ਸੀ ਸਾਰ ਕੇ ਸੁਖ ਉਨ ਕੋ ਸੁਠੇ ਭਾਸਣੇ ਲਗੇ ਮਨ ਨੇਚਾ
 ਹਿਆ ਕਿਤੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੀ ਪਾ
 ਪਤੀ ਹੋਵੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਸੀਤੋਂ ਕੀ
 ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਸੰਗਤ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ ਫੇਰ ਦੋਨੋਂ ਚਲਦੇ
 ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਸਰਜੀ ਪਰਮਾਨ ਪਹੁੰਚੇ ਲਗੇ ਭਜਨ
 ਬੀਦਗੀ ਕਰਨੇ ਦੇਹ ਕਾਤੁ ਆਗ ਕੀਆ ਦੋਨਹੁੰਨੇ ਚੜ੍ਹ
 ਭੂਸਤੁ ਪਧਾਰ ਕਰ ਬਿਬਾਨੇ ਪਰਚੜ੍ਹ ਕੇ ਬਿਸਨ ਪੁਰੀ
 ਕੋ ਗਾਏ ਅਗੇ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਨੇੜ ਮੁੰਦ ਕਰ ਅੰ
 ਤਰ ਪਿਆਨ ਸੇ ਮਗਨ ਹੋਇ ਰਹੇਥੇ ਲਛਮੀ ਬੋਲੀ

ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਜੋਏ ਜਾਤੇ ਤੇ ਅਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਫੇਗਾ ਵਿਸਨ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭਗਤ ਮਾਤਲੇ
ਕਹਿਏ ਕਰ ਫਹੇਗਨ ਮੈਂ ਓਨ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਭ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਜੋਂ ਹਉ ਤੋ ਕੇ ਸੁਗਾ ਜੁਗੀਤ ਰਹਿ ਮੇਰੀ ਬਾ
ਣੀ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਦੁਰ ਭੁਜ ਰੂਪ ਦੇਨੋ ਬਿਬਨ ਮੈਂ ਬੈਠੇ
ਹੁਏ ਆਏ ਲਛਮੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਨਾਂ ਕਿ
ਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੀ ਓਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਕੰਟ
ਹੈ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰ ਇਨਾਂ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਕੀ
ਆਹੈ ਜੀ ਬਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਲਛਮੀ ਮਾ
ਤਲੇ ਕਹਿਏ ਇਕ ਪੁਨੀਤ ਭੂਮਕ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ
ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਹੇ ਓਥੇ ਬੈਠ ਕੇ ਏਨਾਂ ਭਜਨ ਤਪ ਸਿਮਰਨ
ਕੀਆ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕੁਛ ਮੰਗੋ ਓਨ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਕਾਰੋ ਬਰਨ ਹੋਇਆ
ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਲੇ ਕਜਾਓ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਂਗਾ।
ਬਿਸਰਾਮ ਬੇਦੀ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੀਆ ਕਾਲੂ ਬੇਦੀ ਓਸ
ਦਾ ਨਾਮ ਹੂਆ ਬਿਪਤਾ ਕਾਸੀ ਜੋਗ ਭੁਇਆ ਵਿਸਨ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਅ
ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜੋ ਲਾਹੌਰ ਪੰਜਾਬ ਬੀੜ ਕੋਸ
ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਹੈ ੧੫੨੬ ਸੰਮਤ ਨਿਪਤ ਬੀਰ ਬਿਕ੍ਰਮਾ
ਇਤਮ॥ ਕਾਹਤ ਕਸੁ ਦੀ ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਵਲੇ ਇਨ ਭੇਦ
ਪਹਰ ਰਾਤ ਠਹੰਦੀ ਜਨਮ ਧਾਰਿਆ॥ ਹੁਣ ਮੈਂ ਜ ਕੱਲ

ਬੀਜੇ ਗੁਰ ਘਰ ਦੇ ਨਿਵਕ ਹਨ ਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਭੋਲੇ ਭਾਲੇ ਸਿ ੧੮੬
 ਖਾਨੀ ਭੁਲਾਵਟ ਦੇ ਕੇ ਧੋਖੇ ਵਿਚ ਸੁਟਨ ਵਾਲੇ ਖੁੜ ਗੁਰ
 ਘਰ ਤੋਂ ਫਿਟਕਾਰੇ ਤੇ ਦੁਰਕਾਰੇ ਹੋਏ ਹਨ ਚਿਹਰੇ ਮੰਦ
 ਕੰਮ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਏਹ ਭੀ ਆਖ ਦੇ ਹਨ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹ
 ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਤਕ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦੇ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਅਟਕ
 ਰਧਾਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਖ ਬਿਤੀ ਆਨੂੰ ਜਨਮ ਧਾਰਿ
 ਆਏ ॥ ਪਰ ਹੋ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਂ ਉਨਾਂ ਕਪਟੀਆਂ ਦੇ ਕਪਟ ਵਿ
 ਚਨ ਆਉਣਾਂ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜਾਂ ਬਡੇ
 ਹੋਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕਾਵੇ ਸਾਹਿਬ ਮਾਲ ਸਾਹਿਬ ਏਹੁ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਂਦਰ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੀ ਗਤਤਾ
 ਰੀ ਕਈ ਅਵਤਾਰ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਸੀ ਸਾਠ ਕੇ ਮਾਪ
 ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਭੁਇਆ ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨੌ ਗੁਰੂ ਏਕਾ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਕਹਿ ਕੇ ਉਠੇ ਪੁਕਾਰਾ ਆਗਿਆ
 ਲੈ ਕਰ ਜੁਧ ਕੀ ਪਹਨ ਚਲੇ ਤਲਵਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ੬੩ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੪ ਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥

ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥਕ ਮਾਲਕ ਹਸਤਨ ਪੁਰਜਾਇ ਦੀ
 ਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਜੇਥ ਤੇ ਜੇਥ ਨਿ
 ਸਾ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤੂੰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੋਧਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਕਰਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪੜ
 ਨ ਕਲਮੇ ਸੁਕਰਾਨਾ ਗੁਰ ਪੀਰ ਪੈਕ ਬਰ ਦੇਨਹੀਂ ਮੈ

ਏਕ ਕਰ ਜਾਨਾ ਹੁਸੀ ਮੁਲਖ ਇਨਾਮ ਖਾਓ ਫੇਰ
 ਦੇ ਜੀਗ ਸਮਿਆਨਾ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਚਾਹੁ ਕੰਟਮੈ ਘ
 ਰ ਘਰ ਤੇ ਠਾਨਾ ਤੂੰ ਐਤ੍ਹੇ ਦਾਵੇ ਨਾ ਕਰੁ ਤੇਰੇ ਪ
 ਸ ਨਹੀ ਫੌਜ ਸਮਿਆਨਾ ਤੂੰ ਹੈਂ ਇਮਾਮ ਮੇਰੇ ਦੀ
 ਨ ਦਾ ਜੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕੁਰਾਨਾ ਬੜਾ ਪੈਕ ਬਰ ਤੈਨੂੰ ਕਰਾਂ
 ਗੇ ਨਾਲੇ ਮਜਮਾਨਾ ਮੇਰੀ ਫੌਜ ਬਿਅਤਿ ਹੈਂ ਐ
 ਹਰਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ

ਕੋਈ ਫੇਰ ਨ ਜਾਏ ਏਕ ਤੂੰ ਮਨ ਮੈ ਜਾਣ ਲੈ ਸਭ
 ਪੈਦ ਖੁਦਾਏ ਤੂੰ ਐਤ੍ਹਾ ਦਰਜਾ ਫੁਰਕੇ ਕਿਉਂ ਜੀਗ
 ਉਠਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਮਝ ਕੇ ਲਿ

ਖਿਆ ਪਰਵਾਨਾ ਚਿਤ੍ਰੀਆਂ ਮਾਰਨ ਬਾਜਨੂੰ ਕਰ
 ਖਾਣਨ ਤਾਮਾ ਪਉਣ ਵਰੇ ਜਬ ਕਹਰਵੀ ਰੁਲ ਕੇ
 ਤੁਮ ਮਰਨਾ ਅਗੇ ਹੋਵੈ ਮਜਬ ਸੇ ਹੁੰਦੀ ਜਕਰਨਾ
 ਸੁਧ ਕਰਾਂਗੇ ਧਰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਮਰਨੇ ਰੁਠਣਾ ॥

ਸਿਧਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਰਾਮ
 ਕਰੋ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਹ ਲੈ ਕੇ ਦਿਲੀ ਜਾਓ ਤੇ ਹੁਕ
 ਮਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਓ ਇਕ ਸਿਧ ਨੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਹਾਥ ਜੋੜ
 ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੀਗੁ
 ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਬਦ ਹੈ ਜੀ ਹਿੰਦੁ ਅੰਨ
 ਤੁਰਕ ਕਾਣਾ ॥ ਵੇਹਵਾਂ ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ਬ
 ਚਨ ਹੁਆ ਹਿੰਦੁ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਅੰਨੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਤਰੀ

ਕਾ ਵਰਤਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਗੋਰਾਂ ਪੂਜਦੇ ਚੈਨ ਕਲ
 ਮੇਂ ਦੂਰਦਕੀ ਹਲਾਲੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿਤਨੀ ਹਿ
 ਦੁਵੇ ਮਜਬ ਦੀ ਮੁਲਾਂ ਨਿਆਵਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤੰਭੀ
 ਹਿੰਦ ਗਿਲਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਮੁਸਲੇ ਨਾਲ ਭਾਵੇਂ ਕੈ
 ਤੀ ਦੋਸਤੀ ਹੀ ਕਰੀਏ ਉਸਦੇ ਦੀਨ ਦੀ ਨਿਦਾਕ
 ਰੋਕੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਵੇ ਓਸੇ ਵਕਤ ਮੁਹਬਤ ਛੁਡ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂਹੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਗਇਜੀ ਨੇ ਅਰਥਸ
 ਰਾਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਓਨਾਨੂੰ ਮੁਸਲੇ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਮਾਲੂ
 ਮਜੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾ ਤਰੀਕਾ ਸੇਂ ਮੇਲ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਖੁ
 ਸ਼ਹਿਦਾ ਹੈ ਮਾਏ ਸ਼ਾਹ ਦੀਆਂ ਮਨ ਵਿਚ ਖੇਪਾਂ ਦੀ ਤ
 ਰਹ ਮਨ ਵਿਚੇ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਪਈ ਇਸਨੂੰ ਸੁਟ ਪਟ
 ਮੁਸਲਾ ਕਰੇਂਗੇ ਰਾਮਗਇਜੀ ਨੇ ਮਿਟੀ ਬੋਈ ਮਾਨ ਦੀ
 ਕਹਿਕੇ ਸਬਦ ਬਦਲ ਦਿਤਾ ਸੀ ਜੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ
 ਜਾਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਕੇ ਲਖਣ ਦੋਸੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਜੈਸਾ ਸੁਫਰਨ ਤੈਸੀ ਉਸਮਾਟੀ ਜੈਸਾ ਅੰਮਿਤ ਤੈਸੀ ਬਿ
 ਖਖਾਟੀ ਜੈਸਾ ਮਾਨ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨ ਜੈਸਾ ਰੰਕ ਤੈਸਾ
 ਰਾਜਾਨਾ ਜਾਗੀ ਪਉੜੀ ਮੁਖਟਾਕ ਕਹਿਕੇ ਸਿਖੇ
 ਕਲੂ ਜੈਂ ਮਨ ਮੁਖ ਕਉਣਾ ਉਸ ਗਿਆਨ ਸੇਂ ਦੇਹੀ ਕਾ ਪਾ
 ਲਣਾ ਗਿਆਨੀ ਕਰੇਂਗੇ ਕਿਸੀ ਸੇਂ ਗਿਆਨੀ ਸਚਾਨ
 ਹੀ ਬਣਿਆਂ ਜਾਇਗਾ ਗਿਆਨੀ ਕਿਸੇ ਮਜਬ ਕਾ ਆ
 ਸਥਾਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਆਜਕੇ ਸਮੇਂ ਗਿਆਨੀ ਮਜਬ

ਕੇ ਪੀਛੇ ਲਗਣਗੇ ਤੀਸਰਾ ਮਜਬ ਸਚਾ ਰਹਤਧ
ਰਮ ਮਿਜਾਦ ਫਾਲਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਭੈ ਫਾਲਾ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜ
ਮਤੇ ਨ ਫਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਖਰੇ ਪਾਰੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰਲਣਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਵਾ ਮਤ ਸਚ
ਗਿਆਨੀ ਆਂਦਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਆਨ
ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਐਰੰਗ ਜੋਬ ਸਫ ਮਣ ਜਨੇਉ ਆ
ਸਾਢੇ ਉਠਾਠ ਕੇ ਪਿਛੇ ਪਸਾਦੇ ਫੁਕਦਾਰੇ ਜਿਤਨੇ
ਹਿੰਦੂ ਆਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜੀ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ
ਲਏ ਹੋ ਨਜੀ ਦਿਲੀ ਲਹੌਰ ਆਗਰਾ ਲਖਨਊ ਪੂਰ
ਬਦਖਣ ਗੁਜਰਾਤ ਕਢਤੇ ਭੰਗ ਸਭ ਉਸ ਕਾਰਾਜ ਹੈ
ਜੀ ਅਬ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਰੱਖ ਲਓ ਜੀ॥
ਬਚਨ ਹੁਆ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੱਲੇ ਤਾਂ ਗੇ ਤੋੜ ਫੌੜੇ ਜਨੇ
ਉਦਾ ਹਿੰਦੂ ਭਾਏ ਸਗੋਂ ਧਾਗੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਭਰਿਸ
ਟਕਰਵੇ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਬਣੇ ਹੋ ਅਮਿਤ
ਫੁਕਲਓ ਜੁਧ ਕਰਹੁ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਸਿੰਘਨਾ
ਮੇਰੇ ਸਗੋਂ ਕਤਲ ਕਰ ਦੇਹੈਨ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ
ਕੋਲੋਂ ਜੁਧ ਨਹੀਂ ਹੋਦਾਰੇ ਅਸੀਂ ਇਕੋ ਮੰਤ ਮਹਾਂਗੇ
॥੬੪॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੫ ਵੀਂ ਪਾਠੀ ਭੁਹੋਈ
॥ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀਗਲ ਪਹਾੜ ਦਿਖੇ ਬੈਠਕੇ ਵੈਰਾ
ਗ ਸੰਯੁਕਤ ਏਕਾਂਤ ਅਸਥਾਨ ਸੇ ਏਕਾਂਤ ਭੁਜਨ ਸਿਮ
ਰਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ

ਬੈਰਾਗੀ ਸੀਨਿਆਸੀ ਆਪੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਲੜਨਗੇ। ੨੦੧
 ਸਾਂਕਾਸ ਨੂੰ ਐਤੋ ਕਸਟ ਕਾ ਅਰੀਭੁ ਕੀਆ ਹੈ ਸਾਡੇ ਗਲਜ
 ਨੇਉ ਦਾਧਾਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਸਾਡਾ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ
 ਹੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੇਰਾਂ ਕੋ ਮਿਰਗ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ।
 ਰਾਜੇ ਸੇਰ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਸੀਨਿਆਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਰਈਯਤ
 ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਸਿੰਘ ਕੋ ਹਰ ਸੇਰਾਂ ਕੋ ਮਾਰ ਸਕਦਾ
 ਹੈ। ਜੋ ਸੇਰ ਕਾ ਬਲ ਕੋ ਹਰ ਵਿਖੇ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਿੰਘ ਕੋ
 ਹਰ ਰੂਪ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸਫ ਉਠਾ ਕੇ ਟੈਰੀ ਭੁਜਾਇ ਕੇ
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਗਰਜਣਗੇ ਸੀਨਿਆਸੀ ਬੈਰਾਗੀ ਹਿੰਦੂ ਅ
 ਗਿਦੜਾਂ ਕੋ ਤੁਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਕਮਰ ਕਸਾ
 ਕਰ ਕੇ ਜੁਧ ਕਰਣਗੇ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਸਾਰੇ ਭੁਰਣਗੇ। ਜੇਕ
 ਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਤੇਰੇ ਕਛ ਨ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਰਕ ਨਹੀਂ ਭੁਰਣ
 ਗੇ ਕਛ ਵਿਖੇ ਕਲਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਬਿਨਾਂ ਸਿੰਘ ਨ
 ਹੀ ਓਹ ਮਲੇਫ ਤੁਰਕ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ। ਓਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰ
 ਨਾਂ ਮਲੇਫ ਤੁਰਕ ਜੈਸਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਕਛ ਕੇ ਸਾਂਝੀ ਰਹਿਤ ਨਾਰਖੇ ਅਰਦਾਸ਼ੇ ਦੀ ਬਿਅਦ
 ਬੀਈ ਕਰਾਏ ਓਸ ਕਾ ਪਰਲੋਕ ਮੈਂ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਏ
 ਗਾ ਪੀਛੇ ਪਛਤਾਏਗਾ। ਜੋ ਸਿੰਘ ਕਛ ਦੀ ਅਰਕੇ ਸਾਂਝੀ
 ਰਹਿਤ ਰਖੇਗਾ ਅਰਦਾਸ਼ੀ ਦਾ ਵੀ ਅਦਬ ਰਖੇਗਾ।
 ਓਹ ਸਿੰਘ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ ਓਸ ਦੀ ਮੈਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿ
 ਖੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ਜੋ ਸਿੰਘ ਦਾ ਅਧਾਨਾਂ ਸਦੇਗਾ

ਓਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਦਾਏ
 ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ
 ਅਨਪਾਹੁਲੀਏ ਆਏ ਹਾਥ ਜੋੜ ਚਰਨੇ ਪਰ ਨਿਮ ਸਕਾਰ
 ਕਰੀ ਅਰ ਬਹੁਤ ਸੇ ਪਦਾਰਥ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਭੇਟ ਕੀਏ
 ਜਾਂਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਜੀਨੇ ਉਨਾਂ ਅਨਪਾਹੁਲੀਏ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਹੁ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
 ਆ ਹੇ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਲੰਗਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਰ
 ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਖਣੀਂ
 ਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਲਓ ਜਦ ਓਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ ਲੈ
 ਣ ਤੇ ਫੇਰ ਕੇ ਸੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰਕਣੀ ਪਾਸੇ ਸਿ
 ਰ ਨਹੀਂ ਕਰਾਵਣਾ ਕੇਸ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਗੁਰਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈਨ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਹਥ ਲਗਾਵਣਾ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ
 ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਵਥ ਠਖਣਾ ਰਾਹੀਏ। ਏਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੋਹਰ
 ਹੈ॥ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਭਾਜ ਦਰਬਾਰ ਮੈਂ ਜਾਓਗੇ ਤਉ ਤੁ
 ਸਾਡਾ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਮੀਨ ਜਾਤੀ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕ
 ਨਗੇ ਓਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਓਹ ਛਤੇ ਬੁਲਾ
 ਵਣਗੇ ਤਦ ਓਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਸੇਵਾ ਜੂਠਾ ਨਾ ਖਾਏ॥ ਗੁਰਾਂ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਜਿਸਨਾ
 ਲਮਨ ਮਿਲੇ ਉਸ ਨਾਲ ਛਕਣੇ ਦਾ ਵੇਸ ਨਹੀਂ॥ ਪ
 ਗਤ ਵਿਚ ਠਲ ਛਕੇ ਪਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਹਟ ਜਾਏ॥

ਓਹ ਪਰਸਾਇ ਪਿਛੋਂ ਜੁਠਾਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਅਮਿਤਛ ੨੦੩
 ਕੇਵਲ ਫੁਕਤ ਕਰਾਹ ਪਸਾਇ ਚਾਰੇ ਬਰਨਕੇ ਭਾਈ
 ਬੇਸਕ ਫੁਕਲਚੇ ਵੇਸਨਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਚਾਰੇ ਭਾਈ
 ਹੋਨ ਆਪਸ ਮੈ ਧੀਤੀਅਰ ਏਕਤਾ ਕਰਨੀ ਜੋਗਏ
 ਸਾਡਾ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਭਰਮਨਹੀ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹੜਾ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਅਮਿਤਛਕੇ ਓਹ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾਦਾ ਸੇਰ ਹੋਗਾ
 ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਪਿਉ ਜਾਇਆ ਜਾਣੇ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰ
 ਜਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦਾ ਜੁਠਾ ਸੀਤ ਪਰਸਾਦ ਫੁਕਲ
 ਵੇਂ ਜਿਸਦਿਨ ਗੁਰੂਪਾਸੇ ਸਿਖ ਆਲਟੇ ਸਿਖੋ
 ਇਕਵੇਰੀ ਜੁਠਾ ਫੁਕੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਹਿ
 ਲੇ ਪਰਸਾਇ ਫੁਕਲ ਲੱਗਿਆਂ ਬਾਲਵਿਚੋਂ ਪਸਾਇ
 ਦੇਵੇਵੇ ਜਿਤਨੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹੋਵਣ ਬੇਸਕ ਫੁ
 ਕਲਵੇਂ ਜਾਣਕੇ ਜੁਠਾ ਖਾਲਾ ਧਰਮਨਹੀਂ ਸਿੰਘਕੇ
 ਸਿੰਘ ਦੇਖਕੇ ਪ੍ਰੀਤਸੇ ਆਦਰ ਕਰੇ ਜੁਠਾ ਜਾਣਕੇ ਖਾ
 ਠੇਂ ਸੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਤੇਜ ਘਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਜੁਠਾ ਖਾ
 ਲਾ ਭੁਰਕਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜੁਠ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਤੇ ਰਾਜੇ ਸਿਖ
 ਨਾਭ ਨੇ ਖਾਧੀ ਸੀ ਓਨਾਂ ਕੋ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਿਸਟੀ ਪਾਪਤ ਭਈ
 ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੰਘ ਓਨਾਂ ਕੋ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ ਸਿਖਿਆ
 ਦਿਤੀ ਸੀ ਬਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ
 "੬੫" ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੬ ਵੀ ਚਲੀ "

॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ਹਸਤਨਾਂ ਪੁਰ ਚਲੇ
 ਏਕੜੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ ਬੈਠੇ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ
 ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਰਸਤਾ ਰੋਕ ਲੀਤੀਆਂ ਹ
 ਨ ਜੀ ਦੇਗ ਮਸਤਾਨੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਸੰਗਤ ਬਿਨਾਂ ਪਰ
 ਸਾਇ ਦੇ ਭਾਈ ਤੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੈ
 ਅੰਨ ਹੈ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕੱਠ ਤਿਲਾਂ ਦੀ ਸਰਦਾਈ
 ਰਗੜਾਈ ਸੰਗਤ ਅਣਗਿਣਤ ਆਈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿਖੋ ਪਿਆਰੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਚਾਰ
 ਲਾਣ ਉਚਾਰੀਆਂ ਹੋਨ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਓਨਾਂ ਦਾ
 ਪਾਠ ਕਰੋ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਹੁ ਉਸ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ
 ਵਕ ਸਵੈਯਾ ਪੜ੍ਹਹੁ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ॥ ਦੀਨ ਨ ਕੀ
 ਪਤਿ ਪਾਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸੰਤ ਉਬਾਰੁ ਗਨੀ ਮਨ ਗਾਰੈ ॥ ਪਛ
 ਪਸੂ ਨਗ ਨਗ ਨਰਾਧਪ ਸਰਬ ਸਮੇਂ ਸਬ ਕੋ ਪਤਿ ਪਾ
 ਰੈ ॥ ਪੋਖਤ ਹੈ ਜਲ ਮੈਂ ਬਲ ਮੈਂ ਪਲ ਮੈਂ ਕਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ
 ਮ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਨਿਧ ਦੇਖਨ
 ਦੇਖਤ ਹੈ ਪਰ ਦੇਤੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾ
 ਹ ਬਜਾ ਦੇ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਕਾਨਾ ਮਲੈ
 ਕੇ ਭਗਉਤੀ ਸਹਾਇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਵਰਤਾਓ ਸਾ
 ਰੀ ਸੰਗਤ ਪਸੂ ਪੰਛੀ ਸਮੇਤ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵਣ ਗੇ ॥ ਅਰ
 ਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਲ ਹੈ ਨਹੀਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੰਘੇ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਇੰਦ੍ਰ ਅਵਤਾਰ ਕਾਨਾ ਮਲੈ ਅ

ਰਦਾਸ ਕਰੋ ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਨਿਹਾਲ ੨੦੫
 ਹੁਆ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਦਾ ਪਤਨ
 ਦਾਉ ਪਾਉ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਬਲੀ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ
 ਜਾਹਿਬ ਜਾਦਾ ਬਹਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਉਨ ਕਾਨਾਮ
 ਲੈ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ ਦਿਦਾ ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗੀ ਸਿੰਘਾਂ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜੰਗਲ ਝਾੜੀਓ ਮੈਂ ਡਰ ਆਂਦਾ ਹੈ
 ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਹਬ
 ਜਾਦਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਉਨ ਕਾਨਾਮ ਲੈ ਕੇ
 ਫਿਰੋ ਡਰਨ ਆਵੇਗਾ॥ ਸੰਗਤ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਇ
 ਆ ਪਰਸਾਦ ਜੂਠਾ ਨਹੀਂ ਛਡਣਾ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ
 ਲਾਂਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਹੋਈ ਪੁਛ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ਵ
 ਰਤਾਓ ਜੂਠਾ ਭੋਜਨ ਖਾਨੇ ਵਾਲੇ ਜੇ ਛਡਨ ਤਾਂ ਲਾਂਗ
 ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਹੈ ਜੂਠਾ ਛਡਣੀ ਤੁਰਕਦਾ ਮਤ ਹੋ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਜੂਠਾ ਨਾ ਛਡਣਾ ਗੇ ਜੂਠਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਦੀ
 ਮਤ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿ ਆਰਕਰਨੇ ਇਕ
 ਸਿੰਘ ਸੁਚ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਬੀਨ ਕਰ ਪਾਠ ਲੰਗਰ ਦਿਖੇ ਬੈਠ ਕਰਕ
 ਰਦਾਰਹੇ॥ ਅਰਵਰਤਾ ਉਣੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪਾ
 ਠ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ ਤਿ
 ਚਰਮੂਲਨ ਬੁਝੀਓ ਜਿਹਰ ਆਪ ਫਿਪਾਲਾ ਸਬਦ ਅ
 ਖੁਟ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਖਾਇ ਖਰਚ ਧਨ ਮਾਲਾ॥੧॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਜੀ ਵਿਖੇ ਦੀ ਫਨ ਲਾ
 ਗਾਯਾ ਅਰ ਸਿਖਾਂ ਤਾਂਈ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਪਈ ਹੇ
 ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸੋਦੀ ਬੋਦੀ ਤੇ ਹੁਣ ਭਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋ ਸ
 ਦਲਿਆਵੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੋਨ ਚਿਥੇ ਖਬਰ ਦੇਵੇ ਜਾਂ
 ਚਿਹ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਹਰ ਇਕ ਕੇ
 ਤਾਈਂ ਦੀਆ ਅਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਸਾਡੀ
 ਅੰਸ ਚਾਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਦੇ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ਗਏ ਹੋਨ
 ਅਸਾਂ ਧਰਮ ਜੁਧ ਕਾ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਾਂਗੁ
 ਰਵਾਕਾਂ ਦੀ ਖਬਰ ਰੱਖੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੀ ਖਬਰ ਰਖਾਂਗਾ
 ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਹੋਨ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਪੂ
 ਜਾ ਬੋਦੀ ਲੈਣ ਤੇ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਦੂਜੀ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਤੇ ਹਣ ਲੈਣ ਅਰ ਸੇਵਾ ਟਹਿ
 ਲ ਕਰਨ ਤੀਸਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਭਲੇ
 ਪੂਜਾ ਲੈਣ ਤੇ ਖਿਜਮਤ ਕਰਨ ਚੌਥੀ ਪੰਜਵੀਂ ਛੇਵੀਂ ਸ
 ਤਵੀਂ ਅਠਵੀਂ ਨੌਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ
 ਸੋਦੀ ਲੈਣ ਅਰ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਮਿ
 ਲਕੇ ਇਹ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਭਲਕੇ ਸ
 ਲਾਹ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਉਤਰ ਦਿਆਂਗੇ ਪਿਛੇ ਦੂਸਰੇ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਦਾਸੀ ਚਿਨਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਦਰਾ ਕੀਤਾ

ਗੁਰਿਆਈ ਵਿਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਚਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ੨੦੭
 ਮੜੀਆਂ ਤੇ ਥੜਿਆਂ ਉਥੇ ਸ਼ਾਨ ਫੇਰੀਏ ਅਰ ਦੀਏ
 ਬਾਲੀਏ ਚਿਸਾਨੇ ਨਾਲ ਕਮਾ ਨੇਕੀ ਕਰ ਗਏ ਹਨ
 ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੈ ਚਿਅਪੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ
 ਗੇ ਚਿਨਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਦਿਤਾ ਨਹੀਂ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪਾ
 ਸੋ ਲੈਂਦੇ ਚੰਗੇ ਲਗਨੇਹਾਂ ਭੁਲਾ ਸੁਰੀਕ ਦੀ ਆਣ ਮੀ
 ਨਣੀ ਕੋਈ ਸੁਖਾਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਅਛੀ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲ
 ਗਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾਂ
 ਵਿਚ ਧਰਮ ਸਾਲੀਏ ਬਣ ਕੇ ਬੈਠੀਏ ਤੂੰ ਦਾਨਾਇ ਦੁਸ
 ਮਣ ਹੈ ਫੇਰ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬੀ ਖਤਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈ
 ਣਗੇ ਸਾਨੂੰ ਹਛੀ ਮਤ ਦੇ ਰਹਿਅਾ ਹੈ ਗੁਰਿਆਈ ਤਾਂ ਸਾ
 ਬੋਂ ਗਈ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਚਾਰੇ ਖੜੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਭੀ
 ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਰਤ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਖਾਂਦੇ
 ਗੇ ਅਸੀਂ ਖੜੀ ਪੁੰਨ ਖਾਵੇ ਅਛੇ ਲਗਾਵੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰਮ
 ਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਮਸ਼ਕਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਚ
 ਨਕੀਤਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਣਾਉਣ ਲਗੇ ਸੀ ਤੁਹਾ
 ਰੇ ਭਾਗ ਹੀਣੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਖਾਂ ਸਿ
 ਘਾਂ ਸੀਤਾਂ ਜਾਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰ
 ਦੁਆਰਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਸਭ ਸੇਵੀ ਬੇਦੀ ਤੇ ਹੁਣ ਭਲੇ ਤੁ
 ਹਾਨੂੰ ਪੂਜਣ ਗੇ ਇਤਨਾਂ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੂੰ
 ਸੀ ਸਾਤਿ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ॥ ੬੭ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾ

ਖੀ੬੮ਵੀਂ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿ

ਸਾਹਿ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅੰਤਿ
ਰਜਾਮੀ ਗੁਰੂ ਸਹਇਏ ਦੀਧਾਨ ਲਗਾਇਕਰ ਕੇ ਸੰ
ਗਤ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਤੇ ਭੁਏ॥ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ
ਆਪਣਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤਾਈ ਖਬਰ ਸੁਣਾਈ ਹੇ ਸਿਖੇ-
ਅਜ ਜੰਗ ਹੋਣਾ ਜੇ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਫੌਜ ਰੁਪ
ਪੈਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਆਈ ਜੇ ਇਤਨਾ ਬਚਨ ਸੁਣਾਇਆ
ਸਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਛੱਤੇ ਗਜਾਈ ਅਰ ਅਕਾਲ ਜਗਾਈ॥
ਕਾਇਰਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਬਿਪਤਾ ਆਈ ਭੁਜਵਦੀ ਹੁਣਹ
ਇਨ ਕਾਈ ਚਲ ਗੁਰਚਰਨੀਂ ਲਾਗ ਹੁਭਾਈ ਬਚ
ਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਦਾਦ
ਰਬਾਰ ਹੋ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ ਬੋਲਿਣਾਇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ
ਸਾਸਤਰ ਪੌ ਗਣ ਦੀ ਕਥਾ ਨ ਹੋਵੈ ਗੀ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ
ਪੂਜਣਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਕਰਣਾ ਕੀ ਖਾਨ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਪੰਜ ਸਿੰਘਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੈਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬਖਸ਼ ਲੈਣਾ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਸਬ
ਕਰਾਮਾਤ ਹੋਈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਪੰਜੇ ਮਰਕੇ ਪਛਟਾਰ
ਇਖੇ ਗਾਏ ਸਾਂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ
ਹੋਈ ਜੀ ਅਸਾਂ ਪੁਨ ਦਾਨ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਸੇ ਜੀ ਅਸੀਂ
ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਦੇ ਸਿਖ ਸਾਂ ਭੁਲ ਕੇ ਜਰਣ
ਰਤੇ ਅਚਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਸਾਂ ਜੀ ਮਰਕੇ ਜਾਂ ਅ

ਸੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਗਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਜੀ ਇਕ ਦਾ ਜੀ ੨੦੬
 ੧੦੭ ਰੁਪਯਾ ਦੇਵਣਾ ਸੀ ਅਸਾਂ ਅਚਾਰਜ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਜੇਹੜਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਸਾਂ ਪਿਤਰਾਂ ਨੀ ਮਿਤ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਿਤ
 ਸੀ ਉਹ ਦੇਵਿਓਂ ਜਾਨੂੰ ਕੁਛੁ ਵਿਓ ਤਾਂ ਅਚਾਰਜਾਂ ਸ
 ਨੂੰ ਉਤਰਵਿਤਾ ਜੇ ਅਸਾਂ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੈਵੇ ਕ
 ਜਨੂੰ ਅਸਾਡੀ ਆਸਾਨ ਹੋਏ ਅਸਾਡੀ ਆਸ ਜੇ ਕਰ
 ਰਖੋਗੇ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਵਖਾਨੂੰ ਪਾਓਗੇ ॥ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਸੁ
 ਲਤਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਲਤਾਨ ਤੂੰ ਇਸ ਜਮੈਂ ਕੁਛ
 ਅਸਾਡੀ ਮਦਤ ਕਰ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ
 ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਸਲੇ ਸੁਰਖਾਣੇ ਨੇ ਜਾਨੂੰ ਏਹ ਉਤਰਵਿ
 ਤਾ ਪਈ ਅਸਾਡੇ ਸ਼ਰਾਇਹ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਵਸਰੇ ਮਜ
 ਬ ਵਿਚੋਂ ਸ਼ਰਾਬੇਲ ਕੇ ਲੇਖਾ ਲਓ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਜਬ ਕਉ ਦੇਣਾ ਸਟਾਬ ਹੈ ਅਚਾਰ
 ਜਾਂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਖ ਤੇ ਸਾਧੂ ਦਾਨ ਦੇਵੇਹਨ
 ਓਹ ਦਾਨ ਉਨ ਕੇ ਕਾਂਕੁਤੇ ਦਾ ਇਸਟਾ ਹੋਇ ਕੇ ਮਿਲਦਾ
 ਹੈ ਅਸਾਂ ਆਖਿਆ ਜਾਨੂੰ ਇਖਾਓ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜਾਂ ਓ
 ਨਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਂਦਾ ਇਸਟਾ ਹੋਇ ਗਿਆ ਪਿਤਰਾਂ ਕੋ
 ਭੀ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਏਹ ਇਸਟਾ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਨੂੰ ਦਾਨ ਦਿਆ ਲਿਆ ਕ
 ਰੋ ॥ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਕੁਰੂ ਰਾਜ ਕੁਰੂ ਪਰ
 ਸਾ ਕੁਰੂ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਚਰ ਅਚਰ ਹੋਇ

ਸਟ ਮਾਨ ਹੈ ਏਹ ਸਤੁਕੁ ਹੀ ਹੈ ਸਚਤ ਕੇ ਫਲ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਜੀਵਨਾਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਸਬਦ ਕ
 ਈ ਬਾਪ ਸਰਿ ਓਪਾਸਾਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕ ਏਕੀਕ
 ਰ ਤੇ ਸਿਖੇ ਨਾਮ ਜਪਣ ਫੁਲੇ ਜਦਾ ਹੀ ਅਮਰ
 ਹੈਨ ਤੇ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਨਾ ਇਸਟ ਏਕ ਸੀਗੁਰੂ ਕੀ ਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੈ ਖਾਲਸੇ ਅਰਜਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੀਅ
 ਸੀ ਪਾਚੇ ਸੋ ਸਿਘ ਹਾਂ ਅਰਤੁਰਥਾ ਦੀ ਬਿਅੰਤਿ ਠੇ
 ਜਹੈ ਅਰਓਹ ਅਸਾਨੂੰ ਤੇ ਘੋਰਾ ਪਥੁ ਬੈਠੇ ਹਨਾ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜਕੋਈ ਜਾਹਰ ਕਲਾ ਇਖਾਵਹੁ ਜੀ
 ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਹਿ ਰਹੀ ਪੈਂਟ ਫਗੋਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀਰ ਸੀਗਲਾਹਿ
 ਰਹਿ ਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤ ਅਦ ਅੰਤ ਪੁਰੁਸਦਾ ਸਹਾਈ ਪੈ
 ਨ ਹਮਾਠਾ ਮੀਤ ਮੇਨੇ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚ
 ਰਜਤਿ ਸਫਟਿ ਭੁਆਈ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਆਨੰਦ ਕਰ
 ਨਾਨਕ ਪੁਰੁ ਪੁਰਨ ਪੈਜਰ ਖਾਈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਇਸ ਸਬਦ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਜਬਦੁ ਪਹਿਰ ਹੋਵੇ ਚੌਹਾਂ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜਾਇਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈ ਕਰ ਕੇ ਸਤਿਸੀ ਅਕਾਲ
 ਦਾ ਜੈਕਾਰਾ ਬੁਲਾਵਣਾ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੋ ਸਿਘ ਬਾਹ
 ਰ ਪਹਿਰੇ ਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਵਹੁ ਅਪਣੇ ਸੀਤ ਪਾਲੇ ਕਾ
 ਬਚਾਉ ਰਖੇ ਜਦ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲੇ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇ ਅ
 ਰਦਾਸਾ ਜੋਧਿਆ ਐਸੀ ਨੀਚੀ ਪਉਣ ਫਗੀ ਸਾਰੇ ਤੁ

੨੧੧
 ਰਕ ਬਾਂ ਪਰ ਬਾਂ ਪਾਲੇ ਸੀਤਨੇ ਮਾਠਲਏ ਜੇਹੜੇ
 ਪਹਿਰੇਟਾਲੇ ਸਿੰਘ ਸੇ ਓਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪੰਜ ਬਚ ਰਹੇ।
 ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਬਚ
 ਰਹੇ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪਾਂਚ ਕਮ ਸਓ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਸਾਬਰੀ ਮ
 ਰਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਂ ਕੋ ਪਾਲੇ ਕੀ ਪੀੜਾ ਨਾ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਓ ਤੁਸੀਂ ਓਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਪਾਸੋਂ ਹੀ ਪੁ
 ਛੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸਿੰਘ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਸਿੰਘੋਂ ਸਚ
 ਦਸੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਪਈ ਸਾਨੂੰ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਦੇ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਹਮੇ
 ਸਾਂ ਹਰ ਰੋਜ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰੋ ਅਰਵਿਟਾਹ ਭੀ ਲਾਟਾਂ ਸੋ
 ਕਰਨਾਂ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਪਛੇ ਹਰ ਰੋਜ ਅਸੀਂ ਲਾਟਾਂ ਦਾ ਪਾਠ
 ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਮਾਰੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਹਾਇਤਾ
 ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਾਰੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰ
 ਨੀ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿ
 ਖ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾ
 ਟਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਆਹ ਕਰੇਗਾ।
 ਅਰ ਰੋਜ ਰੋਜ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋ
 ਮੇਰਿਓ ਸਿੰਘੋ ਉਦਮ ਕਰਕੇ ਟੋਏ ਪੈਵੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਆਂ
 ਲੋਥਾਂ ਨੂੰ ਦਾਗਾ ਦੇਕੇ ਟੋਏ ਵਿਚ ਦਬਕੇ ਉਪਰ ਸਿੰਘਾਂ
 ਦੀਆਂ ਲੋਥਾਂ ਦਾ ਸਿਸਕਾਠ ਕਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ
 ਟਾਢ ਸਭੁਣਾ ਦੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਰ ਇਹ ਮੁਖ

ਅਗਲੇ ਸਨਮ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਘਰ ਪੈਂਦੇ ਹੋਣਗੇ।
 ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਕਰ ਬੈਠਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅਤਿਰ
 ਯਾਮੀ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਸਿਖ ਕੋਠੇ ਪਰਪੂਰਾ ਹੋਇ
 ਗਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਉਪਾਉ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਦੇ ਕਰਕੇ ਸਸਕਾਰ ਕ
 ਰਦਿਓ ਜੇ ਪੈਂਦਾ ਕਾਇਖੇ ਮਰੇ ਤਦ ਵੀ ਪੰਜ ਪਾਠ ਜ
 ਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਿਸਕਾਰ ਕਰੇ ਪਾ
 ਣੀ ਦਾ ਦੀਵਾ ਅਧ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਨਾਲੇ ਪਾਣੀ
 ਦੇ ਪੈਰ ਚਿਖਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰਣੇ ਦੀਵਾ ਪਗਾਣੀ ਦੇ ਹ
 ਥ ਪਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣਾ ਬਾਲਕੇ ਜਦ ਪਾਣੀ ਨਿਕਲਦੇ
 ਹੋਨ ਜੀਉ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਲੋਥ ਤੇ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਹੈ
 ਰਿਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਵੇਦੀ ਲੰਬ ਕੇ ਸਾਥ ਰਿਸ ਕੇ ਅੰਗ ਜਲ
 ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵਾਪਾਣੀ ਬੋਂਦੂ ਰਹੋ ਪਾਣੀ
 ਦਾ ਸੀਸ ਮਸਾਣ ਪਾਸੇ ਰਖੀਏ ਸੁਹੀਦੀ ਦਰਜਾ ਹੈ
 ਪੈਰ ਕਰਨੇ ਸੇਕਾਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਪਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰ
 ਮਸਾਣ ਵੀ ਵਲ ਹੀ ਰਖਣਾ ਲੋਥ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਸਾਣੇਂ
 ਉਰੇ ਰਾਸ ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਪੇ
 ਰ ਸੁਹਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਤੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਂ ਅਧ ਮਾਰਗ
 ਹੀ ਪਕੜਨ ਅਚਾਰ ਸਪਾਪੀ ਦੇ ਮੁਖੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੁ
 ਯਾ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇ ਗਾਓ ਇਸ ਅਪਰਾ
 ਬ ਹੋਗਾ। ੬੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੬੯ ਵੀ ਪ

ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਸਰਬ ਪਿਤਾ ਫਲਹੁ ਵਿਖੇ ਦ ੩੧੩
 ਰਬਾਹ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਸੰਗਤਾਂ ਪਤਿ ਵਿਕੋਈ
 ਵਾਰਦਾ ਇਹ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਤੇ ਹੁਏ॥ ੧॥
 ਸਿਲਜੋਗ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਏ ਤੁਧ ਡਿਠੇ ਸਰੇ ਪਾਤਿ
 ਸਾਰ ਮਲਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਏ॥ ਹੁਕਮ ਹੋ
 ਇਆ ਹੇ ਸਿਧੇ ਵਿਦਾਨ ਲਗਾਕੇ ਗੁਰਚਰਚਾ ਜਸਬ
 ਟੀ ਦਊਚਾਰਕੋ ਸਾਖੀਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ॥ ਤਿੰਨ
 ਸੈ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥਕ ਪੁੰਨ ਏਕ ਪਾਠ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ
 ਪਾਪਤ ਹੋਵੈ ਗਾ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜਕ
 ਹੀ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਤੁਰਮ ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕਥਾ ਸੁ
 ਟੀਸੀ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ ਵਾਲੇ ਰਾਹ ਵੇ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤੀਰ
 ਥਤੇ ਕਾਲ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੁਧਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਤੇ ਅਨੇਕ ਜੀਵ ਇਸ ਮੌਤ ਮਰੇਵਹਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾ
 ਨੂੰ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਓ ਤੁਹਾਥੋਂ ਕੁਛ ਵਿਖਿਆ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਜੇਸੇ ਸੀਸਾਠ ਕੇਜੀ ਉਸੁ ਰਜ ਪਾਥੋਂ ਛਿਪੇ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਪਤੀਤ ਕਰਾਂਗੇ ਸੀ॥
 ਗੋਤੁ ਫਟਿ ਦਾਸ ਜੀ ਉਕਾ

ਜੇ ਚਿਹ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ਜੇ ਚਿਹ ਦੁਆ ਦਸ ਸਿਲ
 ਪੁਜਾਵੈ ਜੇ ਚਿਹ ਕੁਪਤਾ ਦੇਵਾਵੈ ਕਰੇ ਨਿਦ ਸਭ ਇ
 ਰਬਾਸਾਵੈ ਸਾਧਕਾ ਨਿਦ ਕ ਕੇਸੇ ਤਰੈ ਜੋ ਗੁਰ
 ਪਾਈ ਨਿਦ ਕਰੇਗਾ ਚਿਹ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਦੁਖ ਹੋਗਾ॥

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਕਹੀਏ ਕਾਰੇ ਸਾਧ ਸੰਗ ਬੈਠੈ
ਆਰੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੁ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠੁ ਹੋਵਾਰੇ
ਵੀਰਗਾ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਾਮ ਬੈਠੈ ਪੁਰੀਐ।

ਅਨੁਸਤੀਰਥ ਸਾਧ ਕੈ ਚਰਨ. ਚਾਹ ਪਦਾਰ
ਬਜੇ ਕੋ ਮਾਂਝੈ ਸਾਧ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਹੈ ਜੋ ਕੋ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰੂਹੈ ਸੰਤ ਜਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ਜਿ
ਸ ਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕੇ ਬਲ
ਬਲ ਜਾਸਾ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਖੇ ਤੁਸੀ
ਧੀਨ ਤੇ ਜੋਹਣੇ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿਖੇ ਅਪਨੇ ਮਨ ਦੀ
ਪਰੀਤੀ ਕੇ ਸਾਥ ਸਚਾ ਭਰੋਸਾ ਰਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਂ ਮੁ
ਕਤ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ
ਪਰਤੀਤ ਰਖੋ ਗੀਗਾ ਤੀਰਜੁ ਪਾਰ ਕਰੈ ਪੀਵੈ ਨਿ
ਰਮਲ ਨੀਗਾ ਬਿਨ ਹੀਰ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇ
ਉਂਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ॥ ਸਿਖੇ ਨਾਮਦਾਨ ਦਇਆ ਧ
ਰਮ ਸੰਤੋਖ ਖਿਅੰ ਇਸਨਾਨ ਏਹੁ ਸਾਧਨ ਪਗਟ
ਹੈਨ ਭਾਵੈ ਕਿਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕਰੇ॥ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੁ
ਜੀ ਸਾਧ ਭੋਖ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਚਰਭੀਤੀ ਰਬ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਨ ਸਿਖੇ ਸਾਧਾਂ ਭੋਖਾਂ ਕੋਈ ਰੋਜਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀ
ਤਾ ਸਿੱਧ॥ ਜਿਥੇ ਸੇਵਾ ਆਵਰਹੇ ਵੈ ਚਿਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ
ਭੋਖੇ ਸੇਵਾ ਸੰਤੋਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕਉ ਆਪਣ
ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਦਸਣਾ ਪੜਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਦੇਖੇਗਾ ਆਪ

ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ਹਰ ਵਕਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਿਮਰ ੨੧੫

ਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਚਾਨਾਂ ਕਉ ਆਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਆਤ
ਮ ਕਾ ਰਿਆਨ ਰੋਤਾਹੈ ਜੋਹਰੇ ਬਿਨਾਂ ਭੁਜਨ ਗ
ਯਾਨ ਬੋ ਹੋਨ ਚਾਹੇ ਤੀਰਥ ਤੇ ਰਹਿ ਕੇ ਮਰਨ ਚਾਹੇ
ਰਸਤੇ ਗਵਨ ਵਿਖੇ ਮਰਨ ਗਤੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ
ਜੋ ਸਤੇ ਗੁਣ ਵਿਖੇ ਦੇਹ ਕਾ ਭਾਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਰਜੇ ਗੁਣ ਸਾਥ ਦੇਹ ਕਾ ਤ੍ਵਾ
ਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਭੋਗਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤੇ
ਗੁਣ ਸਾਥ ਦੇਹ ਕਾ ਤ੍ਵਾਗ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਸ਼ੁਆਂ ਦੀ ਖੋਟੀ
ਜੂਨ ਅਲੀਦੀ ਹੈ ਕਲੂ ਮੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾ
ਣੀ ਪੜ੍ਹਣੇ ਸੇ ਸਤੇ ਗੁਣ ਪਾਪਤ ਹੋਤਾਹੈ ਹੇ ਸਿਖੋ ਤੁ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਨਿਤ ਨੇਮ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਕਰੋ
ਸਾਰੇ ਤੀਰਥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਰਹਿਣਗੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਲਗੇ ਮਛ ਕਛ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਦੂਰੇ ਬੁਲ
ਣ ਮੇਂ ਰੁਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਚੰਦਰੇ ਘੋਰੇ ਪਤਕੇ ਆਪੋ ਆ
ਪਣੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਬੋਲ ਬੋਲ ਕੇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਲਗੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਰ ਸਿੰਘ ਅਟਤਾਰ ਜੀ ਅਸੀਂ ਧਨ ਪਾਤ੍ਰ
ਸਾਂ ਤੀਰਥ ਕਰਨ ਆਏ ਥੇ ਏਥੇ ਹੀ ਮਰੇ ਸਗੋਂ ਸਾਨੂੰ ਖੋਟੀ
ਜੂਨ ਅਲੀਦੀ ਹੈ ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਗਤੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇਰਾ ਮੌਤਾਂ ਵਿ
ਚ ਹੀ ਕਲਾ ਹੁਣ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਕਲ ਜੁਗ ਨੇ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾ
ਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਲਾ ਤੇ ਬਜੁਰਗੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਦੂਰ ਕ

ਠਛੁਰੀਏ ਇਕ ਬਜੁਰਗੀਤ ਕਲਾ ਤੁਸਾਂ ਦਸਗੁਰਾਂ ਦੀ
 ਬਾਣੀ ਇਚਹੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਸੀਂ ਹੋਰਨਾਂ ਸਾਸਨਾਂ
 ਮਗਰਹੇ ਤਾਂਹੀ ਤਾਂ ਅਸਾਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਜੇਹ
 ਤਾ ਪੁੰਨ ਸਾਥੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੰਤਰ ਸਾਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ
 ਰਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਬ ਜਾਏ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਖੀਰੇ ਸ
 ਥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੰਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਹਰਿ
 ਸਰ ਜਾਇ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਆ
 ਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਿਖੇ ਜਲ ਕੇ ਸਾਥ ਦੁਬੇ ਲਗਾ
 ਓ ਸੁਚ ਪਵਿਤਰ ਹੋਇ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੋ ਸਭ ਨਾਦੀ ਗ
 ਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਦ ਓਹਨਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਅ
 ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਿਆ ਤਾਂ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਜੁਟ
 ਰਗਾਂ ਵਿਖੇ ਜੈਜੈ ਕਾਰ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਾਰੀ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਸੀਤ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਦੇਖ ਕਰ ਅਸਚਰਜ ਰਹ ਗਏ
 ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਹਾਏ ਲਗੇ ਪਈ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਪੁਰਾਗੁ
 ਰੂਜੀ ਹੈ॥ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਇਸ ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਰਹੇਗੇ॥ ਏਹ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘਾਂ ਕਾ
 ਮਤ ਹੈ ਜੋ ਕਰੇ ਹੋਨ ਜਬ ਕੋਈ ਫੀਰ ਆਈ ਕਰੇ ਤਾਂ
 ਉਸ ਕਾ ਭਰੋਸਾ ਰਖਨ ਜੇ ਕੋਈ ਨਿਦਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੁਟ
 ਕੇ ਭਰੋਸਾ ਫੇਰ ਦੇਵਣਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤ
 ਰੋਸਾਰਖ ਕੇ ਤੁਰੇ ਸੀ ਜਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਰਦਾ ਖੁਟ

ਇਆ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇ २੧੭
 ਆਜੇ ਇਕ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰ
 ਨਣਗੇ ਓਨ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨਗੇ ਪਿਛੇ ਦੀ ਗੁਰੂ
 ਬਖਸਿੰਦਗੇ ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਬਚਨ ਸਿਖ ਸੁਣੇ ਮਨ ਲਾਇ ਸਾਖੀ ਲਿਖੀ ਪਰੇ
 ਮ ਸੇ ਪੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ੬੯ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸ
 ਖੀ ੭੦ ਵੀ ਪਾਰੰਤੁ ਹੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿ
 ਸਾਹ ਦੀ ਨ ਦੁਆਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਾਗਰ ਗੁਣ ਨ ਰਤਨਾਗਰ
 ਸਚੇ ਪਿਤਾ ਪੰਥ ਕੇ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
 ਬਖਸਿੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿਖੇ ਦੀ ਦਾਨ ਲਗਾਇ
 ਕਰ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਿਰਤਾਰ ਬਕੀਤਾ ॥ ਹੁਕ
 ਮ ਕੀਤਾ ਗਾਮ ਪਰਗਾਮ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਇਹ ਸਾਖੀ ਅੰ
 ਸੁਣਾ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਭਰਾਤਾਂ ਜਾਧਾ ਸਿੰਘਾਂ ਸੰਸਾਰੀ
 ਆਂ ਲੋਕਾਵਾਸਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਹੁ ਆਪਣੇ ਧਰ
 ਮ ਕਾ ਮੁਕਤਿ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਾ ਕਰੋ ਸੰਸਾਰ ਭੁਲਾਨਾ ਫਿ
 ਰੇ ਜਰੋਤ ਬੋਝਿਨਾਂ ਆਪ ਜਪੇ ਅਵਗਨ ਮੰਜ ਪਾਵੈ
 ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਕੇਵਲ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ
 ਭਜਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੈ ਕੇ ਨ ਉਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਆਂ ਕੇ
 ਈ ਮਜਰਬ ਅਰਜਾ ਦਾ ਹੋਰ ਸਿਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਏਕ ਸਾ
 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮਜਬਦੀ ਗਿਲਾਨੀ ਭਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਜਾ ਪੰਥ ਸਿੰਘਾਂ

ਦਾ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਬਿਨ ਕੇ ਸਾਂਧਾਰੀਆਂ ਬੀ ਤੁਰਕ ਦਸ ਨਹੀ
 ਹੋ ਸਕਦੇ - ਕੈਸਾ ਭੀ ਕਮਲਾ ਰਮਲਾ ਮਸਤਾਨ ਅਮਿਤ
 ਫਕ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸਜੇ ਚਤੁਰ ਹੋ ਕੇ ਲਗੇ ਗਰਜਨੇ ਤੁਰਕ ਸਿ
 ਘਨਾਮ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੀ ਭਜੇ ਜਾਂ ਸਿੰਘ ਫਤੇ ਗਜਾਵਣ ਤੁਰ
 ਕ ਤੁਰਤ ਭਜ ਜਾਵਣ ਮਾਲਧਨ ਸਿੰਘ ਲੂਟ ਖਾਵਣ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੁਧ ਸਮੇ ਚੰਡੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਜੁਧ ਕਰੇ
 ਕਾਲ ਭੈ ਥੀ ਮੂਲ ਨਾ ਡਰੇ॥ ਸਿੰਘੋ ਜੋ ਜੋ ਸਨਮੁਖ ਮ
 ਰੇ ਆਪ ਛੋੜਾ ਕੇ ਲੈਣਹੁ ਲਾਰੇ ਜੁਧ ਕਰਨਗੇ ਸੁਰਮੇ
 ਕੈਰਾਂ ਮੂਲ ਨ ਕਰਨੇ ਭੇਡਾਂ ਚਾਰੁ ਗੁਜਾਰੇ ਕਰਨੇ ਖੜਗੇ
 ਤੇਗ ਨ ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰਨਗੇ॥ ਸਿ
 ਘਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
 ਸਾਨੂੰ ਤਿਨਾਂ ਰਹਿਤਾਂ ਦੀ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕਰਹੁ ਜੀ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਛਾ ਤੁਸਾਂ ਧਾਰੀ ਹੈ ਸੋ ਕਰੋ ਬਖਸ਼ਾਂਗੇ॥ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਤੇਗਹੁ ਕਮਾਏ ਸਰੀਰ ਪਰ ਉਸਤਰਾ ਨਹੀ ਲਗਾਉ
 ਣਾਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਡੀਆਂ ਬਗਲਾਂ ਵਿ
 ਚ ਜੀਵ ਪੈ ਜਾਏ ਹਨ ਬੋਇ ਆਵਦੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਨੌਂ ਕੋਣ
 ਲਨਾ ਕਢੀਏ ਤਾਂ ਗਲੀ ਜੀ ਰਹਿਦੀ ਹੈ ਜੀ ਕਾਲੇ ਵਾਲ
 ਵਿਚੋਂ ਖੁਰਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਬੜੇ ਬੜੇ ਬਾਲ ਹੋ ਗਏ ਹੈਂ ਜੀ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਥੋਂ ਡਰਦੇ ਚੋਰੀ ਲਾਹ ਭੀ ਸੁਟਦੇ ਹੈਂ ਜੀ ਅ
 ਸੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਵਿਖੇ ਤੁਰੀਏ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜਬਾਨੀ
 ਹੁਕਮ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੰਗੋਗੇ

ਸੋਵੇਵਾਂਗੇ ਸਿਖ ਸੁਖੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸੁਖੀ ਸਿਖ ਦੁਖੀ ਤਾਂ ੨੧੯
 ਗੁਰੂ ਭੀ ਦੁਖੀ ਸਗੋਂ ਦੇ ਫਾਲ ਨਹੀਂ ਲਾਂਹੁਣੇ ਲੋਕ ਨਿ
 ਦਿਆ ਕਰਨਗੇ ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਆਪਣੇ ਮਜਬ
 ਪੰਥਕੀ ਗਿਲਾਨੀ ਕਰਨ ਸੈਤਾਨੀ ਸਿਖ ਮਥੇ ਤੇ ਟਿੱਕੇ
 ਲਗਾਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਕਰ ਫਤੇਹ ਜਾਈ ਬ
 ਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖ ਤੋਰਾ ਗੁਰੂ ਕੋਟ ਹੈ ਸਿਖ ਕਹਿ
 ਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿ
 ਖਾ ਕਦੇ ਅਸਾਂ ਟੀਟਿਕਾਲਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ ਲਓ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲ ਗਇ
 ਆ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਿੱਖੇ ਇਸਦੇ
 ਮਸਤਕ ਤੇ ਟਿਕਾ ਪਾਉ ਸੇ ਪ੍ਰਿਤ ਦਿਓ ॥ ਪੰਜ ਸਿੰਘ ਇ
 ਸਦੇ ਮਾਥੇ ਨਾਲ ਪਾਉ ਲਗਾਵਹੁ ਹੇ ਸਿੰਘੇ ਅਰ ਸਿੱਖੇ
 ਅਗੇਨੂੰ ਕੋਈ ਸਿਖ ਖੰਡੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਛਕਕੇ ਟਿਕਾ ਮ
 ਸਤਕ ਪਰ ਲਗਾਵੈ ਤੇ ਉਸ ਕਉ ਦੇਗ ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਨਹੀ
 ਦੇਵਣਾ ॥ ਹਮਲੇ ਛਰੂ ਪਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿੰਘੇ ਕਰਦ ਭੇਟ
 ਕਾਨਾਮ ਝਟਕਾ ਹੈ ਕਛ ਕੇ ਮਾਂਦਾ ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਹੈ ਦੇਵਾਰੀ
 ਰੋਜ ਕੀ ਪਾ ਕੀਰ ਆਕਰਹੁ ਅਸਨਾਨ ਜਾਂ ਪੰਜ ਅਸਨ
 ਨਾ ਕਰਕੇ ॥ ਮੂੰਹ ਹਥ ਪੈਰ ਧੋਇਕੇ ਇਕ ਚੁਲਾ ਜਲ
 ਕੇ ਸਾਬ ਕਰਹੁ ਕੇਸਾਂ ਵਿਖੇ ਜਲ ਪਾਓ ਪਗ ਦਸ
 ਤਾਰ ਜਿਮੀਨ ਪਰ ਨਹੀਂ ਰਖਣੀ ਅਦਬ ਨਾਲ ਰ
 ਖਣੀ ਨੀਰੋਸੀ ਸਪਰਸਾ ਦਿਨਾ ਛਕੋ ਪਰਸਾ ਦਿਛਕ

ਏਂ ਸਮਝ ਪੜ੍ਹਦੇ ਵਿਖੇ ਬੈਠਹੁ ਮਤਕਿਸੀ ਕ੍ਰਿਸਤੁ
 ਧੀ ਮਲੇਛ ਤੁਰਕ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪੈ ਜਾਵੈ ॥ ਅਫਲਤਾ ਤੁਰ
 ਕਦੇ ਹਥੋਂ ਫੁਲ ਸੇਹਰ ਲੈਣਾਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਲਓ ਭੀ ਤਾਂ ਧੌਕੇ
 ਸੁਚ ਪਾਇਤ ਕਰਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਭੇਟਾ
 ਕਰਣੇ ਯਾ ਅਪਣੇ ਫਰਤਣ ਵਿਚ ਲਿਆਵਣੇ ਸਿ
 ਘ ਸਿੰਘਣੀ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀਂ ਮਥਾ ਅ
 ਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਉਪਰ ਟੇਕਣਾਂ ਹੋਰ ਸਰਬ
 ਤਨੂੰ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀ ਆਗਿਆ
 ਮੰਨਣੀਂ ਚਾਹੇ ਫਰਨਾ ਕਉ ਮਾਈ ਬੀਬੀ ਭੈਣ ਸਰਬ
 ਤਨੂੰ ਚਾਹੀਏ ਫਤੇ ਬੁਲਾਓ ਆਪਣੀ ਮਾਈ ਅਗੋਂ ਮਿ
 ਲ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ ਅਗੋਂ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਉਂਕਿ ਮਾਈ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਹੁਕਮ
 ਦੀਆਂ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰ
 ਮੇਸਰਹਾ ॥ ॥ ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਬ ਤਨੂੰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵ
 ਣੀਂ ਜੋ ਸਿੰਘ ਹੋਕੇ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿਣਾਇ ਹੋਰ ਕਿ
 ਸੀਕੇ ਆਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੇਗਾ ਓਸਕੋਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
 ਖੇ ਧਿਕੇ ਮਿਲਣਗੇ ਦੋਈ ਨਿਮਲੇਗੀ ਤਾਂ ਸੰਗਤ
 ਸੁਣਕੇ ਲਗੀ ਪੁਕਾਰ ਕਰਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜੀ ਬਖਸ਼ੇਜੀ ਅਸੀਂ ਗਣਾ ਬੁਲੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹੁਣ
 ਪਿਛਲਾ ਗੁਨਾਹ ਅਸਾਡਾ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ॥ ੧੦ ॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੰਥ ਕਾਵਾਲੀ ਜਗਤ
ਗੁਰੂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਵਿਖੈ ਏਕ ਸਮੈ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਵੇਲਈ ਦੀਵਾ
ਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਤੇ ਭੁਏ। ਸਿਖਾਂ
ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਮਾਲ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਹੁ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਪ
ਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

ਜਾਗਿ ਭੇਹੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਿ ਲੇਹੁ ਕਹਾਂ ਗਾਠ ਲੁਧੈ ਇਅ
॥ ਜੋਤਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਜੋਭੀ ਸੰਗ ਨ ਹੋਇਆ

॥ ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਬੋਲੇ ਏਕ ਸਮੈ ਅਕਾ
ਲ ਪੁਰਖ ਇਛਾਧਾਰੀ ਕਿ ਮੈ ਏਕ ਤੋ ਬਹੁਤ ਹੋਣਾ ਇ
ਛਾ ਤੇ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤੇ ਮਹਤਤਵ ਮਹਿਤਤ
ਵ ਸੇਤੀ ਨਹੁ ਗੁਣ ਪੰਚਤਨ ਸਾਧਾ ਪੰਚਭੂਤ ਪੰਚ ਮ
ਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਸੇ ਸੂਖਮ ਸਿਸਟੀ ਨਾਮ ਮਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਸਤਵ
ਗੁਣ ਸੇ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਰਜੇ ਗੁਣ ਸੇ ਪਾਂਚ ਪਾਣ ਸੇ
ਅਪਾਣ ੧ ਸਮਾਨ ੨ ਪਾਣ ੩ ਉਦਾਨ ੪ ਬਜਾਨ ੫ ਪੁਨ
ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਸਤ੍ਰ ਗੁਣ ਸੇ ਗਜਾਨ ਇਦ੍ਰ ੫ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਰਜੇ ਗੁਣ
ਸੇ ਪੰਚਕਰਮ ਇਦ੍ਰ ੫ ਫੇਰ ਪੰਚ ਮਹਾਂ ਭੂਤੋਂ ਕੇ ਪੰਚੀਕ
ਰਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਸਾਰੀ ਸਭੁਲ ਸਿਸਟੀ ਕੀ ਉਤਪਤੀ
ਇਸਰੀਤੀ ਸੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਿਸਟਿ ਕੀ ਉਤਪ

੨੨੨ ਤੀਕਰੀਐ॥ ਲੈ ਕਰਣੇ ਕੀ ਰੀਤੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ
 ਸੇਐ॥ ਪਿਥਵੀ ਜਲਵਿਖੇ ਜਲ ਅਗਨੀਵਿ
 ਖੇ ਅਗਨੀ ਪਵਣਵਿਖੇ ਪਵਣ ਅਕਾਸ ਮੇਂ ਅਕਾ
 ਸ ਮਹਿਤਰੂ ਮੇਂ ਮਹਿਤਰੂ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੀਚ ਮਾਯਾ
 ਚਿਦਾਸਹੋਕਰ ਸਭ ਜੀਵੋਂ ਕੇ ਅਵਿਸਰੋਂ ਕੇ ਅਕੂਰ ਅੰ
 ਭੋਗੋਂ ਕਾਲੈ ਅਪਣੇ ਮੇਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਰੂਪ ਹੋਕ
 ਰ ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਹੋਇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਦਰਣੋਂ ਵਿਖੇ
 ਰਹਿਤੀ ਹੈ॥ ਹੇ ਸਿਧ ਪਿਆਰੇ॥ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਤੁ
 ਮ ਸੇ ਹਮ ਸੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ॥ ਪੁਰਖ ਮਧਨਿ ਉਬਾਸੁ
 ਬਸਤ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈ ਸੇਛਾਈ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਹੀਰ ਬਸੈ
 ਨਿਰੰਤਰ ਘਟਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਭੇਦ ਕਿਤਨਾ ਹੈ॥ ਬਚਨ
 ਹੂਆ ਸਰਗੁਣ ਸਬੂਲ ਦੇਹ ਸਬੂਲ ਸਿਸਟੀ ਜਾ
 ਗਤ ਅਵਸਥਾ ਕਹੀਏ ਹੈ ਨਿਰਗੁਣ ਸਖੇ ਪਤ ਰੂਪ
 ਰਹਿਤ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਚੇਤਨ ਕਲਾ ਦੇਹਾਂ ਦੀ ਤੁੱਲ
 ਹੈ ਜਾਗਤਾ ਸਾਮਰਥ ਹੈ ਅਵਤਾਰ ਸਰਗੁਣ ਵਿਸੇਸ
 ਹੈ ਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਹੈ ਪਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ
 ਪੀਥ ਧਰਮ ਦੀ ਗਿਲਾਨੀ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਸੇ ਦੂਰ ਕਰ
 ਨੀ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ॥ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਠੀਛਾ ਕਰਨੀ ਦੁਸਟ ਸੰ
 ਘਾਰਨੇ ਸਿਤ ਉਬਾਰਨੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹੀ ਅਧੀ
 ਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਿਧ ਸਵਾਰਾ ਕਰ ਜਾਏ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਤ ਸੀ

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਯਾ ਕਰਕੇ ਓ ੨੨੩
ਸਦੀ ਗਤੀ ਕਰਾਓ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਸ ਗੁਰਪੁਰੀ
ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ੭੧ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੨ ਵੀਂ

ਦਲੀ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਸਾਂ
ਦੇ ਸਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ
ਬਿਅੰਤ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਦੇ ਬਾਲ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਗਏ ਇ
ਕਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਲੜਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੰਗਤ ਓਸਨੂੰ ਦੀ
ਵਾਨ ਵਿਖੇ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਨਹੀਂ ਆਫ
ਦੇਵਣ ਅਰਕਹਿਣ ਜਦ ਤੇਰਾ ਸੂਤਕ ਨਿਕਲੇ
ਗਾਤਦ ਤੂੰ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਵੀਂ ਤੇਰਾ ਬਲ
ਗਾਈ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਹਜੂ
ਠਤਕ ਪਹੁੰਚੀ ਸਿਖਾ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇਸੇ
ਦੇ ਘਰ ਲੜਕਾ ਪੈਦਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਅਜੇ ਇਸਨੇ ਸੂਤਕ ਨਹੀਂ
ਕਾਢਿਆ ਹੈ ਜੀ ਅਰ ਇਹ ਕੜਾਹ ਪੁਸਾਇ ਨੂੰ ਹਥ ਲ
ਗਾਫ ਦਾ ਸੀ ਅਸਾਂ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸਾਹਿਬਾਂ ਬਚ
ਨਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਸਿਖੋ ਇਕ ਸਮੇਂ ਵਿਖੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਿਬ ਜੀ ਕਾਂਸੀ ਵਿਖੇ ਗਏ ਸੀ ਓਥੇ ਪੰਡਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ
ਬਹੁਤ ਬਾਦ ਰਚਾਇਆ ਸੀ ਕਹਣੇ ਲਗੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਸਮੰਤ ਬਹਾਂ ਸਰਬ ਦੇ ਸੂਤਕ ਕੱਢਕੇ ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤ੍ਰ
ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥

॥ ਅਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ
 ॥ ਜੇ ਤੇ ਦਾਣੇ ਅਨਿਕੇ ਜੀਆਂ ਥਾਏ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਗਿਰੇ ਅਤੇ ਲ
 ਕੜੀ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਸੂਤਕ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਰਖੀਐ
 ਸੂਤਕ ਪਏ ਰਸੋਇ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕ ਏਵੇ ਨ ਉਤਰੈ
 ਗਿਆਨ ਉਤਰੈ ਧੋਇ ॥ ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ
 ਸਭੁ ਆਣ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਪਰ ਆਇ ਦੀਵਾਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਇ
 ਕ ਪੰਡਤ ਬਹੁਤ ਨਿਸਚਾਰਖਦਾ ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਦੇ
 ਗਹਵਿਥੇ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਉਸਦੇ
 ਘਰ ਵਿਖੇ ਲੜਕਾ ਜਨਮਿਆਂ ਓਹ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਨੂੰ ਆਪ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾ
 ਵੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਪੰਡਤ ਨੇ ਇਸ ਗਲ ਦੀ ਫੇਰ ਵਿ
 ਚਾਰ ਕੀਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਆਗਮਾ ਕਰੀ
 ਜੋ ਤਿਨ ਸੂਤਕ ਸੂਠੇ ਹੋਨ ਓਹ ਕਬੀ ਨਿਕਲਦੇ ਨ
 ਹੀ ਜਾਤੀ ਸੂਤਕ ੧ ਗਾਮ ਸੂਤਕ ੨ ਗਹ ਸੂਤਕ
 ੩ ਏਹ ਤਿਨ ਸੂਤਕ ਜੋ ਹੋਨ ਸੋ ਸੂਠੇ ਹੋਨ ਏਹ
 ਸਦੀਫ ਗਹਿੰਦੇ ਹੋਨ ਚੌਥਾ ਏਹ ਸੂਤਕ ਸਚਾ ਹੈ ਜੋ
 ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਬੋਝਿਨਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨਾ ਥੀਥਾ
 ਦ ਮੰਤਰ ਸਪਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਅਮਿਤ ਕਰਕੇ ਪੰਜਰ
 ਤਨੀ ਦਾ ਪਿਉ ਦੁਧ ਦਹੀਂ ਪਤਾਸੇ ਜਲ ਅਮਿਤ ਬ

ਨਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਧ ਕਰ ਲਇਆ ਜੇਹੜਾ ਨਿਆਉਂ ਰਸਪ

ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਨਬੇੜ ਕੇ ਹੁਕਮ ਲਿਖ ਜਾਏ
ਉਸ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਾਡੇ ਦਸਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਾ ਸਿਰੋਪਾਉ

ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਜ ਅਵਤਾਰ ਹੁਏ ਹੈਂ ਓਨਾਂ ਜੋ ਸੂਤ

ਕਦੀ ਮਿਰਜਾਵਾ ਜੋ ਕਰੀ ਜੋ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਸ

ਕਦੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਇਸੀ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਾਂ ਗੇ

ਸਿਖਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ

ਡੇ ਫਾਸਤੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਫੁ

ਰਮਾਈਏ ਜੀ ਸਿਧੋ ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰਾਂ

ਨਾਲ ਸੁਧ ਹੋਵਣ ਗੇ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਥੀ ਬਿਨਾਂ ਅਸਾ

ਡੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ ਗੀ ਗਿਆਨੀ ਅਗਿਆਨੀ ਕਾਂ

ਕੁਕੜ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਖੁਆਰ ਹੋਵਣ ਗੇ ਨਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀ

ਗਤੀ ਹੋਵੇ ਗੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਹੋਰ ਬਾ

ਣੀਆਂ ਪੜਣ ਗੇ ਅਰ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ

ਜੋ ਸੁਧ ਹੋਣ ਦੀ ਆਸਾ ਰੱਖਣ ਗੇ ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੋਂ ਸਦਾ ਬੇਮੁਖ ਰਹਿਣ ਗੇ

ਅਰ ਓਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਫੇਲੇ ਬੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾ ਹੋਵਹਿ ਗੀ

॥੧੨॥ ॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੩ ਟੀਚਲੀ॥

॥ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿ

ਬ ਵਿਖੇ ਬਣਾ ਭਾਰੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿਖਾਂ ਨੇ

ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕਨ ਦੀ ਮਿ
 ਰਜਾਵਾ ਦਸੰਦੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਿਆ
 ਕਬਹੂੰ ਗਹਿਸਤ ਧਰਮ ਅਪਾਰਾ ਕਬਹੂੰ ਰਾਜ
 ਰੀਤ ਉਦਾਰਾ ॥ ਮਾਰੂ ਸੋਲਹਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
 ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਜੋ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੋ
 ਇੰਦਾ ॥ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਸੁਝਿਆ ॥
 ਤੇ ਸਿਖੇ ਮਿਜਾਦਾ ਖੰਡੇ ਦੇ ਅਮਿਤ ਦੀ ਲਿਖ ਲਵੇ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪੰਜ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਸਹਿਤ
 ਹੋਣ ਕੇਸ ਕਛ ਕੜਾ ਕੰਘਾ ਕਿਰਪਾਣ ਯਾ ਖੰਡ ਪਾ
 ਸ ਰਖਣ ਸਫ ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਅਤੇ ਸਫ
 ਗੰਥੀ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਾ
 ਜਥਾ ਜੋਗ ਪੂਜਾ ਸਫਾ ਸਫਾ ਰੁਪਾ ਉਨ ਪੰਜ ਸਿਖ
 ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਪਹਿਲੇ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜਨ ਫੇਰ ਸਫ
 ਈਯੇ ਪੜਨੇ ਫੇਰ ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਪੀਤ
 ਸੰਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਸਾਰੀ ਚੌਪਈ ਕਾ ਪਾਠ ਕ
 ਰਨਾ ਏਕ ਸਿਖ ਫੇਰ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗਾਤਰੇ ਪਹਿ
 ਨ ਕਰ ਗੁਰੂ ਰੁਪ ਹੋਇ ਕੇ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ
 ਪਾਠ ਕਰੇ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਪੜਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧ
 ਕੇ ਪੁਨ: ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖੜਾ ਹੋਇ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਸਿਖ ਨੂੰ ਪੁਛਣ
 ਅਮਿਤ ਛਕਾਵਣੇ ਦੇ ਟਕਤ ਪੀਤ ਸੰਯੁਕਤਾ

੨੨
 ਤੇ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਸਚੇ ਮਨ ਸੇਂ ਕਹੁ ਜੋ ਇਸ ਗੁ
 ਰੂਜੀਕੇ ਅਮਿਤਕੀ ਕਠਨ ਰਹਤ ਮਿਰਜਾਵਾ ਹੈ ਇਸ
 ਨੂੰ ਰਖੇਂਗਾ ਇਹ ਸਿਧ ਕਾ ਬਾਣਾ ਤੂੰ ਪਹਿਨਤਾ ਹੈਂ ਅ
 ਬੀ ਬੀਚਾਰ ਕੇ ਬੋਲ ਚਹਿ ਸਿਧ ਅਮਿਤ ਛਕਾਏਵਾ
 ਲਾ ਮਨ ਸੇਂ ਬੀਚਾਰ ਕਰੇ ਤਨ ਮਨ ਸੇਂ ਖੜਾ ਹੋ ਕਰ
 ਹਾਥ ਜੋੜੇ ਨਿਮਤ ਭਾਣ ਸੇਂ ਦੀਨ ਹੋ ਕਰ ਬੋਲੇ ਜੀ ਮ
 ਹਾਰਾਜ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਬ ਮਨ ਜੂਹ ਹੈ ਜੀ
 ਤਬ ਸਰਬਤ ਸਿਧਾਂ ਦੀ ਆਰਿਯਾ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਸਿਖਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕਾਉਣਾ ਤਬ ਸਿ
 ਧ ਕਮਰ ਕਸਾ ਕਰਕੇ ਅਰ ਕਰਵਾਇਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾ
 ਹਿਬ ਗਾੜੇ ਦੇ ਕਰ ਸਿਖਨੂੰ ਖੜਾ ਕਰੇ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋ
 ਝਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਖੜੇਤਾ ਖੜੇਤਾ
 ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਅਰ ਆਪ ਹਥ ਟਿਥੇ ਸੁਨਹਿ ਗਲੇ ਕਰ
 ਦੀਣਾਨ ਕੇ ਏਕਤਰਫ ਸਿਖ ਕੇ ਖੜਾ ਕਰਕੇ ਏਕ ਹਾਥ
 ਕੇ ਉਪਰ ਦੂਜਾ ਹਾਥ ਰਖਵਾ ਕਰ ਜਪੁ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ੧੬ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ
 ਰੁਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
 ਜਪੁ॥ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾ
 ਨਕਹੈ ਸੀਭੀ ਸਚੁ॥ ੧॥ ॥ ਇਹ ਕਹਿ ਕਰ ਏਕ ਚੁ
 ਲਾ ਅਮਿਤ ਕਾ ਉਸਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਧੀਰਜ ਸੇ ਦੇਵੇ॥ ਇ
 ਸੀ ਤਰਾਂ ਪਾਂਚ ਬੇਰ ਕਰੇ॥ ਪੀਛੇ ਉਸਕੇ ਬੋਲਨਾ ਬੋਲ

ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਫਤਹਾ॥ ਐਸੇ ਪਾਂਚ ਬੇਰ ਕਰਨਾਂ ਫੇਰ ਐਰ ਚੁਲਾ
 ਅਮਿਤ ਕ ਲੇ ਲੇ ਕਰ ਪਾਂਚੇ ਬੇਰ ਸਾਬ ਸਾਬ ਸਿ
 ਖ ਕੀ ਖੁਲੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਮੁਖ ਪਰ ਛੇਦੇ ਦੇਣੇ
 ਪੀਛੇ ਪਾਂਚ ਚੁਲੇ ਅੰਮਿਤ ਕੇ ਕੇਸਾ ਮਧ ਪਾਟੇ
 ਐ ਬਾਕੀ ਅੰਮਿਤ ਕਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਸਿਖਨੂੰ ਪਿਆ
 ਦੇਣਾ ਫੇਰ ਸ਼ਬਤ ਰਹਿਤਾ ਉਸਤਾਈ ਦਸ
 ਟੀਆਂ॥ ਜਨਮ ਸੀ ਪਟੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਟਾਸੀ
 ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਾਤਿ ਸੋਢ ਬੀਸ
 ਪਿਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌ
 ਰਜੀ ਕੇਸ ਕੰਘਾ ਕੜਾ ਕਿਰਪਾਣ ਕਛ ਦੀ ਰਹਤ
 ਪਕੀਰ ਖਣੀ ਮੀਟੇ ਮਸੀਦੀਏ ਧੀਰਮ ਲੀਏ ਰਾਮ
 ਰਈਏ ਜਿਹ ਲੀਮ ਇਨਾਂ ਪੰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਟੁਰਤ
 ਨਾ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਭੁਫੀ ਮਾਰ ਗੁਰ ਵੇਹੀ ਗੁਰ ਬੇਮੁਖ ਜੋ
 ਗੁਰ ਦੇ ਮੰਦਰਾਂ ਨੂੰ ਰਹਿਤਾਂ ਨੂੰ ਯਿਯਮਾਂ ਨਾ ਮੰਨੇ ਇਨਾਂ ਨਾ
 ਕ ਸੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਐਸਾ ਕਹਿਕਰ ਸਿਖ ਜਾ ਦੇਣੀ
 ਇਨਾਂ ਅੰਮਿਤ ਛਕੇ ਕੀ ਰਾਹੋ ਬਾਹਮਣ ਭੀਰੋਵੇ ਉਸਕੋ
 ਭੀ ਭੁਰਹਿਤੀ ਜੈਸਾ ਸਾਨਣ ਬਾਣੀ ਸਾਬ ਪੀਤ ਰਖ
 ਣੀ ਉਜਲ ਰਹਿਣਾ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਜਥਾ
 ਸ਼ਕਤ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦਾ ਟੁਲੇ ਨੇਮੀ ਪ੍ਰੇ
 ਮੀ ਜਤੀ ਜਤੀ ਹਰੀ ਤਪੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਗੁਰੂ

ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਯਾ ਪੰਜ ਗੰਥੀ ਆਇਕ ਗੁਰਬਾਣੀਕ
 ਨਿਤਨੇਮ ਹਰ ਰੋਜ ਪਾਠਕਰਨ ਨਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ
 ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਇਕ ਪੈਰ ਕਢਹਿਰੇ ਦਾ ਉਤਾਰ ਅਰ
 ਦੂਸਰਾ ਪਹਿਨ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠਕਰ ਦਸਤਾਰ
 ਸਜਾਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਇਦਰ
 ਸਨ ਕਰਨ ਪਹਿਲੇ ਅਵਾਜ ਲੈਣੀ ਤੋਹ ਹਰ ਇਕ ਪ
 ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੀਛੇ ਕਰਣਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਆ
 ਗਿਆ ਵਿਖੋ ਰਹਿਣਾ ਗੁਣੀ ਬੰਧ ਕੁਟੰਬ ਕੀ ਜਥਾ ਜੋਗ
 ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ
 ਅਰਜੋ ਕਰੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਨ ਜਾਣੇ ਮ
 ਥਾਏ ਕੇ ਉਪਰੋਭੋਸ ਸਿਖ ਦਾ ਰਹੇ ਤੇ ਦਿਲੋਂ ਕਪਟੀ ਤੇ ਮ
 ਨੁਖ ਅਰ ਪੰਥ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰੇ ਝਗੜਾ ਫਸਾ ਦਰਖੇ ਸ
 ਰੇ ਪੰਥ ਦਾ ਸਾਹਮਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਅੰਸ ਦੀ ਨਿਆਦਰੀ ਕ
 ਰੇ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮੇਂ ਜਾਣੇ ਕਿ ਵਿਘਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਸਿਖੋ ਉਸ ਦੁਸਰ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਏ
 ਹਜਾਣਨ ਕਿ ਇਹ ਸਿਖ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਆਪ ਸਿਖ ਨਹੀਂ ਕ
 ਈ ਚੰਡਾਲ ਹੈ ਅਰ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਦਾ ਮੂੰਹ
 ਕਾਲਾ ਹੋਵੈ ਗਾ ਅਰ ਮੇਰੀ ਉਸ ਟਲ ਪਿਠ ਹੋਵੈ ਗੀ॥
 ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬਾਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਜੋ ਅੰ
 ਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵੈ ਸਿਖ ਲਾਣ ਦੀਆਂ ਅਰ ਸਮ
 ਝਾਣ ਦੀਆਂ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿ

ਬੁਝੀ ਕੀ ਅਫਾਜ਼ ਲੈ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਅਖਰ ਪਰ ਧਰਨ
 ਫੇਰ ਤੁਨਖਾਹ ਲਗਾਵਣੀ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ
 ਕੁਕਰਮਾਂ ਥੀਂ ਛੁਟ ਜਾਏ ਸਹਿਜਧਾਰੀ ਅਮਿਤਛ
 ਕੇ ਉਸਕੋ ਸਮਝਾਕੇ ਮਿਰਜਾਵਨਾਲ ਅਮਿਤਛਕ
 ਉਣਾਂ ਕੋ ਜੇ ਫੇਰ ਖੋਟੇ ਕਰਮਾਂ ਟਿਥੇ ਨ ਲਗ ਜਾਏ
 ਜੇ ਕੋਈ ਅਚਾਰਜ ਅਮਿਤਛਕੇ ਤਾਂ ਭੁਲੀ ਗਲ ਹੈ॥
 ਅਮਿਤਛਕਾਵਣਾ ਫੇਰ ਚਿਹਰਾ ਮਿਰਜਾਵਾ ਗੁਰਬਾ
 ਣੀ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਟਲੇ ਅਨਿ
 ਅਸਿਖਾਂ ਲਈ ਗੀਤ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ
 ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦਾਂ
 ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਏ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਤਕ
 ਰਮਨਣਾਂ॥ ॥ ਵੇਹਰਾ॥ ॥ ਗੁਰ ਕਲਗੀਧ
 ਰਗਤ ਕੀ ਕਹੀ ਕਥਾ ਸਮਝਾਇ॥ ਸਿੰਘ ਸਿਖਤ ਬ
 ਜਾਨੀਓ ਗੀਤ ਸੁਪਕੜੇ ਧਾਇ॥੧॥੧੩॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੪ ਟੀਪਰੀਤੁ:

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਟਿਥੇ ਬੈਠੇ
 ਥੇ ਤਾਂ ਸਬਦ ਪੜਿਆ॥ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸ
 ਕੀਨੀਆਂ ਆਪ ਨਿਵਾਰਤ ਲੋ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀ
 ਆ ਨਾਨਕ ਗਾਰਬ ਗਲੇ॥੧॥ ਪੰਜਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਜੇ ਸੌ
 ਰੁਪਯਾ ਤੇ ਇਕ ਘੋੜਾ ਭੇਟਾ ਹਾਜਰ ਹੈ- ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਸਿਧੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਆਏ ਹੋ ਸਿ ੨੩੧
 ਖਾਂਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਦੇਸ ਕਸਮੀਰ ਵਿਖੇ
 ਹੁਸਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਜੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੇ ਫਿਠਿਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ
 ਲੀਤਾ ਜੀ ਪੰਜਾਹ ਪੰਥਰ ਸਗੁਜਰੇ ਹਨ ਜੋ ਖੜੀਆਂ
 ਤੇ ਤੁਰਕ ਹੋਏ ਸੀ ਚਿਨਾਂ ਕਾਨਾਮ ਖਖੇ ਰਖਿਆ ਸੀ
 ਜੋ ਬਾਹਮਣਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਬਣੇ ਸੀ ਚਿਨਾਂ ਕਾਨਾਮ ਬਬੇ ਰਖਿ
 ਆਸੀ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਹਰਵੇਲੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਲ ਹੀ ਰਹਿੰ
 ਦਾਸੀ ਰਾਮਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਣ ਕਰਦੇ ਸੇ ਤੁਰਕਾਂ ਬੋਂ
 ਚੇਰੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਰਖਦੇ ਸੇ ਅਹਾਰ ਤੁਰਕਾਂ
 ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਸੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੁਰਮਾਈ
 ਸੁਣਦੇ ਸਾਂ ਪੰਥਤਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਬਬੇਰਾ ਆਖ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ
 ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਇਲਏ ਚਿਨਾਨ ਰਲਾਇਆ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਦ ਕਸ
 ਮੀਰ ਗਏ ਸੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰ
 ਸਨ ਕੇ ਗਏ ਸੇ ਗੁਰੂ ਭਗਤ ਫਤਸਲ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
 ਰੂਪ ਸੀ ਚਿਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਤੁਸੀਂ ਕਉਣ ਹੁੰਦੇ
 ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਬੋਂ ਮੁਸ
 ਲੇ ਹੋਏ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪ
 ਏ ਪੰਥ ਵਿਚ ਮਿਲਾ ਲਵੋ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਪਤਾ ਪਛਾਣੋ
 ਤੁਸੀਂ ਸਿਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਅਣਤਾਰ ਹੋ ਜੀ

ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਭੀਲਣੀ ਕੇ ਜੂਠੇ ਬੇਰ ਖਾਏ ਬੇ ਉਸ
 ਕੀ ਗਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਹੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਰਮਪੁਰਖ ਜੀ ਹੁ
 ਣ ਸਾਡੀ ਟੀ ਗਤੀ ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜਨਮ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਹਾਂ
 ਅਸਾਨੂੰ ਮਹੀਮਾ ਦੇ ਕਲਮੇਂ ਬੀ ਰਖ ਲਵੇ ਜੀ ਅਸਾਂ
 ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਬੇ ਉਨਹਾਂ ਦਾ ਫਲ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਭੇ
 ਗ ਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਰੀਬੀ ਭਗਤੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ
 ਹੈ ਜੀ ਗਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ਸਾਬ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਖਿ
 ਆ ਕੁਝ ਜਾਂ ਅਗਾਈਆਂ ਕੀ ਧੀ ਸੀ ਕਿਸਨ ਭਗ
 ਵਾਨ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰੀ ਸੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਫ
 ਰੀਦ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੇ ਕਰ ਹੁਣ
 ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ
 ਕਰਣੇ ਕਰਕੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਪ ਨਾ ਸੁਨਨਗੇ ਤਾਂ ਭਾਰੀ
 ਅਠਸੋਸ ਹੋਵੇਗਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂ ਅਸਾਡੇ ਮਾਤਾ
 ਪਿਤਾ ਨੇ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਹੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਿ
 ਸ਼ਾਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੇਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਓ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈ ਓ
 ਨਾਂ ਕੇ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵਿਚ ਮੁਸਲਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਾੜ੍ਹਾ ਮੂਤ
 ਸੁਟਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਮੁਸਲੇ ਜੁਤੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਨੇ
 ਝੇ ਦੁਕਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ
 ਧਰਮ ਛੋੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਓਹ ਸਾਡੇ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਵਣ

ਗੇ ਜੇਹੜੇ ਇੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਨੂੰ ਸੁਰ
 ਦੀ ਜੂਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦਇ
 ਆ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਅਰਦੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ॥ ਹਰ ਹਰ ਕਰਤ ਮਿਟੇ ਸਭੁ ਭਰਮਾ ਹਰਿਕੋ ਨਾਮ
 ਲੈ ਉਤਮ ਕਰਮਾ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤ ਜਾਤੁ ਕੁਲਹ
 ਗੀ ਸੋਹਰਿਅੰਤੁ ਲੋਕੀ ਲਾਕਰੀ ਹਰਏ ਨਮਸ
 ਤੇ ਹਰਏ ਨਮਹਾ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੁ ਨਹੀਂ ਦੁਖ ਜਮਾਂ
 ॥ ਹਰਿਹਰ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ਪਾਨਾ ਅਜੈ ਮਲ ਕੀਓ
 ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਬਾਨਾ ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ਗੰਨਿਕਾ ਤਰੀ
 ਸੋ ਹਰਿਨੈਨਹੁੰ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤੁ ਪੂਤਨ
 ਤਰੀ ਬਾਲ ਜੀਘਾਤਨੀ ਕਪਟੇ ਭਰੀ ਸਿਮਰਤ
 ਰੇਪਦ ਸੁਤ ਉਧਰੀ ਗੋਤਮ ਸਤੀ ਸਿਲਾ ਨਿਸ
 ਤਰੀ ਕੋਈ ਕੰਸ ਮਥਨ ਜਿਨ ਕੀਆ ਸੀਅ
 ਦਾਨ ਬਾਲੀ ਕਉਂਦੀਆ ਪੁਣਵੈ ਨਾਮਾ ਐਸੇ ਹਰੀ
 ॥ ਜਾਸ ਜਪਤੁ ਤੈਅ ਪਦਾਟਰੀ ॥ ੧ ॥

ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਿਤਨੇ ਕੰਚੇ ਭਾਂ
 ਡੇ ਤੁਹਾਡੇ ਘਰ ਹੋਨ ਸਾਰੇ ਘਰੇ ਬਾਹਰ ਫੁਗਾ ਮਾਰੇ
 ਪਿੰਤਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫਰਤਨ ਅਗਨਿ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ
 ਲਵੇ ਸਾਰੇ ਕਪੜੇ ਪੋਲਓ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਰਖ ਲਵੇ ਸਿਰ
 ਸਮੇਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ
 ਪੰਜ ਪਾਠ ਰੋਜ ਕਰਾਏ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਤੇ ਤੀਫਰਤ ਰਖਾ

ਏ ਪੰਜ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਏ ਨਨਕਾਣੇਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਅਮਿਤ ਸਰ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ
 ਕੋ ਲਸਰ ਰਾਮ ਸਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਵਾਏ ਵਸਹਜ
 ਰਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਕਰਵਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਪਨੀ ਸੰਗਤ
 ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਰੋਜ ਸਾਨੂੰ ਸੁਧ ਕਰ ਲੀਤਾ ਸੀ॥
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਰੇਵਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ
 ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਅਨੰਦ ਪੜਾਵੇ ਨੇ ਹਾਂ ਜੀ ਵੇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ
 ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰੇ ਅਮਿਤ
 ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਖੁਸਲ ਮਾਨੇ
 ਇਅਹੋਇਅਹੋਵੇ ਬੁਲਾਲ ਚਿਤਾਂ ਹੋਰ ਪੰਜ ਨਾਲਰ
 ਲੇ ਪੰਜਾਹ ਬਰ ਸਕੇ ਤੁਰ ਕਰੇ ਦੇਸੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਰਨ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖ ਦਇਆ ਲਾਨਾ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ
 ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ॥ ॥ ਜਿਤੇ ਸਰਨ ਅੰਗੈ ਤਿਤੇ ਰਾਖ ਲੈ
 ਤੇ॥ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ਤਿ
 ਉਂ ਜੋਤੀ ਸੰਗ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ॥ ਮਿਟ ਗਏ ਗਣਨ ਪਾਏ
 ਬਿਸਰਾ ਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰੈ ਸਦ ਕਰ ਬਾਨ॥ ॥ ਇ
 ਤਨਾਂ ਪੜਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਅਮਿਤ ਛਕਾਇ
 ਆ॥ ਹਿੰਦੂਆਂ ਸਿਖਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਖਰੀਆਂ ਬਡ
 ਰੋਲਾ ਪਾਇਆ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕ ਖੁਸਲੇ
 ਨਾਲ ਰਲਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੂਆ॥

ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਬੀਰਜ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੁਰਕਣੀ ਦੇ ਸੀਰਾ ਕਾਮ ਦੇ ਵੱਸ ਹੋ ਕਰ ਨਜਾ
 ਅਣਜਾਣਤਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸੇਂ ਓਹ ਆਨਕੇ ਖਾਲਸੇ ਜੀ
 ਦੇ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜੇ ਅਰ ਈਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ
 ਹੇ ਸਿਖੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ ਸੁਧ ਕਰ
 ਕੇ ਰਲਾਇ ਲਵਾਂਗੇ ਜਦ ਇਹ ਬਾਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
 ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕਸਮੀਰ ਦੀ ਸੀਰਾਤ ਰਲ ਕਰਕੇ ਗੁਰਾਂ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਆਈ ਅਰ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਰਲਾਇ
 ਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿ ਆ ਹੇ ਸਿਖੇ
 ਅਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨਾਲ
 ਲ ਸੁਧ ਕਰ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਲਾਇ ਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਸ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਪਸੁ ਪਵਿ
 ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਪ ਜੀ ਜਪ ਜੀ ਸਵਈਯੇ ਸ ॥
 ਤ੍ਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਹੈ ਜੋ ਮੁਖ ਟਾਕ ਅਸਾਨੁ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਮੁਹਤੀ ਰਬ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਦਾ
 ਅਧਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਅਸਾਰੇ ਸਾਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫਾਰ
 ਹੈ ਈਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਪਰਫਾਰ
 ਰਚਣਾ ਇਰ ਬੇਨੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਧਰਤੀ ਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਹੈ ਪੁਰਖ ਇਦਰ ਹੈ ॥ ਉਸ ਕੇ ਬੀਰਜ ਬੇ
 ਮਾਨ ਸਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸ ਟਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਰਲਾਏ ਹਨ ॥

ਓਨਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ
 ਅਸੀਂ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇ ਨੇ ਹਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਿੰਘ ਦਾ
 ਨਾਮ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਹੋ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ਦੇ ਤੇ
 ਨਹੀਂ ਖਾਤਾ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਹੈ ਅਜਾਤਾ ਜੈ ਸੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਦੀ ਹੈ ਨਜਾਤ ਪਾਤਾ ਸਿੰਘ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਰੇ ਗੇ ਉਤ
 ਪਾਤਾ ਤੁਹਕ ਦੁਸ਼ਟ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗੇ ਲਾਤ ਸਾਤਾ ਹਜਾਰ
 ਤੁਰਕ ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਲੜੇ ਗੇ ਸਾਤਾ ਸਭ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂਮ ਹਾਥਾਜ ਜੀ ਕਾ ਪਤਾ ਪ ਬਲ ਦਇਆਲਤਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਦੇਖ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਸਬਦਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਜਬ ਲਗ ਦੁਨੀਆਂ ਰਹੀਏ ਕੁਛ ਸੁਣੀਏ ਕੁ
 ਛਕਹੀਏ ॥ ੧੬੭ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਆ
 ਗਿਆ ਪੁਸ਼ਟ ਮਾਨੀ ਸਭ ਨੇ ਆਪਾ ਸਭ ਤਰੇ ਸੇ
 ਵਕ ਹੁਏ ਚੰਦ ਸੂਰ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

ਦਸਖਤ ਪਾਏ ਤੀਰਥੇ ੧੭੫੯ ਫਗਣ ੧੯

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਪੀਥ ਕਾਵਾਲੀ ਸਰ
 ਬ ਸਕਤਿ ਮਾਨ ਅਤਿ ਰਜਾਸੀ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਟਿਖੇ ਸੰਗਤ ਪਾਤਿ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਰਾਤ ਕੇ
 ਜੰਗ ਟਿਖੇ ਸਿਘ ਲਿਖਾਰੀ ਸਹੀਦ ਹੁਆ ਹੈ ਬਿਬਾਨ
 ਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਕੋ ਗਯਾ ਹੈ ਅਬ ਭਾਈ ਮ
 ਨੀ ਸਿਘ ਕੋ ਬੁਲਾਓ ਲਿਖਿਆ ਕਰੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇ
 ਕ ਸਿਘ ਅਤ੍ਰ ਸਿਘ ਨਾਮੈ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗਹਿ ਟਿਖੇ ਬੇਟਾ ਪ੍ਰੀਤਾ ਹੁਆ ਹੈ
 ਜੀ ਮੈਂ ਧਮਾਣ ਕਰਾਂ ਰੂਮ ਹੋਲੀ ਪੜਦੇ ਹੈਨ ਮੁਇ
 ਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਲੈਕੇ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
 ਸਿਖ ਬੇਟਾ ਜਨਮੇ ਵਾਹੋਲਾ ਬਹੁਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਹੁ
 ਪਕਰ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਵਾਓ
 ਮੁਇਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਲਕ ਪਾਸ ਨਾ ਸੁਣਾਓ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪ ਹੀ ਬਾਲਕ ਕੀ ਰਛਿਆ ਕਰੇ ਗਾ
 ॥ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਧਮਾਨ ਕਰੋਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਐਰੀ ਤੁਸੀ
 ਸਹਾਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀਂ ਮਤ ਬਾਲਕ ਦਾ ਬਿਘਨ ਹੋਜਾ
 ਵੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਅਪਣੇ ਸਹੁਰੇ ਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੀ
 ਸੀ ਓਨਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਰੋਣਾ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸਿਘ ਕੋ ਸਾ ਹੁਦਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਕਿਹਾ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਝੀ ਸਹੁਰੇ ਤੁਰੀ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਿਆ

ਹਥੋਂ ਲੈ ਕੇ ਧੀ ਸਾਹੁਰੇ ਤੋਰਨਾ ਤੇ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਤੋਣਾਂ
 ਭਾਰੀ ਬਿਸਗਨੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਕੁੜੀ
 ਆਂ ਕਉ ਰੋਣਾ ਪੜਤਾ ਹੈ॥ ਅਸਾਂ ਏਹ ਬਾਰਡਾਨੇ
 ਕਰਕੇ ਬੀਤੀ ਦੇਖੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਸਾਡਾ ਵਿਆਹ ਹੁਆ ਸੀ
 ਅਸਾਂ ਮਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਈ ਰੋਣਾ ਨਹੀ ਪਰ ਤੀਵੀ
 ਆਂ ਕਲਜੋਗਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੋਨ ਰੋਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ
 ਆਂ ਰੋਣੇ ਦੇ ਬਿਘਨ ਸਾਥ ਰਹੇ ਹੀ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ
 ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਅਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਬੰਸ ਕੇ ਕਸਟ ਭਇਆ ਇ
 ਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣਤ ਲੈਣ ਜੋਗਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ
 ਸਿਖੋਤੁਸੀਂ ਸਾਦੀਨੂੰ ਹੁਲਾਸ ਦੀ ਬਜਾਇ ਰੋਇ ਕਰ
 ਕੇ ਠਿਕਰ ਗਮ ਚਿੰਤਾ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਹੁਕਮ
 ਮਨੋ ਗੇਤਾ ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕਾਲ ਹੁ
 ਆ ਜੁਬਾ ਅਫਸਾਸ ਸੀ ਓਸਦੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀ
 ਆਂ ਰੋਣਾ ਮਚਾ ਕੇ ਬੜਾ ਰੋਲਾ ਪਾਇਦੀਆਂ ਗੁਰੂ
 ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਰੋਣੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ
 ਹੁਕਮ ਠੇਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਕਾਲ ਪਾਇ ਬਹਮਾ
 ਬਪੁਧਗਾ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵਜੀ ਅਟਤਰਾ॥ ॥
 ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ॥
 ਰੇ ਸਿਖੋ ਪਾਣੀ ਕਉ ਰੋਣਾ ਹਛਾ ਨਹੀਂ ਰੋਣੇ ਕਰ
 ਕੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਦੇਨੋ ਬਿਗੜ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ
 ਤਾਂ ਤੇ ਰੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਰੋਣਾ ਮਨਾ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਕਸਾਹਿਬਜੀਕਾਹੁਕਮਹੈ ਜਿਸਕੀਬਸਤਤਿਸੁ ॥੩੯॥
 ਆਰੈ। ਰਾਖੈ॥ ॥ ਜਦ ਪਰਮੇਸਰਦੀਟਸਤ ਹੈ
 ਉਸਦੇਦਿਤੇਦਾਹਰਖਨਾਕਰੇ ਜੇਓਲੇਲਾਵੇ
 ਤਾਂਅਫਸੋਸਨਾਕਰੇ॥ ਪਾਣੀਵੇਪਿਛੇਰੋਵਟੇਕ
 ਰਕੇ ਪਾਣੀਕਉਚਉਰਾਸੀਭੋਗਣੀਪੜਤੀਹੈ ਪਰ
 ਜਿਗਰਕਾਦੁਖਹੋਤਾਹੈ ਸਬਦ ਕਬੀਰਾਮਰਤਾ
 ਮਰਤਾਜਗਮੁਆ ਮਰਭਿਨ ਜਾਨੈਕੋਇਆਮੈਸੀ
 ਮਰਨੀਜੇਮੈਰੋਬਹੁਤਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥ ॥
 ਤਿਨਰੋਜੋਰੋਵਟੇਸੇਗੁਫਰਨਿਕਲਜਾਤਾਹੈ ਓਸਦੇ
 ਬਾਦਰੋਵਟੇਸੇ ਜਮਦੂਤਜੀਵਦਿਆਂ ਜੀਆਂਦਾਖਿ
 ਆਲ ਨਹੀਛੁਡਵੇ ਜਿਸਟਖਤਤੀਵੀਆਂਰੋਵ
 ਟਾਸੁਰਕਰਦੀਆਂਹੈਨ ਜਮ ਰਾਗਸੁਣਕੇਪਸੰ
 ਨਹੋਵਦੇਹਨ ਅਰਫੇਰਓਥੇਟਸੇਰਾਕਰਦੇਹੈਨਦੂ
 ਰੰਤੀਸੁਣਕੇਆਜਾਂਦੇਹੈਨ ਜੈਸੇਪਸੂਮਰੇਗੀਦ
 ਇਲਾਂਦੂਰੋਦੂਰੋਆਜਾਂਦੇਹਨ॥ ਸਿਖਾਂਕਹਿ
 ਆਰੇਗੁਰੂਜੀ ਸਨੂੰਜਮਦੂਤਅਖੀਦਿਖਾਓਜੀ॥
 ਤਾਂਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦਉਚਰਿਆ॥ ॥
 ਬਾਜੀਗਰਨੰਕਬਜਾਈ॥ ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ
 ॥ ਰੋਣੇਦੇਸਮੈਘਰਦੇਬੰਨੇਤੇਬੰਨੇਰੇਅਰਸਾਰੇ
 ਘਰਦੇਚਉਫੇਰੇਬੈਠੇਜਮਦੂਤਲਗੇਦਿਖਾਈਦੇਣ
 ਤਾਂਲੋਕਬਹੁਤਭੈਤੇਖੌਫਖਾਧਾ ਆਨਚਰਨੀਪਏ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਸਾਨੂੰ ਰਖ ਲੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਈ ਈ
ਪਾਣੀ ਕਉ ਨਹੀਂ ਰੋਵਾਂਗੇ ਸਿਖਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀ
ਤੀ ਤੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਆਇ ਕੇ ਕਹਿਆ ਪਿਛੇ ਜੋ ਰੋਆ
ਜੋ ਰੋਇਆ ਅਗੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਵਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ
ਮੰਨਣਾ ॥ ੭੫ ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੬ ਵੀਂ

ਪ੍ਰਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਦਰਬਾ

ਰਲਗਾਇ ਕਰ ਕੇ ਤਖਤ ਸੀਅਨੰਦ ਪੁਰਜੀ ਸਾਹਿ
ਬਇਖੇ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੋਏ ਸੰਗਤ ਨੇ ਪਾਰਬਨਾਂ ਕ
ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਘਟ ਘਟ ਮਾਲਕ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਸੋਢੀ ਪਾਤਿ

ਸਾਹਜੀ ਸਾਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪੂਰ
ਬਲੇ ਅਵਤਾਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ਓਨਾਂ ਨੇ ਇਸ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਬੜਾ ਉਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ
ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਥਾਪਣ ਕਰ ਕੇ ॥ ਵ੍ਰੁਪ ਸਾਹਿ

॥ ਕਬਿੱਤਾ ॥ ॥ ਕਤ ਹੂੰ ਸੁਚੇਤ ਹੂੰ ਕੈ ਚੇਤਨਾ ਕਉ ਚਾ

ਰ ਕੀਓ ਕਤ ਹੂੰ ਅਚਿਤ ਹੂੰ ਇਕੈ ਸੇਵਤ ਅਚੇਤ ਹੋ ॥ ਕ

ਤ ਹੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਹੂੰ ਇਕੈ ਮਾਗਤ ਫਿਰਤ ਭੀਖ ਕਹੂੰ ਮਹੰ

ਦਾਨੀ ਹੂੰ ਇਕੈ ਮਾਂਗਿਓ ਧਨ ਦੇਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜ

ਨ ਕਉਂ ਦੀਜਤ ਅਨੰਤ ਦਾਨ ਕਹੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਨ ਭਿਛੀ

ਨ ਛਿਤ ਲੀਤ ਹੋ ॥ ਕਹੂੰ ਬੇਦ ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਾ ਸਿਉਂ ਬਿਖ

ਰੀਤ ਕਹੂੰ ਤਿਰਹਾਣ ਅਤੀਤ ਕਹੂੰ ਸਰਹਾਣ ਸਮੇਤ

ਹੈ ॥ ੧ ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਦੀਆਂ

੨੪੯
 ਰਾਣੀਆਂ ਗੋਪੀਆਂ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੀਆਂ ਭੁਗਤਨੀਆਂ
 ਹੈ ਸਨ। ਓਨਾ ਦੀ ਪਰਸੰਨਤਾ ਟੁਸਤੋ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੋਈ
 ਤਿਆਗ ਵੈਰਾਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਅਰਜ
 ਨ ਪਾਂਡਵ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ
 ਦੇਂਦੇ ਹੋ ॥ ਅਰ ਅਪ ਭੁਜਨ ਤਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਭੋਗਾਂ ਕਾ ਪਾਸਚਰਤ ਕ੍ਰਿਸ ਪਰਕਾਰ ਲਹੇਗਾ ॥
 ॥ ਤੁ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭੁਗਵਾਨ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਅਰਜਨ ਤੂੰ
 ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈਂ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ
 ਤੇਰੇ ਸੈਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਮਦਰ ਦੇਸ ਵਿਖੇ ਸੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਨਾਮ ਤੀਰਥ ਪਗਟ ਕਰੇਗਾ ਉਹਾਂ ਹੀ ਬੈਠ ਕਰ
 ਭੁਜਨ ਤਪ ਕਰਾਂਗੇ ਸੁਭ ਬਾਣੀ ਦਾ ਉਚਾਰ ਕਰਕੇ
 ਪਣੇ ਸੁਰੂਪ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਾਰਾਂਗੇ। ਜਿਤਨੇ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਉਚਨੀਚ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤਰਨਗੇ ਮਾਤੁਲੋਕ ਵਿਖੇ ਤ
 ਰਨ ਤਾਰਨ ਨਾਮ ਤੀਰਥ ਰਚਾਂਗੇ ਸਾਰੇ ਪਰਲੋਕ ਵਿ
 ਆਂ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਕਾ ਗੀਗਾ ਗੀਏਆ
 ਤਿਨ ਸੈ ਅਰਸਠ ਤੀਰਥਾਂ ਕਾ ਨਿਵਾਸ ਰਹੇਗਾ ਗੁਰੂ
 ਰਾਮਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਰ ਜਨਮ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਅਸਾਦਾ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂ
 ਗੇ ਉਸਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਏ ਤੇ ਜੀਵਾਂ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਵਹਿ
 ਗੀ ਮੈਂ ਭੀ ਮਾਤੁਲੋਕ ਵਿਖੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰਕੇ
 ਉਥੇ ਬੈਠਕੇ ਭੁਜਨ ਸਿਮਰਣ ਤਪ ਕਰਣਾ ਹੈ ਸੀਸਾ

੨੪੨ ੨ ਕੀ ਇਛਾ ਪੁਤ ਧਨ ਅੰਨ ਦੇਹ ਕੀ ਅਰੋਗਤਾ ਮਨੋ
 ਕਾਮਨਾ ਪੂਜਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਸੇ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈਗੀ ਪਰਮੇ
 ਸਰ ਕੇ ਦਰਸਣ ਜੈਸੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪੁੰਨ
 ਮਹਾਤਮ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਹਿ ਗਾ ਤਿਲ
 ਕਾ ਮਣ ਹੋਇ ਮਿਲੇਗਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਇਥੇ ਰਾਜਭਾ
 ਗ ਉਸਦਾ ਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੀਤ ਸੰਯੁਕਤ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਭਗਤੀ ਔਰ ਸੰਗਤ ਕਾ ਦਰਸਣ ਅੰ ਸੇਵਾ ਪੁਨ: ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਨਿਤਾ ਪਾਤਿ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਅ
 ਰ ਆਗਮਾ ਲੈ ਕਰ ਪੀਛੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਹਰ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾ
 ਰ ਕਾ ਕਰੇਗਾ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਵੇ ਸੇ ਸਰਬ ਪਾਣੀ ਓ
 ਕੇ ਸਦਗਤੀ ਪਾਪ ਭਰੋਵਹਿਗੀ ਜੈਸੇ ਪੁਸ਼ਪਕ ਬਿਬਾ
 ਨ ਇਚ ਲੀਕਾ ਤੋਂ ਜਾਰੀ ਸੈਨ ਅਜੁਧਾ ਕੋ ਲੈ ਗਏ ਸੀ
 ਪੌਣ ਕੇ ਬੇਗ ਸਾਬ ਹੀ ਆਨ ਪਹੁੰਚਾ ਸੀ ਅਜੁਧਾ ਮੇ
 ਸੀ ਰਾਮਜੀ ਸੈਨ ਕੋ ਟਰਦੀਆ ਸੀ ਤੁਸੀ ਦੇਵਤੇ ਹੋ ਜਾ
 ਓ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਧਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਲਜੁਗ ਇਚ ਸੀ ਅ
 ਮਿਤ ਸਰਜੀ ਕਾ ਦਰਸਣ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿ
 ਖ ਹੋਕੇ ਭੁਜਨ ਬਾਣੀ ਮੇਂ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤ ਹੋਇੰਗੇ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਬਾਣ ਕੇ ਨਾ
 ਕ ਸੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਉਸ ਮੇਂ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜਮੋਂ ਜਮੋਂ ਆ
 ਦਮੀ ਬੈਠਦੇ ਸੇ ਤਮੋਂ ਤਮੋਂ ਵਧਦਾ ਸੀ ਭਭੀਛਨ ਦੀ ਅ
 ਕੇ ਦੇਵੀ ਤਮਾਂ ਦਾਜ ਕੇ ਵਿਖੇ ਇਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾ

੨੪੩
 ਈ ਵਿਖੈ ਐਤੀ ਕਲਾਹੈ ਬਚਨ ਹੁਆ ਧੀਲਧਰਮੁ
 ਦਇਆ ਕਾ ਪੁਤਾ ਸੀਤੋਖ ਬਾਪ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਾ
 ਤੇ ਸਿਖੈ ਐਤਨੀ ਸਕਤੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ, ਹੁ
 ਰਪੁਰ ਬੁਗਾਹੀਨ ਨਹੀ ਜਾਏ। ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕਾ ਧਾ
 ਮ ਕਰ ਇਸਨਾਨ ਜਪੇ ਜੋ ਨਾਮਾ। ਏਕਚੁਲੀ ਭਗਪੀ
 ਏ ਕੋਈ। ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਈ। ਲਾਗਰੀਆਂ
 ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਿਗਰ ਤਿਆਰ
 ਹੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਕੇ ਅਰਦਾ
 ਸਾ ਸੋਧ ਕਰ ਲਿਗਰ ਵਰਤਾਓ ਪਾਂਚ ਸੈ ਲਾਗਰੀ ਕਮ
 ਰ ਕਸਾ ਕਰ ਕੇ ਲਿਗਰ ਵਰਤਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਬਰ
 ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਏ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਗਤਾਂ
 ਲਗ ਗਈਆਂ ਅਤੁੰਦ ਭੀੜਾ ਵਰਤਿਆ ਫਿਰ ਸਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਣੀ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਲਗੀਆਂ ਸਤਿਗੁ
 ਰਪੂਰੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ
 ਧੂੜ ਸਾਧ ਚਰਨ ਨਕੀ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਲਾਗੀ ਧੂੜ। ਜੋ ਜੀ
 ਉਂਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਕਾ ਚਰਨ ਧੂੜ ਮਸਤਕ ਮੇਂ ਲਗਾਏਗੇ ਓ
 ਹਮ ਕਤੀ ਪਾਏਗੇ ਜੋ ਮੁਏ ਦੀ ਹਠੀ ਪੀਸਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ
 ਤਲਾਉ ਵਿਖੇ ਯਾ ਪਰਿਕਰਮਾ ਮੈਂ ਪਾਏਗੇ ਓਹ ਆਪਨੀ
 ਕੁਲਬੀਸ ਰੁਬਾਵਹਿੰਗੇ ਔਰ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਪੜੇ
 ਗੇ॥ ੭੬॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੭ ਈ ਪਾਰੰਭ :

ਸੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋ
 ਤੀ ਬੁਧੁਪ ਸੀ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜਗਤ
 ਗੁਰੂ ਪੰਥਿਕਾਟਾਲੀ ਸੰਗਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਣਣ ਲਈ ਦਰਸਨ
 ਦੇਇ ਕਰ ਕੇ ਨਿਹਾਲ ਕਰਵੇ ਲਈ ਭਾਰੀ ਦੀਣਨ ਲਾ
 ਗਾਇਆ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿੱਖੋ ਜੋ ਦੂਸਰਾਂ ਵਾਲੇ
 ਛੇਹਤ ਵਾਲੇ ਹੋਨ ਸਾਹਿਆਨੂੰ ਬੁਲਾ ਲਿਓ ਭਾਈ ਸੀ
 ਖਾਦੇ ਅਵਾਜ ਕਰੇ ਇਤਨੇ ਜੋ ਅਨੇਕ ਹਾਜ਼ਰ ਮਾਨ
 ਹੂਏ ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਖੁਹਇਰ ਗਉ ਤਿਉਂਗ ਕੇ ਮਰ ਗਈਓਂ ਰੱਸਾ ਓ ਸਦੇ
 ਗਲ ਵਿਚ ਸੀ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਹੋ ਸਿੱਖੋ ਪੰਜ ਸੈਂਗ ਗਰਜ
 ਲਈ ਕਰੋ ਇਕੋ ਤੁਸੀਂ ਪਾਠ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਕਰ ਓ ਯਾ ਕ
 ਰੇ ਪੰਜ ਰਤਨੀ ਦਾ ਅੰਮਤ ਕਰਵ ਭੇਟ ਕਰਹੁ ਪਾਣੀ ਖੂ
 ਹੋਇਖੇ ਪਾਓ ਸੁਧ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਸਲੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਰੋਟੀ ਮੈਥੋਂ
 ਭੁਲ ਕੇ ਖਾਧੀ ਗਈ ਹੋਸੀ ਅਸਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਣਾ ਦਿਤੇ
 ਹੋਨ ਓਨਾਂ ਜਾਨੂੰ ਪੰਜ ਗਬ ਬਣਾ ਕੇ ਪਲਾਕੇ ਸੁਧ ਕਰ
 ਲੀਤਾ ਹੋਸੀ ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਪੰਜ ਗਬ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ
 ਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਪੰਜ ਗਬ ੧ ਗੋਹਾ
 ੨ ਦੂਧ ੩ ਸਹਿਤ ੪ ਗੋਮੂਤ੍ਰ ੫ ਦਹੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਪੰਜਾਂ ਚੀਜਾਂ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਰਨ ਕੀਤਾ

ਰੇ ਸਿਖੇ ਅਮਿਤਛਕਾ ਕੇ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਕੇ ਨਾਲਰ ੨੪੫

ਲਾਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਮੂਤ ਪਲੀ
ਤੀ ਕਪੜੇ ਹੋਇਆ ਦੇਹ ਸਬੂਟ ਲਈ ਅਹਿ ਚਿਹੜੇ ਹੋਇਆ

॥ ਇਕ ਸਿਖ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਰੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀ
ਬਨਿਫਾਜ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥੋਂ ਗਾਂਇ
ਬੀਧੀ ਹੋਈ ਮਰਗਾਈ ਤੈਜੀ ਰਸਾ ਉਸ ਦੇ ਗਲ ਟਿਰ
ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿੰਘੇ ਸੰਤੋ ਜਾ
ਣਕੇ ਗਊ ਨੂੰ ਕਉਣ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਗਊ ਦੀ ਪਤਿਜੇ
ਤੈ ਸੇ ਤਸਾ ਤੈ ਸਿਖੇ ਗਊ ਦਾ ਕਾਲ ਇਸੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਕ
ਰਕੇ ਹੀ ਸੀ ਇਹ ਗਊ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਚੋਰ ਦੀ ਜੋਨ
ਸੀ ਇਸਨੇ ਇਸ ਕੋਰਸਾ ਪਾਕੇ ਬੀਦਿਆ ਸੀ ਇਹ ਭੂ
ਖੀ ਤਿਹਾਈ ਮਰਗਾਈ ਸੀ ਇਹ ਅਦਲੇ ਬਦਲੇ ਹੋਨ
ਸਿਖਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਨਿਰਦਿਪਨ ਕ
ਰਾਓ ਪਦਰਾਂ ਵਰਤ ਕਰੋ ਅਮਿਤਛਕਾ ਲਓ ਤਾਂ ਸੁਖ
ਹੋਇ ਜਾਹਿੰਗਾ ਸਬਦ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ਸੇ
ਈ ਪਿਛੇ ਜੋਖੇ ਜੋਖਾਏ ਪਣਵੈ ਪੀਪਾ ਪਰਮਤਤ ਸਤ
ਗੁਰੋ ਹੋਇ ਲਖਾਏ ॥ ਰਹਿਤ ਵਨ ਸਿੰਘਾਂ ਕਉ ਪ
ਸਾਇਛਕਾਣੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਜੋ ਕੋਈ ਛੋਟ ਦੁਸ
ਨਾਲਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਬੋਝਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਮੰਤ੍ਰ
ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਸੀ ਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਤਿਗੁਰੇ ਮੈਥੋਂ ਕਾਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਮੁਸ

ਲੇਈ ਰੋਹੀ ਖਾਧੀ ਸੀ ਹੁਣ ਪਛਤਾਣ ਲਗਦਾ ਹੈ ਜੀ ਕੋ
 ਈ ਉਪਾਏ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਿਛਲੇ ਅਵਗੁ
 ਟਬਖਸ ਲਏ ਪਰ ਆਗੇ ਮਾਰਗ ਪਾਵੈ। ਸਿਖਾ
 ਇਕੋ ਰੋਜ ਪਸੀਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਰੁਰ
 ਮਦੂਰ ਕਰਾ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਮੁਸਲੇ ਨਾ
 ਲਤਰ ਗਈ ਸੀ ਓਨਾਂ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮੁਸਲੀ ਕਰ ਲ
 ਈ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਲੱਭੀ ਹੈ ਉਪਾਉ ਦਸੋ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਸਿਖੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਕਹਾਏ ਨਾ ਲਗੋ ਪਰ ਲਿ
 ਆ ਕੇ ਉਸਤੀ ਵੀ ਦਾ ਆਦਰ ਕਰੋ ਇਸਤੀ ਦਾ ਕੋਈ
 ਮਜਬਨ ਹੀ ਨਿਸਦੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਓਸਦੇ ਹੀ ਦਸ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਤੁਸੀਂ ਤੀਵੀਂ ਨੂੰ ਵਰਤ ਰਖਾਓ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਭਰ ਅਰ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਕੇ ਅਮਿਤ ਛਕ
 ਓ ਸੂਰਦਾਸ ਟੁਟਕਾ ਖੁਲਾਓ ਅਮਿਤ ਸਰਤਰ ਨਤਾਰ
 ਨ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਗੁਰੂ ਸਰ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਓ ਇਕ
 ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਓਨਾਂ
 ਮੇਰੇ ਸੀਸ ਦਾ ਕੀਧਾ ਕਢ ਕੇ ਕਛ ਦਾ ਨਾਲਾ ਖੁਲਾ ਦੁਕੇ
 ਧੋਤੀ ਬੰਨ੍ਹ ਦਾ ਕੇ ਕਾਵਾਂ ਕੁਤਿਆਂ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਾਏ ਸੀ॥
 ਅਰ ਮੈਂ ਓਸ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਇ ਕੇ ਪੀਤੀ ਸੀ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਉਛ
 ਲ ਪਿਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖਾ ਤੇਰੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬ
 ਣੀਂ ਸਬਦ ਯਾਦ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਕ
 ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬ

ਣੀ ਜਾਣਦਾਹਾਂ ਬਚਨਹੂਆ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕੋਟੈ ਸਿ
ਖਨੇ ਅਰਜਕਰੀ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਸਾਹਿਬ ਖਰੇ ਧਾਰੀ ਹੈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਇਸਦਾ ਮੁਹਕਾ
ਲਾ ਕਰਕੇ ਗਲ ਫਿਰ ਛਿਕਾਂਦਾ ਹਾਹ ਪਾਇਓ ਫੇ
ਰ ਅੰਮਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਤਨ ਖਾਹ ਲਗਾਇਕੇ ਪੀਰਤ ਮੈ
ਬੈਠਾਵਹੁ ਬਚਨਹੂਆ ਜੋ ਸਤਿਨਾਮ ਕੇ ਉਪਦੇਸਕ
ਸਿਖ ਜਾਗੂਹੈ ਉਨਕੇ ਪਰਸਾਇ ਛਕਾਓ ਗੋਤਾਂ ਸੁਖ
ਪਾਓਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਆਰ ਹੋਤੇ ਫਿਰੇਗੇ। ਪੰਮਿਆਂ
ਨੇ ਮੇਰੇ ਬਚੇ ਮਰਵਾਏਏ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੇ ਬੈਸਣੇ ਦੀ ਤੇ
ਇਦੁਆਂ ਦੀ ਜਨੇਊ ਟਿਕੇਵੀ ਗਛਿਆ ਕਰਣੀ ਸੀ ਅਗੇ
ਬੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਕੇ ਪੁਤ ਅਸਤਾ ਬਾਨੇ ਮਾਰੇ ਸੀ ਜੋ ਸਾਰਾ ਸਿ
ਖ ਸਿੰਘ ਜਾਗੂ ਈਤ ਕਿਰਤੀ ਭੁਗਤ ਬਿਰੰਗਮ ਨਿਰੰਗ
ਸਿੰਘ ਗੁਣੀ ਗਜਾਨੀ ਪ੍ਰੇਮੀ ਰਾਗੀ ਗੋਬੀ ਭਾਈ ਪੁਸ਼
ਰੀ ਵਿਦਮਾਰਥੀ ਵਿਜ ਮੇਨੇ ਸਾਹਿਜ ਧਾਰੀ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋ ਕੇ
ਪੀਏ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਜੇਏ ਪੂਜਾ ਕਰੇਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਤੇ ਟਾਰੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਕੀਤੇ ਸੇ ਅੰਮਿਤ ਛਕਾ ਕੇ ਓਹ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ
ਕ ਕੋ ਭੁਲੇਏ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸਿਖਾਂ ਸਾਧਾਂ
ਕੋ ਪੂਜਹੁ। ॥ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ॥ ਹੀ ਸਾਂ ਦੇ
ਖਤਰੀ ਵਿਆਂ ਬਗਾਂ ਭਿਅਾਇਆ ਚਾਉ। ਭੂਖਿ ਮੁਏ ਬ
ਗ ਬਪੜੇ ਸਿਰਤ ਲਿਉ ਪਰ ਪਾਉ। ਕਿਆ ਹੀਸੁ ਕਿਆ
ਬਗੁਲਾ ਜਾਂਕੋ ਨਦਰ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗ

੨੪੮ ਉਹੀ ਸੁਕਰੇਇ। ॥ ਸਿੰਘੇ ਪਿਆਰਿਓ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ
 ਹਿੰਦਾ ਬਾਣਾ ਸਾਜਿਆ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਲ ਲਓ ਤਾਂ
 ਸੁਖ ਪਾਓਗੇ ਨਾਲੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜਸੁ ਹੋਵਹਿਗਾ ਆਪ
 ਟਾਧਰਮ ਰਖਣਾ ਜੋਗਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਮੈਂ
 ਮੇਨੇ ਦੇ ਘਰ ਦਾ ਪਰਸਾਇ ਛਕਿਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਇਤ ਹੈ ਦਿਤੋ ਨ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ
 ਸਿੰਘੇ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਸਾਇ ਛਕਾਏ ਉਸਕੇ ਸਹੀਸਰੁ
 ਟਾਂ ਪੁੰਨ ਫਲੇਗਾ ਤੁਸਾਂ ਫਰਦ ਭੇਟ ਕਰਕੇ ਛਕ ਲੈਣ
 ਦੇਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਾਸਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਆਪਣੇ ਇਸਰ
 ਧਰਮਕੇ ਜਾਂ ਨਿਰਧਨ ਜੋ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁੰਨ
 ਫਲਦਾ ਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿ
 ਖਾਂ ਕਉ ਪਸਾਇ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਭਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਛਕਣ ਲਗੇ ਬਾਹਮਣ ਸਹਜਧਾਰੀਆ
 ਗਏ ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਬਠਲਾ ਕੇ ਛਕ
 ਦੇਈਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਹਿਲੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਕੋ ਭੋਗ ਲਗਾਓ ਸਿੰਘਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਗਤ ਵਿ
 ਰ ਪਹਿਲੇ ਟਰਤਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਟਰਤਾਇ
 ਓ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਪਰਿਗਤ ਇਕ ਚਿਰ ਤੇ ਸਿੰਘ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਬਹ
 ਓ ਨਕੀ ਮਾਰ ਕੁਕੀ ਮਾਰ ਨ ਸਟਾਰ ਟਰਤਣ ਟਲੇ
 ਕੁਠਾ ਖਾਣ ਟਲੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਤਰਫ ਬਿਠਾ ਕੇ ਪ
 ਸਾਇ ਦੇਇਓ ਕੌਮੇ ਕਿ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਟਰਥਾਂ ਕੋਈ ਖਾਲੀ

ਨਜਾਏ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ ਕੇ ਪਸਾਇ ਛੁਕੇ ॥ ੧੭ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੭੮ ਵੀਂ ਪਾਠ ਭਰੇਈ ॥

ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ
ਨੈ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾ
ਇਆ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦਾਇਆਹ
ਹੈ ਜੀ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹਨ ਹੈ ਯਾ ਕੇ ਨਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਨਾ ਬੰਨ
ਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਜੀ ਤੇ ਬ੍ਰਾਮੀ ਜੀ ਸੈਂਤ ਪਾਵਟ ਫਲੋਂ ਕੀ
ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਸਿਖ ਤੇਰੇ ਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਕਿਠਪਾ ਭੁਈ ਤੇ ਕੋਝੇ ਭੂਨੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਸੁਭੁ ਦਿਆਹ
ਰਚਾਇਆ ਹੈ ਸਿਖ ਤੇਲ ਪਾਕੇ ਸੈਂਤ ਕਰ ਕੇ ਗਾਨੇ
ਬੰਨਏ ਭਾਰੀ ਬਿਸਗਨੀ ਹੈ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹੀ ਦਾ ਹੈ ਓਸ
ਵੇਲੇ ਬਾਲਾਣਾਂ ਨੇੜੇ ਆਂਦੀਆਂ ਹੋਨ ਭਾਂਹੀ ਲੋਹੇ
ਦੇ ਛੁਲੇ ਗਾਨੇ ਬੰਨ ਛੁਰਦੇ ਹੋਨ ਪਰ ਓਹ ਬਿਘਨ ਕ
ਰਵੇਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ, ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ। ਸਿਖੋ ਹੁਕਮ
ਮਨੋ ਗੇਤਾਂਗ ਛਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਜੰਦ ਚਾੜ੍ਹ
ਨੀ ਹੋਵੇ ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਲ ਓ ਜੇ ਕਰ ਅਮਿਤ ਛਕਿਅ
ਤੇ ਦਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸ਼ ਲੈਣੀ
ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਧੇ ਜਾਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਦਿ
ਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੇਲ ਚਾੜ੍ਹਨਾ ਔਰ ਸੈਂਤ ਪਾਉਣੀ ਬਰ
ਨਹੁਆ ਮਾਲ ਪਗਾਇਆ ਮਨ ਦਲੇਰ ਚਿਨਾਏ
ਵਾਰਿਆਂ ਅਪਣੀ ਉਪਜੀਵ ਕਾਏਵਾਸ ਤੇ ਲਿਖ ਛ

ਤਿਆਰੈ ਸਿਖਨੇ ਫੇਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੀ ਬਨਿ
 ਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੋਕ ਆਖਦੇ ਹਨ ਤਿਰੀਆ ਤੇਲ ਦੇ ਕ
 ਬਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜ
 ਦਤਿਨ ਲਾਫ ਪੜੀਆਂ ਜਾਣਨ ਤਾਂ ਤਿਰੀਆ ਰੂਪ
 ਹੋਤੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਲਾਫ ਬੀ ਕੀਆ ਦੇਵੀ ਸੁਰੂਪ ਹੈ ਸਿੱਖ
 ਹੁਸੀ ਓਨ ਦੀਆਂ ਮਨ ਕਥੀਆਂ ਨਾਂ ਸੁਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲੋ
 ਕ ਸਾਨੂੰ ਹਾਸੀ ਕਰ ਦੇਹਨ ਹੁਸੀ ਨਵੀਂ ਰੀਤ ਮਰਜਾਵਾ ਕ
 ਰ ਦੇਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਜਿਨਾਂ ਅੰ
 ਦਰ ਕੂੜ ਵਰਤੈ ਤਿਨਾਂ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੇ ਸ
 ਚ ਕੂੜ ਜਲ ਜਾਵਈ ਸਿਖੇ ਸਾਧੇ ਮਜਹਬ ਤੁਹਾ
 ਡੇ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਬੀਨੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਸੁਖ ਮਾਰ ਕੇ ਸ
 ਰਣ ਆਵੇਗੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ
 ਰਹਾਂ ਕਿਤੀ ਫਰੋ ਪਉਣ ਮੂਰਖ ਦਾ ਬਕਨਾ ਜਾਣੇ
 ਜੈਸੇ ਪਵਨ ਝੁਲਾਈ॥ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਰੂਪੁ ਰੂ
 ਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦੇਵ॥ ਬਚਨ ਦੁਆ ਸਿ
 ਖੇ ਜੇ ਰੀਤ ਮਿਰਜਾਵਾ ਅਸਾਂ ਵਿਆਹ ਦੀ ਕਹੀ ਹੈ ਇਹੀ
 ਕਰਹੁ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਧੋਖੇ ਫਿਰਨ ਆਵੇ ਤੇ ਆਪਣਾ
 ਆਪਨਾ ਗਾਵਾਹੁ ਲੋਕ ਲਾਜ ਬੀਨਾ ਰੂਠੇ ਬੇਇ
 ਲਮ ਨਹੀਂ ਖੁਦਾਠਾ ਸਨਾਖਤ॥ ਆਵਨ ਆਵੇ
 ਸਿਸਟ ਮੈ ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੇਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਜੇ
 ਬੂਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੇ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਰੈ ਗੁਰ ਸਿ

੨੫੧
 ਖਾਸੀਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵੈ ਨ ਭੁਖਾ ॥ ਹੇ ਸਿਧੇ ਵਿਦਾ
 ਪੜੇ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਕਰੋ ਸਿਧੇ ਅਸੀਂ
 ਫਰਸੀ ਪੜਾਇਆ ਦੇਖਿ ਜਾ ਸੀ ਅਪਣੇ ਮਜਬ
 ਦੀਨ ਸਰਾ ਕੀ ਕਲਮੇਂ ਕੀ ਇਕ ਵੇਰੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਲੈ
 ਠ ਫੇਰ ਜਾਗੀ ਉਮਰ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਂਦੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਏ ਇਸ਼ਟ ਧਰਮ ਅਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਤ ਕੋ ਯਾਦ ਨਹੀਂ
 ਰਖਦੇ ਤੋ ਪਸ਼ੂ ਭੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੀ ਮਾਲਕ ਕੀ ਖਬਰ
 ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਡਰਦੇ ਹੋਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈ ਦਾ
 ਹੈ ਪਿਛਲੀਆਂ ਸ਼ੇਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਤਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰਾਂ ਚੰ
 ਬੜ ਗਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਅਜੇ ਤੋਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਡਾਗਾਈਆਂ
 ਹਨ ॥ ਤੁਸੀਂ ਸਚੇ ਹੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ਸਾਕ ਸਰਬੰਧ ਹਾ
 ਜਾ ਬਾਬੂ ਸੰਤ ਸਾਰਿਆਂ ਬੋ ਪਿਛਲੀਆਂ ਰਹਿਤਾਂ ਸੁਣ
 ਦੇ ਹੋ ॥ ਹੇ ਸਿਧੇ ਸੁਣੋ ਇਕ ਐਸਾ ਸਮਝ ਆਵੇ
 ਹਾ ਜਿਸੀ ਅਸਮਾਨ ਪੈਣ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜਨ ਅਰ ਇਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੀ ਦਾ
 ਹਿ ਗੁਰੂ-ਜਾਪ ਕਰਨਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਹੋਵਹਿਗਾ ਨਾ
 ਨਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਕਾਰਣਗੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ
 ਪੈਸੇ ਸਟਾਰਣਗੇ ਸਾਬੀ ਸੀਰੀ ਸਭ ਤਾਰਨਗੇ ਤਾਂ ਇ
 ਕ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਚੋਰ ਯਾਰਨੂੰ
 ਕੀ ਡੰਡੇ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕ
 ਰੇਗਾ ਗੁਰੂ ਉਸ ਕੀ ਹਮੀ ਨਹੀਂ ਭਰੇਗਾ ਜੇ ਸਿਖਰ

ਦਰ ਕਟੋਰ ਕਛਹਿਰਾ ਸੋਟ ਅੰਨ ਸਫਾਜੀਗ ਕ
ਕਾ ਕ੍ਰਿਪਾਣ ਕੰਘਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਅਫੀਮਕੀਡਬੀ

ਜੁਤਾ ਆਇਕ ਸਰਦਾਈ ਸਸਤ ਪੁਸਤਕ ਤੁ
ਰਾਏਗਾ ਉਸਕਾ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਮਹਿ ਮੁਹਿਕਾਲਾ ਰੋਵੇ

ਗਾ ਅਰ ਸਭਾਕੇ ਇਥੇ ਖੜਕਾ ਪੀਠਪਰ ਪਾਂਚਜੂ
ਤੇਭੇਟ ਉਸਕੀ ਦੇਇ ਡੇਰੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇਵਣਾਂ

ਤੇ ਸਿਖੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਪਤੀਤ ਰਖਹੁ
ਚਰੀਛਰੇ ਗੋਤਾਂ ਜਸ ਰੋਟਹਿਗਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਇਸ

ਤੀਨੂੰ ਭੋਨ ਬੋਟੀਨੂੰ ਖੋਟੀਨ ਜਰ ਦੇਖੇਗਾ ਯਾਖੋਟੀ
ਸਲਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਉਮਰਕੇ ਕੰਜਰ ਅਰ ਭੁਮ ਮਿ

ਰਾਸੀ ਕੀ ਜੂਨ ਪਟਹਿਗਾ ਤੇ ਮੇਰਿਓ ਸਿਖੇ ਇਸਹੁ
ਕਮਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਭੁਲਣਾਂ ਨਹੀਂ ਭੁਜਨ ਕਰਹੁ ਅਰ

ਜਨਮ ਸਵਰਹੁ॥ ੭੮॥ ਆਮਰੇ ਸਾਖੀ ੭
੯ ਦੀ ਪਾਰੀ ਰਹੇਈ॥ ਆਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ

ਹਕਲਗੀਧਰ ਪੰਥਕਾਵਲੀ ਪੂਨੇ ਸਭਾਕੇ ਇਥੇ
ਬਣਾ ਭਾਗੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸਿ

ਖੇ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਏ ਸੁਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੁਟ ਪਟ ਬੁਲਾਰਿ ਅ
ਰਦਾਸ ਲਿਖੇ॥ ਮਾਝੇ ਵਿਖੇ ਸਾਫਣਾ ਸਿੰਘ ਜਤੀ ਮੈਂ

ਲਖਵਾਲੀ ਬੇਵਾਲੀ ਪਾਸ ਬੇਵਾਲੇ ਕਬੀਰ ਹਮਰ
ਕੋਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸਹੂੰ ਕੋਨਹਿ ਜਿਨ ਇਹ ਰਚਨਾ

ਚਾਇਆ ਹਮ ਤਿਸ ਹੀ ਮਹਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥

ਲਿਖਤਮ ਜੀਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੋਢੀ ਪ ੨੫੩

ਤਿਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ਦਸਵੀਂ ਜੋਗ ਭਾਈ ਲਖਾ
ਸਿੰਘ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਜੋਗ ਖੁਸੀ ਟਾਰਣੀ॥

ਗੁਰੂ ਅਪ ਪਰਸਿਨ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਰੂਸਾ
ਭੁਪਰ ਪਸਿਨ ਰਹੇ ਖਾਲਸਾ ਰੂਸੀ ਆਕਰ ਕੇ ਇ
ਥੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਦਰਸਣ ਕਰਹੁ ਮਨੁਖਾ ਦੇਹ ਕਾ ਉਧਾਰ
ਆਇ ਕੇ ਕਰਹੁ ਦਸਵੀਂ ਭੁਜੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਮਦਤ ਰ
ਖੇ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਠੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨੇ ਭੇਜੀ ਹਥ ਬਚਿ
ਤਰਸਿੰਘ ਬਹੁ ਰੂਪੀ ਦੇ ਕੇ ॥੧੭੬॥ ਲਿਖੀ ਇਸਾਖੇ

ਦਿਨ ੧੫ ਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਠੱਟੇ ਟਾਚਨੀ॥ ਸਟ ਬਤ ਖਾਲਸੇ ਜੋਗ ਲਿਖੀ
ਭਾਈ ਸੁਖ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀ ਏਨੇ॥ ਇਕ—

ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੈਂਗਰੀ
ਬਜਰ ਸਿੰਘਾਂ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਮਾਲ ਬਿ
ਨਸ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸਿਖ ਖੂਹ ਤੇ ਚਲਾਟ ਚਲਾਟੇ ਟਾਲੇ ਥਾਂ
ਪਿਪਲ ਬੋਹੜ ਲਗਾ ਕੇ ਰਕਿਆ ਕਰ ਅੰਨ ਧਨ ਬ
ਹੁਰੇ ਵੇਗਾ ਰੇ ਭਾਈ ਸਿੰਘ ਬੈਲਾਂ ਕੋ ਮਾਰਿਆ ਨਾਹੀ
ਕਰਹੁ ਰੁਖੇ ਨਾ ਰਖ ਕੇ ਜੋੜਿਆ ਕਰੇ ਰਾਹੀ ਪੀਥੀ ਖੇ
ਤੀ ਖਾਏ ਰਿਸਾਬ ਨ ਲੜੇ ਬੁਧਵਾਰ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ
ਪੀਤ ਸਾਥ ਕੇ ਸੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਕਰਹੁ
ਬੈਲ ਗਉ ਮਝਦੀ ਹੋਰ ਪਸ ਦੀ ਅਰਥਿ ਰਧਦੀ ਧੁਪ

ਛਾਂ ਪਾਲੇ ਦੀ ਪਾਣੀ ਨੀਰੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਰਖੋ ਤੁਸੀਂ ਜਦ
 ਸਦਾ ਕੋਧ ਵਾਨ ਗਹਿਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭੀ ਤੁਸੀਂ ਜਿਗਰਾ ਤੇ
 ਧੀਰਜ ਹੀ ਰਖਣਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਕੇ ਮਰਨਾ ਹੁਣ
 ਨਹੀਂ ਖਿਆਂ ਜਾਨ ਦੀ ਗਛਿਆ ਹੈ ਨੀਰਾ ਰਸਾਖੁ
 ਗਪ ਕਹੀ ਲੋਹਿਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ
 ਕਰਨੀ ਸਿਖੋ ਓਹ ਧੀਨ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਕਮਾ
 ਈ ਕਰਕੇ ਗਰੀਬ ਭੁਖੇ ਨੰਗੇ ਨਾਲ ਟੰਡੂ ਖਾਂਦੇ ਹੋਨ ਇ
 ਤਨੇ ਜੋਗਾ ਨਹੋ ਵੈ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰ ਖਾਵੇ
 ਪਾਪਾਂ ਬੋਜ਼ ਭੂਰ ਬਚੇ ਘਾਸ ਕੀ ਤੁਛ ਚੋਰੀ ਸੇ ਧਰਮ
 ਹਾਨ ਹੋਸ ਹੈ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਮਿਥਿਆ ਅੰਗ ਸਿਖ
 ਸਿਖ ਸੰਤ ਕੀ ਇੰਛਾ ਇਕ ਸਿਖ ਹਾਥ ਜੋੜ
 ਚਰਨੇ ਪਰਸੀ ਸਰਖ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ
 ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਭ ਕਰਮਾਤ ਹੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ
 ਪਰਤਖੰਯ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੀ — ਮੇਰੇ ਪਾਸ ੨੦੦ ਦੋਸੇ
 ਰੁਪਾ ਦਸ ਟੰਧ ਦਾਸੀ ਮੈਂ ਇਕ ਪਿਤ੍ਰ ਸਿਖ ਕੇ ਮ
 ਸਥਾਨ ਗਇਆ ਅਰਕਹਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ
 ਏਹ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਤੂੰ ਸੰਤਾਲ ਕੇਰਖ ਛਰਾ
 ਮੈਂ ਤੈਥੋਂ ਹੁਰਦੀ ਵੇਰੀ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ
 ਤੇ ਸਿਖਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪੈਸੇ ਕਉ ਮੈਂ ਹਥ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਣਾ
 ਜਾਂ ਮੈਂ ਆਰਤੀ ਜੋਹਿਲਾ ਪੜਕੇ ਸੁਤਾ ਅਰ ਉਸ ਪ
 ਰਵਾਲੇ ਚੁਹਾਇਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਪਕੀ ਠਹਿਰਾਈ

ਕਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਅਜ ਇਕ ਰਾਹੀਂ ਮੈਂ ਓਸ ਨੂੰ ਵ
 ਹੀ ਗਤ ਤੇ ਹੀ ਤੋਰ ਦਿਆਂਗਾ ਤੁਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿ
 ਰਹੀ ਜਾ ਕੇ ਪਕੜ ਲੈਣਾ ਅਰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ ਪਦਾਰਥ
 ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅਧੀਰਾਤ ਤੇ
 ਮੈਂ ਮੈਂ ਉਠਾ ਲਏ ਪਰੋਟੋ ਦਿਤਾ ਮੈਂ ਉਥੋਂ ਧਰਮ ਸਾ
 ਲ ਵਿਚ ਅਸ ਕੇ ਰਹਿ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਰ ਜਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਪੰਜ ਪਾਠ ਕੀਤੇ। ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਤੁਰਤ ਹੀ ਆਪ
 ਏ ਬੇਟੇ ਕੋ ਭੇਜਿਆ ਕਿ ਜਾਤੁ ਭਾਈ ਉਨ ਚੁਹੜਿਆਂ
 ਤੋਂ ਅਪਨੇ ਹਿਸੇ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਵੰਡ ਕਰਕੇ ਲੈ ਆਓ।
 ਚੁੜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਮਾਰ ਸਿਟਿਆ।

ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਚ ਰਹਿਆ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਸਿਖਾ — ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵੇ ਕਰਦੇ ਹਾਇ
 ਹਾਇ। ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਮਥਨ ਮਧਾਣੀਆਂ ਤਿਉ ਮਥੇ
 ਧਰਮ ਰਾਇ॥ ੧ ॥ "ਸਿਖੋ ਦਗ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਨਾਂ। ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦਾ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋ
 ਦੇਜੀ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਏ ਚਰਣ ਅਰੇ ਇਕਾਇ ਸਿਖ
 ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖ ਨੂੰ ਛਾਤੀ
 ਨਾਲ ਲਗਾ ਕੇ ਆਖਿਆ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਨੇ ਰਖ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜਦ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਸੈਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ
 ਗਫਿਆ ਕਰਦਾ ਸਾਂ ਤੂੰ ਰਾਜੀ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਜਪੁ ਜੀ

ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਭੋਂਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋ
 ਈ ਪਰਜੇਗ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਨਰੈਣੀ ਬਲਆ
 ਇਕ ਕਿਸੇ ਪੱਖੇ ਦੇ ਪੈਖੇ ਵਿਚ ਆਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦੀ ਨਦਾ
 ਲਹੇ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਫਰਤੀ ਹੈ ਸੈ ਸੁਣ ਲਓ ਜੀ
 ਮੈਂ ਭੁੰਨ ਦੇ ਪਾਠ ਹੋਆਸਾ ਰੁਪੀ ਦੇ ਖਕੇ ਚਿਨ ਮੇਰੀ
 ਰੋਟੀ ਵਿਚ ਸੀ ਖੀਆ ਪਾਇਤਾ ਮੈਂ ਇਕ ਰੋਟੀ ਕੁਤੇ ਨੂੰ
 ਪਾਈ ਚਿਤਾਂ ਖਾਂਦੇ ਸਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਤੁਣੇ ਵੇਆ
 ਖਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰੇਗੀ ਰਾਤ ਖੰਡ ਚਾਫਲਾਂ ਦੀ
 ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਜੁਹਰ ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਮਾਮਾ ਭੁਣੇ ਵਾਂਖਾ
 ਟਲਗੇ ਤਾਂ ਚਿਥਾਲੀ ਚੁਕ ਲਈ ਬਹਾਨੇ ਸੇ ਹੋਰ ਥਾਲੀ
 ਦਿਤੀ ਸੋ ਖਾਧੀ ਭੁਣ ਜਾਕੇ ਰੋਕਾ ਲਵਾ ਕੇ ਲਿਆਂ
 ਦਾ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਮੰਜੀ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕਰ ਭੁਣੇ ਵੇ ਦੀ ਮੰਜੀ
 ਉਤੇ ਸੌ ਰਿਹਾ ਭੁਣੇ ਵਾਂ ਮੇਰੀ ਮੰਜੀ ਤੇ ਸੁਤਾ ਕਿ ਪੁਤ
 ਜਾਣ ਕੇ ਨ ਮਾਰੇਗੀ ਰਿਸ ਖੂਨ ਨੇ ਆਉ ਦੇ ਸਾਰੇ
 ਕਾਮਾ ਪੁਤ ਦਾ ਸਿਰ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਪੁਤ ਮਰ ਗਿ
 ਆ ਮੈਂ ਬਚ ਰਹਿਆ ਰਾਜੇ ਚਿਸਕੇ ਲੋਹੇ ਦੀ ਸੂਤਨੀ
 ਪਾਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਫਿਰਾਈ ਅਰ ਉਸ ਨੂੰ
 ਫਾਂਸ ਲਕੇ ਮਾਰਿਆ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ ਭੁਰ
 ਮਰੇ ਵੇਰੇ ਸਿਖਾ ਚਥੇ ਇਕ ਘਣੀ ਭਰਬੀ ਗਹਿਣ
 ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਕਮੇ ਕੇ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੀ ਪਿਆਰਾ ਹੈ

ਸਾਖੀ ਵਈ ਲਿਖਾਇ ॥ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਸਭੁ ਨੇ ਲਈ ॥
ਬੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜੋਪਈ ॥ ॥ ਸਾਖੀ ਕੇ ਗੁਰੂ ॥

ਗੁਰੂ ਪਾਯੋ ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
ਸਭੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮਰੀ ਪਤਿ ਗਾਯੋ ॥ ੨ ॥

॥ਏਹ॥ ॥ਸੰਗਤ ਕੀ ਸੁਨ ਅਰਜ ਕਉ ਜਾਨੀ
ਗਰਜ ਮਹਾਂਨਾ ॥ਪਾਇ ਮਰਜ ਸਿਖਨ ਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਰਿਦ ਮੁਦ
ਨਾ॥੩॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ਸੀ ਮੁਖਵਾਰਾ ॥

ਪਾਤਿਥਾਖੀ ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪ੍ਰਧਿਓਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਾਨਾ
ਨਕਸੇਓ ਆਰਾਧੀਐ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁਨ ਪਾਹੁ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭੬ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੨੦ ਵੀਂ ਰਲੀ।

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਇਬਲੀ ਟਿਖੇ ਦੀਫ
ਨ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥

ਇਕ ਲਖ ਪੂਤ ਸਦਾ ਲਖ ਨਾਤੀ ॥ ਤਿਸ ਰਾਵਟ ਪਰਦੀਆ
ਨ ਬਾਤੀ ॥ ॥ ਭਾਈ ਮੋਹਰ ਸਿੰਘ ਭੰਡਾਰੀ ਨੇ ਹਾ

ਭੋਜਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਰਣ ਪਰਮ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਸਾਧੂ ਬੈਸਨੇ ਬੈਠਾਗੀ ਭੀਛਾਰੇ ਲਈ ਰਸਤ ਮੰਗਦੇਏ

ਨ ਬਚਨ ਹੂਆ ਉਨ ਕਉ ਅਸਾਰੇ ਪਾਸਥੇ ਆਣੁਹਾ
ਜਦ ਓਹ ਆਏ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸੀਤੋ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ

ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੁਕ ਲਿਓ ਚਿਹਨਾ ਕਰਿਆ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ
ਹਥਾਂ ਦਾ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਿਆ ਲੰਗਰ ਕੇ ਭੋਜ

ਨ ਵਿਖੇ ਕਿਆ ਦੇਸ ਹੈ ਸਤ ਕਹਾ ਤੁਸੀਂ ਜਨੇਊ ਨਹੀਂ ਰ
 ਖਦੇ॥ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਪੜਿਆ॥ ॥
 ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੀਤੋਖ ਸੂਤ ਜਤਨੀ ਦੀਸਤ ਫਟਾਏ
 ਹਜਨੇਊ ਜੀਅਕਾ ਹਈ ਤਾਂ ਪਾਂਡੇ ਘਤਿ॥ ਨਾਇਹੁ ਤੁਏ ਨਾ
 ਮਲੁ ਲਗੇ॥ ਨਾਇਹੁ ਜਲੇ ਨ ਜਾਇ॥ ਧੀਨ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨ
 ਕਾ ਜੋਗਲ ਚਲੇ ਪਾਇ॥ ਰੇ ਸੀਤੋ ਅਸਲੀ ਬੈਸਨੋ ਮ
 ਤ ਅਸਾਡੇ ਸਿਧੋਂ ਕਾ ਹੈ ਨਾ ਸੀਸ ਮੁਨਣਾ ਨਾ ਹੁਕਾ ਪੀਏ
 ਟਾਂ ਨਾ ਕੁਠਾ ਖਾਣਾ॥ ਹੋਰ ਬੈਸਨੋ ਸ੍ਰਗ ਧਾਰੀ ਹੋਨ ਲਖ
 ਟ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀ॥ ਸਿਧੇ ਜਿਹੜਾ ਅਸਾਡੇ ਲੰਗਰ
 ਈ ਫੂਹਤ ਮੰਨੇ ਉਸਕੇ ਅੰਨ ਦੇਵਣਾ ਭਾਰੀ ਦੇਸ ਹੈ ਤੁਸਾ ਉ
 ਸਕਾ ਆਦਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ॥ ਓਹ ਤੁਰਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ
 ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਓਸ ਦਾ ਫੁੱਧਣਾ ਅਸਾਡੇ ਕਿਸ
 ਅਠਥ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪੰਥ ਵਿਚ ਗਿਲਾਨੀ ਜਾਣੀ ਹੈ
 ਓਸ ਕਉ ਤੁਸਾਂ ਪੁਛਣਾ ਨਹੀ॥ ਓਨਾਂ ਵੇਰ ਬਾਂਦਾ ਅੰਨ ਪਾਣੀ
 ਬੀ ਨਹੀਂ ਫੂਹਣਾ॥ ਰੇ ਸਿਧੇ ਜੇ ਕਰ ਤੁਕਮ ਮੰਨੋ ਗੋਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਵਿਖੇ ਤੁਸਾਡੀ ਸੇਠ ਦੇਵੇਗੀ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿ
 ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਸਿਮਾਂ ਕਾ ਦਹੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਕਉ ਦੇਵੀਏ
 ਯਾ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਦੇਵੀਏ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਸ
 ਲਾਹਿਖ ਵਿਚਿ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਭੋਗ ਲਗਾ
 ਇਕਰ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਫਰਤਾਇ ਦੇਵਣਾ ਜਿਅ ਅਜਕਾਨ
 ਇਕੇ ਧਰਮ ਸਾਥ ਨਾ ਹੋਵੇ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ

੨੫੯
 ਦੇ ਉਸਸਗਾਹ ਇਹੀਗਮਾਂਸਿਖਾਂਨੂੰਦੇਵੇ ਮੋਨੇਨਤੀਮਾਰੀ
 ਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਦੇਵਣਾ ਕਾਂਕੁਤੇਨੂੰਪੁਨਨਹੀਦੇਵਣਾ ਜੀਵ
 ਏਸਿਖ ਮਜਹਬੀਅਰਜਕਰੀ ਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਹਿ
 ਦੂਤੇਖੁਸਲੇ ਮੇਰੇਨਾਲਬਖੇਡਕਰਦੇਹਨ ਗੁਰੂਗੋਬਿ
 ਦਸਿਖਤੇਰਾ ਕੁਛਨਾਬਣਾਇਆ ਅਰ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਨਾਲਬੀਨਾ ਸੁਰਲਾਇਆ ਤੁਰਕ ਆਖਦੇਹਨ ਤੂੰਸਾ
 ਹੀਸੁਣ ਅਸੀਤੈਨੂੰਨਾਲਰਲਾਛੈਨੇਹਾਂ ਬਚਨਹੋਇ
 ਆ ਏਕਛੋੜਦੂਜੇਲਗੇ ਰੂਬੇਸੇਵਣਜਾਰਿਆ ਹੇ
 ਭਾਈਜੀਵਣਸਿਖਅਸੀਤੈਨੂੰ ਨਾਲਰਲਾਇਛੈਨੇਹਾਂ
 ਫੇਰਬੀਭਿਨੇਪਿਥਹੀਗਹਿਣਗੇ ਇਕਹਿੰਦੂ ਦੂਜਾਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਤੀਜਾਪਿਥਕਾਲਸਾ ਅਸਾਂਤੈਨੂੰਚੌਥਾਪਿਥਸ
 ਜਿਆਚੈ ਪ੍ਰਘਬਰਾਉਨਾਹੀ ਗੁਰੂਜੀਜੀਉਣਸਿਖਾ
 ਨੂੰਵਹਇਤਾ ਤੇਰੇਤ੍ਰੇਨਿਸਾਨਬੁਲਣਗੇ ਲਾਖਮਜ
 ਬੀਸਿਖਸਜਣੇਪਰ ਜੀਵਣਸਿਖਾਤੇਰੀਫਤੇਰਾਜੇ ਤੇਰੇ
 ਪਿਥਦਾਮੈਜਾਤੇਜਵਧੇਗਾ ਹਿੰਦੂਖੁਸਲੇਤੇਹੀਸਲਾਜੀ
 ਵਿਚਗਹਿਣਗੇ ਤੂੰਕਿਸੇਮਜਬਤੇਪਿਥਪਿਛੇਨਾਲਗੀ
 ਮੈਂਡੇਰਾਮਰਾਤਬਾਬਡਾਕੀਤਾਹਈ ਜਿਤਨੇਰਾਜੇਮਹਾਰਾ
 ਜੇਪਾਤਸਾਹਹੋਣਗੇ ਸਭਨਾਂਦੇਮਜਹਬੀਅਗਵਾਨਬੁਲ
 ਣਗੇ ਨਿਸਾਣ ਗੁਰੂਖਾਲਸੇਦੇਨਾਮਾ ਇਕਸਿਖ
 ਨੇਕਹਿਆਜੀ ਵਾਤਣਕੁਰਲੇਬਾਹਰ ਇਹੁਘਟਬਜੀ
 ਪੁਨ ਸੋਸੇਕੁਆਉਜਾਤਕਾ ਤਿਸਕਾਪਾਪਨਪੁਨਾ

ਪਾਣੀ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਵਾਤਣ ਕਰਣੀ ਬਹੁਤ ਦੇਸਹੈ ਜੋ ਬਹੁ
 ਤ ਮੈਲੇ ਬਸਤਰਖੇ ਓਪੇਤ ਰੂਪ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕਪੜੇ ਓ
 ਟੇ ਹੀ ਸਕਾ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਿਤਯਾ
 ਰਦੀ ਗੱਲ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਘੋਤੁ ਸੀ ਇ
 ਆਹ ਕੁਝ ਮਾਈ ਫੀ ਕਲਾਣਾ ਹੋਰ ਜੋ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਤੇ
 ਏ ਬੁਧਣਾ ਸੁਕਰਣਾ ਫੀਰਣਾ ਸਨੀਚਰਣਾ ਕੇ
 ਦਿਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਾਰ ਭਰਮ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਰ ਲੈਣਾ॥
 ਹੋਰ ਝੂਠੇ ਟੇਢੇ ਗੱਲ ਪਾਏ ਫਲਿਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੇ॥
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਕਣਕ ਪਸਾਦਿ ਦੀ ਬਾ
 ਰਤਾ ਦਸੋ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਕਣਕ ਪਸਾਦਿ ਪੀਤ ਸੰਤੁ
 ਕਤ ਕਰਹੁ ਬੋਝਾ ਕਣਕ ਦਰਬਾਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿ ਬਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਲੈ ਜਾਓ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਓ ਹੋਰ ਤੁ
 ਸੀ ਆਪਨੀ ਹਥੀ ਫਰਤਾਓ ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਫਲੇਗਾ ਬਿਹੰ
 ਗ ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਰਤਾਓ ਆਪ ਛੋਕੇ ਛੋਕਾਓ ਲਾਲਚ ਸੇਂ ਨਹੀਂ
 ਕਰੋ ਛੋਕਣਾ॥ ਮੁਲਾਹਜੇ ਸੇਂ ਨਹੀਂ ਫਰਤਾਓ ਛਾਂਦ ਇ
 ਕੁ ਜੈਸਾ ਦਿਓ ਬਿਹੰਗ ਮਲੋੜ ਵੀਦ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਭਲੀ ਪਕਾਰ
 ਰਜਾਓ ਮੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਰਸਿਨ ਹੋਣਹਿ
 ਗਾ॥ ੮੦॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੧ ਟੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਲੋਹਗੜ੍ਹ
 ਬੀਰ ਬਿਰਾਜ ਮਾਨ ਹੁਏ ਸੇ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਗਈ ਬੁਧ
 ਸਿੰਘ ਮਸ਼ੇਲ ਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਬੁਹਾਖੇਲੇ ਸੰਗਤ ਗੁ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਆਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉ ਗੁਰੂ ਸਿੰਘ ੨੬੧
 ਪਹਿਰੇ ਵਾਲਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿੰਘਾਂ ਅਵਾਜ
 ਦਿਤੀ ਜੀ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਦਾਸ ਚਰਨਾਂ
 ਦੀ ਧੂੜ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾੜ ੧ ਕਿਸਨ ਸਿੰਘ ਮਾਲੀਆ
 ਹਲੂ ਵਾਲੀਆ ੨ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ੩ ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਇ
 ਫੁੱਪੀਆਣੀ ੪ ਲਾਹੌਰਾ ਸਿੰਘ ਇੱਛੁ ਪੁੰਨਾਣੀ ਹਜ਼ੂਰੀ
 ਆ ੫ ਸਰਮ ਸਿੰਘ ੬ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ੭ ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਹਾਂਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਠਹਿਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਹੁਕਮ ਹੁਆ
 ਅੰਦਰ ਸਦਲੋ ਅੰਮਿਤ ਵੇਲੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰ ਜਪੁਜੀ ਜਪੁਜੀ ਸੁਖਮਨੀ
 ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਆਸਾ ਦੀਵਾਰ ਚੋਪਈ ਛਕ ਚਾਰ
 ਲਾਵਾਂ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੜ ਅੰਨੰਦ ਪੜ ਆ ਆ
 ਰਦਾਸ ਸੋਧਿਆ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਣੀ
 ਪੜਨ ਐਸਾ ਅਵਾਜ ਆਵੇ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵੀਆਂ
 ਸੰਤ ਭਗਤ ਜਫੁ ਕਿੰਨਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਕੀ ਬਾਣੀ ਕ
 ਪਾਠ ਸੁਣ ਕਰ ਕਹੈ ਧੰਨ ਸੰਤ ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿ
 ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਂਹੀ ਇਨਾਂ ਦੇ ਰਿਧੀ ਸਿੰਧੀ ਹੈ ਦੇਵਤਿਆਂ
 ਆਵਾਜ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ ਸਿਤ ਲੈਣੇ ਹੋਨ
 ਕੋਈ ਡੇਰ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਆਏ ਬੁਧ ਸਿੰਘ
 ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਗਿਰ ਪਛੁਆ ਅਰ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਅਪ
 ਤਾ ਸੀਸ ਰਖ ਕੇ ਇਕੇ ਭਾਰ ਪੈਰਿਹਾ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ

ਉਠਾਇਕੇ ਅਪਣੇ ਗਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਅਰ
 ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰ ਸੀਤ
 ਮਿਲਾਇਆ ਪਤਿ ਅਭਿਨਾਸੀ ਪਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ
 ਸੇਵਕ ਹੀ ਪਲ ਚਸਾਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁ
 ਮਾਰੇ ਜੀਉ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲ ਪੁਖਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸ
 ਨ ਸੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਭੇਟਾਰਖੀ ਪਹਿਲੇ ਸੋ ਅਸਟਾਰ ਹਥਿ ਅਰ
 ਸਹਿਤ ੧ ਘੋੜਾ ਪਤੇਪਾਂ ੨੫ ਜਮ੍ਹਰੇ ੨੫ ਉਠ ੧੦
 ਮਝੀਆਂ ਲਵੇਰੀਆਂ ੧੦ ਗਊਆਂ ੨ ਟਥਾਂ ੨ ਗਡੇ
 ੫ ਗੀਗਾਸਾਗਰ ੨੦੦੦੦ ਬੀਸ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਨਕ
 ਦ ਹੋਰ ਸਗਾਰੀਆਂ ਫੁਸਤ ਲੀਗਰ ਦੀਆਂ ਲੈ ਕਰ ਅ
 ਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਣਾਂ ਨਾਲ ਬਣਿ
 ਆਵੇ ਰਾਜ ਭਾਗ ਅਟੱਲ ਰਹੇ ॥ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਾਲ ਪਤਿਤ
 ਪਾਟਨ ਜੋਢੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰ
 ਕੇ ਗੁਜਾਰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਉਗਰਾਂ ਮਮੇਰੀ ਰਯਤ ਹੈ ਜੀ ਆਬਾਦ ਥੋ
 ਫੀ ਹੈ ਜੰਗਲ ਬਹੁਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਬੜੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਰੇਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਆਪਕਾ ਹੁਕਮ ਨਾਣੁ ਵਿਸਾਖ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ
 ਪਹੁਚਾਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈ ਅੰਨ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਛਾਤ ਭੇਟ
 ਲੈ ਕਰ ਹੁਣ ਚਰਣਾ ਵਿਖੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆਂ ਹਾਂ ਜੀ ॥ ਸਿ

५ ਸਭ ਅਨੰਦ ਹੋਇਗਾ ਪੰਜਾਬ ਵਿਖੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ੨੬੩
 ਸਿੰਘਾਂ ਕਾ ਘਰ ਜਿਮੀਦਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ ਜ਼ਮੀਨ
 ਬਹੁਤ ਫਲ ਦੇਣਗੇ ਗੀਆਂ ਹਾਲਾ ਹਈਯਤ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰ
 ਫਰੀ ਗਾਮ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਰਹੇਗਾ ਨਦੀ ਵਰੀਆਇ ਵਸੇ
 ਵਣਗੇ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪੀਏ
 ਭੇ ਆਵਣਗੇ ਸਾਰੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗੇ ਗਿਲਾਨੀ ਦੁਰਕ
 ਰੇਗੇ ਤੇਸਾਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਹੋਯਾਇਗਾ ਚੰਦਮਾਂ ਵਤ ਸੁਥਰਾ ਅਰ
 ਨਿਰਮਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੇ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਅਰਇਜ
 ਤ ਕਰੇਗੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਗੁਰਮਤ ਵਿਚ ਪਾਠਿਆਂ ਰਖਣ
 ਗੇ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇਗੇ ਚੱਕਰ ਫਿਪਦ ਕਣ ਪਹਿ
 ਨਾਵੇਗੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਰ੍ਹਾ ਪਦੇਖ ਕਰ ਪਰਸਿਨ ਹੋਹਿਗੇ ਪ੍ਰੇਮ
 ਕਰਹਿਗੇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਗਾ ਚੰਦਨ ਦੀ ਤਾਬਿਆ
 ਹੋਗਾ ਨਿਮਕ ਹਾਲੀਲੀ ਕਰੇਗਾ ਮੇਰੀ ਉਸ ਪਰ ਪਰਸਿਨ
 ਤ ਹੋਵਹਿਗੀ ਜੋ ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਚੁਗਲੀ ਕਰਕੇ ਪਰਪਾ
 ਕੇਗਾ ਆਪਣੇ ਹੀ ਭੁਤਾਣ ਨੂੰ ਭੁਤਾ ਭੁਰਾ ਆਖੇਗਾ ਅਰ ਆਪ
 ਰਾਜਾ ਨਰਾਇਗਾ ਭੁਰਾਂ ਵਲੋਂ ਬੇਮੁਖ ਹੋਹਿ ਗਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ
 ਗਾ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਹੋਰਨਾਂ ਵਲੋਂ ਧੋਖਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਰ ਆਪ
 ਈ ਸਚਾਈ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਐਸੇ ਹਿੰਦੇ ਦੇ ਕਾਲੇ ਮਨ ਮੁਖ ਨੂੰ
 ਮੈਂ ਮਨਵਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਤੇਲ ਵਿਚ ਸੜਾਵਾਂਗਾ ਅਰ ਉ
 ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਨਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਜਿਨਾ ਜਿਨਾ ਲਓ ਭੁਰਾ ਬੀਜੇ
 ਗਾ ਚਿਹਾ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਉਸਨੂੰ ਭਾਵ ਅਉਖਾ ਕਰਮਾਠਨਗਾ। ਤੇਸਿ

ਪੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਦੀ ਕਰਨੀ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਹੈ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲ
 ਰਹਿਨ ਨਾਲ ਮਨ ਤੇ ਬਠਿਆਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮਗਰ ਪੁਛਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਪਰ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਹੈ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਇਹ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਪਤ ਰਾਜੇ ਜੁਧਿਸ਼ਟ
 ਰਦਾ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਏਹ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ "ਏਹ ਕਲਜੁ
 ਗ ਵਿਖੇ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਨੂੰ ਪਕਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਫੇਰ ਪੈਂਦੇ
 ਹੋਵੇਗਾ" ਸਿੰਘਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾ
 ਲ ਹੋਸੀ ਹੁਕਾ ਪੀਂਛਦੇ ਨੇ ਦਾੜੀ ਮੁਨ ਉਂਦੇ ਨੇ ਹਲਾਲ ਖਾਂਦ
 ਦੇ ਨੇ ਸਗਾ ਬਪੀ ਕੇ ਮੇਰੀਆਂ ਵਿਚ ਗਿਰਦੇ ਨੇ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਏਹ ਸਭ ਖਰੀਆਂ ਦੇ ਖੜੀ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਸਾਰਿਆਂ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਫਾਲਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇੱਕ ਬੇਦੀ ਸੁਭ ਕੁਲ
 ਦਾ ਕਲਜੁ ਗ ਵਿਚ ਪੈਂਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਇਹ ਹਿੰਦੂ
 ਆਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖਾਂ
 ਵਿਚ ਜੋਟੇ ਪੀਛਾਲੇ ਰਾਜ ਕਰਣਗੇ - ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਬੇਦੀਆਂ
 ਦੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਮ ਫਰਕ ਕਰੇਗਾ ਸਾਰੀ ਸਿਖੀ
 ਉਸ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਧੁਕੇਗੀ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨਗੇ ਬੜਾ
 ਰੁਜ਼ਨੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਆਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕੇਗਾ ਸਾਰੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੁਕਾਏਗਾ ਆਪ ਗ੍ਰਿਹਤ ਵਿਚ ਪਕਿਆਂ ਰਹੇਗਾ
 ਛੋਕਾ ਨੂੰ ਰਖੇਗਾ ਉਸਦਾ ਮਾਨ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਜਸ ਸੂਰਜ
 ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਦੀ ਨਾਬੀ ਪਕਾਸੇਗਾ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰਾਮੀ ਪਤਿ
 ਪਾਲਕ ਫਕਤ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੇ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਸਰ

ਬਪਰ ਪਗਰ ਕਰੇਗਾ ਅਰ ਆਪਣੀ ਜਿਓ ਪਰੇਉਨਾਂ ਦਾ
ਹਮਦਰਦ ਤੇ ਮਦਦਗਾਰ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਜੋ ਚਿਹਿਤ ਦੀ
ਜੇਵਾਂ ਤੇ ਇਸਤ ਕਰਨਗੇ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਿਨਾਵਾ ਇਕ ਬਾ
ਲਵਿਨ ਦੁਗਨਾਂ ਰਾਤ ਰੋਗਨਾਂ ਪਤਾ ਪਥਾਵੇਗਾ ਅਰ ਇਨਾਂ
ਦੇ ਰਾਜ ਸੂਰਜ ਰਜ ਉਦੇ ਅਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਅ
ਈ ਰਜ ਕਰਨਗੇ ਅਮਿਤ ਸਰਗੁਰਦੁਰੇ ਦੀ ਇਜਤ ਕ
ਰਨਗੇ ਚਿਥੇ ਦੀ ਸਾਹਿਬਜਾਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਜ
ਪਰਜਾ ਸਭ ਸਿਖ ਹੋਵਣਗੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਰ ਇਕ ਕਾਰਜ
ਵਿਚ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲੈਣਗੇ ਜੇ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਣ ਕਰਣ
ਗੇ ਚਿਨਾਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ
ਜਾਣਨਾਂ॥ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀਆਂ ਅਰਦਾਸਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ॥ ਚੁ
ਵਰ ਬੁਲੀਅਨਗੇ॥ ਉਹ ਆਪਣਾ ਨਾਮ.....
ਬੇਦੀ ਧਰਾਵੇਗਾ ਸਿਖੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦੁਕਸਨੇ ਮੰਨੇਗਾ ਜੋ ਨਿਹਾ
ਲ ਹੋਵੇਗਾ॥ ੯੧॥ ਅਰੇ ਸਾਖੀ ੯੨ ਵੀਂ ਚਲੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ ਕਰਚ
ਮਕੋਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸਬਦ ਪ
ੜਿਆ ਸਤਿਪੁਰਖ ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ
ਕਾ ਨਾਉਂ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਖ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿਗੁਨ ਗਾ
ਉ॥ ੧॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਪੁਰਿਆ ਦਸ ਕਤ ਫਾਇਆ ਖੀਰਿ
ਆਂ ਦੀ ਸੁਕਤੀ ਮਰਨਾ ਦਸੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਹਿਬ
ਜਾਵੇ ਅਜੀਤ ਸਿਖ ਦੇਖੰਡੇ ਸਾਬ ਜੋ ਕੋਈ ਅਮਿਤ ਛੁਕੇਗਾ

ਸਿੰਘ ਹੋਇ ਭਾਵੈ ਸਿੰਘ ਨੀ ਹੋਇ ਓਸ ਕੋ ਵਿਸ਼ਨ ਪੁਰੀ
 ਪਾਪਤ ਹੋਇ ਗੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ
 ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਨੀ ਦੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਦੇ ਖੰਡੇ ਸਾ
 ਬ ਪੰਜ ਰਤਨੀ ਦਾ ਅੰਮਤ ਛਕਾਏਗਾ ਓਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ
 ਤੁਰਤੁਰ ਇਸ਼ਨ ਸੀਦਾ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸੀਦਾ ਦਰਸ
 ਨ ਪਾਪੁ ਹੋਵੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਜੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਖੰਡੇ ਸਾਬ ਅੰਮ
 ਤ ਛਕੇਗਾ ਓਸ ਕਉ ਬਹਮੇ ਕੀ ਪੁਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੀ
 ਗੀ॥ ਜੁਸ਼ਾਰ ਸਿੰਘ ਬਹਮੇ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਫਤੇ ਸਿੰਘ
 ਜੀਤੇ ਖੰਡੇ ਕੇ ਸੀਗ ਅੰਮਤ ਛਕੇਗਾ ਓਸ ਕਉ ਸਿਵ ਪੁ
 ਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਇ ਗੀ ਜੋ ਠਾਟਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸੇ ਇੰਦੁ ਪੁ
 ਰੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵੀ ਗੀ ਇਸ਼ਨ ਬਹਮਾ ਸਿਵ ਇਕ
 ਸਮਾਨ ਹੈਨ ਭੁਦਨ ਹੀ ਸਮਝਣਾ ਇੰਦੁ ਤੇ ਤੀਸ ਕੋ ਰੋੜੀ
 ਦੇਵਤੇ ਪਰ ਹੈ ਗੀਰਾ ਗਇਆ ਕਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯਾਗ
 ਬਝੀ ਨਾਥ ਹੋਰ ਅਠ ਸਠ ਤੀਰਥ ਇੰਦੁ ਰਾਜੇ ਦੀ ਅ
 ਗਿਆ ਵਿਚ ਹੈਨ ਇਸ਼ਨ ਜੀ ਵਿਖੇ ਸਤੋ ਗੁਣ ਜਮਾਵਾ
 ਹੈ ਧੀਰਜ ਖਿਮਾ ਦਾਇਆ ਸਤੋ ਖ ਗਛਿਆ ਕਰਨੀ ਇ
 ਸੇਸ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਉਪਮਾ ਜਮਾਵਾ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਸਬ
 ਦਾ॥ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਿਰਿ ਓਪਾਸਾਰਾ ਸਦਾ ਸ
 ਦਾ ਇਕ ਏਕੀ ਕਾਰਾ॥ ॥ ਨਾ ਕੋਈ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਨਾ ਸ
 ਕ ਹੈ ਜੀਉ ਦੀ ਹਿਰਸ ਪਾਣ ਤੇੜੀ ਤੇ ਸਬਦ
 ਰਜ ਨਾ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਨਾ ਚਲਿਆ ਕੋਇਆ ਗਿ

ਆਨੀ ਜੀਵੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮ ਜਪਤ ਸੁਖ ਹੋਇ॥ ਜਪੁ ੨੬੭
 ਜੀਤੇ ਜਾਪੁ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਪੁੰਨ ਬਰਾਬਰ ਜਾਣੇ॥ ਸਿਗਤ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆ ਦੀ ਕਥਾ ਬੜੀ ਅਸ
 ਰਰਜ ਹੋ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੁਹਾਰੇ ਸਿਖ
 ਸਿਤ ਸਹਿਜ ਧਾਰੀ ਸਤਿਨਾਮੁ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰ
 ਨੇ ਵਲੇ ਖੰਡੇ ਧਾਰੀ ਪਾਣੀਆਂ ਕੇ ਨਾਮਿਤ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਕੇ ਦਾ
 ਨ ਕਰ ਦੇਹੈ ਨ ਓਨ ਨੂੰ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪ ਤੋ ਹੋਵੈ ਗਾ ਬਚਨ
 ਹੂਆ ਸਿਖੋ ਸੀਤੋ ਭੁਗਤੋ ਗੁਰ ਇਸਟ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਜੇਹ
 ਤੇ ਗੀਥ ਸਾਹਿਬ ਛੰਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਵਾਸਤੇ ਅਚਾਰ
 ਜਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਿਰਤ ਕਰਾਵਣ ਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਓਹ ਕੁਤੇ ਕੀ
 ਜੂਨ ਪੈ ਕਰ ਖਾਣਗੇ ਖੰਡੇ ਦੀ ਪਾਹੁਲ ਫਕਕੇ ਨੜੀ ਮਾਰ
 ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਣਗੇ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦੀ ਜੂਨ ਪੈ ਕੇ ਖਾਵਣਗੇ ਸੀਗ
 ਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਰੇ ਖੰਡੇ ਕਾ ਕੀ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਬ
 ਚਨ ਹੂਆ ਪਿਤਾ ਕਿ ਜਨਮ ਕਿ ਜਾਨੇ ਪੁਤਾ ਸਗਲ
 ਪਰੇਈ ਆਪਣੇ ਸੁਤਾ॥ ਯਾ ਸਿਖੋ ਸਾਡਾ ਖੰਡਾ ਅਕਾਲ ਪੁ
 ਰਖ ਦੀ ਬਖਸੀਸ ਹੈ ਇਸ ਮੈਂ ਮੁਕਤੀ ਕੀ ਬਿਅਤਿ ਕਲਾ ਹੈ
 ਜਿਸ ਪਾਣੀ ਵਿਆਂ ਫੁਲਾਂ ਕਉ ਇਸ ਸਾਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕਾ
 ਕਰ ਕੇ ਜਲ ਪਰਵਾਹ ਕਰੇ ਫੇਰ ਓਹ ਜੀਵੈ ਓਹਾ ਸੀ ਮੂਲ
 ਨ ਪਾਵਹਿਗੇ ਐਤਨੀ ਕੁ ਕਲਾ ਹੈ ਸਾਧ ਸੀਤ ਸਿਖ ਸਿ
 ਘਰੀ ਜੇਵਾ ਕਰੇ ਕੁੰਤੀ ਨਰਕ ਕਥੀ ਨਾਪੜੇ ਕਬੀਰ ਜਿ
 ਤੁਪਾਰ ਸਾਧਨ ਜੇਵੀਐ ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਨਾਹਿ ਤੇ ਪਰਮਾਰ

੨ ਸਾਠਏ ਫੂੜ ਫੁਸੈ ਤਿਹਮਾਹਿ॥ ਏਹੁ ਭੀ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਾ ਬਚਨ ਵਰਤਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਖੁਹੋਇ ਸਭ
 ਮਿਲੈਗੀ ਬਚੈ ਸਰਨ ਜੋਹੋਇ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰੋਹੇਦੀ ਚੁ
 ਹੜੀ ਦੇ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਸੇਵਾ ਰੋਹੇਦੀ ਕਰਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਸ
 ਇਛਕ ਦੇ ਮਰਗਏ ਚੁਹੜੀ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾ ਪਕਰਨੇ
 ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕੇ ਰੋਵਣੇ ਲਗੀ ਬਚਨ
 ਹੁਆ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲੇਗੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਉਠਣਗੇ ॥
 ਹੋ ਬੋਲੀ ਗੁਰੂਜੀ ਮੈਂ ਕੀ ਅਰਜ ਕਰਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ
 ਗੁਨਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਦੇ ਪਸ਼ੁਆਂ ਕੋ ਇ
 ਨ ਨੇ ਇਛ ਦੇਵਣ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਪਕਾ ਕੇ ਰਖੀ ਸੀ ਓਹ ਰੋਟੀ ਭੁ
 ਲਕੇ ਆਪ ਖਾਇ ਲਈ ਏਨਾਨੇ॥ ਹੁਣ ਖਾਟਣ ਸਾਰ
 ਸਭੇ ਹੀ ਮਰਗਏ ਹੋਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਪਾਪੀ ਕਾ ਪਰ
 ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲ ਹਿੰਸੁ ਬੂਝਹਿ ਕਬਹੀ ਨਾਹਿ॥ ॥
 ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਅਰ
 ਜਲ ਮੰਗਵਾਇ ਉਨਹਾਂ ਪੁਰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੀਟਾਹਿ ਗੁਰੂ
 ਕਹਿ ਕਰ ਛਿਟੇ ਮਾਰੇ ਉਸਚੁਹੜੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀ ਉਠੇ॥
 ਫੇਰ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾ
 ਸ ਜੀ ਕੇ ਫੁਲ ਹਰਿਸਰ ਪਾਏ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਹਰਿਸਰ
 ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਕੋ ਆਪਨੇ ਕਹਾਏ ਯਾ ਔਰ ਕਿਸੀ ਜਗਹ
 ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ
 ਤੇ ਹਰਿਸਰ ਤਾਂ ਨਾਮ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕਾ ਹੈ ਉਸਮੇਂ ਇ

ਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਕ ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਹੈ ਅਰ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ੨੬੯
 ਨਾਨ ਕਰਾਵੇ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇ। ਇ
 ਥੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰ ਗਈ ਵਿਖੇ ਪਛਾਕ
 ਗੋਣਾ ਚਾਹੀਏ। ਜੇਹੜਾ ਉਸਸਗਾ ਤਾਲਾਬ ਹੈ ਉਸ
 ਦਾ ਨਾਉਂ ਹਰਿਸਰ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਉਥੇ ਜਾਵੇਗਾ ਨਿਹਾਲ
 ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਮੰਨੇਗਾ ਓਹ ਸੁਖ ਪਾਵੇਗਾ। ੮੨॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੩ ਵੀ ਪਾਰੰਗੁ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ ਬ੍ਰਹ੍ਮ ਪੂਰ
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਅੰਨੰਦ ਪੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਟੀਫਾਨ ਲਗਾ
 ਇਆ ਬੇਮੁਖਾ ਨੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾ
 ਲ ਖੜੇ ਸਖਤ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਪਰੀਖਾ ਦੇ ਅਜਮਾ
 ਇਸ ਫਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾ ਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਹਾ
 ਲ ਮਾਨੂੰ ਮੈਂ ਲਹਿਣਾ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਚਲਿਆ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿ
 ਮਰਨ ਔਰਤ ਪਕਰਦਾ ਸੀ ਲਹਣਾ ਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਣ ਦੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਸ ਦੇਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਰਹਿ ਗਇਆ
 ਸੀ॥ ਜਿਸ ਰੋਜ ਦੇਵੀ ਦੁਆਰੇ ਸੰਗਤ ਪਹੁੰਚਣੀ ਸੀ ਉ
 ਸ ਰੋਜ ਲਹਣੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਫਿਕਰ ਕੀ
 ਤਾ ਕਹਾ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਤੂੰ ਦੇਵੀ ਪਰਸਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵੀ ਮਿਲ ਪੈਸੀ॥

ਜਾਂ ਅਮਿਤਵੇਲਾਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਲੇ
 ਪਣ ਤੇ ਬਾੜੂ ਦੇਣੇ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਸੀ ਲਹਣੇ ਪੁਛਿਆ
 ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਅਰ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਹੈਂ ਕਿਸੇ ਧਨੀ ਪੁਰਖ ਦੀ
 ਧੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਉਤਰਦਿਤਾ ਸੀਤਾ ਮੈਂ ਭਜਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖ ਦੀ ਹਾਂ ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਮ ਜਿ
 ਸ ਦਾ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈਂ ਤੇ ਜੇ ਏਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਹੋ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਖਣਾਂ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹਾਸ ਲਹੇ ਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਦਰਸਣ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਤੇ ਸੀਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਣਾਂ ਦੇ ਅਗਸੀਰਾ
 ਮੈਂ ਹਰ ਵੇਲੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬੀ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿੰਦੇ
 ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਰੂਪ ਏਕ ਜੋਤ ਹੈਂ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਦੇਵੀ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈਂ ਅਰ ਫੇਰ ਦੇਵੀ
 ਸਿੰਧ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਦਰਬਾਰ ਵਿਖੇ ਬੈਠ
 ਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਨੀ ਸਿੰਘ ਲਿਖਾਰੀ ਕੋ
 ਬੁਲਾਓ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀਂ ਘਟ ਘਟ ਜਾਣਨ ਹਾਰ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸੰਗਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਕਾਭਰ ਮਉਪ ਜਾਹੈ ਤਾਂ
 ਸਿੱਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਆਪਣੀ ਅਵਤਾਰ ਕਲਾ ਵਿ
 ਖਾਓ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ਕੇਤੇ ਇਵਚੰਦ ਸੁਰ ਕੇਤੇ ਕੇ
 ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਵੇਸਾ। ਸਾਰੀ ਪਉੜੀ ਪੜੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾ

ਤਸਾਹੁ ਭੋਗ ਪਾਹੁ ਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸਭੁ ਸੰਗਤ ਖਾਲਸਾ ਫਤੇ ੨੭੧
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬੁਲਾਓ ਚਿਸੇ ਵਕਤ ਦਿਸਨ ਸਿਵ ਬੁ
 ਤਾ ਇੰਦ੍ਰ ਹੋਰ ਦੇਵਤੇ ਆਨ ਸਭ ਹਜਰ ਹੋਏ ਜੇਕੁ
 ਗੁਰੂ ਬੇ ਬੇਮੁਖ ਸੇ ਚਿਨਾਂ ਦੇਵੀ ਤਿਆਂ ਦੇਵੀਆਂ ਪਾਸ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾ ਮਾਨ ਰਖ ਕੇ ਕੀਹਣ ਲਗੇ। ਗੁਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ
 ਅਸੀਂ ਗਜਗਰ ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਮੀ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਤੁਰ
 ਕ ਮਰਵਾਏ ਹੈਨ ਪਹਿਲੇ ਚਿਨਾਂ ਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕਾ ਕੇ
 ਛੜੀ ਬਨਾ ਕੇ ਸਿਰੀ ਸਾਹਿਬ ਪਕੜਾਇ ਕੇ ਕਹਣੇ ਲ
 ਗੇ ਕੱਛੁ ਕਿਰਪਾਨ ਦੀ ਰਹਿਤ ਵਾਲਾ ਹਜਾਰ ਤੁਰਕ
 ਨੂੰ ਇਕ ਸਿੰਘ ਜੀ ਤੇਗ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸੇ ਸਾਥ
 ਜੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤੇ ਦੇਸ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਦੇਹੋ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਸੁਲਮ ਕਰ ਦੇ ਹਨ
 ਦੁਗਤਿਆਂ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਚਾਰ ਕੁੰਟ ਦਿਖੇ ਹੈ ਸਭੁ ਫਾ
 ਰਦ ਨਾਲ ਰਲਾ ਛੁੱਠੀ ਹੋਸੁ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੁਹਿਆ ਆ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ
 ਅਮਿਤ ਵੇਲੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਕੁੰਠ ਵਿਖੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪੁ ਜੀ ਆਦਿ ਕਪੜੇ ਕੀਸ
 ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸਿੰਘ ਸਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ
 ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਹਜਰ ਹੋਇਕ ਰਹੁ ਰਾਸ ਸੁ
 ਨਦੇਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਰੋਜ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਹਜ
 ਰ ਹੋਇਕ ਰਹੁ ਰਾਸ ਕਾ ਪਾਠ ਨਾ ਸੁਣਨ ਨ ਕਰੇ ਅਰ

ਆਪ ਪਾਠਨਾ ਕਰੇ ਚਿਸਕਾ ਦਰਗਾਹ ਵਿਖੇ ਮੁਹਕਾ
 ਲਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਮ੍ਹ
 ਨਾਹੀ ਹੈ॥ ਅਰ ਚਿਸੇ ਬੈਠਣਾ ਬੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੇ ਡਰਦੇ ਹਰਿਹਰਿ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
 ਬੇਮੁਖ ਸੁਣਕਰ ਲਾਜ ਮਾਰੇ ਗਏ ਬੋਲਣੇ ਜੋਗੇ ਨਾਹੀ
 ਦੇਵਤੇ ਕੀ ਹੋਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਿਅੰਤ
 ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਕੇ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡਾ ਸਬਦੇ ਟੀਤਾਂ
 ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਦੀਆਂ ਰੋਜ਼ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਵਿਚ ਆਰਤੀਆਂ ਕਰਦੀ
 ਆਂ ਹੈਨ ਅਫਤਾਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ ਅਪ
 ਰ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਫਤਾਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜੀਉ ਸਾਥਈ ਰ
 ਖਾਨਾ ਜੀ ਹੋਤੀ ਧਰਮ ਕੀ ਗਲਾਨੀ ਦੇਖਤੇ ਹੈਂ ਤਉ ਜੁ
 ਲਮੀ ਕੋ ਮਾਹਤੇ ਹੈਂ ਸਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਰੀਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੈ
 ਅੰਤੀ ਗਾਪਿਛੇ ਦੁਰਜੇ ਧਨ ਕੇ ਜਨਮ ਸੀ ਚਿਸਕਾ ਹੀ
 ਕਾਰ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਅਫਤਾਰ ਧਾਰਿ
 ਆਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪੂਰ
 ਨ ਅਫਤਾਰ ਹੋਏ॥ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮ
 ਜਬੀ ਸਿੰਘਾਂ ਕੋ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਆਦਰ ਕਰਕੇ ਬੈਠਾਵਦੇ
 ਹੋ ਜੀ॥ ਇਸ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਬੁਰਾਮੀ ਨੇ ਦੇਹੈ ਨਜੀ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਲਕਹਾ ਥਲਕਹਾ ਗਠਨਕਉ
 ਗਉਣਕਹਾ ਕਲਕੇ ਬਨਾਏ ਸਭ ਕਾਲੀ ਚਬਾਏ ਗੇ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ॥ ਜਲਕਹਾ ਬਲਕਹਾ ਗਗਨਕੇ
 ਗੰਢਕਹਾ ਕਲਕੇ ਬਣਾਏ ਸਭਕਾਲਹੀ ਚਬਾਏਗੇ
 ॥ ॥ ਮਜਬੀਕਾ ਅਹਾਰ ਅਰਹਿਤੁ ਸਿਪਾਜੇਸੀ
 ਪੈ ਹੇਸਿਖੇ ਅਸਾਸਮਾਵੈਗਾ ਪਸਅੰਦੇ ਅਹਾਰ
 ਖਾਲੇ ਵਾਲੇਸਾਥ ਹਿੰਦੂਰਲਕੇ ਬੈਠਣਗੇ ਅਰਸਰ
 ਮਨੀਤਿਆਗਦੇ ਵਹੁਗੇ ਹੇਸਿਖੇ ਹਿੰਦੂਕਚੇ ਕਮਲੇ
 ਤੈਨਾ ਤੁਜੀਏਹਨਾਂਦੀ ਕੁਝਨਾਸੁਣੇ ਤੁਜੀਸਿਪਾਜੇ
 ਰਹੇ ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆ
 ॥ ॥ ਰੰਗਲਾਗਤਲਾਗਤੁ ਲਾਗਤੁਪੈ ਕੁਮਭਾਗ
 ਤੁਭਾਗਤੁਭਾਗਤੁਪੈ ॥ ਹੇਸਿਖੇ ਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰ ਅਸ
 ਈਅਵੇ ਨਾਲਰਲ ਮਿਲਕਰ ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਵਰਤ
 ਦੇਅਰ ਬੈਠਦੇਹਨ ਉਜੀਪਰਕਾਰ ਮਜਬੀਆਸਾ
 ਬ ਬੈਠਣੇ ਜੇਦੇਸਨਹੀਹੋਗਾ ॥ ਹੇਪਿਆਰਿਓਤੁ
 ਜੀ ਜਿਤਨੇ ਅਸਾਰੇ ਪਾਸਹਉ ਸਿਖਸਿਪਾ ਬਿਹੰਗਮ
 ਨਿਹੰਗ ਪ੍ਰੇਮੀਨੇਮੀ ਸੰਤੁ ਸਾਧ ਗ੍ਰਹਸਤੀ ਕਿਰਤੀਜ
 ਹੁਕਾਰ ਆਦਿਕ ਹਉ ਸੋਜਗਰੋਹੀ ਦੇਵਤਿਆਕੇ
 ਅਵਤਾਰਹਉ ਜੇਹਰੇਮਾਨੁਖਾ ਜਨਮਸੇ ਪੁਨ ॥
 ਮਨੁਖਾ ਜਨਮ ਪਾਉਦੇਹਨ ਓਹਠਗਚੇਰ ਭੋਰੀਲਾ
 ਲਚੀਕਾਮੀ ਕੋਧੀ ਸੋਭੀਹੋਦੇਹਨ ਅਰਵਿਦਯਾਵ
 ਨਭੀਹੋਦੇਹਨ ਪਰੰਤੁ ਹੋਕਾਰੀ ਮਾਨੀ ਜੇਹਰੇਪਸਆ
 ਥੀ ਮਨੁਖਜਨਮਪ੍ਰਾਪਤਕਰਦੇਹੈ ਓਹਠਗਚੇਰ ਜੁਅਗੀ

ਏਜੀਵ ਘਾਤੀ ਵਿਸਵਾਸ ਘਾਤੀ ਵਿਦਿਆਤੇਹੀਨ ਅ
 ਹਰ ਮਲੀਨ ਅੰਗਹੀਨ ਬੋਧ ਗੁਰੁ ਧਰਮ ਪੁਨਿਦਾ
 ਨ ਭੁਜਨ ਇਸਨਾਨ ਜਸ ਵਿਤ ਨਿਆ ਕਰਮਾਥੀਏ
 ਮੁਖ ਗਹਿਦੇਹਨ ਹੇਸਿਖਹੁ ਜੇ ਸੀਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀਕੇ ਇਸਟ ਸਬਦ ਬਾਲੀ ਸੀ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਪਰ ਪਰਤੀਤੁ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣਗੇ ਚਿਨਾਵੇਤਾਏ
 ਦੇਵਤਿਆ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਕਰਕੇ ਜਾਣਹੁ ਬਿਨਾਂ ਦੇਵ
 ਬਾਪੀ ਬੋ ਸੀਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਵੀ ਬਾਲੀ ਦਾ
 ਰਸਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੋਵਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀਸ ਤਿਗੁਰੁ
 ਜੀਵੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਧ ਸੁਵਣ ਕਰਕੇ ਸਮੁਹ ਸੀਗਤੁ
 ਦੇ ਹਿਦੇਸ਼ ਪੌਇਗਏ ਅਰਜ ਭੁਸੀ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀਚ
 ਰਲੀਯੋਗ ਤਾਂਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਿਨ੍ਹ ਜੋਇਕਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਜੋਜ ਪਤ ਪਧਾਰਕੇ ਮੰਗੋਗੇ ਗੁਰੁਕੇ ਘਰ ਕਾਣੀਕਮੀ
 ਨਹੀਹੋ ਸਭ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂਸਭ ਨਾਹਾਥ ਜੇਕੁਕਰ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇਗੁਰੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਡੇਕੇ
 ਨ ਬਹੁਤੇ ਹੋਣੀ ਸੀਸ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਾ
 ਪ ਸੁਵਣ ਕਰੀਏ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ਸੀਗੁਰੁ ਜੀ ਆਪ
 ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਏਹ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਜਿਹ ਬਾ
 ਕਰਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪੀਏ ਖੋਦੀ ਸੀਗਤ ਦਾ ਤਮਾਗ
 ਹੋਵੇ ਜੇਮੰਦ ਕਰਮਾਥੀ ਬਚਕਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ
 ਯਾਦ ਲਈ ਮਨਨ ਬਸ ਕਰੀਏ ਹੇਸੀਤੋ ਬੁਠੇ ਸਗਲ

ਪਸਾਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ॥ ਹੇ ਸਿਖੇ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਮਕੇ ਮਦੀ ਨੇ ਵਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਖਾਲ੍ਹ ਜੇਨੇ
 ਓਥੇ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ਸਾਜਨੇ ਪੈਨ ਲੰਗਰ ਚਲਾਉ ਦੇ ਹਨ
 ਹਮ ਹਮ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨੇ ਅਰੁ ਜੁਲਨੇ ਪੈਨ
 ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨੇ ਪੈਨ ਜਿਸ ਪਰ ਸੰਗ
 ਤਨਿ ਵਾਸ ਕਰੇ ਰੀ ॥ ਜਿਸ ਜਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਖਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਆ ਸੀ ਉਸ ਜਮਾਇ ਹਥ ਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਸੀ ਸਮਾਪਾਇ ਕਰ ਤੇਗਾਂ ਚਲਾ ਲਗੀਆ ਅਰਦ
 ਸਾਹੇ ਲਗੀਆ ॥ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ॥ ॥ ਸਿਖ ਹੁ
 ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ਹੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਮੁਖ ਉ
 ਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖ ਨ ਕਜਿ ਮਰਤੁ ਏਕਾ ॥ ੧ ॥ ੨੩ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪੀਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜਗਤ ਭਰੂ
 ਰ ਜਵਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਰਨ ਲੇ ਵਿਖੇ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾ
 ਦੀਆ ਸੰਗਤਾਂ ਬਿਅੰਤਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਈਆ
 ਚਾਰੇ ਓਰ ਜੇ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਕਰ ਲਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ॥ ॥
 ਕਰਹੁ ਬਿਨਿਤੀ ਜੁਲਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ ਸਿਤਟ ਹਲ ਕੀ ਬੇਲ
 ॥ ਵੀਹਾਂ ਖਾਹਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੇ ਬੁਝਨ ਜ
 ਹੇਲਾ ॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨ ਜਰੈ ਫਾਰੇ ਮਨ ਗੁਰਾਮ
 ਲਕਾ ਜਸ ਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਬਿਕਾਰ

ਸੀਸੇਮਹਿਤਰਿਓਹਮਾਗਿਆਨੀ॥ ਜਿਸਹਿਜਗੁਇ
 ਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਜਾਨੀ॥ ਜਾਂਕਉ
 ਆਵੈਜੇਈਬਿਹਾਏਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥
 ਨਿਜਪਰਮਹਿਲਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਿਜੇਬਹੁਰਨਹੋਇ
 ਗੋਠੇਰਾ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਤੇਸਰਧਾਮਨ
 ਕੀਪੂਰੇ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਇਹੋਸੁਖਮਾਂਗੇਮੇਕਉਕਰਸੀ
 ਤਨਕੀਧੂਰੇ॥ ੧॥ ਤਾਸੀਗਤਬੇਨਤੀਕਰੀਜੀਗੀ
 ਬਨਵਾਜਗੁਰਜੀਕਾਬਲਦੀਧਰਤੀਵਿਖੇਸੀਗੁ
 ਰਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਦਾਕਫਾਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੁਰਪ
 ਜਾਲਗਦਾਹੈਜੀਸੇਓਹਕਿਸਮਤ੍ਰਦੀਸਕਤੀਹੈ
 ਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬਚਨਕੀਤਾਓਹਜਪਜੀਮੰਤ੍ਰਪ
 ਕ੍ਰਦੇਹੈਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਕਾਧਿਆਨਰਿਦੇਵੀ
 ਖੇਧਾਰਨਕਰਤੇਹੈਨਸੋਕਲਾਹੈਜੇਸੀਜਪਜੀਵਿ
 ਖੇਹੀਹੈਕਲਜੁਗਵਿਖੇਸੀਗੁਰਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀ
 ਮੁਖਹੈਜਪਜੀਸਾਹਿਬਬੀਜਮੰਤ੍ਰਹੈਓਨਾਲੋਕਾ
 ਨਨਿਜਚਾਬਹੁਤਹੈਜੇਕਲਾਹੈਨਿਜਚੇਵਿਖੇਹੈ
 ॥ ਜੇਤਨਮਨਸੇਪ੍ਰੀਤਸੇਜਪਜੀਸਾਹਿਬਕਾਧਾਨਕਰੇ
 ਅਕਾਲਪੁਰਖਗੁਰੂਗੁਰਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਨੂੰਇ
 ਕਰੁਪਕਰਕੇਮਾਨਤ੍ਰੀਹੈਓਨਾਵੇਸਰੁਕਾਰਜਹੀਦੇਹੈਨ
 ਸਿਧਇਸੀਕਰਕੇਤੁਜਾਨੂੰਹੁਕਮਹੈਨਗਰਨਗਰ
 ਪਿੰਡਪਿੰਡਪਰਾਪਰਗੁਰਗੀਬਸਾਹਿਬਜੀਦਾਨਿ

ਵਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਾਵਹੁ॥ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦੀਵਾਂ ਵਿਖੇ ਸਿਖ
 ਲੀਆਂ ਦਰਜਨ ਨਿਆਈਆਂ ਇਕ ਸਿਖ ਲੀ ਹਥ
 ਜੇਹੁ ਨੇਤੀ ਕਰੀ ਹੇਗਰੀ ਬਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ
 ਨਿਮਾਤਾ ਖਸਰਾ ਏਹ ਦੁਖ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਚਨ
 ਤੇਇਆ ਜਿਸ ਰੋਜ ਰਿਤੁਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਰਹਿ
 ਤਨਹੀ ਰਖਦੀਆਂ ਖਾਢੇ ਪੀਲੇ ਦੀ ਖੁੱਲ ਕਰ ਦੇਵਦੀ
 ਆਪੇ ਨ ਜਬ ਬਾਲਕ ਮਾਤਾ ਦੇ ਸਿਕਮ ਵਿਖੇ ਪਰਵੇਸ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਨ ਖਾ ਦੇਹ ਕੋ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿ
 ਖ ਲੀ ਹਥ ਜੇਹੁ ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੀ ਹੇਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਜੀ ਅਜੀਤ ਮੁਰਖ ਹਾਂਜੀ ਵਇਕਰ ਕੇ ਅਸਾਂਤਾਈ
 ਦਸਹੁ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਰਿਤ ਕੇ ਸਮਾ ਰਖਾ ਅੰਨ
 ਖਾਵਣਾ ਯੋਗ ਹੈ ੧੦ ਦਸ ਦਿਨ ਕੋੜਾ ਮਿਠਾਂ ਖਟਾਨਾ
 ਛਕੋ ਰਿਤ ਕੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਇਸਨਾਨ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਸੀ
 ਜਾ ਨਹੀ ਦੇਖਣਾ ਬਾਲਕ ਅੰਧਾ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਇਸਨਾਨ ਕ
 ਰ ਕੋ ਰੋਗੀ ਅਧਰੰਗ ਜਾਂ ਲੂਲਾ ਲੰਗੜਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ
 ਤਰਾ ਸਾਰੇ ਦੁਖ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਹੈ ਨ ਕੁਜਟ ਆਦਿ ਕਾਤ
 ਕ ਲੰਭ ਮਿਠਾ ਕੋੜਾ ਖਾਏ ਸੇ ਮਾਤਾ ਦੇ ਬਾਲਕ ਕੋਖ
 ਜਗਾ ਹੋਵਤਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਸਰਬ ਰੋਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ
 ਹੈ ਨ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਰਸਨਾ ਰਖੋ ਬਚੇ ਪਾਲਣੇ ਬਹੁ
 ਤ ਅੰਧ ਹੈ ਤੁਸੀ ਪਹਿਲੇ ਰੋਜ ਥੀ ਜਤਨ ਰਖਹੁ ਮਿਤੀਖ
 ਫੇਸੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਅਰਸੀਤਾਨ ਉਜਦੀ ਰੋਗ ਸੇ ਥੀ ਰੋਗ ਲ

ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਾਲਕ ਮਰੇ ਅਰਹਿ ਇਸ ਤਰੀ
 ਓਸ ਦਾ ਗੀਮ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਦੀ ਬੀ ਓਸ ਤਾਈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਹੁੰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਰ ਲੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆ ਅਰਬਾਤ
 ਦੇਖਦਿਆ ਬੱਚਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀਦੀ ॥
 ॥ ਤਾਂ ਇਸ ਤਰੀਆਂ ਨੇਹ ਬਜੈ ਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇਠੁ ਰੁਜੀ
 ਅਪਣਿਆਂ ਮੁਇਆਂ ਸਾਕਾਂ ਸਰਬੀਧੀਆਂ ਦੀ ਕਾਵਲ ਮ
 ਕਾਵਲ ਜਲੇ ਸੇ ਤੀਵੀਆਂ ਕੋ ਰੋਢੇ ਕਰਕੇ ਦਰਦੁ ਸੁਰੂ ਹੋ
 ਤਾਪੈ ਸਾਡੇ ਦਿਲੇ ਗੀਮ ਨਹੀਂ ਵਰ ਹੀਦਾ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
 ਰੋਢੇ ਤੇ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦਾ ਭਾਈ ਚਰੇ ਦੀ ਧੀ ਮਠੈ
 ਲੁ ਲੇਲੀ ਦੇਲੀ ਹੋਈ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਤਾਜ ਤਿਰੁ
 ਰੁ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਮਲਾ ਮਰਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਆ
 ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲ ਲਾ ਤੇਵੇਂ ਨਾਂ ਉਪ
 ਚਰੀਐ ॥ ਕਿਸੇ ਕੋ ਰੋਢ ਜਾਈਏ ਅਗੇ ਮੁਕਾਦ ਲਾਈ
 ਏ ਓਹ ਭੀ ਉਡੀਕ ਰਖ ਦੇਹੈ ਨ ਕੋਈ ਓਹ ਨ ਦਾ ਮਰੇ ਅ
 ਜੀ ਭੀ ਗੋਇ ਕੇ ਮੁਕਾਦ ਲਾਹ ਆਈਏ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ
 ਬਿਸਗਨੀਆ ਭਾਜੀਆਂ ਫੇਰ ਦੇਲੀਆ ਪੈਦੀਆ ਹਨ
 ਰੋਢਾਂ ਗਾਉਣਾਂ ਤੀਵੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਵਾ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ
 ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜੁਬਾਨੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਛਿਆ ਕਰੋ ਰੋਢੇ ਕਰਕੇ
 ਕੁਛ ਹਾਸ ਲਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਖੀਆਂ ਵਿਖੇ ਦੇਖਦੇ ਵਾ
 ਲੀ ਜਲਕੀ ਬੰਦ ਹੈ ਰੋਢੇ ਕੇ ਦਰੇਗ ਸਾਥ ਨਿਕਲ ਜਾ
 ਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਹਥ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਨਾਲੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗਏ ਨਾਲੇ

ਨੇਤ੍ਰ ਗਏ ਰੋਇਆ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੀਵਦਾ ਤੁਸੀ ਨਾ ਜ ੨੭੯
ਪਿਆ ਕਰਹੁ। ਤਾਗੁਰੁ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ ਗੋਰੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰੁ ਕਰਤਾ ਸਰੁ ਰਗਤਾ॥
॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੁਨ ਤੇ ਕਰਤਾ ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ॥ ਅਵਿਸ
ਟੈ ਕਰਤਾ ਫਿਜੈ ਕਰਤਾ॥ ਓਪਤ ਕਰਤਾ ਪਰਲ ਉਕ
ਰਤਾ॥ ਭਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ਅਲਿਪਤ ਕਰਤਾ॥ ਬਿਕਤ ਕ
ਰਤਾ ਬੁਝਤ ਕਰਤਾ॥ ਆਵਤ ਕਰਤਾ ਜਾਤ ਭੀ ਕਰਤਾ
॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰਤਾ ਸਰਗੁਣ ਕਰਤਾ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਜਮਾ ਦਿਸਦਾ॥ ੧॥ ॥ ਹੇ ਸਿਖੇ ਜੀਤੋ ਭੁਗਤੋ
ਗਿਆਨੀ ਭਿਆਤ ਮਾਨਾਹੀ ਸਰਤਾ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰ
ਜਾਨਹੁ ਸੇਹੰ ਰੂਪਕ ਨਾਮ ਭੀ ਜੁਨਹੁ॥ ਜੰਗਤ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੀਹੋ ਗੁਰੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਸੰਜੇ
ਸੇ ਮੇਹ ਹਟਾਈਏ॥ ਕਿਆ ਹੂਆ ਜੋਹੁ ਕਮਜੁਲਾ
ਈਏ॥ ੧॥ ੮੪॥ ਜਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
੧੦ ॥ ਗੁਰੁ ਕਰਣ ਸਾਗਰ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ
ਜੁਧ ਸੁਖ ਨਾਗਰ ਅਦੀ ਰਤਨਾਗਰ ਪਰਮ ਗੀਰੀਰ
ਜਗਤ ਤਾਰ ਭੁਗਤ ਅਵਤਾਰ ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਿਸਾ
ਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਖਾਲਸ
ਸਾ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜੇਠੀ ਪਤਸਾਹ ਮੰਡੀ ਪਹਾੜ
ਕੇ ਵਿਖੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀਨੇ ਦੀਵ
ਨ ਲਗਾਇਆ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਦੇਸਾ ਦਸਾਂਤਰ ਸੇ ਬੇ

ਅੰਤੁ ਆਇ ਇਕੱਤ੍ਰ ਹੋਈ ਜੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੇ ਸਾਕਰ ਦੀਵਾਨ ਵਿਖੇ ਜੁਭਾਇ ਮਾਂ ਹੋਇ ਕਰ ਸ
 ਰੁ ਕਉਲਗੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਤ ਚਥ ਕਰਲੇ॥
 ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਖੇਰ ਖਲ
 ਹਾਰ ਆਪ ਉਬਾਰਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਰਜ
 ਸਵਾਰਿਆਨੁ ਹੋਆ ਆਪ ਦਇਆਲ ਮਨ ਹੁਨ ਵਿਸਾ
 ਰਿਆਨਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ਜੰਗ ਰੁਵ ਜਲ ਤਾਰਿਆਨਾ ॥
 ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦਸਟ ਖਿਨ ਮਾਂਹਿ ਬਿਦਾਰਿਆਨਾ ॥
 ਤਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਦੇ ਕਨਾਨ ਕਮਨੈ ਮਾਂਹਿ ॥ ਜਿਸ ਸਿ
 ਮਰਤੁ ਸੁਖ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਜਾਂਰੇ ਲੋਕ ਜੋ ਮਰਦੇ ਹੋਨ ਅਕਾਲ ਮਿਰਤ ਕਸਾਥ
 ਅਪਗਤੀ ਜਾਵੇ ਹੋਨ ਜੇ ਲਾੜੀ ਮਰਤੀ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਪ੍ਰਸੂ
 ਤ ਸਮਝਹੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ ਚੁਕੇਲਾ
 ਤੇ ਪ੍ਰੇਤ ਅਸਾਡਾ ਖਹਿੜਾਨ ਹੀ ਛਡ ਦੇਹਨ ਜੀ ਮਾਂਹਿ
 ਕੀ ਕੋਈ ਮੁਕਤ ਉਪਾਈ ਗਿਲਾਈ ਛੇੜਹੁ ਜੀ ਜਿਸ
 ਕਰ ਸਾਡੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜਾਲੀ ਜਾਣ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਸਾਹਿ ਬਜੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰਾਨ ਪੜ
 ਕੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸੁਰੂ ਕਾਰਜ ਕਰਹਾ ॥ ਜਿਹੜੀ ਲਾ
 ਰੀ ਵਿਧਵਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਉਸ ਕਉ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਿਲ
 ਕਰ ਪੁਛਹੁ ਤੇਰੇ ਜੋ ਮੰਨ ਵਿਖੇ ਹੋਵਹਿ ਜੋ ਸਮਝਾਇ

ੲਹਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਸੀ ਤਾਂ ਭੀ ਕਹਿ ਸੁਣਾ ੨੮੧
 ਇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਨਾ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ
 ਭੀ ਬਤਾਇ ਦੇਹਿ - ਜੇ ਓਹ ਵਚਨ ਕਰੇ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ
 ਟਿਕਿਆ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਭਾਸਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਕੇ ਕਹੇ
 ਪਰ ਉਸ ਕਉ ਹੋਰ ਪਤੀ ਕਰ ਦੇਵਣਾ ਇਸ ਕਾਰਣ
 ਕਰਣੇ ਸੇ ਜੋ ਮਨ ਹਿੰ ਕਰੇਗਾ ਵਿਧਵਾ ਕਾ ਦੇਸ ਪਾਪ ਉ
 ਸ ਕਉ ਲਗੇਗਾ ਵਿਧਵਾ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਣੇ ਕਰਕੇ
 ਹੀ ਪਾਪ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਮੇ ਕਿ ਉਸ ਕਾ ਮਨ ਇਸ ਬਿਤ
 ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਦਸਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਦੌੜਦਾ ਹੈ॥
 ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਇਸ ਤੀ
 ਅਮਾਨ ਪੈਸਾ ਗੁਜਰਾਨ ਪੁਤ ਨੀਸਾਨ ਇਸ ਤੀ ਕਾ ਪ
 ਤੀ ਹੈ ਅਰਾਮਾ॥ ਜੇਹੜਾ ਅਕਾਲ ਮਿਰਤ ਮਰੇ ਤੁਸੀ
 ਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕਰਕੇ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ਲਾਵਾ ਗੁਰੂ
 ਕੀਆਂ ਪੜ੍ਹਹੁ ਫੇਰ ਪਰਸੂਤਾ ਚੁੜੇਲ ਨ ਬਨੇਗੀ ਇਕ
 ਸਿਖ ਅਠਦਾਸ ਪੰਜ ਸੈ ਗੁਪਾ ਲਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਛਿਆ ਸਿੱਖਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਬਡੇ ਤੀਰ
 ਥਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੀਰਾ. ਪਰਾਗ. ਜਗਨ-
 ਨਾਥ. ਬਦਰੀਨਾਥ. ਗੋਵਿੰਦਰੀ. ਕਾਂਸੀ. ਆਦਿ ਜੇਮੈ
 ਸੁਣਿਆਂ ਸਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤ ਮਰੈ ਹਾੜੀ ਬੈ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ॥
 ਮਨੁ ਕਰੇਰ ਮਰੈ ਬਾਨਾਹ ਸਿਨਰ ਕ ਨਾ ਬਾਛਿਆ ਜਾ

॥ਹੇ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ. ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ

ਤ ਸਰਜੀ. ਤਰਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ. ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਸਾਹਿ-
ਬ ਜੀ. ਹਰਿ ਸਰਜੀ. ਇਸ ਨਨਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀ-
ਤਾ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤੇ ਦਰਸਨ ਤੀਰ
ਬੋਕੇ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਜੀ ਪੁਨ: ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਸਿਖੇ ਨਵਾਂ ਕਪੜਾ. ਨਵਾਂ ਮਾਨੁਖ. ਨਵਾਂ ਤੀਰਥ. ਨਵੇਂ
ਆਮਦਰ. ਨਵੇਂ ਆਸਿਧ. ਏਹ ਸਭੁ ਨਯਾ ਅੰਛ ਹੈ

॥ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੈ ਨਈ ਸਾਜਨਾ ਸਾਜੀ ਹੈ — ਪਿ

ਛਲਿਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਕਮ ਇੰਤਾ ਹੇ ਸਿਖਾ ਜਿਤਨਾਂ ਪੁੰਨ ਤੂੰ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਓਤਨੀ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਲੱਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕ-
ਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਯਾਜ ਜੀ ਓਤਨਾਂ ਪਦਾਰਥ
ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਬੀਸ ਦਿਨ ਸੀ-
ਗਤ ਦੇਸੂਠੇ ਭਾਂਡੇ (ਬਰਤਨ) ਸਾਫ਼ ਕਰਹੁ. ਅਰਜੇੜੇ
ਝਾੜਹੁ — ਫੇਰ ਅਮਿਤ ਛਕਹੁ — ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ

ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੀਰਥ ਦੇਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਅਖੀਂ ਦਿਖਾਵਹੁ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਚਨ ਉਚਰਿਆ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਣ

ਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ — ਮੁਖ
ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤਾ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਐ ਨਨਕਾ — ਜਿ
ਹ ਪੀਤ ਨਹੀਂ ਭੁਗਵੰਤਾ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ-
ਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰਜਾ ਇਹ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਸਗਰੇ

ਤੀਰਥ ਅਰਦੇਵਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਨ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਤਾਈਂ ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕਿ ਬੇਰ
 ਹਿੰਦੋਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਧੁ ਕਤ ਉਨਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਅਸਾ
 ਤਾਈਂ ਦਸਹੁ ਕਿਉਂ ਜੇ ਅਸਾ ਤੇ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਭੁਲੇ ਨਾਪ
 ਏ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਅਰਦੇਵਤਿਆਂ ਹਾਥ
 ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਸੇਢੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਆਪ ਬੋਂਕੀ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾ
 ਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਜੀ ਘਰ ਘਰ ਕੇ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹਉਂ ਜੀ ਕਈ
 ਲੋਕੀ ਆਪ ਦੀ ਇਸਟੀ ਵਿਖੇ ਹੈ ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਪੁਰੇ
 ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਜੀ ਅਸਾ ਬੋਂਕੀ ਪੁਛਦੇ ਤੋਂ ਜੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਜੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਦੇਵਤੇ ਦੇਵੀਆਂ ਸੀਧਾ ਸਮਝ ਰਹਿ
 ਰਾਸ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋ
 ਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰੇਂ ਅਰ ਆ
 ਸਾਈਂ ਟੁਕਦਾ ਕੀਰਤਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਦੇ ਸਚਖੰਡ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾਂ ਸੇਂ ਸੁਣਦੇ ਅਰ ਕਰਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਹਾਂ॥
 ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਾ ਤਾ ਦਰਸਨ ਕਰਣਾ ਹੋਵੈ ਓਹ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿ
 ਤ ਸਰਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਲੀ
 ਸਾਹਿਬ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਰਾਮ ਸਰ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ . ਬਬੇਕ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਕੋਲ ਸਰ ਸਾਹਿਬ .
 ਸੀਤੋਖ ਸਰਜੀ . ਸ੍ਰੀ ਨਨਕਾਣੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ . ਮਾਲ ਸਾਹਿ

ਬਜੀ . ਆਦਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕਰੈ ।
ਅਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈ ਚਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤੜਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰੈ
ਉਨਾਂ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਹਰ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ ਹਾਜ਼ਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ॥

ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ . ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਸਾਹਿਬ . ਪ
ਟਨਾ ਸਾਹਿਬ . ਗੁਰਾਂਕੀ ਕਾਂਸੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ .
ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ . ਪੰਜਾ ਸਾਹਿਬ . ਤੋਹਰਾ ਸਾਹਿਬ .

ਆਦਿਕ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਖੇ ਅਸੀਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ॥੮੫॥

॥ ਦੋਹਰਾ ॥

॥ ਇਸ ਦੇਵਨ ਪੁਨਤੀਰ ਬਨ-

ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਆਇਆ ਤਿਸ ਸਿਖ ਨ ਸੁਨ ਮੇਦ੍ਰੈ ਲੀਨੀ
ਹਿਦੈ ਬਿਠਾਇ ॥੧॥੮੫॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੬

ਵੀਂ ਪਾਠਿ ਰੋਈ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲ

ਗੀਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਪੁਰਖ ਮਹਿਖੇ ਦੀ

ਟਨ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰੇ

ਤਰਫ ਸੇ ਬਿਅਤਿ ਆਈ ਗਿਆਨੀ . ਧਿਆਨੀ . ਮਾਨੀ .

ਸੰਤ . ਮਹੰਤ . ਕਿਰਤੀ . ਵਿਰਕਤੀ . ਭਗਤ . ਗਿਹਸਤੀ .

ਸੇਠ . ਸਾਹੂਕਾਰ . ਸਰਦਾਰ . ਬਿਹੰਗਮ . ਆਦਿਕ ਬਹੁ

ਤਆਏ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ

ਹ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਗਿਆਨ ਪਰਸੰਗ ਦੀ ਇੱ-

ਛਾਧਾਰ ਕੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸੋਲਾਂ ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰ

ਣ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤਿ ਰਯਾਮੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

॥ਗਿਆਨ ਮਹਾਂ ਰਸ ਨੇੜੀ ਅਜਿਨ ਤ੍ਰਿਭਵਣਹੁਪ
ਦਿਖਾਇਆ ਸਦੀ ਸੁਨੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੋਹਿਆ ਹਮਘ
ਹਿ ਸਾਜਨੁ ਅਇਆ॥ ॥ਗਿਆਨ ਅਜਿਨ ਗੁਰ
ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅਧੋਰ ਬਿਨਾਸਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ
ਸੀਤ ਭੋਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨ ਪਗਾਸਾ॥ ॥ਭਾਉ ਭੁਗ
ਭਿਤਰੀਏ ਸੰਸਾਰਾ ਬਿਨ ਭੁਗਤੀ ਤਨ ਹੋਸੀ ਛਾਹ॥

ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ — ਜਿਸ ਪਰਕਾਰ ਸੂਰਜ ਕੇ ਦਿਖੇ
ਗਾੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਸ ਪਰਕਾਰ ਅਫਤਾਰਾਂ ਦਿਖੇ ਅ
ਗਿਆਨ ਅਰ ਅਫਰਨ ਨਹੀਂ ਜੀਉ ਈਸਰ ਇਕਰੂ
ਪਰੈਨ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਮੁੰਦਰ ਹੈ ਜੀਉ ਨਦੀਰੂ
ਪਜਾਣੇ ਵਿਸੇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਕਾ ਨਾਮ ਈਸਰ ਹੈ ਬੀਜ ਬਿ
ਛਮੈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਨਿਰਭਇਤਾ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਵਿਰਤੀ
ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪਾਪਤੀ ਹੋਵਤੀ ਹੈ ਸਰਬ ਕਉ ਆਪਣੀ
ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਕਰਣੀ ਸੰਤੋਖ ਧੀਰਜ ਬਿਮ
ਰਖਣੀ ਲੀਲਾਵਤ ਬਿਵਹਾਰ ਚੇਸਟਾ ਕਰਣੀ ਜਿ
ਸਪਕਾਰ ਬਾਲਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੜੇ ਭਾਰੀ ਜਤਨ ਸਿ
ਉਂਖੇਰ ਰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਜਾਣੇ ਲਗਤਾ ਹੈ ਤਬ ਉਸਕ
ਉਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਕਾ ਮੋਹ ਕਿਸੇ ਪਕਾਰ ਕਾ ਕੋਈ ਬੀਗਮ
ਨਹੀਂ ਹੋਵਦਾ ਜੈਸੇ ਮਦ ਪੀਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਬਚਨ ਹੋਵਤੇ
ਹੈਨ ਉਨ ਕੀ ਹਾਣਤਾ ਕੋਈ ਮਨ ਮੇ ਬੀ ਨਹੀਂ ਲਿਆਵਤ
॥ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨੇ ਕਾਰਜ ਬਿਨਾਸਨ ਬੰਧਾ ਦਾ ਪੁਤਰ

ਸੇਰ ਨੇ ਮਾਰਨਾ ਓਨ੍ਹੇ ਸ਼ੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਤਾ ਤੈਸੇ ਗਿਆ
 ਨੀ ਕਿਸੇ ਵਿਵਹਾਰ ਸਾਥ ਪੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਮਨ
 ਕੇ ਸਮਝਾਵਣੇ ਸੇਂ ਜਗਤ ਮਿਥਿਆ ਰੂਪ ਭਾਸਦਾ ਹੈ
 ਇਤਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਸਬਦ
 ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਦੁਨੀਆਂ ਨਾਂ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰ

ਵੰਦਸੀ ਲੋਕਾਂ ਨਾਂ ਸਾਲਾਹਿ ਜੋ ਮਰ ਖਾਕ ਥੀਈ ॥

॥ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਜ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰਣੇ ਸੇਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ ॥
 ਅਬ ਏਕਤਾ ਕੀ ਬਾਤ ਕਹੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ

ਕੋਟ ਅਪਰਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗ ਮਿਟੈ ਸਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਜ
 ਮਤੇ ਛੁਟੈ ਸਾਰੇ ਮਸਤਕ ਕਰ ਮਪਰ ਪਾਏ ਸਾਧ

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥

ਹਉ ਰੀਕ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰਚੇਲੇ ਅਰਥਾਪ ਬੇਟੇ
 ਵਿਖੇ ਕੁਛ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੈਸੇ ਰੁਖ ਟਕੋਰਨ ਮੈਂ- ਪੀ
 ਉਦਧ ਮੈਂ- ਅਫੀਮ ਪੋਸਤ ਮੈਂ ॥ ਤੈਸੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖ ਜੀ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਵਿਖੇ ਬਿਆਪ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥
 ਕੀੜੀ ਔਰ ਹਾਥੀ ਵਿਖੇ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਜੈਸੀ ਹੈ ਹਾਥੀ
 ਵਿਖੇ ਦੇਹ ਕੇ ਅਕਾਰ ਕਾਫਰ ਕ ਹੈ ਸ਼ਕਤੀ ਅਕਾਰ ਕੀ
 ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਚਿਦਾਕਾਸ ਨਿਰਗੁਣ ਵਿਖੇ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ਤ
 ਪਰਮਾਣ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਸਗਰੀਆਂ ਕਹਾਵਤ ਹੈ

ਨ ਕੇਵਲ ਚਿਦਾ ਘਣ ਅਖੈ ਰੂਪ ਹੈ ਚਿਸ ਕੇ ਤੁਲ ਕੋ ੨੮੭
 ਈ ਬੀ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਚਿਸੇ ਦੀ ਹੀ ਰਚਨਾ ਵਿ
 ਖੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਸਰ
 ਬ ਨਿਰੀਤ ਰਏ ਕੋ ਦੇਖਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂਕੇ ਮਸਤ ਕਲੇ
 ਖਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਕਰਹੁ
 ਆਪਣਾ ਹੀ ਰੂਪ ਪਰਤੀਤ ਹੋਵਹਿਗਾ ਨਾਮਦਾਨ ਇ
 ਸਨਾਨ ਸਤ ਸੰਗ ਸੇਵ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਸਾਧਣ ਹੈਨਾ
 ਇਸਨਾਨ ਤੋਂ ਪਰਮੇਸਰ ਚਿਤੁ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥
 ਬਚਨ ਹੁਆ ॥ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖ ਰ
 ਹਿਣ ਨਹੀ ਇ ਤਾਇਆ ਛਾਡੁ ਛਾਡੁ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ
 ਤਹਾਂ ਲਪਟਾਇ ॥ ॥ ਨਾਮ ਰਹਿ ਓ ਸਾਧੂ ਰਹਿ ਓ ਰ
 ਹਿ ਓ ਗੁਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ਕਿਨ
 ਜਪਿ ਓ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ॥ ਪੁਨ: ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਹੀ ਸੀ
 ਗ ਕਰ ਕੇ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਸੀ ਹੁਣ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੱਸੇ ਜੀ
 ਕਿ ਅਗੇ ਲਈ ਸੰਗਤ ਕਿਸ ਦੇ ਲੜ ਲਗਾਓ ਗੇ ਜੀ ਤਾਂ
 ਸੇਰ ਸਿੰਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਜਿਥੇ ਜਾਣੇ ਕਰ ਅਰ ਜਿਸ ਦੇ
 ਦਰਸਨ ਪਰਸਣੇ ਸੇ ਅਸਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਬਖਸ਼ੇ ਜਾ
 ਵਣ ਅਰ ਮੁਕਤੀ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਓਹ
 ਟਿਕਾਣਾ ਦੱਸਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਹੁਕ
 ਮ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਥੇ ਤੁਸੀਂ ਧੀਮਹਿ ਐਸੇ ਗੁਪਤ ਬਚਨ

ਪੁਛਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭੁਲਾ ਕਰ ਦੇਹੋ ਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਇਥੇ ਵੋਇ ਰਾਜ ਕਲਾਂ ਹੈਨਾ।

੧ ਇਕਤਾਂ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਦਾ ਇਕ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ- ੨ ਦੁਸਰੀ ਅਕਾ
ਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਨਾਮ ਸਤਿ ਮੰਤ੍ਰ- ਓਅੰ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾ
ਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ:- ਹੈ॥ ਜਿਸ ਅਸਥਾਨ ਗੁਰਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਕੇ
ਰਭ ਜਨਤਪ ਕਰਿਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਕੋ ਪੁ
ਜਣੇ ਸੇ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਗਾਮ ਦਾ ਸਜੀ ਅਰਗੁ
ਰ ਅਰਜਨ ਜੀ ਨੇ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਚਰਨ ਸਾਧ
ਕੋ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ॥ ਅਰਪ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ॥

“ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਚਾਰ ਸਾਧਨ ਸੰ
ਸਾਰ ਵਿਚ ਉਤਮ ਮੁਕਤੀ ਪਾਪਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨਾ
ਤੁਸੀਂ ਏਹ ਚਾਰ ਕਰਮ ਸਾਧਨਾਂ ਕੇ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਖਦੇ
ਹਾਂ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ ਸਿੱਧ ਕਰਹੁ” ੧ ਦਾਤਾ

੨ ਸੂਰਮਾ ੩ ਭਗਤ ੪ ਜਤੀ॥ “ਸੂਰਮਤਾ
ਈ ਸਿਧਾਂ ਪਾਈ॥ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਇਨ ਸਫਾ ਉਠਾਈ॥ ਦਾਨ
ਕਰਨ ਕੇ ਰਾਜ ਮਝੇਲਾ॥ ਭਗਤੀ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਹ ਸਤੀ ਸੈਲ
ਜਤੀ ਨਿਹੰਗ ਸਿਧ ਤੋਂ ਪਾਰੇ॥ ਬੀਚ ਖਾਲ ਸਾਲ ਛੁਨ ਚ
ਹੇ॥ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਇਨ ਕਰਮੋਂ ਕੇ ਕਰਣੇ ਸੇ

ਤੁਸੀਂ ਉਤਮ ਅਸਥਾਨ ਜਨਮ ਪਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਇਹੋ ਇੰ
ਛਾ ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਰਣ ਹੋਵਹਿਗੀ ਭੁਜਨ ਤਪ ਕਰਣੇ ਸੇ

ਗੁਰਦੇਵੈ ਜੀ ਤਰਨ ਤਰਨ ਸਾਹਿਬਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
 ਰੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਤੁਸਾਨੇ ਮਨ ਦੀਆ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰ
 ਨ ਕਰਨਗੇ ਤਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਿਖ ਚਲੇ ਸਬ
 ਦਉ ਚਾਰਲ ਕੀਤਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਭੁਗਤ ਉਪਾਇ ਦਾ ਪੇਜ
 ਰਖਵਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਏਹ ਸਾਰਾ ਸਬ ਦਪਾਇ
 ਆ ਏਹ ਸਬ ਦਪਾ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਾ ਕੇ ਤੁਰ ਪੜੇ ਸਨੇ ਸਨੇ ਜਰਬ ਤ ਸੰਗਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
 ਜੀ ਆਨ ਨਿਵਾਸ ਕੀਆ ਅਰਦਰਸਨ ਕੀਆ ਅਰ
 ਸਿਖਾ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਕੀਏ ਅਰ
 ਲੰਗਰ ਦੀ ਜੇਵਾ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕ ਕੇ ਸੰਗਤ ਬਿ
 ਦਾ ਹੋਵਤੀ ਰੁਈ ॥ ੧॥ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਮਨ ਮੰ
 ਤਰ ਲਿਖ ਲੀਨਾ ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰਕਾਮ ਮੋਖ ਏਹ
 ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ੧॥ ॥
 ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੨ ਚਲੀ ॥ ॥ ॥
 ਸੀਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਚਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪਧੈ ਰੂ ਜ
 ਗਤ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥਕ ਵਾਲੀ ਵੀਵਾਨ ਲ
 ਗਾਇ ਬੈਠੇ ॥ ਅਰਨ ਕੇ ਦਰ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਆਜਾਦੀ
 ਵਾਰਕਾ ਉਚਾਰੈ ਹੋਵਨੇ ਲਗਾ ਜਦ ਭੋਗ ਪਾਇਆ
 ਤਾ ਸੰਗਤਾਨ ਕੇ ਦਰ ਕੀਆ ਆਵਤੀ ਆਭੁਈਆ
 ਹਜਰੀ ਘੋੜੇ ਅਰਦਾਸਾ ਆਨ ਭੋਟਾ ਕੀਤੀਆ ਮ
 ਥਾਵੇ ਕੀਆ ਜਦ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਤਦ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ

ਬੇਜਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅ
 ਸਾਡੇ ਸਿਖ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਭਗਤ ਦੇ ਟੀਕਿਆਂ ਦੇ ਅਫਤਾਰ
 ਹੋਨ ਅਸਾਂ ਤਾਈਂ ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਹੁ ਦੱਸੀਏ ਜੀ ਕਿ
 ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ ਜੀ ਅਰ ਸਰਮਸਿੰਘ ਅਰ ਦਇ
 ਆਸਿੰਘ ਪੁਰਖ ਖੜਕਸਿੰਘ ਅਤੇ ਬਕਤਸਿੰਘ
 ਅਥਵਾ ਸੁਖਾਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਆਂ ਇਹ ਪਿਛਲੇ
 ਜਨਮ ਯਾ ਹੁਣ ਕਿਸਦੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਨ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸ
 ਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਰਣ ਜੇਤੀ ਸ਼ੁਰੂਪ ਜਾਣੀ ਜਾ
 ਣ ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜੀ
 ਭਾਈ ਮਨੀਸਿੰਘ ਬਿਆਸ ਕੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਦਇਆਸਿੰਘ ਅਕਫੂਰ ਕੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ
 ਅਰ ਭਾਈ ਸਰਮਸਿੰਘ ਸੁਖਦੇਵ ਕੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਇ
 ਆ ਹੈ ਖੜਕਸਿੰਘ ਫੀਸਸਟ ਕੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਇਆ
 ਹੈ ਅਤੇ ਬਕਤਸਿੰਘ ਉਦਿਆਲਕ ਦੇ ਅਫਤਾਰ
 ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁਖਾਸਿੰਘ ਤੇ ਸੇਖਾਨੀਆਂ ਬਾਲਮੀਕ
 ਕਵੀ ਦੇ ਅਫਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਭਗਤ
 ਬਿਨਾਂ ਸਾਡਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੁ
 ਨਦਾ ਚਾਰ ਜੁਗਾਂ ਕਾ ਏਕੰਤੁ ਭਜਨ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਫਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੁਣ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ਸੰਤ ਨਿਹਾਲ ਹੁਏ ਤ
 ਬ ਫਿਰ ਕਾਹਨ ਸਿੰਘ ਮਸ਼ੇਲ ਹਥ ਦੇ ਨਹੁ ਜੇਕੁ ਕਰ
 ਅਚਾਈ ਸੋ ੨੫੭ ਰੁਪਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਦੇ ਹਥ ਦਿੰ

ਤੁ ਅਰ ਕਿਹਾ ਤੇ ਅਰਦਾਸੀਆ ਸਿਖਜੀ ਮੇਰੀ ਤੁ ੨੮੧
 ਵਨ ਇਹ ਤੇ ਕਿਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਦੀ ਵਨ ਕੇਵਿ
 ਖੇ ਸਦਾ ਸੋ ੧੨੫ ਰੁਪਏ ਦਾ ਤਿਹਾਵਲ ਕੜਾਹ ਪਸਾ
 ਵਿ ਕਰਾ ਕੇ ਵਰਤਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਰ ਨਕਦ ਅਰ
 ਹਾਸ ਕੜਾਹ ਪਸਾਇ ਦੇ ਨਾਲ ੧੨੫ ਸਦਾ ਸੋ ਰੁਪਯਾ
 ਦੀ ਆਪ ਕਰੀਏ। ਤੁ ਅਰਦਾਸੀਏ ਉਸੀ ਪਕਾਰ ਕੀ
 ਤੁ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਕਹਿਆ ਸਿਖਨੂੰ ਨਾਮਚਿ
 ਤੁਆਏ ਤੁ ਸਿਖ ਆਇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ
 ਬਰਨਹੁਆ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੁਕਮਹੁਆ ਸਦਾ ਸੋ
 ੧੨੫ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਸਤ ਦਾ ਤਿਹਾਵਲ ਕੜਾਹ ਪਸਾ
 ਇ ਪੇਸ ਪੂਰਬ ਕਰਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਆਰਾਧ
 ਨਾ ਕਰ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾਓ ਅਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂਖਾ
 ਲਸੇ ਜੀਨੂੰ ਵਰਤਾਓ ਤੁ ਬਾਵੇ ਸੀ ਚੰਦ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਸੀਤਾਂ ਭੇਖ ਧਾਰੀਆਂ ਸੀ ਗੁਰੂਜੀ ਪਾਸ ਅਨ ਪਾਰਖ
 ਨਾ ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ
 ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਕੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਬੜੀ ਹੀ
 ਉਂਦਰ ਹੈ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਪੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਸੰਸਾਰੀ
 ਆਂਦੀ ਗੀਤ ਮਿਰਜਾਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀਂ ਭੇਖ ਕਰਦੇ ਹਾਂ
 ਕਿਰਿਆ ਅਸਾਨੀ ਅਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਪਾਸਹੁ ਕਰਾਉਂਦੇ
 ਹੈਨ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪੌਰੋਤਭੀ ਸੰਸਾਰੀਆਂ ਮੂਰਖਾਂ ਪਾ
 ਸਹੁ ਨੀਆਂ ਪਸੂਆਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੀ ਹੈਨ ਗੀਗਾ ਅਰ ਗ

ਇਆ ਜਾ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰਿਭਰਾਉ ਦੇ ਹੋਨ ਅਚਾਰਜਾ ਮਹਾ ਹੰਕਾਰ
 ਰੀਆ ਅਰਮੁਰਖਾ ਦੇ ਅਗੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਦੇ ਹਨ ਜੁਥਾ
 ਨ ਜੇ ਹਿਨਾਂ ਦੇ ਕਹਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾਨੂੰ ਅ
 ਤੇ ਮਾਤਾਨੂੰ ਅਰ ਗੁਰੂ ਜੀਨੂੰ ਪ੍ਰੇਤ ਮਖੜੇ ਆਖ ਦੇ ਹੋਨ ਅ
 ਪਣੇ ਭੇਖ ਦੀ ਹਾਲਤ ਕਰ ਵਢੇ ਦੇ ਹਨ ਥੋਕ ਦੇ ਖਕੇ ਹੋ
 ਰਾਨ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਹਾਜੀ ਅਰਮੁਖੇ ਲਜਾ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਕਯੋ ਜੋ
 ਅੰਤ੍ਰੇ ਭੁਜਨੀ ਕਤ ਪਧਾਰੀ ਆਸਾਧਾ ਕਤਿ ਅਚਾਰਜ
 ਬਾਹਮਣਾ ਬੇ ਗਤੀ ਹੋਵਦੀ ਹੈ ਜਾਗੀ ਆਸੀ ਜਾਰੀ ਅ
 ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਉਨ ਹੋਵੇਗੀ ਬਡੀ ਲਾਜ ਸਰਮ ਕੀ ਬਾ
 ਤ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਰਜ ਕੇ ਤਾਈਂ ਟਿਟਾਲੇ ਚਾਨਣਾ ਦੇਣ
 ਲਗੇ ਹੋਨ ਅਚਾਰਜਾ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਣੇ ਜੇ ਭੇਖ ਮੁਰਖ
 ਭਾਸਦਾ ਹੋ ਪ੍ਰਤਾਹ ਸ੍ਵਾਹਾ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰਾ ਸੰਗ ਗਤੀ ਕੀ ਇਛ
 ਰਖੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਕੇ ਭਾਂਕ ਅਧੋਰ ਹੋ ਕਿ ਜਾਰੀ ਉਮਰ ਜਪ
 ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਅ
 ਰਮੁਖੇ ਏਹ ਬਚਨ ਕੇ ਦੇ ਹੋਨ ਏਹ ਜੀਵਦਿਆ ਸੁਖ ਦੇ
 ਵ ਦੇ ਹੋਨ ਅਰਮਰਨੇ ਕੇ ਪੀਛੇ ਮਕਤੀ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਜਦ ਇ
 ਤਨਾ ਭੁਰੇ ਸਾਰਖ ਦੇ ਹੋ ਤਾ ਪਿਛੋਂ ਚੰਗਾਰ ਸਤਾ ਛਰੁਕੇ
 ਪ੍ਰੇਤ ਕੀ ਜਨ ਪੇਨ ਦਾਰ ਸਤਾ ਹਥੀ ਪਕੜਾ ਦੇ ਵ ਦੇ ਹੋ
 ਕਿਆ ਕ੍ਰਿਰਿਆ ਕਰਮਾ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦੇ ਵ ਦੇ ਹੋ ਤਾ ਤੇ ਹੋ
 ਸਿਖੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੇ ਭੁਰੇ ਸਾਰਖੇ ਜੋ ਕੁਛ ਦੇ ਵੇ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਸਿਖਾਨ ਦੇ ਵੇ ਅਥਵਾ ਜਾਤ ਕੁਜਾਤ ਹੋ ਲੋਕੁ ਦੇ ਵੇ

ਨੂ ਦੇਵੇ ਸਿਦਕ ਭਰੋਸਾ ਗੁਰੂ ਪਰ ਰਖੋ॥ ਸਿਖਾ ਅਰ ੨੬੩
 ਜਕੀਤੀ ਤੇਜਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬਾਹਲੁ ਇਹ ਬਾਰ
 ਤਾਮਾਖ ਦੇਹੈ ਨ ਜਵ ਪੁਰਸ ਮਰਦ ਕੇਤੁ ਲਹੈ ਇਜ
 ਹੈ ਤਦ ਓਜਦਾ ਦੀਵਾ ਕਰਾਵੇ ਤਓਜਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵਰੀ
 ਹੈ ਜੇਹੇ ਜਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਏਹ ਬੀ ਕਹਿ ਦੇਹੈ ਨ ਜ
 ਬਦੀਵਾ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤੇਫਰ ਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਕਮਨਾ
 ਲਬਰ ਰਹੇ ਤੇਓਜਨ ਪ੍ਰੇਤ ਜਮ ਮੁਦੇਹੈ ਨ ਓਜਨ ਲਕੋਈ
 ਵਰਤਦਾ ਬੀਨਹੀ ਜਦ ਦੀਵਾ ਜੀਵਦੇ ਪੁਰਸਨ ਪ੍ਰੇਤ ਕ
 ਰਦੇਵਦਾਹੈ ਤਓਜਨੇ ਮੁਇਆ ਦੀ ਕੀ ਗਤੀ ਕਰਨੀ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੇ ਜਦ ਤੁਰਕਾ ਦਾਰਾ ਜਸੀ ਤਦ
 ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਦੇਵੇ ਦੀ ਹੋਵੇ ਦੇਸਨ ਓਨਾਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੁਰਾ
 ਜੇਨ ਪਕੌੜ ਜਾਗੀਰੀ ਜ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲ ਨੂੰ ਵਧ
 ਵੇਦੇਹੈ ਨ ਕਿਸੇ ਤੁਰਾਓਨਾ ਦੀ ਕੁਲ ਨਾ ਵਧੇ ਤਓਥੈ ਏਕ
 ਬਾਹਮਲ ਬੇਠਾ ਜੀ ਓਜਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਏਨਾ ਕੇਤੁ ਰਕਬ
 ਛਾਵਨੇ ਦਾਰਸਤਾ ਮੇਦ ਜਨਾ ਇਕ ਤਾਇਨਾਨ ਆਖੇ ਸਿ
 ਰਮੁਨਾਂ ਦੇਵਲੁ ਵਜਾ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਆਨੂੰ ਅਨੰਦ
 ਨਾਨੁ ਵਲਤੇ ਗੁਰੂ ਤੇਬੇ ਮੁਖ ਹੋਜਾ ਵਲ ਗੁਰਾ ਦੇ ਬਚ
 ਨਾਨੁ ਨਾਮਨਲ ਅਰ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੇ ਪਿਛੇ ਅਸੀ ਮਿਤ ਪੜਕੇ
 ਇਨਾਨੁ ਪ੍ਰੇਤ ਬਲਾ ਦੇਵਾਗ ਅਰਧਨ ਬੀ ਇਨਾਦਾ ਬੇਹ
 ਲਵਾਗੋ ਕਬੀਰ ਬਾਮਲ ਗੁਰੂ ਜਗਤ ਕਾ ਗੁਰਗਤਨ ਕਾ ਗੁ
 ਰਨਾਹਿ॥ ਅਰ ਸੁਓਰ ਸੁਕੋ ਪਰੇ ਮੁਆਚਾਰੇ ਬੇਦੇ ਮਾਹਿ ਜੇ

ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਅਰ
 ਪਿਆਰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ
 ਤਾਈ ਮੰਨਦੇ ਹੋਨ ਸਾਧ ਲੋਕ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੇ ਚੁਰ
 ਦੇ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਦੀਫ ਟੁਟੀ ਭਰਾਂਦੇ ਹੋਨ
 ਅਰ ਇਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਜੀਯ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਕਦ ਚਿਤ ਨਹੀਂ
 ਰਾਹੀਦੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਕੇ
 ਈ ਉਪਾਇ ਦਸੇ ਜੀ ਬਾਣੀ ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਉਚਾਰਿਆ ॥

ਦੀਫ ਮੇਰਾ ਏਕ ਨਾਮ ਦੁਖ ਟਿਚ ਪਾਇਆ ਭੇਲ
 ਉਨਚਾਨ ਟਉਨ ਸੋਖਿਆ ਚੁਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲਾ
 ਦੀਫ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਕੀ ਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਓਹਨਾਂ ਨੇ
 ਆਪਣੇ ਲੋਭ ਕੇ ਫਾਸ ਤੇ ਦੀਫੇ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਚਲਾਇ
 ਆ ਹੈ ਅਬ ਓਨਾਂ ਕੀਆਂ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਨਿਸਫਲ ਹੋ
 ਇਗਈਆਂ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਦੀਫੇ ਦਾ ਦੋਸ ਨਾ ਸਮਝੋ ਜੇਕ
 ਰ ਦੀਫਾ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਓਹ ਪੁਰਸ਼ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ
 ਨਾਲ ਸਾਫ ਧਾਨ ਹੋਇ ਜਾਏ ਤਾਂ ਓਸ ਤਾਂ ਦੀਫੇ ਫੇਰ ਅਮਿ
 ਰ ਫਕਾ ਕਰ ਕੇ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਚਲਾਇ ਮਿਲਾਇ ਲੇ
 ਟੁਧਾ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰ ਸੀ ਚੰਦ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਹੀਂ ਲਗੇ ਆਪਣੇ
 ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਰਖਿਆ ਹੈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਿੱ
 ਛੇ ਲਗ ਕੇ ਕੋਈ ਪਿਛਲੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀ

੨੫
 ਸੀ ਸਗਰੇਅਪਣੀ ਨਵੀਨ ਮਿਰਜਾਦਾ ਕਰਵੇ ਹੈ
 ਨ ਓਹ ਆਪਸਟਬੰਗਮ ਮਾਲਕ ਸਨੁ ਸਬ ਸੀ
 ਨਾਸ ਬੈਰਾਗ ਬ੍ਰਹਮ ਰਰਜ ਜੋਗੀ ਜੀਗਮ ਸਰੇ
 ਫੜੇ ਸਭਨਾਂ ਪੰਡਿਤਾਂ ਦੇ ਭੇਖ ਸਾਸੂ ਅੰ ਪੁਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਰੰਦੇ
 ਕੇ ਆਪਣਾਨਾ ਭੇਖ ਬਣਾਯਾ ਅਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂਗੀ
 ਬਜਾਇ ਬਜੀ ਕਉ ਚਾਰੇ ਹੀ ਬੇਦੋਕਾ ਸਰਦਾਰ ਬਣਾ
 ਇਆ ਓਹ ਲੋਗਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਜ਼ਾਰ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇ।
 ਤਵ ਤੋ ਭੇਖ ਤੁਰੇ ਹੈਨ। ਦੇਖੋ ਅਬ ਤੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿ
 ਬਪਿਜਟੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀ ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਚਿਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਭਾਗ ਕਰਕੇ ਜੋ
 ਬਾਹਰ ਪੜੇ ਭਟਕੇਗੇ ਓਹ ਕਾਂ ਕੂਕਰਾਂ ਦੀ ਆਈਭ
 ਉਂਦੇ ਫਿਰਨਗੇ ਜਾਧ ਕੰਚੇ ਅਚਾਰਜਾਂ (ਮਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮ
 ਠਾਂ) ਅਰ ਇਤਨ ਮੁਰਖਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਕਰਕੇ
 ਖੁਆਰ ਹੁੰਦੇ ਪਏ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਜਾਧਾਂ ਫਲੋਂ ਫੇਖ
 ਰਾਖ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਿਖਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸੰਸਾਰੀਆਂ
 ਦੀ ਬੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਸਾਧਤਾਂ ਕੁਛ ਕੁਛ
 ਨਤਪ ਕੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਭਾਵੇਂ ਬਚੇ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰੰਤੂ
 ਸੰਸਾਰੀ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਹੀ ਅੰਧੇ ਖੂਹੇ ਵਿਖੇ ਪਏ ਹੀ ਰਹਿਣ
 ਗੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਧਵਿੰਦਾ ਪੜੇ ਕਾਮ ਕੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅ
 ਹੰਕਾਰ ਸਚੇ ਦਿਲ ਸੇ ਤਿਆਗਹੁ ਗੁਰ ਕਉ ਅਕਾਲ
 ਲਪੁਰਖ ਕਉ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸਮੇਂ ਨਿਕਟ ਹੀ ਜਾਣਹੁ।

ਤੁਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਏਕ ਰੂਪ ਪਛਾਣਹੁ ਉਪਕਾਰ ਕ
 ਰਹੁ ਤਨ ਕੋ ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਹਿਬ ਪਰਿ
 ਸਚਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਜਾਹਿਬਾਨ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਤੀਰਥ ਪਰਜ
 ਹ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਤਿਆਗੇ ਬਹੁਤ ਚੇਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰੋ ਕਚੇ
 ਚੇਲੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਬਿੰਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਚੇ ਮਜੂ
 ਰ ਰਾਜਨੂੰ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹੋਨ ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਰਾ ਮਨ ਸਾਧ
 ਨਾ ਕੋ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਤਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਜਜਹੁ ਅਪਣੇ
 ਮਨ ਕਉ ਰਮਤ ਸਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕਾ॥

॥ ਉਦਾਸੀ ਜੋ ਜੈ ਪਾਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਕਰ ਕੇਚ
 ਰਵਾਜਾ ਜਹ ਦੁਤੀਆ ਮੇਲ ਮਨ ਹਕੀਖੇਈ॥ ਨਾਨਕ
 ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਜੋਈ॥ ॥ ਕਬੀਰਾ॥ ॥ ਭਾਂਗ
 ਮਾਂਛੁ ਲੀ ਸੁਰਾਪਾਨ ਜੋ ਜੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਖਾਇ॥ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ
 ਜੇ ਤੇਕੀ ਏਸ ਭੋਰ ਜਾਤ ਲਜਾਇ॥ ਹੇ ਸੰਤ ਤਮਾਕੁ ਚ
 ਰਸ ਗਾਂਜਾ ਜੋ ਪੀਵਹੁ ਗੇਰਾਂ ਦਰਗਾਹ ਅਕਾਲ ਕੀ ਸੇ
 ਧ ਕੇਲੇ ਜਾਵਹੁ ਗੇਰਾਂ ਦਰਗਾਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ
 ਸੇਧ ਕੇਲੇ ਜਾਵਹੁ ਗੇ॥ ਅਰਭੁ ਜਨ ਪੁੰਨ ਕੀਆ ਕਰਾ
 ਇਆ ਸਗਰਾਹੀ ਨਿਸਫਲ ਜਾਇਗਾ ਤੁਹਾਨੀ ਚਾਹੀ
 ਏ ਜਗੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਸਚਾ ਉਪਦੇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿ
 ਖੇ ਪ੍ਰਪਾਦਨ ਕਰੇ ਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਅ
 ਗਿਆਨ ਤੁਸੀਂ ਮਨ ਦੇ ਹਉ ਅਰੁ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਮੁਕਤ ਰੂਪ
 ਕਰ ਕੇ ਜਾਇਆ ਹੈ॥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕਾ॥ ॥

॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਇ ਜਗਤ ਕਉ - ਲੋਗਨ ਕਉ ਬਸਿ ਕੀਨ ॥
 ॥ ਅਤਿ ਕਾਲ ਕਾਤੀ ਕਟੇ ਬਾਸ ਨਰਕ ਮੇਲੀਨ ॥ ॥ ੩ ॥
 ॥ ਹਰਿ ਭੇਖ ਅਤਿ ਰਿਮਲ ਮਾਇਆ ਛੁਪ ਸਨਾਹਿ ਕਛਕ
 ਰੈਛ ਪਾਇਆ ॥ ॥ ਇਤਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਗੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਸਨਾ ਦ੍ਰਾ
 ਰ ਸੁਣ ਕਰਦੇ ਹੀ ਸਾਧੂ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਚਰਣੀ
 ਲਾਗੇ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਧੋ ਸਿਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਸਾਂ ਲੇਭੀਨੂੰ ਸਾਧੂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਸਾਧਕੋਈ ਪਿਖੰਡ
 ਨਹੀਂ ਸਾਧਾਂਦੇ ਮਨ ਸੇ ਅਗਨ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅੰਦਰੁ
 ਹੋਰ ਤੇ ਬਾਹਰੁ ਹੋਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਦਾਰੁ
 ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡ ਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਤਿ ਕੀ ਸੇਵਾ
 ਹੀਰਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲ ਕੁਛ ਅਵਰਨ ਹੋਇ
 ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੁਖ ਨਾਮ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥
 ॥ ੧ ॥ ॥ ਸਾਧੂ ਮਨ ਮੈ ਸਮਝ ਕਰ ਅਪਨੀ ਭੂ
 ਲ ਬਿਰਾਗਾ ਹਾਥ ਜੋੜ ਰਚਣੀ ਪਰੇ - ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਦਰ
 ਬਾਰ ॥ ੧ ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਤੁ ਬਚਨ ਪੀਛੇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ
 ਆਗੇ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰੁ ਬਖਸੈ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹਿ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਉ ਮੰਨ ਹੈ - ਕਰੈ ਨ ਕਿਰਿਆ ਕੋਇ ॥ ਵੀ
 ਦਾ ਕਭੀ ਨ ਰਾਖਦੇ - ਸੁਨਹੁ ਬੇਨਤੀ ਮੋਹਿ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱ
 ਖਨ ਕਉ ਨਹਿ ਕਬੀ - ਕਹਿਲਾਵਹਿ ਰੋ ਪੇਤ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ
 ਪੁਨ ਮੋਹ ਹੈ - ਰਹੀਓ ਸਦਾ ਸੁਚੇਤ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ੮੮ ਵੀ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਈ ॥

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਸੋਢੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਜੋਵ ਪੁਰ ਦਿਖੇ ਦੀਘਨ ਲਗਾਯਾ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ
 ਕੇ ਤਾਈ ਭੇਟ ਦਸਣਿਯ ਲੈ ਲੈ ਕਰ ਹਜ਼ਰ ਆਨ ਹੋਈ
 ਆਂ ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਤੇ ਸਿੱਖਣੀ ਨੇ ਪੰਜ ਸੌ ਪੁੰਨ ਰੁਪਯਾ
 ਅਰਦਾਸੀ ਦੇ ਦੇਹ ਬੰਦੇ ਕਰ ਦੇਨ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
 ਹਜ਼ੂਰ ਖੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਰਦਾਸੀ ਏਨੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰਮ ਸਿੰਘ ਅਰ ਇਵਕੌਰ ਦੀ ਅਰਦਾਸ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਚਰਣਾਂ ਪਾਸ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰੀ ਜੀਅ ਸੀਧੀ ਦਾਇਆ ਹ ਉਚਾ ਪਗਣਾਂ ਮ
 ਕਾਨ ਦੇਖ ਕਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਹੁਣ ਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਤਨੇ ਮੇਹ
 ਟੇ ਮਿਲ ਦੇਹਨ ਅਰ ਬੋਲੀ ਬਾਜੀ ਆਂ ਕਰ ਦੇਹਨ ਜੀ
 ਤੂੰ ਬੇ ਮਕਾਨੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਘਰ ਨੇ ਫਲੇਹਾਂ ਮਕਾਨ
 ਬਹੁਤ ਮਾਂ ਰਖ ਦੇਹਾਂ ਹੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਜੀ
 ਓਹ ਮਕਾਨ ਕਿਤੇ ਦੇਗ ਤੇਗ ਬੇਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਦਾਲ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜ
 ਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹਨ ਨੂੰ ਐਡਾ ਭਾਰੀ ਤੇ ਉਚਾ ਦਰਜਾ
 ਕਿਥੋਂ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਖ਼ਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਅਸਾ
 ਨੂੰ ਸਾਫਾ ਵਿਰਤੀਤ ਦਸਹੁ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਖ਼ਿਪਾ
 ਕਰ ਕੇ ਸਾਂਤ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਤੇ
 ਰੇ ਬਾਝ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਅਸਰਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜੀ ॥

॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬਰ ੨੯੯
 ਨ ਕੀਤਾ ਫਿਪਾਲ ਰੋਏ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕੁ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿ
 ਆ॥ ॥ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਕੁਛੁ ਕਰੇ ਜਿ ਚਿ
 ਤ ਨ ਹੋਈ॥ ਜਿਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੇਟ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ॥ ਹੁਕ
 ਮੇ ਵਰਤੇ ਅਮਿਰਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅਮਿਤ ਪੀਆਵਣਿ
 ਆ॥ ਅਬਜ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰ ਕੇਰੇ ਏਹ ਮਨ ਭੂਲਾ ਜਾਂ
 ਦਾ ਫੇਰੇ॥ ਅਮਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਏ ਅਮਰਤ ਸਬ
 ਦ ਵਜਾਵਣਿ॥ ਆਖੋ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪ ਉਪਾਏ॥ ੧॥
 ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡ ਵਡੇਰਾ
 ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੁ ਭੂਲ ਸੀ॥ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਹੁ ਗੁਜਰੇ ਕਾ
 ਨਾਮ ਵੰਡੈ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੰਨ ਮਿਲਖ-ਤੋਰ
 ਤੁਹਦਾ ਹੋਵਹਿ ਓਭਾਵੇ ਮਹਿਰੀ. ਤਰਖਾਣੀ. ਭਠਿਆਰੀ
 ਖੁਸਿਆਰੀ. ਦਾ ਪੁੰਤਰ ਹੋਵਹਿ ਸਭ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ
 ਦੇਖ ਰਾਜੀ ਹੁੰਦੇ. ਅਰ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਮਿੱਠਤਾ ਸਿਉ ਸਾਕ
 ਕਰਦੇ ਕਰਾਂਦੇ ਹਨ॥ ਜਿਸਦੇ ਪਾਸ ਕੁਛੁ ਨ ਹੋਵਹਿ ਅ
 ਰ ਓਭਾਵੇ ਕੇਤਾ ਹੀ ਉਚਾ ਬਣ ਬਣ ਬੈਠੇ ਉਸਕੀ ਓਰ
 ਕੋਈ ਬੀ ਸਾਕ ਕਰਣੇ ਲਈ ਮੂੰਹ ਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤੁ
 ਈਚਾਰਾ ਜਦੋਂ ਮੋਠੇ ਵਡ ਕੋਣ ਤੇ ਛੋਟਾ ਕੋਣ ਜਾਗੀ ਬਿ
 ਰਾਦਰੀ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪਾਗਣੇ ਮਕਾਨ ਦੀ ਗੱਲ
 ਨੂੰ ਆਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਏਵੇ ਪਾਜ ਹੈ॥ ਅਕ ਬਰ ਬਾਦਸ
 ਹ ਧਾਲੀ ਟਾਲ ਜਦ ਦੀ ਧੀਅ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਸਿੰਦ ਕੀਤੀ ਸੀ

ਅਰਉਸਦੇ ਨਾਲ ਜਬਰਨ ਨਿਕਾਹ ਕਰਵਾਇਓ ਸੁਆ
ਉਸ ਜੱਟ ਕੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਬਾਦ ਸਾਹ ਦੇ ਪਾਸ ਆਪਣਾ
ਸਾਹ ਫਰਤਿਤ (ਹਾਲ ਹਵਾਲ) ਆਖ ਜੁਣਾਇਆ ਜੀ
ਜੇਹੜੇ ਗਰੀਬ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਓਹੁ ਭੀ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀ
ਆਂ ਕੋਤਾਂ ਈ ਮਿਲਣਾਂ ਨਹੀਂ ਡਿਆਗਦੇ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੀ ਸੰਗਤ ਦੇ ਕਾਰਣ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਅਰਵੁ
ਰ ਨੇੜੇ ਦੇ ਸਾਕ ਸਰਬੰਧ ਮਿਲਣੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ॥

ਏਹ ਬਾਤ ਅਕਬਾਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣਦਿਆਂ ਸਾਰੀ
ਹੁਕਮ ਲਿਖ ਕੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਪਈ ਜੋ ਹੱਕ ਹਮ ਸਾਏ
ਬਿਰਾਦਰ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਹੋ ਸਾਰੇ ਆਇਕਰ ਦਿੱਲੀ ਸਹ
ਰ ਕੇ ਬੀਚ ਅਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤਥਾ ਭੈਣ ਕੋਤਾਂ ਈ ਮਿਲੇ
ਮੈਂ ਤੁਮ ਸਰੁ ਪਰ ਅਤੁਮਿਤ ਪਰਸਿਨ ਹੋਵਹੁਗਾ ਅਰ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇਂ ਮਿਲਹੁਗਾ
ਤੁਮ ਸਰੁ ਕੋ ਫਾਜਿਬ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਸਹਿਰ ਕੇ ਬੀਚ ਅ

ਇਕਰ ਅਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ ਮੁਕਰਰ ਕਰਹੁ ਅਰ ਸਰ-
ਦਾਰਹੁ ਕੇ ਮੁਆਫਿਕ ਮੇਰੀ ਨੌਕਰੀ ਬਜਾਵਹੁ॥ ਅਰ
ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਦੀ ਉਮਤ ਮੇਂ ਆਵਹੁ ਦੀਨ ਅਰ ਈ-
ਮਾਨ ਦਾ ਕਲਮ ਪੜਹੁ॥ ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਸੇਂ ਆ ਕਰ
ਮਿਲਹੁਗਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਤਿਰੋਪਉ ਖਿਲਤਾਂ ਇਨ
ਮ ਕਿਨਾਮ ਬਖਸ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਲਕੀ ਨਸੀਨ ਕਰਾਂਗਾ
ਜਾਖਤ ਪਹੁੰਚਿਆ ਤਾਂ ਪੜਦਿਆਂ ਸਾਰ ਬੇਟੀ ਫਾਲੇ ਬੜੇ

੨੦੭

ਲਾਜਮ ਤੇ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰਹੋਏ ਉਤਰ ਕੋਈ ਨ ਦਿੱਤਾ
 ਜੇਹੜੇ ਜਟ ਗਰੀਬ ਹੋਏ ਹੋਏ ਯਾ ਪਿੰਡਾਂ ਥੀ ਨਿਕਾਲੇ
 ਹੋਏ ਸਨ ਉਨਾਂ ਏਹ ਖਬਰ ਜਦ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਇੰ
 ਕੰਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸਲਾਹ ਕਰਣੇ ਕਿ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ
 ਅਸੀਂ ਘਰੋਂ ਘਾਟੇ ਨਿਕਲੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਮੀਨਾਂ ਖੁੱਸ ਗਈ
 ਆਂ ਘਰੋਂ ਬੇ ਘਰ ਹੋਇ ਗਏ ਹੁਣ ਦਾਉ ਪਮੇਸਰ ਦਾ
 ਸੁਝਾਇਆ ਸਾਡੇ ਹਥ ਆਇਆ ਹੈ ਬੇਟੀ ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਰੂ
 ਏਦੀਏ ਅਸੀਂ ਰਲ ਕੇ ਬੇਟੀ ਫਾਲੇ ਬਨ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਅਕਬਰ ਕੇ ਪਾਸ ਚਲ ਪਹੁੰਚੀਏ ਇਹ ਸਲਾਹ ਪੱਕੀ
 ਠਹਿਰਾਇ ਕਰ ੩੫ ਪੈਤੀ ਗਰੀਬ ਬੇਟੀ ਫਾਲੇ ਬਣ ਗ
 ਏ ਔਰ ੩੬ ਜਟ ਦੋਹੜੀ ਫਾਲੇ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਗਏ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦਿੱਲੀ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਬੀਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆ
 ਗੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਦੀ ਮਾਂ ਮਰ ਗਈ ਸੀ ਉੱਥੇ ਸਾ
 ਕਾਂ ਦਾ ਪੰਜ ਕਰ ਕੇ ਪੱਗਾਂ ਦਿਤੀਆਂ ਜਟਾਂ ਵੀ ਚਾਲਦੇ
 ਅਨੁਸਾਰੀ ਤੇ ਉਰ ਬੇਉਰ ਦਿਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਖਾਣੇ ਭੇਜੇ
 ਅਰ ਇਉਂ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੋ ਸਾਡਾ ਦੀਨ ਅਰ ਈਮਾਨ
 ਕਬੂਲ ਕਰਣਗੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਦਾ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦੇਣਗੇ
 ੩੬ ਬਹੁਤ ਭਾਭੀ ਗਰੀਬ ਸਨ ਓਹ ਤਾਂ ਝੁਟ ਪਟ ਸੁਣ
 ਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਅਪਨਾ ਧਰਮ ਤੇ ਮਜਹਬ ਪਰੇ ਸੁੱਟ ਕੇ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਪਾਲਕੀ ਨਸ਼ੀਨ ਹੋਇ ਗਏ
 ਬਹੁਤ ਧਨ ਏਲਤਲੇ ਇਕਰ ਅਪਨਿਆਂ ਉਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ

ਵਿਚ ਆਏ ਜਿਥੇ ਉਨਾਂ ਤਾਈਂ ਠਾਹਰ ਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਾ
 ਪਤ ਹੁੰਦੀ ਲੜਕੀ ਦੇ ਅਸਲੀ ਸਾਕ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨੇ
 ਬੜਾ ਗੁੱਸਾ ਕੀਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਠਲਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਜੁ
 ਏਹਨਾਂ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅਲਗ ਕਰਹੁ ਬੇਟੀ ਲੈਣੀ ਦੇਣੀ
 ਨਹੀਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਪਿੱਛੇ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੀ ਬੇਟੇ ਬੜੇ ਹੁ
 ਏ ਕੋਈ ਲੋਵੇ ਦੇਵੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਅ
 ਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮਿਲ ਕਰ ਇਹ ਸਲਾਹ ਠਹਿਰਾਈ ਕਿ
 ਅਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿਚ ਸਾਕ ਕਰੀਏ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਦੀ
 ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਆ ਪਰਵਾਹ ਹੈ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸਰਤ ਮੁ
 ਕਰ ਰਕਰਹੁ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਕਿਸੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਕ
 ਰੇਗਾ ਓਵੇ ਨਾਲ ਵਰਤਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀਸਾ
 ਰਵਿਖੇ ਜਟ ਜੇਹਾ ਦਲੇਰ ਬਹਾਦਰ ਦੇਗਾ ਤੇਗ
 ਕਾਧਨੀ ਨਿਰਭੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਪੈਵੇ ਹੋਇਆ
 ਜੈਸੇ ਸ਼ੇਰ ਸੂਰ ਦਾ ਹਠ ਹੈ ਤੈਸੇ ਇਨਕਾ ਹਠ ਹੈ
 ਸਨਮੁਖ ਜੁਧ ਬੀ ਕੈਰਨ ਹੋਣਾ ਮਰਣ ਪਰਯੰਤ ਸੀ
 ਸਜਾਏ ਹਠ ਨਜਾਏ ਇਸ ਕਰਕੇ ਐਸੇ ਪੱਕੇ ਹੈਨ ਔਰ
 ਨਲੱਜ ਹੈਨ ਜੇਹੜੇ ਪਰਾਈ ਧੀ ਅਕਉਂ ਬਿਆਹ ਕਰ
 ਆਦਰ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਉਂ ਉਨਾਂ ਦੀ ਧੀ ਦਾ ਬੀ ਅ
 ਦਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਅਦਲੇ ਬਦਲੇ ਹੈਨ ਤੁਸੀਂ
 ਹੁਜਾਰੇ ਵਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਕ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਹੋ
 ਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਅਗੇ ਆਇਆ

ਕਿੱਕਰ ਬੀਜੇ ਜੰਟ ਪੈਧ ਲੋੜੇ ਪੰਟ ॥ ਸੀਮਾ ੩੦੩

ਖਟਾਕੁਸ ਬਦਾ ॥ ਲੇਖਨ ਮਿਟਈ ਹੋ ਸਖੀ ਜੋ
ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਝੁਠੀ ਦੁਨੀਆਂ ਗਣਾਰਾ ॥ ੧ ॥
ਹੋਰਗਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੋ ਆਗਿਆ ਦਈ ਸਭ ਨੇ ਮਾਨੀ
ਹੀ ਕਾਲਕੀ ਦੇਣੀ ਦੇਖ ਘਰ ਹੋਇ ਗਰੀਬ ਸੁਨੀ ਕਾ ॥ ੧ ॥
ਧਰਮ ਰਾਖਣਾ ਸੁਸਤਕ ਸਿੱਖੀ ਸਿਰ ਕੇ ਸੰਗਾ ਮਰਣਾ
ਕਾਇਰ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮੁਖ ਕਰ ਕੇ ਜੀਗਾ ॥ ੨ ॥ ਐਸਾ ਕਹਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਹੁਕਮ ਜੋ ਮਨੈ ਮੋਗਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਕਰ ਰੂਪ
ਸਭ ਜਾਣਹੁ ਸਭ ਕਰ ਜੋਗਾ ॥ ੩ ॥ ਇਹ ਸਾਖੀ ਪੂਰਨ ਭਈ
ਮਨੀ ਸਿਧ ਲਿਖ ਲੇਹੁ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜੇ ਪੇਸੇ ਮੁੜ ਨਹੀਂ ਜ
ਨਮ ਕਰੇ ਹਿ ॥ ੪ ॥ ੮੮੪ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੮੮

ਵੀ ਪਾਰੰਭ ਹੋਈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰ, ਦੀਨ ਦਮਾਲ,
ਕਰੁਣਾ ਭੰਡਾਰ, ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਜਗਤ ਗੁਰੂ, ਜੇਤੀ ਸੁਰੂ
ਪ, ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ, ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਕਾ ਵਾ
ਲੀ, ਸੋਢੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਅਤਿਰਜਾਮੀ, ਜਾਣੀਂ ਜਾਣ, ਗੁਰੂ
ਜੀ, ਬੀਜਾ ਪੁਰ ਕੇ ਟਿਖੈ ਦਰਬਾਰ ਕੀਆ ਸੀ ਗਤਾਂ ਝੁੰਡਾਂ
ਦੇ ਝੁੰਡ ਆਨ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਈਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
ਸਾਸ ਖਜਾਨਾ ਜਾਤ ਹੈ ਤਾਂਕੀ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ਰਤਨ
ਅਮੋਲ ਗਣਾਇ ਕੈ ਫਿਰ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥
ਸੀਤ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ
ਇਨ ਗਤ ਅਰਾਧਣਾ ਕਰੋ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥ ॥ ਸੀ

ਮੁਖਣਕਾ॥ ॥ਸਾਸ ਪਲਟੇ ਨਾਮ ਬਿਨ- ਧਿਗਜੀ
 ਫਣ ਸੀਸਾਠ॥ ॥ਇਕ ਦਮ ਗਾਫਲੋ ਸੰਦਮ ਕਾਫਰ
 ॥ ॥ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ-ਕਰੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਾ
 ਲਗੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੋਨੇ ਦੇ ਹਥੋਂ ਸਰਾ
 ਧਨ ਹੀ ਕਰਵਾਉਣੇ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ
 ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਦੇ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਫਟੇ ਕੇ ਦਿਨ
 ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਓਸ ਸਮੇਂ ਜਪੁ
 ਜੀ ਮੰਤ੍ਰੇ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜਿਆ ਤੁ
 ਸੀ ਜਪੁ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਰਾਧ ਪੁਨਿ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਲੇ ਗ
 ਬਿੰਦਾ ਬਨ ਜਾ ਕਰ ਮਥੁਰਾ ਵਾਸੀ ਅਜੁੰਧਾ ਵਾਸੀ
 ਹੋਰ ਹਿੰਦੂ ਬੈਰਾਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਾਰਸ ਨਾਥੀ ਸਾਰਿਆ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਹਾਥ
 ਜੋੜੇ ਅਰ ਨਿਮਤਾ ਪੂਰਬ ਕ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗ
 ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਾਰਬਹਮ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵਾਂ ਗੁਰ ਕਲਗੀ ਅਵ
 ਤਾਰ ਪੰਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਂ ਅਵ
 ਤਾਰ ਨੈ ਕਾਲ ਜਮਨ ਕੋ ਮਾਰ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਸੁਖ ਆਨੰ
 ਦ ਪਰਾਪਤ ਕੀਏ ਮੁਹਾਰ-ਮਾਨੋ ਅਨੇਕਾਂ ਹੀ ਜਿਸ
 ਪਰ ਕਰ ਸੀ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਨੈ ਗਫਲ ਕਉ
 ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਫਿਰ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਨਾਮ ਕਉ ਜਗਤ

ਕੇਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਅਥਵਾ ਨਾਮਵਰ ਕੀਆ ਅਰ ਸੀਤਾ ੩੦੫
 ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਰਾਖਸ਼ੋਂ ਕਾ ਸੰਘਾਰ ਕਰ ਕੇ ਦੇਵਤਿ
 ਆਂ ਕੀ ਰਖਿਆ ਕਰੀ ਤਿਸੀ ਪਰਕਾਰ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਅਵਤਾਰ ਹਉਨੀ ਨਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਔਰੰਗੇ ਦੁਸ਼ਟ ਕਉ
 ਮਾਰ ਕਰ ਅਸਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀ ਗਫਿਆ ਕਰ ਅਸੀਂ ਤੇਰੀ
 ਸਰਣ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਅ
 ਰ ਬਲਵਾਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਿਪਾ ਸਾਗਰ
 ਪੁਛਿਆ ਹੋ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਸਾਰ ਹਾਲ ਬਤਲਾ
 ਵਹੁ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਪੁਜਾਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ ਠਾਕੁਰ
 ਮੰਦਰ ਸਿੱਖ ਮੰਦਰ ਦੇਵੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲਾ
 ਗੁਰ ਅਸਥਾਨ ਹੋਰ ਜੋ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਦੇ ਰੰਗੇ ਚੰਗੇ ਮਰ
 ਨ ਅਰ ਅਸਥਾਨ ਸੇ ਚਿਹਰੇ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੇ
 ਕਰ ਵਹਾਇ ਅਰ ਪੁਟਾਇ ਪੁਨ: ਗਿਰਾਇ ਦੀਏ ਹੈ
 ਨ ਸਗਰੇ ਹਿੰਦੂ ਬਰਬਾਦ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਅ
 ਦੇ ਤੀਰਥਾਂ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਚਿਹਰੇ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਨੇ ਸਾ
 ਗੀ ਪਹਿਲੀ ਗੀਤੀ ਹਟਵਾਇ ਦਈ ਹੈ ਔਰ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ
 ਆਂ ਜਨ੍ਹਾਂ ਤਕ ਪੁੱਟ ਸਿੱਟਿਆ ਹੈ ਸੁ ਅਰ ਉਨਾਂ ਜਗਾਂ ਪ
 ਰ ਮਸਤਾਂ ਅਰ ਮਕਬਰੇ ਪਟਾਇ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਜਿਨ
 ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਜੁਮੇ ਕੋਈ ਇਕ ਕਸੂਰ ਖੁਹ ਮਖੁਹ ਆਇ
 ਥੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਝੁਟ ਪਟ ਚਿਸੇ ਕਤਲਾ ਮਲਈ ਹੁਕਮ ਦੇ

ਇਦਾ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ
 ਸੀ ਮੁਖ ਫਾੜ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ
 ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ ਉਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰ
 ਨਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨ
 ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨ ਸੈ ਦੁਜਾ ॥
 ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਜਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿ
 ਮਰਨਿ ਵਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਨੁ
 ਰੁਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰ
 ਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾ
 ਏ ॥ ੩ ॥ ॥ ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਰੋਜ ਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸ
 ਹਿ ਬਹਿਦ ਧਰਮ ਕੇ ਰਖੰਕ ਉਪਰ ਭਾਣਾ ਟਰਡਿਆ
 ਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਜੋ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਕੇ ਤਾਈਂ ਸੌਦਾ ਕੀ ਮਰ
 ਜ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਓਸ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਕੇ ਬਲ ਸੇ ਉਸ ਪਾਪੀ
 ਕੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਰਈ ਯਤ ਕਉ ਬੈਠੀ ਜਾ
 ਨਣੇ ਯੋਗਮ ਹੈ ਨਹੀਂ ਰਈ ਯਤ ਬੇਟੇ ਮਾਫਕ ਹੋਵਤੀ
 ਹੈ ਔਰੰਗੇਈ ਆਰਬਲਾ ੯੯ ਉਨਾ ਹਨਵੇਂ ਟਰਖ
 ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੈ ਕੇ ਟਲ ਪੰਖੀ ਜਾਹ ਬਰਸ ਹੀ
 ਰਾਜ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਜੇਹੇ ਭਾਰੀ ਪਾਪ ਕੇ ਕਰਣੇ ਕਰ
 ਕੇ ਇਸ ਕਾ ਸਾਰ ਤੇਜ ਪੁਤਾ ਪਾਟ ਜਾਵੇਗਾ ॥
 ਸੰਮਤ ੧੭੬੪ ਸਤਰਾਂ ਸੈ ਰੋਹਠ ਮਹੀ ਨੇ ਟਗਣ ਦੇ

੨੧ ਇਕੀਸ ਦਿਨ ਗਏ ਪੀਛੇ ਅੰਗ ਜੇਬ ਦੀ ਮੋਤ ੩੦੭
 ਤੇ ਤੇ ਪਿਆਰਿਓ ਅਜੇ ਤਿਨ ਤੇ ਫਰਖ ਕੀਤੋਰੈ
 ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰੁਤ੍ਰਪ ਅਕਾਲ ਪੁਰ
 ਖਕ ਤੁਜਨ ਕਰਹੁ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਨਾਮ ਜਪਹੁ
 ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕ ਕਬਹੂੰ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬ
 ਹੁ ਭੇਖਾ ਗੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਾਣ ॥
 ਰੋ ਦੇਖਹੁ ਇਨਾ ਮੰਦਰਾਂ ਦੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ਨਵੀਨ ਰਚੀ
 ਜਾਵਹਿਗੀ ਪੁਨ: ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਰਲ ਕਰ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜਿਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਸਾ
 ਧਨਾ ਸਾਥ ਤੁਸੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਇਸਟੀ ਹੁਏ ਤੇ ਤੁਸੀ ਅ
 ਗੰਮ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬਤਲਾਉਂਦੇ ਹਉ
 ਅਸਾਂ ਤਾਈ ਬੀਆਪਣਾ ਕੋਈ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਬਖਸਹੁ ਜੀ
 ਜਿਸ ਕੇ ਜਾਪ ਕਰਣੇ ਪੜ੍ਹਣੇ ਸੇ ਅਸਾਡੇ ਮੈਂਭੀ ਕਲ
 ਸਕਤੀ ਸਿਧ ਹੋਵੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਗਾਇਤ੍ਰੀ
 ਆਂ ਪੜ੍ਹ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਜੀ ਹਾਸਲ ਕੁਛ ਨ ਹੁਆ ਨਾ ਸਾਂਤ
 ਆਈ ਨਾ ਗਿਆਨ ਪਾਪੁ ਹੁਆ ਗਾਇਤ੍ਰੀਆਂ ਪੜ੍ਹਨੇ
 ਸੇ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਤਿਅਰਥ ਗਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ
 ਭੁਲੇ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਬੋਧ ਅਫਤਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਫਿਰ ਹੀ ਕਲਾ ਹੈ ਜਪਸੀ
 ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪਰਤਾਪ ਘਟ ਗਿਆ ਹੈ
 ਤਾਹੀਏ ਕਲਜੁਗ ਤੁਹਾਡਿਆਂ ਸਿਧਾਂ ਨੂੰ ਨਰਕ ਵੱਲ ਖ

ਤੁਨ ਦਾ ਨਾਉ ਬੀ ਨਹੀ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸੁਰੂਪ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਸਿਨ
 ਤੇਇ ਬੋਲੇ ਹੇ ਸਿਘੇ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਅ
 ਫਤਾਰ ਸੇ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਭੁੱਧ ਗਿਆ
 ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜੁਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬਾ
 ਣੀ ਨੂੰ ਅਮਰ ਅਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਾਣਿਆਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰ
 ਬ ਲੇ ਕਰਮ ਅਰ ਗੁਰਗ ਉਦੇ ਹੋਏ ਹਨ ਬੇਟੀ ਮਤ
 ਅਰ ਭੁੱਧ ਸੇਰ ਸਨਹੀ ਆਂਦਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਦਿਕ ਦਸਾਂ ਅਫਤਾਰਾਂ ਕੇ ਸਬਦ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕ
 ਮੰਤ੍ਰ ਟ ਬਾਣੀ ਸੀ ਹਣੀ ਕੇ ਦੂਧ ਸਮਾਨ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਸੁ
 ਵਰਨ ਦੇ ਪਾੜ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿੰਦੇ ਕੇ
 ਮਲ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਬਾਣੀ ਸਮਾਇ ਜਾਵਹਿ ਗੀ। ਤੁਸੀਂ
 ਅਮਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਿਆ ਕਰਹੁ। ਸੀਧਾ
 ਵੇਲੇ ਹੁਰਾਸ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ। ਪਰਸਾਇ
 ਫਕ ਕੇ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਬਿਸਮ ਕਰਣੇ ਕੇ ਸਮਝ ਆਰਤੀ ਸੇ
 ਹਿਲੇ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਗੇਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ।
 ਸਭ ਨਾ ਰਲ ਕੇ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਜੀ ਤੇਰੀ ਸਿਖਿਆ ਲੈਕੇ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਹੁੰ ਪੁ
 ਛਣੇ ਜੋਗ ਦੀ ਕੁਛ ਇਛਾ ਨਾ ਰਹੀ ਛੇਤ ਦੁਸਟ ਕੇ
 ਤੀਖਣ ਹੋਨ ਹੋਨ ਅਸੀਂ ਕਿਸਤਰਾਂ ਲਾਇਆ ਕ
 ਰਾਂਗੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ

ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਧ ਕਰ ਲਿਆ ਕਰਹੁ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸੀ ਛੋਹਤ ਦੂਸ ੩੦੯
 ਨਾ ਹੋਵਹਿ ਇਕੋਤਰ ਸਉ ੧੦੧ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ
 ਕੇ ਸੁੱਧ ਹੋਇ ਕਰਣੇ ਜੇ ਛੋਹਤ ਦੂਸ ਨਾ ਹਟ ਜਾਏਗੀ
 ਅਰ ਸੁੱਧਤਾ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੀ ਹੋਸਿਘੋ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰਾ
 ਹੁਕਮ ਮਨਿਣਾ ਗੀਗਾ ਦੀਲੋ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣੀ ਜਦਗੀ
 ਗਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੀ ਫੇਰ ਸਾਰੇ ਹੀ
 ਹਿਦੁ ਸਿੰਘ ਧਰਮ ਕੇ ਕਰਮ ਕਰਣੇ ਲਗ ਜਾਵਹਿਗੇ
 ਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵਨਾ ਸੇ ਪਾਠ
 ਕਰਾਵਣਾ ਟਿਆਹ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਜੋ ਅੰਗੇ ਦੇਸ ਚੁੱਕੇ
 ਹਾਂ ਐਸਾ ਕਰਣਾ ਬਾਲੀ ਮਣ ਸਣੇ ਦੇ ਬਾਂ ਤੁਸਾਂ ਪੰਜ
 ਪੌੜੀਆਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਾ ਜਪਜੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਅਰ
 ਦਾਸ ਟਾਹ ਸੀ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋ
 ਵਹਿ ਸਿਖਾ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁੱਖਾ ਸਾਂਜੀ ਤੇ ਭੁਖ ਤਿਖਾਨੇ
 ਐਸਾ ਬੇਹਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਅਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ
 ਬੀ ਸੁਧ ਬੁਧ ਭੁਲ ਗਈ ਜੀ ਇਸ ਅਜਾਨ ਪਣੇ ਦੇ
 ਦੁਖ ਵਿਚ ਮੁਸਲੇ ਦਾ ਡੋਹਿਆ ਹੋਇਆ ਅੰਨ ਪਾਣੀ
 ਖਾਇ ਪੀ ਬੈਠਾ ਹਾਂਜੀ ਹੁਣ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਪਛੋਤਾਵਾ ਤੇ
 ਡਰ ਐਸਾ ਘਰ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ ਭੁੱ
 ਝਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ॥ ਜੋ ਉਪਾਉ ਵੇਸੇ ਓਹ ਕਰਾਂ ਤੇ ਬੇਧਰਮੀ
 ਹੋ ਕਰਨ ਮਰਾਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਚਨ ਕੀ

ਤਾ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਾਇਤ ਹੈ - ਇਤੋ ਨ ਰਿਜਕ ਸੰਬਾਹਿ
 ਹੇ ਸਿਖਾ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੀ ਰਹਿਆ ਕਰਨੀ ਯੋਗ-
 ਤੇ ਤੂੰ ਇਕੋਤ ਸੋ ੧੦੧ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰ ਫੇਰ
 ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਇ ਤਉ ਸੁਧ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿ ਤਾਹ
 ਪੰਜ ਸਿਖਾਂ ਯਾਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਜਬਾ ਸਕਤਿ ਪਰਸਾਇ ਛੁ
 ਕਾਇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੈ ਹਥ ਜੇਤ੍ਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਸੱਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲ ਕੇ ਮੁਸਲੇ ਦੇ ਭਾਡੇ
 ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੀ
 ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਾਗਰ ਬਚਨ ਫਰਮਾਇਆ ਤੇ ਸਿਖ
 ਤੁਪੰਜ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੇ ਕਰ ਲੇਹੁ ਪੰਜ ਸਿਖ ਕੱਛੁ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਦੀ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਟਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਬਾ ਸਕਤ
 ਪਸਾਇ ਛੁਕਾ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਤੇਏ ਸਿਖਾਂ ਸਿਖਾਂ
 ਸਮੂਹ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੇ ਜੇਤ੍ਰੇ ਬਾਡੇ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਰਲ
 ਜਾਵਹੁ ਏਕ ਸਿਖ ਪਾਰਬਨ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਥੇ
 ਤਰਕ ਦੀ ਸੰਗ ਸੰਗਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਓਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ
 ਕਿ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਖਾਣਾ ਖਾਹੁ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵ
 ਹੁ ਅਰ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹ ਲੇਵਹੁ ਬਚਨ ਹੁਆ ਮਾ
 ਨੁਖ ਕੀ ਰੋਕ ਬਿਰਥੀ ਸਭ ਜਾਨਾ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭ
 ਗਵਾਨਾ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਨਾਲ ਖਾਇ ਕਰ ਧਰਮ ਨਹੀ
 ਹਾਰਣਾ ਆਗੇ ਇਕਾਰੀ ਲੋਗ ਟਿੱਕੇ ਜੀਝੁ ਵਾਲੇ ਵੇ
 ਸਣ ਕੀ ਸੰਗਤ ਰਖੀ ਬੈਠੇ ਹਨ ਆਪਣਾ ਖਾਣਾ ਖਾਣੇ

੨੧੧
 ਸੇ ਹੁੰਦੁਆਂ ਕੇ ਸਾਥ ਫਰਤ ਕੇ ਪਰਵਾਨ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਤੁੰ ਟਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਧਰਮ ਨਾ ਹਾਰ ਸਿੰਘ
 ਪੰਥ ਹਈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ। ਲਾਗਰੀ ਅਰਜਕ
 ਹੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਸੁ ਦੀ ਹਰੀ ਲੋਹ ਦੇ ਬਾਲਣ
 ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਸੜ ਗਈ ਹੈ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਬਚਨ
 ਹੋਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਕਾਲ ਸੁਟਹੁ ਲੋਹ ਨੂੰ ਮਾਂਜ ਕਰ
 ਮਿਟੀ ਦਾ ਚਉਕ ਪਾਟਹੁ ਸਾਰੇ ਲਾਗਰੀ ਕੇ ਸਾਂਸਣੇ ਇਸ
 ਨਾਨ ਕਰ ਕੇ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਫੇਰ ਲਾਂ
 ਗਰੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਕਰੁਣਾ ਸਾਗਰ ਜੀ ਅਸਾਂ
 ਤਾਂਈ ਪਰਸਾਇ ਕਾ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਆ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਦੇ ਪਰਸਾਏ ਘੋੜੇ ਅਰ ਗਊਆਂ
 ਨੂੰ ਅਰ ਚੂਹੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਹੁ। ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਜੀ ਜਿਸ ਕਰੇ ਭਾਂਡੇ ਕਉ ਕਾਂਕੜਾ ਜੁਠਾ ਕਰ ਦੇਣੇ
 ਓਸ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਆਗਾ ਹੈ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਪਿਉ ਗੁਰੂ ਜੁ
 ਠਾਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਖਾਣੇ ਟਾਲਾ ਜੁਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਜੋ ਪਾੜ ਮਾਂਜਨ ਵਿਖੇ ਨ ਆਵੈ ਓਹ ਅੱਸੁ ਧਰੈ ਜੋ
 ਅਗ ਵਿਚ ਪਾ ਕਰ ਸੁਧ ਹੋ ਜਾਵੈ ਓਹੀ ਸੁੱਧ ਹੈ ਚਾਂਦੀ
 ਸੋਨੇ ਕੇ ਪਾੜ ਧੋਵਣੇ ਸੇਹੀ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਵਤੇ ਹੈ ਪਰ ਜੋ
 ਭਾਂਡਾ ਢੱਕਿਆ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਪੌੜੀ ਪੜ ਭੋਗੀਤੀ
 ਸਹਾਇ ਪੜ ਕਰ ਕਰਦ ਭੋਟ ਕਰ ਫੁਕੇ ਜੇ ਖਾਲੀ ਭਾਂਡਾ
 ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅੱਗਨਿ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕਰ ਸੋਧ ਲਵੇ।

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਸੰਗਤਿ ਕਰੋ-ਸੁਨਹੁ ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜਾਹਉ ਅਪਰਾਧੀ ਅਫਗੁਨੀ-ਬਹੁਪਾਪੀ
ਮੰਦਕਾਜਾ॥੧॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬਖਸਿਦ ਤੂੰ-ਬਖਸਹੁ
ਸਦਾ ਅਨਾਥਾਹਮ ਕੂਕਰਦੁਆਰੇ ਖੜੇ ਸੁਨਹੁ ਪੰਥਕੇ
ਨਾਥਾ॥੨॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਣਾਕਾ॥ ॥ ਲੇਖੇ ਗਣਤਨ
ਫੂਟੀਐ-ਖਿਨ ਖਿਨ ਭੁਲਣਹਾਰਾ॥ ਬਖਸਣਹਾ
ਰਾ ਬਖਸ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰ ਉਤਾਰਾ॥੩॥੮੮॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਨਦਿਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਕਰੁਣਾ ਭੰਡਾਰ
ਬੀਜ ਪੁਰ ਕੇਵਿਖੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ
ਬੇਸੁਮਾਰ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ ਹਿੰਦੂ ਬੋਧ ਮਤ ਫਾਲੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਅਰ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਕਰ
ਣੇ ਲਗੇ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਮਾਸ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਫਰਤ
ਦੇ ਚੋਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੁਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ
ਹਤਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ॥ ਗੀਗਾ ਗਇਆ ਹੋਰ ਤੀਰ
ਬ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਦੀਵਾ ਫਟੀ ਏਹ ਭੀ ਫਰਤ ਮਾ
ਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਾਸਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੀ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਭੁਲ ਇਸ਼ਟਾਸ਼ਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਰਦੇ ਜੀ ਜੋਨਿ
ਰਜੀਉ ਅਸਤ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਜੋਨ ਤਾਰਨੇ ਜੀ
ਉਦੀ ਗਤੀ ਅਪਗਤੀ ਕਲਪਤ ਭਰਮ ਅਧਿ ਅਰੋਪ
ਤੈ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀਮੁਖਣਾਕ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥

॥ ਅਵਤ ਕਛੂਨ ਦੀ ਸਈ ਨ ਦੀ ਸੈ ਜਾਤਾ ॥

੨੧੩

ਤੇ ਸਿਖੇ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਸਿਮਰਨ ਸਿੰਧ
ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਦਾਨ ਟਿੰਦਿਆ ਵਾਨ ਕੋ ਧਰਮ ਮਾਰਗੀ ਕੋ
ਦੇਵਦੇ ਹਾਂ ਵਿਧਵਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਦੂਜੀ ਘਰ ਕਰੇ ਵਾਕ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਬਚਨ
ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਅਹੁੰ ਤੁਹਾਡੇ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਰਮ ਅ
ਛੇ ਹਨ ਸਾਡੇ ਸਾਥ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਸਗਰੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਬ
ਰਾਬਰੀ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹੈਨ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਰਬ ਕੇ ਪਰ
ਸਿਨ ਹੋਏ ਹਾਂ ਪਰਦੇ ਕਰਮ ਤੁਹਾਡੇ ਐਸੇ ਖਰਾਬ ਹੈ
ਨ ਜਿਨਹੂੰ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਰ ਗੁਣ
ਨਿਕੰਮੇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹਨ ਏਕਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਮੁਨਾਂ ਵਦੇ ਹ
ਉ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕ ਜੈਸੇ ਵਿਸ਼ਟਿ ਆਂ ਵਦੇ ਹਉ। ਦੂਸਰੇ
ਤਮਾਕੂ ਪੀਂਦੇ ਖਾਵੇ ਹਉ ਇਨ ਮੰਦ ਕਰਮ ਨ ਕਰਤੁ
ਹਾਡਾ ਅਸਾਡਾ ਮੇਲ ਗੇਲ ਨਹੀ ਹੋਇ ਸਕਦਾ ਤੁਹਾਡੇ
ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਨਿਕੰਮੇ ਹੈਨ ਕੇਸ ਦਾੜੀ ਮੁਛ
ਆਦਮੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਬਤਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਹੀ ਤਾਂ ਔਰ
ਤ ਜੈਸਾ ਹੋਂਦ ਦਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਸਰਬ ਵਸਤੂ
ਗਛਿਆ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਰਚੀਆਂ ਹੈਨ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸ ਦਾ
ੜੀ ਮੁਛੇ ਨਾ ਮੁਨਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਥੇ ਮੁਸਲੇ ਬੀ ਤੁਰਦੇ
ਅਰ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਜੈਸੇ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਇਹਦੇ
ਨਹੁੰ ਮੰਦ ਕਰਮ ਦੇਖ ਕਰ ਅਸਚਰਜ ਹੋਂਦੇ ਹਾਂ।

ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ਆਪ ਹੀ ਹੋ
 ॥ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕਰ ਸਿਰ ਨਾਈ ਦੇਹਵਾਲੇ ਕਰ ਵਿਦੇਹੀ
 ਪਿਛੇ ਰਾਜੇ ਧਰਮੀ ਡੰਡ ਵਿਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ॥ ਸਿਰ ਮੂੰਹ ਮੁ
 ਨ ਕੇ ਛਡ ਦਿਓ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਬਿਨਾ ਤਕਸੀਰ ਬਿਨਾ ਗੁਨਾਹ
 ਬਲਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨਤਾ ਪੂਰਬਕ ਸਿਰ ਮੁੰਨਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤੁ
 ਜੀ ਜਿਆਲੇ ਹੋ ਕਰ ਪਾਗਲ ਬਲਦੇ ਹੋ ਤੁਜਾ ਤਮਾਕੂ ਵ
 ਰਤਕੇ ਆਪਣੇ ਪੁੰਨ ਨਿਜ ਫਲ ਕਰ ਲੀਤੇ ਹੋਨ ਅਸੀਂ
 ਤੁਸੀਂ ਪਰਮੇਸਰ ਰੁਜਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕੁਛ ਜ
 ਦ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਛੇ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਰਹਿ
 ਤ ਬਾਲਾ ਜੇਰੇ ਜੋਸਾ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਤੁਰੰਗੀ
 ਅਰਤਿ ਰਲੋਕੀ ਮੈਂ ਪਰਾਜਿਧ ਹੋਇੰਗੇ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ
 ਕਾਮ ਮੋਖ ਯੁਕਿ ਯੇਹ ਜਾਗੁ ਖਾਲਜਾ ਪੰਥ ਹੈ ॥ ਜਗਤੁ
 ਉਜਾਗਰ ਵਿਦਾ ਸਾਗਰ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਬਣਾਇਆ ਏਹ ਰਤਨ
 ਹੀ ਛਪੇ ਛਪਾਇਆ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬਲਾਏ
 ॥ ਸਿੰਘ ਨ ਛਿਪਣ ਕਿਸੀ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਰਨ ਮਿ
 ਰਗੀਰਲ ਦੇ ॥ ਕਿਸੀ ਪੰਥ ਦੀ ਕਾਨਨ ਕਰਦੇ ॥ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜਪਦੇ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸੀ ਮੁਲਨ ਛਪਦੇ ॥
 ਏਟ ਕੇ ਛਕਣ ਸਿੰਘ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇ
 ਟ ਕਮਾਏ ॥ ਸਿੰਘਾਂ ਨਾਲ ਰਲ ਫਤੇ ਗਜਾਏ ॥ ਚੌਕਾ
 ਬਾਰਹ ਕੋਸ ਬਣਾਏ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹ ਸੁੰਦੇ ਹੋਇ ਜਾਏ ॥

ਅੰਤਰਗੁਰੂ ਕਾਧਿਆਨ ਲਗਾਏ॥ ਹੇ ਸਿਖੋ ਜੈ ਸਿਖ ੩੧੫
 ਹੋਇ ਕਰ ਹੋਰਸ ਕਿਜੇ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਸੋ ਗਤੀ ਚਧੇਗਾ ਉਸ
 ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਨਹੀ ਜਾਨਣਾ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਅਚਾਰਜ ਦੇ ਹੋਥੋ ਕੀ
 ਰਿਆ ਕਰ ਮਸਾਰੇ ਮਨੇ ਕੀ ਤੋ ਹਨ ਇਹ ਤੇ ਸਾਡੀ ਗਤੀ
 ਕਰ ਦੇ ਜੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰਾਂਗੇ ਜੀ ਬਰਨ ਹੁਅ
 ਤੁਸੀ ਜਪ ਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸਿੱਧ ਰਖ ਹੁਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦਾ
 ਆਸਰਾ ਰਖ ਹੁਇ ਹੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਸਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਮਾਣੀ
 ਯੁਕਤ ਪਾਠ ਕਰ ਦੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਪੰਜਾਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੁਰ ਲਗਾਵਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਤ
 ਹਿਤੁ ਰਕੁ ਜਿਆਵਾ ਪਰਤੀਤ ਰਖ ਦੇਹੈ ਨ॥ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥
 ਮਨੀ ਗੋਰ ਦੇਵਲ ਮਸੀਤਾ ਗਿਰਾਮੀ॥ ॥ ਅਰਤੁ ਸੀ
 ਸਿਖ ਕਹਾਵ ਦੇਹੈ ਅਰੁ ਹੁਕਮ ਪਰ ਨਹੀ ਤੁਰ ਦੇ ਅਰੁ
 ਨਾਤੁ ਸੀ ਭੁਰੇਸਾ ਕਰ ਦੇਹੈ॥ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲੇ ਸ
 ਚ ਮੰਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਬਲ ਹੈ
 ਨਾਤੁ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੇ ਬੇਮੁਖ ਨਾਹੋਵਹੁ ਤੁ
 ਹਾਨੁ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਨਗੇ ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਚਾਰੇ ਦਿਸਾ
 ਉਚ ਨੀਚ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਨਾਂਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮ ਕ
 ਉਤੁ ਸੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੀਆਹੇ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੈ ਕੁ ਬੇ

ਨਤੀਕਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂਤਰਨਤਾਰਨਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ
 ਉਪਦੇਸ਼ ਇਹ ਅਸਾਂਤਾਈਦਸਹੁਜੀ ਕਿ ਤਰਨਤਾ
 ਰਨ ਨਾਮ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਕਰਕੇ ਰਖਿਆ ਹੈਜੀ ਤਾਂ
 ਬਚਨਹੁਆ ਤਰਨਤਾਰਣ ਆਪਤਰਣੇਕਾਹੈ ਤਾਰਨ
 ਨਾਮ ਉਸਕਾਹੈ ਜੇਹੜਾ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰਤਾਰੇ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀਸ
 ਹਾਜਤਾਰਦਾਹੈ ਸੋ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਆਪਤਰਿਆ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਤਰਨਤਾਰਨ ਰੂਪ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰਤਾ
 ਰਦਾਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਅਰਗੁਰੂ ਅਰਜਨਜੀ ਵਿਖੇ ਕੋ
 ਈਭਿਨਭੇਦਨਹੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ ਅਰਅਕਾਲਪੁ
 ਰਖਜੀਵਿਖੇਕੋਈਭੇਦਨਹੀਹੈ ਜੋਏਕਰੂਪ ਕਰਕੇਜਾ
 ਨਹਿੰਗਾ ਉਸਪਰਮੇਰੀ ਪ੍ਰਸਿੰਨਤਾ ਹੋਵਹਿ॥੧॥

ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਗੁਰ ਟਾਕਸੇਂ ਸਿਘਨਲੀ
 ਚ ਅਨੰਦਾਛਕ ਅੰਮਿਤ ਸਿਘਸਜਨਾਏ ਕਰੀ ਦੇਰਨਹਿੰ
 ਬਿਦਾ॥੧॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਸਭਨ ਮਿਲ ਹੇਸਤਿਗੁਰਕਿਰਪ
 ਲਾ ਬਚਨ ਆਪ ਕੇ ਸਵਣ ਕਰ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ਖੁਸ਼ਹਾਲਾ॥
 ੨॥ ਆਗੇ ਕੋਹਮਕਮੋਕਰੈ ਹੁਕਮ ਅਦੁਲੀਤੋਰਾ ਹੁਕਮਸ
 ਭੀ ਮਨੈ ਪ੍ਰਭੂ ਬਖਸ਼ਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਰਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥਕੋ
 ਮਾਨਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੋ ਰੂਪਾ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਮਹਿ
 ਭੇਦਨ ਜਾਨਹਿ ਰੂਪਾ॥੪॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹੋਏ ਸਤ
 ਗੁਰਦਇਆਲਾ ਸੀਪੂਰਨ ਕਰ ਸਾਖੀ ਅਹਿ ਸਿੱਖਨਕੀ
 ਆਖੁਸਾਲਾ॥੫॥੬੦॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੯ ਇਕਾਨਵੇਂ ਅੰਕ ਦੀ ਚਲੀ

੩੯੭

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਅਤਿਰਜਾਮੀ ਭਟ
ਨੇਰ ਵਿਖੇ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਅਰ ਸਿਰਗਤਾਂ ਦੁਰਦੂਰ
ਦੇਸਾਂ ਬੀ ਦਰਸਨ ਕੇ ਕਾਰਣ ਬੜੇ ਚਾਣ ਸੇਆਈਆਂ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਦਾਲ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ॥ ਪੁਰ
ਖਾ ਬਿਰਖਾ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂ ਹਾਵੀ ਪਾਂ ਲੋਆਂ
ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਫਰ ਭੰਡਾਂ ਹਾਅੰਡ ਜਜੇਰਜ ਉਤਭੂਜ ਖਾ
ਣੀ ਸੇਤਜਾਹਾ ਸੇਮਿਤ ਜਾਣਹਿ ਨਾਨਕ ਸਰ ਮੇਰਾ ਜੀਤ ॥
ਹਾਨਾਨਕ ਜੀਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੀਮਾਲੈ ਸਭਨਾਹਾ ॥ ॥
ਜਾਂ ਤੀਵੀਂ ਦਾ ਖੌਤ ਮਰ ਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਤੀ ਕਰ ਲੇ
ਣੇ ਸੇ ਕੋਈ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਵਾ ਸਬਦ ਜੋ ਮਰੇ
ਸੇ ਪਾਛੇ ਪੜੇ ਹੋਰ ਲੱਕ ਬੰਧ ਖੜੇ ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਬੁਧ ਮਤ
ਦੀ ਸਿਰਗਤ ਆਈ ਆਇ ਕਰ ਸਭ ਰਰਣੀ ਲਾਗੇ ਬਰ
ਨਹੂਆ ਤੁਹਾਡਾ ਅਹਾਰ ਕਮਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨੁੱਖ ਕਤ
ਲ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇ ਅਮਲ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਪਠਾਈ
ਇਸਤੀ ਨਹੀਂ ਭੋਗਵੇ ਝੂਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਵੇ ਪਖਾਣ ਨ
ਹੀਂ ਪੁਜਵੇ ਬਹਮ ਪੁਸਾ ਕਰਵੇਹਾਂ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਅਸੀ
ਕਲਮਾ ਨਹੀਂ ਪੜਵੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਰਖਵੇਹਾਂ ਮਾਸ ਸ
ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆ ਰਖਣੀ ਤੁਹਾਡਾ
ਨਾਮ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁਧ ਭਾਵਨਾਂ ਸੇ ਦਰਸਨ ਕਰਵੇ ਕਉ
ਈਹ ਆਏਹਾਂ ਸਿਣਾ ਜੀ ਮਰਹਟ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ

ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਅਰ ਕਯਾ ਹੋ ਸਤਿਗੁਰੋ ਮੇਰੇ ਸਿ
 ਰਉ ਪਰ ਹਥ ਰਖਹੁ ਜੀ। ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਵੇ
 ਹੋਨ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਇ ਵਰਦੀਆ ਕਿਹੋ ਸਿ
 ਵਾਜੀ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਖਸੀ ਸਹੋਈ ਜੀ ਅਰ ਤੂੰ ਤਕ
 ਰਾਹੋ ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕਰੇ
 ਗੇਤ ਦ ਤੇਰੀ ਤੁਰਕ ਦਾ ਬਲ ਕਵੀਨਾ ਪਵੇਗਾ ਸਿਖਾ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋਗੁਰੂ ਗਹੀ ਬਨਿ ਵਾਜ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ
 ਦੀਨ ਦਇਆ ਲਜੀ ਅਸੀ ਬੰਗਾ ਲੇਵਿਖੇ ਰਹਿਲੇ
 ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਜਾਨੂੰ ਆਪਲੀ ਰਹਿਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਲਿਖ
 ਵਾਇ ਦਿਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਹੋਸਿਖੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਦਨ ਕਾਟੇ। ਗੁਰਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇਹਾ
 ਟੈ। ਸਿਖੇ ਜਿਚਰਤਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਵਰਖੀਏ ਗੁਰ ਸਿਖ
 ਆਸਿਧਨ ਕਰੀਏ ਤਦ ਤੇਰੇ ਤੁਸਾਡੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਵੇ
 ਦੀ ਸਿਖਾ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੁਸੀ ਜਾਨੂੰ ਮਿਰਤੁ ਦੀ ਮੁਕਤ
 ਹੋਵੇ ਦੇ ਦਾਉ ਪਾ ਕਹੀਏ ਤੁਸੀ ਕਿਰੀਆ ਵੀਥਾਂ ਗੁਰੂ
 ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਵਿਵਾਹਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀ ਆਲਾਵਾ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਕਰਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਸਿਖੇ ਜਾ
 ਧਨ ਦੇਵਣਾ ਜੋ ਸਿਖ ਰਹਿਤ ਵਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੀ ਸੇਵ
 ਕਰਨੀ ਰਹਿਣੀ ਰਹੇ ਜੋਈ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਓਹ ਸਾਹਿਬ
 ਮੇਉ ਸਕਾਰੇਗਾ। ਗੁਰਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਹਥ ਪ
 ਰਦੀ ਵਾਨ ਹੀ ਰਖਣਾ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕਨਾਮ ਦੁਖ ਵਿ

ਰਪਾਇਆ ਤੇਲਾ। ਜਹਾ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੋਵੇ
 ਸਜਗਾ ਦੀਵਾ ਜਗਾਵਣਾ ਤਨਖਾ ਨਹੀ ਤੋੜਨਾ ਤੇਅ
 ਧਮਾਰਗ ਨਹੀ ਭੰਨਣਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪਾਸੇ ਕਿਰਤ ਨਹੀ
 ਕਰਾਵਣੀ ਬਿਨਾ ਸਿੰਘ ਥੀ ਗੁਰੂਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾ
 ਠਕਰਣਾ ਤੇ ਸਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਣਾ ਸਿਸਕਾਰ ਦੇ ਸ
 ਮੇ ਅਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਰਤੀ ਸੋਹਲੇ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ
 ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਵਣਾ
 ਕੜਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਿਖਾਵਿ ਚਵੀ ਪਾਵਣਾ ਤਾਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ
 ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਰਨਾਰੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲਕਰ
 ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਤੁੰਕਾਲ ਗਾਵਨ ਤੇ ਗਾਵਿਨ ਅਖੰਡ ਕੀ
 ਰਤਨ ਕਰਨ ਤਾਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਭੀਗਾ
 ਗਇਆ ਨਹੀ ਜਾਵਣਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਜੀ ਤਰਨ
 ਤਾਰਨ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਵਾਨਾ
 ਅਕਾਲ ਬੀਰੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੜਾਵਨੀਆ ਫੇ
 ਰ ਭੁਖੇ ਗ੍ਰਾਂਥ ਵਿਖੇ ਫੁਲਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਛਕਾਵਨ
 ਭੀਗਾ ਸਰਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਫੁਲਾ ਗਵੀ ਵਿਖੇ ਪ
 ਰਵਾ ਦੇਵਣੇ ਗਵੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਕਰ
 ਦੀ ਹੈ ਜੇ ਇਨ ਬਚਨ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਗੇ ਜੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਣ
 ਗੇ ਸਿੰਘ ਨੂ ਦਾਨ ਦੇਵਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੇ ਵੰਡ ਖਾਵੇ ਗੁਰੂ
 ਕੀ ਬਾਲੀ ਪੜ੍ਹੇ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਅਰਕ ਗਾਵੇ ਅ
 ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਾਲੀ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਨਹੀ ਸ

੦

੦

ਵਣ ਕਰਣਾ ਹੋਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਪੜਣਾ ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ
 ਦਾ ਫੁਕਣਾ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਜੀ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੀਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰਚੱਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਸੌ ਰੁਪਾ
 ੧੦੦) ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਕਛਾਹ ਪਸਾ
 ਦਿ ਕਰਕੇ ਸੰਗਤ ਕਉ ਵਰਤਾਇ ਫੁਕਾਉਣਾ ਸਾਡੇ
 ਨਾਮ ਕੀ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁਲਾਵਣੀ॥ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ॥
 ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਆਨਾ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤ ਵੇਸੰਤ ਜਨ ਸੇ
 ਲੇਤਾ ਆਨਾ॥ ੧॥ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿ
 ਘ ਦਸ ਮਹਾਰਾਗੀ ਕਰਉ ਪਕਾਰਾ ਪੰਥ ਰਚੇ ਪੁਨ ਖਾ
 ਲਸਾ ਦੀਨੇ ਸਿ ਘ ਸਟਾਰਾ॥ ੧॥ ਰਖੰਸਾ ਕਰੀ ਜਗਤ ਕੀ
 ਦੁਖ ਸੇਵੀ ਚ ਬਚਾਇ ਰਹਿਤ ਬਹਿਤ ਕੀ ਜਗਤ ਕਉ
 ਸਭੁ ਸਹਿੰ ਕਹੇ ਸਮਝਾਇ॥ ੨॥ ਪੁਨ ਕੀਨੀ ਬਹੁ ਖੁ
 ਸੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਕੇਰਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੁ
 ਲਾਵਾਈ ਬਿਨ ਦੇਰਾ॥ ੩॥ ੯੧॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੨
 ਮੋਰੇ ਚਲੀ॥ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਪੰ
 ਥ ਕਾ ਵਾਲੀ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਕੇ ਮਾਨ ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਕੇਤ
 ਣ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ੁਰੂਪ ਸੂਰ
 ਤ ਸੰਭਵੀ ਵਿਖੇ ਬਨ ਭਾਰੀ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ

ਇਹ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਅਃ ੫ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਤੇ ੩੩੧
 ਨਾਹੀ ਮੈ ਨੋ ਜੋਗ ਕੀਰੋਈ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਅਰੇ ਕੋ ਗੁਣ
 ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸ ਪਇਚੋਈ ਤਰਸ ਪਇਆ ਮਿਹਰ
 ਮਤ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣ ਮਿਲਿਆ ਨ ਨਕ ਨਾਮ ਮਿ
 ਲੈ ਤੁ ਜੀਏ ਤਨ ਮਨ ਬੀਏ ਹਰਿਆ ॥ ॥ ਤੁ ਕੁਸ
 ਲ ਸਿੰਘ ਮਝੇਲ ਹਬ ਜੇਕੁ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ
 ਮਹਾਰਾਜ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਲਿਆਣ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜੀ ਆਪ
 ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਆਪ ਕੇ ਪਇੰਦਰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਬ
 ਰੋਈ ਮੰਗ ਸੇ ਚਾਰੋ ਚਰ ਸੇ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸੀ ਗਤੇ ਆਇ
 ਕਰ ਬੈਠ ਰਹੀ ਰੋਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਕੇ ਸਰਬ ਕਉ ਦਰਸ
 ਨ ਦੇ ਕਰ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਰਹੁ ਜੀ ਜਿਸ ਕਰ ਕੇ ਉਨ ਸਭ
 ਕੀ ਅਭਿਲਾਖ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਜੀ ॥ ਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜੀ ਨੈ ਆਗਾਜਾ ਕਰੀ ਕਿ
 ਸੀਖਣ ਅਣਜਾ ਕਰਕੇ ਸਭ ਕੇ ਬੁਲਾਓ ਅਰ ਆਗੇ ਕ
 ਉ ਸੀਧਾ ਸਮੈ ਰਹੁ ਰਾਸ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਸਮਘ ਸੀਖ ਪੁ
 ਰਿਆ ਕਰਹੁ ਦੁਜੀ ਟਾਰ ਆਰਤ ਪੜ ਕਰ ਸੀਖ ਪੁਰਿ
 ਆ ਕਰਹੁ ॥ ਕਮੋਰਿ ਸਰਬ ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ
 ਸਭ ਸਿਖ ਸਤਿਸੁਣ ਕਰ ਆਇ ਜਾਤੇ ਹੋਨ ਜੇਹਨ ਸਿੱਖ
 ਰਹਿ ਰਾਸ ਦਾ ਪਾਠਨ ਪੜੇ ਗਾ ਅਰ ਨ ਪ੍ਰੇਸੇ ਸੇ ਸਫਟ
 ਕਰਹਿ ਗਾ ਓਸ ਕਾ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਖੇ ਅਰ ਦਰਗਾਹ

ਵਿਖੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲ ਹੋਵਹਿਗਾ ਇਤਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੰਗਤ
 ਚਰਣੀ ਆਣ ਲਕੀ ਅਨੇਕ ਭੇਟਾ ਆਇ ਭੇਟਾ ਕੀਤੀ
 ਆ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸੀ ਏਨੇ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਆਸਿਖੇ ਸੀਤੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਕਿਰਤੀ ਮਿਹਨਤੀ ਰਹਿਰਾਸ ਦੇ ਪਾਠਸ
 ਵਣ ਕਰ ਨਹੀ ਜੱਕ ਦੇ ਉਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀ
 ਹਜ਼ੂਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜਦ ਸੀਖ ਦਾ ਅ
 ਵਾਜ ਹੋਏ ਤਦ ਉਠ ਕਰ ਦੇ ਨਹੁ ਕਰ ਜੋੜ ਖੜੋਇ ਜ
 ਵਹੁ ਅਗੁ ਕਿਰਤੀ ਰਾਹੀ ਰਾਹ ਰੋਕ ਕਰ ਸਭੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿ
 ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਣ ਅਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਉ ਰਿਦੇ ਵਿ
 ਖੇਧਾਰ ਕਰ ਪਕਾਰ ਕਰਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
 ਵਿਸਨ ਅਵਤਾਰੀ ਪੂਰਨ ਕਲ ਧਾਰੀ ਸਰਬ ਸੰਗਤ ਜਿ
 ਸਨੇਹੈ ਤਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਜਿਨਹੂੰ ਨੇਹਿਦ ਪਰਮ ਰਖ
 ਢੇ ਕੇ ਕਾਰਣ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਜਿੰਨ ਜਿੰਨ ਨਾਮ ਧਿਆਇਆ
 ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ਹੋਸਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਹਾਥ ਜੋੜਹੁ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨ
 ਮੋ ਜਦੋਂ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰ ਹਾਥ ਜੋੜਹੁ ਖਲੋਇ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭੁ ਓ
 ਸਦੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇਬੁਲਾਵ
 ਹੁ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਪੰਨ ਗੁਰੂ ਜਾਪ

ਕਰਹੁ ਸੰਗਤੁ ਲਗੀਓ ਚਾਰ ਕਰਨੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਹੂਆ
 ਤੁਸੀ ਅਰਜ ਕਰਹੁ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਤੁਸਾਡੇ ਅਕਾਲ ਪੁ
 ਰਖ ਪੂਰਨ ਕਰੈਗਾ ਇਕ ਸਿਖ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੇਰੇ
 ਸਰੀਰ ਕਉ ਹਮੇਸਾ ਕਸਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਬਚਨ ਹੂ
 ਆਸੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਹੁ
 ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਲੰਗਰ ਵਿਖੇ ਜਨੇਭਾਂਡੇ ਮਾਂਜੋ
 ਤੁਸਾਡਾ ਸਰੀਰ ਕੰਚਨ ਜੈਸਾ ਹੋਵੇਗਾ ਫੇਰ ਦਸਰੇ ਸਿ
 ਘ ਅਰਜ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੇਰੇ ਗੁੰਗਰੋ ਰਾਜੀਨ
 ਹੀਰ ਹਿੰਦੇ ਪੈਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗਓ ਆਕੇ ਦੁਧ ਦ
 ਦਹੀ ਜਮਾਕੇ ਕੇਜੀ ਅਸਨਾਨ ਸਿਘਾ ਕੋ ਕਰਾਵੇ ਅਰ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਦੁਧ ਪਾਵੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਲੰਗਰ ਦਾ ਜ
 ਲਾਪ ਆਵੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਰਬ ਰੋਗ ਗੁੰਗਰਾ ਕੇ ਦੁਰ ਹੋਵਨ
 ਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਬਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੀ
 ਦਾ ਜੀ ਹੇ ਸਿਖਾਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ
 ਅਰਦਾਸਾ ਕਰਾ ਅਰ ਸੁਖ ਲਾ ਸੁਖ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਪੂਰੀ
 ਹੋਵਹਿਗੀ ਹੇ ਸਿਖ ਤੁਸੀ ਬੈਲਾਨ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਦੇਵ
 ਦੇ ਹੋਤਾ ਹੀਤੇ ਤੁਸੀ ਤੰਗ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਖਰਚੇ ਜੇ ਕਰ ਬੈ
 ਲਾਨ ਨਾ ਮਾਰੋਗੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੋਗੇ ਤਦ ਤੁਸੀ ਅਤ੍ਰਿਤ ਸੁ
 ਖੀ ਹੋਵੋਗੇ ਆਪਰ ਜਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕ ਦੇਹੋ ਇਨਾਨ
 ਭੁਖਿਆਨਾਰਖਾ ਕਰੋ ਜੇ ਭੁਖੇ ਰਖ ਦੇਹੈਨ ਓਨਾਨੁ ਲੈ
 ਕਾਪਰ ਲੋਕ ਵਿਚ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਪਵੇਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਮੇ ਬੜਾ ਨਿਰਧਨ ਹਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
 ਇਸਦੇ ਕਰਹੁ ਜੀ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਕਸ ਕੀਆ ਹੋ ਸਿੱਖ
 ਤੂੰ ਕੇਵਲ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਆਸਰਾਰਖਾ॥
 ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਦਸਟੰਧ ਯਾ ਮਾਪਣੀ ਦਾਰਿ
 ਜਾਤ ਕਰ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਇਹੰਗਮਾਂ ਨਿਹੰਗਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਕੇ
 ਉਪਰ ਸਾਇਓ ਛਕਾਇਆ ਕਰ ਅਨ ਧਨ ਦੀ ਤੋਟ ਨਾਅ
 ਫੁਹਿਰੀ॥ ਇਕ ਸਿਖਣੀ ਹਾਥ ਜੋੜ ਪੁਰਥਨਾਂ ਕਰੀ
 ਜੀ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਜਨਮ ਕਰ ਮਰਜਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਜੀ॥ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਤੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ - ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰਵਾਇ ਹਿਰੇ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ - ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸ
 ਨੇ ਬੇਟੇ ਜੀ ਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਜੀ ਘਰ ਤੇ ਉਂਦੀ ਟਿਖੇ ਰੋਜ
 ਦੀਫ ਬਾਲਹੁ ਅੰਧੇਰੇ ਗਾਹਿਟਿ ਕੇ ਪੈਤ ਫੁਸੇ ਰਾਗ
 ਦੇਹਨ ਜਿਥੇ ਦੀਫ ਨਾ ਬਲੇ ਓਹ ਅਜਬਾਨ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ
 ਨਿਫਾਸ ਲਾਇ ਕਨਹੀਂ ਉਂਦਾ॥ ਜੋ ਤੀਵੀਂ ਗਰਬੁ ਗਰੁ
 ਦੀਥੇ ਉਸਨੂੰ ਜੋ ਜਨਮ ਭੁਲੀ ਗੀ ਪਾਪੂ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸਿਖ
 ਕਾ ਬੀਰਜ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਤੀ ਇਹੀ ਗਲ ਰੋਵਹਿਰ ਕਾ॥
 ਕਮੇ ਕਿ ਦੇਨਹੁ ਜੀ ਪਾਪ ਕੇ ਤੁਰੀ ਹੈ॥ ਸੰਤ ਸਾਧ
 ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਛੁ
 ਡ ਕਰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਸਰੇ ਜੀ ਉਂਦੇ ਰਹਿਣ ਕੇ ਇਕ
 ਸਿਖ ਹਾਥ - ਜੇਨ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਹਜ਼ੂਰ ਕਰ

ਨਲਗਾ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਹੋ
ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੱਲੇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ
ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਠਗਾਂ ਚੋਰਾਂ ਮਿਲਦੇ ਬੰਦੀ ਖਲੇ
ਹੋ ਮੜੀਆਂ ਮੈਂ ਜਾ ਪਛੁਤਾਵੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਟਾਂ ਖਾਂ
ਦੇ ਹੋ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਪਾਪ ਕਰਨੇ ਕਾ ਨਰਕ ਪੜਨੇ ਕਾ ਕਾ
ਮਤਾਗ ਦੇਹ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਛਾਡ ਕਰ ਅਪਨੀ ਦਸ
ਨਵਾਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰ ਪਾਪ ਥੋੜ
ਵੇਲੇ ਕਰੋਤ ਦਵੀ - ਨਾ ਕਰੋਤ ਦਵੀ ਡਰ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਬਦ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀਆ ਚਾਰੇ ਕੁਟ ਜੇਤੂ
ਵਹਿ ਬਿਨਤਾ ਗਾ ਧਨ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
ਹੋ ਸਿਖਾ ਸਿਸਾਹ ਦੀ ਖਟੀ ਧਰਮ ਸੇ ਖਟ ਖਟ ਪਾਲਕ
ਛੁਹ ਬਹੁ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਰਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਜੇਇ ਗੁਰੂ ਗ
ਗੀ ਬਨਵਾਜ ਸਿਖਾਂ ਤਾਂਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਅਰ ਦਰਸਨ ਦੇਇ
ਕਰ ਕਿਤਾਰ ਬਹੋ ਦੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਆਗਾ ਦੇਇ ਕਰ ਰੁਖਸ
ਤ ਕੀਆ ਅਰ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਕਰੀ ੯੨॥ ਆਗੇ
ਸਾਖੀ ੯੩॥ ਮੇਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ
ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਨਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾਵਾ
ਲੀ ਗੁਰੂ ਗੀ ਬਿਦ ਸਿਖਾ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸੰਗਤਾਂ ਦਰਸਨ
ਕਰਨ ਲਈ ਹਾਜਰ ਹੋਈਆਂ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਜੀ ਦਰ ਬਾਰ ਲਗਾਇ ਬੜੀ ਪਸਿਨਤਾ ਸੇ ਸੰਗਤਾਂ ਕਾ
ਉਦਰ ਸਨ ਦੀਆ ਅਰ ਕਿਤਾਰ ਬ ਕੀਆ ਬੜੀ ਭੋਟਾ

ਸੀਗਤਨੇਭੇਟ ਕੀਤੀ ਅਰਦਾਸੀਆਬਰਾ ਅਰਦਾਸਾਂ
 ਕਰਦਾਹੈ ਜੋਇਕੋ ਮਝੈਲ ਸਿੰਘਉਠਿਆ ਗੁਰੂ ਸਚ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕੁ ਸਬਦਓਚਰਿਆ॥
 ਤੇਅਨਮੇਜੋਕਰਸੀਨੇਆਸਾ॥ ਬਨਜੋਸਦਨ ਸਭੇਕਰ
 ਸਮਸ੍ਰੁਹਮਨਹੀਮਾਹਿਉਦਾਸਾ॥ ॥ ਗੁਰਪੁਛਿਆ
 ਸਿਖਾਕਹੁ ਕੀਮਨਤੇਰੋਵਿਚਗੁਜਰੀਹੈ ਤਾਸਿਖਹਬ
 ਜੇਕੁਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਗੁਰਜਾਣੀਜਾਲਜੀ ਅਸਾਨੁਗੁ
 ਮਗਿਲਜਿਆਲੁਟਲੀਤਾਹੈਜੀ ਮੇਰੀਇਸਤੀਨਪ
 ਕਰਕੇਲੰਗਏਹੈਨਮੇਨਜਦਖਬਰਹੋਈਤਵ ਮੈਂ
 ਥਿਆਰਲੋਕੇਤੁਰਿਆ ਮੇਰੀਮਾਈਨੇਕਹਿਆਹੋਬੰਚ
 ਆਪਲੀਜਾਨਰਖੀਤੀਵੀਜਿਸਸਮੇਪਗਏਪੁਰਸ
 ਸਾਥਮਿਲਜਾਦੀਹੈਤੁਫੇਰਉਸਕੋਪਿਛਲਾਖਾਵੈ
 ਵਭੁਲਜਾਵਦਾਹੈ ਤੰਨੇਹਕਆਪਲੀਜਾਨਨਾਗਵਈ
 ਤੀਇਕਾਦਮੀਹੈਪਠਾਲਬਹੁਤਗਾਰੀਫੈਜਾਦਾਮਾਲ
 ਕੋਹੈਤੀਮੇਰੇਆਖੇਲਗਜਾਹ॥ ਤੰਨੁਗਾਰੀਬਾਢੇਕੇਘੋੜੀ
 ਆਦੀਟਹਿਲਵਿਖੇਜਾਰਹੁਜਦਤੋਗਦਾਲਗਜਾਵੈ
 ਗਾਤਦੋਤੁਲੈਆਵੀਮਾਈਦਾਬਚਨਮੰਨਕੇਮੇਚ
 ਲਾਗਿਆਜਾਕੇਮੈਨੋਕਰਰਹਾਤੇਲਗਾਭੇਤਕਢ
 ਨਜਦਭੇਤਲਗਾਲਿਆਜਿਸਘੋੜੇਪਰਮੇਰੀਇਸ
 ਤੀਚਰਿਆਕਰਦੀਜੀਓਸਦੀਜਿਆਲਕੀਤੀਕੀਰੇ
 ਖਿਆਜੁਜੰਟੀਪਠਾਲਲਲਬਹੁਤਮਿਲੀਹੋਈਹੈ

ਤਾਵਡੇਵੇਲੇਡੇਰਾ ਕੂਚ ਹੋਇਆ ਮੇਰਿ ਘੋੜਾ ਆਪ
 ਫੇਅਗੇਲਾਲੀਤਾ ਬਾਰਕੋਜਾਤੇਅਨਕਰ ਘੋੜਾਬੀ
 ਨਕੇਸੀਗਿਆ ਪਠਾਫ ਬੀਖੇਜਲੈਕੇਢੰਢਦਾਢੰਢਦ
 ਮਗਰੇਮਗਰਲਬਕੇਆਪਹੁਚਾ ਜਟੀਦੇਖਕੋਰਬ
 ਹੀਖੁਸਹੋਈਜਫੀਪਾਲਈ ਤੁਰਕਨੇਕਹਾਮੇਤੇਰਾ
 ਮਾਸਚਕਾਨਾਲਖਾਵਾਗਾਅਰਹਥਿਆਰਨਹੀਆ
 ਰਣਾਓਹਗਲਇਤਨੀਕਹਿਕਰਮੇਰੇਸਾਥਲੁਗਾ
 ਘੁਲਫੇਫੇਰਗੁਰਨੁਯਾਦਕਰਕੇਉਸਤੁਰਕਨਾਲ
 ਲੁਗੇਘੁਲਨਉਸਤੁਰਕਨੁਮੈਢਾਲੀਤਾਜਟੀਨੇਪਠਾ
 ਲਨੀਮੇਰੇਹੋਨੇਨਿਕਾਲਵੀਆਮੇਫੇਰਦੁਜੀਵੇਰਵੀਢਾ
 ਲੀਤਾਮਫੇਰਥਿਨਵੋਹਾਨੇਮੈਨੰਦਾਲੀਤਾਮੈਨੰਦੋਹਾ
 ਨੇਬਹੁਤਕੁਟਮਾਰਕੀਤੀਓਹਮਾਰਕੇਓਕੁਕਹੋਗਏ
 ਜਟੀਲਗੀਕਹਿਨਤੁਸੀਬੜੇਤਕੜੇਹੋਜਟਤਾਗ
 ਜਰਮੁਲੀਖਾਵਫੁਲਵਾਲੇਹਨਪਰਏਹਆਪਨੁਮਾਰ
 ਦੇਵਦਾਜੀਜੇਕਰਮੇਆਪਨੁਨਾਛੁਡਾਵਦੀਤਾਤਾਪ
 ਠਾਫਪੁਛਿਆਇਸਵਿਚਕਾਦੀਕੁਵਤਹੈਏਹਕੀ
 ਖਾਵੇਹੈਨਤਾਜਟੀਨੇਕਹਿਆਏਵੇਰੀਜਾਖਾਵਦੇਹੈ
 ਇਕਤਾਮਝਦਾਦੁਧਪੀਵੇਹੈਨਇਕਕਮਾਦਦੇ
 ਗੀਨੇਰਹੁਪੀਵਦੇਹੈਨਅਰਗੁਰੁਖਾਵਦੇਹੈਨਜ
 ਟੀਓਸਨਪਿਤੁਪੁਛਨਲਗਗਈਸੀਇਤਨੇ
 ਮੈਗੁਰੁਕੋਹੁਕਮਨਾਥਮੇਓਠਿਆਅਰੁਓਸ

ਦੀ ਤਲਵਾਰ ਹਥ ਵਿਚ ਪਕੜ ਕਰ ਸੀ ਅਕਾਲ ਸਤਿ
 ਸੀ ਅਕਾਲ ਕਹਿ ਕਰ ਜਾਂਚ ਲਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰ ਪਠਾਣ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਅਰਜੰਟੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਅ
 ਗਿਆ ਹੋ ਗੁਰੂ ਸੀ ਹੁਣ ਸੇਵਕ ਦੇ ਤਾਂਈ ਕੀ ਅਗਿ
 ਅਹੈ ਸਟੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰਲਾਣ ਦੇ ਲਈ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖ ਤੇਰੀ ਸਿਖਣੀ ਦਾ ਕੁਛ ਦੋਸ
 ਨਹੀਂ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਨੇ ਸੁਖਣਾ ਪੀਰ ਦੀ ਦੇਣੀ
 ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਸਾਡਾ ਪੁਤਰ ਦਿਆਹਿਆ ਜਾ
 ਦੇ ਹੋ ਪੀਰ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗਏ ਹੋ ਸਿਖ
 ਤੇਰੇ ਟਿਕਿਆਂ ਦਾ ਫੇਰਿਆ ਤੇਰੇ ਅੰਗੇ ਅਗਾਂਹ ਅਗੇ
 ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਮੀਂ ਕਉਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਾਕਾ ਕਰ ਅਪਣੇ ਪਰਵਾ
 ਨ ਲਓ ਭਰਮ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਅਰ ਭੁਰਕ ਦੇ ਮਸਲੇ ਨ
 ਸਟਿਆ ਕਰਹੁ ਮਨੀ ਗੋਰ, ਮਸੀਤ, ਪੀਰ ਸਰਵਰ ਨੂੰ
 ਨਾ ਮੰਨਿਆਂ ਕਰਹੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲੇ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਹਾਹ ਭੁਲਾ
 ਟੇਵਾਲਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ ਕਾਲਜਾ ਜਜੇ ਹੋ ॥
 ਗੁਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥ ਨੇਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੇਖਣਾ ਸਦ
 ਟੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰਨਾਉਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗੀਤਾ ਦਰ
 ਗਹ ਪਾਈ ਅੰਤਰੀ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਇਹ ਸਬਦ ਭੁਲਾਵ
 ਟਾ ਨਹੀਂ ॥ ਕਰੁਨਾਨਕ ਫਿਰਪਾ ਕਰੇਹ ਸਿਖ ਨੇ ਇਹੁ
 ਟੁਕੁ ਦੇਹਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਉਰਮ ਕਾ ਫੀਅਹਿ ਫਿਰਲੇ ਕੇ
 ਈ ਕੇਇ ॥ ਇਹ ਗਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ

ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਣਾਇ ਜੋ ਗੁਰ ਹੁਕਮਨ ਮਾ
 ਨਹੈ ਦੁਖ ਭਰਮ ਭਉ ਜਾਇ॥੧॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ ਹੁਇ
 ਇਉਂ ਕਹਯੋ ਸੁਨ ਮਝੈਲ ਸਿਧ ਜਾਣਾਲੀਨੋ ਨਾਮ ਬਹਾ
 ਵਰੀ ਦੁਸਟ ਭੁਰਕ ਕੋਕਾਣਾ॥੨॥ ਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤ
 ਹ ਬੋਲ ਦੁਸਟ ਕਰ ਜੋਰਾ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ ਹੁਈ ਅਬ
 ਆਟੀਹ ਸਤੁ ਭੋਰਾ॥੩॥੯੩॥ "ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ੯੪ ਹੋਰ ਪਾਰੀ ਭੁਰੇਈ" "ਸਤਿ ਗੁਰ ਗੋਬਿ
 ਦ ਸਿਧ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕਰਣ ਕਾਰਣ
 ਪੰਥ ਕਾਵਲੀ ਮੁੰਗੋਰ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ "ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨ ਕਿਆ ਟਿ
 ਕਾ ਕਿਆ ਤੁਹਾ॥ "ਇਤਨੇ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂ
 ਰ ਵਿਖੇ ਵਖਟੀ ਪੰਡਿਤ ਆਇ ਨਾਮ ਸ਼ਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅ
 ਰ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਕਰੀ ਕਹਾ ਆਖਣ ਬੋਲਣ ਬੀਆ
 ਤਮਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿਸ ਮਤੇ ਕਉ ਸਿ
 ਧ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਸਾਬ ਪੀਤ ਰਖੀ ਏਹੋ ਜੇ
 ਗ ਮਤ ਹੈ॥ "ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ॥ "ਗਿਆ
 ਨ ਮਧਾਣੀ ਨੇਤਾਨਾਮਾ ਇਨ ਬਿਧ ਜਪੀਏ ਕੇਵਲ ਰਾ
 ਮਾ ਰੋਲ ਵਿਰੋਲ ਲੀਆ ਜਹਿ ਮਖਨਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋ
 ਗ ਕੇ ਲਖਨਾ॥ "ਆਏ ਹਰਖ ਨ ਗਇਐ ਸੋਗਾ
 ਸੰਝਮ ਰਹਿਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸੂਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਜੋਈ ਅ
 ਬਿਧੁਤਾ॥ "ਅਲਮਲ ਖਾਈ ਸਿਰਫਾਈ ਪਾਈ॥ ਮੂ

੩੩੦ ਰਖ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਢਾਈ॥ ॥ ਜੋ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੀਰ
 ਹਿਤ ਸੇ ਅਢਪੁਤ ਜਾਣਹੁ॥ ਬਚਨ ਹੁਆ ॥ ਪੇਸ
 ਪਲੀਤਾ ਸੁਰਤ ਹਢਾਈ ਗੋਲਾ ਗਿਆਨ ਚਲਾਇਆ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨ ਸਹਿਜੇ ਪਰਜਾਰੀ- ਏਕੈ ਚੋਟ ਸਿਝਾ
 ਇਆ॥ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖ ਲੈ ਲੜਣੇ ਲਾਗਾ ਤੋੜੇ ਦੋ ਦਰਵ
 ਜਾ॥ ਸਾਧ ਸੰਗ ਅਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਕੜਿਓ ਗੜ੍ਹ
 ਕੋਰਾਜਾ॥ ਭਗਵਤ ਭੀਰ ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਕਟੀ
 ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ॥ ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਉਪਰ ਰਾ
 ਜਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ॥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਸੀ ਤੇਪ
 ਤੇ ਗੋਲੇ ਢਾਲਦੇ ਹਾਂ ਅਰ ਭਗਤੀ ਰੂਪ ਕਿਲਾ ਉਸਾਰਿ
 ਆਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਰਈਯਤ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ
 ਹੈ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾਦ ਬਾਣਾ ਰੂਪ ਸਾਡੀ ਫੌਜ ਹੈ ਖਿਆ
 ਸੰਤੋਖ ਦਇਆ ਧਰਮ ਧਰਿਜ ਜਪਤਪ ਅਸਾਡੇ ਤੋ
 ਬੁਹੈਨ॥ ਪੇਸ ਰੂਪੀ ਦਰੂ ਨਾਮ ਰੂਪ ਪਲੀਤਾ ਹੈ॥ ਗੋ
 ਲੇ ਏਹੁ ਸਾਡੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਹੈਨ॥ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਰੂ
 ਪੀ ਬੁਰਜ ਇਥੇ ਪੜਨ ਗੇ ਓਸ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਇਥੇ ਜੋ ਜੋ
 ਕਾਰ ਰੂਪੀ ਕਿਲਾ ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਤੋੜਣ ਗੇ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇ
 ਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬ ਭਰਾਣ ਦੀ ਫੌਜਨੂੰ ਮਾਰਣ ਗੇ॥
 ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਗਿਆਨ ਗੋਲਾ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿ
 ਖੇਰਿਆਨ ਪੜੇ ਗਾ ਸੋ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਜੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਝੂਲਦੇ ਰੇਖੇ ਗਾ ਉਨਾਂ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਇਥੇ ਬ

ਨ ਭਾਗੀ ਕਲੇਸ ਉਪਜਿਆ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਏਹੋ ਜੇਹੇ
 ਬਚਨ ਸਾਡੀ ਮਿਸਾਲ ਕੇ ਪਾਜ ਜਾਹਰ ਕਰਣਗੇ
 ਜਿਸ ਦੇ ਕੰਨ ਇਥੇ ਪੜਣਗੇ ਓਹ ਅਸਾਡਿਆਂ ਕ
 ਰਤੱਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਹਾਸੀ ਕਰਣਗੇ। ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਣ
 ਗਏ ਕਿ ਇਹ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਕਲਾਧਾਰੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਅ
 ਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਆਇਚਰਣੀ ਲਾ
 ਗੇ। ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਂ ਗਰੀਬਾਂ ਪਰ
 ਦਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਹੁ ਜੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਿ
 ਸਤਨਾਂ ਪਿਥਾਂ ਦੇ ਧਨੀ ਹੋ ਜੀ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ
 ਰ ਵਿਖੇ ਹੈ ਆਪ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਿਰਲੋਭ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਸੰ
 ਸਾਰ ਕਬੂਲ ਕਰੇਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਜਪੁਜੀ
 ਮਤਿ ਪੜ੍ਹਹੁ ਆਪਣੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵ
 ਹੁ ਇਕ ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
 ਵਿਖੇ ਆਇਹਾ ਬਜੇੜ ਪਾਰਬੰਨ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ ਤੇ ਨਿਗਾਹੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕ
 ਰੀ ਹੈ ਜੀ ਫੇਰ ਅਸਾਡੇ ਪਰ ਧਨ ਪੁਤ ਪਾਪ ਤੋਹ ਆ
 ਸੀ ਅਸਾਂ ਚਮਤ ਕਾਰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਹੁਣ ਪੁਤ ਮਰ
 ਗਏ ਹੈਂ ਨਜੀ ਧਨ ਬੀ ਜਾਤਾ ਰਹਾ ਹੈ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੀਟੀ
 ਖਾਵੇ ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਨਾਂ ਕੋਈ ਮਦ
 ਦ ਦੇਵੀ ਇੰਦੀ ਹੈ ਜੀ ਅਰਨਾਹੀ ਕੋਈ ਸੁਲਤਾਨ ਸਾਡੀ
 ਖਬਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾਂ ਅਸੀਂ ਇਤ ਕੇਰੇ ਨਾਂ ਉਤ ਕੇਰੇ

ਅਰ ਵਿਚ ਕਾਹੇ ਖਾਂਦੇ ਕੁਤਕੇ ਰਹੇ। ਜੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
 ਸਭ ਨਾ ਪੁਤਾਂ ਕਉ ਇਕ ਜੈਸਾ ਨਾ ਜਾਣੇ ਗੇ ਓਹ ਨਰ
 ਕਾਂਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤ ਦਾ ਆਦਰ ਜਾ
 ਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗਜ ਹੈ॥ ਬਚਨ ਹੂਆ ਮਹਾਂਮਾ
 ਈ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਨਰ ਸੇ ਨਾਰ ਹੋਇ ਅਵਤਰੇ॥ ॥
 ਮਿਰਤ ਮੰਡਲ ਜਗ ਸਾਜਿਆ ਜਿਉ ਬਾਰ ਘਰ ਬਾਰ
 ॥ ॥ ਬਚਨ ਹੂਆ॥ ॥ ਅਥੀ ਤੁਜੀ ਓਹ ਨ ਦੇਹ ਨਾਂ ਨੂੰ
 ਤੁਮਹੇ ਅਰਸਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਅਸਰਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਗੀਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਰੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵਹੁ ਸੁੱਖਣਾ ਮੰਨ
 ਹੁ ਧਨ ਪੁੱਤ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ਟਹਿ ਗੁਰੂ ਜਾਪ ਕ
 ਰਹੁ ਨਿਸਚੇ ਸੇਜ ਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਸਾ
 ਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਭੁਲਾਂ ਬਖਸ਼ੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ॥
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ॥ ॥ ਮੋਇਆਂ ਨੂੰ ਮੱਥਾ ਟੇਕ ਦੇ ਜੀ
 ਉਇਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਟੈਰਾ ਇਹ ਨੀ ਗਲੀ ਭਰਤ ਜੀ ਕਦੇ ਨ
 ਹੁੰਦੀ ਖੈਰ॥ ਜਿਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕਉ
 ਛੋਡ ਕੇ ਭੁਰਕਾਂ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਕਉ ਮੰਨ ਦੇਹਨ ਓਹ ਭੁਰਕਾਂ
 ਦਾ ਬੀਰਜ ਹੀ ਹਨ ਕੁਸੰਗ ਦੇ ਸਕਾਇਹ ਫਲ ਜਾਣਹਾਂ
 ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕਰੁਣਾ ਭੰਡਾਰ ਸੀ ਮੁਖਵਾ ਕੁਸ
 ਬਦ ਉਚਰਿਆ ਅਜ ਹੂੰ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀਂ ਜੋ
 ਪਰ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦ
 ਪਾਵੈ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਦਿ

੨੫ ਸਾਗਰ, ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ, ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਵਤਾਰ
 ਤਾਂ ਵਿਖੇ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸਰ ਸ਼ਕਤੀ ਅ
 ਖਦੇ ਹਨ ਸੀਸਾਰ ਦੀ ਚੰਦਰ ਅਚਰ ਰਹੇ ਖਾਣੀ
 ਤਿਨੇ ਲੋਕ ਨਉ ਖੰਡ ਇਹੋ ਪ੍ਰਥਮੀ ਸਾਰੀ ਗਿਣਤੀ
 ਹਿਸਾਬ ਕਿਸਤਾਂ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਜੀ ਮਾਇਆ ਬਿਅੰਤ ਹੈ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰ ਏਕੋਪੇਖ
 ਅਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂਕੇ ਮਸਤਕ ਲੇਖਾ ਮਾਲੀ ਫੂ
 ਲ ਪਾਤ ਭਾਲੀ ਫਲ ਗਿਣਤ ਨਹੀਂ ਅਰ ਸਾਰੇ ਬਾਗ ਭੂ
 ਏ ਦੀ ਗਛੀਂ ਆਕਰਦਾ ਹੈ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਸ ਮਾਲੀ ਪਰ
 ਅਬਦ ਉਸ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਾਜ ਹੋਤਾ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁ
 ਰਖ ਕੇ ਆਗੇ ਕਿਸੇ ਕੋਟੇ ਕਾ ਅਵਤਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਚਮ
 ਤਕਾਰ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ
 ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਣਾਲਾ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਕਿਸਨ ਹੂਏ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਨੰਤ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਸਰ
 ਬੰਗ ਅਲਪੰਗ ਕਹਿਣੇ ਹੀ ਮਾਤਰ ਹੈ ਵਿਸਟਾਤਾ
 ਪਮਾਣ ਕੋਈ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਹਾਂ ਸਮ ਵਿਸਟੀਤ
 ਹਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਜਹਾਂ ਬੇਦ ਪਾਠ ਤਹਾਂ ਦੁਆਪੁਰ ਜਹਾਂ
 ਜੰਗ ਹੋਮ ਤਹਾਂ ਤੇਤਾ ਜਹਾਂ ਕਲੇਸ਼ ਤਹਾਂ ਕਲਿਜੁਗ
 ਚਰੇ ਜੁਗ ਸਦਾ ਹੀ ਵਰਤਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿੱਖੇ ਕਲੇਸ਼ ਕ
 ਤਾਰਾ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵਰਤੇਗਾ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਉਸ ਪੁ
 ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਕੀ ਗਿਣਤੀ ਓਹੀ ਪਮੇਸ਼ਵਰ ਆਪ ਹੀ ਕਰ ਸਕਦੇ

ਹੈ॥ ਤੇ ਸਿਖੋ ਸਿਤਹੁ ਪਮੇਸ਼ੁਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ॥
 ਪਮੇਸ਼ੁਰ ਸਿਮਰਣ ਕਰਣੇ ਸੇਂ ਸਦਾ ਹਜਰ ਨਾਜਰ ਹੈ॥
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਤੇ ਨਾਮ ਪਰਧਰਮ ਅਰਥ ਦਿਵੇਰਹੁ॥
 ਗੁਰ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨੂੰ ਮੰਨਹੁ ਤਿਲਕ ਮਣਹੁ॥
 ਫਲੇਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਕੋਠਾ ਸਰਾਂਇ ਕੁਪ
 ਮੁਸਾਫਰ ਖਾਨ ਬਨਾਵਹਿਗਾ ਉਸ ਕਉ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮੰਦ
 ਰ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿਗੇ ਜੋ ਕੋਈ ਦੀਣ ਬਾਲੇਗਾ ਓਸ ਕ
 ਉ ਸੂਰਜ ਕੇ ਚਨਣ ਜਿਤਨੀ ਰੋਸਨੀ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿਗੀ
 ਦਰਗਾਹ ਕੇ ਵਿਖੇ ਜੇਹੜਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਘੜੇ ਗੁਰ ਕੇ ਪਿਲਾ
 ਵਹਿਗਾ ਸਾਧ ਸੰਤ ਕੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਮੈਂ ਸੇਣਾ ਕਰਹਿ
 ਗਾ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਲ ਭਰਹਿਗਾ ਉਸ ਕਉ ਦੂਪ ਦੀ
 ਨਦੀ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹਿਗਾ ਜੇੜਾ ਸਫ ਰਿਣਾਈ ਸਤਰੰਜੀ
 ਦੁਤਈ ਤੁਲਾਈ ਗੰਥ ਪੋਥੀ ਬਿਹੰਗਮ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ
 ਗਹਿਤ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਵਾਲੇ ਕਉ ਦੇਵਹਿਗਾ ਓਸ ਕਉ ਬ
 ਰੇ ਅਨੰਦ ਕੇ ਪਲੀਘ ਬਿਛਾਵਣੇ ਮਿਲੇਗੇ ਜਿਹੜਾ
 ਟੂਟੇ ਮੰਦਰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਦੀ ਲਿਬਾਈ ਅਬਾਦ ਮੁਰੰਮ
 ਤ ਕਰੇਗਾ ਓਸ ਕਾ ਸਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਖੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਅ
 ਰ ਸਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਖੀ ਰਹੇਗਾ ਜੇਹੜਾ ਭੋਜਨ ਦੇਵੇਗਾ
 ਓਸ ਕਉ ਫਤੀਹ ਪਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹਿਗੇ॥
 ਕੋਠੀ ਵਿਖੇ ਦਾਣੇ ਪਾਉਣ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਜਬਾ
 ਜੇਗ ਲੈ ਜਾ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂ ਬਰਕਤ ਦੇਵੇਗਾ॥

ਤੇਜਨ ਮਨ ਭਾਉ ਦੇ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿ ਗੇ ਭੰਡਾਰੇ ਦਾ ਮਾਲ ੨੩੫
 ਕ ਬਣੇ ਗਾ ਸਿਹੜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਕੀ ਫਸਤੁ ਕਉ
 ਚੁਗਾਇ ਕੇ ਯਾਖੋ ਸਕੇ ਖੜੇ ਗਾ ਦਿਨ ਪਰ ਦਿਨ ਉਸਕਾ
 ਤੇਜ ਘਟੇ ਗਾ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਰੋਗੀ ਰਹੇ ਗਾ ਉਸਕੇ ਗਹਵਿ
 ਖੇ ਸਦਾ ਹੀ ਕਲਾ ਰਹੇ ਗੀ ਦਾਨ ਕਰਨੇ ਸੇ ਧਨ ਫਧਦਾ ਹੈ
 ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਰ ਕੇ ਸੁਖ ਪਾਪਤ ਹੋਵਤਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੇਰੇ ਪਸੂ ਕਉ ਕੀੜੇ ਪਾ
 ਏ ਪੈਨ ਜੀ ਬਚਨ ਤੂਆ ਆਪੂ ਕੇ ਪੱਤੇ ਯਾ ਧਤੂਰੇ ਕੇ ਪੱਤੇ ਘੋ
 ਟਕਰ ਬੰਨਹੁ ਤਾਂ ਸੁਖ ਹੋਇ ਗੀ॥ ਅਰੇੜੇ ਸਿਖ - ਬੁਲਾ
 ਕਾ ਸਿਖ ਖਿਡਾਰੇ ਆਇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ - ਸਚੇ ਪਾਤਿ
 ਹ ਜੀ ਮੈਂ ਰਬਾਬੀ ਨੂੰ ਹੁੱਕਾ ਪੀਂਦਿਆਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੀ॥
 ਉਸ ਨੂੰ ਤਾੜਨ ਕਰਣੀ ਯੋਗਸ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
 ਹੋ ਸਿਖ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਕੇ ਪੜੀ ਪਨਹੀ
 ਲਗਾਇ ਰੇਰੇ ਸੇ ਬਾਹਰ ਕਰਹਾ॥ "ਦੋਹਰਾ" ॥
 ਆਗਮਾ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਰੀ - ਪੁਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਦਸ ਮੇਸਾ ਅੰਧ
 ਕਰੈ ਜੋ ਫਿਰ ਕੋਈ - ਕਾਢਹੁ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ॥ ੧॥ ਰੰਜ ਹੋਇ
 ਕਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ - ਇਨ ਰਬਾਬੀ ਅਨ ਕੇਰਾ ਮਾਰ ਗੁਰੂ ਕੀ
 ਸਦ ਰਹੈ - ਮਾਂਗੈ ਸਦਾ ਸਵੇਰਾ॥ ੨॥ ਹੁੱਕਾ ਪੀਵੈ ਸਦਾ
 ਕਰਹਿ ਮਸੀਤ ਨਿਵਾਜਾ ਪੜਹਿ ਸਬਦ ਕਹਿ ਕੁਫਰ ਕਉ -
 ਤੇਲੋ ਜਾਇ ਕੁਕਾਜਾ॥ ੩॥ ਸਿਖ ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਰ
 ਪਰਬੀਰ ਬੁਲਾਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਕਹਿ ਕਰ ਸਿਖ

੩੩੬ ਸਜਾਉ॥ ੪॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਣ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੀਚ ਦੀਵਾ
 ਨਾ ਆਗਿਆ ਲੇ ਸੰਗਤ ਚਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਮਾਨ
 ॥੫॥੯੪॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੫ ਹੋਰ ਚਲੀ
 ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰਾਬਾ
 ਦਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਦਰਸਨ
 ਦੇਇ-ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੇ ਸੰਤ ਖਾ
 ਲ ਸਾਜੀ ਰਾਗੀਰ ਬਾਬੀ ਬੁਲਾਓ ਅਰਦਾਸੀਏ ਹਾ
 ਬ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ, ਕ
 ਲਗੀਧਰ, ਜਗਤ ਗੁਰੂ, ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ, ਕਰਣ ਕਾਰਣ,
 ਈਸ਼ਵਰ, ਸੇਵੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਬਾਬੀ
 ਹਾਜ਼ਰ ਹੈਨ ਜੀ ਬਚਨ ਹੂਆ ਜੇ ਕਰ ਕਛੁ ਕੇਸ ਕਿਰ
 ਪਾਨ ਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਹਿ
 ਕਲਮੇਂ ਕਉ ਤਾਗੈਂ ਅਮਿਤ ਫੁਕੈ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਕਬੂਲ ਹੈ ਢਾਢੀ ਬੀਰਹਿਤੀਆ ਹੋਵੈ ਇਸ਼ਨਾਨ
 ਕਰਕੇ ਸਬਦ ਪੜਹਿ ਬਚਨ ਹੂਆ ਸਿਘ ਸਬਦ ਪ
 ਝਨੇ ਢਾਲੇ ਲਿਆਵੈ ਤੁਰਕ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਪਵਿੰ
 ਤਨਹੀਂ ਰਹਿਦਾ ਜੈਸੇ ਪਉਣ ਮਲੀਨ ਅਸਬਾਨ ਬੀ
 ਆਵਦੀ ਤੈ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਤੁਰਕ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਸੁਣ
 ਨਾਹੈ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਸਬਦ ਸੁਣਨਾਂ ਪਵਿੰਤ੍ਰ ਹੋ ਅੰ
 ਗਤ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨ ਲਈ ਆਪਣਿਹ ਆਗਿਆ ਦਿਵੇ ਹਉ ਅਰ ਮਰਦਾਨ

ਖੁਸਲ ਮਾਨ ਸੀ ਤੇ ਸਿਧੇ ਮਰਦਾਨ ਉਧਰ ਭਗਤ ਦੇ ਅਟ ੩੩੭
 ਗੁਰ ਸੀ ਅਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਲਮਾ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਪ
 ਝਿਆ ਸੀ ਜਾਕੀ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਮਿਹਰ ਬਾਨਾ ਸਿਧੀ
 ਮਰਦ ਮਰਦ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਰੂਹੀ ਹੁਇ ਪਰਸਰਾ
 ਮ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਸਗਲ ਛਤ੍ਰੀਅਨ ਕਉ ਰਹੈ ਛੈ
 ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ ਜਟਾਹਰੀ ਨਾਮ ਕਪੂਰ ਦ
 ਰਸਣ ਕਰਣ ਦੀ ਅਭਿਲਾਖ ਕਰਕੇ ਆਪਾ ਉਸ ਨੇ
 ਇਕ ਸੈ ਰੁਪਾ ੧੦੦) ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੇਟਾ ਰਖਕੇ
 ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਠੇਰ
 ਸਿਖ ਬੈਠ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸਾਹ ਹਾਲ ਸੁਣਾਇਆ ਹੇ ਸਤਿ
 ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਸਤੰਬ
 ੭੦ ਬਰਸ ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਬਿਆਹ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਵਿਆਹ ਵਿਰੋ ਦੇ ਬੇਟੀਆਂ ਹੋਨ ਹੁਣ ਹੋਰ
 ਵਿਧਵਾ ਹੋਇ ਗਈਆਂ ਹੋਨ ਅਰ ਓਨ ਦਾ ਦੁਖ ਦੇ
 ਖਿਆਤੇ ਸਹਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਖੜੀਆਂ ਦਾ
 ਸਚਾ ਹਾਲ ਜਾਣਵੇ ਹਉਂਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਬਦ
 ਖਰੇ ਵਿਗੁਤੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੁਢੇ ਬੀ ਮੁਏ ॥ ਟੀਕਾ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਪੁਤ ਬਿਨਾ ਗਤੀ ਨ
 ਹੀ ਨਾਲੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਵਿਧਵਾ ਪਤੀ ਨ ਕਰੇ ਪਤੀ ਬਿ
 ਨ ਪੁੱਤ ਨਹੀਂ ਏਹ ਵੇ ਮਤ ਸਿੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਤੇ ਸਿੰਘ ਪੰਥ
 ਦੀ ਬੇਟੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣ ਰਹੇ ਗੀ ਓਹ ਆਪਣੀ ਮਰ

੩੩੮ ਜੀ ਸੇ ਭਾਵੇ ਵਿਧਵਾ ਰਹੇ॥ ਹੇ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ਧੀ
 ਦਾ ਕਿਸੇ ਉਸ ਦੇ ਵੇਟਰ ਜੇਠ ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਗੁਰਮਿ
 ਰਯਾਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪੜ੍ਹਾਇਹ ਤੇਰਾ ਬੜਾ ਪੁੰਨ ਹੋਵੀਹ
 ਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਕਥਾ ਵਿਚ ਕਰੇਣ ਕਰਣਾ ਨਹੀ
 ਲਿਖਿਆ ਅਸੀਂ ਗੰਢ ਹੋਜਾਈਏ ਹੇ ਸਿਖਾ ਜਦੋਂ
 ਪਰਸਰਾਮ ਨੈ ਸਾਰੇ ਖੜੀ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ
 ਸਾਰੀਆਂ ਤੀਵੀਆਂ ਰੰਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਫੇਰ ਕਥਾ
 ਵਿਖੇ ਐਸੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ
 ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਇਤਨਾਂ ਸੁਨ ਕਰ ਵਿਦਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਰ
 ਪੁਰਖੋਂ ਸੇ ਭੋਗ ਕਰ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਆਪਣਿਆਂ
 ਪੁਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਉਪਦੇਸ਼ ਭੁਲੀ ਪਕਾਰ ਜੁਣਾਇ ਦੀਆ
 ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਧਰਮ ਜੁਧ ਵਿਖੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਸਿਖਾ
 ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਰਹੋ ਐਸੇ ਹੀ ਚਲੇ ਆਉ ਹੋ ਅਸਲ
 ਖੜੀ ਰਾਜੇ ਜਸਰਥ ਕੀ ਬੀਸ ਮੈਂ ਸੇਂ ਹੈਂ॥ ਹੋਰ ਸਭੀ ਪ
 ਹਿਲੇ ਬੀਰੀ ਰੂਹੈ ਨਾ॥ ਤੇਰੀਆਂ ਧੀਆਂ ਵਿਧਵਾ ਹੋਨਾ
 ਇਨਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਕੀ ਇੱਛਾ ਰਹੇਗੀ ਮਰ ਕਰ ਫੇਰ ਇਹ
 ਵੇਸਵਾ ਜੂਨ ਮੇਂ ਪੜ੍ਹੇਗੀ ਫਿਰ ਅਨੇਕ ਪੁਰਸ਼ ਰਮੇਂਗੀ॥
 ਤੂੰ ਬੁਢਾਪੇ ਵਿਖੇ ਵਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਜਿਤਨਾਂ ਨਿ
 ਲੱਜ ਹੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਪ ਤੁਸੀਂ ਬੇਸਵਾ ਭੋਗਦੇ ਹਉ
 ਮਰ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਦੇਹਉ॥
 ਇਤਨਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕ

ਗੀਜੀ ਇਹ ਅਨੰਦ ਕਦ ਉਚਰਿਆ ਸੀਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ੩੩੯
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ ਬੋਲਿਆ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ
 ਦਾਸਜੀ ਦੀ ਆਰਥਲਾਸੇ ਬੀਬੀਭਾਨੀ ਦੀ ਉਮਰ ਪੰ
 ਜ ੫ ਬਰਸ ਬਹੁਤ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿ
 ਬਜੀ ਨੈ ਬੀਬੀਭਾਨੀ ਦੇ ਤਾਂਈਂ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਹੇ ਬੀਬੀ
 ਤੁਮ ਵਿਧਵਾ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰਹੁ ਤਬ ਬੀਬੀ ਨੈ ਬਿਧ
 ਵਾਰੂਪ ਅਪਣਾ ਬਿਆਕੁਲ ਬਣਾਇਆ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅ
 ਮਰਦਾਸ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੈ ਆਪਣੀ ਆਰਥਲਾ ਵਿਚੋਂ
 ਪੰਜ ਬਰਸ ਕਈ ਕੁ ਮਹੀਨੈ ਬੀਬੀਭਾਨੀ ਕਉ ਬਾਬੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਜੀ ਦੀ ਆਰਥਲਾ ਦੇ ਵਧਾਵਨ ਵਾਸਤੇ
 ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਬੀਬੀਭਾਨੀ ਜੀ ਨੈ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ ਸੁਹਾਗ ਰੂਪ ਧਾ
 ਰਿਆ ਅਨੰਦ ਦੀਆਂ ਪੰਜ ਪਉੜੀਆਂ ਉਚਰੀਆਂ ਅ
 ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੈ ਲਿਖ ਕਰ ਪੰਜ ਪ
 ਉੜੀਆ ਭੇਟ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਅਨੰਦ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਅਮਰਦਾਸ ਜੀ ਨੈ ਸੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ।
 ਧੀਵੇ ਪਾਪ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਖੜੀਆਂ ਕਉ ਪਾਪੁ ਹੋਇਆ।
 ਜੈਸੇ ਮਨੁਖ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਰਣੇ ਪਿਛੇ ਦੂਸਰਾ ਵਿਆਹ ਕ
 ਰਲੇਵੇ ਤੈਸੇ ਇਧਵਾ ਬੀਕਰ ਕੋ ਜੋ ਦੋਨਹੁ ਕਾ ਮ
 ਨ ਏਕ ਜੈਸਾ ਹੈ ਯਾਰੀ ਚੋਰੀ ਕਾ ਭੈਨ ਕਰਨਾ ਯੋਗ ਅਹੈ
 ਪਤੀ ਕਰਨਾ ਪੁਨਹੈ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਸਿੱਖ ਧੀਅ ਭੈ
 ਨਰੀਤੀ ਰਖਣੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸਾਡੇ ਇ

ਸਹੁਕਮਦੇਇਹੁਪ ਕਰੇਗਾ ਓਹਜੋ ੧੦੦ ਜਨਮਕੁਸ
 ਟੀਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਅਤਿਨੂੰਗਾਦੁਖਪਾਵੇਗਾ ਮੋਹਿਉ
 ਸਨੂੰਕਿਧਰੇਵੋਈਨਮਿਲੇਗੀ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥
 ਰੇਜਿਖੋਇਧਵਾਦੁਖੀਹੋਇਕਫੇਬਦਸੀਸਾਉਸਲਾਗੇ
 ਤਰਪਨਪਰੈਤਾਤੇਕਰਹੁਕਸੀਸਾ॥੧॥ ਵਿਧਵਾਕੀਸਾ
 ਦੀਕਰਹੁਪਾਟਹੁਸੂਖਅਪਾਰਾਪੁਨਮੋਹੀਆਸੀਸਕਉ
 ਪਾਪਤਕਰਹੁਮੁਠਾਰਾ॥੨॥ ਸਾਖੀਕਉਪੂਰਨਕੀਓਸੀ
 ਸਤਿਗੁਰਮੁਖਵਾਫਾਫਤੇਬੁਲਾਈਸਭਨਨੇਲਿਖਕਰ
 ਸਗਰੇਬਾਕਾ॥੩॥੯੫॥ ॥ਆਗੇਸਾਖੀ੯੬॥
 ਹੋਰਪਾਰੰਭਹੋਈ॥ ॥ਸੀਸਤਿਗੁਰਕਰੁਣਾ
 ਭੰਡਾਰਾਅਤਲੋਕਪੂਰਨਅਵਤਾਰੀਸਗਤਗੁਰੂਸੇਵੀ
 ਸਿਰਤਾਜਾਵਾਲੀਪੰਥਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ ਦੀਨਦਮਾਲ
 ਕ੍ਰਿਪਾਕੇਸਾਗਰਾਪੂਰਣਬ੍ਰਹਮਗੁਣਿਨਰਤਨਾਗਰਾ
 ਸੇਵੀਪਾਤਿਸਾਹਅਵਤੰਸਾਸਭਾਮਾਹਿਧਰਗੁਪਹਿਰੀ
 ਸਾ॥ ਗਾਮਠੀਕਰੀਟਲਅਬੇਰਾਲਗਯੋਦੀਟਨਗੁਰੂ
 ਬਿਨਦੇਗਾਸੰਗਤਦੇਸਬਿਦੇਸਹਿਅਈ॥ ਮੇਲਾਲਾਗੇ
 ਅਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਭੇਟਚੜੀਅਪਾਰ
 ਪੁਨਖੈਠੇਗੁਰਦਰਬਾਰਾਸੰਗਤਦਰਸਨਕਰਭਈ
 ਆਨੰਦਪੁਨਗੁਰਦੁਹਾ॥੪॥ ਇਸਪਕਾਰਗੁਰਦੇ
 ਵਅਲਾਯੋਸੰਗਤਕਉਉਪਦੇਸਸੁਨਾਯੋਗੁਰੂਕੀਸ
 ਕੀਕਬਾਚਲਾਈਆਸਾਕੀਪੁਨਟਾਰਸੁਨਾਈ॥੫॥

ਕਪੜ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵਣਾ ਫਰ ਦੁਨੀਆਂ ਅੰਦਰ ਜਾਵ ੩੪੯
 ਲਾਂਗਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ।
 ਸੰਗਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਕਰਕੇ ਏ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿ
 ਵਾਸਜੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ ਕਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਪਾਠ ਕੀਜਿ ਜਾ
 ਦਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਜੀ ਜੇ ਪਾਬਰਕੀ ਪਾਈ ਪਾਇਆ ਤਾ
 ਕੀ ਘਾਲ ਅਜਾਈ ਜਾਇ। ਜੇ ਪਾਬਰਕੇ ਕਹਤੇ ਦੇ
 ਵਾਤਾਂਕੀ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਈ ਸੇਵਾ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਧਾਰ
 ਖ ਕਉ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ
 ਰਾਮਚੰਦ ਕਾ ਸ੍ਰਰੂਪ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ ਬ
 ਸਾਹਿਬ ਬੀ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਹੈ ਬੋਧਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤੇ
 ਸੇਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸ੍ਰਰੂਪ ਦੇਖ ਭੁਜਨ ਤਪਸਿ ਮ
 ਹਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਠਕੁਰ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ। ਸਿਖਾਂ ਆ
 ਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਪੂਜਣੇ ਸੇ ਮੁਕਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਉਚਰਿਆ ਹੈ ਸਿਖ ਹੁ ਲਿੰਗ ਦੇਖ
 ਏ ਸੇ ਅਬਾ ਉਸਕੇ ਨਾਮ ਲੈਣੇ ਸੇ ਈ ਲਾਜ ਮੀ ਤੇ
 ਤੀ ਹੈ ਉਸਕੇ ਪੂਜਣੇ ਸੇ ਮਤ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭੰਗ ਦੇ
 ਫਕਟ ਵਾਲੇ ਕਉ ਮਨੋ ਕਾਮਨ ਬਹੁਤ ਫੁਰਦੀ ਹੈ। ਬੁ
 ਰੇ ਸੇਕ ਲਪਰਬਣੇ ਮਨੋ ਰਾਜ ਦੇ ਸਿਵ ਪਾਰਬਤੀ
 ਕੀ ਭੰਗ (ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ) ਕੇ ਸੰਗ ਅਤ ਤਿਖੀਤ ਸੀ
 ਓਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਸ ਮੈ ਸੇਬਨ ਕੀਆ ਸੀ ਇਸ ਪਰਉ
 ਸਕੇ ਉਪਾਸਕੀਆਂ ਕਾਮੀਆਂ ਅਰ ਰੰਡੀਆਂ ਮਨ

ਮਹਿੰਸਮਸ਼ਕਰ ਸਿਵਲਿੰਗ ਸਥਾਪਨਕਰਦੀਆ
 ਤੇ ਸਿਵਪੁਜਣਾਂਹਛਾਰੇ ਸਿਵਜੋਗੀਸਾਧੂਹੈ॥
 ਹੇਸਿੱਖੇ ਸਿਵਲਿੰਗਕਾਨਾਮਨਹੀਲੈਣਾ ਭੁੰਗਪੀਂ
 ਇਆਂਜਰਦੀਚੜੇਤਾਂਪੁਸਕੀ ਲਹੇਤਾਂਬਾਦੀਗੋਰ
 ਖਜੀਭੁੰਗਤਿਆਗੀ ਜਿਸਅਸਥਾਨਬੈਠਜਪੀਏ
 ਨਾਮਾਓਹਅਸਥਾਨਪੁਜਣੇਪਰਣਾਨਾ ਫਤਿਹਾਂ
 ਸਿਉਕਿਆਰੀਸ, ਚਰਨਪੁਜਾਏਵਿਸ਼ਨਜੀਲਿੰਗ
 ਪੁਜਾਇਓਈਸਾ ਸੰਗਤਬੇਨਤੀਕੀਤੀਜੀਗੁਰੂ
 ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਸੇਢੀਸਿਰਤਾਜ ਸੂਰਜਕੁਲਭਾਨ
 ਨਿਮਾਣਿਆਂਕੇਮਾਂਨਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦਾਬਾਣਾ
 ਆਦਮਤੇਮਾਈਹਣਸੀ ਹਿੰਦੂਸਿਵਪਾਰਬਤੀਆ
 ਉਸਨੂੰਆਖਦੇਹਨਜੀ॥ ਸਿੱਖੇਸਬਸੂਰਹੇ ਹੇਸਿ
 ਖਹੁਰਾਮਤੇਰਹੀਮਦਾਬੀਸਮਾਰਾਨਹੀਮਿਲਦਾ॥
 ਤੁਹਾਨੂੰਧੋਖੇਇਵੇਹਨਤੁਸਾਂਪਤੀਤਨਹੀਕਰਣੀਆ
 ਅਸਾਂਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂਕਿਤਾਬਾਂਪੜਕੇਦੇਖੀਆਂਹੈ
 ਨਬਾਣਾਅਦਮੀਕੋਬੜੇਬਰਸਹੋਏਹਨ ਸਿਵਪਾ
 ਰਬਤੀਕੋਬਹੁਤੇਹੀਬਰਸਹੂਏਹਨ ਏਵੇਹਿੰਦੂਓ
 ਕਉਤੁਰਕਧੋਖਾਇਵੇਹਨ ਫੈਰੀਚੇਰਯਾਰਤੁਰਕਦੀ
 ਸੰਗਧਖਾਣੇਪਰਪਰਤੀਤਨਹੀਕਰਣੀ ਪਹਿਲੇ
 ਪਰੀਤਸਾਬਹਿੰਦੂਕੋਮੁਸਲਕਰਲੈਦੇਹਨ ਪਿਛੋਂ
 ਉਸਕਾਨਾਮਦੀਨਦਾਰਰਖਦੇਹਨ ਆਪਣੇਬਰਾਬ

ਰ ਜੈਸਾ ਉਸਕਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ ਫਿਰ ਆਦ
 ਰ ਬੀ ਬੋਝਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਲੇਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਏਹ
 ਸਕੀਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸ ਪਾਪੀ ਜਦ ਅਪਣਾ
 ਧਰਮ ਤੁਆਰਾ ਸੁ ਇਹ ਅਸਲ ਨਹੀਂ ਬਨਵਟੀ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੋਲ
 ਤੀ ਕਰ ਪੁਛਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕੇਹੜਾ ਇਲਮ ਮਸ
 ਲਾ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਿਸ ਕੇ ਸੁਣਨੇ ਕਰਕੇ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਮਨ ਫੇਰ ਕਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਾਂ ਕਰ
 ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿਖ ਪੁ ਏਕ ਤੋ
 ਫਤੁਲ ਹਿੰਦ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਓਸ ਵਿਚ ਜਿਤਨੀਆਂ ਕ
 ਰਮਾਤਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਓ
 ਹ ਸਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪੀਰਾਂ ਪੈ
 ਰੀ ਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਮ ਲਿਖ ੨ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ
 ਹਨ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦਰ ਕਿਨਾਰੇ ਵਿਖੇ ਇਕ ਫੁੰਮ ਬੜ
 ਭਾਰੀ ਫੁੰਮਾ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਜਹਾਜ਼ ਭਰਿਆ
 ਹੋਇਆ ਅਚਾਨਕ ਫੁੱਝ ਗਿਆ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਕਿਸੇ
 ਪਾਸੇ ਦੀ ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਜਿੰਦ ਲਾੜੇ ਦੇ ਸਮੇਤ ਸੀ ਇਕ ਤੀ
 ਵੀ ਉਨਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਤਖਤੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਕੜ ਕਰ ਕਿ
 ਨਾਰੇ ਤੋਂ ਲਗੀ ਤੇ ਬਚਰਹੀ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਦੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕ ਥੀ ਉਸ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਮੀਰਾਂ ਬਤਲਾ ਯਾਸੀ

ਓਹ ਬੁਢੀ ਪੁਕਾਰੀ ਤੂੰ ਬੇ ਦੇਖ ਜਹਾਜ ਮੈ ਰੋਰੋ
 ਹਾਲ ਟੰਢਾਇਆ ਈ। ਬਾਹੁੜ ਮੀਰਾਂ ਜੀ ਸਿਤਾਬ ਕਿ
 ਉਂ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਲਾਇਆ ਈ॥ ਓਥੇ ਸੀ ਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਰਸਨ ਦਿੱਤਾ
 ਭੂਬਿਆਰੋਇਆ ਜਹਾਜ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਆਦਮੀਆਂ
 ਸਮੇਤ ਪਾਰ ਲੰਘਾਇਆ ਜੀ ਇਸੀ ਮਾਫਕ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਸੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨੂੰ ਮੀਰਾਂ ਸਾ
 ਹਿਬਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਧੈਨ ਦੁਨੀ
 ਆਂ ਵਿਚ ਓਹ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰ ਲਿਖ ਕਰ ਪ੍ਰਗ
 ਟਕੀਤੇ ਧੈਨ ਇਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਕੰਨਾਂ ਤਕ
 ਇਹ ਬਾਤ ਪਹੁੰਚਦੀ ਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਖਾਹ ਮਖਾਹ ਦਿ
 ਲਾ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕਰਮਾਤ ਓਹਨਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਧੈਨ ਹੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਭੀ ਨਹੀਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਰੇ ਮੁ
 ਖਣਕ ਸਬਦ ਅਰ ਸਾਖੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਓਹ ਤੁਰ
 ਕਦੀ ਸਿਫ ਤੋਂ ਭੁਲ ਜਾਏਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਿ ਦ ਸਿੰਘ
 ਆਲਾ ਧੋ ਸਿੰਘ ਨ ਬਹੁ ਰੁਪ ਦੇ ਸਕਮਾ ਧੋ ਮੀਰਾਂ ਸ
 ਹਿਬ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਏਕ ਰੁਪ ਹਰਿ ਏਕ ਹਿਕਾਮਾ॥ ੧॥
 ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਰ ਕਹਿ ਹੇ ਗੁਰੂ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੇਰਾ
 ਸਾਖੀ ਸਿਪੁਰਨ ਹੁਈ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਤੇਰਾ॥ ੨॥ ਕਰਮੇ
 ਹਰ ਦਸਖਤ ਕੀਏ ਸੀ ਗੁਰੁ ਆਖ ਸਣਾਰਾ ਸੰਗਤ ਪੁ
 ਨ ਆਨੰਦ ਹੈ ਚਲੀ ਮੇਰ ਮਨ ਧਾਰਾ॥ ੩॥ ੯੬॥

੨੫੫੭੩੫੬

ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੯੭ ਹੋਰ ਪਾਰੰਤ ਹੋਈ ॥ ਸੀਰੁ
 ਰੂਮਹਾਰਾਜ ਮਲੇਰ ਕੋਟਲੇਵਿਖੇ ਉਚੱਕੇ ਪੀਰਦਾਰੂ
 ਪਸਾਜਿਆ ਇਕ ਮਹੀਨ ਸੁਰਮਈ ਬਾਣਾ ਗੀਖ
 ਆ॥ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੇ ਨਾਮ ਬਦਲਾ ਦਿਤੇ॥ ੧ ਦਇ
 ਆ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਮ ਦਰ ਰਸੂਲ ਆਲਮ ਰਖਿਆ॥
 ੨ ਬਕਤੋਲ ਸਿੰਘ ਕਾ ਨਾਮ ਬਕਤੋਲ ਮੁਹੰਮਦ ਰਖਿਆ॥
 ੩ ਖੜਕ ਸਿੰਘ ਕਾ ਨਾਮ ਖੜਕਾਉਲ ਮੁਹੰਮਤ ਦੀ
 ਨ ਸਰਮ ਸਿੰਘ ਚੌਰੀ ਵਾਲੇ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
 ਜੀ ਆਪਨੇ ਸਰੁਕੇ ਨਾਮ ਬਦਲ ਦੀਏ ਪਰਸਾਨੂੰ ਸਬ
 ਲੋਗਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਦੇ ਇਲਮ ਤੇ ਪੈਰੀ ਬਰਾਂ ਦੀ ਕੁਛ
 ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕੋਈ ਕੁਛ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕੀ ਦਸਣਗੇ॥ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਵਰਦਿਤਾ ਹੋ ਸਿਖੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਪਰ ਸਰਸ੍ਵਤੀ ਆ
 ਟ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜੇਕੁਛ ਕੋਈ ਪੁਛੇਗੇ ਉਸੀ ਕਾ ਤੁਮ ਉਤਰ
 ਦੇਵਹੁਗੇ ਅੰਗੀਰੇ ਸੁਲਾਹ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਮਾਤ ਬਰ ਤੇ
 ਜੇਸੇ ਗੁਰੂਜੀ ਨਾਂ ਸੁਲਾਹ ਕਰਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਬਰ
 ਨਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ॥ ਮੁਕਬਰਾਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਹੁ

ਬਿਦਸਿੰਘ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਇ
 ਸਦੇ ਬੇਟੇ ਮਰਦਾਏ ਸਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਭੀ
 ਹੁਣ ਹਥ ਕਰੀਏ ਇਹਨਾਂ ਮੁਕਬਰਾਂ ਵਿਚ ਬਾਅਦ
 ਬਹੁਤ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਵਿਲੀ ਜਾਕੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ
 ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਗੁਰੂਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਲੇਰ ਕੋਟ ਲੇ
 ਵਿਚ ਹੈ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਾਜੀ ਉਲਮਾ ਭੇਜੇ ਪਈ ਤੁਸੀਂ
 ਜਾ ਕਰ ਉਸਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਹੁ ਓਨ੍ਹਾਂ ਆਇਮਜੂ
 ਬਦੇ ਮਸਲੇ ਪੁਛੇ ਆਕਰ ਬੋਲੇ ਸਲਾਮ ਲੈ ਕਮ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਲਹ ਅਗਮ ਪੁਦਾਈ ਬੰਦੋ ਫੋਰ
 ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆਂ ਕੇ ਧੰਦੇ। ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ ਫਕੀਰ ਮੁ
 ਜ਼ਾਫਰ ਏਹ ਦਰਵੇਸ਼ ਕਬੂਲ ਦਰਾ। ਆਲਮਾਂ ਕਾ
 ਜੀਆਂ ਫਕੀਰਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੀਰ ਵਲੀ ਜੀ ਯਾ
 ਦ ਪੁਦਾਈ ਮਜ਼ਬ ਮਕਾਨ ਪੇਸ਼ਾਈ ਦੌਲਤ ਖਾਨਾ
 ਸ਼ੁਕੂਨ ਤਕਿ ਬੇ ਹੈ ਇਸ ਮਕੀਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਆ ਅਸਾਂ ਦਾ ਮਜ਼ਹਬ ਪੁਦਾਈ ਯਾਦ ਹਕ ਰਹਾ
 ਇਸ ਜਿਸ ਮਕਾਨ ਨਾਨਕ ਵਲੀ ਦਾ ਹਲਵੇ ਉਪ
 ਰ ਪੀਜਾ ਲਗਾਦਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹੈ
 ਨ ਸ਼ੁਕੂਨ ਕਰ ਬੜੇ ਪੁਸ਼ਹੋਏ ਸ਼ੁਕੂਨਾਂ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਜੀ ਜਿਸ ਕਲਾਮ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕਰਕੇ ਪੀਜਾ ਲਗਾ
 ਦਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਐਂਡੀ
 ਕਰਾਮਾਤ ਐਸਾ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ

ਨਾਨਕ ਵਲੀਦੀ ਪੇਸ਼ਾਈ ਮੁਹੀਦੀ ਸਿਤਨੀ ਪੈਸ
 ਭੁਖਾਦੀ ਯਾਦਗੀਰੀ ਵਿਚ ਹੈਨ ਇਕ ਜਪਜੀਨ
 ਮਕਲਾਮ ਹੈ ਓਸਕੇ ਬੀਚ ਸਾਹੀ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ
 ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੇ ਕਰਹਿਦੁਆਂ ਦੇ ਪੀਰ ਦੀ ਐਸੀ
 ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ ਤੇ ਕਲਾਮ ਹੈ ਓਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ
 ਕਾਸਨੂੰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਦੋਜਕ ਭਰਣੇ ਕਉ
 ਤਾਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੁਣ ਕੇ ਹਸ ਪਏ ਪੀਰ ਜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਬੇਈਮਾਨਾਂ ਨਾਲ ਏਨੀ ਹੋਨੀ ਚਾਹੀਏ ਐਸੀ ਕਰਾ
 ਮਾਤ ਵਾਲੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬੇਦੀਨ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਕਹੇ ਪੀ
 ਰ ਜੀ ਸਾਰੇ ਮੁਲਖ ਤੇ ਇਕੋ ਮਹੀਮ ਦੀ ਸ਼ਰਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋ
 ਈ ਤਰੀਕਾ ਬੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ॥ ਮਨ
 ਕਰ ਮੱਕਾ ਕਿ ਬਲਾ ਕਰ ਦੇਹੀ ਬੋਲਣ ਹਾਰ ਪਰਮ
 ਗੁਰ ਏਹੀ ਕਹੁ ਰੇ ਮੁੱਲਾਂ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜਾ ਏ ਕਮਸੀ
 ਤਦ ਸੇਵਰਣਾਜਾ ॥ ਘੁਨ: ਸਿਤ ਦਰ ਲੱਖ
 ਮਹੀਮਦਾ - ਲੱਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ਼ਾ ॥ ਕਿਸੇ
 ਦੇਸ ਸੁੰਨਤ ਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਵੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਸੀਸ ਬੀਨ
 ਹੀ ਮੁੰਨਵੇ ਕਿਸੇ ਦੇਸ ਰੋਜਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਵੇ ਕਿਸੇ ਦੇ
 ਸਹਲਾਲ ਬੀ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਫੇਰ ਓਹ ਕਾਜੀ ਉਲਮਾ
 ਪੰਜ ਤੀਵੀਆਂ ਮੰਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਬੈਠਾਣ ਨੂੰ ਪਾਇ ਕਰ
 ਲੈ ਆਏ ਕਹਾ ਹੇ ਪੀਰ ਜੀ ਏਹ ਖਾਂਦੀਆਂ ਪੀਂਦੀ
 ਆਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਬਾਹਣਾ ਕਉ ਚੱਕਣ

ਫੁਦੀਆਂ ਹੋਨ ਵਢਵਢਖਾਂਦੀਆਂ ਹੋਨ॥ ਕਿਤੇਦ
 ਗਈ ਨਹੀ ਪਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਬੜੇ ਅਸਚਰਜ ਕੀ ਬਾ
 ਤ ਹੈ ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਜਨਾਨੀਆਂ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੜ
 ਫ ਤੜਫ ਕਰ ਮਰਦੀਆਂ ਹੋਨ ਅਸਾਂ ਤਾਂਈ ਕੁਛ
 ਹਾਲ ਮਾਲੂਮ ਨਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੁ
 ਜਰਦੀ ਹੈ॥ ਨਾਂ ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਜੁਬਾਨੀ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹ
 ਨ ਨਾ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਏਹ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੀ
 ਆਂ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ
 ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿੱਟੇ ਮਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦਿੱਸ
 ਣ ਲੱਗਾ ਓਨਾਂ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚ ਮੋਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੁ
 ਝੀਆਂ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕ ਮਾਰ ਕੇ ਖਾਣ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿ
 ਚ ਅੱਧੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਬਚਨ ਹੋਯਾ ਜ
 ਬ ਹੱਥ ਦੀਆਂ ਕੁਝੀਆਂ ਖਾਇ ਲੈਣ ਗੀਆਂ ਤਦ
 ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਨਿਕਲੇ ਗੀ॥ ਜੇਹੜੇ ਕੁਝੀਆਂ ਮਾ
 ਰਦੇ ਹੋਨ ਓਨਾ ਨੂੰ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪ ਖਾਣੀਆਂ
 ਪੈਣ ਗੀਆਂ ਕੁਝੀ ਮਾਰਦੀਆਂ ਸਤਕੁਲਾਂ ਨਰਕ
 ਜਾਣ ਗੀਆਂ ਮਾਂ ਪਿਉ ਮਾਸੀ ਦਾਦੀ ਨਾਨੀਂ ਫੁੱਫੀ
 ਭੈਣ ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਲੇਸ਼ ਨੂੰ ਫੜੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ॥
 ਗਊ ਵੀ ਹੱਤਿਆ ਏਕ ਜੁੱਗ ਕੀਨਾ ਵੀ ਹੱਤਿਆ
 ਚਾਰ ਜੁੱਗ ਸੰਤ ਕੀ ਹੱਤਿਆ ਨਾਨਕ ਬਹੁੜ ਬਹੁ
 ਝੁਅਵਤਾਰਾ॥ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਜਨਮ ਵਿਖੇ ਹੀ ਉਨਾਂ

ਦੇ ਐਲਾਨ ਹੋਏਗੀ ਜੋ ਬਿਦੇਸ਼ ਆਦਮੀ ਕਾਖੂਨ ਕਰ ੩੪੯
 ਹਿਗ ਓਸਦੀ ਕੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਏਗੀ ਅਰਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਘਟਹਿਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁੜੀ ਮਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲੜਕੀ ਦੇਵੇਗਾ
 ਉਸਦੇ ਕੁਲ ਨਹੀਂ ਚਲਹਿਗੀ ਤੁਸੀਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦਾ ਮਾ
 ਰਨਾ ਤੁਮਹਾਰੇ ਦਿਓ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਹੋਰ ਜਟ ਫੈਸ
 ਸੂਦਰ ਪੇਸ਼ੀ ਬੈਠ ਪਰਸੇਸਰ ਦਾਭਜਨ ਕਰਣ ਹੇਨਿ
 ਹੰਕਾਰ ਆਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਤੁਰਕ ਦੇ ਹਥੋਂ ਰਹਿਅ
 ਵੇ ਤਾਂ ਬਚਾਂਗੇ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੀ ਕਰਮਾਤ ਪ੍ਰਸੰ
 ਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਪੀਰ ਜੀ ਖਾਨਾ ਖਾਓ ਤ੍ਰਿਅ
 ਰਹੈ ਤਾਂ ਗਨੀਖਾਂ ਨਬੀਖਾਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਮੁਰੀ
 ਦੇ ਪੀਰ ਰੋਜੇ ਦਾਰਹੈ ਚਿਨ੍ਹ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਨਾ ਖਾਏ
 ਪਰ ਨਾਲ ਵੇਖ ਲੀਫੇ ਤਾਂ ਖਾਇ ਲੈਣ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜੂ
 ਠ ਖਾਣੀ ਮਨ ਹਰੈ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣਾ ਬਾਂਟ ਖਾਣੇ ਕਾ
 ਲੈ ਕਰ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰਹੁ ਅ
 ਰ ਸੀ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਪਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਛਕ ਲੇਵ
 ਹੁ ਗੁਰੂ ਐਸੀ ਕਰਮਾਤ ਦਿਖਾਈ ਉਸੀ ਸਮਯ
 ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ ਹੁਇ ਗਇਆ ਮੁਸਲ ਦੇਖ ਕਰ
 ਐਸੀ ਕੁਦਰਤ ਕਉ ਤੈਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਨ ਹੁਇ ਗਏ
 ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸਚੇ ਸਾਂਈ ਪੀਰ ਜੀ ਐਸੀ ਤੁਸੀਂ
 ਕੀ ਕਲਾਮ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਦੀ ਕਲਾਮ ਪੜ੍ਹੀ ਹੈ ਕਾਬਲ ਦੇ ਕੜਾਹ ਪਸਾਦਿ

ਦੇ ਪੰਜੇ ਟਾਲੀ ਅਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜਮੁੰਦਾ ਦਿਖਾਇਅ
 ਏ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੁਰੀਦ ਹੋ ਕਰ ਰਫ਼ਚ ਕਰ ਰੋਹੋ
 ਸਭਾ ਕੇ ਬੀਚ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਹੁਕਮ ਦੀ ਆਹੇ
 ਖੜਕਾਉਲ ਮੁਹਯਤੁ ਦੀਨ ਜੀ ਗੁਪਤ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੋਇ
 ਕਰ ਬੰਦਗੀ ਕਰਹੁ ਜਿਸ ਰਾਖੇ ਤਿਸ ਕੋਇ ਨਮਾ
 ਰੋਸੋ ਮੁਆ ਜਿਸ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ੧੬੬ ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਸ ਬਿਧ ਕੀਓ ਕਾਜੀ ਸਾਬ ਦਿ
 ਚਾਹਾ ਮੁਸਲੋ ਕੇ ਖਾਨੇ ਕਈ ਕੀਓ ਕੜਾਹ ਸੁਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥

॥ ਗੁਰਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਸੁਪੜ ਅਜਮਤ ਕਉ ਦਿਖਲਾ
 ਇਅਪਨੇ ਸਿੰਘਨ ਕੇਤਈ ਟਹਿਗੁਰੂ ਫਤੇਬੁਲਾਇ ॥

੨ ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਪੁ ਰਣ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
 ਸੰਗਤ ਕਉ ਟਿਦਿਆ ਕੀਓ ਹੋਏ ਸਭ ਮੁਸਹਾਲਾ ॥ ੩ ॥

ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਅੰਸੈ ਕਯੋ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਟਕਾਅਤਿ
 ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਕੋ ਲਯੋ ਗਏ ਦੁਖ ਅਰ ਪਾਪਾ ॥ ੪ ॥ ੧

੬੭ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਰੋ ਪਾਰੀਭ ਹੋਈ ॥

॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕ੍ਰਿਪਾਸਾਗ
 ਰ ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ ਹਿਦਧਰ ਮਰਖੰਜਕ ਗੁਣਨ
 ਰਤਨਾਗਰ ਦੀਨ ਦਮਾਲ ਪੰਥ ਕੇ ਟਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਏਕ ਸਮੈ ਗਾਇ ਦੇ
 ਕੋਟ ਵਿਖੇ ਅਤਿ ਉਤਮ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਕਰ ਆਈ
 ਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ਕਰਕਿ

ਤਾਰਥਕੀਆ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਨਾਮਜਪਹੁ ਵੰਡਫ ੩੫੧
 ਕਹੁ ਇਸਨਾਨ ਹਰ ਰੋਜ ਚਾਰ ਘੜੀ ਗਤ ਰੀਰੀਦੀ
 ਗੀਤਾ ਕਰਹੁ॥ ਦੀਵਾਨ ਕੇ ਇਥੇ ਗੁਰੂਜੀ ਕੇ ਹਜੂ
 ਹ ਇਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੀਏ ਸਿਖਣੀ ਆਨ ਹਾਜਰ ਹੋਈ
 ਉਸ ਪਰ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਬਸਤਰ ਚਿਛਿਆ ਹੋਇਆ
 ਸੀ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਲਾਲਰੰ
 ਗ ਦਾ ਬਸਤਰ ਨ ਪਹਿਨਿਆ ਕਰਹੁ ਚਿਸ ਸਿਖਣੀ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਤੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇ ਕਾਲੇ ਕਪੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਾਰੇ ਤਾਂ ਪੁੱਤ ਮਰੇ ਹੈਨ ਕੀ ਤੇਰੇ ਬੀ
 ਪੁੱਤ ਮਰੇ ਹੈਨ ਇਤਨਾਂ ਬਚਨ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ
 ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਤੀਸੀ ਦੇਵੇ ਪੁੱਤ ਮਰ ਗਏ॥ ਸਬ
 ਦਾ॥ ॥ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰ
 ਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਪੁਨ: ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਜੀ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਹੈ ਧੀਵਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਮੰ
 ਗੇਵੇ ਕੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਤਣਾਲੇ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ
 ਕਰ ਲਏ ਪਿਛੋਂ ਧੀਵਾ ਸਾਕ ਕਰੇ॥ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੋ
 ਇਸਤਰਾਂ ਕੀ ਫਲ ਪਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਸਾਰੇ ਲਾਗੀਲੇ
 ਗ ਅਸਾਂ ਕੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪਈ ਤੁਸੀਂ ਕੰਢੇ ਕੁਆਰੇ
 ਸਾਕ ਮੇਂ ਕੁੜਮਾਂ ਦੇ ਮੂਹਿ ਲਗਨਾ ਸਿਖੰਦੁ ਨਹੀਂ॥
 ਦਲਾਲੀ ਪਸੁ ਭੇਡ ਦੀ ਫੈਦੇ ਮੰਦਰੇ ਧੀਆਂ ਪੁਤਰਾਂ ਦਾ
 ਤਾਂ ਲਾਲਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਟੁਟ ਜਾਏ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਦਾ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਆਪਦੇਖਹੁ ਬਿਨਹਥੀਂਦੁ
 ਜਸਨੇਰੇਖੇਤੀਕਦੀਨਰੋਵਨਬਤੀਆਂਕੇਤੇਤੀ॥
 ਦੁਬਨਾਲਦੇਸਤੀਘੜੇਨਾਲਹੈਗਾਏਰੇਸਿਖੇਆ
 ਪੁਨੇਪੈਗਾ॥ ਮੂਰਖਾਂਦੇਆਗੂਬੈਲਾ॥ ਤੁਸੀਂਲੋਕ
 ਪਸੂਆਂਦੇਬਾਪਾਰਅਖੀਂਦੇਖਕੇਕਰਦੇਹੋ ਧੀਪੁਤ
 ਦਾਫਨਜਦਲਾਲਾਂਪਾਸੋਂਕਰਵਾਉਂਦੇਹੋ ਤੁਸੀਂਗੁ
 ਲਾਮਾਂਕੰਗਾਲਗੁਰਦੇਖੀਬਾਅਣਾਂਪਰਪਰਤੀਤ
 ਰਖਦੇਹੋ ਰਾਜੇਸ਼ੀਹਮੁਕੰਦਮਕੁੰਤੇਜਾਇਜਗ
 ਇੰਨਬੈਠੇਸੁੱਤੇ॥ ਤੇਸਿਖੇਪਾਹਿਠੇਤੁਸੀਂਸਾਫੇਪ
 ਰਦੀਬਾਤਸੁਣਹੁ॥ ਆਪਨਹੀਂਸੀਦੇਇਆਸੀ
 ਗੁਰੂਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸੀਕੋਸਾਕਲਾਗੀਆਂਕੀਤਾਸੀ
 ਚੰਦਸੁਹੀਬੋਲੀਲਾਈ ਇੰਨਸੀਚੁਬਾਰੇਦੀਤੁਸਾਂ
 ਮੇਰੀਤੇਕਿਉਲਾਈ॥ ਉਸੀਵਿਖੇਪਵੇਕਾਰਣਸੀ
 ਗੁਰੂਅਰਜਨਸਾਹਿਬਜੀਨੈਲਾਹੌਰਵਿੰਚਰਾਵੀਦ
 ਗੀਆਇਵਿਖੇਗੁਪਤਸੈਨਕੀਤਾ॥ ਨਾਲੇਚੰਦੂਦਾ
 ਘਰਫੈਗਨਰੋਇਆ॥ ਅਤੇਚੁਗੱਤਿਆਂਦੀਸਤਾ
 ਉਠਗਈ॥ ਲਾਗੀਆਂਕਉਕਿਸੇਭੀਨਾਪੁਛਿਆ॥
 ਪਿਛੁਨੂੰਅਰਜਨਪ੍ਰਦੇਸਕੀਤਾਕੁਤਬਦੀਨਅਰੂਕੀ
 ਪਰ ਸਿਖੇਤੁਸਾਂਧੀਜਫਾਈਦੀਕੰਚੇਕੁਆਰੇਕੀ
 ਮਫਿਰਮਿਲਣਗਿਲਣਦੀਕਿਚਾਰਰਖਣੀ॥
 ਸੁਰੂਰਕੁਕੁਆਂਦੇਮਿਲਣਦਾਕੋਈਦੋਸਨਹੀ

ਜਾਣਹੁ ਜਿਸ ਕਉ ਉਡੀਕਣਾ ਹੋਵੈ ਓਸ ਕਉ ਨਾਲ ਹੀ ੩੫੩
 ਲੈ ਕਰਤੁ ਰਣ ਯੋਗ ਮ ਹੈ॥ ਧੀਅਜ ਦਵਿਆ ਹੁਉਂਦੀ —
 ਹੋਵੈ ਉਸੀ ਟਕਤ ਮੰਗੇਵ ਕਰਣ ਯੋਗ ਮ ਹੈ ਪਿ
 ਛਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਮਰਜਾ ਦਾ ਸੀ ਛੋਟੀ ਲੜ
 ਕੀ ਕੀ ਕੋਈ ਰਾਹਿ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਟਰਪਾ ਪਤਿ ਲੜ
 ਕੀ ਕੋ ਸਭ ਕੋਈ ਚਾਂਉਂਦਾ ਹੈ ਲਾਗਤ ਬੇਬਿਨਾਂ ਮਾਨ
 ਉਂਦਾ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਪਸੰਨਤਾ ਜੇ ਘਰ ਟੁਸਾ ਵਧੇ ਹਨ ਆ
 ਗਯਾ ਮੰਨੋ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ ਬੀਸ ਬਰਸ ਤਾਈਂ ਧੀ ਦਾ
 ਨਿਵਾਸ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰਛੋਟੀ
 ਧੀ ਮੰਗਣੇ ਕਰਕੇ ਖਰਚ ਨਹੀਂ ਹਟ ਸਕਦਾ ਫੇਰ ਕੋ
 ਈ ਧਨੀ ਲੋੜ ਵੇਦ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹੋਨ ਜਬ ਲੜਕੀ ਕੋ
 ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗੇਵੇ
 ਦਾ ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਇਚਰਣੀ
 ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀਬ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਭੋਗ ਕੀ ਸੁਖ ਨਾਂ ਮੰਨੀ ਹੈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
 ਮੁਸਲੇ ਠਾਂਸੀ ਦੇਣ ਲਗੇ ਸੀ ਜੀ ਸਣਾ ਸੈ ਰੁਪਾ ਦੇ
 ਕਰ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਖਾ ਸਚ ਕਹੁ ਖਾਂ
 ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ॥ ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਰਖਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ
 ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਾਜੀ ਦੀ ਬੇਟੀ ਆ
 ਸਕੇਗਈ ਸੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ

ਕੇ ਮੈਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਲੈ ਚੱਲ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੈਂ ਕਾਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨੌਕਰ ਸਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਦੇ
 ਕਹਿਆ ਨ ਮੰਨਿਆ ਉਸਨੇ ਅਪਣੇ ਬਾਪ ਦੇ ਪਾਸ
 ਬੁਠਮੁਠ ਏਹ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੀ ਇਜ਼ਤ ਇ
 ਸਨੇ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਮੁਸ
 ਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾਹ ਤੂੰ ਬੇਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਯਾ
 ਦ ਰਖ ਮੈਂ ਤੂੰ ਫਾਸੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਬੀਰ ਪਰ ਨਾ
 ਕੀ ਕੇ ਫਾਟਿਆਂ ਮੂਲ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਉ ਪਰ ਨਾ ਕੀ
 ਕੇ ਸੀਗ ਸੇ ਬਾਦ ਸੁਜਾਖ ਰੋਗ ਹੋਇ ਜਾਇ। ਲਖ ਧ
 ਨੰਤਰ ਪਰ ਪੁਰਖ ਬੀ ਰੋਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲਖ ਦਾ
 ਰੁਸੇ ਘਾਉ ਨਹੀਂ ਮਿਟਦਾ ਬਲੇ ਦੇਖੇ ਹਨ ਹੈ ਹੈ ਕਰ
 ਦੇ ਮਰ ਗਏ ਹਨ ਕਬੀਰ ਕਾਮੀ ਕੀਤਾ ਨਰ ਕ ਕਾਪ
 ਦਿਆ ਨਰ ਕੇ ਮਾਂਹਿ ਏਕ ਘੜੀ ਸੁਖ ਕਾਰਨੇ ਫਿਰ
 ਫਿਰ ਜੁਨੀ ਪਾਂਹਿ। ਪਰ ਨਾ ਕੀ ਪਹਿਨੀ ਫੁਰੀ ਮਤ
 ਕੋ ਲਾਏ ਅਗਿ। ਮੈਂ ਸੁਣ ਕਰ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਹੋਰ
 ਨ ਹੋ ਗਿਆ ਲਗਾ ਰੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਰਵੇ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਠ ਸੁੱਖਣਾ ਸੁੱਖੀ
 ਤਾਂ ਗਤ ਨੂੰ ਉਸ ਕਾਜੀ ਦੀ ਉਸੇ ਲੜਕੀ ਨੇ ਮੇਰੀ ਆਂਦੇ
 ਨੇ ਬੇੜੀਆਂ ਖੋਲੀਆਂ ਹਰ ਪਕਾਰ ਕਰ ਲਗੀ ਮੇਰੇ
 ਹਾਂਈ ਸਮਝਾਵਣੇ ਮੈਂ ਚੁਪ ਰਹਿਆ ਅਰ ਉਸਨੇ
 ਇਹ ਬਾਤ ਸਮਝ ਲਈ ਕਿ ਇਸਨੇ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ

ਸੀਨ ਲੀਤਾਏ ਮੈਂ ਸੁਚੇਤੇ ਜੀਗਲ ਦੇ ਬਹਾਨੇ ਪਰਚ ੩੫੫
 ਲਿਆ ਆਇਆ ਅਰ ਪਹਿਰੇ ਵਾਲੇ ਖਬਰ ਪਾ
 ਇਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਹੋਇ ਲਏ ਪਰਹੇ ਗੁਰੂਗਾਨੀ ਬ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀਤੁ ਹਾਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਓਨਾਂ ਸਾਹਿਬਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਕੜ ਨਾ ਸੱਕਿਆ ਬਚਨ ਹੋਇ
 ਅ ਸਿਖਾ ਸੀ ਗੁਰੂਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਆਇ ਗੁਰੂ ਹੋ
 ਅਰ ਇਸੇ ਵੇਰੀ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਕਲਿਆਣ ਪਾਪਤ ਹੋ
 ਤੀ ਹੋ ਸਾਰੇ ਜਹਾਨ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਤੁਗਤੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿ
 ਚ ਹੋ ॥ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਆਸਰਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ
 ਰੋਟ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਇਕ ਪਾਠ ਸੀ ਗੁਰੂਗੀਬ ਸਾ
 ਹਿਬ ਦਾ ਟੇਦ ਦੇ ਸਾਠ ਪਾਠ ਫੇਰ ਬੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਹੀਂ
 ਹੋ ਸਕਦੀ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ॥ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਕਉਂਕ
 ਹੋਂ ਫਿਰਦੀ ਨੋਂ ਕਰ ਅੰਤਾ ਪਾਇ ਭੋਗ ਸੰਗਤ ਕਹੈ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਹੈ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ੧ ॥ ਸਾਖੀ ਸੀ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਪੰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਕਹਿ ਸੰਗਤ ਭ
 ਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ੯੯ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ
 ੯੯ ਰੋਰ ਪਾਠ ਭੁ ਹੋਈ ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕਾ ਟਾਲੀ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਪੂਰਨ ਅਫਤਾਬ ਸੋਢੀ ਕੁਲਦੀ ਪਕ ਕਲਗੀ ਧਰ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਧਰਮ ਬਿਬਾਹਰਨ
 ਤੁਰਕ ਬਿਬਾਹਰਨ ਏਕ ਸਮੈਂ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁ

ਈ ਇਦਵਾਨ ਬੁਧਿਵਾਨ ਪੰਡਤ ਇਕਤਕਰਭਾਰੀ
 ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਸਿਖੋ
 ਸੰਤਖਾਲਸਾਚਾਰ ਭੁੰਟ ਇਥੇ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋਇਹਿਗਾ
 ਤੁਸੀਂ ਸਭਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰਬਾ
 ਣੀ ਦਾਉ ਪਵੇਸ਼ ਅਰਥਿ ਜੈ ਮੁਕਤ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਖੀ
 ਆਂਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰੇ ਨਾਮ ਜਪਾਵੇ ਰਹਿਤ ਮਿਜਾ
 ਦਬਤਾਵੇ ਅਮਿਤ ਛਕਾਵੇ ਮਨ ਮੁਖਤਾਵੂਰ ਕਰ
 ਏਵੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਕਰਾਵਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ
 ਦਾ ਪਰਮ ਧਰਮ ਹੈ॥ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦੇ ਮਨ ਮੈਂਕ
 ਪਟ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਤੰਮ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ
 ਸੀ ਕਰਵੇ ਸਭਨੂੰ ਭੁੰਟੇ ਬਣਾਇਕਰ ਆਪ ਬੜੇ
 ਬਨਦੇਸ਼ਨ ਤਥੀ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਪਟ ਗਯਾ
 ਤੁਹਾਡਾ ਤੇਜ ਬਦ ਗਇਆ ਆਪ ਜਪੇ ਅਵਗਨ
 ਮਜਪਾਵੇ ਨਾਨਕ ਓਹ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਵੇ॥

ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਅਰਜੁਨ ਕਹੀਜੀ ਮੇਰੇ ਨੇੜ ਦੁਖ
 ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪਾਪ ਕੀਤਿਆਂ ਬੋ
 ਬੰਨਾਂ ਦੇਹੀ ਕਉ ਕਦੀ ਬੀ ਕਸਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਦਾ॥
 ਸਿੱਖਣੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਜੁਆ ਬੜੀ ਗੰਭੀਰੇ
 ਨਾਲ ਬੇਤਦੀ ਹੋਵਦੀ ਸੀ ਅਰਜੁਨਾਂ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਸੇ
 ਮਾਰਦੀ ਸਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੁਆ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਪਾਪ
 ਹੋਮਾਵਨੀਆਂ॥ ਜੀਵਨ ਕਉ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਦੀ

ਗੁਣਿਆ ਕਰ ਜੇਕਰ ਧਨ ਸੁਖ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਨਾਮਦਾਨ ੩੫੭
 ਜਪ ਕਰਤੁ ਹਸਤੀ ਚੀਟੀ ਬਿਣ ਲੋ ਆਦੀ ਏਕ
 ਅਖੰਡਤ ਬਸੈ ਅਨਾਦੀ। ਰੇ ਸਿਖ ਵੀਓ ਜੁ ਕਉ
 ਧੀ ਜੈ ਸੀ ਜਾਣਹੁ ਕਾਟਨੇ ਪਰ ਬਾਹਰ ਕਿਨਾਰੇ ਸੁਟ
 ਦੇਣਹੁ ਜੁ ਖਟ ਮਲ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈਨ ਜੁ ਦੇ ਕਾਟ
 ਨੇ ਸੇ ਕੋਈ ਮਠਦਾ ਨਹੀਂ ਤੀਵੀਆਂ ਆਤਮ ਪਾਤਕ
 ਰਵੀਆਂ ਹੈਨ ਜੁ ਕਾ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਧੀ ਪੁਤ ਜਿਤਨਾ ਦਾਣ
 ਹੈ ਮਾਰ ਕੇ ਹਥਾਂ ਕਉ ਲਾਵਣਾ ਲਹੂ ਕਾ ਭਾਰੀ ਦੇਸ ਹੈ
 ਸੱਪ ਅਰੂਹਾਂ ਤੇ ਮੂੰ ਏਹ ਤਿਨ ਮਨੁ ਖਦੇ ਵੈਰੀ ਹੋਣ ਏ
 ਹਮਾਰੇ ਜੋਗ ਹੈਨ ਸਰੀਰ ਦੀ ਗੁਣਿਆ ਪੁਨਿ ਹੈ ਗੁ
 ਰੂਜੀ ਖਾਲਸੇ ਪਿੰਡ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਲੁੱਟਿਆ ਸੀ ਭਾਂਡੇ ਤੁ
 ਰਕਾਂ ਦੇ ਭਿਟੇ ਹੈਨ ਰੇ ਸਿਧੋ ਅਗਨ ਵਿਖੇ ਪਾਇ ਕਰ
 ਸੇਧ ਲਓ ਦੇਸਨਹੀਂ ਅਰਦਾਸਾ ਸੇਧ ਕਰ ਲੰਗਰ
 ਕਰ ਲੇਵਹੁ। ਕਿਸੇ ਕਉ ਸੁਖ ਦੇਈਏ ਆਪ ਕਉ ਜੁ
 ਖਮਿਲ ਦਾਹੇ ਗੁਰੂਜੀ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਆਏ
 ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਰੇ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਜੀਉਹਤਿਆ ਕਿਉ
 ਕਰੀ ਹੈਂਜੀ ਤਾਂ ਸਿਕਾਰ ਪੁਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਮਿਤ ਕੋ ਛੋਟੇ ਮ
 ਰੇ ਸਹੇ ਬਦੇਰੇ ਹਰਨ ਖਗ ਤਿਤਰ ਸਰੁ ਕੇ ਸਤ
 ਜੀਉਓਂ ਰੇ ਚਤੁਰਭੁਜ ਰੂਪ ਧਾਰਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰ
 ਦੇ ਬੈਰੀ ਪੁਰੀ ਗਾਏ ਸੰਗਤ ਦੇਖ ਕਰ ਧੀਨ ਗੁਰੂਜੀ
 ਧੀਨ ਗੁਰੂਜੀ ਜਾਥ ਕਰਣ ਲਗੇ ਰੇ ਸਿਖੇ ਸੀਤੋ ਛੋਕੇ

ਰਹੁ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਇਸਟ ਧਰਮ ਕੇ ਸੀਗ ਪੀਤ ਅ
 ਰ ਪਤੀਤ ਰਾਖਹੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਸੀ ਤਬ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ
 ਸਾਥ ਫਿਰੋਧ ਨ ਕਰਹੁ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਫਰਤਣ ਦਿਚ ਮਾਨੁ
 ਖਦੀ ਭਰੀ ਸੋਭਾ ਹੁਦੀ ਹੈ ਅਪਣਿਆਂ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਅਰਸ
 ਕਿਆਂ ਨਾਲ ਫੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸਗੋਂ ਪੀਤ ਰਾਖਣੀਂ
 ਕਿਸੇ ਦਾ ਕਾਰਯ ਬੁਠ ਬੋਲ ਕਰ ਤਬ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਕਾ
 ਰਈ ਵੱਸ ਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਨਹੀਂ ਬਿਗਾਨਣਾ ਨੂੰ ਕ
 ਉਂਧੀਅਕਉਂ ਸੱਸ ਮਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖੁੰਛਣਾ ਧਰ
 ਮ ਹੋ ਜਹੁਰੇ ਕਉ ਪਿਤਾ ਜਮਾਨ ਜਾਣ ਕਰ ਜੇਵਾਟ
 ਹਿਲ ਕਰਣੀ ਯੋਗਮ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਹੁਰਾ ਆਪਣੀ
 ਨੂੰ ਧੀਅ ਕਉ ਭੁਲੀ ਪਰਕਾਰ ਨ ਜਾਣੇ ਅਰਨੀ
 ਯਤ ਖੋਟੀ ਕਰਹਿ ਉਸ ਕੇ ਸਹੀਰ ਕਉ ਰੋਗ ਲਾਗਹਿ
 ਗਾ ਨਾਲੇ ਧੀ ਕਸਾਈ ਬਣੇਗਾ ਨੂੰ ਦਾ ਧੀਅ ਦੇ ਨ
 ਲੇ ਲਿਹਾਜ ਅਦਬ ਬਹੁਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰ
 ਸ ਬੰਸ ਦਾ ਵਾਧਾ ਕਰਣਾ ਹੈ ਧੀਅ ਤਾਂ ਪਰਾਇਆ ਮਾ
 ਲ ਹੈ। ਤੇ ਸਿਖੇ ਚਾਰ ਲੱਖਣ ਤੀਵੀਆਂ ਦੇ ਦੇਖ
 ਕਰ ਤੁਸਾਂ ਪਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ १ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣ
 ੨ ਹਸ ਕੇ ਗੱਲ ਕਰਣੀ ੩ ਸਰੁ ਕਿਸੇ ਬੋਂਡਰ
 ਣਾ ੪ ਹਰ ਕਿਸੇ ਪਰਦਾਇਆ ਕਰਣੀ ਏਹ ਸ੍ਰ
 ਭਾਵਕ ਹੀ ਲੱਖਣ ਹੈਨ ਅਰ ਇਹ ਬਾਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪ
 ਕੀਆਂ ਰੱਖਣੀਆ १ ਨੰਦੀ ਦਿਚ ਨਹੀਂ ਫੜਨਾ।

੨ ਪਰਾਈ ਸੇਜ ਪਰ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਧਰਣਾ ੩ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕੱਲੀ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ੪ ਬੋਝੇ ਨੂੰ
 ਕਸਾਨ ਹੋਵੇ ਪਰ ਬੀ ਕਿਸੀ ਨਾਲ ਬਿਗਾੜ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ੫ ਬਿਨਾ ਪਛਾਣ ਕੀਤੇ ਪਰਾਏ ਘੋੜੇ ਪਰ
 ਅਰ ਪਰਾਈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪਰ ਸਟਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਣਾ ੬
 ਨਸ਼ੇ ਭਾਈ ਸੁਲੀ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਮਦੀ ਸੁਲੀ ਹੈ ਜਿ
 ਰਤਾਂਈ ਜਿੰਦਗੀ ਹੋਵੇ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ
 ਪਦਾਰਥ ਅਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹਾਂ ਧੀਆਂ ਦੇ ਫਸ ਵਿਚ ਨ
 ਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਕਰ ਪਸੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ
 ਅਪਣੀ ਤੀਵੀਂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਵੈਰੀ ਦਾ ਇ
 ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਖਾਣਾ ੭ ਅਪਣਾ ਇਸਟ ਧਰਮ ਪੁਜੀਓ
 ਪਰਾਈਆਂ ਜਿਫਤਾਂ ਨਾਲ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਬਣਤਾ ਆਪਣੇ
 ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਚੋਰੀ ਚੁਗਲੀ ਕਦਾਚਿ
 ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਸੁਠ ਬੋਲਣੇ ਸੇਂ ਕੋਈ ਪਰਸਿਨ ਹੋ
 ਵੈ ਤਾਂਭੀ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਸਚ ਬੋਲਣੇ ਸੇਂ...
 ਕੋਈ ਦੁਖੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂਭੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਜਾਨਦੀ ਗਛ
 ਆ ਵੇ ਲਈ ਸੁਠ ਬੋਲਣੇ ਦਾ ਕੋਈ ਭੁਨਾਹ ਹੈ ਜੇ ਕ
 ਰ ਕੋਈ ਖਾਣਾ ਅਸੁੱਧ ਖਾ ਲਏ ਯਾ ਪਾਣੀ ਆਦਿ
 ਪੀ ਲਏ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਗੁਪਤ ਓਪਾਉ ਕਰੀਏ ਪੁਨ: ਰ
 ਲਾ ਨਹੀਂ ਪਾਵੀਏ ਪਰ ਵਿਖੇ ਬਿਬਚਾਰ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ
 ਪੜਦਾ ਪਾਣਾ ਯੋਗਮ ਹੈ ਜਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ੮

ਧਨ ਯਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ ਘਰ ਲਿਆਉਣੇ ਲਈ ਮ
 ਹੂਰਤ ਨਹੀਂ ਪੁਛਣਾ ਚਾਹੀਏ ਪਾਪ ਕਰਣੇ ਲਾਗੇ
 ਆ ਰੋਕ ਕਰਣੀ ਚਾਹੀਏ ਬਚ ਜਾਈਏ ਧਰਮ ਕ
 ਰਣੇ ਵਿਖੇ ਰੰਚਕ ਭਰ ਬੀ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਜੋਗ ਅਰੇ
 ਰੋਗੀ ਦਾ ਮਾਲ ਖਾਏ ਪਛੋਤਾਏ, ਸਿਖੇ ਜੋ ਕੋਈ
 ਮਰੇ ਓਸ ਦੀ ਭੁਜਮ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਪਾਇ ਕਰ ਦਬਾ
 ਉਣੀ ਪਹਿਲੇ ਭਾਡੇ ਕੰਦੇ ਉਪਰ ਪਾਣੀ ਦਾ ਨਾਂਉ
 ਜਾਤ ਉਮਰ ਪਿਤ੍ਰ ਲਿਖ ਕੇ ਪਕਾਈਏ ਇਕ ਸਿ
 ਘ ਖਜਾਨ ਸਿਘ ਨਾਮ ਪੰਜ ਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਵਸਵੇ
 ਧਕੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਈ ਰੁਪਯਾ ਚਰਨ ਗੁਰੂਕਿ
 ਆ ਅਗੈਰ ਖ ਕਰ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਗੁਰਾਂ ਸਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਲਾਗਣੀ ਆਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇ
 ਆ ਪੰਗਤਾਂ ਬੈਠਾਏ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਫਰ
 ਤਾਵਹੁ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੰਗਤ ਤਾਰਕ
 ਰ ਸੀਸੇ ਦੀਏ ਨਿਘਰਾ ਦਰਸਨ ਦੇਇ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋ
 ਇਕੀਨੇ ਸਭੇ ਨਿਹਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਭੇਟ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਦਈ-
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਇਕ ਰੂਪਾ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਬੁਲ
 ਫਾਈ ਪੁਨ ਭਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਰੀ ਨ ਸੀਹਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਖਨ
 ਆਪ ਠ ਅਪਾਹਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਖੁਦ
 ਦਰਬਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿਖਨ ਕੇ ਤਈ ਦੀਨੋ ਗੁਰੂ ਫਕਾ
 ਇਸਾ ਸਿਘ ਸਜੇ ਬਹੁ ਗੁਰੂ ਘਰ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਫਤੇ ਅਲਾਇ

ਹੱਸ ਅੰਕ ਦੀ ਚਲੀ॥

॥ਸੀ ਗੁਰੁ ਗਰੀਬ ਨਿ

ਟਜ, ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਭਾਨ, ਨਿਆਇਆ ਕੇ ਮਾਨ, ਨਿਤਾਣ
ਆ ਕੇ ਤਾਂਣ, ਕਲਗੀ ਧਰ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀਤੁ ਸਾਹ
ਬਟਿਖੇ ਏਕ ਸਮੈ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਸੰਗਤਾਅ
ਪਰ ਅਪਾਰ ਚੌਰੇ ਚੋਰੇ ਬਿਅੰਤ ਸੀ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੇ ਦਰਬਾਰ
ਰਟਿਖੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਕਉ ਆਟਤ ਰੁਇਆ॥

ਸਤਿ ਗੁਰਾਂ ਸੀ ਮੁਖਟਾਕ ਬਰਨ ਉਚਰਿਆ॥

ਨਦੀਆਂ ਵਹਿ ਵਿਛੁਨੀਆਂ ਮੇਲਾਂ ਸੋ ਜੋਗੀ ਰਾਮ॥

ਬਘੋਲ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਪਾਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਦਾ ਟਿਆਹ ਸੀ ਸਫ ਸੋ ਗੁਪਾ ਦਸੁਵੀ
ਧਆਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਭੈਲਵੇ ਜੀ ਬਰਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖਾ
ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਗੁਰੁ ਅੰਗੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਕਰਨੀ ਤੇਰਾ ਖੁਨ ਲੰਘਾ
ਰਟਿਚਨ ਹੀ ਪਾਟਣਾ ਗੁਰੁ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਸਿਖਾ ਤੂੰ
ਜੇ ਤੇਰੇ ਵੇਲੇ ਹੂੰ ਮਕੋ ਉਚੀ ਬਾਂਚੋਂ ਕੀ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਕਰ
ਪਸਾਇ ਫੁਕਾਇਆ ਸੀ ਮੇਰਾ ਸਿਖਾਂ ਕੇ ਸਾਂਧਾਰੀ
ਆ ਜਮੀਨ ਉਤੇ ਬੈਠ ਕਰ ਪਸਾਇ ਫੁਕਿਆ ਸੀ ਜੈਸੇ
ਕੁਰੂਆਂ ਨਾਈਆਂ ਦਾ ਮਾਨ ਜਵਾਈਆਂ ਦੇ ਪਰਕਾਰ
ਕਰਵੇ ਹਉ ਕਰਵੇ ਹੂੰ ਮਕਿ ਜਰ ਗੁਰੁ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਮੁਨਾਸਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੂੰ ਸੀ ਲਾਈ ਟਾਹਿਲ ਟਾਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ
ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਆਪਣੇ ਉਚੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਾਈ ਨਾਹੀ ਬਣਾਓ॥

ਹੇ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀਂ ਮੂਰਖਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਆ
 ਦਤਾਂ ਨੂੰ ਤਮਾਗ ਦੇਵਹੁ ਸ਼ੇਰ ਦਾ ਬਾਣਾਂ ਪਹਿਰ ਕਰ
 ਕਾਣੇ ਕੁਤਿਆਂ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨ ਕਰੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਹਾਥੀ
 ਆਂ ਪਾਸਹੁ ਨਹੀਂ ਡਰਹੁ ਹੁਕਮ ਪਰਚਲਹੁ ਜਨੇ
 ਤਪਸਾਇ ਛਕ ਲਏ ਪਿਛਹੁ ਨੂੰ ਮਖਾਏ ਸਿਮਰਿ
 ਪਰਬੈ ਠਕਰ ਨੂੰ ਮਾਂ ਕਉ ਮਥਾ ਨਹੀਂ ਟੇਕਣਾ ਮੀਰਜ
 ਦਾ ਉਸਦਾ ਨਾਉਂ ਸੰਦੋ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਜ਼ਮ ਦੀ ਕੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਜੀ ਕਹਾਹਿ ਸਾਬ ਕਾਨਾਉਂ ਨਜ਼ਮ ਹੈ ਕਲਜੁਗ
 ਵਿਚ ਭੁਜਨ ਕੀਰਤਨ ਕੇ ਸਾਥ ਸਰਬ ਕਾਰਯ ਸਿੰਧੋ
 ਤੇ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੀ ਸਾਧਨ ਧਾਰਹੁ ਸਿਖਾਂ
 ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਖੜੀਆ ਹਿੰਦੂਆਂ ਜੋਹ ਸਾਰਿਆਂ ਰਲ
 ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪਾ
 ਰਬ ਨਾਂ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਆਗਮਾ ਹੈ ਕਿ ਮ
 ਲੇਛ ਦੇ ਤਾਂਈ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਓਹ ਸਭੁ ਭੀਖ ਮਾਂਗ
 ਕਰ ਲੈ ਦੇਹਨ ਅਸੀਂ ਭਾਣਾ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਹਾ
 ਜੀ ਬਰਨ ਹੂਆ ਤੁਰਕ ਦੀ ਗੱਛਿਆ ਕਰਨੀ ਅਰਤੁ
 ਰਕ ਪਰ ਗਹਿਮ ਕਰਣਾ ਸਰਪ ਕੇ ਤੁਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਹ
 ਭੀਖ ਖਾਇ ਕਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਬੁਰਾ ਤੱਕ ਦੇਹਨ ਹਿ
 ਦੂ ਕਰੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਦਾਨ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ
 ਤਾਂ ਭੀ ਉਹਨਾਂ ਤੇ ਗਹਿਮ ਰਖ ਦੇਹਨ ਹਿੰਦੂ ਦੇਣ ਤੇ ਹੂ

ਪਹੈਨ ਤੁਰਕ ਰਾਕਸ਼ ਸਮਾਨਹੈਨ ਜੇਨਾ ਉਨਕ ੩੬੩
 ਉਦਾਨ ਦੇਵਣਾਹੈ ਓਹ ਰੋਜ਼ ਭਾਂਡੇ ਫਿਰ ਪਾਇ ਕਰ
 ਰਖੇ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੇ ਓਹ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮੀਦਰ ਦੇ ਲੰਗਰ ਵਿ
 ਚ ਵਿਓ ਯਾ ਕਿਸੇ ਇੰਦ ਜਾਲੈ ਇੰਚ ਮਦਦ ਦੇ ਬਾਂਦਿ
 ਓਹ ਉਸਕੋ ਕਹੈ ਜਿਥੇ ਪਹੁਚਾਉਣਾ ਸੀ ਪਹੁਚਾਇ ਦਿ
 ਤਾਹੈ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚੇਰ ਤੁਰਕ ਘਰੇ ਖਾਲੀ ਜਾ
 ਏ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਸੰਗਤ ਹਥ ਜੇਕਰ ਕਰਮਰ
 ਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਿ
 ਦੂਆਂ ਬੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਤੁੰਦੇਹੈਨ ਓਨਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ
 ਦਾਨ ਪੁਨਿ ਪਿਤਰਾਂ ਗੁਰੂਆਂ ਕਉ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕਉ ਨਹੀਂ
 ਮਿਲਦਾ ਓਸ ਬੋ ਸਬ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹਨਾ
 ਓਨਾਂ ਦੇ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਫਿਰ ਜਾ ਕੇ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ
 ਕਿਉਂ ਦਾਵਾ ਰਖਦੇਹੈਨ ਮਾਲਕੀ ਕੋਠਾ ਘਰ ਸਮੀਨ
 ਨੂੰ ਟੰਡਲੈ ਦੇਹਨ ਇਕ ਗੁਣੀ ਹਿੰਦੂ ਹੋਤਾਹੈ ਦੂਜਾ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਮਜ਼ਬ ਤੇ ਦੀਨ ਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲਕੀ ਸਾਂਝੀਰ
 ਹੀ ਏਹੋ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲ ਬੜਾ ਜੁਲਮ ਹੁੰਦਾਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀਹੈ ਸਾਡੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਜਦਾ
 ਦੀ ਕੋਈ ਸੁਣਦਾ ਨਾਹੀ ਸਾਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜਾ
 ਵਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਭਾਵੁ ਰੋਗ ਲਗਾਹੈ ਨਾਲੇ ਧਰਮ
 ਤਾਗ ਬਾਪਦਾਦੇ ਦਾ ਨਾਮ ਗਣਾਏ ਰੂਬਾਏ ਅਰਮਾ
 ਲਕ ਬਣੇ ਜੇ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਰਹੀਹੈ ਤਾਂ ਸਗਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁ

ਸਲ ਮਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਦਸਹੁ
 ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿਧੋ ਪਿਆਰਿਓ ਧੀਰਜ ਪਰਹੁ
 ਤੁਰਕ ਬੇਦੀਨ ਦਾ ਜੁਲਮੀ ਰਾਜ ਹੈ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁ
 ਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਟੋਪੀ ਟਾਲੇ ਧਰਮ ਰਾਜ
 ਕਰਣਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੇ ਭਰੋਸੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲੇ
 ਗਾ ਤੁਹਾਡੀ ਮਨੋਨਗੇ ਤਬ ਤੁਹਾਡੇ ਪੁਤ ਪੋਤਰੇ ਦੇਣ
 ਤੇ ਸਰੀਖ ਕਰੇ ਹੁਸਮਾਰ ਪੰਡਿਤ ਦਾਤਰ ਰਾਜੇ ਮਹ
 ਰਾਜੇ ਬਾਨੇਦਾਰ ਸਰਦਾਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਤਾਸੀਲਦਾਰ
 ਹਾਕਮ ਹੋਣਗੇ ਤੁਹਾਡੀ ਪੰਜਾਬਨੂੰ ਧਰਮ ਦਾ ਰੰਗ ਚ
 ਰੀਹਗਾ ਖਾਲਸਾ ਪਬਲ ਹੋ ਕਰ ਧਰਮ ਪਿਰਜਾ
 ਦਾ ਬੀਨਹਿਗਾ ਅਨੰਦ ਅਰ ਸੁਖ ਕੇ ਤਾਂਈ ਭੋਗੇਗਾ
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬਹੁਤ ਗੰਢ ਆਕਰਾਂਗਾ ਹੇ ਸਿਧੇ ਹਰ
 ਸਮੇਂ ਨਾਮ ਜਪਹੁ ਤਬ ਸਗਰੇ ਕਰਖ ਰਾਸ ਹੋਹਿਗੇ
 ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਹੁ ਕੋਈ ਬੇਦੀਨ ਹੋਇ ਕਰ ਮਾਲਕ
 ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਗਤ ਨੇ ਹਾਬ ਜੋ ਕਰ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਸਮਾਂ ਕਬ ਆਵਹਿਗਾ ਜੀ
 ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਉਨੀਸੈ ਸੀਮਤ ਦੇ ਪਿਛੇ ਇਹ
 ਸਭ ਅਨੰਦ ਹੋਵਹਿਗਾ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਜਪੋ ਸੁਪਾਤ
 ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਹੁ ਪੁਰਖ ਬੀਰਵਰ ਚੁਗਲੀ ਨਿਦਾਨ
 ਕਰਹੁ ਆਪਣੇ ਬਲੀ ਨਲ ਫੈਰ ਨ ਕਰਹੁ ਜੰਗਤ
 ਪੁਛਮਾ ਹੋ ਪਉ ਆਪਨੀ ਆਰਜਾ ਦਸਹੁ ਕਿਤਨੇ ਬ

ਹਸ ਤੁਸਾਂ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਖੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਬਰਨ ਹੋਇ ॥ ੩੬੫ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ੧੧੬੫ ਤੇਰੀ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਗ
 ਟਕਰੀ ਅਹਿੰਗੇ ਫੇਰ ਗੁਪਤ ਅੰਗ ਸੰਗ ਖਾਲਸਾ ਕੇ
 ਹਿੰ ਕਰ ਸੰਗ ਠਕੀ ਰਹਿ ਆ ਕਰਾਂਗੇ ਜਿਸ ਬਾਨ
 ਪਿਸਿ ਸਿੰਘ ਮਿਲ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸੋਧਿੰਗੇ ਮੈਂ ਤਾ
 ਜਰ ਨਾਜ ਰਹੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ॥ ਰੇ ਸਿੰਘ ਤੇ
 ਮਾਕੁ ਦੀ ਨਸ ਫਾਰ ਲੈਣੀ ਚੁੜੀ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਨਾਇ
 ਕਸਮਾਂ ਹੈ ॥ ੧੬੬੬ ॥ ॥ ਤੁਰਕਾ ਦੇਲਾਂ
 ਫਨ ਕਰੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਮਧ ਦਰਬਾਰਾ ਜਿਸ ਬਨ ਸੇਕਰਣਾ
 ਸੇ ਤਿਆਗ ਸਭੀ ਕੁਸਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿੰਘ
 ਸੁਨੇ ਕਰਨ ਮੇਰੇ ਜੁਯਾਦਾ ਪਾਂਚ ਸਿੰਘ ਅਰਦਾਸ ਕਰ
 ਬੈਠੇ ਲੇਟੁ ਦਾਦਾ ॥ ੨ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਚਾਹੀਏ ਕਰ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਜੁਰੂਗਾ ਗੁਰੂ ਗੀਬ ਮੈਂ ਪੀਥ ਕੇ ਕਰ ਲੇ ਦਰਸਨ
 ਹੁਗਾ ॥ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਹੀ ਭਵਿਖਸਤ ਬਾ
 ਤਾ ਏਕ ਸਮੇਂ ਮਿਲ ਖਾਲਸਾ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਾਤਾ ॥ ੪ ॥
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਗੁਰ ਪਾ ਰਵਿਖੇ ਮਿਲ ਕਰ ਪੀਥ ਸੁਜਾਨਾ
 ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ ਕੇ ਲੀਏ ਕਰੈ ਉਦਯੋਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸ
 ਹਿੰ ਬਜਰੇ ਮੇਰ ਪੁਨ ਦੇਵੈ ਲਾਖ ਹਜਾਰਾ ਕਪੂਰ ਬਲਾ ਪਟਿ
 ਆਲੀ ਅਹਿੰ ਜੀਵ ਸਾਥ ਲੇ ਰਾਹਾ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੇ
 ਵਿਖੇ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪਛਾਹਾ ਤਹਾ ਹੋਇ ਪਛਾਹ ਪੁਨ ਵਿਦੁ
 ਕਾ ਅਸਗਾਹਾ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਤ ਦੁਸਟ ਮਿਲ ਗੁਖ ਹੈ ਐਸੇ

ਕਾਮ ਨ ਹੋਇ ਪਰ ਇਸ ਕਾਰਜ ਕੇ ਤਈ ਤੋੜਨ ਸਾਕੇ
 ਕੋਇ ॥ ੮ ॥ ਏਪੀ ਢਾਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਕਰਹੈ ਕਾਜ ॥
 ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਟੀਚਾਰ ਕਰ ਕਾਰਜ ਹੋਇ ਸੁਕਾਜ ॥ ੯ ॥ ਸਾ
 ਰੇ ਸਿਖਨ ਕੇ ਤਈ ਮੇਰੀ ਅਗਸਾਏ ਹੁ ॥ ਅਮਿਤ ਸਰ
 ਪਰ ਵਿਦਨ ਰਚੀਓ ਸਾਥ ਸਨੇਹ ॥ ੧੦ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ
 ਪਰ ਕਾਸ ਕਰ ਸਿਖਨ ਪੈ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
 ਫਤਹ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਰਗੋਸਾ ॥ ੧੧ ॥ ੧੦੦ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰੁਖਾਂ ਵਾਲ ਗਾਮ ਕੀ ਚਲੀ

ਗੁਰੂ ਸਚ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੰਥ ਕਾ ਮਾਲਕ ਜਗਤ ਗੁਰੂ
 ਰੁਖਾਂ ਵਾਲ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਦੀਏ ਨ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਚਾਰੇ ਫੁੰਟ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਈ ਗੁ
 ਰੂਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿ
 ਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥
 ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਾਲ ਪਾਰ ਬਨਾਂ
 ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਗਾਮ ਤੀਰ ਬਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰਗ
 ਏ ਸੀ ਮੇਲਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਅਸਾਂ ਚਿਥੇ ਇਸਨਾਨ
 ਬੀਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖੋ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਅੰਨ ਧੰਨ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਰਹੀ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ
 ਨੇ ਪਿਛੋਂ ਉਠ ਕਰ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੀ ਗਰੀ
 ਬ ਨਿਵਾਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਾਮ ਤੀਰ ਬ ਦੇਨਾ ਵਣ ਦਾ ਕੀ ਵੇ
 ਸ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਦੋਂ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਾਧ ਇ

ਸਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਉਸ ਇਸਨਾਨ ਦੇ ਪਾਹਚਿਤਨ
 ਲ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰਨੂੰ ਬੜਾ ਕਸ਼ਟ ਪਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹਨ ਨ
 ਲੇ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਖੇ ਕਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸਿਖਾਂ ਸੀ
 ਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਰਾ
 ਮਤੀਰਥ ਅਸਾਂ ਸੁਣਿਆਂ ਹੈ ਸਨਾਤਨ ਪੁਰਾਤਨ ਹੈ
 ਬੜਾ ਤੀਰਥ ਲਊ ਕੁਸੁ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਏਥੇ ਰਿਹਾਇਸ਼
 ਕੀਤੀ ਹੈ ਨਾਲੇ ਲਊ ਕੁਸੁ ਤੇ ਰਾਮਜੀ ਦਾ ਜੁਧ ਹੋਇ
 ਆਸੀ ਬਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ਸਿਖੋ ਸਬ ਸੁਠ ਹੈ ਜਦ ਅੰ
 ਮਤ ਸਰਜੀ ਵਿਖੇ ਜੁਧ ਹੋਇ ਆਸੀ ਤੇ ਦੇਓਥੇ ਗਈ
 ਨਦੀ ਫਗਵੀਸੀ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀਜੀ ਰਾਮਤੀ
 ਰਥ ਦੇ ਤਾਲਾਬ ਨਾਟਣਾ ਕੀਦੇਸ਼ ਹੈ ਸਿਖੇ ਲੱਖੁ
 ਤੇ ਜੱਸੁ ਬਿਹਾਗੀ ਸੀ ਚਿਹਨਾਂ ਦਾ ਚੰਦੁ ਸੁਾਹੀ ਸਿਖ ਸੀ
 ਚਿਹਨ ਰਾਮਕਾਨਾ ਮਤੀਰਥ ਉਪਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਚੰਦੁ
 ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਲਗਾ ਕੇ ਏਹ ਤਾਲਾਬ ਲਗਾਇਆ ਸੀ
 ਬਾਬੇ ਅਰਜਨ ਕਾ ਸਰਾਪ ਹੁਆ ਸੀ ਜੋ ਸਾਡੇ ਕੋਈ
 ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਰਾਮਤੀਰਥ ਕੇ ਦਰਸਨ ਅਰਤਾਲਾਬ
 ਵਿਖੇ ਇਸਨਾਨ ਕੀਨਾ ਕਰਹਿਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ
 ਨਿਫਾਜ ਜੀ ਸੋਢੀ ਕੁਲਭਾਨ ਕਲਗੀਧਰ ਨਿਮਾਇ
 ਆਕੇ ਮਨ ਪਰਮ ਪਰਤਾਪੀ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਰ
 ਮਤੀਰਥ ਦੇ ਮੇਲੇ ਪਰਗਏਸਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬ
 ਰੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਾਮਤੀਰਥ ਦਾ ਮੇਲਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ।

ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅਜ ਗੁਰੁ ਟਲੰਗ ਹੈ ਜੀ
 ਪਰਸਾਇ ਦਾ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੀ ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ
 ਇਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕ
 ਭੈਵਿਚ ਸੁਰਜ ਭੈਵਿਚ ਚੰਦ ਕੋ ਕੋਰੋ ਨੀ ਚਲਤ ਨ
 ਅੰਤੁ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਹੋ ਗੁਰੁ ਕਿਓ ਸਿਖ ਹੁ
 ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਭੈ ਹੈ ਹੁਕਮੈ ਮੈ
 ਦਰਸਤ ਕੋ ਬਾਹਰ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ
 ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹੋ ਭਾਈ ਸਿਖ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਬੀ ਬਿਨ ਬਾਹਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਬਚਨ ਹੂਆ ਹੋ ਸਿਖੇ ਮੇਰਿਓ ਅਰਦਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕਰ
 ਦੁਬੇਟ ਕਰ ਸੀ ਵਹਿ ਗੁਰੁ ਆਖ ਕਰ ਗੁਰੁ ਗੀਬ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਭੋਗ ਲਗਾਇ ਕਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਤਾਂਈ ਛ
 ਕਾਇ ਦੇਵਹਾ ਲਾਂਗਰੀ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਠਾਗੀਬ
 ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੰਗਤ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੁ ਦਾ ਪੰਕਿ
 ਆ ਅਨਿ ਪਾਣੀ ਪਾਣਾ ਦੇਸਹੈ ॥ ਬਚਨ ਹੂਆ ਚੰ
 ਦ ਸੂਰਜ ਕਉ ਕਦੇ ਗੁਰੁ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਓਹਨਾਂ
 ਦਾ ਚਕਰ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਦੇਵ ਨੇਤ ਸੇ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਆ
 ਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਪਰਛਾ
 ਵੇਂ ਕਰਕੇ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਤੇਜੀ ਛਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਗ
 ਹਣ ਕਿਸੇ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਸੰਗਤ ਆਨ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਦੀ ਛਾਇਆ ਅਗੇਤਰੀ ਲਿਖਦੇ

ਹਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ੫੬੯
 ਸਿੱਖੋ ਕਰਮਾਤ ਨਹੀਂ ਹਿਸਾਬ ਕਰਕਰ ਹੈ ਉਸ ਦੇ
 ਪੜ੍ਹਨੇ ਸੇ ਮਾਲੀ ਮਹੰਦ ਹੈ ੬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਦਾ ਜਨ
 ਮਗਰੁ ਨ ਟਿਕੈ ਤੇਵੈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਹੈ
 ਤਾ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਪੁਨ ਜਾ
 ਤੁਜਨ ਕਰ ਕੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ਮੁਰਖ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਹਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਤੁਰਮਨਾ ਕਰਹੁ ਬਿਨਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੀ ਕੋਈ ਅੰਨੇ ਲੂਲੇ ਕਾਣੇ ਜਮ ਦੇ ਹੋਨ ਹੇ ਸਿ
 ਖਹੁ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕ
 ਰਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲੈ ਕੇ ਪੁਨ ਕਰ
 ਕਰ ਤੁਲਾ ਚੜ੍ਹਦੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣੇ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ
 ਓਹ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਈਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੱਖੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਕੇ ਬਿਹੰਗਮਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨਿਹੰਗਾਂ
 ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਛਕਾਇ ਦੇਣਹੁ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਜਾਧ ਹੋ ਕਰ
 ਸਤਿਨਾਮ ਧਾਰਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ਪਦੇਸ ਸੁਣਕਰ ਅਖਿਤ ਛ
 ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਨੇ ਕਉ ਨੜੀਆਰ ਕਓ ਦਾਨ ਦੇਵਹਿ
 ਗਾ ਓਸ ਕਉ ਇਲੰਗੀਧ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾਉਣੇ ਟਾਲਾਖਾ
 ਟਾਪਾਪਤੋ ਹੋਇਗਾ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਕਉ ਦਾਨ ਦੇਵਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਹੋਨ ਓਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਰਖ
 ਜਾਣਨਗੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰ

ਵਸਿਘਜੀ ਦੇ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਹੁਕਮਲਿਹਾਜਸਾਤੁ
 ਰਖਦੇਹੈਨ ਅਸੀ ਇਸਟਮੰਤੁ ਆਪਣੇਦੀ ਮਨੋ
 ਤੁਕਰ ਮੂਰਖਸਿਖਾਂਕਉ ਫੁਸਾਇਨਿਰਬਾਹ ਕਰ
 ਦੇਹਾਂ ਅਸਾਂਕੋਈਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਤੇਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘਸਾਹਿਬਜੀ ਦੇਪੰਥਕਾ ਵਰਤਮਾਨਨ
 ਹੀਕਰਦੇ ਅਸੀਹੁੰਕੇਪੀਕੇ ਸਿੱਖਾਂਦਾਦਾਨਖਾਂਦੇ
 ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂਦਾਜਨਮਭਰਿਸਟਕਰਦੇਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ
 ਨੂੰਇਹਚਾਹੀਦਾਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਅਮਿਤਛਕਾ
 ਇਸਿੰਘਸਜਾਏਬੋਬਿਨਾਂਦਾਂਦੂੰਨਨਾਂਦਿਓਤੁਸੀ
 ਇਨਾਂਪਰਇਤਬਾਰਨਾਹੀਕਰੋ। ਸੰਗਛੋਰੁਹਾਗੁ
 ਰੂਪਰਕਾਅਸਰਾਕਰਹੁ। ॥੧੦੮॥ ॥

ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਕਉ ਚਿਵੈਕਰਕੇਸਤੁਪਰਨਾਮਾਗੋ
 ਬਿੰਦਸਿੰਘਗੁਰਕੀਦਇਆਸੁੰਦਰਹੋਏਬਾਮਾ॥੧॥
 ਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਜੋਕਹੀ ਭੁਟਿਖਸਤਜਾਣੀਜਾਣਾਸੀ
 ਗਤਗੁਰਕੀਸੁਫਟਕਰਲੀਨੀਰਿਵਮੈਰੂਨਾ॥੨॥
 ਸਾਖੀਸੰਪੂਰਣਕਰੀ ਸੀਗੁਰੂਦੀਨਵਇਆਲਾਟੁ
 ਹਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹਬੋਲਾਈਕਿਰਪਾਲਾ॥੩॥ ੧੦੯॥

ਆਗੇਸਾਖੀਤੁਗਤੇਗੁਮਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੁਗਤੇਗੁਮਦੀਵਨਲਗਾਇ
 ਕਰਸੰਗਤਕਉਨਿਰਾਲਕੀਆ ਬਚਨਹੋਇ
 ਆ ਸੀਮੁਖਵਾਨਾ ॥੧੧॥

੩੭੧
 ਪੁਧਰਾ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਿਵ ਜੀ ਅਵਤਰਾ ਕਾਲ ਪਾ
 ਇ ਕਰ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕੀ ਅਤ
 ਮਾਸਾ ਨਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀ ਚਿ ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ
 ਹਮ ਜੋ ਬੀਚਿ। ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਤੁਗਤਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਾਗਰ ਜੀ ਅਸੀ ਬੇਟੇ ਜਨ ਮੇਂ ਦੀ ਜ
 ਨਮ ਪੜੀ ਲਿਖਾਈਏ ਜੀ ਸਾਡੇ ਫਰੇ ਹਮੇਸਾਂ ਪੜੀ
 ਆਂ ਲਿਖਵਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਸਨੂੰ ਬੀ
 ਹੁਕਮ ਦੇਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਪੰਡਤਾਂ ਪਾਸ ਹੁ ਪੜੀ
 ਆਂ ਲਿਖਵਾਇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਹੇ ਸਿਖਹੁ ਸੁਠੇ ਟੇਵੇ ਲਗਾਂ ਵੇਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਮੁ
 ਰਖਤਾਈ ਸੋ ਬਚਹੁ ਹੇ ਸਿਖਹੁ ਕੁਛ ਹਾਸ ਲਨਹੀਂ
 ਦਾ ਸੀ ਮੁਖਵਾਕਾ। ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਬਿਨ ਸਾਸ
 ਤੇ ਰਾਖੈ। ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ
 ਕਦੀ ਉਮਰ ਖਬਰ ਰਖਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਯਾਦਗੀ
 ਰੀ ਦੀ ਬਾਹਮਣਾਂ ਪੰਡਤਾਂ ਪਾਸ ਹੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ।
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੰਮ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਦੇਵੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚ
 ਨ ਕੀਆ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਰੰਠੀਆਂ ਹੋ ਜਾਈਆਂ
 ਹਨ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਖੋ ਏਵੇ ਪੰਡ
 ਤ ਟੇਵੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਅਰ ਗੁਜਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪ
 ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਹੁ ਪਾਪਾਂ ਥੋਂ ਭੁਗਹੁ ਯਾਗੀਰੋ
 ਰੀ ਨਿਦਾਨਾ ਕਰਹੁ ਸਤੁ ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਭੁਲਾਹਰਖੇ

ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਆਪ
 ਆਪਣਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜਨਮ ਨਿਸਾਨੀ ਲਿਖਨ ਦੀ
 ਜ਼ਰੂਰ ਆਗਿਆ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਜੋ ਇਹ ਯਾਦ ਦਾਸਤੁ ਲਿ
 ਖਿਆ ਕਰਣ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਖ ਦੁਰੁਰਮੁਖ
 ਹੁ ਐਸਾ ਸਮਾ ਐਸਾ ਆਵਹਿਗਾ ਰਾਜਾ ਆਪੇਹੀ
 ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੀ ਖਬਰ ਰਖੇਗਾ ਬਿਨਾਂ
 ਪੁਛਿਆਂ ਕਹਿਆਂ ਦੇ ਜਗਾਂ ਜਗਾਂ ਮੁਨਸੀ ਕਾਰਬਾ
 ਹੀ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇ ਦਿਨ ਲਿਖਿਆ ਕਰਣਗੇ ਜੋ
 ਨਹੀਂ ਲਿਖਾਵੇਗਾ ਉਸ ਕਉ ਭੰਡ ਕਰਣਗੇ ਸੀਹ
 ਬਕਰੀ ਇਕ ਪਿਆਲੇ ਪਾਣੀ ਪੀਟੇਗਾ ਜੇਹਨ ਪਾਪ
 ਕਰੇਗਾ ਓਹੀ ਫੜੀਏਗਾ ਕੋਈ ਸਿਖੋਂ ਜੋ ਫੈਰ ਦਿਓ
 ਸਨਹੀ ਕਰੇਗਾ ਸਿਖਾਂ ਦਾ ਮੁਲਕ ਮੁਲਕ ਫਿਖੇ
 ਤੇਜ ਪੁਤਾ ਪਏਲ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਿੱਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋਗੁ ਗ੍ਰੀਬ ਨਿਧਾਜ ਜੀ ਐਸਾ ਰਾਜ
 ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਦ ਲੀਕਾ ਫਿਖੇ ਸੀਤਾਮਾ
 ਤਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਫ਼ ਰਿਜਟੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਕਰੀ
 ਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਜੀਦਾ ਫਰਹੈ ਤੇਰੀ ਬੰਸ ਉਦੇ ਅਸਤ
 ਲੋ ਰਾਜ ਕਰੈਗੀ ਸਿਖਣੀਆਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਗ੍ਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਲਾਟਾਂ ਪੜਕੇ ਜਿਸ ਦਾ ਫਿਆ
 ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਪਰਸੂਤ ਸਮਯ ਮਰੇ ਤਾਂ ਚੁੜੇਲ ਨਹੀਂ
 ਹੁੰਦੀ ਸਾਡਾ ਫਿਆਹ ਗ੍ਰੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾ

ਵਾਂਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਤੋਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ
 ਕੀ ਕਰੀਏ ਲੜਕੇ ਜਨਮੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ
 ਸਾਸ ਗਿਰਾਮ ਦੀ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਸੂਤ ਦਾ ਮਰ
 ਟਾ ਤਾਂ ਖੋਟੀ ਜੂਨ ਕਉ ਪਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਅਸੀਂ
 ਕੀ ਕਰੀਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮੁ
 ਕਤ ਹੈ ਇਕ ਸਰੂਪ ਦੂਜਾ ਸਮੀਪ ਤੀਸਰਾ ਜਾਲੋ
 ਕ ਰੋਥਾ ਸਾਜੁਜ ਮੇਰਾ ਮੁਕਤਾ ਕਰਨਾ ਉਪੇਖਾ
 ਆਚਾਰ ਇਸਕੇ ਰੁਖਨ ਹੋਨ ਜੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ ਕੇ ਅਰਭੁਰੇਸਾਰ
 ਖਣਕੇ ਸੇ ਇਸ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤ ਕਉ ਪਾਪਤ ਕਰਨ
 ਕੇ ਸਿਖੋ ਤੁਸੀਂ ਫੇਰ ਦੂਜੀ ਫੇਰ ਆਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਜਤੁ ਸਿਖ ਸਿਖਣੀਆਂ
 ਨੈ ਫੇਰ ਆਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਲਏ ਤੇਰੇ ਜੇ ਦੇਸੀ ਬਿਦੇਸੀਆਂ
 ਟੁਣ ਲਾਣ ਸੁਣਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀਆਂ
 ਨਾਲ ਆਨੰਦ ਪੜ੍ਹ ਉਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾ ਜੇਕੁ ਸਿਖ ਸਾਡਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਲਾਵਾਂ
 ਦਾਇਆ ਨਾ ਕਰਹਿਗਾ ਓਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਾਮੀ ਨ
 ਰਹਿ ਗਾ ਓਹ ਕੁੰਮਭੀ ਨਰਕ ਕੇ ਬੀਝ ਪਾਇਆ ਫਿਰ
 ਹਿਗਾ ਪੁਨ: ਮਲੇਛ ਦੀ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਪਤ ਹੋਹਿ ਗਾ
 ਜੇਕਰ ਸੀਤਾਂ ਤੁਗਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਗੁਰ ਪਾਠ ਦੀ ਸੰਗਤ ਏਕਰ
 ਮ ਫਰਤਮਾਨ ਕਰਨ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤ ਪਰਗਟ ਹੋਵਹਿ

ਗੀ ਸੰਸਾਰ ਪਰਤੀਤ ਕਰਹਿਗਾ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀ
 ਤੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਣ ਦੀ
 ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਆਸਾਂ ਤਾਈਂ ਵਿੜਾਵਹੁ ਜੀ ਇਕ ਦੋਸ-
 ਬਦ ਪੜਨ ਨਾਲ ਸਾਗੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਿੱਧ ਹੋ
 ਵੈ ਓਹ ਅਸੀਂ ਪੜਿਆ ਕਰੀਏ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸੀ-
 ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੇ ਮੁਖ ਫਾਕ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਜੋ ਪਾਠ ਕਰ
 ਹਿਗਾ ਹੋਰ ਸਗਰੀ ਬਾਣੀ ਪੜੀ ਹੋਈ ਉਸ ਦੀ ਪਰ-
 ਫਾਨ ਹੋਵਹਿਗੀ ਸਬਦ ਮਹਾਂ ਕਾਲ ਰਖਵਾਰ
 ਹਮਾਰੇ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮੈਂ ਕਿਕਰ ਬਾਰੇ। ਸੀ ਗੁਰੂ ਰਾ-
 ਮ ਦਾਸ ਦੀ ਜੋ ਕਲਾ ਹੈ ਸੋ ਲਾਣਾਂ ਅਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਖੇ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-
 ਤ ਸਾਬ ਲਾਣਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉਂ ਉਸ ਨੇ ਜਾ-
 ਨਹੁ ਕਿ ਸਮੂਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ
 ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਪਾਪਰ ਕੀਆ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਸਮਝ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ
 ਸੰਜੋਗ ਰਹੇਗਾ ਨਾਲੇ ਦੇਹ ਰਖਿਆ ਰਹੇਗੀ ਜਿਸ
 ਭੂਤ ਛਾਇਆ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਭੈ ਰਖਣਗੇ ਏਹੋ
 ਸਭੁ ਰਛਿਆ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਭਾਈ ਬਹਲੋ ਦੇ ਫਸ
 ਭੂਤ ਹੋਏ ਸਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ
 ਨਾਲ ਸਭੁ ਲਾਣਾਂ ਦੇ ਪਾਠ ਸਾਬ ਫਾਨ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ
 ਦੀ ਅਸਿ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਹਿੰਦੀ ਉਸ ਕਉਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਲਾਣਾਂ ਦਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਗੰਢਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ੩੭੫
 ਪਰਕਾਰ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੱਟੀ ਕਉਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿ
 ਦ ਸਾਹਿਬ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਕੇ ਮਾਲ ਕਦੇਗ ਤੇਗ ਕੇ ਧਨੀ
 ਜੀ ਨੈਂ ਸਤ ਪੁੱਤ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਖੇ ਜਪਤ ਪਰਸ ਇਕ ਨਹੀ
 ਉਦਾ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਦਿਵੈ ਵਿਖੈ ਲੋਭੁ ਵਿਆਪ ਰਹਿਆ ਹੈ
 ਦਾਨ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕਿਸ ਪ
 ਰਕਾਰ ਹੋਵੈਗੀ ਓਹ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਅਸਾਨੂੰ ਦਸੋਹੁ ਜੀ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸਿਖ ਹੁਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹਉ ਜੀ ਜਿ
 ਨਾਂ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕਾ ਕਾਰਣ ਪੁਗਟ ਕਰਾਉਣਾਂ
 ਭੁਲਾ ਜਾਣਿਆਂ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਸੁਫਲ ਜਨਮ ਹੈ ਬ
 ਚਨ ਹੁਆ ॥ ਸੀ ਮੁਖਣਾ ਕਾ ਅਤ੍ਰਿਲਾ ॥ ੩
 ਪੁਸਾਇ ॥ ॥ ਸੁਨੈ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁਰਸਨਾ ਪਾਵ
 ਹੀ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਮਾਟਹੀ ॥ ॥
 ਸਿਖੇ ਸੰਤ ਹੁ ਭਗਤ ਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪੁ ਜੀ ਤੇ ਲਾਣਾਂ
 ਅਰ ਚੌਪਈ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਤੇਰ ਜਿਤਨੀ ਬਾਣੀ
 ਪੜ੍ਹਹੁ ਗੇ ਓਹ ਜਾਗੀ ਪਛਾਣੇ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਮਨ ਤਨ
 ਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਪੀਤੁ ਸੋਭ ਜਨ ਕ
 ਰਹੁ ਹਰ ਸਮਯ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕੇ ਤਾਈ ਹਾਜਰਾ
 ਜਰਜਾਣਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕਹੁ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਣੀਆਂ
 ਚਿਤੁ ਮਿਸਾਵ ਰਾਖਹੁ ਤੇਰ ਕਿਸੀ ਭੇਖੀ ਦੇ ਭਰਮ ਨਾ

ਭੂਲਹੁ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕ ਸਾਹਿਬ ਕਉ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਜਾਣਹੁ॥ ਬਿਨਾਂ ਗੁਰੂ ਸੀ
 ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਆਸਰ ਨਾਹੀ ਕ
 ਰਹੁ ਸਰਬ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਅਰ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵ
 ਰਿਗੀ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਕਰਣੇ ਸੇ ਗਤੀ ਜਾਣਹੁ ਜਿਸ
 ਨੇ ਜੀਵਤ ਕਿਰਿਆ ਕਰਵੀ ਹੋਵੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾ
 ਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਉ ਜਥਾ ਜੇਰ
 ਪਰਸਾਇ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ ਪਰਮੇਸਰ ਸਹਾ
 ਇਤਾਰਖੇ॥ ॥ ਹੋਰਾ॥ ॥ ਖਾਲਸ ਧਰਮ ਸੁ
 ਖਾਲਸਾ ਐਰ ਅਨੰਤੁ ਬਤੇਰਾ ਰਹੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਨ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਸੇਰਾ॥ ੧॥ ਹੇ ਸਿੱਖਹੁ ਮਾਨਹੁ ਸਭੀ
 ਏਕ ਪਰਮ ਕੀ ਜੋਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਹਬ ਸਭੁ ਕਾਰ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾ
 ਰ ਓਤਪੋਤਾ॥ ੨॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਤੁਮ ਕੀਓ ਸਿੰਘ ਸਜਨ
 ਕੇ ਤੇਤਾ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਬੋਲਹੁ ਗਹੁ ਸੁਰੇਤਾ
 ੩॥ ੧੦੨॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੇ ਪਤਿ
 ਸਵੈਯੋਂ ਕੀ ਅਰੰਭੁ ਹੋਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤ
 ਸਾਹ ਕਲਗੀਧਰ ਏਕ ਸਮਾਖ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਜਠਮ
 ਅਰੰਭੁ ਅਰਦੂਰ ਦੂਰ ਦੇਸ ਦੇ ਅਭਿ ਆਗਤ ਅਭਿ
 ਬ ਪੰਡਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਜ ਆਇਕ ਆਇ ਇਕਤ
 ਹੋਏ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੈ ਬੜੇ ਬੜੇ ਇਦਵਾਨ ਹੁਕਉ ਬੁ
 ਲਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਖਿਆ ਜੇ ਕਰਤੁ ਸੀ

ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਅਰ ਪਗ ਅਰ ਕਛ ਤੇ ਕੰਘਾ
 ਅਤੇ ਕੜਾ ਲਾਹਿ ਕਰ ਅਸਾਡੇ ਚਰਣ ਧੋਵਹੁਗੇ ਅ
 ਰ ਚੁਲੀ ਪੁਆਇ ਸਨਸਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਇ
 ਕਰ ਖਾਣਹਿ ਗੇ ਦੇਖੀਏ ਸਾਡੇ ਬੋਧਿਨਾ ਤੇਰਾ ਜੱਗ
 ਕਿਸਤਰਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿਗਾ ਬੈਸ ਸੂਦਰਾਂ ਕੀਜਾ
 ਤੁਸੇ ਸਿੰਘਾਂ ਸੇ ਤੇਰੀ ਖੀਤ ਪਤੀਤ ਹੈ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਸੀ ਮੁਖ ਟਾਕੁ ਸਵੈਯਾ ਉਚਾਰਿਅ
 ॥ ਐਯਾ ॥ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਖ ਲਿਖਯੋ ਬਿਧਿਨਾ
 ਸੋਊ ਪਾਈਯਤ ਮਿਸਰਜੁ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਹੁ ਮੇਰੇ ਕਛੁ
 ਅਪਰਾਧ ਨਹੀ ਗਯੋ ਯਾਦ ਤੇ ਭੁਲ ਨ ਕੋਪ ਚਿਤਾਰਹੁ
 ਬਾਣੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪਠੈ ਦੈਰੋ ਆਜ ਭੁਲੈ ਤੁਮ ਕਉ ਨਿਹ
 ਚੈ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ਛਤ੍ਰੀ ਸਭੈ ਕਿਤ ਬਿਪਨ ਕੈ ਇਨਹੂੰ
 ਪੈ ਕਟਾਛੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੈ ਨਿਹਾਰਹੁ॥ ੧॥ ਜੁਧ ਜਿਤੇ ਇਨ
 ਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਦਾਨ ਕਰੇਅ
 ਘਓ ਘਟਰੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਛੁ
 ਨ ਧਾਮ ਭਰੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁ ਬਿਦਿਆ ਲਈ
 ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰੁ ਸਤ੍ਰ ਮਰੈ ਇਨਹੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕੇ ਸਜੇ ਹਮਰੈ ਨਹੀ ਮੋਸੀ ਗਰੀਬ ਕਰੋਰ ਪਰੇ॥ ੨॥ ਸੇ
 ਵ ਕਰੀ ਇਨਹੀ ਕੀ ਭਾਵਤ ਅਓਰ ਕੀ ਸੇਵ ਸੁਹਾਤ ਨ
 ਜੀਅ ਕੋ ਘਾਨ ਦੀਓ ਇਨਹੀ ਕੇ ਭੁਲੈ ਅਰ ਆਨ ਕੋ ਦਾ
 ਨ ਨ ਲਾਗਤ ਨੀ ਕੋ ਆਰੈ ਫਲੈ ਇਨਹੀ ਕੇ ਦਯੋਜ-

ਗ ਮੈ ਜਸ ਅਉਰ ਦਯੋ ਸਭ ਫੀਕੋ ਐ ਗੁਰ ਮੈ ਮਨ ਤੇਤ
 ਨ ਤੇ ਸਿਰ ਲਉ ਧਨ ਹੋ ਸਭੁ ਹੀ ਇਨ ਹੀ ਕੋ ॥ ਦੋ
 ਹਰਾ ॥ ॥ ਚਟ ਪਟਾਇ ਰਿਤ ਮੈ ਜ ਕਮੇ ਤ੍ਰਿਣ ਜੋ
 ਕੁਧੰਤ ਹੋਇਆ ਖੋਜ ਰੋਜ ਕੇ ਤੇਜ ਲਗ ਦਯੋ ਮਿਸਰ ਜੂ
 ਰੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜਗ ਭਾਗ ਦ
 ਦਾਨ ਸਿਖਾਂ ਸੰਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਗਮਾਂ ਕਉ ਛਕਾ ਕਰ ਮੁਖ
 ਟਕ ਟਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸਿਖ ਪਬਿਦੀ ਸੇਣ ਪੂਜਾ ਮਿਤ੍ਰ
 ਜਾਣ ਕਰ ਕਰਹਿ ਗਾ ਉਸ ਕੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦਿਖੇ ਮੈ
 ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਾਂਗਾ ਪੁਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਵੇਗਾ ਅ
 ਮਾਨਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਖਜਾਨੇ ਦਿਖੇ ਜਮਾ ਰਹੇਗਾ ਮਨਸ
 ਕੇ ਨਹੀ ਦੇਣਾ ਕਮੇਜੁ ਮਣੀਸਿਆ ਹੋਇਆ ਕੁਸਟ
 ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ
 ਹੀ ਦੇਣਾ ਜੋ ਦੇਵੇਗਾ ਓਨ ਰਕਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਲੈਣ
 ਹਿਗਾ ਇਕ ਸਿਖ ਬੈਲ ਜੋੜਾ ਓਹ ਤੁਰਦਾ ਨਹੀ ਸੀ
 ਅਤੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿਖ ਨੇ ਓਹਨੂੰ ਸੋਟੇ ਮਾਰੇ ਅ
 ਰ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਮੁਲ ਦੇਇ ਕਰ ਜੋੜਨ ਟਾਸਤੇ ਲਿ
 ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਨਾ ਤੁਰਿਆ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪਿਛੇ ਮਰ
 ਗਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਨ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਗਿਰਾ ਸੁਨਾਨ ਕਰ
 ਫੇਰ ਬਹਮ ਭੋਜ ਕਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੁਧ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ
 ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬੈ
 ਲ ਕਉ ਜਾਣ ਕਰ ਨਹੀ ਮਾਰਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਨਾਲੇ ਇਕ

ਅਗੇ ਮੇਰਾ ਬੈਲ ਮਰਿਆ ਹੁਣ ਦੂਸਰਾ ਫੇਰ ਕਰ ਗੀ
 ਗਾ ਜਾ ਕੇ ਚੁੜਿਆਂ ਤੋਂ ਜੁੜੀਆਂ ਖਾਣਾਂ ਭਾ ਤੁਸੀਂ ਕੋ
 ਈ ਉਪਾਟ ਦਸਹੁ ਜੀ ਰੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕ
 ਰਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਪਈ ਪਸੁ ਤੇ ਲੱਕੜ ਸੋਟੇ ਬੋਥਿ
 ਨਾਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਅਸਾਡਾ ਰੁਜਗਾਰ ਬੈਲਾਂ ਨਾਲ
 ਹੀਰੇ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸਾ ਸੰਗਤ ਨੇ ਮਿਲ ਕਰ ਚਸਪਾ
 ਸੇਂ ਇਕੋ ਰਸੋਂ ਪਾਠ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਰਾਖਾ ਸਟੁਰੁ
 ਪਾ ਤਨਖਾਹ ਲਾਖਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਛੁਟੇ ਮਾਰ ਕਰ ਸੁੱਧ
 ਕਰ ਲੀਤਾ ਸਿੰਘੇ ਇਸਦਾ ਕਾਲ ਸਮਾਪ ਇਸੇ ਪ
 ਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸੀ ਫੇਰ ਸਿੱਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬੈਲ ਸੋਂ
 ਰੁਪਯੇ ਦਾ ਟੁਕਾ ਦਾ ਟੁਕਾ ਦਾ ਘਬਰਾ ਕਰ ਮਰ ਗਿਆ
 ਹੈ ਜੀ ਗਲ ਲੋਹੇ ਦਾ ਕੜਾ ਪਾਇਆ ਰਿਹਾ ਜੀ ਮੇਰਾ
 ਬਾਲ ਬਚਾ ਪਿਆ ਬਿਰਲਾ ਪ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਮੈਂ ਬੈਲ ਕਿ
 ਬੋਲਣਾਂਗਾ ਨਾਲੇ ਦਸ ਬੀਸ ਲਗਾ ਕਰ ਗੀ ਗਾ ਜਾਇਕੇ
 ਉਜੜ ਜਾਣਾਂਗਾ ਤੁਸੀਂ ਸਿੰਘ ਕੋਈ ਉਪਾਟ ਦਸੋ ਜੀ ਬ
 ਰਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾਉ
 ਸੁੱਧ ਹੋਵੁ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਵਹੁ ਰੇ ਸਿਖੀਹੁ ਤੁਸਾਂ
 ਫੇਰ ਕਦੀ ਗਲ ਯਾ ਸਿਰ ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਰਸੋਂ ਪਾਵਦੇ ਦੇ
 ਕੜਾ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵਣਾਂ ਸਭ ਸਿੰਘ ਗਉ ਦੀਰ
 ਫਿਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਨ ਜਾਨ ਕੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਮਾਰਦਾ ਦੇ
 ਵਨੇਤ ਸੇਂ ਜੀਉ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਜੀਉ ਦਾ ਲਿਖਤ ਭੁਗਤ ਹੈ ਜੀ

ਵਾਂਦੀ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਆਪਾ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਕੁਛ
ਨਾਹੀ ਹਾਥਾ॥ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
ਹਨ ਅਸਾਂ ਤਾਂਈ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੇ
ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਸਿਖਹੁ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸ਼ੇ ਗਏ ਤੇ ਨਿਹਾ
ਲ ਹੋਵਹੁ॥ ੧੦੩॥

ਪੁਰਕੀ ਪਾਹਿਭੋਈ॥

॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਮ

॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿ

ਸਾਹ ਪਰਮ ਪਤਾਪੀ ਕਲਗੀ ਧਰਪਥਿਕਾਣਲੀ
ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਨੈ ਰਾਮ ਪੁਰ ਕੇ ਵਿਖੇ ਦੀਏ ਨ ਲਗਾਇ
ਆ ਅਰ ਸੰਗਤਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਸਵੈਯਾ
॥ ਪਾਇ ਗਏ ਜਬ ਕੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਅੰਖਤ
ਭੈ ਨਹੀ ਆਨਿਓ ਰਾਮ ਰਹੀਸ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅ
ਨੇਕ ਕਹਿਓ ਮਤ ਏਕਨ ਮਾਨਿਓ ਸਿਮਤ ਸਾਸ
ਤ ਬੇਦ ਕਹੈ ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਯੋ ਹਮ ਏਕਨ ਜਾਨਿਓ ਸਿ
ਅਸਿ ਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰ ਮੈ ਨ ਕਯੋ ਸਰੁ ਭੋਹਿ
ਬਖਾਨਿਓ॥ ੧॥ ਸੀਤੋ ਸਿਖੇ ਸਿਖੇ ਰਗਤੋ ਸ
ਭ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਜਾਣ ਕਰ
ਕੇ ਆਦਰ ਕਰਹੁ ਬੜੇ ਬੜੇ ਮਾਨੀਆਂ ਪੁਰਖਾਂ ਦਾ
ਆਦਰ ਕਰਹੁ ਆਪ ਬੇਛੋਟਿਆ ਪਰਦਇਆ
ਕਰਹੁ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਭਾਓ ਪਰਮਦਾਨ ਹੈ ਨਾਮ ਦਾ
ਨ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਹੁ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਕਉ ਆਏ ਚਿਨਾ ਆ

ਇਹ ਰਿਚਰਚ ਅਰੰਭ ਕਰੀ ਚਿਬੜੇ ਵਿਦਵਾਨ
 ਸੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਗੁਣ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੁਸਾ
 ਰੇ ਵਿਚ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਧੀਰਜ ਖਿਆ ਦੇਖਣੀ ਹੈ
 ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭ੍ਰਿਗੂ ਜੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਨੁ ਭਗਵਾਨ ਕਉ
 ਲਾਤ ਮਾਰੀ ਸੀ ਤਬ ਵਿਸ਼ਨੁ ਜੀ ਨੇ ਉਸਦਾ ਚਰਨ ਪ
 ਕੜ ਕੇ ਕਹਿਆ ਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਚਰਨ ਕਉ ਖੇਦ ਹੋਇਆ
 ਹੋਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਜਰ ਸਮਾਨ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਆ
 ਪਣੀਂ ਸੰਗਤ ਕਉ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਮੇਨੇ ਨੜੀ
 ਮਾਰ ਦੀ ਸੇਠ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਏਸ ਵਿਖੇ ਦੂਸ
 ਠਕੀ ਹੈ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਲੋਭ ਮੇਰਾ ਅਹੰਕਾਰ ਤਜ ਰਿਸ
 ਨਾਂ ਬਹੁਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਨੇ
 ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤ੍ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੇ ਦਿੱਤੇ ਜਿਸਦੇ ਆਦਰ ਫਿਰ
 ਆਈ ਦੇਣ ਸੇਂ ਫਿਰ ਆਂਕ ਨਿ ਆਦਰ ਹੋਏ ਉਸਦੀ
 ਸੇਠ ਮਾਨ ਪੂਜਾ ਫਿਰ ਆਈ ਕਰਣੀ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਗੀਤ
 ਮੇਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨਾਂ ਕਹਿਆ ਕਿ ਕਿਸਦਾ ਮਾ
 ਨ ਭੰਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਸੇ ਪੈਦਾ ਹੂਏ
 ਹਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿਣੇ ਮੈਂ ਉਚੇ ਹਉ ਅੰਤੁਹਾ
 ਠਾ ਮੁਖ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਬੀ ਝੂਠਾ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਕਹਿਣਾ ਤੇ
 ਲਿਖਣਾ ਭੀ ਝੂਠਾ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦੇ ਅਕਾਰ ਵਿਖੇ
 ਈ ਭਗਭੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਰਗੁਣ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਮੁਖ
 ਬੀ ਬੀਰਜ ਕੇ ਸਾਥ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ ਯਾ ਬੁਕਨੇ ਸੇ ਹੋ

ਏਹੋ ਓਹ ਭੁੱਕ ਕੇ ਕਿਸ ਦੀ ਭਗ ਵਿਖੇ ਪਈ ਸੀ।
 ਕਬੀਰ ਜੀ ਨੇ ਸਚ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤੁਮ ਕਤ ਬਾਹ
 ਮਨੁ ਹਮ ਕਤ ਸੁਦਾਹਮ ਕਤ ਲੋਹੁ ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧਾ
 ਜੋ ਤੂੰ ਬਾਹਮਣੀ ਬਾਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ਤੂੰ ਆਨ ਬਾ
 ਟਕਾਰੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਹੇ ਸਿਖੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦਾ ਭੁਜਨ ਕਰਹੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨ ਕਥੀਆਂ ਨਾਂਸੁ
 ਨਹੁ ਪ੍ਰਾਚਿਤੀ ਹੋ ਜਾਵਹੁਗੇ ਫੜੀਆਂ ਦਾ ਭੁਜਾਂ
 ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾਂ ਸੁਠਾ ਹੈ ਬੈਸਾਂ ਸੂਦਰਾਂ ਦਾ ਜੀਪਾਂਚ
 ਰਣਾਂ ਬੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾਂ ਸੁਠਾ ਹੈ ਜਦ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚੀ ਹੈ ਸਭ ਪੁਰਖ ਪਹਿਤ ਦੇ ਸੰ
 ਜੋਗ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਰਚੀ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਆਪ
 ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਮੁਖ ਬੀ ਭੁਜਾ ਬੀ ਗੋਬਿੰ
 ਆਂ ਬੀ ਰਚਨਾਂ ਬੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਰਪਤੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਤੁਸੀਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬੋਂ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਤੁਸਾਂ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਨਿਹਕਲੰਕ ਕੇ ਕਲੀਕੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।
 ਇਹ ਭੁਗਾਨੂੰ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਅਖਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਗਾ ਅਹ ਸੁਣਹਿਗਾ ਸੋ ਪਾਸ ਚਿਤ੍ਰੀ ਹੋਫਹਿਗਾ
 ਹੇ ਸਿਖੇ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭੁਜਨ ਕਰਹੁ
 ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਬੀ ਡਰਹੁ ਉਤਮਾ ਬੋਂ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਤਾ ਨਿਦਕਾਂ ਬੋਂ ਕਦਾਚਿਤ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਸਿਖਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੁਰਾ ਕੀਮਤਿ

ਹਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਸਮੁਦ੍ਰਿਧਿ ਚੋਰਾਂ ਹਤਨ ਪੈਦਾ
ਉਦੇਉਦੇ ਸਨ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ
ਪਾਲਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੱਖ
ਫਿਆ ਵਾਸਤੇ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਅਸਾਂ ਜੀਵੁ ਇਕੋ ਦੀ
ਗੰਢਿਆ ਵਾਸਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਧਰਮ ਜੁਧ ਰਚਿਆ ਹੈ
ਏਹਨਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕਉ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਉ ਜਹਿਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਸਿਧੋ ਜਦ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਉਚ ਮਹਤ ਬਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
ਦੇਵਤਿਆਂ ਸੰਤਾਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਕਉ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ
ਕਿਸੇ ਸੁਖ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਅਗਸਤ ਮੁਨਿ ਸਮੁਦਰ ਪਾ
ਰਾ ਕੀਤਾ ਗਵਨ ਸੀਤਾ ਛਲੀ ਕ੍ਰਿਗੁ ਵਿਸਨੂ ਕਉ ਲਾ
ਤਮਾਹੀ ਸੀ ਓਸ ਟਖਤ ਵਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਸੁਖਮ
ਬਿਤੀਸੇ ਬੜੀ ਨਿਆਦਰੀ ਮਨੀ ਸਭਾ ਮੈ ਮਾਨ ਭੰਗ
ਨਾ ਕੀਤਾ ਪਰਸਰਾਮ ਛੜੀਆਂ ਦੀ ਬੀਸ ਹਤਿਆ ਕ
ਰੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤ ਅਸ ਸੁਥਾ ਮਾਨੇ ਮਾਰੇ ਵਿਧਵ
ਇਸੜੀਆਂ ਰਖਣੀਆਂ ਬ੍ਰਹਮਣਾਂ ਨੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਲਿਖਿਅ
ਤੇ ਤੇ ਸਿਧੋ ਪੋਹਤ ਤੇ ਕਾਜੀ ਨੈ ਸਾਧੋ ਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦੇ
ਮਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਭੁੱਬੀ ਤਾਂ ਜਾਂ ਸਾਹਨ ਆਪਾ
ਇਨਾਂ ਦਾ ਪਰਮੇਸਰ ਮਾਣ ਹਟਾਯਾ ਵਿਸਨੂ ਜੀ
ਨੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦਸ
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਗੇ ਤਬ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੁਦਰਾਂ ਸਿਤਨਾਂ ਬੀ

ਆਦਰ ਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਏਗਾ ਜੋ ਸਿਖ ਹਿੰਦੂ ਖੰਡੇ
 ਕਾ ਅਮਿਤਛਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਸਜਣ ਗੇ ਰਹਿਤ ਰੇ
 ਖਣਗੇ ਮ੍ਰਿਯਾਦਾ ਟਰਤਣਗੇ ਅਮਿਤਛਕ ਟਰਗੇ ਸਿੰ
 ਘ ਦੇ ਜੁਠੇ ਭਾਂਡੇ ਮਾਂਝਣਗੇ ਜੋੜੇ ਸ਼ਾਨਗੇ ਓਹਨਾਂ
 ਦੀ ਗੱਤੀ ਹੋਵੈ ਗੀ ਓਹੀ ਪੂਜਣੇ ਜੋਗ ਬੀ ਮੰਨੀਅ
 ਨਗੇ ਇਕ ਸਿਖ ਆਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਇਹ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਿਸ ਦੇ ਪਾਸਰ
 ਹੋਗਾ ਅਰ ਕਦ ਤੇ ਕਿਸ ਅਸਥਾਨ ਅਰ ਕਿਦੇ ਗਾਹੀ
 ਪਗਟ ਹੋਣਹਿ ਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੋ ਸਿੰ
 ਥੇ ਇਸਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਬੁਧ ਸਿੰਘ ਪੁੰਨੀ ਦੀ ਬੰਸ ਉਦਮ
 ਕਰ ਪਗਟ ਕਰੇ ਗਾ ਫੇਰ ਸੰਮਤ ੧੮੪੮ ਭਾਉਂਦੇ ਇੰਚ ਇ
 ਸਨੂੰ ਸੁਧ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉਂ ਬਿਸੈ ਮੁਕਤ ਮੁਕੰਦਰ
 ਕਰ ਕੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮੁਲਕ ਵਿਖੇ ਅਮਿਤ ਸਰਣਾਸੀ ਪਾ
 ਸ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹਜ਼ੂਰੀਆ ਸਿੰਘ ਲਿਖ ਕਰ ਪਰਕਾਸ਼ੇ ਗਾ
 ਸਿਖੋ ਸਤ ਕਰ ਮੰਨਣਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਲਿਖ ਸਾ
 ਖੀ ਬਹੁ ਅਦਬ ਸੇ ਧਰੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸਾ ਦਸਖਤ ਗੁ
 ਰੂ ਅਪਨੇ ਕੀਏ ਪੁਜੀ ਸਭਨ ਕੀ ਆਸਾ॥੧॥ ਸੁਨ ਕਰ
 ਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮ ਕਉ ਸੰਗਤ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਤਮ ਅ
 ਵਿਦਾ ਭਾਗਿ ਓਤਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਿ ਚਾਲਾ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਸਾ
 ਖੀ ਕਉ ਸੰਗਤ ਹਿ ਸੁਣਨ ਕਰਾਇ ਬਿਗਾਇ॥ ਵਹਿ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਸਭਨੇ ਦਈ ਬੁਲਾਇ॥੩॥੧੦੪॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੫ ਇਕ ਸੰਪੰਨ ਫੀਚਰੀ

ਇੱਕ ਸਿੱਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਹਿ ਬੇਟਾ ਜ
ਨਮਿਆਂ ਸੀ ਅਰਓ ਉਸੀ ਸਮੇਂ ਕਾਲ ਹੋਇ ਗਿਆ
ਹੈ ਜਾਨ ਕੀਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧ ਦੇਣੀਏ ਯਾਨਾਂ
ਦੱਬੀਏ ਜੀ ਬਚਨ ਹੁਆ ਸਿੱਖੇ ਰੁਸੀ ਸਿਸਕਾਰਕ
ਰਹੁ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਵਿਖੇ ਓਹ ਫੇਰ ਜਨ
ਮ ਲੇਵੈਗਾ ਜੇਵੇਂ ਬੋਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਪਾਰ ਫੇਰ ਜਨ
ਮ ਧਾਰੇਗਾ ਜਨਮ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਬੀਰਜ ਥੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੈ
ਓਸਕਾ ਸਸਕਾਰ ਕਰੇ ਫੇਰ ਓਹ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਉੱਤੇ
ਮ ਵਿਖੈ ਜਨਮ ਧਾਰਹਿਗਾ ਯਾਂ ਰੁਸੀ ਜਲ ਪਵਾਹ ਦਿ
ਓ ਦਬੋਣ ਦਾਤਰੀਕ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਹੈ ਰੁਸੀ ਤੇਰਵੇਂ ਦਿ
ਨ ਪਈ ੨੫ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਬਾਲਕ ਨਮਿੱਤ
ਕਰਾਇ ਕੇ ਦੁੱਧ ਚਾਟੁਲ ਸਿੱਖਾਂ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਛੁਕਾਇਆ
ਕਰਹੁ ਜਬਾ ਸਕਤ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਰ ਬੇਟਾ ਜਨਮੇ
ਗਾ ਅਰਜੀ ਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਰੁਸਮ ਅਸਤੁ ਸਮੇਤ ਜਲ
ਪਵਾਹ ਕਰਹੁ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਮੈਂ ਦੱਬਨੇ ਸੇਂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨ ਕੀ ਜੁੰਨੀ ਪਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦਾ ਸੀ ਓਸ
ਨੂੰ ਤੁਰਕਾਂ ਥੀ ਰੋਹੀ ਹਿੰਦੂ ਸਾੜਿਆ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤੁਰਕ
ਸਾੜਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਂਦੇ ਤਾਂ ਤੇ ਅਜ ਤਕ ਇਹ ਰਸਮ
ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਮਰਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣੇ ਸਮਯ ਉਠ ਕਰਦੇ ਹਨ
ਪੈਂਦੇ ਰੇਨ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦਾ ਰੂਪਿਆ ਹੋਇਆ ਅਜ ਤ

੨੮੬ ਕ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀ ਤਿਆਗਦੇ ਤੇ ਸਿੱਖ ਹੁ ਧਰਮ ਦਾ
 ਨ ਪੁੰਨ ਭੁਜਨ ਸਤ ਸੀਲ ਸਿਸਮ ਸੈਤੋਖ ਦਇਆ
 ਕਰਣਾਂ ਕਲੇਸ ਤਿਆਗਣਾਂ ਇੱਕ ਬਾਅਦ ਹੋ
 ਖੜੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕਹਿਣੇ ਲੱਗਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ
 ਕੋ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈਏ ਬਰਨ ਹੁਆ ਇਹ ਰੱਖੜੀ ਕਪਟ
 ਜੋ ਚਲੀ ਅਸਾਰੇ ਪੰਥ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬੰਨ੍ਹਾਏਗਾ
 ਜੋ ਸਿੰਘ ਤੋ ਕੇ ਰਖੜੀ ਬਨਾਏਗਾ ਓਹ ਨਰਕ ਵਿਖੇ
 ਜਾਏਗਾ॥ ਤੇ ਸਿਖੇ ਜਬ ਰਾਮ ਜੀ ਲੰਕਾ ਮਾਰਨ ਕਉ
 ਚਲੇ ਸੀ ਰਖੜੀ ਬੰਧੀ ਸੀ ਓਹ ਨਾਂ ਕਹਿਆ ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ
 ਤਕ ਗਾਨ ਹੈ ॥ ਰਣ ਮੈ ਬਾਤ ਹੋਤ ਹੈ ਦੇਉ ਕੈ ਜੀਤੈ ਕੈ
 ਹਾਏ ਕੋਉ॥ ॥ ਜਨੇਉ ਰਖੜੀ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਨਿ
 ਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸੁੰਨਤ ਤਹਿਮਤ ਮੁਛਾਂ ਸਰਈ ਤੁਰਕ ਦੀ
 ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੇ ਸਕਫਕ
 ਤਾਕ ਪਾਏ ਇਹ ਸੁਨ ਕਰ ਦਿਜ ਸਗੀ ਮੀਦ ਹੋਇ
 ਕਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਰਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾ
 ਹਿ ਬਦਯਾ ਕਰ ਕੇਉ ਸਕੇ ਸਿੱਖ ਕੀਤਾ ਬਰਨ ਹੁਆ
 ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਫਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਸਜਹੁ ਖਾਲਸਾ ਧ
 ਰਮ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਧ ਕਹਿਣਾਂ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜਾਣਹੁ
 ਆਰਤੀ ਵੀ ਸੇਵ ਵਿੱਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਹਜਰ ਕਹਿਣਾਂ ਤੁਹ
 ਡੀ ਕੁਲ ਵਿਖੇ ਇਹ ਸੇਵ ਅਸਾਂ ਨੈਂ ਸਉਪੀ॥ ਇਕ
 ਸਿੱਖ ਆਨ ਚਰਣੀ ਲਗਾਂ ਖਰਗਾਂ ਪਰਲ ਦੇ ਫੈਰੁ ਪਾ॥

ਲੱਖ ਆਨ ਅਰਦਾਸੀਏ ਨੂੰ ਦੇ ਹਥ ਬੰਨ ਕਰ ਖੜਾ ॥ ੩੯ ॥
 ਹਿਸਾ ਅਰਦਾਸੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਤੁਮਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਪਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੁਕ
 ਮ ਕੀਤਾ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਸਦਾ ਹਜ਼ਾਰ ੧। ਰੋਜ਼ ਕਾਕ
 ਨਾਹ ਪਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰ ਵਰਤਾਵਹੁ ਅੱਛੇ ਅੱਛੇ
 ਗਮਾਨੀ ਧਮਾਨੀ ਖੁਲਾ ਗੰਥੀਓ ਕਉਂ ਕਹਿਆ ਬੜੇ
 ਪੇਸ਼ੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਕਰ
 ਵਹੁ। ਥੋਲਾ ਪਾਠੀ ਅੱਠ ਦਿਨ ਅੱਠ ਰਾਤੀ ਹਜ਼ਾਰ ਰਹੇ॥
 ਸਚੇ ਮਨ ਸੇ ਪੇਸ਼ੇ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇਜੇ
 ਖਾਨੀਏ ਕਉਂ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ੫੦੦੦ ਪਟੇ ਸਾਹਿਬ ਤੇ
 ਜਹੁ ਅਰ ੫੦੦੦ ਪਾਂਚ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰਦੁਰੈਤਰ
 ਨਤਾਰਨ ਸਾਹਿਬ ਤੇਜਹੁ ਪੁਨ: ੧੦੦੦ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ
 ਰੁਪਯਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇਜਹੁ ਅੰਗ ਸਭ
 ਗੁਰਦੁਰਗੋ ਕੀ ਮੁਰੰਮਤ ਟਾਸਤੇ ਏਕ ਏਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਯਾ
 ਤੇਜ ਦੇਵਹੁ ਆਗਿਆ ਪਾਇਕਰ ਸਿੰਘ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ
 ਅਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਨਾਨਾਥ ਪਰਮ ਉਦਾ
 ਰ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜੋ ਆਵੇ ਇਕ ਲੱਖ ਤੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਪੰਜ ਲੱਖ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਾਥ ਖਸਾਨੇ ਪੁਰ ਬਰਕਤ ਹੈ॥ ਇਕ ਸਿੰਘ
 ਆਨ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗੰਥ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
 ਮੈਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸੀਤਾਂ ਕਉਂ ਪਰਸਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਦ ਓਹ
 ਛਕਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਪੰਗਡ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪਾਣੀ

ਭੁਲ੍ਹੇ ਰੋਗਨਾਂ ਤੇ ਛਿੱਟਾਂ ਪੈ ਗਈਆਂ ਸੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੰ
 ਠੇ ਧਾਰੀ ਛੁਕਣ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਪੰਗਤ ਛੁਕਦੀ ਹੋਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਛੋਹਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣੀ
 ਭੇਜਨ ਕਉ ਦੇਸ ਨਹੀਂ ਲਾਣਾ ਤੇ ਸਿੱਖੋ ਛੁਕ ਭੈਣਾਂ
 ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾਂ ਜਾਂ ਛੁਕ ਕੇ ਹਟ ਜਾਣ ਪਿਛੋਂ
 ਜਨ ਰਹੇ ਉਸ ਕਉ ਜੁਠਾ ਜਾਣਾ ਜਿਹੜਾ ਐਸੀ
 ਛੋਹਤ ਮੰਨੇ ਉਸ ਕਉ ਤੁਸਾਂ ਪੰਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠਣੇ ਨਹੀਂ ਦੇ
 ਨਾ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟਹਿਰ ਗਿਆ ਹੈ ਭੁਖੇ ਪਰਦੇਸੀ ਮਾਂਗਤ ਲੋ
 ਕ ਆਸਰਾ ਕਰ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਆ
 ਜਦ ਪਰਸਾਦ ਮੁੱਕ ਜਾਵੈ ਤਦ ਹੱਤਿਆ ਨਹੀਂ ਲੱਗ
 ਦੀ ਆਪਣੀ ਜਬਾ ਸਕਰੀ ਦੇਖ ਲਓ ਕਰਾ ਪੱਕਾ
 ਭੁਨਿਆ ਕੁਛ ਬੋਝ ਅਨਾਜ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਕਰਹੁ ॥

ਸਬਦ ਗੁਣਿਆਂ ਭੁਖਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾਂ ਪੁਰੀਆਂ
 ਭਾਰਾ ਰਾਜਾ ਨੈ ਪੁੱਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੇ ਬੰਦੀ ਖਾ
 ਨੇ ਵਿਚ ਦਿਜ ਖੁਨੀ ਹੋਣ ਚਿਨਾਂ ਕਉ ਛਾਹੇ ਦੇਈ ਏ ਜਾਂ
 ਕਤਲ ਕਰੀਏ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ
 ਮੁਨ ਮੁਛਾਂ ਮੁਨ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਖੇ ਫੇਰ ਕਰ ਛੁਡ ਦੇਵ
 ਹੁ ਫੇਰ ਕੋਈ ਐਸਾ ਕੰਮ ਕਰੇ ਨਹੀਂ ਦੇਸੋਂ ਨਿਕਾਲ ਦੇ
 ਵਹੁ ਮੁਨਿਆ ਹੋਇਆ ਭੁਡ ਜੈ ਸਾਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਸੀ ਪਰਕਾਰ ਕੀਆ ਮੇਰ ਚ

ਰਨੀਲਗਾ ਅਰਸਿਖਹੁਆ॥ ਸਬਦ ਕਿਸੇ
 ਨ ਬਦੇਆਪ ਅਰੰਗੀ॥ ਧਰਮ ਗਾਇਤਿ ਸਕਰੈ ਭੁਆ
 ਗੀ॥ ਕੁਸਟੀਜਾਂ ਖਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੋਗੀ ਮਰੈ ਤਾਂ ਭਰ
 ਮ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਮੁਇਆ ਜੀਉਦਿਆਂ ਕੇ ਵਸ ਪੜਣਾ
 ਸਸਕਾਰ ਕਰਣ ਕਾਦਗ ਦੇਣ ਬੜ ਭਾਗੀ ਪੁਨੈ
 ਪਹਿਲੇ ਸਬਦ ਕਉ ਪੜਣਾ ਰੋਗ ਗਇਆ ਪ੍ਰ
 ਭੁਆਪਗਾਇਆ॥ ਨੀਦ ਪਈ ਸੁਖ ਸਹਿਜ ਪਰ
 ਆਇਆ॥ ਤੋਰ ਸਭ ਮਿਰਜਾਵਾ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾ
 ਰ ਕਰਣੀ॥ ॥ ਹੋਰਾ॥ ॥ ਰਾਜੇ ਪਰ ਗੁਰ ਕਰ
 ਦਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਉਪਦੇ
 ਸ ਦੇ ਫਿਰ ਹੋਏ ਅਸਟਾਰ॥ ੧॥ ਸਾਖੀ ਕੋ ਗੁਰੁ ਕਰਦੀ
 ਚ ਸੰਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰਾ॥ ਵਹਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਸਭ
 ਨੇ ਕਹੀ ਉਚਾਰਾ॥ ੨॥ ੧੦੫॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੬ ਵੀਂ ਸਰ ਸੇ ਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ ਅਤਿ ਰਜਾਮੀ
 ਸਰਸੇ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਮਝੈ ਲਸੀ
 ਗਤ ਆਇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਹੋਈ ਪੁਨ ਸੀਗ
 ਤ ਹਾਬ ਜੇਕੁ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗਹੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
 ਣ ਕਾਰਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬ ਤੇ ਆਪਾਂ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ਆਏ
 ਹਾਂ ਤਬ ਤੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਤੇ ਬੜਾ ਸੰਤੋਖ ਹੈ ਅਮਤ ਛਕ ਕੇ
 ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਹਾਂ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ, ਕੋਕੀ ਪਟੇ ਜਾ

ਏ ਸੁਲਤਾਨੀਏ ਜਾਤੁ ਨਾਲ ਛੇੜ ਖਾਨੀ ਤੇ ਕਲੇਸ਼ਕ
 ਰਵੇ ਗਹਿਦੇ ਹਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਾ
 ਰਾਪਲਗੇਗਾ ਤੁਹਾਡੀ ਕੁਲ ਮਾਰੀ ਜਾਏਗੀ ਤੁਸੀਂ
 ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਫੇਰ ਲਭਦੇ ਫਿਰਨਾਂ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਓਹ ਮੁਰਖ ਠੰਗਾ ਹੈਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ
 ਬਲ ਦੀ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹਨ ਵੰਤ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨ
 ਹੀ ਸੀ ਸਬਦ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤੁਸੀਂ ਪਾਇਆ
 ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਧਰਮ ਦੀ ਖਬਰ ਰਾਖਹੁ
 ਗੇ ਗਹਿਤ ਬਹਿਤ ਇਹ ਪੱਕੇ ਰਹੇਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਮੁਖਣ
 ਫੁਹਕਮ ਕਬੂਲ ਕਰਹੁਗੇ ਫੇਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਲ
 ਕਉ ਜਾਣਕਰ ਸਮਾਲਹੁਗੇ ਫੇਰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰਾਪ ਸੇ
 ਸਭੀ ਲੋਗ ਡਰਹਿੰਗੇ ਜੈਸੇ ਖਬਰ ਕਉ ਪਾਣੀਗਾ
 ਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਬਿਲੀ ਜੇਰ ਕਉ ਨਹੀਂ ਖਾਇ ਸਕ
 ਦੀ ਐਸੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰਭੈ ਹੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਹਿਤੀਏ ਦਾ ਸ
 ਰਾਫ਼ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿੰਘ ਦਾ ਗਹਿਤੀਏ ਸੇਤੁ
 ਸਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਡਰਨਾਂ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੀ ਗਹਿਤ ਤੋੜਹਿਗਾ
 ਯਾ ਗਹਿਤੀਏ ਕਾ ਮਾਨ ਭੰਗ ਕਰੇਗਾ ਓਹ ਮੇਰੇ ਸੇਸ
 ਦਾ ਸੁਠਾ ਹੈ ਅਰਟਹੁ ਸਦਾ ਦੁਖੀ ਰਹੈਗਾ ਜੈਸੇ ਰਾਜ
 ਕੇ ਹੁਕਮ ਫੇਰਨੇ ਸੇ ਪਰਜਾ ਕੇ ਕਸਟ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸਿੰਘ
 ਤੁਸੀਂ ਹੁਕਮ ਮੰਨਹੁ ਬੁਖ ਪਾਓਗੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦੀ ਭੁ
 ਲ ਕੇ ਭੀ ਮਰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਤੋੜਨੀਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਸ

ਸ੍ਵਾਸਦੀ ਗੰਧਿਆ ਕਰਾਂਗਾ ਸਿਧਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੈਲ ੩੯੧
 ਜਾਣਕਰ ਅਚਾਰਜ ਬਾਹਮਣ ਸਰਦਾਰੀਆਂ ਪੀ
 ਰਾਂਛਕੀਰਾਂ ਨੇ ਰੱਸੇ ਪਾਇਲੀਤੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਖੜੋਦ
 ਅਮਿਤ ਛੁਕ ਕੇ ਸ਼ੇਰ ਰੂਪ ਤੂੰ ਹਉ ਗਰਜ ਕੇ ਫਾਹੀਆਂ
 ਤੋੜ ਸਿਟੋ ਜੋ ਸਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਮਨਿ ਕੇ ਅਪਨੀ
 ਪੰਥ ਦੀ ਗੁਰਮਤ ਮੇਰੇ ਲੇਗਾ ਉਸ ਪਰ ਮੈਂ ਬੜਾ ਪਰ
 ਸਿਨਹੇਵਾਂਗਾ ਅਰਉਨ ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਂਗਾ ਸੀਰਾ
 ਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੋਈ ਸੁਨਿ
 ਆਰਾ ਭਗਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾਂ ਜਗ ਮੈਂ ਉਤਮ ਕਾਦੀ ਮੈਂ ਵਿਰਲੇ ਕੋਈ ਕੋਇਆ
 ਜਾਂਕ ਵਿਸਰਿ ਕਛੂਨ ਆਏ ਤਾਂਕਾਂ ਦਹਦਿਸਪੁ
 ਗਏਵੇ ਜੋਕੇ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸਾ ਤਾਂਕਾਂ ਲੇਖਾ ਨਹਿ
 ਨੈ ਜਗਦੀਸਾ ਕਾਂਸੀ ਵਿਚ ਕੇਸੇ ਭਗਤ ਸੁਨਿਆ
 ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਰਾਜ ਨੇ ਪਜਿਹ ਲੱਖ ਦਾ ਅਜਬਾਬ ਚੰ
 ਦੀ ਜੇਨੇ ਦਾ ਬਣਾਏਵਾਂ ਸੀ ਇਆਹ ਵਾਸਤੇ ਕੇਸੇ ਮੁਖਤਾ
 ਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕੇਸੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਖਈ ਬਹੁਤ ਹੈਧ
 ਰਮਕਰੀਏ ਹਰੇਕ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਛਾਂਦਨ ਭੋਜਨ
 ਸਾਂਧਾਂਕੇ ਮੈਂ ਸਬ ਧਨ ਲਗਾ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਰਾਜੇ ਦਾ
 ਧਨ ਬਹੁਤ ਖਰਚ ਕਰਨੇ ਅਤਿ ਨੂੰ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਨ ਹੋਏ
 ਜਦ ਰਾਜੇ ਪੁਛਿਆ ਤਦ ਕਿਹਾ ਜਭੁ ਕੁਛ ਤਿਆਰ ਹੋ
 ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਦਲੇਰੀ ਕਰ ਕੇ ਸਾਹ ਧਨ ਧਰਮ ਅ

੨੯੨ ਰਬ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮ ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤਾ ਰਾਜਾ ਕੇ ਦਿਅ
 ਹਕਾ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਗਿਆ ਤੇ ਓਹ ਭਰਦਾਜੀ
 ਗਲ ਟਿਕੇ ਰਸਤੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਟੋਆ ਪੁੱਟ ਕੇ ਬੈਠ ਰ
 ਘਾ ਤਾਤ ਪਰਜ ਏਹ ਕਿ ਦਿਆਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਪ
 ਟਾਂ ਦੇ ਸੁਟੋ ਭਜਾਵਾਂ ਗਾ ॥ ਭਜਨ ਕਰੇ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ ਹੀ
 ਕਾ ਨਾਮ ਕੂਕੇ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਕੇ ਸੋਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
 ਅਹਿਲ ਕਾਰਾਂ ਕਹਿਆ ਕੇ ਸੋ ਤੋ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕਾਂਸੀ ਦੇ ਮੁ
 ਲਾ ਕੁੰਮ ਪੈ ਗਈ ਕੇ ਸੋ ਬੜਾ ਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਕਾ
 ਲ ਪੁਰਖ ਭਗਤ ਵਤਸਲ ਕੇ ਸੋ ਦਾਨੁ ਪਧਾਰ ਕੇ ਬਾਜ
 ਰਹਿਚ ਕੇ ਸੋ ਦੀ ਹੱਟੀ ਬੋਲ ਕਰ ਆਣ ਬੈਠਾ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਆਦਮੀਆਂ ਆਇਕਹਾ ਕੇ ਸੋ ਜੀ ਆਪ ਕਉ
 ਰਾਜਾ ਸਾਹਿਬ ਨੈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਗਾਹਿਣੇ ਲੇਚਲ
 ਹੁ ਜੇਵਰ ਕੁਦਰਤੀ ਸੰਦੂ ਕਚੁਕਾਇ ਕਰ ਕੇ ਸੋ ਰਾ
 ਜ ਸਭਾ ਟਿਕੇ ਜਾਇ ਗਾਖੋ ਸਭ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇਖ
 ਕਰ ਅਸਚਰਜ ਮਾਨ ਹੋ ਗਈ ਸਾਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਇਹੀ ਕ
 ਹਨੇ ਲਗੇ ਕਿ ਆਜਤ ਕਾਸਾ ਨੈ ਕਦੀ ਬੀ ਐਸੇ ਰੁਖ
 ਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਖੇ ਸਭ ਕਿਸੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਰਤ ਗਾ
 ਈ ਕੇ ਸੋ ਬੜਾ ਕਾਰੀ ਗਰਹੈ ਸਭ ਨ ਨੇ ਅਪਨੇ ਅ
 ਪਨੇ ਗਾਹਿਣੇ ਪਾਨ ਨੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਸਾਦਰ ਬਦੀਆ ॥
 ਤਾ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸਭ ਨਾ ਕਉ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਗਾਹਿਣੇ
 ਦੇ ਦੀਏ ਰਾਜਾ ਨੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ

ਕੇਸੋ ਕਉ ਇਨਾਮ ਦੀਆ ਕਹਾ ਕੇਸੋ ਜੀ ਲੈ ਜਾਓ ੩੯੩
 ਘੜਾਈ ਫੇਰ ਦੇਣਾ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਦਾਰੇ ਕੇਸੇ ਦੇ
 ਘਰ ਦੁਕਾਨ ਆਨ ਸਦਾ ਫਰਤ ਲਗਾਇਆ ਬੜੀ
 ਚਰਚਾ ਭਈ ਕੇਸੇ ਭਗਤ ਦਾ ਧਰਮ ਅਟੱਲ ਰਹੇ ਬ
 ਝਾਜੰਗ ਕੀਤਾ ਸੁ ਰਾਜੇ ਬੇ ਕੇਸੇ ਦਾ ਜਸ ਜੁਮਾਵਾ ਹੋ-
 ਇਆ ਜਾਂ ਕੇਸੇ ਏਹ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਕੇ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਨਾ
 ਗਇਣ ਰੱਖੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੇਸੇ ਆਇਆ ਬ
 ਝੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਖੀ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਅਲੇਪ ਹੋ ਗਏ ਕੇਸੇ
 ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਗਇਆ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੇ ਬਿ-
 ਠਾਇਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਕੇਸੇ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰ ਕੇ ਮੈ
 ਨੇ ਬੜੀ ਸੇਭਾ ਪਾਈ ਅਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮੇਂ ਵਿਆਹ ਅੱਛ
 ਹੁਆ ਹੈ ਅਪਨੀ ਘੜਾਈ ਲੇਵਹੁ ਔਰ ਭੀ ਰਾਜੇ ਲੋ
 ਗਹੁ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਚਿਠੀਆਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਪਈ ਕੇਸੇ ਸੇ
 ਗਹਿਨਾਂ ਬਨਵਾਇ ਦਿਓ ਜੇ ਭੁਸੀ ਬਹੁਤ ਰੁਪਾਇ
 ਕੱਠਾ ਲੇਜਾਓ ਗਹਿਨੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਸੁਨ ਕਰ ਕੇਸੇ
 ਨੇ ਸਾਰੀ ਫਾਰਤ ਸੱਚ ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿ ਜੁਣਾਈ ਏਹ ਬਤ
 ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੀ ਕੇਸੇ ਨੇ ਕਥਾ
 ਏਹ ਭੋਕੁ ਦਰਤੀ ਗਹਿਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਅਪਣੇ ਹਾਥ
 ਸੇ ਭੁਭਨ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਨੇ ਕਉਂ ਦੀਏ ਹੈ ਅਬੀ ਮੇਰੇ
 ਸੇ ਗਹਿਣੇ ਐਸੇ ਨਹੀਂ ਬਨੇਗੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ
 ਸੁਣ ਕਰ ਵੈਰਾਗਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕੇਸੇ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ

ਅਰ ਕਹਾਤੁਹੀ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਸਤਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੈ
 ਇਤਨੇ ਵਿਖੇ ਕੇਸੇ ਰਤੁਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹਰ
 ਜੇ ਦੇ ਸੁਧ ਭਾਵਣਾ ਸੇ ਚਿਸ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਕਈ
 ਰਜੀਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਕਈ ਰ ਕੇਸੇ ਕੇ
 ਸੋ ਕੁਕੀਏ ਨਾ ਜੋਈਐ ਅਸਾਰਾ ਰਾਤ ਵਿਵਸ ਕੇ ਕੂ
 ਕਣੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਸੁਣੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਅ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਦੇ ਇਲਮ ਦੀ ਫਾਹਸੀ
 ਪੜੀ ਹੈ ਤੁਰਕ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾਂ ਕੋ ਕਮੇ
 ਨਹੀ ਪੂਜਦੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੁਰਕ ਦੇ ਕਪੜੇ
 ਧੋਵੇ ਜਾਂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸੀਸ ਮੁੰਨੇ ਚਿਸਕਾ ਨਾਮ ਸੁਦਰ ਹੈ
 ਜੋ ਖੇਤੀ ਬਾਪਾਰ ਕਰੇ ਯਾ ਹੋਰ ਕਿਠਤ ਕਰੇ ਚਿਸਕਾ
 ਨਾਮ ਬੈਸ ਹੈ ਸਸਤੁ ਧਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਕਰੇ ਚਿ ਛੱਤਰੀ
 ਹੈ ਜੋ ਪੋਥੀ ਗਰੀਬ ਪੜੇ ਚਿ ਪੰਥੁਤ ਹੈ ਚਾਰ ਬਰਨ
 ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਹੋਵੈ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਭਾਵੇ ਬਿੱਪੁ ਸਬਦ
 ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤ ਸੁਮਤ ਏਹ ਸਿਧ ਯਥਾ ਮਕ
 ਮਤ ਹੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਚੇ ਹੈਨ ਜਿਸਦੀ ਨਿਵੇਰੁ
 ਰੂਪੀਰ ਕਉ ਪੁਜੀਏ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਚਿਸੇ ਮਜ
 ਹਬ ਸੇ ਕਾਣੇ ਕਾ ਅਹਾਰ ਮਿਲਵਾ ਹੈ ਸਬਦ ਜੇਹ
 ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਕਰਮਾਂ ਜੀਦਾ ਖੇਤਾ ॥ ਤੁਰਕ ਆਖ
 ਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਜਨਮ ਨਾ ਪਾਈਏ ਜਿ
 ਹੜੇ ਹਿੰਦੂ ਜਨਮ ਪਾ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ ਪੀਰ ਅਰ

ਗੋਰਕੇ ਮਸੂਲੇ ਦਰੁਦ ਦੇ ਕੇ ਪੁਜੇਗਾ ਓਹ ਮੁਸਲ
 ਮਾਂਨ ਦਾ ਜਨਮ ਪਾਵੈਗਾ ਫੇਰ ਹਿੰਦੂ ਜਨਮ ਉਤੰਮ
 ਹੱਥ ਨ ਆਵੈਗਾ ਜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ
 ਦਾ ਸਿੱਖ ਸੰਤੁ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਮਾਰ ਕੁੜੀ ਮਾਰ ਤੁਰਕ
 ਨਾਲ ਫਰਤੇਗਾ ਪੇਤਾਂ ਸੁਹਾ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਬਿਨ
 ਜਪੁਜੀਤੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਬੋ ਹੋਰ ਕੁਛ ਜੁਣੇਗਾ
 ਸੋ ਜਨਮ ਓਹ ਤੁਰਕ ਦਾ ਪਾਵੈਗਾ ਭੇਰਦੀ ਜਨ ਪਾਣੀ ਪਾ
 ਵੈਗਾ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਾਖੀ ੧੦੭ ਵੀ ਹੋਰ ਪਾਰੰਤਰੇ
 ਈ ॥ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਬਾਰ ਲਗਾਇਆ ਗਾ
 ਗੀਆਂ ਕਉਂਦੁ ਕਸਦੀਆਂ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੰਗਤ ਹਰ
 ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀਓ ਕਲਗੀ ਧਰ ਪੰਥ ਕੇ ਫਾਲੀ ਜਗਤ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਮੁਖ ਫਾਕ ਪਥਰ ਦੀ ਨਿਦਾ ਲਿ
 ਖੀ ਹੈ ਧਾਰਨ ਮੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭੋਗੀ ਰੋਗੀ ਬਾਫਲਾ
 ਭਗਤ ਗਿਆਨੀ ਪੁਤਾ ਮਖੰਦੁ ਕਰਮ ਕਾਡੀ ਭਾੜੇ ਕੇ
 ਟੰਦੂ ਉਦੇਹਨ ਜਿਹੜੇ ਪਥਰ ਚੁੰਕੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਪੁਜਾ
 ਕਰ ਕੇ ਭੋਜਨ ਫਕਣੇ ਘਟੀਆਂ ਖੜਕ ਉਣੀਆਂ ਬਿਨ
 ਕੀ ਨਿਦਾ ਲਿਖੀ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਠਾਕੁਰ ਪੁਜਦੇ ਹੈਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿਆ ਵਣ ਤਿਨ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਪਾਰ
 ਕਰਮ - ਜਿੱਥੇ ਬਾਬਾ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪੁਜਾ ਆਸਣ ਬਾਪ
 ਨ ਜੋਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇ ਪਰ ਮੇਸਰ ਹੈ ਪਥਰ ਮੇ

ਪਰਮੇਸਰ ਮੰਨਦੇ ਸੇ ਕੁਝ ਠਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਐਂ ਪੂਜ
 ਨੇ ਕਉਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਸਫਲ ਕਰਨੇ ਕਉ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਹੈ ਰਗਤੀ ਕੇ
 ਪਾਰ ਕਰਨੇ ਕੀ ਬੇਨੀ ਹੈ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਸੇ ਪਾਰ ਕ
 ਰਤੀ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੈਠ ਕਰਤ ਪਕੀਤਾ ਹੈ। ਦਰਸ
 ਨ ਸੇ ਸਿੱਖਾਂ ਕਉਂ ਵੈਰਾਗ ਉਪਜੇਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸ
 ਤਿਨਾਮੁ ਠਾਹਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕਉਂ ਉਪਦੇਸ
 ਕਰਦੇ ਸਨ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਦਰਸਣ ਕਰ
 ਕੇ ਰਜਨ ਮੈਂ ਮਨ ਲਗਾਇਨਾਂ ਗੁਰੂ ਅਸਨ ਗੁਰੂ ਤੁ
 ਲੈ ਤੁਹਾਡੀ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਹਿਰ
 ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰਵੇਂ ਕਉਂ ਆਈ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਲਬਕੁੰਤਾ ਕੂੜ ਚੂਹੜਾ
 ਠੰਗ ਖਾਥਾ ਮੁਰਦਾਰਾ। ਇਹ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ
 ਸਾਰ ਕਈਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕੁੰਤਿਆਂ ਜੈ ਜੈ ਹੋ ਗਏ ਉੱਚੀ
 ਆਂ ਸੁਰਾਂ ਕੰਢ ਕੇ ਤੋਂ ਕੰਢੇ ਫਿਰਨ ਸਿੱਖਾਂ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੀ ਭਾਣਾਂ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬ
 ਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੇ ਸਿੱਖ ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੇ ਉਪਦੇਸੀ
 ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬੇਮੁੱਖ ਹੋਕੇ ਉਤਮ ਜਨਮ
 ਧਾਰਕੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਇਸਦੇ ਬੇ ਭੁਲ ਕੇ ਨਿਗਾਰੇ
 ਤੇ ਧੌਂਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਭਰਾਈਆਂ ਤੇ ਸੁਲੇ ਟਾਹਰਾਂ
 ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਦੀ ਗੋਰ ਪਰ ਦੀ ਵੇਬਾਲ ਦੇ ਹਨ

ਖੀਰਾਂ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਸੁਖਣ ਸੁਖ ਨਿਆਜਾਂ ਤੇ ਚੂਰ
 ਮੇਂ ਚਾੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਮਲੇਛ ਮੰਤ੍ਰ (ਦੁਰੂਦ) ਸੁਣਦੇ ਹਨ
 ਨ ਓਹ ਭਰਿਸਟ ਹੀਜ ਭੁਰਕ ਦੀ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਈ ਸੁ
 ਟਦੇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਸਿੱਖ ਹੁਕੇ ਪੀਏ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮੇਂ
 ਤੇ ਸੁਣਨੇ ਲੋਕਾ ਚਾਹੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਸਦਾ ਉਦੇ ਹੈਨ
 ਤਬ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਕੁੰਤਿਆਂ ਜੈਸੇ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾਂ ਕਉ ਸਾ
 ਖਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਤਾ ਜਪੁਜੀ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਏਨਾ ਨੂੰ ਛੁਟੇ ਮਾਰੇ ਐਸੇ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਜੁੰਦ
 ਰੂਪ ਭੁਏ ਸੰਗਤ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਰਾਂ ਤਾਂ ਬ
 ਹੁਤ ਹਿੰਦੂ ਪੂਜਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਿਖੋ ਓ
 ਹ ਮਰ ਕਰ ਕੁਤੇ ਬਣਨ ਗੇ ਦਰਗਾਹ ਸਾ ਕਰਤ ਉਕਣ
 ਗੇ ਜਬ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਜਪਣਗੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਬਖਸ਼ਣਗੇ। ਜਪਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਕਰ ਅਮਿਤ
 ਕੇ ਛੁਟੇ ਮਾਰੇ ਗੇ ਓਸ ਦੇ ਲੇ ਦੇਵਤੇ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਣਗੇ
 ਧਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜੋ ਭੁਲਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਰਨ ਗੇ।
 ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰੀਏ ਮੁ
 ਸਲਮਾਨ ਅਪਣੇ ਪੀਰਾਂ ਪੈਰੀ ਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਲੈਕੇ
 ਗਾਉਂਦੇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਮਨ ਫਿਰਦੇ
 ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਮੰਗਣਗੇ
 ਏਥੀ ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਅਸੀਂ ਕਿਥੋਂ ਸੁਣੀਏ ਸਿਖੋ

ਜੇਹੜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਾਧਤਿ
 ਫਿਰਾ ਮੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹਿਗਾ ਓਸਕੇ
 ਭਿਠਿਆ ਦੇਣੀ ਯੋਗ ਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਵਨ
 ਸਿੱਖ ਸੀਖੀਆ ਤੁਰਕ ਜਹਾਂਗਿਰੀ ਤਹਾ ਦੁਖ ਦੇ
 ਦੇਣਗੇ ਤੁਸਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਕੰਜਰਾ
 ਜੁਆਰੀਏ ਸਰਾਬੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਤੁਰ
 ਕਦੀ ਹਾਂਸੀ ਨਹੀਂ ਭਰਣੀ। ਸੰਗਤ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਜੀ ਅਰ ਮੁਸਲੇ ਅਪਣੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ
 ਬਰਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦੀਨ ਮੈਂਜਰੂਰ
 ਫਿਰ ਆਵੈ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹੀਮਾ ਓਸਦੀ ਜਠਤ
 ਭਰੇਗਾ ਫਰੇਸਤਿਆਂ ਫਿਰ ਵਾਖਲ ਹੋਵੈਗਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਇਸ ਪਰਸੀ ਮੁਖ ਫਾਰੂ ਸਬਦ ਉਚਰਿਆ ਜੋਇ
 ਦੁ ਕਲਮਾ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲੇ ਬੀ ਕਲੇਸ ਨੂੰ ਫੜੇ ਰਹਿਣਗੇ
 ਜਿਹੜਾ ਬਿਨਾਂ ਕਲਮੇ ਬੋਲੇ ਹੋਣਗੇ ਓਹ ਕਲਜੁਗ ਬੋਝ
 ਚਗੀ ਹੋਣਗੇ ਸਿਖੇ ਸੰਤੋ ਭਗਤੋ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਅਕਾਲ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖ ਫਾਰੂ ਉਚਾਰਨ ਹੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅ
 ਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਦਾ ਮਨ ਏਕ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਸੈਂ ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹ
 ਨਗੇ ਤਾਤ ਪਰਖ (ਸਿੱਧਾਂਤ) ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਹੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਵਰਸ਼ਨ ਪਾਪਤ ਹੋਣਹਿਗਾ।
 ਪਮਾਣ ਸਬਦ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕਬੀਰ ਹਮ ਬਾਸੀ
 ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਜਹਿ ਜਤ ਬਰਣ ਕੁਲ ਨਹਿ। ਸਬਦ

ਮਿਲਾਣ ਹੋਤ ਹੈ ਦੇਹ ਮਿਲਾਣ ਨਹਿੰ। ਸਬਦੁ ਬੰਦ
 ਕਾ ਮਿਲਾਪ ਦੇਹ ਕੀ ਏਕਤਾ ਹੈ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰਾ
 ਨਹਿ ਕੁਛ ਜਨਮੈ ਨਹਿ ਕੁਛ ਮਰੈ ਅਪਨੇ ਚਲਿਤੁ ਆ
 ਪਹੀ ਕਰੈ। ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਰਹੁਏ ਹਨ
 ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਕੇਵਲ ਹੈਨ ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਸ ਕਰੈਗਾ ਅਬਦਾ ਪਸਿਦ ਕਰੈਗਾ
 ਉਸ ਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਭ
 ਨ ਕਾ ਵਸੀਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਹੈ। ਸੁਰਜ ਕੇ ਉਜਾਲੇ
 ਮੈਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਤੇਜ ਹੈ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਇਕ ਕਾਜੀ
 ਨੇ ਆਨ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਾਡੇ ਪੈਰੀ ਬਰਹੁਏ ਦਰਜੇ ਏ
 ਲੇ ਹੈਨ ਹਜਰਤ ਈਸਾ ਖੁਦਾ ਕਾ ਪੁੱਤ ਸੀ ਮੁਸਾ ਪੈਰੀ
 ਬਰਖੁਦਾ ਨਾਲ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੁਹੰਮਦ ਕਉ ਕੁਰਾਨ
 ਉਤਰਿਆ ਸੀ ਓਹ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮੁਹਤਜ ਕੋ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ
 ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਅਸਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਫਾਰਸੀ ਇਲਮ ਪੜ੍ਹ
 ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਪੀਰ ਪੈਰੀ ਬਰਹੁਏ ਹੈਨ ਓਹਨਾ
 ਸਭ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧਰਮ ਤੋੜਨੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ
 ਕਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਮਜਹਬ ਵਿਚ ਰਲ ਜਾਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ
 ਸਭ ਬੇਟੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੱਚੀ ਬੰਦਗੀ ਨਿਸਕਾਮ ਕਰੇ ਓਹ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਸਿਦ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੀਤਾ
 ਦਾ ਧਰਮ ਨਹੀ ਬਿਗਾੜਿਆ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਜਹਬ ਰਹੇ
 ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਤੇ ਭੁਲਿਆਈ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੀ

ਤਾ ਤੇ॥ ਇੰਦੂ ਮੁਸਲ ਮਾਨ ਪੁਨ: ਚਾਰੇ ਬਰਨ ਸੀਤੁ
 ਹੁਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਸ ਇਸੀ ਕਾਰਣ ਕਰ ਕੇ
 ਤੀ ਤੇਏ ਹਨ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਬੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜੁਦਾ
 ਨਹੀ ਕੁਲ ਸਲੂਕ ਪਾਕ ਦਿਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਦਾਗਾ
 ਕਰੈ ਜਗਤ ਸਗਲੇ ਕਉ ਪਾਠਾ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਗਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਟਜੀਰ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਹੋਤਾ ਹੈ ਇਸੀ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਮਨ ਪਸਿੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਵਤਾਰੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਖੁਦਾ ਪਰਮਤ ਹੈ
 ਓਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਪਿਆਰੇ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਈ ਮਾਨ ਨਾ
 ਮਦਾਨ ਏਹ ਚਾਰੇ ਭਾਤ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹੈ
 ਨ॥ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਚਾਰੇ ਗੀਤਾਂ ਪੈਨ॥ ਹੋ
 ਰ ਇਹ ਕਿ ਜਗਤ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਚਲਾਇਆ ਹੈ॥
 ਉਪਦੇਸ਼ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਾਜ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਮਹੀਮਦ
 ਨੇ ਕੁਰਾਨ ਅਖਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਇਹੀ ਉਸ
 ਕੀ ਅਕਲ ਕਾ ਗਯਾਨ ਹੈ॥ ਕਾਜੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾਏ
 ਨੇਹਾ ਬੋਝੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਰਮਾ ਕਰੀ ਤੇ
 ਸਿਧੇ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂਆਂ ਸਿਰ ਗੁਰੂ ਅਕ
 ਲ ਪੁਰਖ ਕਉ ਦੇ ਕਰੂ ਪਜਾਣੇ॥ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਣੀਆਂ ਅਮਿਤ ਵੇਲੇ ਗਿਹਾਸ ਵੇਲੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ
 ਫਿਖੇ ਜਾਇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਣ
 ਅਰ ਪਾਠ ਕਰਿਆ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਫੇਰ

ਹੋਰ ਕਾਰ ਕਿਰਤ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਡਾ ਉਧਾਰੇ
 ਵਹਿਗਾ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਕਾ ਜੇ ਏਹੁ ਕਮ ਮਨੁਹਰੇ
 ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹਹੁਗੇ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਜੋਰ ਤੁਸਾਂ ਤੇ-
 ਨਹੀ ਰਹੇਗਾ ਅਪਸ ਮੈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਰਖੈਗਾ ਸੇਤਰ
 ਜਾਣਹਿਗਾ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਪੰਜ ਦਸ ਬੀਸ ਪਚੀਸ
 ਭੀਸ ਚਾਲੀਸ ਸਿੰਘ ਹਰੇਜ ਪਸਾਦਿ ਛਕਣਗੇ ਉ-
 ਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੈਗੀ ਤੂੰ ਆਮਿਲ
 ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਥ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਹੁ ਸੰਗ
 ਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜੱਟ
 ਬੜੇ ਭੁਲੇ ਫਿਰਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੀਟੀ ਧਰਮ
 ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਸਰੀਕ ਭਾਈ ਤਾਨੇ ਮੇਰੇ
 ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਤੂੰ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈਂ
 ਅਸੀਂ ਸਾਊ ਲੋਗ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮੈਂ ਜਾਂਦੇ ਚੰਗੇ ਨਹੀਂ ਲ-
 ਗਦੇ ਇਸ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਪਤਿਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਰੋਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ
 ਜਟ ਭੇਡੀ ਦੇ ਸਾਂਗ ਦੇਖਨੇ ਵਾਲੇ ਮੁਰਖ ਅਕਲੋਂ ਅੰ-
 ਧੇ ਹੋਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰੀਨਾਂ ਦੀਆਂ ਆਵਤਾਂ ਬੁਰੀਆਂ ਹੈ-
 ਨ ਫੀਬਿਆਂ ਪੋਜਿਆਂ ਤੂੰ ਮਾਂ ਮਹਿਰਿਆਂ ਨਾਈਆਂ
 ਤੇਲੀਆਂ ਤਰਖਾਣਾਂ ਲੁਹਾਰਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਕੀਮਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਜ ਨਹੀਂ ਆਵਦੀ ਅੰਗੀਰੀਨ
 ਨੇ ਬਹਾਨੇ ਬਨਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਕਪੜੇ ਧੁਲਾਉਣੇ ਰੰਗਣੇ

ਉਣੇ ਉਣਨੇ ਦੇਣੇ ਗਹਿਣੇ ਬਣਵਾਉਣੇ ਖੰਏ
 ਪਾਣੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਸੁਠੇ ਬਹਾਨੇ ਬਨਾਵਈਆਂ ਹ
 ਨ ਲਾਗੀਆਂ ਦੇ ਸਾਥ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅ
 ਰਧਰਮਸਾਲ ਟਿਕੇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੋਲੀਆਂ ਮਾਰ
 ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਸਿੱਖੇ ਤੁਸੀਂ ਵਹਿਗੁਰੂ ਬੋਲਹੁ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ
 ਪਾਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਾਏਗਾ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰਨ ਪਾਠ ਤੁਹਾਨੂੰ
 ਤਾਰੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਭੁਜਨ ਬਾਣੀ ਬੋਹਰਤ ਹੋਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨ
 ਲ ਹੱਸ ਕੇ ਬਾਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹੋਨ ਜਿਹੜੇ ਭੁਜਨ ਬ
 ਣੀ ਵਾਲੇ ਤਪਸ਼ੀ ਹੋਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲੋਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਕਰਦੇ
 ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਤ ਕੂਏ ਮੈਂ ਡਾਰੋ ਮਾਰਵਾਈ
 ਏਰਾਜੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੋਆਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ
 ਕਉਂ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਿੰਘ ਬਹੁ
 ਤ ਸੁੰਦਰ ਹੋਨ ਤੁਸੀਂ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਸਾਡੇ ਪਾਰਬੀ
 ਬੇਟੇ ਸੁੰਦਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵਣ ਬਰਨਹੂਆ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ
 ਦਸਾਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਲਿਖਵਾ ਕੇ ਅ
 ਪਣੀ ਪਾਰੀ ਮੰਦਰਾਂ ਮੈਂ ਲਗਾਏ ਕਰ ਰਾਖਹੁ ਜਾਂਲ
 ਝਕੀ ਲੜਕਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਗਰਭ ਟਿਕੇ ਪਵੇਸ ਕਰੇ
 ਰਿਸ਼ਟੇਲੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੂਰਤ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਸਬ
 ਦ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮੂਰਤ ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨ ਸਤਗੁਰ
 ਮੂਰਤ ਕੇ ਬਲ ਜਾਉਂਗਾ ਗਣੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਟੇਲੇ ਦ
 ਰਸਨ ਕਰਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਅੰਸਾ ਸੁੰਦਰ ਪੈ

ਦਾ ਹੋਵੈਗੀ ਤੁਹਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਖੂਨ ਕਰੇ ਉ
 ਸ ਕਉ ਫਾਸੀ ਸੁਲੀ ਨਹੀ ਦੇਵਣਾ ਸਿਰ ਚੋਟੀ ਮੁੰ
 ਕਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕਰ ਗਏ ਉਪਰੋਂ ਬਿਠਾਇ ਜੁਤੀ
 ਆਂ ਦਾ ਹਰ ਗਲੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲਾ ਕਰ ਦੇ
 ਣਾ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਅਸਾ ਕਥਾ ਭਾਗਵ
 ਤ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰੀ ਸੀ ਪਿਛੇ ਜੋ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਹੋਏ ਹਨ
 ਓਨਾ ਨੂੰ ਤਪ ਫੈਰਾਗ ਧਾਰ ਕੇ ਫੇਰ ਭੋਗਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾ
 ਗਉਰੀ ਓਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਬੂਹੇ ਧਰਨਾ ਮਾਰ
 ਕੇ ਰਾਜ ਪੁਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿਆਹ ਕਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦੇ ਭੇਖ
 ਧਾਰਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬੇਟੀ ਵਿਆਹੀ ਨਹੀਂ ਹ
 ਠੀ ਤਪੀ ਜਟਾ ਚੁਟ ਰਹੇ ਹਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਜਹਿ
 ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗਾ ਕਹੁਨਾ
 ਨਕ ਸੁਣ ਰੇ ਮਨ ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੇ ਭਾਗਾ ਸੀਤੋ ਸਿ
 ਖੋ ਭਗਤੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜਿਨਾ ਨੂੰ ਪਾਪਤੋ
 ਈ ਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਕੋ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬਿਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਏ
 ਹਨ ਸਬਦ ਉਡੇ ਜਨਾਵਰ ਕਬੂਤਰ ਕੀ ਛਾਂਉ ਕੇ
 ਤੇ ਖਾਕ ਹੁਏ ਕੋਊ ਪੂਛੇ ਨ ਨਾਉਂ ਪਿਛਲੇ ਰਿਖੀ
 ਆਂ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਲਾਜ ਆਉਦੀ ਹੈ ਸਿੱਕੀ
 ਰਿਖ ਆਦਿਕ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਏਹੋ ਹਾਲ ਹੈ ਗੋ ਕਰਨ
 ਗਉ ਕੇ ਪੇਟੇ ਇਜ ਰਿਖੀ ਦਾ ਪੁਤ ਸਿੱਕੀ ਰਿਖ ਹਰਣੀ

ਦੇ ਉਦਰ ਬੀ ਜੰਬੂ ਦੀ ਪਰਾਜਾ ਗਿਦੜੀ ਕੋ ਪੇਟੋਂ ਰਿ
 ਖੀ ਦਾ ਪੁਤ ਸੀ ਮਛੇ ਦਰੀ ਮਛੀ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਰਿਖੀ ਦੀ
 ਬਿਦਸੀ ਬਾਰਾਂ ਸਰਜ ਕਸ਼ਪ ਦੇ ਪੁੱਤ ਹੋਸਨੀ ਪਖਿ
 ਨੀ ਦੇ ਪੇਟੋਂ ਰਿਖੀ ਬਿਦਸੀ ਸਬਦ ਸੋਈ ਕਰ
 ਮਕਮਾਇ ਜਿਤ ਮੁਖ ਉਜਲਾ ਇਸਤੀ ਬੋਂ ਪੁੱਤ
 ਪੈਦਾ ਕਰਣਾ ਯੋਗਜ ਹੈ॥ ਇਕ ਤੀਵੀਂ ਅਰਜ
 ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸੋਹਰੇ ਸੱਸ ਮੈਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਂਦੇ
 ਹੈਨ ਰਹਿਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਬੀ
 ਬੀ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਰਹੇਂਗੇ ਤਾਂ ਸਫਾ ਓਨਾਂ ਦੀ ਉ
 ਠ ਜਾਏਗੀ ਜੋ ਕੁਛ ਬੋਲਾ ਬਹੁਤ ਅੱਗੇ ਬੋਲੇਂਗੀ ਤਾਂ
 ਓਨਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਕੁਛ ਅੜੀ ਰਹੇਂਗੀ ਤੂੰ ਅਪਨੀ ਜਨਨਾਂ
 ਗਵਾਂਈ ਜਹਰ ਜਾਂਫਾਰੇ ਨਾਲ ਇਕ ਸਾਧ ਆਨ
 ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਿਦੇਸੇ ਨੂੰ ਗੁਹ ਸਤੀ
 ਆਂ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਭੀ ਬਦ ਅਸੀਸਾਂ ਦਿਤੀ ਆਂ ਹੈ
 ਨ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾਂ ਬੋ
 ਲਦੇ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਉੱਖੜ ਜਾਣੀ ਸੀ ਹੁਣ ਦੁ
 ਖ ਪਾਉਣਗੇ ਪਰ ਫੁਸਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਦਇਆ ਬਿ
 ਨ ਸਿੱਧ ਕਮਾਈ॥ ਕਬੀਰ ਕਲਜੁਗ ਕਾਲੀ ਬ
 ਦਲੀ ਝੜ੍ਹ ਝੜ੍ਹ ਪੈਣ ਅੰਗ ਮਾਰਾ ਸੰਤ ਨਾ ਹੋਤੇ ਜਗਤ
 ਮੈਂ ਜਲ ਮਰਤਾ ਮੀ ਮਾਰਾ॥ ਹੇ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕੀ ਕਾਣੀ ਕਾ ਜਿਨ ਕੋ ਅਸਰ ਹੂਆ ਹੈ ਉਨ ਕਉ ਦਿ

ਸੇ ਫੁਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸੇ ਫੁਰਨ ਚਹਾਸਾ
 ਠਗਾਂ ਬੀਬੀ ਉਪਰੈ ਨ ਅਰਪਿ ਫੁਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰਿ
 ਖੀਆਂ ਝੂਠ ਲਿਖੀਆਂ ਹੈਨ ਗਜੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀ
 ਆਂ ਕੰਗਾਲਾਂ ਰਿਖੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸੀ ਵਿਦੇ ਗਜੇ ਆ
 ਪਣੇ ਬੇ ਨੀਚੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਹੀ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦੇ ਹਮੇਸ਼
 ਉਚੇ ਨਾਲ ਸਾਕ ਕਰਦੇ ਸੀ ਜੇਹੜੇ ਮੰਦ ਵੈਰਾਗੀ ਕ
 ਰਨ ਵੈਰਾਗੀ ਸਨ ਕਾਮਦੇ ਵੱਥੇ ਹੋਏ ਚਿਰਾਜਿਆਂ
 ਦੇ ਅਗੇ ਆਇ ਕੇ ਸਟਾਲ ਕਰਦੇ ਸੇ ਤੇ ਰਾਜਨ ਪੁੱਤ
 ਬਿਨਾਂ ਗਤੀ ਨਹੀ ਸਨ ਇਸਤਰੀ ਦੇਣਹੁ ਗਜੇ ਚਿਨਾਂ ਕੇ
 ਵੇਸਣ ਰਾਮਜਨੀ ਦੇ ਛੱਡ ਦੇ ਸਨ ਜਬਤ ਕ ਚਿਹਨਾਂ
 ਕਉ ਛੋਗਾਂ ਕੀ ਇੱਛਾ ਰਹਿਦੀ ਸੀ ਚਿ ਵੇਸਣ ਰਾਮਜ
 ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਚਿ ਵੇਸਣ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੀ
 ਚਿ ਵੇਸਣ ਫੇਰ ਧਰਮ ਪੁਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ
 ਵੇਸਣ ਕੇ ਪਰਪੁਤ੍ਰ ਜਨਮੇ ਚਿ ਨਾਮ ਧਰਾਇ ਓਧਿਗ
 ਟੀ ਚਿ ਨਾਮ ਐਸੇ ਰਖੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਸਬਦ ਬਹੁ
 ਤੇ ਤੇਤਿ ਰੀਆ ਸਿਉਂ ਕਰਹੀ ਰੁਧਰ ਮੂੜ ਕਉ ਧਾਂਮਨ
 ਗਨ ਆਗੇ ਕਰਧਹੀ ਚਿਨ੍ਹਾਂ ਕੀ ਅਉਲਾਦ ਕੇ
 ਜਿਸ ਪਕਾਰ ਆਗੇ ਕਹਾਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਣਾਜ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਧਨ ਸੀ ਚਿ
 ਮੈ ਅਮਾਨਤ ਰਖਿਆ ਸੀ ਚਿ ਮੁਕਰ ਪਇਆ ਹੈ ਬਚ
 ਨਹੋਇਆ ਤੇ ਸਿੱਖਾ ਏਹ ਧਨ ਏਸੇ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਤੂੰ

੪੦੬ ਸਬਰ ਕਰ ਜੇ ਤੇਰਾ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਖੁੰਨ ਕਰ ਦੋ ਖਰ
 ਚ ਕਰ ਦੋ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅੱਧਾ ਧਨ ਲੈ ਲੈ ਹੋਰ ਸਗਰ
 ਜਾਣ ਦੇਹਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੁਖ ਦਾਈ।
 ਸੰਗਤਿ ਪਤਿ ਏਹ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਸਬ ਗੁਰ ਟਾਕਲ
 ਏ ਪਾਪਤ ਕਰਾ। ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਹਿੰਦੈ ਅਨੰਦ ਕਰਾ
 ॥੧੦੭॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੮ ਟੀ ਪਾਰੀ ਭਰੇ
 ਈ॥ ॥ ਇਸ੍ਰੀ ਤਜੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥
 ਯਾਰਨ ਕੇ ਸੁਤ ਹੋਇ ਭੁਜੰਗੀ॥ ਜੇ ਦਿਣਾ
 ਹ ਤੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਏ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਪੁਤੰਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਹਨ
 ਗੀ ਵੀ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਬੋ ਇਸ ਕਾਨ ਮਯਾਰਨ ਕੇ ਸੁਤ
 ਭੁਜੰਗੀ ਹੈ ਜਦ ਸੇ ਰਾਜੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਜੋਰ
 ਸੋ ਦਿਆਹ ਲੈ ਦੇ ਸੀ ਇਸ ਟਾਸ ਤੇ ਮਹਾਂ ਭਾਰ ਬਢਿ
 ਖੇਲਿ ਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬਰਖ ਦੀ ਕੰਨਾ ਦਾ ਦਿਆਹ
 ਕਰਨ ਅਸ ਮੇਧ ਕਾ ਜਗੰਮ ਹੈ ਇਹ ਇਸ ਗਲ ਤੇ
 ਰੁਗਿਦ ਆਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੀ ਧੀ ਅਨੂ ਜੁਆਨ ਕ
 ਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜੇ ਦਿਆਉਂਦੇ ਸੀ ਜਦ ਤੁਰਕ ਗਿਲਜੇ
 ਹਿੰਦ ਕਉ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਸੀ ਜੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਇਸ
 ਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ ਸੀ ਇਸ ਭਾਰੀ
 ਭਰ ਦੇ ਕਾਰਣ ਇਸ ਹਿੰਦ ਮੈਂ ਤੀਵੀਆਂ ਟਾਸ ਤੇ ਪੜ੍ਹ
 ਦੇ ਸਤਹ ਬੁਰਕੇ ਤੇ ਪੁੰਡ ਕਢ ਕੇ ਰਖਣੇ ਲਗ ਪਏ
 ਸੀ ਸਬਦ ਅੰਦਰ ਟੁਕ ਕੇ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ਸੋਚੋ

ਹੁ ਕਟੀ ਜਣੀਐ॥ ਜੋ ਪਾਪ ਤੇ ਚੋਰੀ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਦੀ ੪੭
 ਸੰਗਤ ਬੈਠ ਰਹੇ॥ ਇਸ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਰਹੈ ਅਗਰੇ
 ਜ ਬਾਹਰ ਮੁਖੀ ਸਤਰ ਨਹੀ ਮੰਨਦੇ ਦਿਲੋਂ ਮੁਹਬ
 ਤ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸੋਈ ਸੱਚਿਆ॥ ਪੁਰਬ ਤੇ ਕਸਮੀਰ ਬਹੁ
 ਬੋਟੀ ਘੁੰਡ ਨਹੀਂ ਕਦੁ ਦੀ ਧੀ ਜੈਸਾ ਨੂਹ ਕਾ ਲਿਹਾਜ
 ਰਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਤਰ ਤੇ ਘੁੰਡ ਮੈਂ ਪਾਪ ਜਿਆਦਾ ਕਰ
 ਦੇ ਹਨ ਕਈਆਨੇ ਨੂੰ ਹਾਂ ਬੋ ਬੁਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਦੇਖੇ ਹਨ
 ਇਕ ਹੋਰ ਰਿਵਾਜ ਬਹੁਤ ਹਾਣਤਾ ਟਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਲੋਕ ਧੀ
 ਆਂ ਕਉ ਮਾਰੇ ਮਾਰੀ ਮੰਗਣੇ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਰ ਲਾ
 ਜਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਪੋਹਦੇ ਮਹੀਨੇ ਜੈਸੇ ਸਾਊ ਧਨੀ ਓ
 ਹ ਭੈਸੇ ਕਮੀਨੇ ਫੇਰ ਓਹਨਾਂ ਧੀਆਂ ਕੋ ਟਿਕਾਹ ਤੇ ਹ
 ਜਾ ਰੋਹੁ ਪਾ ਲਗਾ ਕਰ ਕਰਤੁਤ ਕਰਨੀ ਬੜੇ ਲਾਜ
 ਮੀ ਤੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਹ ਭਾਰ ਦੇ ਸਹੈ ਇਕ
 ਦਮੜੀ ਦੇ ਗੋਰੇ ਲਕੜੀਆਂ ਲਈ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣਾ ਜ
 ਓ ਮੰਗਤੀਆਂ ਬਣ ਕਰ ਸਾਡਾ ਸਹਿਰ ਮੈਗੋ॥ ਇਕ
 ਸਿਖ ਨੇ ਆਇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਕੀਰ ਗਰੀ
 ਬਦਾਸੀਏ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪੁਤ ਕਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕਰ ਸਿਖ
 ਧਰਮ ਬੋਭ ਰਿਸਟ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਰ ਮੁੰਨਣਾ
 ਤੇ ਸੀਸ ਕਟ ਦੇਣਾ ਇਕ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਹੈ ਜਿਥੋਂ ਕੋ
 ਈ ਗਰੀਬ ਦਾਸੀ ਫਕੀਰ ਹੈ ਓਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਪਾਹ ਦੇ
 ਸਿਖ ਸਾਧਵਰ ਤਨੇ ਹਟ ਗਏ ਹਨ ਓਨਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸ

ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਕੀ ਨਿਦਾ ਬਹੁਤ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਐਸੇ ਐਸੇ ਸਖਤ ਬੋਲੇ ਚਿਨਾਂ ਲਿਖੇ ਹਨ
 ਸਭੈ ਰਸਾਤਲ ਜਾਹਿਗੇ ਜਿਉਂ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪੰਥ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ
 ਚੋਂ ਸਿਖ ਸੀਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰੇਗਾ ਚਿਹਦੁ
 ਖਪਾਵੇਗਾ ਅਰਨਰ ਕਾਂਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ
 ਇਹ ਖਬਰ ਸਾਰੇ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਹੋ ਗਈ ਪਈ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰਹੁ ਏਹ ਗੁਰਪਾਰ ਕੋ ਨਿ
 ਦਕ ਹੈਨ ਬਹੁਤ ਭਰਿਸ਼ਟ ਹੈਨ ਅਰਦੁਸ਼ਟ ਹੈਨ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਾਗਤ ਭਿੱਛਕ ਹੈਨ ਲੁਟਹਰਾ
 ਮੀ ਕੁਕਾਮੀ ਹੈਨ ਬੇਪੀਰ ਹੈਨ। ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਇਹ
 ਟਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰਣੀ ਲਗੀ ਅਰ
 ਕਹਾਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲਾ ਗੁਣਾ ਹੁਬਖਸ਼ ਹੁਜੀ॥ ਗੁਰੂ
 ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਦ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾ ਸੰਗਤ ਨਿ
 ਹਾਲ ਹੋਈ॥ ੧੦੮॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੦੯ ਵੀਂ
 ਪਾਵੀਰ ਹੋਈ॥ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਕਲ
 ਗੀਧਰ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਦੀ ਫਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸਿ
 ਖ ਸੰਗਤ ਦੂਰੋਂ ਦੂਰੋਂ ਚੋਰਾਂ ਦੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਅ
 ਈ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬਹੁਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾ
 ਹ ਕਰੀ ਹੈਜੀ ਜੇਖੁ ਸਰੋਨੂੰ ਟਿਆਹ ਜਾਂਖੁ ਤੇ ਜੰਮੇ ਦੀ

੪੦੯
 ਟਪਾਈ ਦੇਣੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਫਾਇਦਾ ਤੇ ਪੁੰਨ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ। ਏਹ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਸ਼ਟ ਕਰਨੇ ਵਾਲੇ ਵੇਰੀ
 ਹਨ। ਦੇਖੋ ਗੁਰਸਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਂ ਪੀਰਣੇ
 ਤੇ ਕੱਤਣਾਂ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਸੋ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾ
 ਹ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਏਹ ਭੁਰਕ ਖੁਸ਼ਰੇ ਚਿਨਾਂ ਬੋ
 ਟੱਧ ਨਹੀਂ ਬਰਕਰਾਰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਬਾਹ
 ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਇਕ ਹਨ। ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਾਹ
 ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਕਰਕੇ ਖਾਣੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਏਹ
 ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਅਭੁਲ ਹੈ ਜੋ ਖੁਸ਼ਰੇ ਕਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਕਰ
 ਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਜੋ ਰੁਝਾਨ ਹੋਵੇ ਜੋ ਦੀ ਬੇਦੀ
 ਹੋਰ ਸਿਖ ਸਾਧ ਓਸ ਕਉ ਦੇਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ। ਜਿਸ
 ਦੇ ਘਰ ਪੁੱਤਰ ਜੰਮੇ ਓਹ ਜਾ ਕੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ
 ਗੀਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਆਗੇ ਪੁੱਤਰ ਕਉ ਮਥਾ ਟਿਕਾਵੇ
 ਪੁੰਨ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਖੁਸ਼ਰੇ ਵਾ ਦੇਣਾ ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ
 ਕੇਰੀਨ ਹੈ ਜੋ ਟਪਾਈ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ ਓਸ ਦੇ
 ਘਰ ਅਗੇ ਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰ ਇਹ ਆਖਣ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹੈ
 ਨ ਕਿ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਟਪਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਇ
 ਸ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਹਿਲੇ ਗਰਭ ਵਿਖੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਪੈਣ ਦੇਣਾਂ ਸੀ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜਾ ਕੁਛ ਨਾ ਦੇਵੇ ਉਸ ਦੇ ਬੂਹੇ ਵੇ ਅਗੇ ਨੀ
 ਗਮਾ ਹੋ ਕੇ ਨਚਣ ਲਗ ਪੈਵੇ ਹਨ ਤੇ ਚਿਨਾਂ ਬੋ ਜਨਾਨੀਆਂ
 ਬਹੁਤ ਡਰਣ ਚਿਨਾਂ ਨਾਲ ਹੂੰਮ ਕੰਜਰ ਨਕਲੀਏ ਪਏ

ਚੰਗਾ ਮੰਦ ਬੋਲਦੇ ਅਰ ਨਿਦਾ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਨਾ ਸਿ
 ਘਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਸਿਘ ਪਿਥਕੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਸਾਪ
 ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤੁਸੀਂ ਚਲੇ ਜਾਓ ਪਿਛਲਾ ਖਾਧਾ ਦਿੱਤਾ
 ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੁਫ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਨੂੰ ਛੱਡੋ ਓਨਾਂ ਸਗੋਂ ਭੀੜੀ
 ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਦੇ ਚਾਹ ਸਿਘਾਂ ਰਲ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਪਾਹਿ
 ਨੀਂ (ਜੁਤੀਆਂ) ਸੇ ਮਾਰ ਕਰ ਘਰੋਂ ਕੱਢ ਦਿੱਤੇ ਕਈ
 ਆਖਣ ਤੁਸਾਂ ਇਹ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਿਘਾਂ ਉਤਰ
 ਦਿੱਤਾ ਸਾਨੂੰ ਗਊ ਗਫਿਆ ਕਰਣ ਦਾ ਪੁਨ ਹੈ ਅਸੀਂ
 ਬੈਲਾਂ ਬੋਲ ਕੜ ਸੋਏ ਸੇ ਕੰਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ
 ਉਦੇ ਹਾਂ ਏਹ ਤੁਰਕ ਗਊ ਨਾਲੋਂ ਉੱਤਮ ਨਹੀਂ ਸਾਨੂੰ
 ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਰਕ ਦਾ ਲਿਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਦੇਵਨੇ
 ਤਸੇ ਇਕ ਪੁੱਤ੍ਰ ਹਿੰਦੂ ਕਾ ਅਰ ਇਕ ਸਿਘ ਕਾ ਖੁਸਰੋ
 ਜਨਮੇਂ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਵੇਲੇ ਟਹਿਲ ਕਰਦੇ ਖੁਸਰੋ ਆ
 ਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਖੁਸਰੋ ਜਨਮੇ ਓਸ ਕਉ ਅਸੀਂ
 ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਰਲਾ ਇਕਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਸ
 ਹਾ ਦੀਨ ਦਾ ਕਲਮ ਪੜ੍ਹਾ ਇਕਰ ਗਾਉਣ ਤੇ ਨਦੰਦਾ
 ਸਿਖਲਾ ਇਕਰ ਮੰਗਣ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਦੀ
 ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਖੁਸਰੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਦੇ ਦਿ
 ਓਜੀ ਸਭ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿਘਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਦੇ
 ਏ ਕੋਈ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ ਬਿਲੀ ਕੁਤਾ
 ਆਪਣੇ ਹਾਥ ਸੇ ਫੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਦੇਸ ਕਦਾ ਅੰਗਰੇਜੀ

ਸਰਕਾਰ ਭੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੱਚਾ ਗੈਰ ਅਜਹਾ ਕਉ ੪੧੧
 ਜਬਰਦਸਤੀ ਨਹੀਂ ਦੁਆ ਸਕਦੀ ਇਕਸਿਪਦ
 ਪੁੱਤ ਹਿੰਦੂ ਸਾਧਨੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨ ਕੇ ਸਾਧਕਰ ਲੀਤਾ ਤਾਂ
 ਉਸ ਬਾਲਕ ਕਉ ਮਾਪਿਆਂ ਸਿਆਣੇ ਲਿਆ ਅਰ
 ਅਦਾਲਤ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਵਿਚ ਚਿੱਠੀ ਪਾ ਦਿੱਤੀ ਚੇਲਾ
 ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਸਤਸਾਲ ਦੀ ਕੈਦ ਹੋਈ
 ਕਹਾ ਤੂੰ ਇਸ ਕੋ ਘੋਰ ਖਾਹ ਕੇ ਸਿਰ ਮੁੰਨਿਆਂ ਹੈਂ ਸਬ
 ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਉਸ ਵਕਤ ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕਉ ਜ
 ਬਰਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਰ ਲੈ ਦੇਸੀ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਕੋ ਪੁਤ
 ਖੁਸਰੋ ਕੋ ਬੀ ਜਬਰਦਸਤ ਲੈ ਜਾਂ ਦੇਸੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਰ
 ਜ ਬੇਂ ਤੁਰਕੇ ਚੁਪਕੀਤੇ ਅਪਣਾ ਬਚਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਦੇ
 ਫਰਦੇਸੀ ਅਬ ਤੇ ਸਾਰੇ ਉਪਰ ਸਰਕਾਰ ਇਨਸਾਫ
 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਕਰੇਗੀ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕਈ
 ਲੋਕ ਲੋੜੀ ਲੋੜ ਬੇਚ ਲੈ ਦੇਸੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਸਰਕਾ
 ਰ ਅੰਗੇਜੀ ਬਰਦੇ ਫਰੇਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜਾ ਦੇਵੇਗੀ
 ਕਦੀ ਮਤੋਂ ਲੈ ਕਰ ਪਾਠੁਣਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਬੋਲੈ ਕੇ ਪਰੇ ਬੀਉ
 ਰੇ ਬੀ ਕੋਈ ਬੀ ਪੁਤ ਖੁਸਰੋ ਕੋ ਪਾਰੋਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਗਨ ਕ
 ਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖੁਸਰੋ ਕਉ ਕੋਈ ਪੁਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਦੇਵਾਂ ਜੈ
 ਸੇ ਬਿਪਤਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਵਿਰਾਟ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਰ ਇਥੇ ਖੁਸਰੋ
 ਦਾ ਸਰੂਪ ਨਾਮ ਬਹਿਤਲਾ ਬਣਾ ਕੇ ਅਰਜਨ ਪਾਤੋਰਿ
 ਾਸੀ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਬਹੂਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਕਉ ਵਿਦਾ

ਪੜ੍ਹਾਈ ਸੀ ਮਹਾਂ ਭਾਰ ਬਣਿਖੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਇਸ
 ਵਾਸਤੇ ਕਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾ ਪੁੱਤ ਖੁਸਰਾ ਤੁਰਕ ਖੁਸਰੋ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਕਾਮ ਸੇ ਪਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਸੰਗ
 ਤਦ ਖੁਸਰਾ ਭਾਗੀ ਨਹੀਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਸੰਗ ਹੈ ਭਰਮ
 ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸਾਡੇ ਬੇਟੇ ਖੁਸਰੋ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਨ
 ਗੇ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਹਟੀ ਬਾਪਾਰ ਖੇਤੀ ਬਾੜੀ ਕਰ
 ਣਗੇ ਆਪਣੇ ਕੁਟੰਬ ਬੰਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਟਹਿਲਕ
 ਰਣਗੇ ਗਤੀ ਕਰਣਗੇ ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਮੀ ਭਰਨਗੇ।
 ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲਈ। ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਕਰ ਬ
 ਹੁ ਬੇਟੀ ਕਉ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਾਉਣਗੇ ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ
 ਧਰਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਧੰਨ ਖੱਟਣਗੇ ਸਿਖ
 ਸਾਧਕੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਂਕਰ ਕੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਰੋਜਾਵੈਂਗੇ
 ਸਾਧਾਭੇਖਾ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਤਿਆਗ ਰਖੇ ਰਿਸਦੀ
 ਪੂਜਾ ਤੇ ਮਾਣ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਖੁਸਰਾ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਸੰ
 ਗ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਬਹੁਤੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਰਲ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ
 ਖੁਸਰਿਆਂ ਕਉ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਅਸਾਂ ਹੀਜ ਪੁਤ ਤੁਰਕ
 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਸਾਨੂੰ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਪਾ
 ਪ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸਰੋ ਰਲ ਇੱਕ ਠੇ ਤੇ ਇ
 ਕਰ ਆਏ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਨਾ ਖਾਣ ਸਿੰਘ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ
 ਏਹ ਆਖਣ ਇਥੇ ਕਈ ਗਊਆਂ ਬੈਲ ਭੁੱਖੇ ਰ
 ਹਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਨੀਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾ

ਸਤਾ ਪਦਾਰਥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਖਾਣੁ ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਖਾਣੁ ੪੧੩
 ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਪ ਕਉ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਬਥੇਰਾ ਕਲੇਸ਼
 ਕਰ ਰਹੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੈ ਮਾਰ ਪੀਟ ਕਰ ਪਿਛੋਂ ਕਢ ਦਿਤਾ
 ਹਿੰਦੂਆਂ ਅਰ ਸਿੰਘਾਂ ਅਪਣੇ ਪੁੱਤ ਖੁਸਰੇ, ਖੁਸਰਿਆਂ
 ਨੂੰ ਨਾ ਦਿੱਤੇ. ਅਪਣੇ ਸਿੰਘ ਸਰਸ ਵਿਚ ਹੀ ਰਖ ਲਏ
 ਇਸ ਲਈ ਹੇ ਹਿੰਦੂਓਂ ਅਰ ਸਿੰਘੋਂ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸਰਿਆਂ
 ਨੂੰ ਪੁਤ ਕੋਈ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਦੇਖਹੁ ਈਸਾਈਆਂ
 ਦੇ ਘਰ ਕੋਈ ਪੁਤ ਖੁਸਰਾ ਜਮ ਪਏ ਓਹ ਕਦੀ ਖੁਸ
 ਰੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਪੁਤ ਆਪਣਾ ਖੁਸ
 ਰੇ ਤੁਰਕ ਕਉ ਅਥਵਾ ਕੋਈ ਸਿੰਘ ਹੀ ਆਪਣਾ ਪੁੱਤ
 ਖੁਸਰੇ ਤੁਰਕ ਕਉ ਹਣ ਲੇ ਕਰੇਗਾ ਓਸ ਕਉ ਕੁਲ
 ਹਤਿਆ ਦਾ ਪਾਪ ਲਗੇਗਾ ਜੈਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ
 ਸ਼ਰਾਮੈ ਮਰੇ ਕਉ ਸਾੜਨਾ ਹਰਾਮ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹਿੰਦੂ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਕਉ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਣੇ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਹੋ
 ਰ ਪੁਤ ਧੀਆਂ ਹੋਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਸ ਨਿਪੁਸਕ ਕਉ
 ਬੀ ਪੁਤ ਜਾਣ ਕੇ ਰਖ ਲਓ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ ਤੇ ਫਾਇ
 ਦਾ ਹੈ ਇਧਣਾ ਧੀ ਨਾਲੋਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਜਾਣਹੁ ਜੈਸੇ
 ਕਈ ਅੰਸਾ ਲੂਲੇ ਪਿੰਗਲੇ ਅੰਨੇ ਕਾਣੇ ਨਿਮਰ
 ਦ ਜਿਨਾਂ ਦੀ ਅੰਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਉਨਾਂ ਧੀ ਪੁੱਤਾਂ ਦਾ ਭਾ
 ਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਤੈਸੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਗ ਕਰਣਾ
 ਯੋਗਮ ਨਹੀਂ ਹੈ॥੧੦੯॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੦ ਵੀਂ ਪਾਠੀਓ ਹੋਈ

ਇਕ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ
 ਤੇ ਫਸ ਹੋ ਜਾਏ ਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ॥
 ਅਸੀਂ ਉਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਮੁਨਿ ਕਰ ਸੁਆਹ ਲਾ
 ਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਉਤਰ ਇੰਤਾ ਤੁਸੀਂ ਫਕੀਰ ਜੋਗੇ
 ਬੇਹੁਜਗਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕੰਗਾਲ ਨਿਰਧਨ ਬਿਆਸਰਾ
 ਪਰ ਅਧੀਨ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕੋਈ ਹੁਜਗਾਰ ਤੇ ਰਾਜ
 ਨੀਤ ਦੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਅਕਾਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਨਹੀਂ ਨਿੰਚ
 ਰਤਾਂਈ ਚੇਲਾ ਉਠ ਚਾਰੇ ਨਗਨ ਫਿਰੇ ਤਾਂ ਆਦਰ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਮਾਂਦਾ ਹੋ ਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਓਥੇ ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ
 ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਅਰਫੇਰ ਗਰਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਆਸਰੇ
 ਤੁੱਕਦੇ ਹੋ ਪਈ ਕੋਈ ਸਾਡੀ ਖਬਰ ਲੇਵੇ ਗਰਿਸ
 ਤੀਆਂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਦੀਨ ਹੋ ਕੇ ਭੀਖ ਮਾਂਗਤੇ ਹੋ॥
 ਸਬਦਾ॥ "ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਜਉ ਪਾਈਐ ਜੋਗ
 ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗ ਮੁਕਤ ਸਭੁ ਹੋਗ ਕਿਆ ਨਾਂ
 ਗੇ ਕਿਆ ਬਾਂਧੇ ਰਾਮ ਜਬ ਨਹੀਂ ਚੀਨਸ ਆਤਮ
 ਰਾਮ ਮੂੰਹੁ ਮੂੰਹਾਏ ਜਉ ਸਿਧ ਪਾਈ ਮੁਕਤੀ ਤੇ
 ਤੁਨ ਗਈਆ ਕਾਈ॥ ਗਰਿਸਤੀ ਲੋਗ ਫਕੀ
 ਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਟ ਪੁਰਾਣਾਂ ਲੀ
 ਕਾ ਜੋਕਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਨ ਧੰਨ ਬੇਤੰਗ ਹੈ ਨਿਆਸਰਾ
 ਹੈ ਕੋਈ ਕਰਮਾਤ ਕਾ ਨਾਮ ਫਕੀਰ ਨਹੀਂ ਸਬ

ਦਾ॥ ॥ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਰ ॥ ੪੧੫
 ਸਕਰੋ ਨਾਮ ਫਕੀਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੂਰਖ ਪੀਡਤ ਨਾਉ
 ਇੱਲਤ ਕਾ ਨਾਉ ਚੌਧਰੀ ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਬਾਉ॥ ਉੱਤ੍ਰ
 ਏਹ ਮੂਰਖਾਂ ਦੇ ਪਰਸਿਨ ਕਰਨ ਦਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕੀ
 ਗਲ ਫਕੀਰ ਕੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਕਹਿਣਾ ਮੂਰਖ ਕਉ
 ਪੀਡਤ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਬਹੁਤੀਆਂ ਇੱਲਤਾਂ ਤੇ ਹੁਜਤਕ
 ਰੇ ਚਿਸ ਕਉ ਚੌਧਰੀ ਆਖਣਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਧਨ ਤਿ
 ਨ ਪਿੰਡ ਰੰਡਾ ਸੁਨਹਿਰਾ ਹਥ ਟਿੰਡ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹੁ
 ਪਿੰਡ ਪਿੰਡ ਜੋ ਮਸਤਾਨਾ ਦੁਆਈ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੀ
 ਦੇ ਬੋਲੇ ਕਰਣੇ ਨਿਰਧਨ ਬਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਖੁਧਿਆ
 ਕੇ ਵਸ ਸਦਾ ਅਧੀਨ ਪਾਏ ਕਪੜੇ ਕਾ ਨਾਮ ਮਸ-
 ਤਾਨਾ ਪੁਨ ਹੈ ਘਰ ਮੈ ਅੰਨ ਨ ਪਕੇ ਦੇਗ ਮਸਤਾਨੀ
 ਹੈ ਭੁੱਖ ਨੀਗ ਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਸੇ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਮਸਤਾ-
 ਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਮਸਤਾਨਾ ਹੋ ਜਾਣਾ ਤੇ ਸੁਖਾਲਾ ਹੈ
 ਦਾਨਾਇ ਬਣਨਾ ਬੜਾ ਔਖਾ ਹੈ ਅਕਲ ਤੇ ਧਨ ਪੈ
 ਦਾ ਕਰੇ ਚਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਦਾਨਾਇ ਹੈ ਮਸਤਾਨੇ ਦੇ ਬੋ-
 ਲੇ ਤੇ ਜੋ ਪਰਤੀਤ ਹੋਏਗਾ ਓਹ ਧੋਖਾ ਖਾਏਗਾ ਮਸ-
 ਤਾਨੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਬੜਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਸੁਲ ਕਰਾ
 ਨਾ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਸਾਦ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਾਲ ਪੈਸਾ
 ਏ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਫਰੂ ਦੇਈ ਦਾ ਤੇ ਜਬ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸਟ
 ਲ ਪਾਈਦਾ ਚਿਸ ਟੋਲੇ ਸਉ ਟਾਲ ਮੂਹ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂ

ਦਾ ਹੈ॥ ॥ ਸਬਦਾ॥ ॥ ਆਗਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ
 ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਦੇ ਕਰਹਾਬਾ॥ ਐਸੇ ਬਚਨ ਸੁਣ
 ਕਰੋ ਜਿਤਨੇ ਫਕੀਰ ਅਰ ਮਸਤਾਨੇ ਸਨ ਲਾਜਮ
 ਤੋਇ ਗਏ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ
 ਆਪਨੇ ਲਿਖਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸਭੁ ਸੱ
 ਰਾਏ ਫੇਰ ਕਿਹਾ ਹੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਅੱਜ ਦੇਰਾ ਮਸਤਾ
 ਨੀ ਹੈ ਸਿਧਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਡੋਰ ਨਾਲਾਈ ਸੁਟ ਪਟ
 ਰਸਤ ਬਸਤ ਲਿਆਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਸਬ
 ਦ ਖੰਟ ਘਾਲ ਕੁਛ ਹੋਏ ਦਿਓ ਨਾਨਕ ਗਾਹ ਪਵ
 ਏ ਸੇਇ॥ ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਿਆ ਖਾਲਸੇ ਦੀ
 ਗੁਰੂ ਦੇਗ ਤੇਗ ਫਤੇ ਰਖੇ ਸਬਦ ਏਸ ਤੇ ਖਾਉ
 ਗਿਹ ਭੁਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋਟਰ ਸਾਏ ਸੀ ਮੁਖ ਫਕ
 ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ਸਵੈਯਾ ਖੂਕ ਮਲਹਾਰੀ ਗ
 ਸਗਦਹ ਬਿਭੂਤ ਧਾਰੀ ਗਿਦੂਆ ਮਸਾਣ ਬਾਸਕ
 ਰਿਓ ਹੀ ਕਰਤ ਹੈ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੇ ਸੋ ਮਿਲੇ ਜਿਖ
 ਦੇ ਘਾਲੇ ਦੇਹ ਜੋ ਛਪੈ ਛਪੈ ਸਾਧ ਸਿਧ ਸੇ ਬਿ
 ਖਰਚ ਉਨ ਕੋ ਰਾਹ ਤੇਗ ਕਾ ਜੇ ਬੈਠੇ ਕਉ ਲੰਘ ਗਏ
 ਕਿਸੇ ਉਨ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਆਏ ਭੇਖਧਾ
 ਰੀ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਧਾਰੀ ਕੀ ਸੇਣ ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਜੋ ਅਤੀ ਮੁਹ
 ਖਹੈ ਨ ਕੁਝੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਤੇ ਉਨ ਕਉ ਗ੍ਰੀਹੇ ਸਿਧਾਂ
 ਰਸਤ ਬਸਤ ਉਨ ਕਉ ਦੇ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ॥੧੧੦॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੧ ਵੀਂ ਪਾਉਂਤੁ ਰੋਈਆ

੪੧੭

ਕੋਠੇ ਗਾਮ ਸੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਆਗੇ
ਆਏ ਸਿਧ ਜਵਾਨ ਬਚਨ ਹੁਆ ਇਨ ਭੁਜੰਗੀ
ਆਨੰ ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਰੇ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇ
ਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਮ ਸਾਸਤਰੁ ਤੁਸਾਂ ਲਿਖਿਆ
ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਧੀ ਬਿਆਹ ਕਰ ਭੁਗੇ ਆਪਣੀ ਕਿ
ਸੇ ਨਾਲ ਦਿਆਹੇ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਇਕ ਬਰਾ
ਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਿਆਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੋਹਣੇ
ਸਦਾ ਆਦਕ ਰੋਗ ਦੇ ਰੋਨ ਓਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਧੀਅ ਬਿ
ਆਹਣੇ ਕਉ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਓਹ ਧੀ ਮਾਰਣ ਵਾਲਿਆ ਕ
ਉ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਧੀ ਨਾ ਮਾਰਹੁ ਓਹ ਪੁੰ
ਨ ਉਨ ਕਉ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹੜੇ ਬਿਨਾਂ ਅਨੰ
ਦ ਪੜਾਏ ਅਨੰਦ ਕਰ ਦੇਹਨ ਓਹ ਕੁੜੀ ਮਾਰਣ
ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪਾਪ ਜਾਹਰ ਕਰਕੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਰਮਿੰਦੇ
ਕਰਣਗੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਰ ਹਟਵਾਉਣਗੇ ਓਹ
ਪੁੰਨ ਉਨ ਕੇ ਪਾਪੋਂ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਬਖਸ਼ਵਾਹਿਗਾ
ਸੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਪਾਲਣੀਆਂ ਪੁੰਨ ਹੈ ਜੇ
ਹਕਾ ਆਪਣੇ ਮੁਖੋਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਧੀ ਮਰਵਾਏ ਓ
ਹ ਜੋ ਜਨਮ ਕੁੰਤੀ ਕੁੰਤੇ ਦਾ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਗਹਿ
ਣਾ ਦੇਹ ਕਵੇਰੀ ਹੈ ਗਹਿਣੇ ਦੇ ਲਾਲਚ ਸੇ ਕਈ

ਬਾਲਕਾਂ ਕਉ ਅਰ ਮਨੁਖਾਂ ਕਉ ਮਾਰਵੇ ਹਨ ਇਸ
 ਟਾਸਤੇ ਫੈਰੀ ਜਾਣੇ ਸੰਗਤ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ
 ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕਉ ਆਈਆਂ ਕਈਆਂ ਦੇਹ ਬੀ
 ਕਚ ਦੀਆਂ ਤੇ ਲਾਖ ਦੀਆਂ ਫੰਗਾਂ ਤੇ ਚੂੜੀਆਂ ਸਨ
 ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਚੂੜੀਆਂ ਤੇ ਫੰਗਾਂ
 ਉਤਾਰ ਦਿਓ ਕਈਆਂ ਚੂੜੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀ ਦੀਆਂ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਥੋਂ ਜਲ ਫਕ
 ਣਾਂ ਬੀ ਦੇਸ਼ ਹੈ ਏਹ ਪਹਿਰਾਵਾ ਤੁਰਕਾਂ ਅਰ ਚੂੜੀ
 ਆਂਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਕੱਚੇ ਕੱਚ
 ਟਿਹਾੜਿਆ ਲਾਲਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਨਜਾਣੀ ਹਿੰਦੂ ਸਿੰਘ
 ਸਿੰਘਣੀ ਦਾ ਜਨਮ ਲਾਲ ਹੈ ਮਰਣ ਦੇਹ ਨਾਲੋਂ
 ਹਿਣਾ ਵਛੇੜ ਨਹੀਂ ਜੈਸੇ ਕਾਠ ਕੀ ਮੂਰਤ ਕੋਲ ਬਾ
 ਸ ਪਾਈਏ ਉਸ ਪੁਰਖ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ
 ਸਿੰਘ ਹੋਇਓ ਜੈ ਪਹਿਰੇ ਟੋਪੀ ਚੀਰਾ ਗੁਰਕਾ ਸਿੰਘ ਨ
 ਹੀ ਟਹੁ ਬੀਰਾ ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਜ
 ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਇਕੋ ਸੀ ਸ਼ਰੀਕਾਂ ਮਾ
 ਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਉ ਪਕੜ ਲ
 ਓ ਸਿੰਘਾਂ ਫਤੇਹ ਬਜੋੜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬੁਲਾਈ ਕਹ
 ਸਿਖੇ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕੌਮਾਰਿ
 ਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਾਪ ਨੈ ਦੇ ਦਿ
 ਆ ਕਰਾਇ ਸੀ ਇਕ ਮਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਪੰਜ ਪੁੱਤਰ ਹਾਂ

ਦੂਸਰੀ ਇਹ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪੁੱਤ ਸੀ ਅਰਸਾ ਤਿਆਂ ੪੧੯
 ਏਥੇ ਆਂ ਨੇ ਚੁੱਤੇ ਏਡ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਇਹ ਸ ੦
 ਤੇ ਪੰਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਕੋਲੋਂ ਇੱਕ ਪੁੱਤ ਫਾਲੀ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ
 ਮੰਗਦੀ ਸੀ ਇਸ ਕਰਕੇ ਹੇਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਮਾਰਿ
 ਆਰੇ ਏਹ ਅੱਧ ਦਾ ਮਾਲ ਕਸੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਤੁਸੀਂ ਅੰਗੇ ਫਾਸ ਤੇ ਪੱਗ ਫੰਡ ਰਖੋ ਜਿਨਾਂ ਚੁੱ
 ਤੇ ਫੰਡ ਰੱਖੀ ਹੈ ਚਿਹਰਨਾਂ ਦੇ ਮਜ਼ਹਰਨ ਬਾਪ ਦਾ ਦੇਕੀ
 ਮਾਲਕੀ ਬੇਟਿਆਂ ਪੋਤ੍ਰਾਂ ਲੈਣੀ ਹੈ ਮਾਂ ਕਿਤੇ ਖਸ
 ਮ ਕਰੇ ਪਹਿਲੇ ਬੇਟੇ ਕਾ ਦਾਣਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਚੁੱਤੇ
 ਫੰਡ ਜੁਲਮ ਹੈ ਇਕ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਜੁਆਂ ਚਮਜਾਆਂ ਬੜਾ ਦੁਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਮਨਾ ਸਿਲ ਪੀਸ ਕੇ ਪੰਜਵੇਂ ਟਿਚਰਲ ੦
 ਕਰ ਮਲਹੁ ਸਭ ਭੁਲਾ ਹੋਇਗਾ ਫੇਰ ਜੁਆਂ ਚਮ
 ਜੁਆਂ ਨਹੀਂ ਪੈਨ ਗਿਆ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕੋਂ ਸੱਪ ਲੜੇ
 ਤਾਂ ਦੋ ਚਾਰ ਤੇਲੇ ਨਿਸ਼ਾ ਦਰ ਪੀਸ ਪਾਣੀ ਮੈਂ ਪਾਇ ਪਿ
 ਲਾ ਦੇਵੋ ਦਸਤ ਕੈ ਨਾਲ ਜਹਿਰ ਨਿਕਲ ਜਾਇਗੀ
 ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੀ ਪਿਛੋਂ ਜਹਰ ਪਿਲਾਇ ਦੇਣਹੁ ਬਹੁਤ
 ਟੇਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ
 ਤੁਸਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਗੰਗਾ ਸਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਪਾਸ
 ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ ਨਾਨਕਰ ਭੁਖਿਆਂ ਟਿਚ ਇਕੋ ਤੁਸੇ
 ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਸੋ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ

ਵਿਖੇ ਕਿਸਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਥੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਕਿਸ
 ਬਿਧ ਕਰਹੁਗਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਪੰਜਵਿਨ ਮੈ
 ਕਰਨਾਂ ਚੰਬੇ ਗੁਪਤ ਦੇਵੀ ਕੀ ਮੂਰਤ ਭੀ ਹੈ ਜਿਸ
 ਕੀ ਪੂਜਾ ਮਾਤਾ ਲੈ ਤੇ ਮਾਈ ਪੌੜੇ ਕਰਨ ਗੋਸਿ
 ਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਕਿ ਕਰਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪੁਟ
 ਸਿਟੀਏ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜਿਥੇ ਪੁਟ ਸਿਟੀ ਪਹਾ
 ਰੀ ਕਿ ਕਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੋਧਾਵਦੀ ਹੈ ਵੇਸੀ
 ਕਿੱਕਰ ਸਦਾ ਗੁਲਾਬ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਸਦਾ ਗੁ
 ਲਾਬ ਚੰਨਣ ਬੀ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈ। ਚਿਨਹੀ ਪੁਟਣੇ
 ਉਸ ਕੀ ਦਾਤਣ ਕਰਨੇ ਸੇਂ ਮੁਖ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਪ
 ਸੂਦੀ ਤੁਚਾ ਬੜੀ ਅਸੁੱਧ ਹੈ ਕਿੱਕਰ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀ
 ਸਿੰਗਤ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਰੰਗਿਆ ਚੰ ਮਭੂਰੇ ਸਮ ਵਰ
 ਤਮਾਨ ਹੈ। ਸਿਖਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇ
 ਕ ਸਿਖ ਚਲਾਣਾ ਕਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇ ਦੇਸਨਾਂ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਕਿੱਕਰ ਨਾਲ ਸਸਕਾਰ ਕਰ ਲਈਏ ਗੁਰੂ ਬਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਕਿੱਕਰ ਨਾਲ ਸਸਕਾਰ ਕਰਨਾਂ ਬਹੁਤ ਪੁੰਨ
 ਹੈ ਦੇਸਨਹੀਂ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿੱਖ
 ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਫਜ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਜੀ
 ਬਣਾ ਸੀਰ ਨੇ ਦੁਖੀ ਕਰ ਫੁਡਿਆ ਹੈ ਜੀ ਬਣਾ ਦੁਖੀ
 ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਿਲਕੁਲ
 ਰਾਸਕੁ ਧਕੋਨੇ ਨਿਮਵੇ ਪੰਡ ਸਾਰੇ ਸੁਕਾਕੇ ਪੀਸ

ਕਰ ਬਰਾਬਰ ਚੁਰਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਇਨਾਂ ਚਾਰ
 ਗੀਨਾਂ ਨੂੰ ਕਰਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਕੇ ਉਬਾਲੇ ਮਲਕੇਛਾ
 ਠਕੇ ਉਸੀ ਕਾੜੇ ਮੈਂ ਰਾਠੀ ਜੋ ਕਾ ਚੁਰਨ ਰਗੜਕੇ
 ਰਸ ਪਾਇ ਫੁਰੇ ਬੋਰ ਜਿਤਨੀ ਗੋਲੀ ਬਾਧੇ ਇਕ
 ਗੋਲੀ ਘਿਉ ਦੇ ਘੁੰਟ ਨਾਲ ਚੌਦਾਂ ਦਿਨ ਛਕਣੀ ਲ
 ਲਮਿਰ ਚ ਨਹੀਂ ਖਾਣੀ ਦਰਦੇ ਸਾਕਦਾ ਸੁਖ ਸੁ
 ਪਨੇ ਜੈਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨੇੜੇ ਕੀ ਸਿਆਨ ਚੰਗੀ ਹੈ ਦੂਰ
 ਦਾ ਸਾਕ ਧੀ ਕੁਦੇਸ ਬਿਦਾਣਾ ਹੈ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਪਿਆਰਿਓ ਕਛਾਂ ਬਿਨਾਂ ਪੜਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਗਾਂ
 ਛੁੜਾਂ ਨੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਰਮਿੰਦੇ ਕਮੇ ਨਹੀਂ
 ਰੋਤੇ ਹੋ ਕਛਾਂ ਬੋ ਬਿਨਾਂ ਪਸ਼ੁ ਭਾਸਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਪੁੰ
 ਨ ਭੁਜਨ ਨਿਹ ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਛਾਂ ਰਖੋ ਬਚ
 ਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਸਾਕਾਰ ਕਮਾਟਹਾ
 ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਰੇ ਧਾਟਹਾ ਕਾਬੁਲਦੀ ਸੰਗ
 ਤੁਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਿ
 ਜੈ ਮੁਕਤ ਕਾ ਉਤਾਰਾ ਕਰ ਲਈਏ ਬਚਨ ਹੂਆ
 ਇਸ ਕਾ ਉਤਾਰਾ ਸੰਮਤ ੧੯੪੩ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਹੋਵਹਿਗਾ
 ਐਹੇ ਘਰ ਘਰ ਇਥੇ ਪਾਠ ਹੋਵਹਿਗਾ ਇਸਤ੍ਰੀ
 ਆਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡੇ
 ਖਾਣੇ ਦੁਰਕਾਂ ਮਾਰੇ ਹਨ ਅਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਦੁਰਕਾਂ ਨ
 ਲਜੁਧ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੁਸੀਂ ਅਮਿ

ਤੁਛਕਹੁ ਸਬਦ ਸੋਸੁਰਾਟੀਆਮ ਜਿਸ
 ਸਾਹਿਬ ਬਲ ਧਰੇ ॥ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾਹੁ ਪਧਾਰਹੁ ਅ
 ਰਾਕੀਆਂ ਤੇ ਸਟਾਰ ਹੋ ਕਰ ਸੀ ਸਾਹਿਬ ਹਾਥ ਇਥੇ
 ਲੈ ਫਤੇ ਗਜਾਕੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹੁਕਮ ਮਨ ਸਿੰਘਣੀਆਂ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫੁਕ ਅਕਾਲ ਅਕਾਲ ਕਰਕੇ ਸੁਹੀਦੀ ਦਾ
 ਸਤੇ ਫੜ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਚੜ੍ਹੀਆਂ ਪੰਜਹਜਾਰਤੁ
 ਰਕ ਵਲ ਪੇਰ ਜੁਧ ਕਰ ਮਾਰਿਆ ਅਰਾਕੀਆਂ ॥
 ਬੋਊਤਰਨਦੀ ਹੋਸ਼ ਨਾਰਹੀ ਤਬੋਂ ਸੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਕ
 ਬਜੇ ਨਾ ਨਿਕਲਣਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪੰਜਟਾਂਗ
 ਰਮ ਕਰਕੇ ਪੈਸਾਕਾਂ ਸਮੇਤ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਦਿਓ ਇਕ
 ਰਤੀ ਫੜ ਪਾਰ ਮਾਸਾ ਸੁਖਨ ਸਮੰਦ ਵਿਚ ਖੰਡ ਪਾ
 ਇਕੇ ਫੁਕਾਰ ਸਬ ਤਿਆਰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਮੋਰੀਗ
 ਜੇਬ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜੇ ਮਝੇਲ ਸਿੰਘ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
 ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤ੍ਰ ਕਤਲ ਕਰੀਸਟਹੁ ਭਰ
 ਕੇ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ॥ ਮਾਝਿਓ ਪੰਜ ਸੈ ਅਸਟਾਰ ਭੀਖਿਆ ॥
 ਮੈ ਜਾਓ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਸੇ ਜੋ ਚਿਹ ਆਏ ਸੇ ਸਾਰੇ
 ਕਤਲ ਹੋਏ ਓਸ ਬਾਂਕ ਨਾਂ ਮਸ਼ਹੀਦਾਂ ਟਾਲਾ ਆ
 ਜਲੋ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਚਿਥੀ ਦੀ ਧਰਤੀ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਤਲ ਕ ਕੁਲ ਛੇੜ ਦੇ ਸਮਾਂ ਨਹੈ ਓਥੇ
 ਪਾਣੀਆਂ ਦੇ ਟੁਲ ਨਹੀਂ ਚੁਗਾਣੇ ਓਹ ਗੀਗਾ ਕੀ ਨਜ਼ ॥
 ਈਹੈ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਸੇਟ

ਰ ਕਉ ਦੇਇਾ ਸੰਗਤ ਸੇਭੇ ਟ ਬਹੁ ਲੇਇਾ ਦੇ ਕਰ
 ਦਰਸਨ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲਾ ਸੰਗਤ ਪੁਨਹੋਈ ਖੁਸ਼ਹਾ
 ਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਿਤ ਮਿਯਾਦ ਸਭੀ ਸੁਨਾਇਾ ਸਿੰਘ ਸਜ
 ਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਤਾਇਾ ਸਾਖੀ ਗੁਰਸੰਪੂਰਨ ਕਰੀ ॥ ਸੰ
 ਗਤ ਕਉ ਅਸੀਸ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਾਖੀ ਕਉ ਲਿਖ
 ਟਾਇ ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਪਲੰਘ ਪ੍ਰਯੰਕਾ ਸੰਗਤ ਪੁਨ ਉਚ
 ਰੀ ਫਤੇ ਟਾਹਿ ਗੁਰੂ ਬਿਨ ਸੀਕਾ ॥ ੩ ॥ ੧੧੧ ॥
 ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੨ ਟੀਚਲੀ ॥ ਗੁਰੂ ਸਚਾ
 ਪਾਤਿਸਾਹ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇਆ ਬਹੁਤ ਸੰਗਤ
 ਦਰਸਨ ਲਈ ਆਈ ਦੇ ਸਿੱਖਣੀਆਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹ
 ਜੂਰ ੧੦੦ ਇਕ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਭੇਟਾ ਧਰਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਾ
 ਅਰਹਜੂਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਗਈਆਂ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਂ ਸਿ
 ਖਣੀਆਂ ਸਿਰ ਨਹਾਇ ਕੇ ਤੁਰ ਕਣੀ ॥ ਮੁਸਲੀ ॥ ਪਾ
 ਜੇ ਸਿਰ ਕਰਾਇਆ ਹੈ ਜਦ ਤੇੜੀ ਫੇਰ ਏਹ ਨੁਕੇ
 ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਸ ਨਾ ਧੋਵਣ ਗੀਆਂ ਤਦ ਤੇੜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ
 ਸੰਗਤ ਵਿਖੇ ਨਹੀਂ ਬੈਠਣਾ ਮਿਲੂ ਕਮੇ ਕਿ ਤੁਰ ਕਣੀ
 ਆਂ ਤਮਾਕੂ ਅਰਗੇ ਬਧਕ ਭੁਖਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ
 ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਤੁਰਕ ਚੁਹੜੇ ਕੀ ਛੋਹਤ ਨਾ ਕਰੇ
 ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬਿਅਦਬੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਕੇਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ
 ਕਾ ਬਿਰਦ ਹਨ ਸੰਗਤ ਅਰਜ਼ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ

ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕਾਂ ਕੁੰਤੇ ਦੀ ਜੂਨ ਕਿਸ ਪਾਪ ਸੇ
 ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਆਪਣੇ
 ਧਰਮ ਛੋੜ ਕਰ ਤੁਰਕ ਦੀ ਸਾਈ ਆਦਿਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹਨ ਓਨਾਂ ਕਉ ਕਾਂ ਕੁੰਤੇ ਦੀ ਜੂਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ॥ ਅਰ
 ਜੋ ਤੀਵੀਂ ਖਾਵੇ ਆਪਸ ਮੈਂ ਸੁਲਾਹ ਨਹੀਂ ਰਖਦੇ
 ਪਰ ਨਹੀਂ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਸੇਂ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓਹ ਮਰ
 ਕਰ ਖੁਸਰੇ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਕਾਂ ਮੁਰਗ ਦੀ ਇੰਛਾ ਤਾ
 ਸ ਨਾਲ ਜਲਦੇ ਹੋਇ ਦੇ ਹਨ ਪਾਣੀ ਪੀਣੇ ਵਾਲੇ
 ਖੂਹ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਸਿੰਘ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਜੁਦੇ ਰਖੇ ਕਿਸੇ
 ਦਿਨ ਕੇ ਸਭੀ ਮਜ਼ਬ ਖਾਲਸਾ ਹੋਸੀ ਕਾਜੀਆਂ
 ਬਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲ ਬੰਕੀ ਅਕਦ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨ ਵੇਲ
 ਲੋ॥ ਫਤੇ ਸਿੰਘ ਜੋਗ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕੋ ਕਾਜੀ ਤੇ ਪ
 ਰੋਹਤ ਘਰ ਦੇ ਤੁਰਕਾਂ ਬੋਂ ਲੋਭ ਲੈਕੇ ਕਤਲ ਕਰ
 ਵਾਟਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸਾਹਿਬ ਜਾਇਆ ਨੈ
 ਮੁਖੋਂ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਸਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਸਾਡੇ ਖਾਲਸੇ
 ਪੰਥ ਕਾ ਪਰੋਹਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਅਸਾਂ ਪਰਤਾਇਲਿ
 ਆਰੈ ਇਹ ਸੈਤਾਨੀ ਮਤ ਫਰਤੀ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿ
 ਘ ਇਸਾਹ ਨਾ ਖਾਣਗੇ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਣਗੇ ਏਹ
 ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਕੇ ਫੈਰੀ ਹੈਨ ਨਾਨਕ ਧਿਗ ਤਿਨਾਂ ਕਾ
 ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਸੰਚ ਨਾਲਰੇ ਰੰਗਾ॥ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁ
 ਖਵਾਕ ਬਾਣੀ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ ਦੇ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕ

ਮ ਪਰ ਨਾ ਤੁਰਣਗੇ ਚਿਨਾਂਦਾ ਧਿਗ ਜੀਟਨ ਹੈ ॥੪੨੫॥
 ਐਸੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬੇਦਿਆਂ ਪਰ ਵਰਤੀ ਚਿਨਾਂਦੇ ਉਪ
 ਕਾਹਾਂ ਵਲ ਵੇਖਹੁ ਧਰਮ ਦੇ ਪਿਛੇ ਉਨਹਾਂ ਸੀਸ
 ਦਿਤੇ ਇਹ ਵੇਲਾ ਅਰਉਪਕਾਰ ਅਰਦੁੱਖ ਕਿਸ
 ਨੂੰ ਭੁਲਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੰਗਤ ਹਥ ਜੋੜ ਪੁੱਛਿਆ ॥੦॥
 ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆਹ ਦੇ ਵੇਲੇ ਲਾਵ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੀ
 ਬ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਗਿਆਂ ਨਲੀ ਏਰ
 ਤੇ ਅਹੁਤੀ ਪਾਈ ਸੀ ਸੰਗਤ ਅਰ ਲੜਕੀ ਲੜ
 ਕੇ ਕੋ ਹੁਤੀ ਕੇ ਧੁੰਦੇ ਨਾਲ ਬੜਾ ਵਿਖੇ ਪਹੋਤਾ ਹੈ ਤਮੇ
 ਗੁਣ ਬਿਤੀ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਸੁਖੈਣ ਉਪਾਵ
 ਦਸਹੁ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਦਿਆਹ ਵਿਚ ਅੰ
 ਗਦੀ ਅਹੁਤੀ ਨਾ ਪਾਓ ਸੋ ਤੇ ਗੁਣ ਬਿਤੀ ਸਬਦ ਪ
 ਰ੍ਹਨੇ ਜੋ ਸੁਖ ਹੋਇਦਾ ਹੈ ਵੇਦੀ ਕੇ ਮੱਧ ਜਲ ਦਾ ਫੁੰਡ
 ਰਖਹੁ ਜਾਂ ਵੇਦੀ ਕੇ ਵਿੰਚ ਗਜ ਉਚਾ ਵੇਦੀ ਨਾਲ ਹੁੰ
 ਨਿਸਾਨ ਗੰਭ ਲੈਣਾ ਉਸ ਕੇ ਚੁਫੇਰੇ ਵਾਲਾ ਵੇਲੇ
 ਆਂ ਲੜਕਾ ਅਗੇ ਲਾ ਕੇ ਅਹੁਤੀ ਕੀ ਅਗਨ ਬਾਲ
 ਕੇ ਦਿਆਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਇਕ ਬੇਰ ਅਗੇ ਲੜਕਾ ਲ
 ਰ੍ਹਕੀ ਸੜ ਗਏ ਸੀ ਉਸ ਕਾਰਣ ਅਹੁਤੀ ਤਾਗ ਦਈ
 ਸਿਖੇ ਹੁਤੀ ਹੋਮ ਜੁਧ ਸਮੈ ਕਰਣਾ ਯੋਗਯ ਹੈ ਹੁਤੀ ਤ
 ਮੇ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਦਿਆਹ ਸੋ ਤੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ਸੇ
 ਕਰਹੁ ਕਚੀਆਂ ਗੀਤਾਂ ਛੋੜ ਦਿਓ ਬੜਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁਗੇ

ਤੀਮੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਜਾਂ ਘਰ ਆ
 ਵੈ ਤਾਂ ਹਾਥ ਜੋੜ ਪੈਰਾਂ ਪੁਰ ਸੀਸ ਰਖੇ ਧੰਨ ਮਰਦ
 ਹੋਨ ਜੋ ਸਾਡੀ ਜੀਉਦਿਆਂ ਮੁਈਆਂ ਕੀ ਸੰਭਾਲ
 ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਓਸ ਕੇ ਘਾਸ ਤੇ
 ਸਿੰਘ ਦੀ ਗਤੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਥੇ ਹੋਵੈਗੀ ਜਿਸ ਕਾ
 ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਕੰਧੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿਸਕਾਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਓਸ
 ਕਉ ਫੇਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਮਿਲੇਗਾ ਸਤੁ ਕਰ ਮੰ
 ਨਣਾ ਭਾਰਥ ਖੰਡੁ ਮੈ ਅਮਿਤ ਸਰ ਕੇ ਗਿਰਦਨ
 ਵਾਈ ਬਾਹਾਂ ਕੋਸ ਧਰਤੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਹੈ ਗੰਗ
 ਸਰਜੀ ਭੁਖੇ ਗ੍ਰਾਮ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪ ਕੀਤਾ
 ਸੀ ਅਰਜੋ ਤੀਵੀਆਂ ਯਾ ਮਰਦ ਜੰਗਲ ਅਰਸੀ
 ਕਾਮੈ ਬੈਠ ਕਰ ਆਪਸ ਮੈ ਬੈਠ ਕਰ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ
 ਹੋਨ ਓਹ ਮਰ ਕੇ ਰਮ ਗਿੱਦੜ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ
 ਨ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਸਿੰਘੋ ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਕੁੜੀ ਮਾਰਨ ਕੇ
 ਕਲੇਸ ਕਰਨੇ ਕਰ ਇਸ ਪਾਪ ਸੇ ਮਨੁ ਖਾਂਤੇ ਪਸੂ
 ਆਂ ਕਉ ਮਰੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਓਸ ਦੇ ਲੇ ਨਗਰ ਬਸਤੀ
 ਕੇ ਲੋਗ ਹਲ ਕੇ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਾ ਕੇ ਕ
 ਰਾਹ ਪਸਾਇ ਕਰਾਓ ਫਰਤਾਓ ਫੁਕਾਓ ਜੇ ਬਰਖਾ
 ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਗੰਥ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਹੁ ਗੰਥ ਵਿਖੇ ਸਕ
 ਤੀ ਅਰਸਰਧਾ ਪੂਰਨ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋਨ ਗਛਿਆ ਕਰਣ
 ਹੋ ਜਟ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਪਸਾਇ ਭੋਗ ਵਾਸਤੇ ਸਣ

ਦਾ ੧॥ ਤਿਹਾਵਲ ਕਰਹੁ ਹੋਰ ਗੁਰਦਾ ਪਰਵਾਨ
 ਹੈ ਕਰਾਹ ਕੀ ਬਾਸਨਾਂ ਤੇ ਜਮਦੂਤ ਕਲਜੋਗਨਾਂ ਕ
 ਟਕ ਛਡ ਜਾਂਦੇ ਹੋਨ ਦੇਵਤੇ ਬੀ ਗਿਆ ਕਰਵੇ ਹੈ
 ਨ ਸੰਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ
 ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਿਛ
 ਆਵਾਸ ਤੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ
 ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਿਆਂ ਸਿਖਾਂ ਸੀ
 ਤਾਂ ਕੋ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਵੇਗੀ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਸੁਰਜੀ
 ਤ ਹੈ ਦਸਖਤੀ ਖੰਡੇ ਇਕਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਫੇਰ ਲੈ
 ਟਰੇ ਪਾਸ ਹੋਰ ਬਣਾ ਰਖਣਗੇ ਚਿਹਰਾ ਤਣਗੇ
 ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ॥ ਨਿਤ ਪਤਿ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੈ
 ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਪੁਨਾਵਈ ਕਰੀਤ ਸੁਧਾਰ, ਸੀ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਖ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ੧੧੨ ॥ ॥ ਆਗੇ ਸਾ
 ਖੀ ੧੧੩ ਵੀ ਪਾਹਿਰੁ ਹੋਈ ॥ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਸੀ
 ਗੁਰੂ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਪਾਨੀ ਪਤ ਵਿਖੇ ਦੀਵਾਨ
 ਲਗਾਈ ਬੈਠੇ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਅਰਜ ਕ
 ਰੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਸਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿ
 ਬ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ਤੁਸੀ ਧਰਮ ਸਾਸ
 ਤ ਲਿਖਾਈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਪਰਮ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪਾਸ ਸਾਠਾ ਵਜੀ ਰਹੇ ॥
 ਧਰਮ ਦੀ ਮਿਰਜਾ ਦਾ ਬੰਦੀ ਹੈ ਸਿਖ ਅਰਜ ਕਰੀ

ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਪਾਨੀ ਕੇ ਫੁੱਲ ਪੀਸ ਕਰ ਕੇ ਪਾ
 ਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੈਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ ਫੁੱ
 ਲ ਕੇਈ ਪਾਉ ਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪਾਏ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਓਹ ਤਾਂ ਅਮਿਤ ਕੁੰਦ ਛਕਣੇ ਅਰ
 ਇਸਨਾਨ ਕਉਂ ਹੈ ਖਲੋਤੇ ਜਲ ਮੈਂ ਪਾਉ ਦੇ ਬੜਾ
 ਪਾਪ ਹੈ ਪਾਣੀ ਕਉਂ ਤੇ ਪਾਟਣੇ ਫਾਲੇ ਕਉਂ ਲਗਦਾ
 ਤੇ ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਫੇਰ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਟੈ ਗਾ
 ਓਸ ਦੀ ਅਸ ਬੀਸ ਨਾਰ ਹੋ ਗੀ ਹੈ ਸਿਖੋ ਫੇਰ ਪਿ
 ਛਲੀ ਫੁਲ ਬਖਸਾਓ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜੋ ਫੇਰ ਨਾਂ ਪਾਵਾਂਗੇ
 ਤੇ ਸਿਖੋ ਹਰ ਓਥੇ ਕਿਉਂ ਪਾਏ ਸੀ ਪਰਿਕਰਮਾਂ
 ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਕਰ ਅਮਿਤ ਮੈਂ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਪੈਰਾਂ ਕੋ
 ਲਗ ਮਲੀਨ ਗਲੀਆਂ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਕੀ ਨਿ
 ਆਦਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤਾਲਾ
 ਬ ਖੁਹਾਵਿਚ ਨਾ ਪਾਵਹੁ ਫੇਰ ਸਿਖਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਬੇਨ
 ਤੀ ਕਰ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਾਲ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤਾਂ
 ਪੁਰਖ ਜੀ ਫੇਰ ਏਹ ਹੁਕਮ ਬਖਸ਼ਹੁ ਜੀ ਕਿ ਇਹ
 ਫੁਲ ਕਿਥੇ ਪਾਵੀਏ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਰ
 ਮਾਪਿਤਾ ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਸੋਈ ਪਾਰਿਸਾਹ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾਂ ਹੋ ਸਿਖੋ ਸੀ ਅਮਿਤ ਸਰਜੀ ਦੇ ਉਤਰ ਦੀ ਫੁੱਲ
 ਜੀ ਰਸਮੋਂ ਫੁਲਾਂ ਨੂੰ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ ਫੇਰ ਟੁਕਾਏ

ਜਲ ਗੁਰਦਰੀਆ ਰਾਈ ਵਿਖੇ ਪਟਾਹ ਕਰ ਦਿਓ ਤੇ ੪੨੯
ਸਿਖੇ ਓਥੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੇ ਫੁਲ ਭੇਜੇ ਸੀ ਓ
ਹ ਥਾਂ ਪਾਤਾਲ ਕਾ ਮੱਧ ਹੈ ਓਥੇ ਥਾਂ ਕੇਤਲੇ ਬਲ ਰਾਜੇ
ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਬਹਾਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ
ਓਸੇ ਆਧਾਰ ਸੇਂ ਧਰਤੀ ਖਲੋਤੀ ਹੈ ਸਬਦੁ।

ਉਪਰ ਕਟੁਲਾਸਨ ਯਾ ਪਾਰ ਬਹਾਮਾ ਕਾ ਆਸਨ ਹੈ।
ਅਮਿਤ ਸਰ ਸਿਫਤੀ ਕਾ ਘਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਆ
ਸਾਤੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੀਰੀਗ ਸਰ ਹੈ ਸਿਖੇ ਓਥੇ ਫੁਲ
ਤਾਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਸਿਖੇ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਕਾਨ
ਮ ਸਕਰ ਗੀਜ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ
ਓਸ ਕਾਨਾਮ ਗੀਗ ਸਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ
ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਵਿਖੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸਤਿ
ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਮਾਏ ਗੀਗ ਸਰ ਕਾਨਾਮ ਹਰਿ ਸਰ ਸੀ ਉ
ਸੇ ਅਸਬਾਨ ਧੂ ਭਗਤ ਬੈਠ ਤਪ ਕੀਤਾ ਸੀ ਉਸ ਕਉ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਅਟੱਲ ਪਦਵੀ ਬ
ਖਸੀਸੀ ਸੂਸਦਾ ਘਰ ਆਇਆ ਕਰ ਪਿਆਰ ਪਿ
ਉ ਕੁਛ ਝੁਲੀਤਾ ਬਾਹੋ ਪਕੜ ਉਠਾ ਲਿਆ ਮਨ ਵਿਚ
ਰੋਸ ਮੜੇਈ ਕੀਤਾ ਸਾਰਾ ਸਬਦ ਪਰਮਾਣ ਹੈ ਪੜੇ
ਓਥੇ ਬਲ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੰਗ ਕੀਤਾ ਸੀ ਬਾਫਨ ਰੂਪ ਬਹਾ
ਨੇ ਕਿਉ ਪਿਆਲਾ ਸਾਏ ਕਿਉ ਛੁਲੀਏ ਜੇ ਬੋਲੈ ਰੁੱਖ
ਪਛਾਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਫਨ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਦਰ

ਸਨ ਇਤੁ ਸੀ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਆਸਨ
 ਹੈ ਓਸੇ ਬਾਂ ਸੀਕਰਾਰਯ ਜੀ ਨੇ ਜੈਨੀ ਮਤ ਕੋ
 ਜੀਤਿਆ ਸੀ ਕਲਜੁਗ ਜੈ ਓਥੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਗਤੀ
 ਹੋਵੇਗੀ ਚਾਰ ਬਰਨ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਓਸੇ ਬਾਂ
 ਗਤੀ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਜੇਤੀਵੀਂ ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹਹਿ
 ਸੁਣਹਿ ਗੀ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਪਾਪਤ ਹੋਵਹਿ ਗੀ ਸੀ
 ਗਤ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਿਪਾਸਾਗਰ ਜਗਤ
 ਉਜਾਗਰ ਜੀ ਅਸੀਂ ਰੰਗਾ ਭਾਇਆ ਸਰੁਤੀਰ
 ਬੋਂ ਪਰਗਏ ਸੀਜੀ ਅਰਮਹਾਤਮ ਸੁਣਿਆਂ ਸੀ
 ਜੇਇਥੇ ਸਾਰੇ ਰੋਮ ਮੁਨਾਏ ਥੀਂ ਬਿਨਾਂ ਇਸਨਨ
 ਕਰੇ ਓਸਦਾ ਪੁਨਿ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਸੀਂ ਓਥੇ ਨੁਤੇਬੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਜੀ ਕਮੇਂ ਕਿ ਆਪਦੀ
 ਆਗੰਯਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰ ਮੁਹ ਦੇ ਰੋਮ ਨਹੀਂ ਮੁਨਾਉਣੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਧਾ ਨਿਹਾਲ ਹੇ ਸਿ
 ਧੋ ਨਿਹਾਲ ਹੇ ਸਿਧੋ ਤੂਸੀਂ ਸੰਗਤ ਕਾ ਉਧਾਰਕ
 ਹੁਰੇ ਸਿਥੇ ਰੋਮ ਜਗਰੇ ਮੁਨਾਇ ਕਰ ਨਾਉਣੇ
 ਦਾ ਪੁਨਿ ਹੈ ਓਥੇ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਕਈਬੀ — ਜਾਣਾਂਗ
 ਮੰਨਰੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਗੁਣਾਂ ਹੇ ਸਿਥੇ ਜੋਵਾਲ ਮੁਨਾਏ ਹੈ
 ਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰਾਂ ਅਰ ਕਾਂਢੈ ਲਿਆਂ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾਣ
 ਣੀ ਪੌਦੀ ਹੈ॥ ਸਬਦਾ ਤੀਰਥ ਨਾਟੁ ਜਾ
 ਉਤੀਰਥ ਨਾਮ ਹੈ॥ ਹੇ ਸਿਥੇ ਅੰਮਿਤ ਸਰਜੀ ਥੀ

ਉਤਰਦੀਵਲ ਹਰਿਸਰ ਤਰਨਤਾਰਨ ਜਾ ਕਰਇ ॥੩੧॥
 ਸਨਾਨ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬੇਨ
 ਰੀ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿਖੇ ਧ
 ਰਮਸਾਲਾ ਫੇਰਲੀਆਂ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਸਿੰਘ ਸਾਧਧ
 ਰਮ ਫਾਲੇਓਨਾਂ ਗੁਰ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਖੇ ਭੇਜਦੁ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖਹੁ ਸਾਡੇ ਮੁਖ ਫਕ ਬਿਜੈ ਮੁਕ
 ਤ ਧਰਮ ਸਾਸਤਰ ਕੀ ਮਿਯਾਵਾ ਪਰ ਚਲਹੁ ਗੇ
 ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਾਲਾਂ ਫਸਣ ਗੀਆ ਸਾਈ ਗਮੀ
 ਦੇ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾਧਨ ਧਰਮਸਾਲਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ
 ਹਿਬ ਜੀ ਪਰ ਲਗਾ ਦੇਣੇ ਕਾਹੁ ਕਮ ਹੈ ਫੇਦਫੇ
 ਪਾਂਧੇ ਖੁਸਰੇ ਤੁਰਕ ਅਚਾਰਜ ਬਾਮਣ ਕਉਂ ਪੁੰ
 ਨ ਦੇਣਾਂ ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਾਹੀ ਮੁਸਾਫਰ ਗਰੀ
 ਬ ਸਿਖ ਸਾਧ ਸਾਕ ਬੰਧ ਭਾਈ ਅਚਾਰਜ ਜਾਂਦੁ
 ਸ੍ਰੇਢੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਜਾਇ ਬੈਠਣਾਂ ਧਰਮਸਾਲ ਕਪੁੰ
 ਨ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਸਾਧ ਫਕ ਅਰਾਮ ਪਾਉਂਦੇ
 ਹਨ ਸੰਗਤ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕੇਸਰਖਾ
 ਕੇ ਅਮਿਤ ਖੰਡੇ ਦਾ ਫੁਕ ਸਿੰਘ ਨਾਮ ਰਖਦੇ ਹੋ ਜੀ
 ਕੇਸਰ ਖੰਟ ਦਾ ਕੀ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
 ਗੇ ਨੌ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਰਠਣ ਪਾਲ ਫੁਕਾਉਂਦੇ ਸਨ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਓਹ ਭੁੱਲੇ ਰਹੇ ਸਨ ਜੀ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਿਖੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰ

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਖੰਡੇ ਦਾ
 ਅਮਿਤ ਫੁਕਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਰਛਿਆ ਵਾਸਤੇ
 ਮੇਨੇ ਜਪ ਤਪ ਭਜਨ ਕਰ ਕੇ ਵਰਗਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
 ਸਿਰ ਖੂਹ ਖੂਨ ਕਰ ਜਮ ਦੂਤ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਪਾ
 ਈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਅੰਗੀ ਭਰਦੇ ਭਜਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ
 ਬਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਦੇਵਤੇ ਦੈਤ ਸਾਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ਵ
 ਸੀ ਕੰਛ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਗਹਿਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਚਿੱਟੀ ਪੁਸ਼ਕ
 ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਕਾ ਪਹਿਰਾਣਾ ਹੈ ਸਿ
 ਖਾਂ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਖੇਲ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਈ
 ਦਿਖਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਮੰਨਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਿ
 ਆ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਨੇ ਉਪਜੇ ਦਸ ਅਵਤਾਰ
 ਰਾਗਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਪਾਇ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ਗੁਰਸਾਖੀ
 ਜੋਤ ਜਗਾਇ ਦੀਏ ਬਾਲਿਆ ॥ ਐਸੀ ਜੋਤ ਪੁ
 ਗਟ ਕੀਤੀ ਉਸ ਕੇ ਉਜਾਲੇ ਸਾਬ ਬੈਕੁੰਠ ਸੁਰਗ
 ਨਰਕ ਨੇੜੇ ਦਿਸਨ ਲੱਗੇ ॥ ਕਿਆ ਵੇਖਿਆ ਮੇ
 ਨਿਆਂ ਕਉ ਨਰਕ ਵਿਖੇ ਪਾਈ ਜਾਣ ਓਹ ਭਰਦੇ
 ਹਲ ਹਲ ਕਰਨ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਬਚਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਸੀਕ
 ਲਗੀ ਧਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਖੀ
 ਰੇ ਦਾ ਅਮਿਤ ਫੁਕੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਰੇ ਸੀਕ ਲਗੀ
 ਧਰ ਜਗਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਾਸ ਆਏ ਹਥ ਜੋ

ਜਮ ਤੇ ਗਾਏ ਹਿੰਦੂਆਂ ਕੇ ਨਾਲ ਰਲਣ ਵਾਸਤੇ ਪੰ
 ਜ ਗਭ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੇ ਸਲੋਕ ਲਿਖਾਇਤੇ ਜੋ ਪਸ਼ੁਤਾ
 ਰੀਟੀ ਤੇ ਛੋਹਤ ਗਊ ਹਤਿਆਵਾਲੇ ਗੋਹ ਮੂਤ ਪੀ
 ਟਗੇ ਤਾਂ ਸੁਧਰੇਣੁ ਗੇ ਗੋਹ ਮੂਤ ਮੈ ਸਹਿਤ ਪਿਘਿ
 ਦੁਧ ਦਹੀ ਮਿਲਾਇ ਕੇ ਪੀਤਾ ਸੀ ਏਵੇ ਪੀਣਾ ਮੁਸ
 ਕਲ ਸੀ ਸਿਘੇ ਗਿਲੇ ਗੋਹੇ ਨਾਲ ਲਹੂ ਪਾਕਰੇ
 ਤੁਹੈ ਪਰਤਾਇ ਕੇ ਅਜਮਾਇ ਸਕਰਕੇ ਦੇਖਲੁ
 ਵੇ ਪੜ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਗਊ ਦੇ ਗੋਹੇ ਨਾਲਾ। ਹੇ ਸਿਘੇ
 ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣਾਂ ਗਊ ਦੇ ਮਥੇ ਵਿਚ ਗਲੋਰ
 ਨ ਆਖਦੇ ਹੋਨ ਓਹ ਗੋ ਮਾਸ ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਸ
 ਕਾ ਵਰਤਣਾਂ ਦੋਸ ਹੈ ਸਾ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਸਾ
 ਤੇਰੀ ਜਿਤ ਧਾਨਾ ਖਾਧੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਗਿਆ ਏਕ
 ਧਾਨ ਤੂੰ ਕੁਥਾਏ ਲਿਆ ਜੇ ਜਜਮਾਨ ਕੀ ਧੀ ਦਾ
 ਪੈਸਾ ਖਾਣੇ ਕਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਜੇੜੇ ਪੈਸਾ
 ਧੀ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਹ ਕੁੰਡੇ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਇ ਕਰ
 ਭੋਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹਨ ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਬੜੇ ਰਾਜਿਆਂ
 ਕਉ ਧਨੀਆਂ ਕਉ ਧੀਆਂ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਧੀ ਦਾ ਦਾਨ
 ਖਾਂਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ ਨਹੀਂ ਕੋ ਪਾਲਦੇ
 ਹੋਨ ਲਾਗੀ ਹੋਰ ਸਦੇ ਪਰੋ ਧੀ ਅਨਿ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ
 ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਦੋਸ ਹੈ ਕਈ ਲਾਗੀ ਜਜਮਾਨਾਂ ਕਉ ਨ
 ਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਅਰ ਜਜਮਾਨ ਲਾਗੀ ਕਉ ਜਾਨ ਦੇਨ

ੴ ਇਸ ਕਰਕੇ ਸਹਬਤ ਕੇ ਚਾਹੀਏ ਲਾਗੀ ਕੇ ੪੪੫
 ਸਾਥ ਨੂੰ ਧੀਅਨੁ ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਤੋਰਨਾ ਕਿਉਂ
 ਕਿ ਵਿਲਕ ਵਿਸਾਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਾਮਦੇਵ ਜਾ
 ਤਨਹੀ ਪੁੱਛਦਾ ਜੈਸਾ ਕਿ ਰਿਖੀਆਂ ਦਾ ਦਰਤਣ
 ਹੈ ਕਿ ਬਰੇਤੇ ਬਣਾਏ ਅਹੁੰਦ ਬਣਾਈ ਅਰ
 ਮੰਛੀ ਦੇ ਮੁਸਕਤੇ ਜੋਜਨ ਗੰਧਾਰੀ ਬਣੀ ਅਰ
 ਕਾਮ ਕੋ ਨ ਜੀਤਿਆ ਇਸ ਕਰਕੇ ਕਿਸੀ ਕਾ
 ਵਿਸਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਪਰਾਈ ਧੀਅਨ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
 ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਦਾ ਆਪਣੀ ਨੂੰ ਧੀ ਮਾਂ ਭੈਣ ਦਾ
 ਲਿਹਾਜ਼ ਰਖਦੇ ਹੋਨ ਦੂਸਰਾ ਇਸਤੀ ਪਰ ਬਾਤ
 ਚੀਤ ਸੇ ਮਨ ਚਲਾਇ ਮਾਨ ਹੋਇ ਜਾਣੈਗਾ ਪਤੀ
 ਕਾ ਸੰਗ ਤੀਟੀਂ ਕਾ ਇਤਬਾਰ ਹੈ ਭਰਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ
 ਜਵਾਨ ਲੜਕੀ ਅਰ ਮੁਸਟੰਡ ਲਾਗੀ ਇਕੱਠੇ
 ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਰਖਣਾ ਮਨ ਦਾ ਵਿ
 ਸਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ
 ਬਾਪ ਦਾ ਦਾ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਰ ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ
 ਰੱਖਦੇ ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚਾ
 ਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਏ॥ ਗਾਇ ਪੂਰਬ ਕੀ ਸੋ ਬਰਸ ਕੀ
 ਉਮਰ ਸੀ ਜੋਲਾਂ ਬਰਸ ਕੀ ਕੰਨਿਆ ਉਸ ਕੇ ਸਾਥ ਮਾਂ
 ਗਾ ਆਏ ਸੀ ਕੇਵਲ ਲੋਭ ਲਾਲਚ ਬਸ ਵਿਚ ਆ
 ਇਕਰ ਇਸਤੀ ਕੋਹੀ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਤੇ ਨੀਂਗਰ ਬੜਾ

ਵੱਠੀ ਕੁੜੀ ਤੇ ਨੀਂਗਰਛੇਟਾ ਏਸਤਰਾਂ ਦੇ ਉਨਾਂਪ
 ਸਮਾਂ ਵਲਾਲਾਂ ਦੀ ਰਾਹੀਂ ਸਾਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਮਰਕ
 ਦੀ ਬੀਨਹੀ ਮਿਠਦੀ ਇਹ ਭੀ ਬੜੀ ਅਯੋਗਥਾ
 ਤ ਹੈ ॥ ੧੧੬੫ ॥ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਨੀ ਛਿਪਾ ਉਪ
 ਦੇਸ ਕੀ ਚਿ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੁਏ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਦਈ ਤਾ
 ਗੁਰਗੀਤ ਸੁਰੀਤ ਲਈ ਕਸੂ ਦੂਰ ਹੁਏ ਸਭ ਪੰਗਤ
 ਕੇ ॥ ਗੁਰਦਰਸ ਕੀਏ ਸਭ ਸਾਂਤ ਭਈ ਮਾਨ ਦੂਰ ਹੁਏ
 ਇਸ ਚੰਗਤ ਕੇ ॥ ਏਹਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬੁਲਾਈ ਫਤੇ ਗੁਰਗੋ
 ਬਿੰਦ ਸਿਖ ਚਜੂਰ ਜਿਤੋ ॥ ੧ ॥ ੧੧੩ ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ੧੧੪ ਵੀ ਪਾਠ ਭਰੋਈ

ਸੀ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪੰਥ ਕੇ ਮਾ
 ਲਕ ਜਗਤ ਕੇ ਗੁਰੂ ਸਿਸਟੀ ਕੇ ਤਰਕ ਜੋਈ ਪਾ
 ਤਿਸਾਹ ਜੀ ਨੈ ਏਕ ਸਮਾਖ ਨੀਪਾਲ ਦੇਸ ਇਖੇਬ
 ਨ ਸੁੰਦਰ ਦੀਨ ਲਗਾਯਾ ਪੋਠੋਹਾਰੀ ਸੰਗਤ ਹੀ
 ਰਾਸਿਖ ਅਰੇਨ ਕਾਲਕਾ ਪਿਠੀ ਦਾ ਸਿੱਖ ਸਿੱਖ
 ਠੀਆਂ ਦਸ ਹਜਾਰ ਦੀਆਂ ਜੋਹਰਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕ
 ਰਦਾਈਆਂ ਚਰਨਾਂ ਭੇਹਾ ਬਜੋਰ ਕੇ ਸੀਸ ਗਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੀ ਫੋਹਤ ਮਿਨੀ ਸਮੇਤ ਬਸਤਰਾਂ ਦੇ ਜਲ
 ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸਾਰੀ ਸੰਗਤ ਬਸ
 ਤਰਾਂ ਸੇ ਅਸਨਾਨ ਕਰੇ ਜਲ ਮੈਂ ਜਾ ਕੇ ਚਿਸ ਸਿਖ ਸਿ
 ਧਣੀ ਕਰੀ ਕਾਕ ਲਾਹੇ ਇਗੀਇਆ ਸੰਗਤ ਹਾਥ

ਜੇਕੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਅਤਿਰਜਾਮੀ ਜੀ ਇਨ ੪੩੭
 ਤੇ ਕੀਭਾਣਾ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਚਾ ਪਾਤਿਸਾ
 ਰਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਿਖ ਕੇ ਸੀਸ ਮੈ ਹਾਥੀ ਦੇਵਕ
 ਕੰਘਾ ਹੈ ਸਿਖਣੀ ਬਾਹੀ ਦੇਵਕੇ ਹੱਥ ਕ ਚੂੜਾ ਪਾਇ
 ਆਹੋਇਆ ਹੈ ਇਨ ਕਉ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਹੁੰਦੁ ਰਕ
 ਰਹੁ ਤਾਂ ਓਨ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨ ਲੋਕ
 ਆਖਦੇ ਹਨ ਦੇਵਕੇ ਚੂੜੇ ਇਨ ਧੀ ਵਿਆਹੁੰਦੇ ਕ
 ਪੁੰਨ ਫਲ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਵਨੇ ਹਾਂ ਸੀ
 ਸਿਖੋ ਰਾਜੇ ਪਾਤੋ ਹਾਥੀਆ ਕਾਦਾਨ ਦੇਕੇ ਹੁਕਮ ਕੀ
 ਤਾਸੀ ਜੋ ਪੁੰਨ ਬੈਚੇਗਾ ਦਸ ਗੁਣਾਂ ਚੰਦੀ ਲੰਗੇ ਗੀ
 ਹਾਥੀ ਦਾ ਹੱਥ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੀ ਵਰਤਦਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ
 ਦੇ ਪਿਛੇ ਅਬ ਹਾਥੀ ਹਰ ਕੇ ਬਾਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸੂਆ ਦੇ ਹੱਥ
 ਵਰਤੀ ਦੇਹਨ ਤੇ ਸਿਧੋ ਸਰਬ ਲੋਹ ਜਾਂ ਹੋਰ ਧਾਤੁ
 ਰਤਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਇਸ ਹਰ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵੀ ਕੋਈ ਚੀ
 ਜ ਨਹੀ ਵਰਤਹਾ ਤਾਂ ਰਿਖੀਆਂ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਸੀ
 ਸਾਰਤੇ ਵਿੰਦਾ ਹੀਣ ਹੈ ਜਿਧਰ ਲਾਈਏ ਲਗਦਾ
 ਤੇ ਹਾਡੀ ਹੱਥ ਬਹੁਤ ਹੈ ਬੇਰ ਕਰ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਹੁ
 ਹਾਥੀ ਕੇ ਹੱਥ ਕੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਦੁਰਭਿਖ ਸੀ ਅਪਣੇ ਮ
 ਤਲ ਬਖੂਰਾ ਕਰਣ ਲਈ ਮਹਾਤਮ ਦੇ ਸਲੋਕ ਰਚ
 ਕਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤੇ ਦੇਵਕ ਚੂੜਾ ਪਾ ਕੇ ਧੀ ਦਾ ਵਿਆਹ
 ਕਰੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਅਰਪੁੰਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖੋ ਹਾਥੀ ਕੇ

ਹੰਡ ਕਾ ਚੁੜਾ ਪਾਏਗਾ ਉਸਦੇ ਹੱਥੋਂ ਪੰਨ ਨਾਲਗੇ
 ਗਾ ਓਸਕੇ ਹੱਥੋਂ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਫੁਕਣਾਂ ਦੇ ਸਹੀ। ਤੁ
 ਸੀ ਧੀਆਂ ਕਉ ਸਰਬ ਲੋਹੇ ਕਾ ਕੜਾ ਪਾਇ ਕਰ
 ਵਿਆਹ ਕਰੋ ਸਦਾ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੈ ਸਰਬ
 ਲੋਹ ਕੀ ਗਫਿਆ ਹਮਨੈ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਗੰਠ
 ਆਹਮਨੈ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਇਸਨ ਭਗਵਾਨ ਕੇ
 ਹੱਥ ਸੁਦਰਸਨ ਚੰਦ੍ਰ ਹੈ ਤੈਸੇ ਜਿਧੋ ਕੇ ਹਾਥ ਮੇਂ ਕ
 ਝਾ ਹੈ ਸੁਫੇਦ ਬਸਤ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਪੁਰੀ ਮੈਂ ਦੇਵਤੇ ਸਭ
 ਸਰਬ ਲੋਹ ਕਾ ਕੜਾ - ਕਛੂ - ਕੇਸ ਰਖਵੇ ਹਨ।
 ਦੰਦਾ ਕੀਆਂ ਚੁੜੀਆਂ ਨਿਸਫਲ ਜਾਵੀਆਂ ਹੋਨ।
 ਜਿਸ ਭਰਹੋ ਹੋਰਨਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਕੇ ਹੰਡੁ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹਾਥੀ
 ਕਾ ਹੰਡੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਮਾਸ ਫਰਤਣ ਮੈਂਨ ਆਵੈ
 ਓਸਕੇ ਹੰਡੁ ਅਸੁੰਧ ਹੈਨ ਤੁਸਾਂ ਨਹੀਂ ਵਰਤਣੇ ਹੇ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੇਰੇ ਮੈਂ ਸਿਖ ਪਾਸ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਓ
 ਸ ਬਾਣੀਏ ਪਾਸੋਂ ਅਮਲ ਮੰਗਵਾਉਣ ਲਈ ਬੇਰੀ
 ਕਉ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਪਾਸ ਖਰਚ ਹੈ
 ਨਹੀਂ ਸੀ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਨੇ ਬਾਣੀਏ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇ ਸ
 ਬ ਭੋਗ ਕਰ ਤੇ ਅਮਲ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਬੁਜੀ ਬਾਪੁ ਕੋ
 ਆਇ ਕਹਾ ਓਸ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਮਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ
 ਕਿਸੇ ਰਹੱਲਿਆ ਉਸਨੇ ਜਾਕੇ ਅਮਲ ਲਿਆ
 ਦਾ ਦੇਕੇ ਦਿਸਿਆ ਆਪ ਕਟਾਰੀ ਖਾਕੇ ਮਰ ਗਈ

ਤੈ ਜਾਨ ਨਿਕਲਦੀ ਨਹੀਂ ਤੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ
 ਹੇ ਸਿਖੋ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਫਾਲੇ ਆਲਸੀ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹੈਨ ਲੋਕ ਲਾਜ ਦੁਰਕਰ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਣ ਬੀਨਹੀ
 ਸੰਗ ਦੇਹਨ ਸਿਖੋ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਸਿਖਾਂ ਬੇਨ
 ਤੀਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣ
 ਹੇ ਸਬਦ ਦੁਰਮਤ ਮਦ ਜੋ ਪੀਵੇ ਤੇ ਬਿਖਲੀ
 ਮਤ ਕਮਲੀ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਜੋ ਰਤੇ ਨਨਕ ਸਚ ਅ
 ਮਲੀ ॥ ਹੇ ਸਿਖੋ ਨਾਮਦਾ ਅਮਲ ਛੁਕਾਵੇ ਸੁਰਾ
 ਬ ਬੀ ਮੋਤ ਕ ਪਿਆਲਾ ਹੈ ਨਾ ਪੀਆ ਕਰਹੁ ਮਤ
 ਖਰਾਬ ਹੋਵਹੁ ਏਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਹਥ ਕਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨਾ ਪੀ
 ਵਹੁ ॥ ਸਿਖੋ ਦੇਵ ਸਦਿ ਨ ਹਠ ਰਾਖਹੁ ਦੁਧ ਛੁਕ
 ਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਹੇ ਜੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਰੀਰ ਦੇ ਹ ਕਰ
 ਕੇ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਤਾਂ ਸਹੀਦੀ ਪਾ ਜਾਓ ਤੁਰਕਾਂ ਸਾ
 ਥ ਧਰਮ ਜੁਧ ਮੈ ਅਮਲੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਾ ਕਰਹੁ ॥
 ਦੇਖੋ ਦੇਖੀ ਅਮਲ ਲਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਖੋ ਆਦਮੀ
 ਦਾ ਖੁਨ ਕਰਨ ਬੜਾ ਦੇਸ ਹੈ ਕਮੇ ਕੇ ਆਦਮੀ ਮੁਸਕ
 ਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਕ ਕਿਸਨ ਦੇਵ ਦੀ ਭੈਣ ਕੀ ਸ
 ਨੇ ਮਾਰੀ ਸੀ ਓਸ ਪਾਪ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਯਾਦਵ ਲੜਕੇ
 ਮਰੇ ਪਾਸ ਫੁਸਕੇ ਸਸਤ ਬਣੇ ਸੀ ਜਿਸ ਕੇ ਮੁਇ
 ਆਂ ਪਤੀ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਕਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇਵਾ ਬੰ
 ਦ ਕਰੇ ਇਧਵਾ ਤੀਫੀ ਆਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ

੪੪੦ ਨਾਮ ਤੇ ਭੁਜਨ ਕਰ ਧੂਨ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ ਯਾ ਕਾਮਦ
 ਸਮਾਂ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂਹ ਮਨ ਚਲਾਏ ਮਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ
 ਹਨ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੇ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਦੀ ਦੇਹੀ ਜਾ ਬੁਝੇ ਗਰ
 ਰਦੀਆਂ ਹਾਂ ਰਿਤ ਸਮਾਪਤ ਹੁਲਾਸ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ
 ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਪਤੀ ਸੰਗ ਭੋਗ ਸੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਤੇ ਹਨ
 ਸਾਡੀ ਟਹਿਲ ਭੋਗਤੀ ਕਰਣਗੇ ਸਬਦ ਪੁ
 ਤੀ ਕੀਦੁ ਪਵੇ ਸੀਸਾਹਾ। ਸਿਧਿ ਜੋ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕੇ
 ਕਾਮਦੀ ਇਛਾ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਰਦ ਮਰ ਕੇ ਸਾਨੁ ਮ
 ਲੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤੀਵੀਆਂ ਵੇਸ਼ਦ ਦੀ ਜੂਨ ਪਾਕੇ ਉ
 ਰਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰਨੇ ਸੇ ਠੇਰ ਕੁੱਤੀ ਕੀ ਜੂਨ ਪਾ
 ਦਿਹਿ ਰਹੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਨਾਂ ਗਵਾਉ
 ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਅਨੰਦ ਪੜ੍ਹਾਇ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਕਰਹੁ
 ਤੁਰਕਾਂ ਵਾਂਗ ਕਰਣਗੇ ਅਰ ਤੁਹਾਡੀ ਗਤੀ ਕ
 ਰਣਗੇ ਸੁਤ ਉਪਜਾਣਟ ਕਰਣੇ ਕਰੀਏ ਲਾਖ
 ਉਪਾਇ। ਬਿਵਰਾਖ ਜੋ ਤਰੀਏ ਭਾਈ ਭੁਜਰੇ ਰਿ
 ਉਂਨ ਪਰਮ ਗਤ ਪਾਈ। ॥ ਬਿਦ ਕੇ ਸਧਈਆ ਤ
 ਹਿੰਗੀ ਜਕੀ ਬਦਈਆ। ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾਇਆ
 ਕਉਂ ਗਾਲੇ ਜਿਉਂ ਕੀਰਨ ਸੋਹ ਗਾਵਾਲੇ॥ ਕਾਮਦ
 ਸਾਧਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੁਛ ਸਕਤੀ ਨਹੀਂ
 ਤਾਂ ਬੜਾ ਪਾਪ ਹੈ॥ ਸਾਹੀਆਂ ਵਿਧਵਾਨੇ ਅਨੰਦ ਪ
 ਨਾਲਏ ਗੁਣ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਇਕ ਸਿੱਖਣੀ ਅਰਜਕ

੪੪੧
 ੦
 ਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਤੀ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਬਚਨ
 ਕੀਤਾ ਅਦਲੈ ਬਦਲੈ ਹੈਨ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਧੀ ਭੈਣ ਕੋ ਉਨ
 ਦਾ ਪਤੀ ਮਾਰੇਗਾ ਅਚਾਰ ਜਾਂ ਤੇ ਪਿਤ੍ਰ ਤਾਂ ਆਇਅ
 ਰਜ ਕਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਅਣਤਾਰਾਂ ਜੈ
 ਸਾ ਭਰੋ ਸਾਰ ਖਦੇ ਹਨ ਅਰੁ ਸੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
 ਦੇ ਹਉ ਜੀ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ
 ਪਾਠ ਥੋਂ ਸੰਗਤ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਪੜੇਗੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਹਾਡੀ ਸੰਗਤ ਕੀ ਗਤੀ ਕਿਸਤ ਰਾਂਹੋਵੈਗੀ ਗੁਰੂ
 ਸਬਦ ਸੀ ਮੁਖ ਫਾਕੂ ਉਚਰਿਆ ਜੋ ਕੀਲ ਕੋਇ
 ਕਬਾਰ ਧਿਆਏ ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟ ਨਹੀਂ ਐਹੈਂ
 ਜੋ ਕਲ ਜੁਗ ਮੈ ਜਪੁ ਜੀ ਪੜੇ ਸੁਣੇਗਾ ਵਾਹਿਗੁ
 ਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰ ਖੜੋਦਾ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇਗਾ
 ਚਿਜ ਮਦੁ ਤਾਂ ਕਾ ਝਾਸ ਨ ਦੇਖੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਸਚ ਆਖ
 ਦੇਹਉ ਐਹੈਂ ਵਿਦਿਆ ਹੀਣ ਸੀਸਾਰ ਹੋਵੈਗਾ ਸੀਸ
 ਕ੍ਰਿਤ ਪੜਨੀ ਐਖੀਹੈਂ ਚਿਸ ਸਮੈਂ ਸੀਸ ਕ੍ਰਿਤ ਥੋਂ ਬਿ
 ਨਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੀ ਵਿਦਿਆ ਦਿਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੜਵੇ ਇ
 ਸੇ ਲਈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਦਿਆ ਵਰਤਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ
 ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਬੀਧ
 ਇਮਾਨ ਕਰਮ ਸੀ ਚਿਸ ਸਾਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ
 ਸੀ ਬੀਸ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਗਾ ਗਵਾਨ ਹੋਤੇ ਸੀ ਆਤਮਾਂ ਦੇ ਬੋਧ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੇਦ ਕਿਸੀ ਕੇ ਸੁਣਨ ਨਹੀਂ ਸੇ ਹੋਤੇ ਇ

੪੪: ਤਰਜਾਤੀ ਕਉ ਉਸ ਵਖਤ ਪੇਸ ਸੰਯੁਕਤ ਬਬੀਰੇ
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਸਰਗੁਣਰੂਪ
 ਧਾਰਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਸੀ ਵਰਸਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੀ
 ਪੇਮੀਆਂ ਕਉ ਅਗਮਨ ਤੇ ਅਧਰਮ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਬੀ
 ਚ ਪਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਦੇਵਤਾ ਰੂਪ ਗਉ ਕਾਮਧੇਨ
 ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੀ ਸ
 ਤਜੁਗ ਦੁਆਪੁਰ ਤਰੇਤੇ ਰਿਖੀ ਸਾਧਦਿਸ ਰਾਜ
 ਆਂ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦੇ ਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਰਾਜ ਮੈਂ ਕੋਈ
 ਬੈਸ ਸੁਦਰ ਜਪਤਪ ਪੁਜਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦਾ
 ਰਾਜ ਨਿਸ਼ਟਰੋ ਜਾਇਗਾ ਬੈਸ ਸੁਦਰ ਸਹੰਸਕਿ
 ਤਨਾ ਪੜੇ ਐਸੇ ਰਿਖੀ ਦਿਜ ਪਾਪ ਕਰਕੇ ਉਪਦੇ
 ਸ ਕਰਕੇ ਓਹਨਾਂ ਕੁ ਰਾਜਿਆਂ ਪਾਸਹੁ ਮਰਣਾਇ
 ਦੇ ਸੀ ਓਸ ਸਮੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਮੁਰਖ ਪਸੁ ਸੇ ਰਾਜੇ ਕਉ
 ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਰਛਿਆ ਕਰਨੀ ਯੋਗ ਯੈ ਉਚਨੀਚ ਕੋਸ
 ਮਾਨ ਦੇਖੇ ਉਸ ਸਮੇ ਉਚਨੀਚ ਕਉ ਧਾਰਨੀ ਸੀ
 ਕਰਦੇ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇਆ ਸਾ
 ਧਸੀਗਾ ਪਾਏ ਜਨ ਕੋਇਆ ਉਚਨੀਚ ਕੋਈ ਜਪ ਜੀ
 ਪੜੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜਹੁ ਭਾਵੇਂ
 ਸਹੰਸਕਿਤ ਪੜਹੁ ਤੇ ਬਿਸਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਸਰਗੁਣ
 ਰੂਪ ਅਣਤਾਰ ਧਾਰਹੁ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਧਾਰ ਹੋਵਹਿ

ਗਾ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਕਰ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰਦਾ ੪੪੩

ਭਾਰਪੁਤਰੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜਗਮਾਂਹਿ ਪਠਾਇਆ॥

ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਫੇਰ ਸਰਗੁਣ ਰੂਪ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਸੰਸਾਰ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਆ॥

ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੇ
ਛੇਤੀ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਹੁ ਸਹੀ ਸਕਿ

ਤਮਿ ਸਰ ਦੇਸ ਕੀ ਬੋਲੀ ਸੀ ਓਸ ਦੇਸ ਬੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿ
ਚ ਦਿਜ ਆਏ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਕਾਰਣ ਏਹ ਮਿਸਰ

ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੰਜਾ
ਬੀ ਪੁਰਾਤਨ ਬੋਲੀ ਸੀ ਦੇਵ ਲੋਕ ਬੈਠੀਠ ਮੈ ਗੁਰਮੁ

ਖੀ ਵਰਤਮਾਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਭਾਗਵਤ ਤੇ ਗਾਰੂਡ ਵਿਖੇ ਕ
ਰਮ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਜਨੇਊ ਤੇ ਭੁੱਟ ਨ ਕਰਣ ਬੀ ਕਿ

ਨਾ ਪੁੰਨ ਪਾਠ ਪਾਣੀ ਨਾਮ ਕੇ ਭੀ ਰਬ ਇਸ ਨਾਨਕਾ
ਨਿਸ਼ਫਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਏ ਬੜੀ ਮਤ ਫਲੇ ਤੇ

ਪਤ ਫਲੇ ਮੁਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਪਨੇ ਪੁੰਨ ਅਫ ਮਹਤ
ਮ ਦੇਣਾ ਸਤੇ ਓਹ ਮੁਰਖਾਂ ਦੇ ਨਗਣਾ ਸਭੇ ਹੈਨ॥

ਸੁਹਮਣ ਹਿੰਦੂ ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਰਹਿਤ ਸਿੱਧ ਨਹੀ ਰਖ
ਦੇ ਆਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੂਦਰ ਮਤ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਸਿੱਖ

ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਦੇ ਕਰਮ ਛੇਤ ਦੇਣ ਕੋ ਕਿ ਇਹ ਹਿੰਦੂ ਅਰ
ਤੁਠਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਬੋਂ ਨਿਰਲੇਪ ਤੀਸਰਾ ਮੰਜਰ

ਬਹੈ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖ ਸਾਧ ਗੁਰਮੁਖੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ

ਗੇ ਤੁਸਾਂ ਜੈਸੇ ਠਗਾਂ ਦੇ ਵਸਨ ਪੈਣਗੇ ਸਗੋਂ ਤੁ
 ਹਾਨੂੰ ਹਾਸੀ ਕਰਣਗੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਪਰ ਓਹ ਭੁ
 ਰੇਸਾਂ ਨਾ ਕਰਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਜਪੁਜੀਤੋ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ
 ਸਾਹਿਬ ਬੋਝੇ ਮੁਖ ਰਹਿਣਗੇ ਤੁਰਕ ਜੈਸੇ ਮਤ ਕੋ
 ਓਹ ਮੁਖ ਸਿੱਧ ਕਰਣਗੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਝੰਨ ਭਰਨਗੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਟੰਡਿਆਂ ਮੁਨੀਆਂ ਕਈਆਂ ਟਾਸਤੇ ਜੀਣਾਂ
 ਦੇ ਮੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਸਗੋਂ ਬਖੇੜਾ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰਾ ਹੀਨ ਸੀ ਇਸਲੋਂ ਕਤੇਬੂਠੇ ਕਰਮ
 ਦਾ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਇਕੱਥਾ ਹੋ ਤਿੰ
 ਨਾਂ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੰ
 ਛਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ
 ਖਰਚ ਵਧਾ ਕੇ ਉਜਾੜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਮਿਰਤੁਕ ਕ
 ਉਂਚੇ ਦਨ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਤਉ ਮਿਰਤੁਕ ਕਉਂ ਕਿਆ ਹੁਇ
 ਜਾਵੈ ਜੇ ਮਿਰਤੁਕ ਕਉਂ ਬਿਸਟਾ ਮਾਂਹਿ ਰੁਲਾਈ
 ਤਉ ਮਿਰਤੁਕ ਕਾ ਕਿਆ ਘਟ ਜਾਈ ਤੇ ਸਿਖੋ
 ਸਤਾਰਾਂ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਬਤਰਨੀ ਦੀ
 ਟਾ ਟੋਟੀ ਮੰਜੀਤੇ ਨਾਂ ਮਰੈ ਅਧਮਾਰਗ ਕਰੇ ਪਿੰਡ
 ਭਰੇ ਤਿਨਕਾ ਤੋੜੇ ਚਉਥਾ ਕਰੇ ਦੁਸਹਿਰਾ ਕਿਰਿ
 ਆ ਸਤਾਰਵੀਂ ਨੇਚੀ ਨਰੈਣੀ ਬਲ ਗੀਗਾ ਫੁੱਲ
 ਚੁਵਰੀ ਗਇਆ ਕੁਰਬੇਤਰ ਪਹੋਇਆ ਬਦਰੀ
 ਨਾਥ ਤੁਹਾਨਾ ਗਰੁੜ ਤੇ ਗਾਇਤੀ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਨੇ ਵ

ਲੇ ਮੁਹਖਾਂ ਦੇ ਆਗੂ ਹੋ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਭਗਤ ਨਾਮ ੪੪੫
 ਨਣਗੇ ਜਿਸ ਗਹਸਤੀ ਕਮਰੇ ਓਸਦੀ ਸਹਾਇਤਾ
 ਕਰਣੀ ਯੋਗਮ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸਗੋਂ ਖਰਚ ਵਧਾਕਰ ਉਸ
 ਕਦੇ ਹੋ ਕਿਤੇ ਪਾਣੀ ਖਟਵੇ ਗਿਆ ਹੈ ਕਦੇ ਅੰਗਣੇ ਪਰ
 ਵਸਾਵੇਗਾ ਮਰਨ ਮੁਕਤੀ ਲੋਕ ਲਾਜ ਭਰਮ ਤੈ
 ਹਥੀ ਦੇਈਏ ਹਥੀ ਲਈਏ ਹਥੀ ਬੀਨੀਏ ਪੱਲੇ ਐ
 ਸਾ ਸਜਣ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੁਇਆਂ ਗਿਆ ਨੂੰ ਪੱ
 ਲੇ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀਉ ਦੇ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਹੁ ਜੇ ਕੁਛ ਭ
 ਲਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ॥ ਵਰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੋ ਸਾਡੇ ਮੁ
 ਖ ਵਾਕ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਵਿਖੇ ਮੁਕਤੀ ਸੁਖ
 ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਹੈ ਵਿਆਹ ਤੇ ਗੁਰੂਗਾਮ ਦਾਸ ਜੀ ਦੀ
 ਆਂ ਲਾਵਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਵਹੁ ਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੀ ਗੁ
 ਰੂ ਗੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਾਵਹੁ ਪਾਣੀ ਆਂ ਦੇ
 ਫੁਲਾਂ ਕਉ ਹਰ ਸਰ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਕਰ ਵਗਾ ਦੇ ਜ
 ਲ ਗੁਰਦਰੀਯਾ ਗਈ ਵਿਖੇ ਪਟਾਹ ਕਰਾ ਦੇਵਹੁ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
 ਸੁਣ ਦੇਹੀ ਹੀ ਇਸ ਦਰੀਯਾ ਇਰਾਈ ਵਿਖੇ ਯਾਇ
 ਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ - ਸਰੀਰ ਦੀਆ ਯਾ ਅਲੋਪ ਹੋਏ
 ਹਨ ਤਾਂ ਤੇ ਇਸ ਨਦੀ ਕਾ ਨਾਂਉ ਗੁਰਦਰੀਆਂ ਇਹੋ
 ਇਆ ਹੈ ਹੇ ਸਿਖੋ ਗਈ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤ ਹੈ॥ ਜੋ
 ਮਿਜਾਦਾ ਗੁਰ ਮਿਯਾਦਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰਹੁ

੪੪੬ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਡੇ ਸਿੰਘਸਾਧ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
 ਤੀ ਕਉ ਅਮਿਤ ਫੁਕ ਕਰ ਭਏ ਸਨ ਤੈਸੇ ਪਾਣੀ
 ਆਂ ਦੇ ਅਸਤ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਜਾਨੁ ਗੇ ਭਰੋਸਾ
 ਰਖਹੁ ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਨਾ
 ਹੋ ਸਕੇ ਓਸ ਕੇ ਟਾਸਤੇ ਜਪੁਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਣੇ ਸੇ
 ਸੁਧ ਗਤੀ ਕਉ ਪਾਪੁ ਹੋਵਹਿਗਾ ਸਤਿਕਰ ਮੰਨ
 ਨਾਂ ਸੰਗਤ ਪੁੰਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਅਵਤਾਰ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਕਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੀ
 ਤਾ ਹੋ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਕਾਤਕ ਸੁਦੀ ਪੁੰਨਾ
 ਕਉ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆਸੀ ਹੋ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਸਤਮਾਹਾ ਜਨਮ ਸੀ ਵਿਸਾਖ
 ਦੀ ਪੂਰਣ ਮਾਸੀ ਕੇ ਦਿਨ ਨੰਮੇਸੀ ਕਤਕ ਸੁਦੀ
 ਪੁੰਨਾ ਕਉ ਜਨਮੇਸੀ ਸਬਦ ਜਨਮ ਮਰ
 ਨ ਦੁਹਰੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਆਇ
 ਸੰਗਤ ਕਉ ਆਇ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸੰਗਤ
 ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਲੰਗ ਰਾਗ ਮੈਂ ਸਬਦ
 ਕੀਤਾ ਸੀ ਆਵਣ ਅਠੱਤਰੇ ਜਾਣ ਸਤਾਨਵੇਂ
 ਹੋਰ ਭੀ ਉਠੱਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਓਹ ਸਮਝ ਕਬ ਆਵਹਿਗਾ ਸਿਖੇ ਉਸਰੇ ਸਰੇ
 ਪਿਛੇ ਕਾਬਲੋ ਧਾਣਹਰ ਕੇ ਮਥਾ ਭੋਰੀ ਪਹੁਚੇਸੀ
 ਹੋਰ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ਉਠਾਵਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਰਦ ਸੀ ਦਸਵੇਂ ਬਾਂਓਪਵੇ
 ਸ ਕੇਸਾ ਧਾਰੀ - ਅਮਿਤ ਖੰਡੇਕਾ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਉਰਾਰੀ ਸਿਘ ਪੀਥ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ
 ਉਭਰਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲਾ ॥ ਉਨੀ
 ਸੈ ਕੀਤੇਗਾ ਤਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਧਰਮ ਤੇ ਹਠ ਕਰਨਗੇ
 ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਸਿਘਾਂ ਪੁਰ ਵਧੀਕੀਆਂ ਕਰਦੇ ਦੀਆ
 ਦਤ ਰਖਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਜਨਮ ਪਾਕੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਬੁ
 ਪਟ ਜੇ ਕਾਇਰ ਹੋਇ ਮਰਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਸਸਤ
 ਖਾਲਸਾ ਲਏਗਾ ਔਰੰਗੇ ਦੀ ਬੀਬਾ ਖਾਲਸਾ ਮਾਰੇ
 ਗਾ ਦਿੱਲੀ ਕਾਠ ਦੀ ਬਿੱਲੀ ਹੋ ਜਾਵੈਗੀ ਓਹ ਸਾ
 ਮਾ ਉਨੀ ਸੈ ਚੋਂਦਾ ਵਿਖੇ ਵਰਤ ਮਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅ
 ਬਕੋਈ ਔਰੰਗ ਜੇਬ ਕਾ ਜੀਅ ਪੰਜਾਬ ਮੇਂ ਨਜ਼ਰ
 ਨਹੀਂ ਆਵੇਦਾ ਅਬ ਖਾਲਸੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਰਾਖਾ ਹੈ ਸੁ
 ਬਦ ਅਭੁਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ੍ਹ ਸਰਪਰ ਜਾਇ ॥ ਸਿਘ
 ਤੁਸੀਂ ਗਾਇਤੀ ਤੇ ਪਰਤੀਤ ਨਾ ਰੱਖਣੀ ਤੁਛ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ॥
 ਜਪੁਜੀ ਮੰਤ੍ਰ ਸੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਕੇ ਮੁਖਣਾ ਕਰੋ ॥
 ਕੁਰੇਸਾ ਰਖੋ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਕੁਠਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ
 ਹਨ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਜੇ ਸੇਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਰਕ ਭੇਡ ਮੱਛੀ
 ਦੇ ਮਾਸ ਵਿਖੇ ਗਉ ਮੁਰਦਾਰ ਰਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾ
 ਚਿਸਰਤ ਜੇ ਟਾਕੀ ਭੇਉਂ ਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹੈਨ ਮਾਸ ਤੇ ਓਹ
 ਟਾਕੀ ਭੇਉਂ ਕਰ ਪਾਣੀ ਤੋਰੇ ਕਦੇ ਹਨ ਅਜਮਾ ਕਰਦੇ

ਖਲੈਣਾਂ ਮਾਸ ਅਹਾਰੀਆਂ ਕਉ ਝਟਕਾਖਾਣਾਂ
ਯੋਗਮ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਅਹਾਰ ਖਾਏਗਾ ਤੈਸੀ ਮੰਤ
ਤੋ ਜਾਂਵੀ ਹੈ॥੧੧੪॥

ਬਦਾਨਦੀ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਨਰ

॥ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਕਰੁਣਾਂ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਜਗਤ ਉਜਾਗਰ, ਸਿਸਟੀ ਦੇ
ਤਾਰਕ, ਧਰਮ ਬਿਸਥਾਰਕ, ਪੰਥ ਦੇ ਕਰਤਾ, ਸਰ
ਬ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਨੈ ਏਕ ਸਮੈਂ ਨਰ
ਬਦਾਨਦੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯਾ ਦੇਸਾਂ ਦੇ
ਸਾਂਦੀ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਦੀ ਇਛਾ ਧਾਰ ਕਰ ਆਨ ਹ
ਜਰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਪੜਿਆ ਰਾਮਦਾ
ਸ ਸਰੋਵਰ ਨਾਤੇ ਸਬ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ॥ ਰਾ
ਮ ਸਿੰਘ ਪੋਸੈ ਰੀਏ ਖੰਨੇ ਨੇ ਸੋ ਰੁਪਾ ਭੇਟ ਕਰ
ਕੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੀਰਥ ਕਰ ਆ
ਏ ਹਾਂ ਜੀ ਅਰਤੇ ਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰ ਕੇ ਸਾਂਤ ਆਈ ਹੈ
ਜੀ ਹੋਰ ਬੇ ਮੈਂ ਏਵੇਂ ਭੁੱਲਿਆ ਫਿਰਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾ ਕੇ ਗਇ
ਆ ਮਹਾਤਮ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸਿੰਘਾਂ
ਸੰਤਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕਉ ਕੀ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਿੰਘੇ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰ
ਦੁਆ ਮੈਂ ਪਿੰਡ ਮੈਂ ਘਰ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਦੀ ਅਰ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਖੀਆਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਮਾਰਗ
ਗੁਰ ਬਿਲਾਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਆਦਿਕ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁ

ਇਆ ਕਰਹੁ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਬੇ ਪਰੇ ਕੋਈ
 ਜਾਪਨਹੀ ਸੀ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ਬੇ ਪਰੇ
 ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਅਵਾਸ ਨਹੀ ਤਿਹਾ ਫਲ ਕਰਨ
 ਰਬੇ ਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਮੀਰੀ ਖਾਸ ਨਹੀ। ਅ
 ਬਤਾਂਦੀ ਜੋ ਸਿਘ ਰੀਗਾ ਗਇਆ ਹੋਰ ਤੀਰਥ
 ਸਾਰੇ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਫਾਲੇ ਕਰੇ ਫੇਰ ਪਟਣੇ ਸਾਹਿਬ
 ਜਾਂ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜਾਏ ਫਿਸ ਕਉ ਚਿਥੇ ਤਨਖਾਹ
 ਲਗਾਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਘ ਰੂਪ ਧਾਰਕੇ ਸਿਰਘ
 ਸਿਆ ਬੇ ਗਤੀ ਦੀ ਚਾਹ ਰਖਦਾ ਸੀ ਫੇਰ ਚਿਥੁ
 ਲਬਖ ਸਾਉ ਦੇ ਹਨ। ਹੇ ਸਿੱਖੇ ਚਿੰਟੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਬੇ
 ਪਰੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਲਿਬਾਸ ਨਹੀ ਹੈ ਮੁਬਲਮਾ
 ਨਾ ਦੀ ਸੁਰਾ ਵਿਚ ਸੁਫੈਦ ਰੰਗ ਖੁਦਾ ਕਾਨੂਰ ਲਿਖਿ
 ਆ ਹੈ। ॥ ਸਬਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਅ
 ਪਨ ਆਸਨਾ ॥ ਬੈਠ ਕਰ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਬੇ ਪਰੇ ਹੋ
 ਰ ਸੁਖ ਨਹੀ ਕੋਈ ਭੀ ਭੂਖ ਤੇ ਪਰੇ ਹੋਰ ਦੁਖ ਕੋਈ ਨ
 ਹੀ। ਅਨ ਮੈ ਪਾਣ ਪਾਣਾ ਸੇ ਪਾਕ ਰਮ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦੇ
 ਹਨ। ਲੜਨੇ ਬੇ ਪਰੇ ਅਜੇੜਾ ਨਹੀ ਮਰਨੇ ਬੇ ਪਰੇ
 ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀ ਨਿਦਿਆ ਤੇ ਪਰੇ ਅਪਸਸ ਨਹੀ ਨੇ
 ਕਚਲਣ ਬੇ ਪਰੇ ਜਸ ਨਹੀ ਪਰਸਾਇ ਫਕਣ ਬੇ
 ਪਰੇ ਬਸ ਨਹੀ ਜੀ ਆਖਣ ਬੇ ਪਰੇ ਪੀਤ ਨਹੀ ਓ
 ਇ ਆਖਣ ਬੇ ਪਰੇ ਅਨੀਤ ਨਹੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਣੂ

ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਓਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾ ਕਰ ਖੁਫ਼ਿਆ ਓ
 ਸ ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਪੈਰੀ ਬਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕਲ
 ਮਾਂ ਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਓਹ ਕਾਫ਼ਰ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕਉ ਮਾਰੋ ਜਾਤ
 ਪਛਾਨ ਕੇ ਸਪਦੀ ਹਨੀ ਪੀਸ ਕੇ ਤਫੀਤ ਲਿਖ ਦੇ
 ਹਾਂ ਸੱਪ ਮੈਂ ਖੇਡਨ ਦੀ ਸਕਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ
 ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਬੁਲਾਓ ਜਾਵੁ ਲਿਖ
 ਨਵਾਲੇ ਸਮੇਤ ਬੀਸ ਜਲਾਦਿਓ ਏਹ ਕਾਂਕੁਤੇ ਦੀ
 ਜੂਨ ਪਾਫ਼ਟਗੇ ਜਾਵੁ ਪਾਪ ਕਰ ਦੇਹਨ ਸੰਗਤ ਅ
 ਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ
 ਬੜੀ ਗਹਿਤ ਵਾਲੇ ਗਹਿਠਾ ਸਪੜ੍ਹਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕ
 ਉਂ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜਾ ਕੇ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ਅਮਿ
 ਤ ਫੁਕ ਕਰ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਪੈਦਾ ਕਰਹੁ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਧੰਨ ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਹਨ ਪਾਸਹੁ
 ਕਛਾਹ ਕਰਾਕੇ ਆਪੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸਿੰਘ ਬਣਾਈ ਜ
 ਦੇਹਨ ਪੀਤ ਓਹਨਾਂ ਵਿਚ ਇਤਨੀ ਹੈ ਜਸ ਕਰ
 ਦਿਆਂ ਬੜੀ ਡੇਰ ਹੋਤੀ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਪਿ
 ਡ ਜਟ ਕਾ ਹੈ ਇਕ ਜਟ ਦਾ ਬੇਟਾ ਤੁਰਕਾਣੀ ਸਾਥ
 ਗਹਿਦਾ ਸੀ ਤੁਰਕ ਓਸ ਕੋ ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਤੁਰਕ
 ਣੀ ਦੇ ਕਰ ਮੁਸਲਾ ਕਰਣ ਲੱਗੇ ਸੀ ਤੁਰਕ ਣੀ ਆ
 ਖਿਆ ਜੇ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਮ੍ਰ
 ਤ ਫੁਕਾਵਹੁ ਮੈਂ ਭੀ ਪਛਾਣਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਕੇ

੪੫੯
 ਧਰਮ ਕਉ ਜਿਸਮੈਂ ਅੰਤਨ ਬਲਗੁਰੂ ਮਤੇ ਕਾ ਤੇ
 ਸਭਨਾਂ ਸੇ ਓਹੁ ਧਰਮ ਗਏ ਹੈ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੜੀ ਸਿਧਾਂ ਦੀ
 ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦਾ ਕੰਢਾ ਧਰਮਾ ਸੀ ਸਿ
 ਘ ਪੰਥ ਤੇ ਰੋਸਾ ਮੀ ਪਸਾਮੀ ਨੇ ਉਠਣੀ ਬਸਤਰ ਹੈ
 ਬਿਨਾਂ ਧੋਤੇ ਬੀ ਸੰਧ ਹੈ ਬਿਦੇਸ ਜਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਮਜ਼ਹਬ
 ਦੀ ਸੰਗਤ ਹੋ ਜਾਏ ਫੇਰ ਆਕਰ ਸਿਧ ਪੰਥ ਮੇਂ ਪਛਾ
 ਨ ਹੈ ਦਿਲੋਂ ਗੁਰਮਤ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖ ਦੇਹਨ ਗੁਰੂ
 ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਧ ਨੇ ਪੰਥ ਬਨਾ ਯਾ ਹੈ ਉਚ ਨੀਚ ਕਉ ਅੰ
 ਮਤ ਛੁਕਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦੁਆ ਕਰਹੁ ਤੁਹਾਡਾ
 ਹ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਦੇਖਾਂ ਕੈਸਾ ਹੈ ਕਾਜੀ ਆਖਦਾ ਸੀ ਸਿਧ
 ਕਲਮੈ ਕਉ ਫਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਦੇਹਨ ਸੱਚ ਹੈ ਤੇ ਖੂਨ
 ਤੇ ਜਿਸ ਟਕਤ ਓਸ ਕਉ ਸਿਧਾਂ ਅਮਿਤ ਛੁਕਾਯਾ
 ਸੀ ਫਾਹ ਗੁਰੂ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਣ ਲਗੀ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਦੀ
 ਸੀ ਸਿਧਾਂ ਦੀ ਗੀਤ ਰਖ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਛੋ
 ਰ ਕੇ ਝਟਕਾ ਛੁਕਦੀ ਸੀ ਓਸ ਕੇ ਸਾਬ ਸਿਧ ਅਨੰ
 ਦ ਪੜ੍ਹਾ ਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮ ਸੀ ਤੁਰ
 ਕਣੀ ਸਾਥ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਸ ਸਿਧ
 ਜਟ ਕਉ ਪੁਛਿਆ ਕਿ ਤੁਰਕਣੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਲਾਈ
 ਸੀ ਸਿਧ ਆਖਿਆ ਇਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਆਖ ਦੇ ਸੀ ਤੇ
 ਮਸਲ ਮਾਨ ਹੋ ਕਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਕਾਹ ਪੜ੍ਹਾਏ
 ਇਸ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਗੋਰਾ ਲਾਨ ਹੀ ਜਾਣਾਂ ਅਗਨ

ਸੇ ਸਿਸਕਾਠ ਕਰਣਾ ਹੈ ਮੈ ਸਿਘਾਂ ਪਾਸ ਹੁਪੁੰਛਿ
 ਆਸੀ ਸਿਘਾਂ ਪੰਜਾਂ ਰਲ ਕੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਇਆ
 ਸੀ ਸਿਘਾਂ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਪਰਉ
 ਪਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਿਛਲੇ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਟੀਪਿਛੇ
 ਮੁਸਲੇ ਹੋ ਕੇ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਛੋੜ ਦੇ ਸੀ ਜੇ ਅਜ ਤੁਰਕ
 ਹਿੰਦੂ ਬੀ ਤੁਰਕ ਹੋਏ ਹੋਨ ਸੇਰੀਨਾ ਪਿਛੇ ਹੋਏ ਹਨਾ
 ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਘ ਤੁਰਕ ਟੀ ਸਾਥ ਮੈਥਨ ਕਰਕੇ ਸਿਘ
 ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਗਤ ਮੈ ਬੈਠ ਕਰ ਛਕ ਦੇ ਹਨ ਓਨਾਂ ਬੋ
 ਇਹ ਸੁਧ ਹੋਨ ਗੁਰਮਤਿ ਦੀ ਗਹਿਤ ਸੋ। ਅਸਾਂ
 ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਘਾਂ ਟਾਸਤੇ ਤੁਰਮਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹਿ
 ਦੁਆਂ ਬੋ ਤੁਰਕ ਹੋ ਕੇ ਬਚੇ ਪੈਏ ਕਰ ਦੇ ਹੋਨ ਓਹ
 ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਵੈਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਇਸ ਇਸਤੀ ਬੋ ਪੁੱਤ੍ਰ
 ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਓਹ ਤੁਰਕਾਂ ਦਾ ਖੈ ਕਰਣਗੇ ਸਿਘਾਂ ਦੀ
 ਹਾਮੀ ਭਰਣਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਜਾਕੀ
 ਰੇਵਿਰੇ ਬੂਟਾ ਪੁੱਟ ਕੇ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਸਿ
 ਘ ਪੰਥ ਬਹੁਤਾ ਟੁਧਾਇਆ ਹੈ ਅਗੇ ਤੁਸਾਂ ਤੁਰਕ
 ਟੀ ਦੇ ਪੇਟੇ ਜੋ ਬਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਸਨ ਓਹਨਾਂ ਕੇ ਸਿਘਾਂ
 ਨਾਲ ਰਲਾਇਆ ਸੀ ਓਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਲਾ
 ਈ ਓਨਾਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਓਹ ਫੇਰ ਤੁਰਕਾਂ ਵੱਲ ਲੈ
 ਗਈ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੇ ਸਿਘਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤੁਰਕ ਹੋ ਜਾਣ ਦਾ ਭੈ
 ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੀਨ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਨਾ ਹਾਰਨਗੇ ਤੁਰਕ

ਟੀਆਂ ਆਪੇ ਮੁਖਤ ਸਿਘਾਂ ਟੁਲ ਆ ਜਾਣ ਰੀਆਂ ॥ ੪੫੩ ॥
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਦਾ ਬਲ ਦੇਖਿਆ ਇ
 ਸ ਸਿੱਖਣੀ ਦੇ ਹਥੋਂ ਸਿਘ ਅੰਨਜਲ ਛਕਦੇ ਹੋਣਾ
 ਪਰਸਿਨ ਹੋ ਕੇ ਭਰਮ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਅਸਾਂ ਸਿਘਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਪੜਾਏ
 ਤੇ ਸਹੀ ਪਾਈ ॥ ਤੁਰਕਣੀ ਕਉ ਅਮਿਤ ਛਕ ਕੇ
 ਰਲਾਓ ਸਿਘ ਪੰਥ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵਧਾਰੀ ॥ ਫੇਰ ਕੇ
 ਈ ਤੁਰਕਣੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਧਰਮ ਨ ਤਿਆਗੇ ਗਾ ॥ ਸਿ
 ਘ ਅਬ ਗੁਰੂ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸੁਧ ਬਚਨ ਪੂਰਾ
 ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਕਉ ਲਾਂਜੀ
 ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਜੈਸੇ
 ਤੁਸਾਂ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਭੀਲਣੀ ਕਉ ਤਾ
 ਰਿਆ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ
 ਤੀਰਥ ਰਚਿਆ ਹੈ ਕੋਲ ਸਰਾ ॥ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਰ
 ਲਾਉਂਦੇ ॥ ਜਬ ਦਸਣਾਂ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਾਂਗੇ ਖੰਡੇ
 ਧਾਰੀ ਸਿਘ ਪੰਥ ਸਾਜਾਂਗੇ ਚਿਹਾਨ ਸਿਘ ਮਜ੍ਹਬ ਤੀਸ
 ਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹਿੰਦ ਕੀ ਲੋਕ ਲਾਜ ਤੁਆਗਣ ਗੇ ਉ
 ਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਤੁਰਕਣੀਆਂ ਰਲਾ ਲਿਆ ਕਰਣਗੇ
 ਇਸ ਤੀਕ ਮਜ੍ਹਹਬ ਕਿਸੀ ਸ਼ਰਾਮੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ॥
 ਹੈ ॥ ਵੀਸ ਸਟ ਵੇਸਟ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਰਸੀ ਸਿਧ ਦੇਸ
 ਵਿਖੇ ਪੈਦਾ ਹੁਆ ਸੀ ਪਿਤਾ ਰਿਖੀ ਸੀ ਫੇਰ ਵਿਦਿਆ

ਪੜ੍ਹਦੇ ਪੰਡਤ ਹੋਇ ਗਾਇਆ ਅਜੁਧਿਆ ਵਿ
 ਖੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਮਤ ਸੇ ਸ੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸਰਸੀ
 ਦੇ ਨਿਕਟ ਸੁਲਤਾਨ ਇਹ ਗਾਮ ਵਿਖੇ ਸਰਦਾ
 ਰਹਰਸਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤੁਰਕਣੀ ਬੋਧੁੰਤ ਪੈਦੇ ਕੀਤਾ
 ਸੁਕਾਹ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪੋ
 ਤਰਾ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ ਫਣੀਏ ਕਿਆਂ ਵਿਖੇ ਤੁਰ
 ਕਣੀ ਦੇ ਪੋਟੇ ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਨਾ ॥੧੧੨॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਲਈ

ਏਕ ਸਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ ਸ੍ਰਰੂਪ ਪੂਰ
 ਨ ਅਵਤਾਰ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਸਿਰਤਾਜ ਜੰਗਲਾਇ
 ਖੇ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਣੇ ਨੂੰ ਸਿੰਘਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ
 ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਜਬ ਜੰਗਲ ਮੈ ਗਏ ਤਦ ਅਨੇ
 ਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਿਕਾਰ ਮਾਰਿਆ ਅਰ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡ
 ਕਰ ਰਲੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਹਮਣੇ ਸੇ ਇਕ ਸਿ
 ਘ ਬੜੀ ਉਮਰ ਦਾ ਬੁੱਢਾ ਸੀ ਅਰ ਦਾਹੜੀ ਕਾਲੀ ਸੀ
 ਪਰੰਤੂ ਮੁਢ ਦਾੜੀ ਦਾ ਚਿੱਟਾ ਮਾਲੂ ਮਹੇਏ ਇਕ
 ਸਿਖ ਨੇ ਪਛਾਨ ਕਰ ਖੁੰਛਿਆ ਸਿੰਘ ਤੇਰੀ ਉਮ
 ਰ ਬੜੀ ਹੈ ਅਰ ਦਾੜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਕਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ
 ਅਰ ਹੋਏ ਚਿੱਟੀ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿ ਮੈ
 ਕਲਫ ਬਸ ਮੇਂ ਨਾਲ ਰੰਗ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸ ਲਈ ਦਾ
 ਝੀ ਕਾਲੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਚਿਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਹਾਰਾਜ

ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਲਫ ਲਾਉਣੀ
 ਤੇਰੇ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਤੇ ਕਿਨਹੀ ਮਹਾਰਾਜ ਬਰ
 ਨ ਕੀਤਾ ਸਿੰਘ ਪਿਆਰਿਓ ਕਲਫ ਲਾਉਣੀ ਬ
 ਕਾਦੇਸੁਰੇ ਓਸ ਕੇ ਮਰਕੇ ਕਾਲੇ ਰਿੰਦ ਦੀ ਜੰਨ ਪਾਪ
 ਤੁੰਦੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਕਿ ਅਲਾਹੀ ਰੰਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖ ਰਹੇ ਗਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਆਗਮਾ ਤੰਗ ਨ
 ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਸਿਧੇ ਕਲਫ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਹੱਥ
 ਪੁੰਨ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ। ਸਬਦ ਬਿਨ ਸਾਬੁ
 ਨੇ ਉਜਲਿਆ। ਫਰੀਦ ਕਾਲੀ ਸੁਰ ਨਹੀਂ ਗਾ
 ਵਿਆ ਧੌਲੀ ਗਵੇ ਕੋਇਆ ਕਾਲੀ ਧੌਲੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾ
 ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋਰਿਤ ਧਰੇਇ। ਧੌਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਨਿਜਾਨੀ ਹੈ
 ਅਬ ਸਬਰ ਕਰੇ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅੰਤ ਮੁਏ ਨਹੀਂ ਜਾਨਿਆ
 ਖਿਨ ਮਹਿ ਪੁਏ ਜਾਂ ਸਬਦ ਪਛਾਨਿਆ। ਇਤੁਨੇ
 ਵਿਖੇ ਇਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਰਜ ਕਰੀ ਕਿ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਡੇ
 ਪਰ ਪੁਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਇੱਕ ਭਤੀਜਾ ਮੇਰਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ
 ਪਰ ਭੁੱਲ ਕੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆ ਗਈ ਸੀ ਕੋਈ ਕਾਲ
 ਓਸ ਦੇ ਪਰ ਰਹੀ ਹੋ ਲੜਕੇ ਇਕ ਲੜਕੀ ਪੈਦਾ ਹੋ
 ਈ ਫੇਰ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿਚ
 ਮਜਾਰੀ ਹੈ ਕਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਕਿ ਤੁਰਕ ਦੀ ਧੀ
 ਪਰੰਤੂ ਸਾਨੂੰ ਓਸ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੌਣ ਹੈ
 ਕਈ ਦਿਨ ਰੋਏ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰੇ ਪਰ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਭਰਦੇ

੪੫੬ ਦੋਅਰ ਅਸੀਬਾਮਣਾਂ ਪਾਸਹੁੰਪੁੰਛਦੇਹਾਂ ਤਾਂਸ ॥
 ਨੀਕਾਇਦੇਹਨ ਪਦਾਰਥ ਖਰਚਕੋਰ ਸਾਡੇਪਾ
 ਸਪਦਾਰਥਹੈਨਹੀ ਅਸੀਕਿਥੋਂ ਖਰਚ ਕਰੀਏਹੈ
 ਰਕਿਸੇਈਨਧਰਮਮੈਭੁਲਚੁੱਕਹੋਜਾਏ ਓਹਪਾਸੋਂ
 ਲਾਕੇਆਪਣੇਧਰਮਦਾਣਾਧਕਰਦੇਹਨ ਹਿੰਦੁਤਾ
 ਸਗੋਂ ਲੁੱਟਕੇਖਾਜਾਂਦੇਹਨ। ਸਾਡਾਧਰਮਰੋਥੋਲੋਤ
 ਨਕੋਰੇ। ਮਹਾਰਾਜਨੇਬਚਨਕੀਤਾਤਾਈਸਿੱਖਾਜੇ
 ਕਰਤੂਜਾਣਬੁਝਕੇਏਹਕੁਕਰਮਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਬੜਪਾ
 ਪਕੀਤਾਹਈ ਅਰਜੇਕਰਤੂਨਹੀਜਾਤਾ ਅਨਭੋਲਕੀ
 ਮਨਿਗਾਨ੍ਹਿਆਹੈ ਤਾਂਜਬਾਸੁਕਤਭੀਨਭਰੇਗਾ ਜੇਤੇਰੇ
 ਕੋਲਧਨ ਨਹੀਹੋਗਾ ਤਾਂਸਾਧਸੰਗਤਦੀਜੇਣਕਰਅਮ
 ਤਛਕਗੁਰੂਬਖਸ਼ੇਗਾਉਸਨੇਤਨਖਾਹਬਖਸ਼ਾਉਣੀ
 ਮਨਜੁਰਕੀਤੀ। ਅਰਜੇਣਕਰੀ ਗੁਰਾਂਨੇਹੁਕਮਦਿੱ
 ਤਾਅੰਮਤਛਕਾਓਭੁਲਬਖਸ਼ੋਕ੍ਰਮਨਾਲਬਦਤਿਆਂ
 ਦਾਧਰਮਨਿਸ਼ਟਹੋਇਗਿਆਹੈ ਜਦਉਸਦੀਅੰਸਾ
 ਫਰਤਮਾਨਹੋਗਈਹੈ ਅਬਉਸਕੋਭੀਨਲਹੀਫਰਤਮ ॥
 ਨਕਰੀਰਖੇਜੈਸੇਪਹਿਲੇਸੀਜੇਕੋਈਮੇਰਾਸਿਖਮੇਰੀ
 ਰਹਿਤਬਿਥੋਰਮੇਰਹੇਗਾਮੈਓਸਨੂੰਦਰਗਾਹਵਿਚੋਂਜ
 ਮਾਨੂੰਛੁਡਾਲਣਾਗਾਕਮੇਕਿਹੋਰਨਾਪੀਰਾਂਪੈਕੰਬਰਾਂਸਿ
 ਧਾਂਜਤੀਆਂਨਾਬਾਂਨੇਆਪਨਾਹੁਕਮਚਲਾਇਆਹੈ।
 ਮੈਬਗੈਰਅਕਾਲਪੁਰਖਦੇਹੁਕਮਥੋਕਿਸੇਦਾਜਾਪਨ

ੴ ਜਪਿਆ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਦਾ ਉਸੁਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਕਾ ੪੫੭
 ਲੁਪੁਰਖ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਟਾ ਜਟ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਵਬਕ
 ਰਹੁ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਲੁੱਖ ਆਦਮੀ ਵਿਚੋਂ ਟੁਕਰਾ ਰਹੇਗਾ
 ਅਰਜੁਨ ਸਾਤੇ ਜਹੇ ਟੈਗਾ ਜੋ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬੁਰਾਤ
 ਕੇਗਾ ਚੰਨੀਰ ਆਪੇ ਹੀ ਪਚ ਮਗਿਹਾ ਮੇਰਾ ਸਿੰਘ ਕਿ
 ਸੇ ਸੇਵਗਾ ਨ ਕਰੇ ਸੁਠ ਨ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਜਾਲ ਵਿਚ ਨ ਫਸੇ
 ਗੋਰ ਮਸਾਣ ਨ ਮੰਨੇ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਕਰ ਲਲਕਾਰ ਕੇ ਮਾਏ
 ਤੀਯਾ ਚਿਹਿਤ ਵਿਚ ਨ ਫਸੇ ਕਿਸੀ ਤੁਰਕ ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ ਨ ਕਰੇ
 ਇਸੀ ਆਗਾ ਕਾਠ ਐਸੀ ਗਖੇ ਜੋ ਬ੍ਰਿਤੀ ਵਿਕਾਣੇ ਰਹੇ ਲ
 ਕੀ ਸਿੰਘ ਵਿਦਵਾਨ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਖੰਡੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੇਕੇ ਛਕੇ
 ਰਾਏ ਬਰਨ ਆਪਸ ਵਿਖੇ ਨ ਤਾਕਰ ਲੇਵੇ ਚਾਏ ਬੁਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਛਕ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਧੀਰੈ ਨੂੰ ਵਿਧਵਾਨ ਹੀ ਰਖਨ
 ਕਾਮ ਦੇ ਬਾਣ ਸਮੁਲੇ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਫਰੇ
 ਕੁਤ ਨੂੰ ਸੁਪਲੰਗ ਦਾ ਜਿਨ ਕੂਤ ਮਸਾਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿ
 ਠਾਂ ਅਰਸਿਰ ਖੋਲਕਰ ਨਹੀਂ ਖੋਡਣਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਬਿ
 ਅਦਬੀ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਖਾਲਸੇ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਵਣ ਹੋਰ
 ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਰੇ ਕਹਾਏ ਨਹੀਂ ਭਰਮਣ
 ਤੁਰਕ ਦੀ ਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕੁਨੀ ਮਾਰ ਦੀ ਸੰਗਤ
 ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਕੇ ਰਾਜੀ ਨਹੀਂ ਹੋ
 ਣਾਂ ਸਤ ਨਾਲ ਮਿਲਤ ਕਰਣੀ ਯੁੱਦ ਸਨਮੁਖ ਕਰਣ
 ਕਾਇਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾਂ ਪਿਛੇ ਨਿਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਕਿਸੇ

ਦੀ ਨਾਮ ਬੋਧਿਨਾਂ ਵਡਿਆਈ ਨਹੀਂ ਕਰਣੀ ਜਿਸਕ
 ਰਕੇ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਬੀਜੀ ਵਿਖੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨਜਾ
 ਨਹਿ ॥ ਨਾਮ ਤੁੱਲ ਕੁਛ ਅਵਰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਹੇ ਸਿੰ
 ਬੇ ਧੀ ਦਾ ਮਾਰਣਾ ਵਿਸੇਸ਼ ਪਾਪ ਹੈ ॥ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਾ
 ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਾਨਿੰਗੇ ਪਰਵਾਨ ਕ
 ਰਹਿੰਗੇ ਓਹ ਨਿਹਾਲ ਹੋਣਗੇ ਮੇਰੀ ਉਨਾਂ ਪਰਪ੍ਰਸਿ
 ਨਤ ਹੋਵੀ ਹਰੀ ਸਤਿਕਰ ਮੰਨਣਾ ॥ ਸਮਾਪਤ

ਅਗੋਲਿਖਾਰੀ ਸਾਬਕਾ ਕੀ ਪੁਰਖਾ

ਗੁਰੂ ਸਿਖਾਂ ਪਰ ਹੋਇ ਦਮਾਲਾ ਸਿਖ ਸੁਮਨ ਮੋ ਹੋਇ
 ਨਿਹਾਲਾ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਸੁਖ ਮਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਮਹਿ
 ਮਾ ਜਾਇ ਨ ਗਨੀ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਰ ਮੇਂ ਬਹੁ ਸਮਰਾਥਾ ਭਰੈ
 ਤਿਸੈ ਨਿਵਾਏ ਮਾਥਾ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਕਜੀ ਭਕਿਅ ਕਰਈ ॥
 ਕਥ ਪੁਨਾਹਾਰ ਥਕ ਰਹਈ ॥ ੨ ॥ ਉਦੇ ਅਸਤ ਲੋ ਗੁਰ ਕੀ
 ਕਰਨੀ ॥ ਸੋਭਾ ਇਨ ਕੀ ਜਾਇ ਨ ਬਰਨੀ ॥ ਦਸ ਅਵਤਾਰੇ
 ਕਰੈ ਰੂਪਾ ॥ ਖਨ ਮੈਰੈ ਕਬਨਾਏ ਰੂਪਾ ॥ ਏਹ ਗੁਰ ਪ੍ਰਥਮ ਅਵ
 ਤਾਰ ਕਹਾਏ ॥ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਇਨ ਰੂਪ ਬਨਾਏ ॥ ਜਗਨਾਥ ਇ
 ਨਹੀਂ ਕੀਛਾ ॥ ਜਹ ਦੇਖੇ ਤਹ ਪਸਰੀ ਮਾਯਾ ਕਹਨੇ ਕੋ ਪੈਦ
 ਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸਤੰਗੀਤ ਇਕ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸੂਲ ਸੁਲਿੰਗ
 ਦੇਹ ਪੈ ਇਨ ਕੀ ॥ ਕਰਨ ਦੇਹ ਇਨ ਕੋ ਤਨ ਕੀ ॥ ਸਰਧਰ ਮਨ
 ਕੇ ਯੋਹ ਸੁਦਾਰਾ ॥ ਖਨ ਮੈਂ ਸਰ ਕੀ ਕਰੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤ

ਨਗੁਰਕੀਬਾਨੀ। ਲਿਖੀਪ੍ਰੇਮਗੁਰਕੋਮਨਮਾਨੀ। ਪੁਨੀਗੋ ੪੫੯
 ਤਸੁਭੱਖੇਵਾਸੀ। ਅਜਨਾਲੇਤਹਸੀਲਸੁਆਖੀ। ਸਰਮ
 ਸਿਘਇਕਪ੍ਰੇਮੀਪਮਾਰਾ। ਜਾਤਗੁਲਾਟੀਸਿਘਸੁਜਾਨਾ।
 ਤਿਨਕੇਪੁਤ੍ਰਪੰਚਬਲਦਾਨਾ। ਪ੍ਰੇਮਸਿਘਜੀਸਭਸੇਛੋਟੇਅ
 ਖਰਲਿਖੈਪ੍ਰੇਮਸੈਮੋਟੇ। ਧਰਮਨੇਮਜਿਨਕੋਅਤਿਪਮਾਰੇ।
 ਸਮਾਂਪਾਇਪਰਲੋਕਸਿਧਾਰੇ। ਜੇਸੁਪੁਤ੍ਰਗੋਪਾਲਸਿਘਜੀ
 ਦੇਹਤਿਆਗੇਪ੍ਰਭਕੀਮਰਜੀ। ਨੇਮੀਪ੍ਰੇਮੀਗੁਰਕੇਸਾਧੁਅ
 ਸੁਪਹਿਰਲਿਖਨਾਂਮਅਠਾਧੁ। ਤਿਨਗੁਰਅਪਨਾਜਨਮਸੁਭ
 ਯੋਨਾਮਹਿਪਾਲਸਿਘਜਗਾਠਯੋਮਨਬਚਕ੍ਰਮਸੇਗੁਰਕੇਦ
 ਸਾਹੋਤੀਪੈਸਭਪੁਰਨਆਸਾਧਰਮਜਾਸੁਮੁਕਤੀਕਿਜੈ। ਜਿ
 ਨਕੋਦੇਖਸੁਨਿਦਕਖਿਸੈ। ਸੁਈਪ੍ਰੇਮਸੇਲਿਖੀਸੁਧਾਰਾਛਪ
 ਦਾਨੇਕੀਕਰੀਬਿਚਾਰਾ। ਅਤਿਅਮੋਲਯਹਿਗੰਥਪ੍ਰਸਿਧੀਪ
 ਤ੍ਰੇਜਮਿਲੈਤਿਨੈਰਿਧਸਿਧੀ। ਹਰੀਸਿਘਜੀਚਚਹਮਾਰੇਅ
 ਮਿਤਸਰਮੈਗੰਗਤਪਮਾਰੇ। ਬੜੇਪ੍ਰੇਮਸੇਦੁਹਛਪਦਾਵੇ। ਉਨ
 ਕੀਆਗਯਾਸੇਸਭਪਾਵੇ। ਦੋਹਰਾ। ਸਰਮਸਿਘਪੁਨੀ
 ਪ੍ਰਬਲਗੁਰਪ੍ਰੇਮੀਬਡੁਭਾਗਾ। ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਉਪਕਾਰਮੈਅਸਟ
 ਪਹਰਅਨੁਭਾਗਾ। ਸੋਠਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰਹੋਇਦਾਲਮਹਿਬਿਸੈ
 ਮਨਮੈਬਸੈ। ਤਬਭਾਗੈਸਭਕਾਲਨਾਮਦਾਨਵਿਦੁਚਿਤਗਹੈ।
 ਰੰਃ ॥ ਸਭੀਪੰਥਜੋਹੈਸਤਿਨਾਮੀ। ਤਿਨਕੀਮਨਸੇਕਰਤ
 ਗੁਲਾਮੀ। ਮੋਰਹਿਵੈਸਭਬਸੈਪਮਾਰੇ। ਗੁਰਸਰੂਪਸੁਧਕੁਸਲ
 ਉਦਾਰੋਭੇਖਸੁਗੁਰਮਹਿਕਛੁਨਹਿਭੇਦੁ। ਬਸਨਸੂਤਜਿਸਦਿ

ਸੁਅਛੇਤੁ ਗੁਰ ਧੁਤੁ ਬੀਦੇ ਸਭੀ ਜਗਤ ਕੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨ
ਦੇ ਤੁਖਤੁ ਕੇ। ਜਿਸ ਮੈ ਕਲਾ ਸੁਰਹੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਕੀ। ਠਰਨਾਂ
ਭੀ ਸੁਸਿਘ ਇਸਟ ਕੀ। ਪੰਥ ਬੀਜ ਜਹ ਗੁਰ ਨੇ ਰਾਖਾ। ਸਤੁ ਨ
ਮਕੀ ਫਹ ਰੇ ਸਾਖਾ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਘ ਪਰਤਾਪੁ। ਅਕਾਲ
ਸੁਨਾਮ ਜਪਾਏ ਜਾਪੁ। ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਕਣ ਲਜੁ ਗੋਬੀ। ਕਰਤੇ
ਰਸਨ ਮਿਟੇ ਸੁਖੇ ਭੀ। ਅਸਟਾਂਗ ਏਨੁ ਫਤਿ ਤਿਨ ਮੈ ਹਮ ਕੀ। ਬਿਸ੍ਵ
ਈਤਿ ਸਨੇ ਸੁਧਨ ਮਕੀ। ਹੇ: ਬੀਸ ਚਰਨ ਗੁਰ ਰੂਪ ਇਕ ਕ
ਮਲਾਕਾ ਰਸੁ ਖੀਨਾ। ਪਾਪ ਸੁਸਿਘਨ ਕੇ ਜਿਤ ਕ ਤਿਨ ਕੋ ਕਰਤੇ ਖੀ
ਨਾ। ਇਤੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਜੈ ਮੁਕਤ ਧਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਪੂਰਣੀ।